لومړی جلد

د امریکا ضد
اسلامي جهاد

مهم اسناد
ژور اسرار

حکمتیار

د کتاب پېژندنه:

نوم: د آمریکا ضد جهاد ۱ جلد

لیکوال: حکمتیار

دوهمه طبع: ثور ۱٤۰۳

د چاپ شمېره: ۱۰۰۰ توکه

قیمت: ۱٦۵ افغانۍ

د چاپ ټول حقوق محفوظ دي

د میثاق ایثار نشراتي اداره

کابل - دارالامان

Tel: ۰۷۷۰۴۰۱۰۱۷

د امریکا ضد
اسلامي جهاد

مهم اسناد

ژور اسرار

اول جلد

حکمتیار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

د ناشر وینا

د میثاق ایثار اداره ویاړي چې دا ځل د ورور حکمتیار د مقالو، مرکو او اعلامیو یوه داسي مجموعه د جهاد مینه والو او د خپل هېواد په آزادۍ مینو افغانانو ته وړاندي کوي چې د افغانستان د تاریخ د یوه ډېر حساس پړاو پېښې په کې انځور شوې، له هغې ورځې چې د امریکا جمهور رئیس پر افغانستان د برید ګواښ وکړ، د برید لپاره تیاری پیل شو، د نړۍ له ټولو هېوادو مخصوصاً زموږ له ګاونډیو ئې وغوښتل چې په دې برید کې د امریکا ملاتړ او مرسته وکړي، مسکو، ډهلي، تهران او اسلام آباد د ملګرتیا او مرستې اطمئنان ورکړ، مسکو او تهران شمالي ائتلاف ته امر وکړ چې د امریکایانو د زمکنیو جنګیالیو په توګه عمل وکړي او د طالبانو د حکومت نسکورول ورته آسان کړي، چا ورته اډې ورکړې، چا پر افغانستان د بم ورونو لپاره له خپلې فضاء د استفادې اجازه ورکړه، چا د امریکا مخالفین نیول او لاس پښې تړلي ئې امریکایانو ته سپارل؛ د افغانستان شاوخوا سیمې کې ئې ګڼ شمېر اډې جوړې او په زرګونو عسکر ئې په کې ځای پر ځای کړل، د ۱۳۸۰کال د میزان په ېنځلسمه برید پیل شو، طالبانو په شمال، کابل او کندهار کې جمعاً پنځه اونۍ (۳۵ ورځې) تم شول چې د تخار له خواجه بهاء الدین د کندهار تر سپین بولدك پورې ورسېږي او له پولې د چمن لورې ته واوړي؛ په هیڅ ځای کې ئې مقاومت ونه کړ، شمالي ټلواله چې د امریکایي افسرانو تر قوماندې لاندې او د دوی د زمکنیو سرتېرو په توګه جنګېدل، امریکایي بم وروونکو طیارو ته به ئې کوردینات ورکول او د دوی مشرانو به په خپلو مرکو کې له امریکایانو غوښتل چې خپلې بم ورونې مزید تشدید

کړي او لا زیات ستر ستر ټمونه ووروي، په طالبانو بده ورځ راغلې وه، کابل ئې ناڅاپي او د ډېرو د انتظار خلاف ډېر ژر پرېښود، په کندهار کې ئې هم مقاومت ونه شو کړی، دوی نه د داسي برید تصور کولی شو، نه ئې مناسب ترتیبات ورته نیولي وو او نه ئې د ماتي په صورت کې د خپلي تګلاري په ارتباط څه غور کړی وو، هر څوك په خپله مخه ولاړ، مشران ئې د پناه ځي په لټه کې شول، ډېری ئې پاکستان ته او ځیني ئې ایران ته واوښتل، خو پاکستاني او ایراني چارواکو ونیول، پاکستانیانو د دوی او د القاعدې نژدې اوه سوه غړي ونیول او لاس تړلي ئې امریکایانو ته وسپارل او ایرانیانو نژدې شپږ سوه کسان ونیول چي افغانان ئې د کابل حکومت ته تسلیم کړل او نور ئې خپلو خپلو حکومتونو ته؛ تاسو به په دغه کتاب کې وګورئ چي د حزب اسلامي مشر د داسي حالت د راتلو وړاندوینه کړې وه، د طالبانو مشرانو ته ئې په خپلو لیکونو او ټماسونو کې په پر له پسې توګه ویلي وو چي د افغانستان په ضد د واشنګټن او مسکو د ګډ اقدام احتمال ډېر قوي دئ، په دې برید کې به دوی له شمالي ټلوالي د زمکني فوځ په توګه استفاده کوي، لومړی به تخار او مزار پرې نیسي او بیا به د کابل د نیولو لپاره اقدام کوي، د حزب اسلامي مشر د طالبانو د ځینو مشرانو له دې وړاندیز سره توافق وکړ چي د شمال دفاع حزب ته پرېږدي، دا په شمال او کابل کې د طالبانو د مسئولینو غوښتنه وه، د دوی د شمال جبهاتو د قومندانانو شوری د رأیو په اتفاق سره له کابل او د کابل شوری له کندهار وغوښتل چي له دې کار سره موافقه وکړي، خو د کندهار چارواکو له دې سره موافقه ونه کړه، د حزب اسلامي مشر دوی ته ویلي وو چي امریکایان به د زمکي له لاري د خپلو ځواکونو د لېږلو غلطي نه کوي، دې ته به ترجیح ورکوي چي په هوائي بریدونو سره په تخار، مزار او د کابل په شمال کې د طالبانو لومړۍ دفاعي لیکي ماتي کړي او شمالي ټلوالي ته د مخکي تګ لار پرانیزي، باید سر له اوسه داسي ترتیبات ونیول شي چي امریکایانو ته دا موقع په

لاس ورنه شي، له افغانانو ځان ته زمکنی فوځ جوړ نه کړی شي، دا اقدامات بايد د دوی له بريد مخکې ترسره شي، بايد له بريد مخکې داسې اقدامات وشي؛ دا له بريد مخکې مشورې وې، خو تر دې د مخه ئې دوی او د شمال ټلوالې ته د بحران د حل سوله ايزه طرحه وړاندې کړې وه چې په دې کتاب کې به ئې تفصيلات ولولئ، د کندهار چارواکو ته نه يوازې د طالبانو نورو مشرانو او په ځانګړې توګه د دوی قوماندانانو دا مشوره ورکوله چې له حزب اسلامي سره د يوې ګډې جبهې په جوړولو خبره وشي بلکې د اسامه بن لادن او طاهر يولداش په ځېر د دوی ملګرو دا غوښتنه ترې کوله، خو د کندهار چارواکو د دې پر ځای چې د داسې جبهې له جوړولو سره توافق وکړي؛ د حزب اسلامي له مشره ئې وغوښتل چې هېواد ته د راتلو پر ځای له ايراني چارواکو سره خبرې وکړي او له طالبانو سره مرستې ته ئې چمتو کړي!! خو هغه په ځواب کې ورته وويل: عجيبه ده چې تاسو له ايران د مرستې طمعه لرئ، ايران خو ستاسو په ضد په دې جګړې کې د امريکايانو ملګرتيا کوي، دا اوس ئې په پنجشېر، خواجه بهاء الدين، دره صوف او بلخاب کې د سوق او ادارې داسې ګډ مرکزونه جوړ کړي چې د امريکا، انګلستان او ايران فوځې او استخباراتي افسران ئې غړيتوب لري او په ګډه ستاسو په ضد جنګ اداره کوي، کومې امريکايي الوتکې چې پر کندهار او هرات بمونه وروي د ايران له فضاء تېرېږي، له ايران د طالبانو د مرستې دا انتظار او له ګډ مقاومت سره د دوی مخالفت دومره عجيب برېښي چې هيڅوك ئې نه شي توجيه کولی. کله چې ورور حکمتيار له طالبانو د ګډ مقاومت په اړه مثبت ځواب ترلاسه نه کړ، پرېکړه ئې وکړه چې هېواد ته ستون شي او د حزب اسلامي مجاهدين په مقاومت کې د برخې اخيستو لپاره چمتو کړي، د کابل او کندهار له سقوط وروسته له حزب اسلامي پرته بل داسې ځواك نه وو پاته چې ميدان ته راووځي او د اشغالګرانو په ضد مقاومت پيل کړي، د حزب اسلامي مشر لا د مخه دا پرېکړه کړې وه خو

د طالبانو د ځینو مشرانو د مخالفت په وجه دا سفر وځنډېد، په دې وخت کې امریکایانو له ایراني چارواکو وغوښتل چې مشر ورتسلیم کړي، له ایران د ده د اخراج فیصله وشوه، د ایراني چارواکو له خبرولو پرته هېواد ته ستون شو او له ستنېدو سره سم ئې د جهاد اعلان وکړ. دا هغه وخت وو چې پر افغانانو او ټولي نړۍ د امریکا د هیبت خپسکي خپل تور او مهیب وزر داسي خور کړی وو چې هیچا د امریکا په ضد د څه کولو جسارت نشو کولی، د مقاومت د پیل خبره هر چا ته خوب، خیال او جنون برېښېده، خو الحمد لله مقاومت پیل شو، په لومړي سر کې کمزوری او په محدوده کچه، خو ډېر ژر ئې لمن له یوې سیمي بلي ته خوره شوه، د طالبانو پلوي مجاهدین هم نژدې یو نیم کال وروسته میدان ته راووتل، په لومړي سر کې د خپلو مشرانو له موافقې پرته، بیا یوازي د کابل حکومت په ضد او په داسي بڼي کې چې پر بهرنیو ځواکونو له برید به ئې په کلکه ډډه کوله، خو ورو ورو د اشغالگرو ځواکونو په ضد په مقاومت کې برخي اخیستو ته اړ شول.

پر عراق د امریکایانو برید زموږ مقاومت ته نوي ابعاد ورکړل، ښایي الله تعالی اراده کړې وه چې امریکا په یوې بلي جگړي کې هم ښکېل شي، که امریکایان د اشغال په لومړیو شپو ورځو کې له پراخ او شدید مقاومت سره مخامخ شوي وی نو ښایي پر عراق ئې له برید ډډه کړې وی، په عراق کي هم عراقي فوځ ډېر ژر ماته وخوړه، بغداد د اشغالگرانو په منگولو کې پرېوت، هلته هم عراقي شیعه وو د تهران په وینا د امریکایانو ملگرتیا وکړه، هلته هم ثابته شوه چې د اسلامي هېوادو فوځونه یوازي د خپلو مظلومو ولسونو د ځپلو لپاره جوړ شوي، نه له خپلو هېوادونو د دفاع او د بهرني تېري د دفعه کولو لپاره، د عراق هغه ستر فوځ نه دومره مقاومت وکړی شو لکه د فلوجې د وړې سیمي مجاهدینو او نه ئې دښمن ته دومره تلفات واړول لکه د همدغي سیمي مجاهدینو؛ دا دئ گورئ چي د پاکستان فوځ هم د کشمیر د آزادولو نه توان لري او

نه جرأت، خو د خپل ولس د وژلو او ځپلو لپاره هر کار ته تیار دئ او هغه هم د امریکا په وینا او د هغوی د ګټو لپاره، د اسلامي ملکونو د فوځونو بنسټ د هغو اشغالګرو ځواکونو په لاس اېښودل شوی چي نیمه پېړۍ مخکي ئې په ټولي اسلامي نړۍ مخامخ حکومت کولو، د دغو فوځونو واګي د هغو جنرالانو په لاس کي دي چي دوی او کورنۍ ئې له همغه وخت تر نن پوري د بهرنیو ځواکونو تنخواه خواره دي او د هغوی لپاره د خپل ولس په ضد له هیڅ خیانت او جنایت ډډه نه کوي.

په دې کتاب کي به دا او دې ته ورته ډېري مهمي خبري، دقیق تاریخي اسناد او ژور اسرار ترلاسه کړئ، په دې کتاب کي به د دې پوښتنو ځوابونه وموميځ چي آیا امریکا ته د شوروي برخلیك منتظر دئ؟ د امریکا د یرغل لاملونه څه او پایلي به ئې څه وي؟ د امریکایانو په ضد روان مقاومت څنګه پیل شو؟ اوس په کوم پړاو کي دئ او راتلونکی به ئې څنګه وي؟ په ډېر ډاډ او اطمئنان سره ویلی شو چي دا مجموعه د دغي حساسي مرحلې ډېر دقیق، ثقه او ډاډمن تاریخ زموږ مخي ته ږدي. د دې کتاب په دوو جلدونو کي به تاسو د ۲۰۰۱ میلادي کال د سپتمبر له ۱۱ مي د ۲۰۰۸ کال تر پای پوري د ټولو مهمو پېښو په اړه یا د امریکا، بریتانیا، روسیې، جاپان، عربي هېوادو، ایران، پاکستان او نورو هېوادو ... له ډېرو مهمو رسنیو لکه بي بي سي، سي ان ان، ARY، NBC، CBS، ARY، فرانس پریس، واشنګټن پوست، ان اچ کې، الجزیره، الشرق الاوسط، جمهوری اسلامي، جنګ، نوای وقت،... سره داسي تفصیلي مرکې ولولئ چي د دې حساس پړاو د ډېرو مهمو قضایاوو په اړه دي، پوښتنو ته ځوابونه ویل شوي او د پېښو ابعاد، عوامل او پایلي ئې څېړل شوې؛ یا به داسي تفصیلي او علمي مقالې او لیکني ومومئ چي د هر حقپال تنده ماتوي، له ډېرو ژورو اسرارو ئې خبروي او ګټور معلومات په لاس ورکوي. یو مثال ئې دا دئ: پر افغانستان او عراق د امریکایي ځواکونو د برید له پیل؛ د ۱۳۸۷کال د میزان تر میاشتي د امریکایانو مالي او ځاني

تلفات د دوی د اعلان شوې احصایې له مخې داسي دي:

هېواد	افغانســـــتان	عـــــراق
د فوځی مأموریت ټولي ورځي	٢٦٥٠	٢١٣٢
په عملیاتو کي د مړو شمېر	٨٢٥	٤١٨٠
له عملیاتو پرته د مړو شمېر	٣٢١	٩٤٧
د شدیدو سوزېدلو شمېر	١٠٧٢	١٤١١٥
د سرتېرو شمېر	٧٥٠٠٠	١٥٧٠٠٠
تر ٢٠٠٧\١١ پوري ټول مصارف	١٨٦بیلیونه ډالر	٥٤٨ بیلیونه ډالر
ورځني متوسط مصارف	٥٨,٧ میلیونه ډالر	٢٧١ میلیونه ډالر

دا شمېره د ٢٠٠٧ کال د جولای په ٢٤ نېټه تجدید شوې او په نیوز میټ (News Meat) کي خپره شوې ده. کانګریس د ٢٠٠٥ کال لپاره اتیا ملیارده ډالر؛ شپېته د عراق او شل د افغانستان لپاره ټاکلي وو، د ٢٠٠٦ لپاره ئې یو سل شل او د ٢٠٠٧ لپاره ئې یو سل څلوېښت ملیارده منظور کړي. دا مالي او ځاني تلفات یوازي د امریکایانو دي، د امریکا د ائتلافي ملکونو تلفات هم د دوی د فوځونو د شمېر په تناسب دي، د بېلګي په توګه په افغانستان کي د آلمان مصارف په کال کي ١،٢ ملیارده ښودل شوي.

که دا تلفات په افغانستان کي د روسانو او په ویتنام کي د امریکایانو له تلفاتو سره مقایسه کړو نو په ډاډ او اطمئنان سره ویلی شو چي امریکا ته نه یوازي یوه ستره ماته انتظار کوي بلکي برخلیك به ئې تر شوروي اتحاد هم بد وي.

دا په یام کي ولرئ چي د ویتنام په جنګ کی د امریکا ټول مصارف ٣٦٠ ملیارده او په افغانستان کي د روسانو ټول مصارف نژدې اتیا ملیارده ډالر وو.

له دې مرکو او مقالو به تاسو ته دا هم په واضح توګه جوته شي چې د امریکا خلاف جهاد؛ هم له سیاسي، فکري او مطبوعاتي پلوه د حزب اسلامي مجاهدینو پیل کړی او هم له نظامي پلوه؛ په ابتدائي څلورو کلونو (۲۰۰۱ تر ۲۰۰٤) پوري؛ له حزب اسلامي پرته؛ بله ډله نه په سنګر کې وه او نه ئې په مطبوعاتو کې ویاند.

دعاء کوو چې الله تعالی په موږ او ټول اسلامي امت هغه ورځ هم وګوري چې د افغانستان او عراق د آزادۍ ورځې لمانځي او د امریکا د ماتې، زوال او د شوروي اتحاد په برخلیك د اخته کېدو شاهد وي. و ما ذلك علی الله بعزیز. د میثاق ایثار اداره

د طالبانو د حکومت له نسکورېدو څو مياشتي مخکي

د طالبانو مشر ته ليك

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

د امارت اسلامي محترم مشر ملا محمد عمر مجاهد!

السلا م عليکم و رحمة الله و برکاته و بعد:

محترم ورور مولوي صاحب هاشمي تهران ته راغلی وو، د امارت اسلامي د ځينو مسئولينو پيغامونه ورسره وو، غوښتل ئې د هېواد د روان بحران د حل په اړه خپل نظريات تاسو ته وليکم، دا ليك د ده په وينا او د ده په لاس تاسو ته لېږم، د ليك تر څنګ د هغي طرحي نسخه هم درلېږم چي د روان دردوونکي حالت د خاتمې لپاره مو اعلان کړې.

د افغانانو مطلق اکثريت ته د رواني جګړي پايلي ډيري خطرناکي برېښي، دا حالت نه د هېواد په ګټه دئ او نه د ولس په ګټه، پدې نه خدای راضي کېږي او نه اسلام ته څه ګټه رسېږي، دا وضعيت د اوږدې مودې لپاره دوام نشي کولی، له رواني جګړي نه چي کومي ستونزي او کړاوونه راولاړ شوي، افغان مظلوم ولس ته د دې مزيد تحمل ګران شوی، ما ته د هېواد د پېښو بهير، د افغانستان په اړه سيمه ايز تحرکات، بهرنۍ مداخلې، د روسانو، امريکايانو او هند جدي هڅي داسي برېښي چي بايد د سريع او غير مترقبه تبديلي احتمال جدي وګڼو، که دا تبديلي د اسلام دښمنه ځواکونو په لاس او د دوی د ګډو هڅو په نتيجه کي ترسره شي معلومه ده چي نتائج به ئې څه وي، له تاسو سره به څه کېږي، له مجاهدينو سره به څه کېږي او په مجموع کي له اسلام

غوښتونکو سره به څه کېږي؟!

دښمنان په دې هڅه کې وو او دي چې د اسلام په لار کې د افغان ولس قربانۍ هدر شي، د اسلامي جهاد تجربه ناکامه شي، د افغان جهاد په نتیجه کې چې په ټولي نړۍ مخصوصاً اسلامي امت کې اسلام ته د بیا راګرځېدو کومه جذبه او شور او شوق راولاړ شوی؛ دا د تل لپاره پای ته ورسوي، د همدې لپاره ئې روانه جګړه پر افغان ولس وتپله او د دوام لپاره ئې لګیا دي بې دریغه مصارف کوي.

څوك چې د اسلام سرلوړي غواړي او په خپل مظلوم ولس زړه سوی لري، باید د دښمنانو د دغي خطرناکي توطئې د شنډولو لاري چاري ولټوي، باید د جګړي د ختمولو او ډاډمني صلحي د تأمین او له روان حالت د یوه ثابت، آرام، مستقر او ډاډمن حالت په لوري د هېواد د روانولو هڅه وکړي.

موږ په دغو څو لسیزو کې ګڼ شمېر حکومتونه ولیدل چې یو په بل پسي راغلل او ولاړل، ډېرو دا ګمان نه کولو چې دومره ژر به ځي، خو ولاړل، نه د رقیبانو ټکول، نیول او وژل او نه د پردیو بې دریغه مرستو د دوی دوام تضمین کړی شو، داسي ولاړل چې یا ئې مرګ په برخه شو یا رسوایي، که دوی د تبدیلي او له یوه لاس بل لاس ته د قدرت د سوله ایز انتقال له یوې معقولي او عادلانه طرحي سره توافق کړی وی، د جګړي له لاري د خپلو رقیبانو د حذفولو او د پردیو په مرسته په قدرت کې د پاته کېدو لار ئې نه وی غوره کړې، نه به هېواد ورانېدو، نه به زموږ ملت د ناروا جګړو په اور کې وریت کېدو، نه به دښمن ته د لاسوهنو موقع په لاس ورتله او نه به خپله د خپلو غلطو عزائمو او بې ځایه غرور او ځان غوښتني قرباني کېدل.

زما هیله دا ده چې تاسو او ستاسو ملګري به د دغو حکامو د تګلارو غندنه کوئ او یوه داسي لاره به غوره ګڼئ چې دا کرغېړنه جګړه د تل لپاره پای ته ورسوي. تاسو دا کار کولی شئ، دا هم ستاسو د دنیا او هم

د آخرت په گټه دئ.

زما عقيده دا ده چي زموږ طرح نه يوازي د جگړي د ختمولو او د يوه با ثباته اسلامي نظام په لوري د هېواد د بېولو تر ټولو معقوله طرحه ده، بلكي ستاسو خير تر نورو د مخه په دې كي مضمر دئ. زه هيڅ دليل نه گورم چي ستاسو له خوا دي د دې طرحي مخالفت وشي. يوازي هغه كسان بايد د دې طرحي مخالفت وكړي چي له جگړو تغذيه كېږي، جگړو په داخل او خارج كي د مجللو قصرونو او آخرين ماډل موټرو خاوندان كړي، نه له خداى وېرېږي او نه پر خپل مظلوم ملت او د دوى پر غمجن حالت زړه سوى لري.

زه ډاډه يم چي كه تاسو له دې سره توافق وكړئ جگړه ډېر ژر ختمېږي، په ټول هېواد كي به له دې بهير سره د يو ځاى كېدو بيرغونه اوچت كېږي، بيا به هيڅوك كه هر څومره له بهر تحريك او تقويه كېږي د دې بهير مخي ته نشي خنډ كېدى. په درناوي

حكمتيار

۲۶ \۵\۱۳۸۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

طرحی برای حل بحران کشور

این طرح قبل از تجاوز نیروهای امریکایي بر کشور ما اعلان گردید که بخش اول آن به طالبان، ائتلاف شمال و بقیه گروههای افغان ارسال شد.

..... همه باید این حقیقت را درك کرده باشند که اکثریت مطلق افغان ها چه کسانی که در داخل اند و چه آنهایي که در خارج اند، از وضع فعلی کشور خسته اند و در جستجوی راه حلی برای خاتمه بحران اند، می‌خواهند جنگ خاتمه بیابد، مردم مظلوم و بیچاره ما از وضع

دردناك و غم انگیز کنونی نجات بیابند، مداخلات بیرونی در امور داخلی کشور ما متوقف شود، تلاش های ناجائز برای رسیدن به قدرت از طریق جنگ و استمداد از اجنبی در جنگ علیه هموطن و رقیب و حریف خود خاتمه بیابد، نظام اسلامی در کشور قائم شود و حکومت منتخب منبعث وبرخاسته از اراده مردم و در خدمت مردم تاسیس شود.

ولی در رابطه با اسلوب و روشی که برای تحقق این اهداف بکار می‌رود، میان گروه های افغانی، اختلاف رأی وجود دارد، عده ای جنگ را راه حل می‌شمارند و بر آن اصرار می‌ورزند، جنگ به کمك سلاح و مهمات اجانب؛ عده ای تشکیل حکومت ائتلافی و توزیع قدرت میان احزاب سیاسی را کلید حل بحران می‌شمارند، برخی دیگر توافق میان حامیان بیرونی گروه های درگیر و کشور های همسایه، مخصوصاً مسکو و واشنگتن را برای خاتمه بحران ضروری می‌شمارند و از اینرو به اجلاس ٦+٢ چشم امید بسته اند. برخی دیگر جرگه های انتصابي و نشست های چون روم و بن را که تمویل و توجیه آن به اعتراف مسئولین امریکايي؛ از سوی امریکا صورت می‌گیرد، راه حل می‌شمارند.

ما به این باوریم که با این طرح ها نمی‌توان به بحران کشور خاتمه بخشید، اینها در واقع تکرار تجارب ناکام گذشته می‌باشند. نه با جنگ مشکل کشور ما حل شد، نه با حکومت های ائتلافی، نه با لویه جرگه های انتصابي که سابقه طولانی دارد و نه با نظامهای گذشته شاهی، همه اینها آزموده شده اند، نباید این نسخه های ناکاره را دوباره سفارش کرد و نباید این تجربه های ناکام را تکرار کرد.

ما معتقدیم که افغان ها به ابتکار تازه ای ضرورت دارند. باید تکرار تجارب ناکام گذشته و اصرار بر آن را کنار گذاشت. ما طرحی جدیدی ارائه کرده ایم که شامل تشکیل حکومت موقت غیر ائتلافی، شورای مقتدر و منتخب، تدوین و تصویب قانون اساسی برای کشور، تشکیل اردوی ملی به اساس دوره مکلفیت و برگزاری انتخابات می‌باشد.

این طرح تقاضا می‌کند که نخست باید همه جناح های افغانی بر چند نقطه اساسی به عنوان اصول و پرنسیب های مسلم و غیر قابل انکار و غیر قابل عدول توافق کنند و عهد نمایند که نسبت به آن صادقانه التزام می‌ورزند:

- شریعت اسلامی اولین و آخرین مرجع قانونگذاری در کشور بوده؛ همه قضایا را به آن محول می‌کنیم.
- اقتدار امانت الهی و ودیعه مردم بوده و از سوی مردم به کسی سپرده می‌شود که از نظر آنها اهل این امانت شناخته می‌شود.
- انتخابات را یگانه راه و طریقه انتقال قدرت از یکی به دیگر می‌دانیم و تمامی راههای دیگر رسیدن به قدرت را مردود و ناجائز می‌خوانیم و از آن به شدت خودداری می‌ورزیم.
- افغانستان خانه مشترك همه اقوام و ملیت های ساکن این کشور بوده، باید همه برادروار با حقوق مساوی بدون ترس و بیم از همدیگر در آن زندگی کنند. نباید قبیله ای بر قبیله ای دیگری احساس برتری کند و نسبت به دیگران به اعمال تعصب و تبعیض متوسل شود.
- پس از این که تمام گروه ها با این اصول کلی توافق کردند، باید اداره موقتی به این نحو تشکیل شود که:
- رئیس دولت از سوی طالبان معرفی گردد.
- کابینه از سوی رئیس دولت تشکیل و غرض اخذ رأی اعتماد به شوری معرفی شود.
- این اداره موقت در کنار خود شورای مقتدری داشته باشد که از مردم نمایندگی کند، اعضاء شوری توسط مردم انتخاب می‌شوند که بر اجراءات دولت نظارت داشته و دولت در برابر آن مسئول خواهد بود.
- از هر ولسوالی تحت تسلط طالبان یك نفر توسط مردم انتخاب

می‌شود.

- از ولسوالی های تحت سلطه جبهه شمال نیز مردم نمایندگان شان را انتخاب می‌کنند.

- از پاکستان ٣٠ نفر، از ایران ٢٠ نفر، از کشور های آسیای مرکزی ۵ نفر از اروپا و امریکا پنج پنج نفر و از کشور های عربی پنج نفر؛ توسط افغان های مقیم این کشور ها انتخاب می‌شوند.

- این شوری باید اولین اجلاس خود را در داخل کشور و در پایتخت دایر کند و صلاحیت ها و وظائف شوری این خواهد بود: رأی اعتماد به کابینه دولت موقت، نظارت بر اجراءات دولت، تدوین و تصویب قانون اساسی جدید برای کشور، انتخاب رئیس ستره محکمه و اعضاء شورای عالی قضاء با دو ثلث آراء، انتخاب اعضاء کمیسیون دفاع بخاطر تشکیل اردوی ملی بر اساس دوره مکلفیت نه بر اساس توزیع قطعات اردو بر احزاب، انتخاب اعضاء کمیسیون مستقل و با صلاحیت انتخابات غرض برگزاری انتخابات بر اساس قانون اساسی.

- اتخاذ تدابیر جدی برای تضمین استقلال قوه قضائیه به نحوی که پس از این احدی نتواند بدون حکم محکمه با صلاحیت کسی را زندانی یا مجازات کند.

- این اداره موقت باید برای دو سال دوام کند، در پایان این مرحله مطابق قانون اساسی جدید کشور انتخابات برگزار می‌شود و قدرت به حکومت منتخب انتقال می‌یابد.

- ما معتقدیم که طرحی بهتر از این را نمی‌توان یافت، علی الاقل می‌توانیم بگوییم که میان همه راه هایي حل که تا کنون جناح های مختلفی مطرح کرده، این طرح عملی تر و واقعبینانه تر است، با این طرح جنگ به پایان می‌رسد، جلو مداخلات بیرونی گرفته می‌شود، افغان

ها بدون وساطت اجنبی مشکل شان را حل می‌کنند و حکومت دلخواه مردم تأسیس می‌شود.

- در این طرح به خواسته های کسانی‌که می‌گویند ما اکثریتیم و از تأیید اکثریت مردم برخورداریم، جواب گفته شده.
- به خواست کسانی که می‌گویند باید ملت را در تعیین سرنوشت و انتخاب زعیم دلخواه شان آزاد گذاشت، جواب گفته شده.
- خواسته های کسانی در آن مراعات شده که می‌گویند از طریق یك جرگه بزرگ ملی بحران کشور حل شود.
- به این ترتیب هیچ دلیلی برای مخالفت با این طرح را نمی‌بینیم.
- اگر تمامی جناح ها با این طرح توافق کنند، در این صورت باید هیئتی به کشور های همسایه فرستاد تا از این کشور ها بخواهند که:
- از این طرح حمایت کنند.
- بر جنگ سرمایه گذاری نکنند و از ارسال سلاح و مهمات به گروه های جنگی خودداری ورزند، ثبات و امنیت در این منطقه به نفع همه است و از جنگ به هیچکسی سودی نمی‌رسد.
- به این کشور ها باید اطمئنان داد که افغانستان در آینده مایه درد سر آنان نخواهد شد، به مخالفین آنان پناه نخواهد داد، مرکز فعالیت های تروریستی نخواهد بود، جلو تولید و تجارت مواد مخدر را خواهد گرفت، در رقابت های منطقوی در حمایت از یکی علیه دیگری قرار نخواهد گرفت.
- اگر گروه های وابسته به اجنبی که خواهان ادامه جنگ در کشور ما اند، بر ادامه جنگ اصرار ورزند و با این طرح مخالفت کردند، در آن صورت باید بحران را با یك قیام بزرگ ملی حل کرد، مردم همه ولایات همزمان و علیه همه جنگسالاران و تفنگداران قیام کنند، به سلطه آنها

خاتمه بخشند، مردمی که گروگان تفنگداران اند، باید از سلطه آنان آزاد شوند.

متصل پیروزی قیام ملی، شوری های محلی تشکیل شود، تا برای هر ولایت اداره محلی بسازند و نمایندگان ولایت را به شوری مرکزی معرفی کنند.

شوری مرکزی حکومت موقت بسازد و قانون اساسی جدید کشور را تدوین و تصویب کند و راه را برای تأسیس حکومت منتخب اسلامی باز کند، به اعتقاد ما اینکار هم ممکن است و هم آسان و مطمئن تر از هر راهی دیگر و هم آخرین چاره.

معتقدیم که هیچ نیروئی نمی‌تواند در برابر قیام ملی مقاومت کند.

نیروهای جنگ طلب و متکی به اجنبی در برابر این قیام؛ چون خس و خاشاك در برابر طوفان ثابت خواهند شد.

۱۳۸۰\۱۱\۲۰

د اکتوبر د اومې په مناسبت

پر افغانستان د امريکايي ځواکونو له بريد وروسته د دې هېواد د راتلونکې په اړه ځينو کړيو داسې گمان کولو چې افغانستان د امريکا په دائمي اډې بدلېږي، د امريکا د خوښې نظام به پر دې هېواد مسلط کېږي، نه د امريکا په خلاف د مقاومت امکان شته او نه د امريکا د لاس پوڅې رژيم نسکورول ممکن دي!! دغو ډلو له روان بهير سره د تلو فيصله کړې وه، په دې اور گاډي (قطار) کې د سوربدو لپاره له مخکينيو قطارونو او بسونو راکوزېدل، له مخکينيو ملگرو او صفوفو ئې خپله رابطه قطعه کوله او د امريکايانو په ډربورۍ نويو بسونو کې د هغه مجهول مقصد په لوري خوځېدل چې دوی په خپله نه بلکې امريکايانو ټاکلی وو!!

دوی ځانته توجیهات لرل، ویل ئې چې زموږ د هېواد او ولس وضعیت اوس او د امریکا د حملې په وخت کې هغه نه دئ چې د شوروي ځواکونو د حملې په وخت کې وو. ولس له جګړې ستړی شوی، د امریکا تر مشرۍ لاندې نړۍ وال ائتلاف هومره ځواکمن دئ چې په ټولې نړۍ کې حریف او رقیب نه لري. پاکستان، زموږ هغه ګاونډی هېواد چې د شوروي ځواکونو په خلاف د مقاومت په دوران کې د افغان ولس لوی پناه ځی او ستر ملاتړ وو اوس د امریکا په څنګ کې ودرېدلی او د افغانستان په اړه ټول هغه څه کولو ته تیار دئ چې امریکایان ئې ترې غواړي، که دا د حزب اسلامي په خلاف د طالبانو حمایت او ملاتړ وي او که د طالبانو په خلاف جګړې کې امریکایانو ته نظامی اډې ورکول او د پاکستان له زمکې او فضاء امریکایانو ته په خلاص لاس د استفادې اجازه ورکول وي. له بلې خوا ایران زموږ بل ګاونډی هېواد، چې د امریکا په خلاف د افغان ولس د مقاومت د ملاتړ او حمایت طمعه ترې کېده، اوس د امریکا تر مشرۍ لاندې د بین المللی ائتلاف د هڅو ملاتړ کوي، د شمال جبهه ئې دې ته وهڅوله چې په نظامی ډګر کې د امریکا د زمکنیو فوځونو په څېر عمل وکړي او په سیاسي ډګر کې د بن په هغو مذاکراتو کې برخه واخلي چې د امریکا تر مشرۍ لاندې ترسره شول او په نتیجه کې ئې له یوې خوا د افغانستان لپاره د امریکا د خوښې اداره جوړه شوه او د طالبانو اسلامي امارت او د شمال د جبهې اسلامي دولت ئې په یوه وخت کې نسکور کړل او له بلې خوا ئې افغانستان ته د بریتانیا او امریکا تر مشرۍ لاندې د خارجي فوځونو د راتلو سند امضاء کړ. ایران مخکې د پښتنو په خلاف د تاجکانو تر قیادت لاندې د اقلیتونو د ائتلافي جبهې ملاتړ کاوو، بیا ئې د امریکا په لاس د طالبانو د حکومت د نسکورېدو ملاتړ وکړ او اوس هغه حکومت په رسمیت پېژني چې د بن د مذاکراتو په نتیجه کې جوړ شوی او د هغه د ساتنې او حمایت لپاره بهرني فوځونه په افغانستان کې مستقر شوي.

دا کسان وايي: په ټولې نړۍ کې داسې هېواد نشته چې په افغانستان کې د امريکا د نظامي حضور مخالفت وکړي او د امريکا په ضد مقاومت کې د افغانانو تر څنګ ودرېږي. دوی داسې فکر کوي چې طالبان ختم شوي او اوس له حزب اسلامي پرته د افغانانو ټولې سياسي ډلې په ښکاره يا مخفي توګه؛ په يوه او بل ډول د امريکايانو د حضور ملاتړ کوي، ځکه د دوی له نظره د امريکايانو په خلاف هغه څه کول ممکن نه برېښي چې افغانانو د روسي ځواکونو په خلاف وکړل.

د دې کسانو په مقابل کې بلې ډلې داسې فکر کولو چې د امريکا په ضد به حتماً هماغه څه کېږي چې د روسانو په خلاف وشول او امريکا به هرو مرو له هماغه برخليك سره مخامخ کېږي چې شوروي ځواکونه او شوروي اتحاد ورسره مخامخ شو. د دې ډلې دلائل دا وو:

دا د الله تعالی سنت دئ چې هر ځواك ته ئې د عروج او طغيان يو خاص حد ټاکلی. هيڅکله يو طاغوتي ځواك داسې نه پرېږدي چې د اوږدې مودې لپاره پر ټولې نړۍ حکومت وکړي. قرآن داسې حالت د فساد عامل ګڼي او وايي چې الله تعالی د دې فساد د مخنيوي لپاره طاغوتي ځواکونه په زوال محکوموي. د دوی فساد په بل ځواك دفعه کوي. که نه نو ټوله نړۍ به له تباهي سره مخا مخ کېږي، د عبادت او د خدای د يادولو او لمانځلو ټول ځايونه به ورانېږي.

.... وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾ الحج

... او که دا الهي سنت نه وی چې ځيني د ځينو نورو په ذريعه دفعه کوي نو د راهبانو جونګړې او د نصاری وو او يهودو د عبادت ځايونه او جوماتونه چې د خدای نوم په کې زيات يادېږي؛ ټول به وران شوي وو.

● که شوروي ځواکونه او د وارسا د پکت ګڼ شمېر مسلح قطعات چي د روسانو په څنګ کي افغانستان ته لېږل شوي وو، پلازمېنه او ټول لوی ښارونه د دوی په واك کي وو او د تېري په لومړنیو میاشتو کي پر افغانستان داسي مسلط شول چي زموږ ګاونډیو او ټولو نړۍ والو ګمان کاوو چي افغانستان د تل لپاره د شوروي په کومي کي پریوت، نور نه مقاومت ممکن دئ او نه د افغانستان د آزادۍ احتمال شته!! خو پس له لنډي مودې مقاومت پیل شو، ورو ورو ئې لمن خوره شوه، په هر ځای کي پر روسي فوځونو بریدونه پیل شول، روسان په خپلو نظامی اډو کي پاته کېدو ته اړ او ښارونو ته له کوزېدو ځکه منع شول چي په هیڅ افغان ئې اعتماد نه شو کولی، حتی له خپلو نژدې کمونستو ملګرو وېرېدل. هیڅ دلیل نشته چي همدا کار دې له امریکایانو او انګرېزانو سره ونه شي!! دا خبره د منلو نه ده چي هلته دا کار ممکن او اوس نا ممکن دئ. په داسي حال کي چي افغانانو نه په هغه وخت کي دومره جنګي تجربه درلوده، نه دومره وسائل او نه هومره قوي روحیه چي نن ئې لري.

● د امریکا په خدمت کي د افغانی ډلو ائتلافي جبهه به ډېر ژر له ژورو او نه پخلا کېدونکو اختلافاتو سره مخامخ کېږي، اختلافات به ئې مسلحانه شخړو ته رسېږي، شرائط به یو ځل بیا د یوه بل ملي پاڅون او عمومي قیام لپاره برابرېږي.

● د دې جبهې په څنګ کي چي څوك راټول شوي اکثریت ئې بې هدفه، بد اخلاقه، مفسد او غله دي، همدا اوس ئې په ټولو سیمو کي د غارت، د خلکو ځورولو، د خلکو په سر، مال او ناموس د تېري بازار تود کړی. ممکنه نه ده چي دا وضعه د اوږدې مودې لپاره دوام وکړي.

● د امریکا تر مشرۍ لاندي ائتلاف هم نه شي کولی چي د تل لپاره دوام وکړي. د طالبانو تر نسکورولو د دوی هدف مشترك وو، خو اوس

چې د طالبانو حکومت نسکور شوی، د افغانستان د راتلونکې او په دې هېواد کې د امریکايي فوځونو د پاته کېدو په سر په همدې ائتلاف کې د داسي اختلاف شاهد یو چې ډېر ژر به تشدید کېږي. پر دې اختلاف چې کوم نتائج مرتب کېدی شي هغه له هیڅ با درایته او پوه انسان پټ نه دي.

- امریکایانو چې په کومې بې رحمۍ، قساوت او وحشت سره عمل کړی، جوماتونه د لمانځه په وخت کې بمباردول، پر کلو بمونه ورول، بې ګناه خلك وژل، په سلګونو اسیران لاس تړلي او یو ځایي وژل، د افغانستان په خاوري کې مستقل محبسونه جوړول، کیوبا ته د جنګي اسراءو انتقال، د هغو ډلو مشران سپکول چې د دوی ملګرتیا ئې کړې، د افغانانو کورونه لټول، خپلي شخصي وسلې ترې راغونډول، دوی ته سپکاوی او بې عزتي اړول... دا ټول حتماً او بې له شکه خپل عکس العملونه لري، افغانان به حتماً خپل غچ اخلي، افغانان هیڅ کله د پردیو تسلط نه مني، تل د پردیو د سلطې په خلاف راولاړ شوي، پس له لنډې مودې به د پردیو په خلاف حساسیتونه او د دوی د نادودو په مقابل کې عکس العملونه، عملي بڼه غوره کوي او په مسلحانه مقاومت به بدلېږي.

- دا دئ عملاً ګورو چې مقاومت پیل شوی، په ډېره چټکتیا وده کوي او لمن ئې له یوې سیمي بلې ته خورېږي. که په تېرو دریو میاشتو کې د مقاومت وضع، پر امریکايي ځواکونو د مجاهدینو مسلسل بریدونه او په دې بریدونو کې د امریکایانو تلفات له هغه څه سره مقایسه کړو چې د شوروي اتحاد ځواکونه د تېري په لومړیو دریو میاشتو کې ورسره مخامخ شول نو په څرګنده توګه به وګورو چې هم پر امریکایانو د بریدونو شمېر زیات دئ او هم ئې تلفات او د مجاهدینو تکتیکونه پاخه او تلفات ئې لږ. آیا له امریکا وېرېدونکو او له قدیر او خیر الناصرین خدای مأیوسو کسانو ته دا خبره کفایت نه کوي چې نن او پس

له هغه چې د مقاومت له پیل فقط درې میاشتې تېرېږي، امریکایي فوځونه هره ورځ تر پنځو زیات خپل مړي او ژوبل کسان بگرام ته انتقالوي!! او دا په داسې حال کې چې لا تر اوسه مقاومت یوازې په کندهار، کنړ، خوست، پکتیا او پکتیکا کې تشدید شوی او په کابل، لوگر، ننگرهار کې ئې لومړۍ ځریکې ځرگندې شوې او نورو ولایاتو ته ورو ورو په خورېدو دئ، الحمد لله هلته هم مجاهدین ځانونه برابروي او ډېر ژر به وگورئ چې په دغو سیمو کې هم د نورو سیمو په څېر د شدید مقاومت ملن خوره شي. زه باور لرم چې که مقاومت په همدې شکل دوام وکړي نو امریکایانو ته به ډېره گرانه وي چې د اوږدې مودې لپاره په افغانستان کې پاته کېدو ته زړه ښه کړي او دا ورځ په ورځ زیاتیدونکي تلفات وزغمي. زه هیڅ گمان نه کوم چې امریکا دې دا تلفات تر اوږدې مودې وزغملی شي.

- د امریکایي فوځونو په وتلو چې کوم خطرناك نتائج مرتب کېږي ښایي امریکا ته ئې جبران همدومره گران وي لکه روسانو ته. او په دې مقاومت کې د مجاهدینو د بري اثرات به پر افغانستان او ټولې اسلامي نړۍ تر هغه ډېر ژور او پراخ وي چې د شوروي ځواکونو په ضد ئې په برخه شو.

- له هغو کسانو سره چې د یرغلگرو ځواکونو په څنگ کې د خپل ولس په خلاف جنگېدلي او د دوی د مټو په زور قدرت ته رسېدلي او له افغانانو سره ئې د اسلام، مروت، پشتونولۍ او افغانیت خلاف هغه څه کړي چې د ډېرو بې ننگه او بې غیرته کسانو په تاریخ کې ئې هم مثال نه شو موندلی، د بهرنیو فوځونو له وتلو وروسته به له دوی سره هماغه څه کېږي چې له دوی سره ښایي او د دوی له سلف سره شوي. کاش دوی د کمونستانو له تجربو پند او عبرت اخیستی وی او د هغوی په پله له گام ایښودو ئې ډډه کړې وی.

● هغه کسان چې د امریکا په لاس له جوړ شوي نظام سره د ملګرتیا اراده لري او په دې بهیر کې ځانته د ځای پیدا کولو هڅه کوي، خپل تاریخ داغجن کوي او خپلي ټولي هغه جهادي هڅي په اوبو لاهو کوي چي له اسلام د دفاع لپاره ئې د پردیو کفري ځواکونو په خلاف کړې. نه پوهېږو دوی به دا عمل څنګه توجیه کوي، ولي ئې دا کار د روسانو په وخت کې ونه کړ. څنګه د روسانو په لاس جوړ شوي نظام کې برخه اخیستل ورته حرامه برېښېده خو په امریکایي نظام کې برخه اخیستل ورته جائز برېښي؟! څنګه د روسانو په خلاف جهاد ورته فرض معلومېدو خو د امریکا او انګرېزانو په خلاف جهاد ورته اشتباه برېښي؟!! نه پوهېږو دوی هغه څوك څنګه ملامتوي چي نن د امریکا په خلاف د مقاومت پلوي کوي، په داسي حال کې چي پرون او د روسانو په خلاف ئې د ده د مقاومت ستاینه کوله؟!! که څوك خپل ټول عمر په محبس کې او یا له هېواد لري په هجرت کې تېر کړي تر دې ډېر غوره دئ چي په یوه داسي نظام کې د مأمور په څېر کار وکړي چي د پردیو په لاس جوړ شوی او د حفاظت لپاره ئې کفري ځواکونه زموږ په ملك کې مېشت شوي او په افغانانو ټمونه وروي. دا کسان دې په دې پوه شي چي له کافر سره د موالات او ملګرتیا په صورت کې نه الله تعالی د دوی ایمان قبلوي او نه ئې لمونځ او روژه. د شریعت له نظره هغه څوك د کافرانو له ډلي ګڼل کېږي او مباح الدم دئ چي د کافر په څنګ کې له مسلمان سره جنګېږي. د دوی هیڅ دلیل او عذر نه منل کېږي، د مجبوریت په صورت کې دوی ته د کفر د کلمې ویلو رخصت ورکړی شوی خو دا اجازه نه ده ورکړی شوې چي د کافرانو په څنګ کې د مسلمانانو په ضد وجنګېږي.

● هغه کسان چي د کفري ځواکونو په لاس جوړ شوي داسي نظام ته اسلامي نظام وایي او د اسلامي حکومت نوم ورباندي ږدي چي د مشر ساتنه ئې امریکایي کماندو کوي، د پلازمېني امنیت ئې د هغو کفري

ځواکونو په لاس کې دئ چي وايي: په افغانستان کې د شریعت نفاذ د منلو نه دئ! او په داسي حال کې چي د هېواد آسمان او زمکه د همدې ځواکونو په واك کې، ټول هوايي میدانونه او ستراتیژیك نقاط د دوی په اختیار کې، په خپل سر او د افغانانو له اجازې او موافقې پرته هر څوك نیولی او وژلی شي، په داخل کې محبسونه لري او په سلګونو بې ګناه بندیان ئې د نړۍ په نورو ځایونو کې خپلو محبسونو ته انتقال کړي... دا دین خرڅوونکي مفتیان یا له اسلام بې خبره دي او یا ایمان نه لري، دوی له خدای سره خدعه کوي او خپل ملت غولوي.

- متأسفانه ځیني نور بیا داسي دي چي د اصلي دښمن په ضد د څه کولو همت او جرأت نه لري خو د خپل زړه بړاس یا د ویډیو کسیټونو په دوکانونو کې په انفجاراتو سره باسي او یا د مکتبونو په سوځولو سره!! ځیني نور خو په داخلي جګړو کې ډېر غښتلي او تورزن وو خو د یرغلګرو خلاف جګړو ته ئې ملا ماته او توره ئې په غلاف کې ده!! او ځیني نور له یوې خوا له دښمن سره یو ځای شوي او له بلي خوا په داخلي تصفیو کې مصروف دي او خپل ملګري ترورويي او د سیاسي او تبلیغاتي اغراضو لپاره حتی له دې هم ډډه نه کوي چي تر خپل تسلط لاندي ښارونو کې انفجارات وکړي او همغه بې ګناه ښاریان په وینو کې ورغړوی چي دوی ئې د سر او مال د خوندي ساتلو ذمه وهلې!! همدا دوی وو چي ډاکټر عبدالرحمن او حاجی عبدالقدیر ئې ترور کړل او د اطلاعات او کلتور وزارت مخي ته ئې انفجار وکړ!!

- موږ یو ځل بیا ټولو هغو افغانانو ته بلنه ورکوو چي اسلام ته وفادار دي، د اسلام له دښمنانو سره د ملګرتیا او د دوی په وړاندي د سکوت او سازش په نتیجه کې خپل دین، ایمان او آخرت نه تباه کوي، د خپل هېواد استقلال او خپلواکي غواړي، د پردیو فوځونو په شتون رضایت او دوی ته تسلیمېدل او د دوی ملګرتیا د ایمان او عقیدې منافي ګڼي او د امریکایانو په ضد جهاد همداسي ګڼي لکه د روسانو په ضد، دوی ته

بلنه ورکوو چي يوه بل ته د وروری لاس ورکړي او د جهاد لپاره ملا وتړي او په دې دې باور ولري چي قدير خدای به د دوی مرسته کوي، په دښمن به دوی ته بری ورکوي او امریکا او بې دينه ملګري به ئې له همغه شوم برخليك سره مخامخ کوي چي روسان او د دوی کمونست ملګري ئې ورسره مخامخ کړل.

والسلام على من اتبع الهدى

حکمتيار

د جهاد اړوند څو مهمي پوښتني

په دې شپو ورځو کې د جهاد په اړه څو داسي مهمي پوښتني راولاړي شوې چي په هر محفل کې پرې بحثونه کيږي، هر مسلمان غواړي دې پوښتنو ته د قرآن او حديث په رڼا کې سم او صحيح ځواب پيدا کړي او د جهاد په اړه په خپل ايماني مسئوليت پوه شي. ما لازمه وګڼله چي دغو پوښتنو ته د قرآن او حديث په رڼا کې ځواب ووايم.

پوښتني دا دي:

١. آيا له جهاد فی سبيل الله نه مراد يوازي قتال دئ که هر جد وجهد؟ آيا هر جد و جهد ته جهاد ويلی شو؟ آيا تبليغ او دعوت ته هم د جهاد فی سبيل الله نوم ورکولی شو؟

٢. آيا د جهاد اعلان به د حکومت له خوا کيږي او له دې پرته جهاد جائز نه دئ؟ او که هر مسلمان په خپل سر دا کار کولی شي؟ او که د اعلان لپاره ئې نور شرائط وي نو دا شرائط کوم دي؟

٣. آيا شهادت طلبانه او فدائي عمليات جائز دي؟ آيا هغه چا ته شهيد ويلی شو چي په ځان پسې بمونه تړي او د دښمنانو په منځ کې د دې بمونو په چاودلو سره ځان او دښمن له منځه وړي؟ آيا دا کار د قرآن له دې آيت سره مخالفت نه دئ چي فرمايي: ...وَلَا تُلۡقُواْ بِأَيۡدِيكُمۡ إِلَى

ٱلتَّهۡلُكَةِ ...البقرة: ١٩٥ ...په خپل لاس ځان په تهلکه کې مه اچوئ؟

٤. د قرآن د دې حکم معنی څه ده چې د دښمن په خلاف د خپل وس او توان په اندازه قوت او وسائل برابر کړئ؟ آیا معنی ئې دا ده چې زموږ وسائل به د شمېر او کیفیت له لحاظه له دښمن سره برابر وي بیا به د دښمن مقابله کوو او که د خپل موجود توان په اندازه د وسائلو په برابرولو مکلف یو؟

٥. آیا مسلمان د دې حق لري چې ووایي: زه د مکې دور په څېر صبر کوم، د نوح، ابراهیم، عیسی، یوسف او نورو هغو پیغمبرانو علیهم السلام په شان له مسلحانه جهاد ډډه کوم چې د دښمن په خلاف ئې وسله نه ده استعمال کړې؟

د پورتنیو پوښتنو ځوابونه دا دي:

په دې خبري چې آیا له جهاد فی سبیل الله نه مراد یوازي قتال دئ که هر جد وجهد؟ هلته ښه پوهېدی شو چې څو ټکي په پام کې ولرو:

- قرآن د هر کار او عمل لپاره ځانګړي او خاص اصطلاحات لري، هره اصطلاح باید په خپل ځای او خپل خاص مورد کې استعمال شي، ځوك چې په قرآن ایمان لري هغه ته پکار ده چې د قرآن هره اصطلاح په خپل ځای کې وکاروي او له خپل خاص مورد پرته ئې د بل څه لپاره استعمال نه کړي.

- په قرآن کې د جهاد فی سبیل الله اصطلاح یوازي د دښمن په خلاف د مسلحانه جهاد په معنی راغلې، که قرآن ته مراجعه وکړئ نو وبه ګورئ چې د (جهاد فی سبیل الله) ذکر له (هجرت) وروسته راځي او دا ټول په هغو سورتونو کې راغلي چې په مدینه کې او د جهاد له فرض کېدو وروسته نازل شوي، د مکې دور په څو محدودو آیتونو کې د (جهد ایمانهم)، (وان جٰهدٰك)، (جاهدوا فینا) او (ومن جاهد) په صیغه راغلي چې هلته ئې مراد زیار او زحمت ایستل دي.

- د اسلام ټول ائمه په دې متفق دي چي له جهاد فی سبیل الله مراد قتال فی سبیل الله دئ نه بل څه.

- د قرآن له هیڅ آیت دا نه معلومېږي چي (تبلیغ) او (دعوت) ته دي (جهاد فی سبیل الله) ویل شوي وي.

- د الله په لار کي مالي قربانۍ ته (انفاق فی سبیل الله)ویل شوي نه جهاد فی سبیل الله.

- په مکي دور کي (دعوت) او (انفاق) وو خو دې ته په مکي سورتونو کي د جهاد نوم نه دئ ورکړی شوی، جهاد په مدینه کي فرض شوی او اساسي او تفصیلي ذکر ئې په مدني سورتونو کي راغلی، له دې معلومېږي چي جهاد بېل شی دئ او دعوت او انفاق بېل.

- دا خبره چي (دعوت، تبلیغ او انفاق) هم (جهاد فی سبیل الله) دي، په حقیقت کي هغه کسان کوي چي یا په دې نه پوهېږي چي د قرآن هره اصطلاح باید په خپل ځای کي استعمال شي او یا د الله په لار کي د جهاد کولو اراده او همت نه لري. د دې لپاره چي په نه جهاد سره ئې څوك ملامت نه کړي نو وایي: زما دعوت او تبلیغ، زما وینا او لیکنه او زما سیاسي او اجتماعي مبارزه هم جهاد فی سبیل الله دي!! دوی ته وایو: ستا دا ټول کارونه د قدر وړ دي، الله تعالی دې مزید توفیق درکړي، خو هیڅ یو ئې جهاد فی سبیل الله نه دئ.

د دوهمي پوښتني په ځواب د پوهېدو لپاره باید لاندي خبري په پام کي ولرو:

- د قرآن په هیڅ آیت کي نه صراحتاً دا راغلي او نه تلویحاً او اشارتاً دا موندلی شو چي د (جهاد اعلان) به د حکومت او ریاست لخوا کېږي.

- په ټول قرآن کي نه د (حکومت) او (ریاست) الفاظ راغلي او نه دا خبره چي د جهاد اعلان به د حکومت، ریاست، خلافت او امارت یا

حاكم، رئيس، خليفه او امير لخوا كېږي.

- د پيغمبر عليه السلام په احاديثو كې هم دا نه شو موندلى چي د جهاد د اعلان لپاره ئې د (حكومت) او (رياست) شته والى ضروري گڼلى وي او دا په كې ويل شوي وي چي جهاد يوازې په هغه صورت كې جائز دئ چي (حكومت) او (رياست) ئې حكم صادر كړي.

- څوك چي له قرآن او حديث ډېر لږ معلومات هم ولري په دې پوهېږي چي نه په قرآن كې د جهاد د اعلان لپاره د (حاكم) او (رئيس) يا (حكومت) او (رياست) شرط لگول شوى او نه په احاديثو كې. كه څوك ووايي چي له جهاد مخكې جماعت ضروري دئ، دا خبره صحيح ده، خو كه څوك ووايي چي د جهاد اعلان به د يوه برحال حكومت لخوا كېږي، نو دا خوشې بې بنسټه خبره ده، دا له دين نه د يوه بې خبره سركاري مفتي خبره كېدى شي خو د يوه واقعي عالم فتوى نه شي كېدى.

- د پيغمبر عليه السلام له قول او فعل نه دا معلومېږي چي د جهاد د پيل لپاره دوو اساسي شيانو ته ضرورت دى: (جماعت يعني حزب او ډله) او (مهجر يعني د هجرت ځاى)، پيغمبر عليه السلام فرمايي:

وَأَنَا آمُرُكُمْ بِخَمْسٍ اللَّهُ أَمَرَنِي بِهِنَّ: بِالْجَمَاعَةِ، وَالسَّمْعِ، وَالطَّاعَةِ، وَالْهِجْرَةِ، وَالْجِهَادِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَإِنَّهُ مَنْ خَرَجَ مِنَ الْجَمَاعَةِ قِيدَ شِبْرٍ فَقَدْ خَلَعَ رِبْقَةَ الْإِسْلَامِ مِنْ عُنُقِهِ إِلَّا أَنْ يَرْجِعَ، وَمَنْ دَعَا بِدَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ، فَهُوَ مِنْ جُثَاءِ جَهَنَّمَ " قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَإِنْ صَامَ، وَإِنْ صَلَّى؟ قَالَ: «وَإِنْ صَامَ، وَإِنْ صَلَّى، وَزَعَمَ أَنَّهُ مُسْلِمٌ، فَادْعُوا الْمُسْلِمِينَ بِأَسْمَائِهِمْ بِمَا سَمَّاهُمُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ الْمُسْلِمِينَ الْمُؤْمِنِينَ عِبَادَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ» مسند احمد

او زه په هغو پنځګونو تاسو ګمارم چي الله تعالى زه پرې ګمارلى يم: په جماعت، سمع، اطاعت، هجرت او جهاد في سبيل الله او څوك چي د يوې لوېشتي په اندازه له جماعت لري شو نو هغه د اسلام كړى له خپلي

غاړې وایستله (له اسلام ووت) مګر دا چي بېرته راوګرځي او چا چي د جاهلیت په شعارونو سره بلنه ورکړه هغه به د دوزخ خس شي، خلکو وویل: یا رسول الله! که څه هم روژه ئې نیولې وي او لمونځ ئې کړی وي؟ وئي فرمایل: که څه هم روژه ئې نیولې وي او لمونځ ئې کړی وي او په ځان ئې دا ګمان کړی وي چي مسلمان دئ. نو مسلمانان په هغو نومونو ونوموئ چي الله تعالی نومولي: مسلمانان، مؤمنان او د الله تعالی بندګان.

له دې حدیث په څرګنده توګه معلومېږي چي له جهاد مخکي باید جماعت جوړ شي او بیا د حاکم نظام له سلطې د وتلو لپاره هجرت وشي او بیا مسلحانه مزاحمت پیل شي. پیغمبر علیه السلام په مکې دور کي جماعت جوړ کړ او مدینې ته له هجرت سره سم ئې د قریشو په ضد مسلحانه مزاحمت پیل کړ.

● باید دا خبره په خیال کي وساتو چي دغه پنځه کارونه پر مسلمانانو واجب دي، په دې مأمور شوي چي جماعت به جوړوي، داسي جماعت چي پر سمع او اطاعت ولاړ وي، بیا به د حاکم سیاسي نظام له سلطې د وتلو لاري لټوي، د ضرورت په صورت کي به هجرت کوي او بیا به د همدې نظام د رانسکورولو لپاره وسلې ته لاس کوي.

● ریاست جوړول خو د اسلامي جهاد هدف او مقصد دئ، نه دا چي لومړی به حکومت جوړېږي بیا به دا حکومت د جهاد اعلان کوي!! جهاد خو د دې لپاره فرض شوی چي په دې سره غیر اسلامي نظام رانسکور کړی شي او پر ځای ئې اسلامي حکومت قائم شي. پیغمبر علیه السلام د ابوجهل د حکومت د نسکورولو او د ټول حجاز په مرکز او پلازمېنه (مکه) کي د یوه اسلامي حکومت د قائمولو لپاره جهاد پیل کړ. نه خو غیر اسلامي حکومتونه په خپله رانسکورېږي او نه اسلامي حکومت له جهاد پرته له بلي لاري قائمېدی شي، څوك چي دا غلطه او بابیزه خبره کوي او د جهاد د اعلان لپاره د حکومت شته والی شرط ګڼي، هغه دي

ووايي چي پيغمبر عليه السلام ولې په داسي حال کي جهاد پيل کړ چي په حجاز باندي د قريشو واکمني وه، دی له پلازمېني (مکي) د مدينې يوه ووړ کلي ته مهاجر شوی وو، هلته ئې نه حکومت وو او نه فوځ!! دې جنابانو ته وايو: آيا د روسانو په ضد به د جهاد اعلان ببرك کارمل کولو؟!! آيا په فلسطين کي به د جهاد اعلان شارون کوي، په کشمير کي واچپائي، په چچن کي پوتين او اوس په افغانستان کي جنرال ډيويډ بارنو يا کرزی!!

● د جهاد اعلان هغه څوك په حکومت پوري تړي چي يا د حکومت نوکر وي، يا د جهاد مخالف وي او يا د جهاد اراده او همت نه لري، داسي فتوی تل سرکاري مفتيان ورکوي، هيڅ داسي غير سرکاري عالم نه شئ موندلی چي په قرآن او حديث پوه وي او هغه دي جهاد په حکومتونو مخصوصاً موجوده مفسدو او غير اسلامي حکومتونو پوري مربوط کړي. که لږ دقت وکړئ او د دا راز مفتيانو پټي اړيکي وڅيړئ حتماً به درته معلومه شي چي دا کسان د اسلام او جهاد د مخالفينو له خوا استخدام شوي، د کومي مسيحي او تبشيري (تنصيري) مؤسسې لپاره کار کوي، د کومي کليسا لخوا د جوړي شوې خيريه مؤسسې مأمور دئ. انګرېزانو پر اسلامي نړۍ د خپلي سلطې په دوران کي داسي ډېر مفتيان استخدام کړي وو، اوس غربي مؤسسې په ټول توان طاقت د دې هڅه کوي چي د جهاد مفهوم د اسلامي امت له ذهنه وباسي، د هجرت، جهاد، شهادت، اسلامي خلافت، الفاظ د اسلامي هېوادونو له تعليمي نصاب خارج کړي، امريکايانو په افغانستان او عراق کي همدا کار وکړ، له پاکستان او سعودي ئې همدا وغوښتل چي نه يوازي جهادي مفاهيم له نصاب وباسي بلکي قرآني آيات هم وباسي. که د پاکستان د تعليم وزير په پارلمان کي له تعليمي نصاب د قرآني آيتونو د ايستلو خبره کوي، دا د ده خبره نه ده، دی خوارکی خو په هغه څه ويلو او کولو مکلف دئ چي د امريکا سفير ورته امر کوي.

- په مکه کې د ابوجهل حکومت او ریاست وو، پیغمبر علیه السلام د بعثت له لومړۍ ورځي د دې ریاست د نسکورولو او پر ځای ئې د یوه الهي او دیني ریاست د قائمولو لپاره کار پیل کړ، که په مکه کې ئې وسله وال جهاد نه دئ اعلان کړی نو خلکو ته خو ئې ویل: څوك چي په دې طاغوتي نظام کافر نه شي خدای ئې ایمان نه قبلوي، په الله ایمان هلته منظور او مقبول دئ چي له طاغوتي ریاست او نظام انکار وکړي. دې نظام ته به د خپلو شخړو او منازعاتو د حل او فصل لپاره رجوع نه کوئ، د ټولو منازعاتو د حل او فصل یوازینۍ مرجع به د الله دین گڼئ.
- د اسلامي نړۍ اوسني حکام او حکومتونه ټول غاصب او جابر حکومتونه دي، نه د ملتونو په خوښه او د داسي بیعت له لاري راغلي چي له اکراه او اجبار پرته ترسره شوي وي، نه د ملت په وړاندي د مسئولیت احساس کوي، نه په دې ځان مکلف گڼي چي په ما انزل الله به حکم کوي او له ولس سره مشوره، نه له خدای وېره لري او نه په ولس ترحم، نه واکمني یو الهي امانت گڼي او نه بیت المال د ولس امانت، د پردیو د مټو په زور مسلط شوي او د پردیو د گټو لپاره د خپل ولس قرباني کولو ته چمتو، یو هم له ابوجهل او د ابوجهل تر حکومت غوره نه دي. ابوجهل ځانته خادم حجاج بیت الله او خادم الحرم الشریف ویل، ځان ئې د کعبې متولي گڼلو او په دیانت کې ئې ځان هومره په حقه گڼلو چي ویل به ئې: اې خدایه!! که محمد په حقه او موږ په ناحقه یو نو پر موږ له آسمانه تېږې وورو‌ه!! دا جنابان دې ووایي چي په دې حکومتونو کې داسي کوم څه نشته چي د ابوجهل په حکومت کې وو؟ قرآن په مکه کې د فرعون قصه د دې لپاره رااخلي چي خلکو ته ووایي: ستاسو ابوجهل همغه فرعون دئ چي موسي علیه السلام ئې مقابلې ته لېږل شوی وو، د دې لپاره چي خلك پوه کړي چي محمد علیه السلام د مکي د موجوده فرعوني نظام په ضد همغه څه کوي چي د ده سلف موسی علیه السلام کول. پیغمبر علیه السلام فرمایي چي

ابوجهل زما د امت فرعون دئ. د موجوده حکومتونو ملګري او حاميان په اصل کې د فرعون او ابوجهل ملګري دي، ځوك چي وايي: د دغو حکومتونو د اجازې په صورت کې جهاد جائز دئ او له دې پرته جهاد په فساد او بې امنۍ منتج کېږي!! دا همغه کسان دي چي د موسی عليه السلام او محمد عليه السلام په اړه به ئې ويل: دوی شر خوروي، بې امني راولي، اقتدار غواړي. ځوك چي د اسلامي ملکونو موجوده حالت د امن حالت ګڼي او وايي يا غواړي چي دا حالت بايد دوام وکړي او دا وايي چي په دې کې داسي څه نشته چي د شديد بحران نوم ورکړو او د جهاد ضرورت احساس کړو!! دا کس يا ډېر ناپوه او بې خبره دئ، هم له دين او هم له دنيا؛ او يا ډېر غرضي او د حکامو نوکر او خادم. د اسلامي ملکونو حالت هومره بد دئ چي تر دې د زيات بد حالت تصور نه شي کېدی. فقر، لوږه، د غني او فقير تر منځ ژور تفاوت، د مظلومانو پر سر، مال، عزت تېری، اخلاقي فساد، شرك، الحاد او بې ديني، د پرديو په وړاندي ذلت، اسارت او غلامي، دا ټول خو پرېږده نن اکثر اسلامي هېوادونه نه سياسي استقلال لري او نه اقتصادي، له سياسي، اقتصادي، نظامی او فرهنګي لحاظه پردي ورباندي حکومت کوي، نن په پاکستان کې ايف بې آي او سي آی اې حکومت کوي، هر ځوك په هر وخت کې نيولی شي، په پاکستان کې د امريکايانو نظامی اډې دي، له دغو اډو په افغانستان کې نظامی عمليات ترسره کوي، د پاکستان حکومت د مظلومو مسلمانانو په وژلو او نيولو کې د امريکايانو مرسته کوي، حتی د خپل ولس په ضد جنګېږي، پاکستان ته د هر امريکايي هيئت له راتلو سره سم د پاکستان په سرحدي قبايلي سيمو کې د قبايلو په ضد د دې لپاره عمليات ترسره کېږي چي امريکايان په دې قانع کړي چي اسلام آباد د تروريزم په ضد جنګ کې د امريکا مخلص او وفادار ملګری دئ او هر څه کولو ته تيار، د پاکستاني تلويزيون په صفحه هر ورځ د بې دينۍ او اخلاقي فساد خورولو هغه صحنې ښودل کېږي چي مثال ئې يوازي د

غرب په هغو سیکس تلویزیوني شبکو کې لیدل کېږي چې د رسمي فاحشه خانو لخوا اداره کېږي او د آزاد او بربنډ جنسي عمل فیلمونه ښيي. نه د فرعون په نظام کې تر دې زیات فساد وو او نه د مکې د جاهلیت د دور په نظام کې. قرآن د فرعوني نظام څو ځانګړتیاوي بیانوي چې دا ټول او تر هغه زیات په موجوده نظامونو کې ګورو:

١. فرعون ځان د مصر د ټولو شتمنیو واکمن ګڼي، زموږ اوسني واکدران همداسي د ملك هر څه د ځان غنیمت ګڼي.

٢. فرعون خپل ولس په حاکم او محکوم، شتمن او نیستمن وېشلي او په مصر کې ئې طبقاتي نظام رائج کړی وو، مرفه او حاکمه طبقه او ناداره او محکومه طبقه، نن همدا نظام په اسلامي ملکونو کې رائج دئ، د حاکم او محکوم تر منځ تفاوت هومره ژور دئ چې د فرعون په طبقاتي نظام کې تر دې زیات نه وو.

٣. فرعون ځان ټولواك ګڼي، د هري پرېکړي آخري مرجع، د جائز او ناجائز او حلال او حرام د تعیین آخري مرجع، نن زموږ حکام همداسي دي، د مصر تر فرعون زیات مستبد او مطلق العنان.

٤. فرعون د ستر قصر خاوند وو، زموږ د حکامو قصرونه که تر فرعون زیات ستر، اشرافي او مرفه نه وي تر هغه له هیڅ لحاظه کم نه دي او که دا قصرونه د عام ولس له خمڅو او ګوډلو سره مقایسه کړو نو تفاوت ئې هومره دئ چې د فرعون د قصر او د یوه عادي مصري د کیږدۍ تر منځ دومره تفاوت نه وو.

٥. قرآن وایي چې فرعون د موسی علیه السلام د وژلو اجازه له خپلو درباریانو غواړي، همدا راز وایي چې یوسف علیه السلام په داسي حال کې چې د مصر د هغه وخت څواکمن وزیر وو خو دا ئې نه شو کولی چې خپل ورور له قانوني دلیل پرته څو ورځي له ځان سره وساتي، خو زموږ ټولواکان د هیچا د نیولو او وژلو په اړه له هیچا سره نه د مشورې ضرورت احساسوي او نه د قانوني مجوز ضرورت، د امریکا د وزارت

خارجه د یوه مأمور ټیلفوني هدایت کافي دئ چي د اسلام آباد چارواکي په وانه کي خونړي عملیات ترسره کړي، بمونه وورو‌ي، توپونه او ټانکونه استعمال کړي او د لسگونو مظلومو مهاجرو افغانانو، قبایلو او ملیشو ویني توي کړي. امریکا ته د نظامی اډو په ورکولو کي او د افغانستان په ضد د امریکایانو تر قومندې لاندي جنگ کي د شریکېدو په اړه دا ضرورت نه محسوسوي چي له پارلمان موافقه ترلاسه کړي. شپږ سوه مظلوم مسلمانان نیسي او له کومي محاکمې پرته ئې امریکا ته حواله کوي.

٦. فرعون ویل چي سمه خبره همغه ده چي زه ئې کوم، ستاسو ښېگڼه یوازي په هغه څه کي ده چي زه ئې وایم، زموږ واکداران له دې لحاظه تر فرعون ډېر ډېر مخکي دي، نه د خدای او قرآن پروا کوي او نه د قانون. دوی ته پارلمان او خلك د یوه توت په اندازه ارزښت نه لري، څه چي ئې زړه وغواړي همغه کوي.

● سرکاري مفتیان له جهاد سره د مخالفت په فتوی کي په دې خبري استناد کوي چي پیغمبر علیه السلام په مکي دور کي حتی هغه وخت هم د وسلې اخیستلو اجازه ورنه کړه چي یاران ئې یو په بل پسي وژل کېدل!! برعکس هغوی ته ئې د صبر توصیه کوله!! دې جنابانو ته وایو: دا دوی ولي وژل کېدل او دا تاسو ته ولي څوك څه نه وایي؟ نه دا ظالم، جابر او بې دینه حکام تاسو ځوروي، نه مو په زندان کي اچوي، نه مو وژني!! دا ستاسو او د صحابه وو د ایمان تر منځ څه فرق دئ چي هغوی د ایمان لپاره وژل کېدل منل خو ابوجهل او د ده نظام ته نه تسلیمېدل؟!! که هغوی دا ستاسو خبره کولی نو نه وژل کېدل او نه له ملك هجرت ته مجبورېدل. د دوی د وژل کېدو معنی خو دا ده چي دوی له حاکم نظام بغاوت کړی وو، د دې نظام واکمنان ئې نه منل، له نظام سره د ټکر او تصادم په حال کي وو، نظام له دوی وېره درلوده، د همدې لپاره ئې وژل. دا تاسو ولي په مکي کي د دوی په صبر استناد کوئ

خو په مدینه کې د همدغو صحابه وو په مسلسل جهاد استناد نه کوئ؟!! ولې د دوی په هجرت استناد نه کوئ، ولې پر دښمن د دوی په مسلسل بریدونو استناد نه کوئ؟!! ولې پر دې استناد نه شئ کولی چې پیغمبر علیه السلام د مدینې په لسو کلونو کې تر اویا زیاتې نښتې له دښمنانو سره درلودې، یعني دا چې پیغمبر علیه السلام په هرو تقریباً څلورو میاشتو کې یوه داسې جګړه کړې چې په خپله ئې په کې برخه اخیستې ده او په هرو پنځوسو (۵۰) ورځو کې ئې یوه داسې نښته تنظیم کړې، چې یا ئې په خپله هم په کې برخه اخیستې او یا د ځینو خاصو وجوهاتو له مخې ئې په هغه کې شرکت نه دئ کړی خو ویلې ئې دي: په هغه ذات مې قسم چې زما ژوند د ده په واك کې دئ، که د یارانو خاطر نه وی نو زه به له یوې هغې وړې ډلې (سریې) هم وروسته نه وم پاته شوی چې جهاد ته درومې!! په همدې ذات لوړه کوي او وایي: دا غواړم چې د الله په لار کې یو ځل شهید شم بیا راژوندی شم، بیا شهید شم او بیا راژوندی شم او بیا شهید شم... دا ولې هغه د بار بار شهادت تمنا کوي خو تاسو د شهادت خبره خو پرېږده د جهاد د خبرې له کولو هم ډډه کوئ؟!!

- که وغواړو چې د پیغمبر علیه السلام د سنت او اسلوب مطابق د سیاسي او اجتماعي مبارزې یو انځور وړاندې کړو نو په هغه کې لاندې څلور مرحلې په څرګنده توګه موندلی شو:

۱. د داسې دعوت مرحله چې پر ټولنې مسلط ځواکونه ئې نه شي زغملی، د تعذیب، زندان، مقاطعې، محاصرې او د تبعید له ګواښونو سره مخامخ دعوت، چې سازش او مصالحه نه مني، چې له دښمن سره د روغې جوړې خبره په کې نه وي، چې له حاکم نظام د کامل بغاوت او عصیان بلنه ورکوي، د دې نظام له فکري او اعتقادي بنسټونو د برائت شعار ورکوي. داسې دعوت نه چې له نظام ئې مجوز ترلاسه کېږي او یوازې هغه خبره په کې کېږي چې واکداران ئې زغملی شي او نظام ئې

اجازه وركوي. مهمه نه ده چي دا دعوت به سري وي كه علني، مهمه دا ده چي خپل خصوصيات حفظ كړي او د مكي دور ټولي ځانګړتياوي ولري.

٢. كوم دعوت چي د پيغمبر عليه السلام د دعوت په څېر وي، سياسي، اجتماعي او فكري انقلاب غواړي او له دښمن سره د اصولو په سر سازش نه شي كولی، هغه به حتماً د هجرت له مرحلې سره مخامخ كېږي، هجرت د حقيقي اسلامي مبارزې يو طبيعي پړاو دئ، دا پړاو په هوښيارۍ او احتياط نه بلكي له اصلي مسير په انحراف او له اصلي لاري په تېروتني سره منتفي كېدی شي.

٣. د مبارزی درېيم پړاو له دښمن سره د مسلحانه تصادم پړاو دئ، دا پړاو د مهجر له موندلو سره سم پيل كېږي، پيغمبر عليه السلام د مدينې په څېر د يوه وړوكي كلي له موندلو سره سم خپله مسلحانه مبارزه پيل كړه. په لومړي سر كي پټه مسلحانه مبارزه، د وړو وړو چريكي ډلو په واسطه، چي هدف ئې د دښمن سلطه متزلزل كول او هغه امنيت له منځه وړل وو چي د حاكم نظام په ګټه او د هغه د بقاء باعث وو. او په دوهمه مرحله كي ځرګنده مقابله او مخامخ نښته. د كفري نظام په ګټه (امنيت او اقتصاد) جړكول او پر ولس د واكدارانو مسلط رعب او هيبت ختمول د دې مرحلې اساسي او مهم اهداف دي. همدا راز نظام مالي امكاناتو ته اړ دئ، له دې پرته هغه دوام نه شي موندلی، د چريكي عملياتو په نتيجه كي د حكامو د خوښي امنيت متلاشي كېږي، د لويو لارو امنيت ډېر ژر له منځه لاړ شي، نظام له دې عاجز شي چي بډای او تاجر ته چي د نظام درېيمه ستنه ده، د كار لازم او خوندي شرائط برابر كړي. هيڅ نظام دا حالت د اوږدې مودې لپاره نه شي زغملی، عام ولس چي د نظام له ظلم تل ځورېدلی خو له وېري نه څه ويلی شي او نه څه كولی، د دغو عملياتو په نتيجه كي د څه ويلو او كولو جرأت پيدا كړي او همدا د عمومي پاځون مقدمه شي او د يوه ستر انقلاب كار له همدې

ځایه پیل شي. په دا راز عملیاتو سره د رژیمونو نسکورول او لویو ځواکونو ته ماته ورکول ممکنه ده، دا ادعاء کولی شو چي له کودتاګانو وروسته د رژیمونو د نسکورولو تر ټولو آسانه لار همدا ده. که د پیغمبر علیه السلام تر قیادت لاندي مسلحانه مبارزې ته ځیر شو نو وبه ګورو چي دا مبارزه د قریشو په ضد له چریکي بریدونو (سریو) پیل شوه، ورو ورو ئې لمن تر مخامخ نښتو خوره شوه، د مکي له فتحي وروسته د جزیرې له نورو ځواکونو سره او په پای کي په نړۍ واله سطحه د روم او فارس په څېر لویو ځواکونو سره مخامخ شوه. دا ښېر ښیي چي د مبارزې لمن باید په تدریج سره او په طبیعي توګه له محلي ځواکونو تر منطقوي او بین المللي ځواکونو پوري خوره شي.

٤. ځیني کارونه باید د مرکز تر فتحي پوري وځنډول شي، په ټولني کي اقتصادي اصلاحات یو له دغو کارونو دئ، دا ځکه چي پیغمبر علیه السلام د مکي له فتحي وروسته دا کارونه کړي، له سنت د متابعت مقتضی همدا ده چي هر کار په همغه وخت او همغه توګه ترسره کړو چي پیغمبر علیه السلام ترسره کړي.

- دا جنابان په دې هم نه پوهېږي چي په مکه کي د جهاد د اجازت نه ورکولو وجه دا وه چي هلته جهاد نه وو فرض شوی، مدینې ته له راتلو وروسته جهاد فرض شو، د جهاد دا فرضیت تر قیامت دوام کوي، دا ځکه چي د جهاد فرضیت نه دئ منسوخ شوی. په مکي دور باندي د جهاد په اړه باید له دې اړخه استناد وشي چي که د مسلمانانو وضعیت داسي وي لکه په مکه کي او شمېر ئې هومره وي لکه په مکه کي د مسلمانانو شمېر، نو دوی ته په کار ده چي د صحابه وو په څېر صبر وکړي او وسلې ته لاس نه کړي. خو که د دوی وضعیت داسي شو چي مدني دور ته ورته وي او د مسلمانانو شمېر هومره وي چي هلته د مسلمانانو شمېر وو نو دوی ته په کار ده چي جهاد ته ملا وتړي. د پیغمبر علیه السلام په سنت د عمل کولو مقتضی خو دا ده چي د جهاد

په میدان کې هم هغه څه وکړو چې پیغمبر علیه السلام کړي، هغه مبارك خو په مکه کې د یوه مؤمن جماعت جوړولو په کار لګیا وو او په دې هڅه کې وو چې کوم مهجر پیدا کړي، داسي کوم قوم پیدا کړي چې ده ته پناه ورکړي او د الله په لار کې جهاد ته تیار شي، د مدینې یو شمېر اوسېدونکي دې ته تیار شول، مدینې ته له راتلو وروسته هغه جهاد پیل کړ، په لومړي سر کې ئې د عملیاتو لپاره واړه واړه څو کسیز ټولګي لېږل، دښمن ئې تنګولو، په هر ځای کې ئې دښمن ته تاوان رساوو، په ولس کې ئې د هغه رعب، وېره او اعتبار ختمولو، پر ولس او ملك ئې د دښمن سلطه جړقوله، بیا ئې د دښمن په تجارتي قافلو بریدونه پیل کړل، په بدر کې ئې له ۳۱٤ یارانو سره د دښمن مخامخ مقابله وکړه، تاسو ولې دا خبره نه شئ کولی چې کله د مسلمانانو شمېر دري سوه څوارلس ته ورسېږي کولی شي همغه څه وکړي چې پیغمبر علیه السلام وکړل؟!!

- د جهاد مخالفین په دې نه پوهېږي چې د اسلامي امت دا اوسنۍ وضع د هغه ماتي نتیجه ده چې اسلامي خلافت په کې له منځه لاړ او غربي ځواکونو اسلامي نړۍ په خپلو منځونو کې ووېشله او په هري برخي ئې بېل بېل ځواکونه مسلط شول، له هغه وروسته دا څوومه پېړۍ ده چې مسلمانان په ذلت، اسارت او محکومیت کې ژوند کوي، له آزادۍ او خپلواکۍ محروم دي، په سیاسي، اقتصادي او فکري لحاظ استعماري ځواکونه پرې حکومت کوي، لاس پوڅي حکومتونه ئې پرې مسلط کړي، له داسي اختناق او استبداد سره مخامخ دي چې د نړۍ په هیڅ ګوټ کې ئې مثال نه شو موندلی، واکداران ئې د پردیو په وړاندي سپك او ذلیل او د خپل ولس په مقابل کې مغرور او بې رحمه، دوی د پردیو غلامان دي او ولس د ځان غلامان ګڼي. د غلامۍ، ذلت او محکومیت دغه دردونکی حالت په ولسونو کې د عزت النفس احساس، د آزادۍ او خپلواکۍ جذبه او د سرلوړي او پتمن ژوند تلوسه په کلکه ځپلې ده، یو وخت خو په ټولو اسلامي ملکونو استعماري ځواکونو مخامخ او د خپلو

فوځونو په زور حکومت کولو، خو پس له هغه چي دا ځواکونه د خاصو عواملو په وجه ووتل نو داسي رژیمونه ئې شا ته پرېښودل چي د دوی ګټي خوندي وساتي، د دې هېوادونو د مسلح ځواکونو جوړښت ئې داسي تنظیم کړ چي د لاس پوڅو رژیمونو مدافع او د هر ملي پاڅون د ځپلو لپاره د دغو ځواکونو په خدمت کي لاس په سینه ولاړ وي، تعلیمي نظام او نصاب ئې داسي جوړ کړ چي په علمي مؤسساتو کي تر روزني لاندي ځوانانو کي د آزادۍ او خپلواکۍ جذبه راولاړه نه شي، د پردیو په غلامۍ او تقلید کي د فخر احساس وکړي او له خپل اسلامي او ملي هویت نه پردي شي. د وتلو په وخت کي ئې د دې هېوادونو جغرافیائي نقشې داسي جوړي کړې چي له یوې خوا د دغو هېوادونو تر منځ تل سرحدي منازعات روان وي او له بلي خوا هغه قومونه چي له استعماري ځواکونو سره جنګېدلي د مختلو ملکونو تر منځ ووېشلی شي، په اقتدار کي له برخي محروم کړی شي، هغو اقلیتونو ته قدرت وسپارلی شي چي له استعماري ځواکونو سره ئې ملګرتیا کړې او په راتلونکي کي تل پر دوی متکي وي او په اقتدار کي د پاته کېدو لپاره د دوی شرائطو منلو ته اړ وي. د دې ښه مثالونه پښتانه او کردان دي، چي له استعماري ځواکونو سره د دوامدارې مبارزې په وجه یو په دریو او بل په څلورو برخو ووېشلی شو. استعماري ځواکونو په دې اوږدې مودې کي په پراخو تبلیغاتو سره قومي، ژبني او محلي تعصباتو ته هومره لمن وهلې چي هیڅوك د لوی او متحد ملت او امت تصور او فکر ونه شي کړی، استعماري لیکي مقدس او تغییر نه منونکي وګڼې، دا دره د هغي بلي ګاونډۍ درې اوسېدونکي پردي او حتی دښمن وګڼي او اصلي دښمن هېر کړي. په دې نه پوهېږي چي د اسلامي هېوادونو اکثر حاکم نظامونه یا پردیو تحمیل کړي او لاس پوڅي او پر اسلامي هېوادونو د زاړه استعمار د سلطې پاته شوني دي، یا خانداني دي چي خاصي کورنۍ د ولس د ارادې خلاف په زور او د پردیو په مرسته پر دوی حکومت کوي، یا قومي او فرقه ئي بنه لري، د یوې مذهبي فرقې

پلويان اختيارات په واك كي لري، نور ئې له خپلو ټولو انساني او اسلامي حقوقو محروم كړي، د دوی سياسي او مذهبي مشران وژني، چا د شيعه تر نامه لاندي سنيان ځپلي او له خپلو ټولو اسلامي او انساني حقوقو ئې محروم كړي او چا د سني په جامه كي شيعه محروم كړي، د اسلامي هېوادونو په دې دردونكي حالت به هغه څوك رضايت ښيي چي يا په غلامۍ او اسارت كي ستر شوی، د غلامۍ ذهنيت لري، آزادي نه پېژني او د آزادۍ خوند ئې نه دئ څكلی او يا هغه څوك چي په خپلې ټولني كي له خور فساد، ظلم، بې عدالتۍ او بې امنۍ خبر نه دئ، په دې نه پوهېږي چي دلته څه روان دي، هره ورځ څومره كورنۍ تباه كېږي، د څومره بې وزلو انسانانو پر سر، مال او عزت تېری كېږي، بېاپان څنګه بېاي شوي او نادار ولي او د چا د ظلم او تېري په وجه له هر څه محروم شوي؟!! هغه ته د ټولني موجود حالت د امن حالت برېښي، په دې نه پوهېږي چي دلته يوازي واكداران په امن كي دي، له حاكمانو پرته هيڅوك د امن احساس نه كوي، په سلو كي د پنځه نوي خلكو سر، مال او عزت خوندي نه دئ، كه دلته تاسو له يوه عادي انسان پوښتنه وكړئ چي د يوه پوليس په خوا كي د تېرېدو په وخت كي څه احساس كوي؟ چي كله د ده كلي ته پوليسان ورشي كليوال څه احساس كوي؟ آيا دا ګمان كوي چي دا پوليسان د دوی حفاظت كوي او كه دوی په يونيفورم كي د رڼا ورځي غله ګڼي او له دوی هومره وېره لري چي له غلو ئې نه لري؟!! د محكمې او قاضي په اړه څه فكر كوي؟ هغه د مظلوم مدافع ګڼي كه د ظالم حامي؟ د دفتر مأمور ته په كومه سترګه ګوري؟ د ده په عدالت او امانت څومره باور لري؟ له نظام ئې څه ترلاسه كړي او څه خير ئې ترې ليدلی؟ له كوم ظلم ئې ژغورلي؟ چېري ئې د ده له سر، مال او عزت دفاع كړې او د چا په مقابل كي؟! راشئ وګورئ چي هر پوليس هره ورځ څومره خلك ځوروي، هره ورځ په هر كلي كي خان، ملك، شتمن او د زمكو خاوند پر بې وزلو كليوالو څومره ظلمونه كوي، د څومره

کسانو زمکي او جایدادونه د ځواکمنو لخوا غصب کېږي، د بې وزلو څومره لوڼې په زور نکاح کېږي، د څومره پېغلو پر عفت تېري کېږي، په هر دفتر کې هره ورځ څومره ناروا وې او حق تلفي کېږي، په بیت المال کې څومره غدر او خیانت کېږي، چارواکو له هغه بیت المال په استفادې سره چې له بې وزلو انسانانو په یوه بل نامه په ناروا ترلاسه شوي، ځانته څنګه اشرافي ژوند برابر کړی او عام خلك څنګه د فقر، لوږې، خوف او سپکاوي دردونکی ژوند تېروي!! دا ډېره عجیبه ده چې څوك دې حالت ته د امن نوم ورکوي او وایي: باید داسي څه ونه کړو چې دې موجود امن ته صدمه ورسېږي، باید هغه وخت د دې حالت د بدلولو هڅه وکړو چې مطمئن وو تر دې غوره حالت راوستی شو!! دغو له واقعیتونو بې خبره کسانو ته باید ووایو: ټولو پیغمبرانو ته همدا خبره شوې چې دوی موجود امنیت ختموي، شرارت خوروي، د شخړو او جګړو باعث دي!! دوی ته باید ووایو: هغه امنیت چې د بې عدالتۍ او ظلم په خدمت کې، د ظالمانو په ګټه، د دوی د سلطې د دوام ضامن او د بې وزلو او مظلومانو په تاوان او په مظلومیت او محرومیت کې د دوی د دوامدار پاته کېدو باعث وي، دي ته اور اچول پکار دئ، پیغمبران د دې لپاره راغلي چې دغه دروغجن امنیت ختم کړي او پر ځای ئې هغه واقعي امنیت راولي چې پر عدالت ولاړ وي او مظلوم له ظلم وژغوري. عجیبه ده که څوك په دې حقیقت نه پوهېږي چې د اسلامي نړۍ موجود حالت د داخلي ظالمانو او بهرنیو استعمارګرانو په ګټه دئ، په دې کې هره تبدیلي د دوی د منافعو خلاف او د ملتونو په نفع ده. اوس په اسلامي هېوادونو کې یوازي اسلامي احزاب او ډلې منظم او ځواکمن سیاسي قوتونه دي، فقط دا ډلې کولی شي له دې تبدیلي استفاده وکړي.

- د شهادت طلبانه عملیاتو په اړه او دا چې آیا دا عملیات جائز دي؟ آیا هغه چا ته شهید ویلی شو چې په ځان پسې بمونه تړي او ځان او

دښمن له منځه وړي؟ آيا دا کار د قرآن له دې آيت سره مخالفت نه دئ چي فرمايي: وَ لا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلى التهْلُكَةِ: په خپل لاس ځان په تهلکه کي مه اچوئ؟ په دې اړه بايد څو خبري په پام کي ولرو:

- دا مکمل آيت نه بلکي د يوه آيت يوه برخه ده، آيت داسي دئ:

وَ أَنفِقُوا فى سبِيلِ اللَّهِ وَ لا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلى التهْلُكَةِ وَ أَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يحِب الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾ البقرة

او د الله په لار کي انفاق وکړئ او ځان په خپل لاس په تهلکه کي مه اچوئ او احسان وکړئ چي الله محسنين خوښوي.

د دې آيت معنی دا ده چي د الله په لار کي انفاق نه کول، بخل او له قربانۍ ډډه کول، تهلکه ده، بايد قرباني ورکړئ او د الله په لار کي خپل مال ولګوئ چي له دې تهلکي وژغورل شئ. له دې آيت مخکي ويل شوي چي که څوك پر تاسو تېری وکړي نو تاسو هم بالمثله ځواب ورکړئ (فَمَنِ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ) له دې معلومېږي چي په دې وروستي آيت کي له انفاق؛ مراد د دښمن په ضد جهاد کي قرباني ورکول او مال مصرفول دي. له دې آيت دا انتباه اخيستل چي ځان په خطر کي مه اچوئ، يوه غلطه انتباه ده، دا سمه نه ده چي څوك د يوه کلام نيمائي برخه راواخلي او مخکينۍ او وروستنۍ برخي ته له پام پرته، له هغې خاصه معنی راوباسي. په دې آيت استناد کول او دا خبره ترې ايستل چي شهادت طلبانه او فدائي عمليات جائز نه دي، نه يوازي بې بنسټه او غلط استناد دئ بلکي له آيت معکوسه معنی او انتباه اخيستل دي. آيت د قربانۍ بلنه ورکوي او د عدم قربانۍ عواقب او پايله تهلکه ګڼي خو دوی معکوس مطلب ترې راباسي!!

- په مخکيني آيت کي له دښمن سره بالمثله عمل جائز ګڼل شوی، که دا آيت او له دې وروسته راتلونکی آيت يو ځای او د يوه مضمون د متصلو برخو په حيث په پام کي ولرو نو له دې دوه خبري معلومېږي:

لومړۍ دا چي له انفاق په دې ځای کي د دښمن په خلاف په جهاد کي قرباني ورکول او د مال انفاق مراد دئ او دا مطلب په ګوته کوي چي د جهاد په سامان او وسائلو باندي د مال د نه مصرفولو عاقبت خطرناك او په خپل لاس ځان مرګ ته سپارل دي او دوهمه خبره دا چي له دښمن سره بالمثله معامله جائز ده.

- دا د شهادت طلبانه عملیاتو مخالفین ولي دې ته توجه نه کوي چي قرآن له دښمن سره بالمثله معامله جائز ګڼي؟! قرآن مضطر انسان ته حرام روا کړي، قرآن مجبور انسان ته د کفر د کلمي ویل هم روا کړي، قرآن مظلوم انسان په بدي وینا او ښکنځلو د مؤاخذي وړ نه ګڼي، د ده د مظلومیت په وجه، د یوه ناروا او ناجائز کار سره سره، هغه ته معافي اعلانوي. څوك چي د اسرائیلو او امریکا په ضد شهادت طلبانه عملیات ترسره کوي، له یوې خوا مظلوم دئ، له بلي خوا له ظلم د نجات بله لار نه ګوري، له بلي خوا بالمثله عمل کوي او بالآخره دې ته مجبور شوی.

قرآن فرمایي:

وَ لَمَنِ انتَصرَ بَعْدَ ظلْمِهِ فَأُولَئك مَا عَلَيهِم مِّن سبِيلٍ﴿٤١﴾ إِنَّمَا السبِيلُ عَلى الَّذِينَ يَظلِمُونَ النَّاس وَ يَبْغُونَ فى الأَرْضِ بِغَيرِ الحْقّ أُولَئك لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤٢﴾ سبإ

او چا چي له مظلومیت وروسته انتقام واخیست هیڅ الزام پرې نشته، الزام خو په هغه چا دئ چي په ناحقه پر خلکو ظلمونه کوي او په زمکه کي فساد لټوي، دغو ته دردناك عذاب دئ.

- کوم کسان چي د امریکایانو په ضد شهادت طلبانه عملیات ناجائز ګڼي، هغوی په عراق او افغانستان کي پر امریکایانو د مجاهدینو نور بریدونه هم نه تأییدوي، دا سرکاري مفتیان دي، هغه خبره کوي چي د دوی حکومتونه ئې کوي، هغه فتوی ورکوي چي حکومت ورته لیکلي

وي او پر هغې د مهر لګولو امر ورته شوی وي. که يو سرکاري مفتي په فرانسه کې د حجاب ممنوعيت د فرانسې داخلي مسئله ګڼي او همغه فتوی ورکوي چې د مصر حکومت ئې ترې غواړي نو دا به د امريکا په ضد د شهادت طلبانه عملياتو څنګه ملاتړ کوي او څنګه به د هغه د جواز فتوی ورکوي؟!! څوك چې يوه شېبه هم د الله په لار کې جهاد ته نه وي وتلی، نه ئې وسله اخيستې، نه په سنګر کې پاته شوی، نه ئې زندان ګاللی، نه ئې د ظالمو حکامو په ضد يوه د حق خبره کړې، له دې څنګه دا طمع کوئ چې د شهادت طلبانه عملياتو ملاتړ وکړي او هغه جائز وګڼي؟!! د جهاد فتوی بايد له مجاهد عالم او مجاهد مفتي وغوښتی شي نه له قاعد او د جهاد مخالف سرکاري مفتي.

- که څوك شهادت طلبانه عمليات له هغې ځان وژني سره مقايسه کوي چې يو کس د بې صبرۍ او د الله تعالی له رحمت نه د يأس او ناهيلۍ په وجه ځان وژني، دا ډېره غلطه مقايسه ده، د قرآن هغه آيتونه چې د خوف او وېري په وجه له ځان وژني ممانعت کوي په شهادت طلبانه عملياتو تطبيقول ډېر ناروا تطبيقول دي. دا خو د وېري او يأس په وجه نه بلکې له الله سره د شديدي ميني او د ده پر دين د غيرت کولو لپاره ځان قرباني کوي.

- نه پوهېږو دا کار چې څوك په خپلې چاپنې کې بمونه، کارتوس او د راکټ مرمۍ اچوي او د هغه دښمن مقابلې ته درومي چې هم ئې تر ده وسائل زيات او مخکې تللي دي او هم ئې شمېر زيات دئ او له هغه سره د ده د نښتي لوی او قوي احتمال دا دئ چې دي په شهادت رسېږي، خو سره له دې سنګر ته درومي او د دښمن مقابله کوي او بالآخره په شهادت رسېږي، دا کار له دې څه فرق لري چې يو کس همدا بمونه په ځان پسې وتړي او د دښمن منځته ننوځي او هلته دا بمونه منفجر کړي او دښمن له منځه يوسي؟!! دا په داسي حال کې چې دی دغه کار ته اړ وو، بله چاره ئې نه لرله، له ښکاره وسلې سره دښمن ته نه شو نږدې

کېدی، د دښمن د وژلو نوري لاري چاري ورته نه وي. ډېره عجیبه ده چي څوك هغه کار جائز او د مکافات وړ وګڼي او دا ناجائز او د سزا وړ. په کار خو دا ده چي دا کار څکه تر هغه بل هم د لوړ اجر مستحق وګڼل شي چي دلته د الله په لار کي وژل کېدل یقیني او په هغه بل کي احتمالي دي. یو د الله په لار کي د شهادت وروستۍ او یقیني فیصله کوي او هغه بل د شهادت تر څنګ د دې طمع هم لري چي ژوندی بېرته راوګرځي، دا د برید په وخت کي ځانته هم پام کوي او دا احتیاط کوي چي ده ته صدمه ونه رسېږي خو هغه بل د ځان هیڅ پروا نه کوي، ټول هم او غم ئې دا وي چي د الله دښمن ته زیات تلفات واړوي. که د هر معیار له مخي دا دواړه مقایسه کړو نو د عدالت مقتضی دا ده چي د دې شهادت غوښتونکي کار تر هغه بل ډېر ډېر لوړ وګڼو. دا به ډېره عجیبه وي چي څوك دا یو کار شهادت وګڼي او هغه بل ته د شك په سترګه وګوري او له شهادت ګڼلو ئې ډډه وکړي.

● مخکي له دې چي څوك په دې اړه څه ووایي چي په نیویارك او اسرائیلو کي د غیر محاربو کسانو د وژل کېدو حکم څنګه دئ، هغه باید دا خبره په پام کي وساتي چي آیا امریکایانو او اسرائیلو دې ته ورته کار کړی که نه، غیر محارب کسان ئې وژلي که نه، لاسونه ئې د بې ګناه خلکو په وینو سره دي که نه، د قاتلانو مرسته کوي که نه، قاتل ته ئې پیسې او وسلې ورکړې که نه، پر ښار، کلي او جومات ئې بمونه ورولي که نه؟ که هغوی دا کارونه کړي وي نو د دوی مقابل طرف ته له هره لحاظه دا حق حاصل دئ چي د دوی په ضد همداسي وکړي، له دې لحاظه هم چي هغه مظلوم دئ او د انتقام اخیستو حق لري او له دې لحاظه هم چي هغه ته هر عدالت د بالمثله عمل اجازه ورکوي. لکه څنګه چي اسرائیلیان هر فلسطیني محارب ګڼي، د هغه په وژلو صرفه نه کوي، نه پر لوی رحم کوي نه پر ووړ، نه پر ښځو رحم کوي نه پر سړیو، د شیخ احمد یاسین په څېر یوه سپین ږیری، له دواړو سترګو او

پښو محروم، له جومات د راګرځېدو په حال کې، له امريکايي هليکوپټر په راکټ ولې او له ګڼ شمېر کسانو سره ئې يو ځای په شهادت رسوي، امريکايان همدا ستر جنايت يو جائز عمل ګڼي او وايي چي اسرائيل له ځان د دفاع حق لري!! اوس که څوك د امريکايانو او اسرائيلو په ضد دې ته ورته عمل کوي، هغه شرعاً، عدلاً او عقلاً د دې حق لري. امريکايانو او اسرائيلو په هغه څه چي دوی ئې په فلسطين، افغانستان او عراق کې کوي هر فلسطيني او هر مسلمان ته د دې مجوز ورکړی چي هر امريکايي او اسرائيلي محارب وګڼي او خپل انتقام ترې واخلي. دا بېله خبره ده چي څوك مجاهدينو ته مشوره ورکړي او ورته ووايي: په کار ده خپل بريدونه د دښمن هغو ځواکونو او ځايونو ته متوجه کړئ چي د دښمن جنګي ماشين پرچاو او د ملا تېر ئې ورمات کړي. خو که هغه دا ونه کړی شي او ووايي چي هلته مي لاس نه رسي، هلته د رسېدو توان نه لرم، نو چي د خپل دښمن پر هر ځای بريد وکړي او خپل غچ ترې واخلي دا د ده مشروع حق دئ.

- د دې پوښتني په ځواب کې چي د قرآن د دې حکم معنی څه ده چي د دښمن په خلاف د خپل وس او توان په اندازه قوت او وسائل برابر کړئ؟ آيا معنی ئې دا ده چي زموږ وسائل به د شمېر او کيفيت له لحاظه له دښمن سره برابر وي بيا به د دښمن مقابله کوو او که د خپل موجود توان په اندازه د وسائلو په برابرولو مکلف يو؟ بايد ووايو: که څه هم د دې آيت مطلب ډېر څرګند او واضح دئ خو د جهاد مخالفين له دې هم غلط تعبير کوي او وايي چي يوازي هغه وخت به د دښمن مقابلې ته وځو چي د قوت او وسائلو له لحاظه له دښمن سره برابر وو!! د دوی د دغه غلطي انګېرني په اړه څو خبري کول ضروري دي:

- په نوموړي مبارك آيت کې دا نه دي ويل شوي چي تاسو به خامخا د دښمن په اندازه قوت او وسائل برابروئ، برعکس ويل شوي چي د

خپل وس او توان په اندازه قوت او وسائل برابر کړی. آیت دغه دی:

وَ أَعِدُّوا لَهُم مَّا اسْتَطَعْتُم مِّن قُوَّةٍ وَ مِن رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَ عَدُوَّكُمْ وَ ءَاخَرِينَ مِن دُونِهِمْ لا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَ مَا تُنفِقُوا مِن شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَ أَنتُمْ لا تُظْلَمُونَ ﴿٦٠﴾ الانفال

او د دوی لپاره له (قوت) او (له تړلو آسونو) چي څومره ستاسو په وس کي وي برابر کړئ، چي د الله دښمن او خپل دښمن او له دوی علاوه چي تاسو ئې نه پېژنئ خو الله ئې پېژني، ووېروئ او څه چي تاسو د الله په لار کي خرڅ کړئ، تاسو ته به ئې بشپړ بېرته درکړي او پر تاسو به هیڅ ظلم نه کېږي.

- په دې آیت کي خو د جنګي وسائلو په جوړولو او برابرولو کي مالي مصرف ته مسلمانان هڅول شوي او ورته ویل شوي چي په دې اړه ستاسو مصارف الله تعالی نه ضائع کوي، نتیجه به ئې په بشپړه توګه تاسو ته درکوي، د جهاد مخالف سرکاري مفتیان ولي د دې واضح مفهوم برعکس هغه د جګړي د شروع کولو لپاره د شرط په توګه معرفي کوي؟

- پیغمبر علیه السلام هغه وخت د قریشو په ضد جهاد پیل کړ چي نه ئې د مجاهدینو شمېر د قریشو د جنګیالیو په اندازه وو او نه ئې وسلې او جنګي وسائل او امکانات. که زموږ پیغمبر علیه السلام له دې آیت دا مفهوم نه وي اخیستی چي جګړه به له دښمن سره د قوت او وسائلو له تعادل او توازن وروسته پیل کوئ، نو ته څنګه او په کوم دلیل دا غلطه معنی ترې اخلې.

- اما دا پوښتنه چي آیا مسلمان د دې حق لري چي ووایي: زه د مکي دور په څېر صبر کوم، د نوح، ابراهیم، عیسیٰ، یوسف او نورو هغو پیغمبرانو علیهم السلام په شان له مسلحانه جهاد ډډه کوم چي د دښمن

په خلاف ئې وسله نه ده استعمال کړې؟ په دې اړه لاندي وضاحتونه ضروري ګڼو:

- هيڅ په دين پوه انسان دا خبره نه کوي، څوك چي له اسلام ډېر لږ معلومات هم ولري دا خبره غلطه ګڼي او له کولو ئې ډډه کوي، هغه پوهېږي چي د جهاد له فرض کېدو وروسته هيڅوك دا حق نه لري چي ووايي: د جهاد ضرورت بايد منتفي وګڼلی شي او پر ځای ئې د مکي دور په څېر صبر ته مخه شي، په دې هم هر مسلمان پوهېږي چي د قرآن له نازلېدو وروسته ټول مخکيني کتابونه منسوخ شوي، اوس له قرآن پرته په بل کتاب عمل کول حرام شوي، هسي هم له قرآن پرته بله داسي ډاډمنه مرجع او کتاب نه دئ پاته چي د نورو پيغمبرانو په اړه موږ ته ثقه او ډاډمن معلومات راکړي او پر دې مو پوه کړي چي هغوی د کفري نظامونو د بدلولو لپاره کومه طريقه خپله کړې وه، اسلام موږ ته وايي چي که عيسى عليه السلام زمکي ته بيا راغی نو توري ته به لاس کوي او د جهاد لپاره به ملا تړي، همغه عيسى عليه السلام چي بايبل خلکو ته د ده وينا داسي په ګوته کوي: که چا پر يوه مخ څپېړه درکړه، بل مخ هم ورواړوه!! که رومي عسکر درته وويل چي دا پېټی مي يو فرسخ راسره يوسه، ته ئې دوه فرسخه يوسه!! خو کوم عقل به دا خبره ومني چي د عيسى عليه السلام په څېر يوه مجاهد پيغمبر به داسي خبره کړې وي؟!! پيغمبرانو عليهم السلام په اړه خو موږ ته قرآن په ټول صراحت سره وايي چي هر يوه په خپل وخت کي د مسلطو نظامونو مقابله کړې، ځيني زندان ته تللي، ځيني هجرت ته اړ شوي، ځيني په اور کي اچول شوي، د چا په صليب د خيژولو او په دار کولو فيصله شوې، ياران ئې وژل شوي، د اور په کندو کي ژوندي اچول شوي، موږ نه پوهېږو چي د دغو پيغمبرانو په څېر له صبر کولو د دغو کسانو مراد څه دئ؟ له دغو پيغمبرانو خو يوه هم داسي صبر نه دئ کړی چي دوی ئې وايي، نه پوهېږم ته د موسى عليه السلام په سنت عمل کول غواړې، که د ابراهيم

علیه السلام، که نوح، داؤد، سلیمان او عیسی علیهم السلام؟!! ته خو د بې دینه، مفسدو او ظالمو حکومتونو تر حکم لاندي آرام ژوند کوې، نه ته د واکدارانو په نارواوو اعتراض کوې او نه حکومت ستا مزاحم کېږي، د همدې حکومتونو نوکري کوې، نه زندان ته ولاړې، نه هجرت ته مجبور شوې، نه په اعدام محکوم شوې، نه په اور کي ولوېدې، نو زه نه پوهېږم تا د کوم پیغمبر په سنت عمل کړی او د دغو پیغمبرانو په سنت له عمل کولو ستا مقصد څه دئ؟!! د دوی په سنت د عمل کولو معنی خو دا ده چي ته د ابراهیم علیه السلام په څېر تبر راواخلې او د نمرودي نظام هغه بت نسکور کړې چي د ټول نظام مانۍ ورسره ولړزي او د دې پروا هم ونه لرې چي په اور کي دي اچوي او یا د موسی علیه السلام په څېر له یوې عصا سره د فرعون مقابلې ته ولاړ شې او یا د نوح علیه السلام په څېر له زر کاله پټ او څرګند دعوت ستومانه نه شې، یا د عیسی علیه السلام په څېر چي له یوه ښار بل ته وایستل شو او په پای کي د ده د وژلو او په دار کولو فیصله وشوه!! خو که مقصد دي دا وي چي په دې حکومتونو کي خپله نوکري د مصر په حکومت کي د یوسف علیه السلام له وزارت سره تشبیه کوې!! نو څو خبرو ته غوږ شه:

- یوسف علیه السلام دا کار په هغه وخت کي کړی چي لا په پیغمبرۍ نه وو مبعوث شوی. د پیغمبرانو علیهم السلام یوازي په هغو کارونو د استناد کولو حق لرو چي له بعثت وروسته ئې کړي.

- یوسف علیه السلام له زندان دربار ته رسېدلی، هغه ته په دربار کي د مصر پاچا او ملك د وزارت عظمی وړاندیز کوي او ورته وایي: غواړم تا د ټول مصر کامل واکدار (مکین) او د ټولو شتمنیو (امین) وټاکم، یعني د ټول مصر دوهم باصلاحیته او څواکمن واکدار، خو یوسف علیه السلام د سیاسي دندي پر ځای دا غوره وګڼله چي د اجتماعي خدماتو وظیفه په غاړه واخلي او د راتلونکي احتمالي قحطي د مقابلې کار ورته وسپارلی شي. ده د صدارت او وزارت عظمی پر ځای د وزارت مالیې دنده غوره

وګنله. خو په عمل کې هغه د مصر داسي بې رقیبه واکمن وو چي د ملك له مرګ وروسته دی د تخت او تاج خاوند شو. عجیبه ده چي ته د یوسف علیه السلام په دې کار باندي په موجوده حکومتونو کې خپل ذلیل مأموریت توجیه کوې، دا ډېره قبیح او شنیع توجیه او مقایسه ده.

● په داسي حکومتونو کې د کار کولو په اړه پیغمبر علیه السلام فرمایي: لَيَأتِيَنَّ عَلَيْكُمْ أمراء يُقرِّبونَ شِرَارَ الناس، ويُؤخِّرونَ الصَّلاةَ عَنْ مواقيتها، فَمَنْ أَدْرَكَ ذٰلكَ مِنْكُمْ، فلا يَكُونَنَّ عَرِيفاً ولا شُرْطِياً ولا جَابِياً ولا خَازِناً * داسي امراء به پر تاسو مسلط شي چي تر ټولو زیات شریر کسان به ځانته نژدې کوي او لمونځ به له خپل اصلي وخت ځنډوي، له تاسو چي هر چا دا حالت بیا موندو نو نه دي (په دې نظام کې) د خلکو استازیتوب کوي، نه دې پولیس شي، نه د زکات او عشر راټولوونکی او نه خزانه دار. د دې مبارك حدیث په رڼا کې راشئ وګورو چي د اسلامي ملکونو په موجوده نظامونو کې د کار کولو حکم څه دئ؟ که د داسي امراوو او حاکمانو تر قیادت لاندي له حکومتي کارونو منع شوي وو چي یوازي دوه عیبه لري: شریر او مفسد کسان ځانته نژدې کوي او لمونځ له خپل وخت لرې ځنډوي، نو په هغو حکومتونو کې د کار کولو حکم به څه وي چي چارواکي ئې د کفري ځواکونو په لاس مسلط شوي، په ما انزل الله حکم نه کوي، په فساد، بې دینۍ، خیانت او غدر کې تر ستوني غرق دي، د دین، ایمان او اخلاق د جرړو ایستلو لپاره له هیڅ څه ډډه نه کوي، سود او قمار حلال ګڼي، د شرابو بازار ئې ګرم کړی، رقص، سرود، د ښځو او نارینه وو اختلاط، د دوی د هر محفل لوازم، نه په پټه بلکي په ښکاره د دوی د ماحول... او بربنډه توګه او د ټلویزیون پر صفحه!!

● قرآن موږ له دې منع کړي یو چي له ظالم، فاسق او کافر سره دوستي او ملګرتیا وکړو، که څه هم زموږ نژدې خپلوان وي. د قرآن په ګڼ شمېر آیتونو کې په دې اړه صراحت شوی او ویل شوي چي که له مؤمنانو چا له کافرانو سره دوستي او ملګرتیا وکړه نو هغه له الله سره خپلي ټولي

اړیکي قطع کړي او د کافرانو له ډلي ګڼل کیږي. لکه چي فرمايي:

لا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَ مَن يَفْعَلْ ذَلِك فَلَيْس مِنَ اللَّهِ فِى شىءٍ... ﴿٢٨﴾ آل عمران

مؤمنان دي له مؤمنانو پرته کافران په دوستۍ نه نیسي او چا چي دا کار وکړ نو یقیناً چي په هیڅ څه کي له الله سره تعلق نه لري (له الله سره د ده ټولي اړیکي قطع شوي)

قرآن هغه څوك د دوزخ د اور مستحق ګڼي چي د ظالمانو ملګرتیا کوي:

وَ لا تَرْكَنُوا إِلى الَّذِينَ ظلَمُوا فَتَمَسكُمُ النَّارُ وَ مَا لَكم مِّن دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لا تُنصرُونَ ﴿١١٣﴾ هود:١١٣

او د ظالمانو په لوري تمایل مه کوئ که نه نو په اور به اخته شئ، په داسي حال کي چي له الله پرته هیڅ اولیاء نه لرئ، بیا به مو هیڅوك مرسته ونه کړی شي.

پیغمبر علیه السلام فرمايي:

«مَنْ مَشَى مَعَ ظَالِمٍ لِيُعِينَهُ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ ظَالِمٌ؛ فَقَدْ خَرَجَ مِنَ الْإِسْلَامِ»

څوك چي له یوه ظالم سره د دې لپاره درومي چي د هغه ملاتړ او مرسته وکړي، په داسي حال کي چي پوهیږي هغه ظالم دئ، یقیناً چي له اسلام ووت.

سُبْحَانَكَ اللهُمَّ وَبِحَمْدِكَ نَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، نَسْتَغْفِرُكَ وَنَتُوبُ إِلَيْكَ

شعله های آتش در خانه من

فرصت طلایی برای همسایه من

ما افغان ها پس از آغاز حمله امریکا بر افغانستان؛ انتظار آن را داشتیم که کشور های اسلامی مخصوصاً آنهایي که یا ضد امریکا اند و یا امریکا ضد آنها؛ و آنان که حضور نظامی امریکا در منطقه را تهدید جدی برای مصالح ملی خود و خطری برای امنیت منطقه می‌خوانند؛ نه تنها حمله بر افغانستان را محکوم کنند؛ بلکه از افغان ها در مقاومت شان علیه تهاجم بی‌رحمانه امریکا حمایت نمایند. ولی متأسفانه برخی موضع بی‌طرفی فعال اتخاذ کردند، برخی مؤید غیر فعال شدند، عده ای اجازه استفاده از حریم هوایي و فرودگاه های خود را به امریکا دادند؛ پاکستان تمامی شرائط امریکا را پذیرفت و اجازه داد اولین عملیات کوماندويي از حریم زمینی این کشور علیه افغانستان انجام شود، ازبکستان نه تنها پایگاه بزرگی را در اختیار امریکا گذاشت که بیش از صد هواپیمای جنگی و تعداد زیاد سربازان امریکايي در آن مستقر شدند، بلکه تعهد سپرد که تمامی قطعات نظامی ازبکستان که در زمان حضور نظامی اتحاد شوروی در افغانستان؛ در کنار قطعات روسی در کشور ما جنگیده اند و پس از خروج نیروهای شوروی از افغانستان در کنار جنرال دوستم ماندند و تجارب کافی جنگ در این کشور را دارند، اکنون در خدمت امریکا خواهند بود و به عنوان نیروهای زمینی امریکا به افغانستان فرستاده خواهند شد. همکاری ازبکستان با امریکا به پیمانه ای است که در برابر آن وعده هشت ملیارد دالر کمك دریافت کرد. ازبکستان از نظر امریکا یکی از نقاط ستراتیژیك است که تسلط بر آن به امریکا امکان خواهد داد تا بر منابع سرشار نفت و گاز آسیای مرکزی

مسلط شود. اینك این منطقه حساس قبل از اشغال افغانستان بدست امریکا افتاد.

ترکیه نیز نیروهای کوماندویی خود را در اختیار امریکا گذاشته که به پایگاه امریکا در ازبکستان انتقال یافته اند تا یکجا با قطعات خاص امریکا و ملیشه های ازبکستان؛ از طریق ترمز وارد افغانستان گردیده و شهر مزار را تصرف نموده و جنرال دوستم را در آن مستقر کنند.

در جمهوری اسلامی ایران با آنکه رهبر انقلاب؛ حمله امریکا را محکوم نموده و از مردم مظلوم افغانستان حمایت کرده است؛ ولی عده ای موضع مغایر ارشادات وی اتخاذ نموده و گفته اند: حمله امریکا بر افغانستان فرصت طلایی برای ایران فراهم کرده است که باید با استفاده از این فرصت به روابط خود با امریکا بهبود بخشیده و به ائتلاف ضد تروریزم به رهبری امریکا بپیوندد و مثل اسلام آباد امتیاز بگیرد و سهم شایسته ای در ترکیب اداره بعدی افغانستان برای خود تدارك بیند.

ما اعتراضی بر این نداریم که ایران در پی بهبود روابط خود با امریکا باشد؛ ولی این بهبود روابط نباید به بهای ویرانی مزید افغانستان، کشتار مردم بی‌گناه ما و اشغال کشور ما توسط امریکا باشد. برای ما حیرت آور است که این عده چرا پیآمدهای وخیم تسلط امریکا بر افغانستان را درك نمی‌کنند؟ چرا متوجه نیستند و یا عمداً از اعتراف به این حقیقت طفره می‌روند که ادامه جنگ در همسایگی ایران و استقرار نیروهای امریکایی در افغانستان بیش از هر کشوری دیگر به ضرر ایران است و مصالح ملی ایران و امنیت منطقه را به خطر مواجه می‌کند؟ چرا از درك این حقیقت عاجز اند که تسلط بر افغانستان؛ امریکا را در موقعیتی قرار خواهد داد و غرور زمامداران قصر سفید را به آنجا خواهد رساند که هیچ نیرویی تاب ایستادگی در برابر سلطه کامل آن بر مجموع منطقه و حتی دنیا را نخواهد داشت و کشوری چون ایران را که در فهرست سیاه و بعنوان حامی تروریزم درج کرده است؛ هرگز نخواهد بخشید و

به چیزی کمتر از تحمیل حکومت دست نشانده بر ایران راضی نخواهد شد. این یك مغالطه قبیح است که عده ای در ایران می‌گویند: آیا ایران با برقراری روابط خوب با برخی از کشور های اروپایی استقلال خود را از دست داد و یا به بهای منافع ملی خود با این کشور ها کنار آمد؟! این استدلال بی‌مایه است و یك مقایسه بی‌بنیاد. مقایسه کشور های اروپایی با امریکا و برقراری روابط عادی اقتصادی با اروپا و صحه گذاشتن بر حضور نظامی امریکا در منطقه خیلی از هم تفاوت دارند. تنها افرادی آن را یکسان می‌شمارند که جرأت انکار از حقائق را دارند!! مگر درست است که عزائم فرانسه و آلمان در مورد ایران را شبیه عزائم امریکا شمرد؟! امریکا به ایران به عنوان کشوری می‌نگرد که زمانی پایگاه نظامی این کشور در منطقه بود و پس از پیروزی انقلاب اسلامی آن را از دست داد و همواره به فکر تسلط مجدد خود بر این کشور بوده، تلاش های گسترده ای برای اعاده تسلط خود بر ایران داشته، از جنگ علیه این کشور و کودتا ها برای سرنگونی رژیم حاکم حمایت کرده است.

اگر از دیدگاه دینی و مذهبی به قضیه بنگریم؛ حمایت از امریکا در برابر مردم مظلوم افغان و در برابر هر کشور اسلامی دیگر؛ منافی ایمان و عقیده بوده و مترادف خروج از اسلام تلقی می‌شود. در مواردی که کشور اسلامی و ملت مسلمانی مورد هجوم مسلحانه نیروهای غیر اسلامی قرار می‌گیرد؛ بقیه مسلمانان نه این حق را دارند که بی‌تفاوت یا بی‌طرف باشند و نه این حق را که با قول و عمل، بطور مستقیم و غیر مستقیم، علنی و غیر علنی از چنین حمله ای حمایت کنند.

قرآن می‌فرماید:

لَّا تَجِدُ قَوۡمٗا يُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِ يُوَآدُّونَ مَنۡ حَآدَّ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ وَلَوۡ كَانُوٓاْ ءَابَآءَهُمۡ أَوۡ أَبۡنَآءَهُمۡ أَوۡ إِخۡوَٰنَهُمۡ أَوۡ عَشِيرَتَهُمۡۚ ... المجادله: ۲۲

هیچ گروهی را که به خدا و رستاخیز باور دارند؛ چنان نخواهی یافت

که با کسی دوستی کنند که با خدا و پیامبرش دشمنی کرده است؛ هر چند پدران شان باشند، پسران شان، یا برادران شان و یا اقارب شان....

پیامبر علیه السلام می‌فرماید:

عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " مَنْ مَشَى مَعَ ظَالِمٍ فَقَدْ أَجْرَمَ - يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنْتَقِمُونَ. السجدة: ۲۲ "

از معاذ بن جبل روایت است که رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمود: هر کی با ستمگری همراهی کند؛ یقیناً مرتکب جرم شد؛ و الله متعال می فرماید: یقیناً که ما از مجرمین انتقام گیرنده هستیم.

عن أَوْسَ بْنَ شُرَحْبِيلَ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَنْ مَشَى مَعَ ظَالِمٍ لِيُعِينَهُ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ ظَالِمٌ؛ فَقَدْ خَرَجَ مِنَ الْإِسْلَامِ»

هر کی با ستمگری همراهی کند غرض تقویه اش؛ با آنکه می‌داند او ستمگر است؛ بی‌گمان که از دائره اسلام بیرون رفته است.

از نظر اسلام تجاوز بر افغانستان مثل تجاوز بر ایران است و دفاع از ملت مسلمان افغانستان بر هر ایرانی همانگونه فرض است که دفاع از ایران در برابر تجاوز اجنبی بر آنان فرض است.

ما تعجب می‌کنیم که عده ای در پارك های تهران برای کشته های حوادث نیويارك و واشنگتن شمع افروختند!! ولی برای صد ها کشته و زخمی افغان که در نتیجه بمباری های وحشیانه امریکا به خاك و خون کشانده شدند و ده ها هزار آواره ای که خانه های گلی شان با خاك یکسان شده و به جستجوی سرپناه به کشور های دربسته همسایه خود سرازیر شده اند؛ نه شمع افروختند و نه شعار ضد جنگ و دفاع از صلح سر دادند و نه به کسانی پیوستند که تظاهرات پرشکوهی در ایران و تمامی دنیا در تقبیح حمله امریکا بر افغانستان و حمایت از افغان های

مظلوم داشتند. ما به تحلیل ها، تبصره ها و مقاله های آن عده روزنامه های ایرانی که ادعاء می‌کنند آزاد و مستقل اند؛ ولی بطور مستقیم و غیر مستقیم از کسانی نمایندگی می‌کنند که برای کشته های امریکا شمع افروختند، به امریکا حق می‌دهند بر افغانستان حمله کند و این نظریه منحط را تبلیغ می‌کنند که این حمله فرصت طلایي برای ایران فراهم کرده است، باید این فرصت را از دست نداد و از طریق همکاری با امریکا به روابط خود با این کشور بهبود بخشید!! این روز نامه ها بر کسانی می‌تازند که حمله امریکا بر افغانستان را به حکم ایمان و عقیده خود محکوم می‌کنند و با مردم مظلوم و بي‌دفاع افغانستان بنابر عاطفه و ترحم انسانی اظهار همدردی می‌نمایند. این ها کشور هایي را می‌ستایند که در جنگ علیه افغانستان در کنار امریکا ایستادند و از افغان هایي ستایش می‌کنند که امریکا آنها را سربازان نیروی زمینی خود می‌خواند!! چه نفرت انگیز است حرف هایي که در ستایش از ستمگر مغرور و نکوهش از ستمدیده مقهور؛ دهن آلوده می‌کند و صفحه سفید کاغذ را سیاه.

از روزی که حمله وحشیانه امریکا بر افغانسان آغاز شده است؛ برخی از روزنامه های ایرانی بجای آنکه این حمله غیر انسانی و ظالمانه را محکوم کنند و از مردم مظلوم افغانستان بدفاع بپردازند؛ از یکسو با تحلیل ها و تبصره های جانبدارانه خود اقدام امریکا را موجه جلوه می‌دهند و آن را مبارزه برضد تروریزم و اقدام تلافی جویانه مشروع می‌خوانند و از سوی دیگر بر کسانی می‌تازند که این حمله را تقبیح می‌کنند و پیآمدهای آن را برای تمامی منطقه وخیم می‌خوانند. این روزنامه ها از گروه هایي حمایت می‌کنند که از حمله امریکا استقبال نموده و به امریکا اطمئنان داده اند که حاضرند در کنار سربازان امریکایي علیه ملت و کشور خود بجنگند. گروه هایي که رئیس جمهور و وزیر دفاع امریکا در کنفرانس های مطبوعاتی خود در باره آنها

می‌گویند: امیدواریم این گروه های افغانی چون نیروهای زمینی ما عمل کنند، ایشان را کمك می‌کنیم و با بمباردمان خطوط مقدم طالبان؛ راه را برای پیشروی آنان بسوی پایتخت و شهرهای بزرگ باز می‌کنیم!

در صفحات برخی از این روزنامه ها پس از این روز؛ بطور مکرر شاهد نوشتارهایي هستیم که علیه بنده بنشر رسیده است. اکثر آنها شبیه دشنام نامه هایي است که انسان شریف از جواب گفتن به آن نیز احساس شرمندگی می‌کند. نمی‌دانم جز دفاع از مردم مظلومم و تقبیح تجاوز وحشیانه امریکا بر کشورم چه گناهی را مرتکب شده ام که باعث تحریك خشم نویسندگان این دشنام نامه ها شده است؟!

بر درد های امت اشك بریزیم

انسان؛ هرگاه وضعیت موجود امت را با دوران مجد و عظمت گذشته اش مقایسه می‌کند، دوران سربلندی امت را که بر همه دنیا از لحاظ فکری و اخلاقي و بر قسمت اعظم زمین از لحاظ سیاسي و نظامی حکومت می‌کرد، کشور بزرگ و امت عظیم و نیرومند و فاتحی از یك دارالخلافه رهبری می‌گردید و کسی را در دنیا توان مقابله با آن نبود و احدی جرأت نمی‌کرد به مسلمان عادی، در یك گوشه دور افتاده دنیا، تحقیر و توهین روا دارد وبر او تجاوز کند، برای دفاع از آبروی یك زن مسلمان لشکر های بزرگی بحرکت می‌افتاد و تا انتقام نکشیده و متجاوز را بجایش ننشانده بودند آرام نمی‌گرفتند و بر نمی‌گشتند. مسلمان در هر گوشه دنیا سربلند و عزیز بود و برای همه الگوی شرف و آزادی.

زمانیکه دوران تابناك جلال و عظمت و سربلندی و عزت را با وضع دردناك فعلی مقایسه کنیم باید از دیده ها بجای قطرات اشك خون بریزیم و بر عاملین این فاجعه بزرگ و دردناك ترین سانحه تاریخ نفرین بفرستیم.

وقتی بجای کشور بزرگ اسلامی؛ کشور های کوچك کوچکی را می‌بینیم که هر یکی تحت سیطره یکی از کشور های بزرگ چون مستعمره، چون پایگاه نظامی، چون بازار فروش اسلحه، چون مارکیت برای عرضه مصنوعات، چون دست نگر، عقب مانده، جهل زده، در همه چیز محتاج دیگران، و مایه تمسخر.

و وقتی قبله اول مسلمانان را در اشغال یهود می‌بینیم و کشور های اسلامی را مصروف درگیریهای داخلی، استمداد از اجنبی علیه همدیگر، اسلحه می‌خریم نه برای دفاع از حریم اسلام و در برابر دشمن، بلکه برای جنگ با برادر، با مسلمان دیگر، با همسایه خود، با کسیکه در زمان سربلندی، اتباع یك کشور و اعضاء یك امت بودیم.

کشور های اسلامی بمحاصره کشانده می‌شوند، به حمله و تجاوز تهدید می‌گردند، ولی ما یا ساکتیم، یا به نفع این محاصره ها و تحریم رأی می‌دهیم و یا تجاوزات را تأیید می‌کنیم.

کشوری را سراغ نداریم که بگوید: ما با محاصره عراق موافق نیستیم و به قرار های امریکایی و ملل متحد وقعی نمی‌گذاریم، محاصره لیبیا را محکوم می‌کنیم، تهدید امریکا علیه ایران را تقبیح می‌نماییم، امریکا حق ندارد بعنوان وصی و قیم دنیا و ژاندارم بین المللی؛ اراده اش را بر کشور های دیگر تحمیل کند و حق تصمیم در این مورد را به خود اختصاص دهد که چه کشوری می‌تواند سلاح اتمی داشته باشد و چه کشوری نمی‌تواند !! اگر اسرائیل می‌تواند اسلحه اتمی‌تولید کند، اگر هند حق دارد اسلحه اتمی‌داشته باشد، چرا پاکستان، ایران و عراق از این حق محروم باشند. دلیل این برخورد دوگانه، تحقیر آمیز و مغایر عدالت و نا برابری چیست؟ آیا دلیلی جز ضعف و بیچارگی مسلمانان، ناشی از اختلاف شان، وجود دارد؟

اگر ایران مورد تهدید قرار می‌گیرد، رقبایش در کشور های اسلامی، بجای آن که این تهدید را علیه خود بشمارند، و متوجه شوند که بعد از

ایران نوبت آنان فراخواهد رسید بر عکس شادمان می‌شوند.

اگر عراق، لیبیا و سودان مورد مواخذه قرار می‌گیرند و در فهرست مغضوب علیهم گرفته می‌شوند، کشور های حریف اینان در جهان اسلام از آن استقبال می‌کنند.

ایران از حمله امریکا بر افغانستان و عراق نه تنها حمایت کرد بلکه امریکا را در اشغال کابل و بغداد به حدی کمك کرد که بدون این کمك اشغال کابل و بغداد برای شان ممکن نبود، مسئولین ایرانی به جای این که از این خیانت تاریخی احساس خجالت و شرمندگی کنند برعکس بر همکاری و تعاون شان با امریکا مباهات نموده و در کنفرانس های مطبوعاتی و خطبه های نماز جمعه به آن اعتراف می‌کردند و اظهار می‌داشتند که به این نوع همکاری ها در هر جائی دیگر آماده اند!!

ما چرا نمی‌توانیم علی الاقل برای نجات از تحقیر و تذلیل، برای دفاع از حریم اسلام، برای دفاع از مقدسات خود و برای آزادی قبله اول مسلمانان دست بهم بدهیم، اختلافات داخلی خود را فراموش کنیم و علیه دشمن مشترك جبهه متحد بسازیم؟

اگر کشور های اسلامی؛ اختلافات خود را کنار بگذارند، يكي بر تحقیر و تذلیل دیگری توسط دشمن شادمان نشوند، برای دفاع از حریم اسلام جبهه متحد بسازند هم اسرائیل را بجای خود خواهند نشاند و قدس را آزاد خواهند کرد و هم پوز امریکا را به خاك خواهند مالید و دنیا را از شر این مادر فساد نجات خواهند داد.

اگر ملت مجاهد افغان توانست اتحاد شوروی را با شکست مواجه سازد، در هر ملت مسلمان دیگری نیز این توان و شایستگی وجود دارد که در برابر دشمن بایستد و دست آوردی شبیه به دست آورد افغانان در مقاومت داشته باشد.

بدون شك اگر يك کشوری به نمایندگی از مجموع امت وارد جنگ شود و کشور های دیگر، پول زکات خود را برای تمویل جبهه مقاومت

در اختیار این کشور بگذارند، برای پیروزی امت و نجات از این تحقیر و تذلیل کفایت خواهد کرد.

ولی آیا کسی هست که چنین تصمیمی‌بگیرد، ابتکاری بکند، برای توحید امت اقدام نماید، ملیت گرایي را کنار بگذارد، تعصبات مذهبی و قومی‌را تحریم کند، خود را در راه خدا و دین وی و سربلندی امت وقف کند؟

امت در انتظار چنین قیادتیست و جهان اسلام چشم براه چنین کشوری. اگر امت متحد می‌بود، نه مشکل افغانستان را می‌داشتیم و نه مشکل فلسطین، تاجکستان، بوسنیا، الجزائر، کشمیر، چچین، برما....

همه این مشکلات ناشی از آن است که امت یتیم است، ولی و سرپرست ندارد، مدافع و پاسدار ندارد، به کاسه طعام چربی می‌ماند که از هر سو برای بلعیدنش دست ها دراز شده است، چون مال بدون وارث، چون باغی که میوه اش رسیده ولی چون دیوارهایش فروریخته هر رهروی می‌تواند سبدش را از میوه های آن پُر کند.

امیدواریم پایان این دوران سیاه و تاریك نزدیك باشد و روزی بزودی فرا رسد که امت اسلامی سربلندی و عظمت گذشته اش را باز یابد و مقام رهبری عالم را بدست آورد.

تحقق این آرمان بزرگ حتمی است، ببینیم خدای قدیر و حکیم بدست پرتوان چه کسی و توسط کدام ملتی این وعده محتوم خود را تحقق می‌بخشد.

نامه سرکشاده به سران کشور های اسلامی

به شما سروران امت پر جلال و بزرگ!!

به شما وارثان تمدن عظیم و بی نظیر!

به شما رهبران پنجاه و پنج کشوریکه زمانی از یك پایتخت در شهر کوچك مدینه (برابر با یك ناحیه شهر های امروزی) اداره می‌شد ولی این شهر کوچك، که نه قصرهای مجلل داشت و نه ساختمان های چند طبقه ای، محور همه دنیا بود و سرنوشت همه عالم در اینجا رقم می‌خورد!

به شما رهبران هزار و دو صد ملیون مسلمان!

به اجلاس تان در تهران، امید های بزرگی بسته بودیم، انتظار داشتیم هشتمین اجلاس سرنوشت ساز باشد، به دو دلیل:

۱ - شاید یکه تازی های امریکا پس از زوال اتحاد شوروی و برخورد تحقیر آمیزش با مسلمانان و ناکامی‌سیاست های اتکاء بر امریکا، همه را بر آن واداشته تا برای دفاع از عزت امت و داشتن جایگاه آبرومند در جهان، قدمهای مؤثری برای توحید امت و بر خورد با قضایا به عنوان یك بلاك بزرگ نیرومند تصامیم جدی اتخاذ شود.

۲- تجارب تلخ اختلافات، وابستگی به غیر، دوری از اسلام، پناه بردن به روش های غیر اسلامی و ... همه را متوجه آن ساخته است تا به اصل خود برگردند.

اجلاس پرشکوهی بود، در نوع خود بي سابقه، فضایش گرم و دوستانه، فیصله هایش جامعتر از گذشته، کسانی‌که سایه همدیگر را با توپ می‌زدند، باهم نشستند، دست دوستي بهم دادند و حرف های همدیگر را با حوصله مندی شنیدند، ولی اجازه بدهید از شما بپرسم:

آیا ممکن نبود از این فرصت تاریخی در رابطه با قضایای بزرگ سرنوشت ساز امت استفاده بعمل می‌آمد، چند مورد را حساب می‌کنم:

١ - امت از ناحیه اختلافات شدید مذهبی به سختی رنج می‌کشد، این اختلافات متناسب با عودت مردم به دین، بیش از پیش تشدید می‌گردد، از شکل تعصب مذهبی بیرون رفته، بصورت جنون مذهبی درمی‌آید، همین حالا در برخی از کشور ها، این اختلافات بجای رسیده که افراد یك گروه بر دیگری در مسجد و در اثنای نماز حمله می‌برند و بر صفوف مزدحم نماز گذاران با کلاشنکوف ضربه نموده، نارنجك پرتاب می‌کنند و صحن مسجد را به خون اشخاص بیگناه سرخ می‌کنند، از این کار نه تنها احساس گناه نمی‌کنند بلکه بر موفقیت خود می‌بالند و خود را مستحق ثواب می‌شمارند! انجام این درگیری ها ونتائج دردناکی که برای امت تحویل خواهد داد کاملاً هویداست!!

در برخی دیگر از کشور ها می‌بینیم که استبداد خشن مذهبی در آن حاکم است؛ اقلیت های مذهبی از تمامی حقوق اسلامی و انسانی خود محروم اند، عضویت در پارلمان و کابینه واشتغال در پست های رده بالای دولتی را که بگذار؛ حتی در استخدام آنان بعنوان مأمور و مستخدم نیز احتیاط بخرج می‌دهند !!

چرا یك قدم جدی در جهت تقارب و سپس توحید مذاهب برداشته نشود؟ به این شرح:

الف: جلسه سران کشور های اسلامی هیئت با صلاحیتی را که علی الاقل شامل نمایندگان کشور های مصر، سعودی، ایران، پاکستان و اندونیزیا باشد، مؤظف کند و صلاحیت اقدامات عملی برای توحید مذاهب را به آنان بسپارند.

ب: این کمیسیون مجمع صد نفری علماء غیر متعصب و متبحر در علوم دینی و دانشمندان معتبر و وارد در علوم دینی، اجتماعی را که از همه فرقه ها و گروههای مذهبی و سیاسی نمایندگی کند، به هدف

توحید مذاهب منعقد بسازد.

ج: مجمع مذکور نخست از پیروان تمامی مذاهب بزرگ اسلامی بخواهد که:

- در گیری های مذهبی را متوقف سازند.
- از تبلیغات سوء و مخاصمانه علیه همدیگر خود داری ورزند.
- از اعمال تبعیض و تعصب علیه اقلیت ها اجتناب کنند.
- نماز یکی در اقتدای دیگری را جائز بشمارند.
- برای این منظور از سران کشور های اسلامی بخواهند که در جریان اجتماعات شان همه در یك صف در اقتدای رهبر کشور میزبان نماز با جماعت أداء کنند.

ثانياً این مجمع با استفاده از همه تفاسیر معتبر و در روشنایی تحقیقات علمیچند قرن گذشته، تفسیر واحد و متفق علیه از قرآن بعمل آرند و این تفسیر بعنوان یگانه تفسیر قابل تمسك برای تمامی مذاهب اعلان گردد و به نشر آن به پیمانه وسیع اقدام شود. با وجود احترام عمیق به مساعی جمیله مفسرین محترمیکه هر یکی به تنهایی به تفسیر قرآن پرداخته و خدمات شایسته و قابل قدری نموده اند، برای رفع اختلافات همه این تفاسیر گذشته فردی ممنوع الطبع اعلان شود. گویا در رابطه با ارائه تفسیر واحد کاری صورت گیرد شبیه به اقدام عاقلانه و مدبرانه عثمان رضی الله عنه در رابطه به توحید نسخه های متعدد قرآن، انتخاب یك نسخه و نشر وسیع آن و کنار گذاشتن بقیه نسخه ها و جلوگیری از اختلاف رای خطرناك و دارای عواقب وخیم.

این مجمع توافق نماید که پس از این احدی حق ندارد به تنهایی به تفسیر قرآن بپردازد، تفسیر قرآن و تجدید نظر در آن از وظائف مجمع بزرگ، معتبر و شامل علماء مشهور و متقی و نماینده تمامی امت شمرده

شود.

پس از توحید تفسیرها، روایات قابل تمسك همه مذاهب در روشنایی همین تفسیر بررسی گردیده هر چه با آن تصادم کند کنار گذاشته شود و کار تنقیح روایات در پرتو همین تفسیر صورت گیرد، روایات غیر مؤثق، ضعیف و موضوعی و نظرات شخصی تحت عنوان تفسیر و مستند به روایات غیر دقیق از کتب روایات ما زدوده شوند.

٢ - آیا این ضروت احساس نمی‌شود که تعارض نظام های سیاسی در جهان اسلام را باید از میان ببریم، با وجود ادعاء پیروی از دین واحد، چرا شاهد نظام های گوناگون سیاسی، اجتماعی و اقتصادی در جهان اسلام هستیم؟ در حالی‌که معتقدیم دین اسلام چون سائر ادیان نیست که تنها به بعد معنوی و روحی انسان اعتنا داشته سائر ابعاد زندگی فردی و اجتماعی انسانرا مهمل گذاشته و به صوابدید انسان محول کرده است، بلکه اسلام در رابطه با همه ابعاد زندگی انسان هدایات روشن، جامع و کاملی دارد، چه شده که با وجود هدایات قاطع و روشن اسلام، ما دارای این همه نظام های متعارض و متضاد همدیگر هستیم ؟ در یك کشوری دیکتاتوری فردی، در دیگری استبداد خانوادگی و قبیلوی، در آن دیگری استبداد مذهبی و حزبی، در یکی اصلاً شوری بطور شکلی و سمبولیك نیز وجود ندارد، در دیگری شوری فرمایشی وانتصابی، در آن دیگری شوری منتخب ولی بر فرق آن و حاکم بر آن شوری های انتصابی دیگر!! در یکی فرد واحد هم قانونگذار است و هم مجری قانون، در دیگری حزب و گروه واحدی زمام امور را بطور کامل در دست دارد، ملت نه نقشی در انتخاب زعیم دارد، نه حق اظهار رأی در رابطه با وضع مقررات ولوائح و قرارداد های اجتماعی و چگونگی تصرفات شان در اموال مربوط به ملت، زمامدار می‌تواند در حق ملت هر چه بخواهد روا دارد، بهر سو بخواهد ببرد، بهر کی بخواهد بفروشد، نه از محاسبه خدا بیمی‌دارد و نه ملت را مستحق پرسش و خود را ملزم به پاسخ

می‌شمارد.

آیا ممکن نیست برای خاتمه بخشیدن به این حالت تأسف آور و متعارض با روح اسلام اقدام دلسوزانه وقاطع بعمل آریم؟ به این شرح:

سران کشور های اسلامی، هیئت با صلاحیتی را توظیف کنند تا طرح قانون اساسی نمونه اسلامی برای نظام سیاسی، اجتماعی و اقتصادی را از طریق مجمع علماء و دانشمندان فوق الذکر به تصویب برساند، اجلاس سران کشور های اسلامی با آن توافق کند و فیصله نمایند که در جریان ده الی بیست سال آینده همه کشور های عضو سازمان کنفرانس اسلامی نظام های سیاسی و اجتماعی و اقتصادی شان را مطابق به این طرح عیار می‌سازند. در طرح مذکور باید چند نقطه اساسی حتماً مراعات شود.

الف: با صلاحیت ترین مرجع تصمیم گیری باید شورای ممثل ملت باشد.

ب: اعضاء شوری باید وکلا و نمایندگان مردم بوده، توسط مردم و در نتیجه انتخابات آزاد انتخاب گردند.

ج: (اقتدار) امانت مردم و تشخیص (اهل این امانت) حق و واجب مردم تلقی گردد. سلب این حق مسلم از مردم و غصب اقتدار از طرق دیگری جز موافقه مردم و مراجعه به آراء شان، عمل ناجائز و خلاف اسلام شمرده شود.

د: شوری مرجع واحد و نهایي وضع مقررات و لوائح، تصویب سیاست ها، تثبیت بودجه دولت و تحدید تشکیلات اداری پذیرفته شود.

هـ رئیس دولت و رهبر کشور مستقیماً توسط مردم انتخاب گردد و در رأس قوه اجرایي قرار داشته وظیفه اش اجرای قوانین و مقررات و تصرف در بودجه مشخص دولت و تعمیل فیصله های مجلس بوده، نه حق وضع مقررات را داشته باشد و نه صلاحیت عدول از فیصله های مجلس را.

و: قوه قضائيه علاوه بر حل و فصل منازعات قضايي و حقوقی، حیثیت نگهبان قانون را داشته، انطباق مقررات با قانون اساسی، و بررسی اعتراضات بر مغایرت قرار ها و فیصله ها با قانون اساسی از صلاحیت های مجلس اعلی قضاء محسوب گردد.

به این ترتیب هر یکی از کشور های اسلامی دارای یك مجلس نیرومند، منتخب و ممثل واقعی مردم گردیده، از مشکلاتی که تعدد مجالس تصمیم گیری باعث می‌شود، جلوگیری بعمل آمده، دارای رئیس دولت منتخب و قوه اجرایي مورد اعتماد ملت بوده، از شر تعدد نهاد های اجرایي مستقل نجات یافته، برای نظارت بر عملیه قانون سازی و جلوگیری از مقررات مغایر قانون اساسی، دارای مجلس اعلای قضایي خواهد بود.

تا رسیدن به این هدف؛ کشور های اسلامی بر چند مطلب اساسی توافق کنند:

الف: وضعیت موجود در کشور های اسلامی را هر چند دردناك است بعنوان واقعیت های موجود بپذیرند.

ب: از هر نوع مداخله در امور همدیگر خود داری ورزند.

ج: سازمان کنفرانس اسلامی را تا سطح شبیه اتحادیه اروپا ارتقاء دهند و از آن سازمان فعال تر و مؤثر تری بسازند.

د: بر بازار مشترك با هم توافق کنند.

هـ: سیاستی وضع کنند که در نتیجه آن تا ده سال آینده؛ کشور های اسلامی دارای کرنسی (واحد پولی) مشترك گردند.

و: اقداماتی صورت گیرد که در نتیجه آن ضرورت ویزه میان کشور های اسلامی تا پنج سال آینده منتفی شود.

ز: بر تشکیل محکمه باصلاحیت بین الدولی باهم توافق نمایند و تا چند سال آینده آن را عملاً تأسیس کنند و بعنوان مرجع معتبر حل و

فصل منازعات خود بپذیرند.

ع: بر دفاع مشترك تعهد نمایند و تعرض بر هر کشور اسلامی را تعرض بر مجموع جهان اسلام تلقی کنند و تا ده سال آینده اردوی نیرومند مشترك شبیه ناتو تشکیل دهند.

ط: عجالتاً از قرارداد خریداری اسلحه و فروش نفت و گاز با کشور هایي که با مسلمانان درگیراند و یا نیروهای محارب را کمك می‌کنند، مشترکاً خود داری نمایند.

ی: بر موضعگیری واحد برای آزادی قدس شریف و همه سرزمینهای اشغالی به توافق برسند.

ك: مطالبه تغییر در ساختار ملل متحد و شورای امنیت این سازمان و لغو امتیاز حق ویتوی پنج کشور غیر اسلامی و جلوگیری از سلطه آنان بر این سازمان و تأکید بر حضور کشور های اسلامی در شورای امنیت ملل متحد؛ متناسب با حضور شان در اسامبله عمومی ملل متحد و متناسب با تعداد مجموعی مسلمانان کره زمین، یعنی یك چهارم باشد.

مگر شرم آور نیست که هزار و دو صد ملیون مسلمان؛ در شورای امنیت یك نماینده دائمی‌نیز ندارد؟ ولی کشور های انگلستان و فرانسه که از خیلی کشور های اسلامی از لحاظ زمین و نفوس کوچك تر اند عضو دائمی این شوری و دارای حق ویتو باشند.

ل: با تحریمها و محاصره های اعمال شده علیه کشور های اسلامی مقابله صورت گیرد.

بدون شك اگر سران کشور های اسلامی اقدامات سریع و جدی در جهت توحید امت و نجات از این وضع بعمل نیارند با عواقب بد تر از امروز مواجه خواهند شد.

گمان نکنند که با محافظه کاری، دفاع از وضع موجود و مقابله با تحولات مثبت، ادامه اقتدار خود و پایداری وضع حاکم را تضمین

خواهند کرد، دنیا با سرعت زیاد بسوی نفی مرزها و نفی نظامهای استبدادی پیش می‌رود، امکان ندارد نظامهای غیر مردمی‌تا بیست سال دیگری دوام کنند، چه بهتر که آن را بدست خود به نفع امت تغییر دهیم و آن را در قالب اسلام بریزیم.

چنانچه کمپنی های بزرگ؛ جای کمپنی های کوچك را می‌گیرد و کمپنی های کوچك برای بقاء خود مجبور اند در شرکتهای بزرگ مدغم شوند، همچنان کشور های کوچك ناچار اند برای بقاء خود متحد شوند، اگر کشور های مختلف اروپایي با وجود اختلاف در دین و مذهب و زبان و نژاد، بسوی اروپای متحد و بزرگ به سرعت پیش می‌روند و جریانات سیاسی، اجتماعی و اقتصادی عصر، این حرکت بسوی یکپارچگی و وحدت را بر آنها تحمیل می‌کند، کشور های اسلامی نیز برای بقاء خود چاره ای جز آغاز حرکت سریع، تند و جدی برای وحدت ندارند.

در غیر آن اگر امروز ۹۰% جنگهای داخلی، درگیری میان کشور ها، بی امنیتی، بی ثباتی، فقر، جهل، فرار سرمایه ها، فرار استعدادها... در جهان اسلام است و کشور های اسلامی به بازار فروش اسلحه و مارکیت مصنوعات دیگران تبدیل شده، با ادامه این وضع در آینده نه چندان دور؛ صد در صد این مصائب را در جهان اسلام شاهد خواهیم بود و با وضع نهایت بد تر از امروز مواجه خواهیم شد.

آیا ما از سران کشور های اروپایي خجالت نمی‌کشیم؟ آیا شرم آور نیست که امریکا با پنجاه و دو ایالتی که هر یکی بزرگتر از خیلی کشور هاست بعنوان کشور واحد عمل می‌کند و امروز به فکر آقایي بر همه دنیاست و ما افراد یك امت و سرنشینان کشور بزرگ اسلامی به پنجاه و پنج کشور تقسیم شده ایم و بسوی تقسیم بیشتر جلو می‌رویم؟

اگر شما قادرید امت را از این وضعیت دردناك نجات بدهید و مجد و عظمت گذشته اش را با یك تصمیم قاطع، مدبرانه و مؤمنانه اعاده

کنید، اگر این کار را نکنید آیا ظلم و جفای نا بخشودنی ای را مرتکب نشده اید؟! والسلام على من اتبع الهدى

حکمتیار

د اشغالګرانو خلاف د جهاد کلك هوډ

... وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾ الحج

افغان مجاهدينو له خپل رب سره تعهد کړی چي امريکايان به د روسانو په څېر له خپل هېواد وتلو ته مجبوروي. دوی د الله په نامه هوډ کړی؛ تر هغه چي خپل هېواد ئې نه وي آزاد کړی او اشغالګر ځواکونه ئې د هېواد له لوېشت لوېشت خاوري نه وي ايستلي وسله به پر زمکه نه ږدي او دښمن به يوه شېبه هم آرام نه پرېږدي. امريکايان دي په دې پوه شي چي نه له آزادي غوښتونکو افغانانو سره خپله ستونزه د بمباريو، ترور او وژنو له لاري حل کولی شي او نه له ټول اسلامي امت سره خپل بې شمېره مشکلات پر عراق د بريد له لاري او د اسرائيل د حمايت او په اسلامي هېوادونو کې د مزيد نظامي اډو د جوړولو او د استبدادي، مفسدو او لاس پوڅو حکومتونو د تپلو او حمايت له لاري. د حل يوازي يوه لار په مخکي لري: او هغه دا چي پر اسلامي نړۍ او پر زېرمو ئې له سلطې لاس په سر شي، د لاس پوڅو وطن پلورونکو واکمنانو له حمايت ډډه وکړي او مسلمانانو ته د پتمن، آزاد او خپلواك ژوند او د خپلي خوښي نظامونو د جوړولو موقع ورکړي. که پر عراق مخکينۍ حمله د القاعدې د پيدايښت پيلامه شوه، نو د افغانستان له جګړي او پر عراق له بل بريد هم فقط د همداسي او تر دې د سترو

لانجو راپيدا کېدو انتظار وکړئ.

دا بايد يو ځل بيا ټولو افغانانو ته په ډاګه کړو تر هغه چي زموږ پر ګران هېواد امريکايان حکومت کوي او پردي ځواکونه زموږ پر هېواد مسلط وي، موږ له موقتي ادارې او هيڅ افغاني ډلي سره؛ حتى له هغې سره چي ستر ستر ملي خيانتونه او تاريخي جنايتونه ئې کړي وي؛ د جنګ اراده نه لرو، نه غواړو خپل وخت، امکانات او فرصتونه له دوی سره په بې فايدې نښتو کي ضائع کړو؛ اوس يوازې د يرغلګرو ځواکونو په ضد په مسلسل او نه ستړي کېدونکي جهاد تأکيد کوو او ټول دې جهاد ته رابلو. اوس بايد ټولو ته معلومه شوې وي چي امريکا د طالبانو او القاعدې له ځپلو علاوه نور شوم مقاصد درلودل، د افغانستان دائمي اشغال د دوی لومړی ناولی مقصد وو او دا جګړه په حقيقت کي د بل صليبي جنګ مقدمه وه.

موږ له طالبانو سره د دوی د اقتدار په وخت کي ونه جنګېدو، که څه هم دا کار مو کولی شو او ډېرو هېوادونو هم غوښتل چي موږ په هغې جګړي کي ښکېل شو، د بې دريغه مرستو وړانديزونه ئې هم کول، خو موږ هغه جګړه د اسلام او د خپل مسلمان ولس په ګټه نه ګڼله، اما اوس او د امريکايي ځواکونو په لاس د هېواد له اشغال وروسته، له جهاد پرته د حل بله لار نه ګورو، دښمن ټولي لارې زموږ په مخ تړلې دي. دا جهاد بايد تر هغه ادامه وکړي چي ټول بهرني ځواکونه له هېواد ووځي او د افغان ولس له خوښي سره سم اسلامي حکومت جوړ شي.

دا هم بايد واضح کړو چي موږ نه مخکي له طالبانو سره کومه معاهده درلوده او نه اوس. که څه هم اوس د ټولو مجاهدو او آزادي غوښتونکو ځواکونو تر منځ د يوې متحدې جبهې جوړېدل تر بل هر وخت زيات ضروري ګڼو خو متأسفانه داسي يوه جبهه د ځينو خاصو عواملو په وجه تر اوسه نه ده جوړه شوې. د داسي جبهې د جوړېدو په اړه چي کوم تبليغات شوي حقيقت نه لري. روان عمليات د آزادي

غوښتونکو باایمانه مجاهدینو په ځای، طالبانو، القاعدې او له دوی سره جوړي شوې کومې مزعومې جبهې ته منسوبول یا د بې خبرۍ نښه ده یا د بدغرضۍ. نه عملاً داسې کومه جبهه شته او نه طالبانو او القاعدې د دغو عملیاتو دعوی کړې!! موږ له ټولو افغانانو غواړو چې له هغو اتلو مجاهدینو سره لاس یو کړي چې د بهرنیو ځواکونو د بلا قید او شرط، فوري او کامل وتلو او په آزاد او خپلواك افغانستان کې د ملت د خوښې اسلامي حکومت د جوړېدو لپاره ئې دا مقدس جهاد پیل کړی. د دوی صادقانه ملګرتیا او رښتینی ملاتړ په ټولو مسلمانانو فرض دئ.

زه افغان ولس ته اطمئنان ورکوم چې امریکایي ځواکونه له وتلو پرته بله هیڅ چاره نه لري، هغوی به حتماً وځي او ډېر ژر به وځي، د دنیا او آخرت ذلت او سپکاوی به د هغه چا په برخه وي چې له کفري یرغلګرو ځواکونو سره ئې د اسلام او خپل مظلوم او ځورېدلي ولس په ضد ملګرتیا وکړه. باید په دې پوه وو چې دا د الله ثابت او نه بدلېدونکی سنت دئ چې کوم ځواك نړۍ له تباهۍ سره مخامخ کړي الله ئې حتماً نسکوروي او نړۍ وال د هغه له شر ژغوري، د همدې الهي سنت په اساس موږ په دې باور لرو چې امریکا به د شوروي اتحاد په څېر په زوال محکومېږي، ښایي الله تعالی اراده کړې چې د دې درېیم (شین سترګي ډایناسور) زوال هم د افغانستان په غرونو او سردرو کې پیل کړي او له نسل ئې (خړ سترګي چرمښکۍ) جوړي کړي، د ده د بریتانیایي پلار او روسي ورور په څېر.

مرګ پر امریکا او ملګرو ئې

ژوندي دي وي د اسلام د لاري زړه ور مجاهدین

حکمتیار

افغانستان

١٣٨١\١٠\١٨

بیان

پر عراق برید

موضوعات:

- پر عراق حمله
- که له ټول عراقي ولس لس دولس زره مجاهدین چریکي عملیاتو ته تیار شي، امریکا ته ماته ورکولی شي.
- د عراق ولس دي د افغان مجاهدینو لار غوره کړي.
- د امریکا له شر د اسلامي امت او د ټولي نړۍ د ژغورلو چاره.
- مجاهدینو ته توصیه.
- د امریکا د خارجه چارو د وزارت د وروستۍ پرېکړي په اړه زموږ عکس العمل.

متن:

د امریکایي ځواکونو له پراخو تیاریو او د امریکایي چارواکو له جنګ غوښتونکو څرګندونو معلومېږي چي دوی په هر صورت او د ټولي نړۍ له مخالفت سره سره پر عراق حمله کوي. د کارتر د وینا مطابق بش د عراقي رژیم د نسکورولو او د عراق د اشغال په تبي اخته شوی، هغه غواړي د یوه بل صلیبي جنګ د فاتح لقب وګټي!

موږ په دې باور یو چي د عراق جګړه د هغي صلیبي جګړي بل پړاو دئ چي د بش ادارې له افغانستان پیل کړه، فرق ئې صرف په دې کي دئ چي د صلیبیانو د مخکینیو جګړو په دوران کي اسلامي امت داسي مشران درلودل چي اسلام ته وفادار وو او دښمن ته تسلیمېدل ئې د

پېغور خبره ګڼله، هلته اسلامي امت د نورالدین زنګي او صلاح الدین ایوبي په څېر داسي مشران درلودل چي د اسلامي امت هغه شاځلمیان راغونډ کړي چي د اسلام له عزت د دفاع لپاره هري قربانۍ ته چمتو وو، متأسفانه اوس ئې مشران د مصر د فاطمیانو په څېر له صلیبیانو سره د مسلمانانو په ضد په دې صلیبي جنګ کي مرسته کوي، امریکایانو ته په اسلامي ملکونو کي نظامی اډې ورکوي او په اسلام دردېدونکي مسلمانان د تروریست په نامه نیسي او امریکایانو ته ئې تسلیموي. که دغه بې همته مشران نه وی او د اسلامي امت په عزت د لوبي کولو او د خپل ولس د خرڅولو مجال ئې نه درلودی، نو په اسلامي امت کي اوس هم د دې اهلیت او کفایت شته چي په مېړانه د ټولو ګواښونو مقابله وکړي او د اسلامي امت له عزت او خپلواکۍ دفاع وکړي، په اسلامي امت کي د هغو سرتېرو شمېر ډېر زیات دئ چي د امریکا په وړاندي د ودرېدو همت او جرأت لري او د اسلام لپاره هري قربانۍ ته چمتو دي. زه باور لرم چي که یوازي د عربي هېوادونو مشران خپلو خلکو ته اجازه ورکړي چي له قدس او عراق د دفاع لپاره د رضاکارو مجاهدینو په حیث نومونه ثبت کړي او لومړۍ کرښې ته ولاړ شي نو دومره سرتېري به جهاد ته ملا وتړي چي هم به قدس آزاد او د صهیونستانو د سلطې ټغر ټول کړي او هم به د امریکایي چارواکو د کبر او غرور غاړه ماته کړي.

موږ د عراق مسلمان ولس ته وایو: وارخطا کېږئ مه، تاسو کولی شئ د امریکایانو مقابله وکړئ، امریکایي ځواکونه په سترو سترو اهدافو له وحشیانه بمباریو پرته بل څه نه شي کولی، د دوی فوځیان ډېر جبون او ډارن دي، له مرګ سخت وېرېږي، د مخامخ جنګ بډوګی نه لري، که له ټول عراقي ولس یوازي لس دولسه زره مجاهدین هم مقابلې ته چمتو شي د امریکا د سل زره فوځ داسي مقابله کولی شي چي پر عراق له حملې ئې پښېمانه کړي، د افغانانو روان مقاومت ستاسو لپاره ښه مثال دئ، تاسو ته اطمئنان درکوو چي موږ به امریکایي ځواکونه د شوروي

اتحاد د ځواکونو له برخلیك سره مخامخ کوو، تاسو راشئ وګورئ چې امریکایي فوځونه اوس په افغانستان کې له څنګه بد وضعیت سره مخامخ دي، دا په داسي حال کې چې د دې هېواد حکومت هم د امریکا لاس پوڅی دئ او زموږ ګاونډي هم د امریکایانو مرسته کوي. له دې ناحیې ستاسو وضعیت زموږ په نسبت ډېر ښه دئ.

د امریکا له شر د اسلامي امت او ټولي نړۍ د ژغورنی لپاره د دریو خبرو ضرورت وو:

- په امریکا کې کوم بریژنف راپیدا شي.
- امریکا ؛ د شوروي په څېر، په یوې اوږدې جګړي کې ښکېل شي.
- د افغانانو په څېر کوم مؤمن او مجاهد قوم ئې مقابلې ته ملا وتړي.

دا دئ لومړی شرط ترسره شو، دا خلا د جورج بش په راتلو سره ډکه شوه، دی د بریژنف پر پل ګام ږدي او د هغه ناکام سیاستونه پلي کوي. دوهم شرط هم ترسره شو، امریکایي ځواکونه د افغانستان په جګړي کې ښکېل شول، پر عراق د حملې په صورت کې به مضاعف شي. درېیم شرط هم پوره کېدونکی دئ، افغانانو د جهاد لپاره کلکه ملا تړلې او عراق به هغوی ته حتماً بل افغانستان شي.

زما افغاني او عراقي وروڼو! ښايي الله تعالی د همدې لپاره امریکایان افغانستان ته راوستي او د همدې لپاره پر عراق د حملې فرصت ورکوي، راځئ موږ او تاسې هغه خلك شو چې الله تعالی د تاریخ تر ټولو ستر فرعون د دوی په لاس په زوال محکوموي.

موږ هر هغه افغان او هري هغې افغاني ډلي ته ښه راغلاست وایو چې د جهاد لپاره ملا تړي، خو دوی ته زما توصیه دا ده چې:

- اوس له بهرنیو کفري ځواکونو سره له دوامدار او نه ستړي کېدونکي جنګ پرته، نه په بل کار ځان مصروف کړئ او نه په بلې جګړي کې خپل وخت او امکانات ضائع کړئ، په افغانستان کې د موقت حکومت په نامه

داسي څه نشته چي د مخالفت او جنګ وړ وي، کوم وطن خرڅوونکي افغانان چي امریکایانو استخدام کړي، دوی به د امریکایانو له ماتي وروسته، د امریکایانو په لاس او د دوی د فوځ د ګاډو په باډۍ کي، د ناکاره پرزو په څېر له هېواد ایستل کېږي!!

● د مقاومت کومه طریقه چي همدا اوس اوس مجاهدینو غوره کړې همدې ته باید دوام ورکړی شي، په موجوده شرائطو کي تر ټولو غوره او بریالۍ طریقه همدا ده چي دښمن په دې نه پوهېږي چي څوك، څنګه او کله پر دوی حمله کوي، نه حمله کوونکي پیدا کولی شي او نه ئې د برید مخنیوی کولی شي، اوس باید له جبهه یي جنګونو قطعاً ډډه وشي.

زما په ارتباط د امریکا د خارجه چارو د وزارت د وروستۍ پرېکړي په اړه باید ووایم:

● زه په دې الحمد لله وایم چي د نړۍ ستر فرعون زما نوم د هغو کسانو په فهرست کي اعلان کړ چي دی ئې تروریست ګڼي، له هغه حالت خدای ته پناه وړم چي دا د خدای او بشریت ستر دښمن مي په خپلو مخالفینو کي ونه شمېري او له ما د دوستۍ طمع ولري، ځکه په دې سره انسان د الله د دوستانو له فهرست لوېږي او د شیطان د ملګرو په ډله کي ګڼل کېږي.

● موږ له خپل هېواد بهر د افغانستان له هیڅ دښمن سره نه یو جنګېدلي، نه له روسانو سره او نه له امریکایانو سره، په خپل هېواد کي د یرغلګرو په ضد جهاد خپله دیني وجیبه ګڼو، د افغان ولس له روا مقاومت په ډاګه دفاع کوو او دا غواړو چي بهرني ځواکونه دې زموږ له هېواد ووځي.

● له طالبانو او القاعدې سره هیڅ تنظیمي اړیکي نه لرو. د بش اداره نه شي کولی چي د خپل هر مخالف په ټنډه د دې تور د ټاپې لګولو سره خپل جنګي جنایات توجیه کړي، په داسي تورونو سره نه نړۍ وال

غولولی شي او نه خپل ولس، د نړۍ په ۱٦۰ ملکونو کې ٦۰۰ سترو مظاهرو وښوده چې نړۍ وال د بش جنگ غوښتونکې سیاستونه غندي او د جنگ په اړه د ده له استدلال سره مخالفت کوي.

- په امریکایي بانکونو کې هیڅ نه لرو، که د امریکا خارجه وزارت ته څه معلوم وي زه موافق یم چې هغه مصادره کړي، خو په دې شرط چې په دغو پیسو لومړی د جورج بش لپاره څه مسکنه دواء واخلي چې د ده د جنگي جنون تبه راکمه کړي او پاته برخه دې یا د هغو جوماتونو، کلیو، کورونو، ښارونو او د افغانستان نورو ملکي او نظامی تأسیساتو په بیا جوړولو مصرف کړي چې د امریکایانو د وحشیانه بمباریو په ترځ کې وران شوي او یا د هغو زرگونو معلولینو په معالجې چې د امریکایي ځواکونو په خوشه یي بمونو ژوبل شوي او اوس په کابل کې د امریکا د سفارت او د کابل د امریکایي حکومت د جمهوری ریاست ماڼۍ مخې ته مظاهرې کوي.

حکمتیار

۱۳۸۱\۱۲\۱

جرمني او د ځواکونو ایستلو گواښ

موضوعات:

- پر عراق د حملې په صورت کې د جرمني ځواکونو وتل او زموږ دریځ.
- ټولو هېوادونو ته دا مشوره چې له افغانستان ووځي.
- د بهرنیو ځواکونو له وتلو وروسته به جگړه پای ته رسیږي.
- له هیڅ افغان د غچ او انتقام اخستلو اراده نه لرو.

- د افغانستان د خپلواکۍ په صورت کې موجوده اداره د ځینو تعدیلاتو په شرط پاته کېدی شي.
- د انتخاباتو، ملي اردو او پولیس په اړه زموږ دریځ.

متن:

موږ د جرمني د دې پرېکړې ستاینه کوو چې پر عراق د حملې په صورت کې خپل فوځونه له افغانستان باسي، کاش له امریکا او بریتانیا پرته نور هېوادونه هم دې ته ورته معقوله پرېکړه وکړي او پرېږدي چې افغانان خپل حساب له دغو شریرو ځواکونو سره تصفیه کړي. په کار خو دا ده چې د نړۍ هیڅ هېواد د امریکا او بریتانیا د جنګ غوښتونکو سیاستونو ملاتړ ونه کړي او د بې ګناه افغانانو په وژلو کې د دوی مرسته ونه کړي. دوی باید اوس پوه شوي وي چې امریکایي چارواکي نه په افغانستان کې د جنګ د دوام لپاره څه معقول دلیل لري او نه پر عراق د حملې لپاره، هسې د جنګي جنون په تبه اخته شوي او نړۍ والو ته خپل زور ښیي.

ځیني افغانان له دې مشوش دي چې د بهرنیو ځواکونو له وتلو وروسته به شاید له سخت حالت سره مخامخ شي. دوی ته باید ووایو:

- روان کړکیچن امنیتي حالت د بهرنیو لاسوهنو زېږنده ده او د بهرنیو ځواکونو له شتون راولاړ شوی. مسئولیت ئې ټول د امریکا او بریتانیا په غاړه دئ. تر هغه چې دا ځواکونه زموږ د هېواد اشغال ته ادامه ورکوي نو په هېواد کې به جګړه دوام کوي، قدرت به د وطن خرڅوونکو مفسدو عناصرو په لاس کې وي، نه به امنیت وي او نه به د چا سر، مال او عزت خوندي وي.
- د دې ځواکونو له وتلو سره نه یوازې د افغانستان خپلواکي اعاده کېږي بلکې جګړې او بې امنې پای ته رسېږي او د واقعي سولې لپاره لار آوارېږي.

- ځوك چې اوس د دغو اشغالګرو ځواکونو د ایستلو لپاره جهاد کوي هغوی په دې باور دي چې دغو ځواکونو زموږ خپلواکي تر پښو لاندې کړې، زموږ د هېواد اسلامي هویت ئې له ستر ګواښ سره مخامخ کړی، مفسد، بې دینه او بد اخلاق عناصر ئې زموږ پر ټولني مسلط کړي او قدرت ئې جنګي جنایتکارانو او وطن خرڅوونکو جګړمارو ډلو ته سپارلی، له دې دردونکي حالت د هېواد او هېوادوالو د ژغورنې لپاره له مسلحانه مقاومت پرته بله لار نه ګورو، خو د پردیو اشغالګرو ځواکونو له وتلو وروسته د جګړې ضرورت منتفي کېږي.
- موږ ټولو افغانانو ته اطمئنان ورکوو چې د بهرنیو ځواکونو له وتلو وروسته به نه یوازې عام افغانان د جګړو او بې امنۍ له روانو ستونزو ژغورل کېږي بلکې هغه کسان به هم له څه ګواښ سره نه مخامخ کېږي چې په غلطۍ سره ئې د خپل ولس په خلاف د یرغلګرو فوځونو ملګرتیا کړې، په دې شرط چې توبه وکړي او د اسلام د دښمنانو له ملګرتیا لاس واخلي. موږ له هیڅ افغان د غچ او انتقام اخیستلو اراده نه لرو.
- موږ به إن شاءالله د افغانستان له آزادۍ او د اشغالګرانو له ایستلو وروسته په هېواد کې د ملت د خوښې اسلامي حکومت جوړوو، د ملت رأی ته به رجوع کېږي او د ملت د منتخبو استازو لوی مجلس به د اسلامي اصولو په رڼا کې او له هر نوع ګواښ او فشار فارغ، د هېواد د راتلونکې په اړه تصمیم نیسي. له دې وروسته به هیچا ته د وسلو په زور او د پردیو په مرسته پر افغانانو د حکومت کولو موقع نه ورکوو.
- موږ په دې خبرې هم بحث کولو ته تیار یو چې د بهرنیو ځواکونو له وتلو وروسته دې همدا موجوده اداره له ځینو ضروري تعدیلاتو وروسته تر انتخاباتو پورې په خپل حال پاته شي. ملي اردو دې د پردیو له لاسوهنو او نظارت پرته جوړه شي، د ښارونو امنیت دې د پولیسو داسې ځواك ته وسپارلی شي چې د افغانانو د خپل منځي تفاهم په نتیجه

کې له افغانانو او د افغانانو په لاس جوړېږي. په دې شرط چې نه به دا ځواکونه د ډلو او قومونو په بنیاد جوړېږي او نه به د اردو او پولیس په لیکو کې په جنګي جنایاتو تورن کسان نیول کېږي.

- افغانانو ته اطمئنان ورکوو چې د بهرنیو ځواکونو له وتلو وروسته به ډاډمنه سوله راځي، د بې امنۍ او جګړو وېره هغه کسان خوروي چې د همدې ځواکونو د متو په زور پر افغانانو مسلط شوي او دا اندیښنه لري چې د دې ځواکونو له وتلو وروسته به د دوی د کرکجن اقتدار ټغر ټولېږي، ځوك چې د پردیو ځواکونو په مزید پاته کېدو او د دوی په لاس د مظلومو افغانانو د مزید مرګ ژوبلې پلوي کوي هغوی د خپل ولس او هېواد دښمنان او د پردیو مزدوران دي.

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۱\۱۲\۷

آیا د عراق تراژیدي پای ته ورسېده؟

د بغداد د سقوط په اړه ځیني کسان یا دا ګمان کوي یا عمداً داسې ښیي چې د عراق جګړه پای ته ورسېده او امریکایان په دې جګړې کې بریالي شول. خو راشئ وګورو چې آیا دې ته د امریکایانو د بریا نوم ورکولی شو؟ آیا دا د جګړې پای ګڼلی شو؟ امریکا ته به د عراق د اشغال پایلې څه وي او پر اسلامي نړۍ به د دې دردوونکي پېښې اغېزې څه وي؟ او د افغانانو پر اسلامي مقاومت به دا پېښه څه تأثیر وکړي؟

په دې کې هیڅ شك نشته چې عراقیانو له خپل هېواد د دفاع په دې نابرابر جنګ کې نه هېرېدونکې تاریخي مثال وړاندې کړ، له کومې جذبې او سربښندنې سره چې دوی مقاومت وکړ، د هر راز ستاینې وړ دي. په دې کې هم هیڅ شك نشته چې دا جګړه د امریکایانو او عراقیانو جګړه

نه بلکې د امريکا د مخکې تللې جنګي تکنالوژي او د عراق د وروسته پاته جنګي ماشين تر منځ جګړه وه. که امريکا په دې وسلو د شوروي اتحاد په څېر کوم زبرځواك ته ماته ورکړې وي نو په خپل بري ئې د فخر او مباهات حق درلود، خو د عراق په نيولو او بغداد ته د بې ۵۲ تر چتر لاندې د ټانکونو په اوږد قطار کې ننوتل نه د دوی لپاره څه د فخر خبره ده او نه ستره بريا. پر بغداد د ۲۰ ورځو مسلسل بمبارد په ترڅ کې هره ورځ يو نيم زر نظامی پروازونه شوي او شل زره ليزري بمونه ورېدلي، دا په داسې حال کې چې عراقيانو نه له خپلو طيارو استفاده کولی شوی او نه له ټانکونو او توپونو.

ځينې د بغداد اشغال د جګړې پای ګڼي، خو په حقيقت کې دا د يوې جګړې پای او د بلې پيل دئ. د جګړې خطرناك پړاو به له دې وروسته پيل کېږي. دغو کسانو د کابل د اشغال په اړه هم همدا غلطي کوله، دوی هلته هم د کابل اشغال او د طالبانو د حکومت نسکورېدل د جګړې پای او د امريکايانو وروستی بری ګڼلو، خو د افغانستان له اوسني حالت واقف کسان نن په دې خبرې ښه پوهېږي چې دا يو سطحي، غلط او بې بنسټه تحليل وو، په اصل کې د امريکا په خلاف د خطرناکې جګړې لړۍ له دې وروسته پيل شوه. په تسليحاتي لحاظ برلاسي ځواك ته د ښارونو نيول آسان دي خو يوازې د وسلو په زور پر ملکونو حکومت کول که په نولسمې پېړۍ کې ګران وو نن خو تقريباً ناممکن شوي. د عراقيانو اصلي جګړه له دې وروسته شروع کېږي، تر اوسه خو امريکايان يا په خپلو داسې طيارو کې وو چې د عراقيانو مرمۍ نه وررسېدې او يا په داسې ټانکونو او زغره والو ګاډو کې چې د عراق ټانکونو، توپونو او راکټونو نه شو ويجاړولی، خو اوس به امريکايان له خپلو طيارو، ټانکونو او زغره والو ګاډو د عراق پر زمکه راکوزېږي او له عراقيانو سره به په داسې حال کې مخامخ کېږي چې دوست او دښمن نه شي بېلولی او په دې هم نه پوهېږي چې څوك مسلح دئ او څوك غير مسلح. که عراقيان

د افغانانو په څېر پراخه چریکي جګړه پیل کړي، په دې سره امریکایي او انګرېزي یرغلګران له خپل هېواد ته وتلو ته اړ کولی شي، په داسي جګړي سره د یوې فرقې په اندازه مجاهدین، لوی او په مډرنو وسلو سنبال فوځ ته ماته ورکولی شي. په عراق کې د داسي یوې جګړي د پیل کېدو امکانات ډېر څرګند او ځلانده برېښي.

امریکایانو داسي ګمان کولو چي دوی به فقط جګړه پیل کوي، پاته کار به عراقیان په خپله سر ته رسوي، فوځ به بغاوت کوي، ولس به په عمومي پاڅون لاس پوري کوي، یرغلګرانو ته به د عراق په ښارونو کې ښه راغلاست ویل کېږي او عراقیان به د ګلانو په ګېډیو سره د دوی استقبال کوي!! خو خبره کاملاً د دې انتظار خلاف وه، نه فوځ بغاوت وکړ، نه ولس په عمومي پاڅون لاس پوري کړ او نه عراقیانو دوی ته د ګلانو ګېډۍ وړاندي کړې، عام عراقیان او د صدام حسین پلویان خو پرېږدئ حتی د جنوب هغو شیعه پرګنو هم پاڅون ونه کړ چي امریکایانو د دوی پاڅون سل په سلو کې حتمي ګڼلو او ایران د دې پاڅون ډاډ ورکړی وو. امریکایانو تر پایه دا خبره کوله چي د عدم پاڅون او بغاوت نه کېدو وجه له عراقي رژیم د خلکو وېره ده!! خو په دې کمزوري منطق سره دوی یو ماشوم هم نه شو قانع کولی. بالآخره مجبور شول چي د تبعیدی عراقیانو اوه سوه کسیزه ډله د کویټ له لاري د عراق جنوب ته ولېږي او هغوی ته وظیفه ورکړي چي د عراقیانو په استازیتوب به د امریکایي ځواکونو استقبال کوي، چي د دوی دا استقبال د تلویزیونونو له لاري منعکس شي او امریکایانو ته د اوړو پوزه جوړه کړي!!

د بغداد له سقوط وروسته باید څو خبرو ته انتظار وکړو:

- په دې بري سره به د جنګ غوښتونکو امریکایي چارواکو (بد معاشي) او (مستي) مضاعف شي، د نورو هېوادونو په ضد به د دغي تجربې په تکرار ټینګار کوي او دا به غواړي چي د دوی له نظره (باغي

حکومتونو) ته د بغداد په ځېر جزا ورکړي. د بغداد د نيولو په سبا د سوريې او ايران په ضد د دغو امريکايي چارواکو دا ګواښونه چي د سوريې، ايران او شمالي کوريا په ځېر هېوادونه دې د صدام له برخه ليك عبرت واخلي، د همدې خبري غمازي کوي. نه يوازي دا چي امريکايي جنګ غوښتونکي واکداران به د جګړو لمن نورو سيمو ته غزوي، بلکي د دوی دا سيئه سنت او د وسلو په زور د رژيمونو صادرول او خپل برېښي په نورو مسلط کول به نور جنګ غوښتونکي ځواکونه هم ورته تېريو ته هڅوي، هغوی به له دې د جنګ د مجوز په توګه استفاده کوي، اسرائيل به د فلسطينيانو په ضد، هند د کشميريانو په ضد، روسيه د چچنيانو په ضد او... همدا کار کوي. بايد دا خبره له ياده ونه باسو چي امريکايانو د بغداد اشغال د برلين د دېوال ړنګيدو ته ورته وګڼلو، په خبرو پوه کسان د دې مقايسې په معنی او مضمراتو ښه پوهېږي، د برلين دېوال د کمونيزم او غرب تر منځ (سور خط) وو، چي ړنګيدل ئې د غرب د بري نښه او د شرق په لوري د دوی د مخکي تلو پيلامه وه، دوی د بغداد سقوط پر ټول خليج د مکمل تسلط مقدمه ګڼي. جورج بش مکرر ويلي چي د بغداد د رژيم له نسکورېدو سره به په منځني ختيځ کي تروريستي ډلي خپل ستر او ځواکمن حامي له لاسه ورکړي او د فلسطين شخړه به حل شي. د دې خبري په معنی هم هر هوشيار انسان پوهېږي. پر عراق له حملې سره سم په فلسطين کي د اسرائيلي ځواکونو په عملياتو کي پراخوالی او شدت د جورج بش دا وينا ښه تفسيرولی شي.

- د جګړي پلوي امريکايانو دا موقته خوشحالي به هم ډېر ژر پای ته ورسېږي، ځو ورځي وروسته به وګوري چي د بغداد نيونه کومه شهکاري نه وه، دې نيوني فقط د وژونکې او ورانوونکې ټيکنالوژۍ په زور او د بې دريغه او پراخه وژنو او ورانولو په بيه، د بی ۵۲ تر چتر لاندي د ټانکونو په اوږد قطار کي يوه ښار ته د ننوتلو معنی درلوده، هغه هم د عراقي ملت او د ټول اسلامي امت د سختي غصې او دښمنۍ په قيمت.

پر عراق وحشیانه برید، له نورو ښارونو علاوه یوازې پر بغداد دېرش زره لیزري بمونه ورول، هوټلونه، ملکي تأسیسات، دفترونه، روغتونونه، جوماتونه، مارکیټونه؛ او... په میزایلونو ویشتل او د زرګونو غیر نظامیانو وژنې د امریکا کرغېړنه توره څېره ټولو ته بربنډه کړه، که امریکایانو په ظاهر کې نظامی بری ترلاسه کړی، په سیاسي، اخلاقي او فکري لحاظ ئې داسي سخته ماته خوړلې چې جبران ئې په هیڅ صورت ورته ممکن نه دئ. د امریکا په ضد چې په ټولې دنیا مخصوصاً اسلامي نړۍ کې کومه کرکه او دښمني راولاړه شوې دا نه په دې بري جبرانولی شي او نه په بل څه، د دې خطرناکې پایلې به ډېر ژر د دوی مخې ته راڅرګندې شي.

- دوی په تېرو اتلسو میاشتو کې اوه دېرش ملیارده ډالر د افغانستان په جګړې ولګول، خو تر اوسه په دې نه دي موفق شوي چې د مرکزي آسیا له څاګانو د افغانستان له لارې تېل او ګاز انتقال کړي او په دې سره د جګړې دا درون لګښت جبران کړي. اوس ئې د عراق د جګړې لپاره اتیا ملیارده ډالر مختص کړي خو هیڅوك دا نه شي تضمینولی چې دوی ته به حتماً دا مجال میسر شي چې د عراق د تېلو له څاګانو په ډاډ او اطمئنان سره تېل استخراج کړي، په عالمي مارکیټ کې د تېلو بیه په خپله ګټه کنټرول کړي او له دې لارې د جګړې خساره جبران کړي.

- امریکایان به اوس یا په خپله مخامخ پر عراق حکومت کوي، یا به د کابل د حکومت په څېر یو لاس پوڅی حکومت جوړوي. لومړی حالت ئې تر دوهم ډېر ډېر دوی ته خطرناك او د بدو پایلو لامل دئ. که دوی د کرزي له حکومت په افغانستان کې څه ترلاسه نه کړی شو، په عراق کې ئې هم نه شي ترلاسه کولی، که دلته پر اوضاع مسلط نه شول او د آزادي غوښتونکو مقاومت ئې ونه شو ځپلی دا کار په عراق کې هم نه شي کولی. د بغداد د اشغال په سبا د هغه شیعه مذهبي مشر ترور چې امریکایانو د عراقي شیعه وو د راجلبولو په غرض بصرې ته رارسولی وو او په کرزي باندې په خپل ولایت او په داسې حال کې برید چې امریکایي ساتندویان

ورسره وو، دا خبره ثابته کړه چې اوس ملتونه د پرديو له لوري راوړاندي شوي سياسي او مذهبي مشران نه مني. له دوی سره به ولسونه همغه څه کوي چې له دغو دواړو سره ئې وکړل.

- امريکايان به په عراق کې هم د عبوري حکومت، لويې جرګې، اساسي قانون او انتخاباتو امريکايي نسخه عراقيانو ته وړاندي کوي، په دې سره به غواړي چې عراقيان په دې قانع کړي چې له دې لاري به د امريکايي ديموکراسۍ خيالي جنت ته ورسېږي، خو لکه څنګه چې افغانان په دې خندوونکې ډرامې مسحور نه شول، دا نسخه په عراق کې هم نتيجه نه شي ورکولی. له دې معلومېږي چې د افغانستان له ناکامې تجربې دوی لازم درس نه دئ اخيستی.

- پرون ځينو عراقيانو دا فيصله نه شوی کولی چې په دې جګړې کې د خپل داخلي رقيب ملګرتيا وکړي او که د خپل حريف د راپرځولو لپاره له بهرني دښمن سره ملګري شي او که بې طرفي غوره کړي، خو نن دا سؤال منتفي شوی، بهرنی دښمن راغلی، د دوی هېواد ئې اشغال کړی او دوی ته ئې وروستۍ پرېکړه آسانه کړې. ټول عراقيان به وګوري چې يرغلګر ځواکونه د دوی د ژغورني لپاره نه وو راغلي بلکې د دوی د هېواد د اشغال، د دوی د شتمنيو د غارت او د ټېلو پر زېرمو د تسلط لپاره راغلي وو. دا دئ اوس د دوی خپلواکي سلب شوې، پردي پر دوی او د دوی پر هېواد حکومت کوي او يوه وطن پلورونکې مفسده ډله ئې پرې مسلطه کړې. دوی به په دې پوه شي چې دا ځواکونه د دوی په هېواد کې د تل لپاره پاته کېدل غواړي او چې په زور ونه ايستل شي په خپله خوښه هيڅکله نه وځي. که تر پرون پوري يوازي د صدام پلويانو د يرغلګرو په وړاندي مقاومت کولو، له دې وروسته به ټول آزادي غوښتونکي عراقيان ميدان ته راوځي او د خپلواکي د لاس ته راوړو لپاره به د مسلحانه مقاومت لار غوره کوي. اوس به هغه عراقيان هم په مقاومت لاس پوري کوي چې يا له رژيم مرور وو او يا د امريکايانو په

غولوونکو شعارونو غولېدلي وو.

- له دې مخکې به د عربي هېوادونو سرتېرو نورو هېوادونو ته په امريکايانو پسې سفرونه کول، په ډېر زحمت به ئې ځان امريکا ته رساوو، خو اوس دښمن د دوی کور ته راغلی، په هر دفتر او د هر سړك په سر ئې موندلی شي، وېزې او پاسپورت ته هم ضرورت نه لري، په هري گوښې کې ورته کمين نيولی شي، په هر ځای کې ورته بم ايښودلی شي او هره شېبه شهادت غوښتونکي عمليات ترسره کولی شي. اوس بايد د سلگونو عراقي اسامه وو لپاره انتظار وکړي.

- پر عراق د امريکا يوه اړخيز بريد هغه ائتلاف ته سخت گذار ورکړ چي د امريکا تر مشرۍ لاندي د طالبانو او القاعدې په ضد جوړ شوی وو او امريکا له هغه د ټولو مسلمانانو په ضد استفاده کوله. په بغداد کي د روسيې سفارت خوا ته بمباري، د روسي ديپلوماتانو پر قطار د امريکايي ځواکونو عمدي بريد او د روسيې د سفير په شمول د پنځو ديپلوماتانو ژوبلول، د آلمان او فرانسې پر سفارتونو يرغل او د هغوی تالان... دا ائتلاف مزيد وجړکاوو. په دې کي هيڅ شك نشته چي د دې ائتلاف تضعيف او ړنگېدل د ټولو ضعيفو ملکونو مخصوصاً د اسلامي نړۍ په گټه دئ.

- د عراق وحدت او يووالی ساتل او له تجزيې ئې مخنيوی او په عراق کي يو داسي ځواکمن مرکزي حکومت جوړول چي دا هېواد اداره کړي، ملي وحدت تأمين کړي او د واحد عراق د تجزيې مخه ونيسي، که امريکا ته دا کار محال نه وي نو ورته ډېر گران خو حتماً دئ، تر افغانستان هم ورته گران. او په عراق کي د اوږدې مودې لپاره د شخړو، جگړو او بې امنۍ دوام د امريکا اعتبار ته هومره صدمه رسوي چي جبران ئې ورته ممکن نه دئ. بدمسته امريکايي چارواکي به له دې وروسته پوه شي چي هر څه يوازي د بی ٥٢ په زور نه شي کېدی.

- هغه احزاب به په ولسونو کې خپل حیثیت له لاسه ورکوي او پر دوی د سي آی اې مخکینۍ ټوله پانگونه به هدر ځي چي پر عراق ئې د امریکا د وحشیانه تېري ملاتړ کړی، لکه څنگه چي په پاکستان کې هغو سیاسي ډلو په انتخاباتو کې کلکه او تاریخي ماته وخوړه او پاکستاني ولس ورټل چي په افغانستان ئې د امریکایانو د تېري حمایت او مرسته وکړه. هغه حکومتونه به هم له سختو ستونزو سره مخامخ کېږي چي د امریکایانو ملگرتیا ئې کړې. د دوی په ضد هم د کودتاگانو امکان نه شي رد کېدی او هم د پاڅونونو او شهادت غوښتونکو عملیاتو. اسلامي امت داسي فکر کوي چي عراق امریکایانو یوازي د خپلو مټو په زور نه دئ نیولی بلکي اسلام او مسلمانانو ته د خائنو حکومتونو په مرسته ئې نیولی.

- د اشغال شوو ښارونو د امنیت په تأمین کې د اشغالگرو ځواکونو سخته ناکامي او د دفترونو، روغتونونو، سفارتونو، هوټلونو او نورو ملي او نظامي تأسیساتو د شتمنیو د پراخ غارت او تالان له مخنیوي د دوی عجز او ناتواني، هم د عراق دننه د دوی پوزه پرې کړه او هم په ټولې نړۍ کې. د دې ناکامۍ وجه دا ده چي امریکا داسي عراقي ځواك په واك کې نه لري چي دا هېواد اداره کړی شي. په افغانستان کې هم دوی له همدې ستونزي سره مخامخ وو، د امریکا له نایټ کلپونو او کابارو راغونډ کړی شوو کسانو داسي ځواك جوړول چي د افغانستان او عراق په څېر ملکونه اداره کړی شي ممکنه نه ده. دوی به اوس هم د عراق د اردو او هم د پولیس د ځواك په جوړولو کې د هغو کسانو استخدام ته اړ کېږي چي تر پرونه صدام حسین ته وفادار وو. په بل صورت کې به دا بې امني تر اوږدې مودې دوام کوي او اشغالگرو ځواکونو ته به په گرانه بیه تمامېږي. له حالت معلومېږي چي د امنیت د تأمین په اړه به امریکایان په عراق کې همداسي پاته راځي لکه په افغانستان کې چي پاته راغلل. عجیبه دا ده چي امریکایي چاراوکي مطبوعات له دې کبله په پوچه خوله گواښي چي دا پراخ او بې ساري تالان ئې منعکس کړی،

وايي: دا طبيعي خبره ده، خلك له يوه ديكتاتور رژيم ژغورل شوي او دا د آزادۍ نښه ده، آسمان نه دئ ړنگ شوی!! دا په داسي حال کي چي ټوله نړۍ د ملگرو ملتونو اړوند ادارو په شمول دا د تاريخ تر ټولو بد غارت او تالان گڼي او مسئوليت ئې د نيواكگرو ځواكونو په غاړه اچوي او پايلي ئې خطرناكې گڼي. او عراقيان دا تالان د امريكايي ډيموكراسۍ او آزادۍ لومړۍ بېلگي گڼي او وايي چي امريكايانو قصداً او د عراق د كاملې تباهۍ لپاره دا تالان په لاره اچولی.

- ټول پوهېږي چي د بش طرحه يوازي د عراق په اشغال کي نه راخلاصه كېږي، بلكي د منځني ختيځ تر نورو هېوادونو پوري به غزول كېږي، د دې يو اساسي هدف د ځواكمن او برلاسي اسرائيل جوړول او د اسرائيل په خلاف د مقاومت ټول امكانات د تل لپاره ختمول دي. دوی مكرراً وايي چي د عراق راتلونكی به د نورو هېوادونو لپاره هم ښه مثال وگرځي، يعني دا چي د عراق تجربه به په نورو هېوادونو کي هم تكرارېږي. شايد د دې هېوادونو واكداران به د واشنگټن له غوښتنو سره سم عمل وكړي، خو هيڅوك دا خبره نه شي تضمينولی چي د دې هېوادونو ولسونه دي د مخالفت او مقاومت لار غوره نه كړي، د بش دا طرحه به حتماً په يوه بل صليبي جنگ بدلېږي، كه څه هم پاپ د دې مخالفت وكړي.

- لكه څنگه چي امريكا د جگړي په پيل کي د ملگرو ملتونو پروا ونه كړه، له جگړي وروسته عراق کي به هم د هغه له فعالې او رغنده ونډې سره موافقه ونه كړي، نه د حكومت جوړولو په اړه او نه د عراق له تېلو د استفادې په اړه، دوی د دې خبري په كولو هيڅ شرم نه محسوسوي چي د عراق په نيولو کي زموږ وينه توي شوې او پيسې مو مصرف شوې نو خود به د عراق د راتلونكي په اړه موږ د خپلي خوښي پرېكړه كوو. وبه گورو چي په ملگرو ملتونو دا دوه ستر ستر گذارونه به دا ټولنه له كوم برخليك سره مخامخ كړي، څوك به له دې وروسته دې ناكاره ټولني

ته ارزښت ورکړي او د نړۍ والو ستونزو په حلولو کې به له دې وروسته هغې ته طمعه وکړي؟ د ملګرو ملتونو اوسنی جوړښت د لويو ځواکونو مخصوصاً امريکا په ګټه دئ، د امريکايانو په لاس د دې ټولني ختمېدا که له يوې خوا د امريکا په ضرر ده له بلې خوا دوی ته له نړۍ والي ټولني سره مخالفت، د لانجو د سوله ييز حل له بهير سره مخالفت او د نړۍ والو معيارونو خلاف په غير انساني جګړو ټينګار به داسي تور نوم په تاريخ کې پرېږدي چې د هر شريف او سوله غوښتونکې انسان په زړه کې به د امريکا په ضد کرکه او نفرت راولاړوي. دا هم واضح ده چې د دې ټولني له ختمولو وروسته امريکا نه شي توانېدی تر دې غوره او تر سابق زيات د دوی په ګټه؛ کومه بله نړۍ واله اداره جوړه کړي.

پر عراق بريد له ډېرو اړخونو داسي برېښي لکه پر افغانستان د شوروي اتحاد بريد، تر کومې ورځې چې شوروي اتحاد د کارګرانو او بې وزلو پرګنو د ناجي په بڼه کې ځان څرګنداوو، د کور، کالي، ډوډۍ شعارونه ئې ورکول، د استعمار او امپرياليزم مخالفت ئې کولو، ورځ په ورځ مخکې روان وو او د نړۍ په ګوټ ګوټ کې د دوی په ګټه انقلابونه کېدل، خو چې د انقلاب صادرولو لپاره ئې د نظامی تېري لار غوره کړه او پر افغانستان ئې تېری وکړ، نو زوال ئې پيل شو، امريکا هم د ويتنام له جګړې وروسته موقتاً د تېري لار پرېښوده(که څه هم د بې وسۍ په وجه) او د آزادۍ، ډيموکراسۍ او انساني حقوقو شعارونه ئې خپل کړل، د دې په وجه د دوی په ضد مخکينۍ کرکه راکمه شوه او ډېرو غولېدلو خلکو د دغو غولوونکو شعارونو د تحقق په طمعه دوی ته مخه کړه، خو پر افغانستان او عراق د دوی بريد حالت بېرته بدل کړ او د دوی په خلاف ئې داسي عمومي کرکه راولاړه کړه چې اندازه ئې له هغو جنګ ضد او امريکا ضد مظاهرو لګولی شو چې د نړۍ په ګوټ ګوټ کې په مليونونو خلکو په کې برخه واخيسته، هومره سترې سترې مظاهرې چې په تاريخ کې ئې مثال نه شو موندلی. دا به لويه اشتباه وي که د دې

دواړو بریدونو او دواړو استعماري ځواکونو پایلي ورته ونه ګڼو.

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۲\۱۱\۲۲

له اسیرانو سره غیر انساني او وحشیانه سلوك

وَ لا يَحْسبنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمْلِى لَهُمْ خَيرٌ لأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نُمْلِى لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْماً وَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧٨﴾ آل عمران

او کافران دي ګمان نه کوي چې زموږ له لوري مهلت ورکول ئې په ګټه دئ، موږ خو د دې لپاره دا مهلت ورکوو چې د لازیاتو ګناهونو مرتکب شي او سپکوونکی عذاب ئې په برخه شي.

موږ په داسي حال کې چې د یرغلګرو په ضد د هر عادلانه مقاومت ملاتړ کوو او د تجاوز په خلاف وسلې ته لاس کول د هر مظلوم او مقهور ولس جائز حق او واجب ګڼو، خو دا د مسلمانو مجاهدینو له شأن او اخلاق لري ګڼو چې د انتقام او غچ تر جذبې لاندي له دښمن سره هغه څه وکړي چې اسلام ئې ناجائز او د خپلو لوړو اخلاقي اقدارو مغایر ګڼي. اسلام مظلومانو ته اجازه ورکوي چې د ظالمانو په ضد د خپل غصب شوي حق او د آزادۍ ترلاسه کولو لپاره وسله واخلي او د دښمن په خلاف وجنګیږي، خو په دې تأکید کوي چې د جنګ هدف باید دا وي چې د جګړي عوامل پای ته ورسیږي، عادلانه صلح تأمین شي او هیڅ بې وسه، بې وزله او مظلوم انسان ته عمداً تاوان ونه رسیږي، اسلام له محارب اسیر سره هم د ښه اخلاقي او انساني سلوك سپارښتنه کوي.

د همدې لارښوونو په حکم وایو: چا چې د یوه غیر محارب اسیر د وژلو عکس خپور کړی، دا یا د هغه چا کار کېدي شي چې له اسلام بې

خبره دئ او له امریکایانو سره جنګ ئې د اسلام لپاره جنګ نه دئ، بلکې په غچ، انتقام او بالمثله چلن باور لري او یا د هغه چا چې د دښمن لخوا استخدام شوی او ورته وظیفه ورکړی شوې چې په داسې کرکجنو تصرفاتو سره مسلمان مجاهدین بدنام کړي. په افغانستان کې دښمن همدا کار وکړ، د ټولنې بد معاشان ئې د ملیشو په لیکو کې وروزل، بیا ئې د مجاهدینو لیکو ته ولېږل چې په خپلو وحشیانه او غیر اخلاقي تصرفاتو سره د ولس او مجاهدینو تر منځ فاصله ایجاد کړي، په الجزائر کې ئې همدا تجربه تکرار کړه او اوس په عراق کې همدا کار کوي. په یقین سره ویلی شو چې دا د امریکا، بریتانیا او د عراق د یوه ګاونډې هېواد د استخباراتو ګډ کار دئ، له افغاني او عراقي بندیانو سره د امریکایانو او انګرېزانو د وحشیانه، بې رحمانه او اخلاق ضد چلن له افشاء کېدو سره سم مطبوعاتو ته د دې عکس راوتل همدا په ګوته کوي چې دا هم د سي آی اې د تصرفاتو یوه بله بېلګه ده. د داسې زړه بوږنوونکو پېښو مسئولیت په اصل کې بد معاشو امریکایانو او انګرېزانو ته راجع دئ، نورو هم له دوی زده کړي.

زه ټولو مجاهدینو ته توصیه کوم چې د مقاومت په دې حساسې مرحلې کې تر مخکې زیات محتاط وي، په خپلو لیکو کې مجهول الهویه، غیر مهذبو او غیر ملتزمو کسانو ته د ننوتو موقع ورنه کړي، د دښمن پر اصلي ځواکونو په مسلسل او جرأتمندانه بریدونو سره خپل شهامت ثابت کړي او له بې وزلې او ضعیف دښمن سره داسې اخلاقي چلن وکړي چې نورو ته د شرافت او اوچت اخلاق درس ورکړي.

امریکایانو او انګرېزانو چې له بندیانو سره څه کړي دا د دوی د پرېوتي اجتماعي اخلاق لوازم دي، د دې جرړې باید په انفرادي او شخصي انحرافاتو کې ونه لټوو او د څو باغي او بداخلاقو عسکرو کړنه ئې ونه ګڼو، دوی د عراق او افغانستان په ټولو زندانونو کې له بندیانو سره ورته چلن کړی، بربنډول، جنسي تېری، برقي شوکونه، وهل ټکول، په روزل

شوو سپيانو داړل او سپکول؛ د دوی عام چلن دئ، آيا د داسي پېښو په زرگونو عکسونه د دې ښودنه نه کوي چي دا يو عام، منظم او پلان شوی کار دئ، نه انفرادي تېری؟ ما ته له همغو لومړيو ورځو دا راپورونه رارسېدل خو باور مي نه راتلو چي امريکايان به تر دې حده وحشي او ذليل وي. د افغانستان او عراق جنگ او له مظلومو بنديانو سره د دوی چلن که له يوې خوا د دوی د کاواك نظامی ځواك ماهيت نړۍ والو ته افشاء کړ، له بلي خوا ئې د دوی پرېوتي اخلاق او د بشري حقوقو د دروغجني ادعاء اصلي څېره بربنډه کړه. امريکايان بايد په دې پوه شي چي په دې تحقير، توهين او تذليل سره ئې د نړۍ د ټولو مسلمانانو په زړونو کې د انتقام او غچ داسي اور بل کړی چي معلومه نه ده کله او څنگه به سوړ شي، شايد د نيويارك په څېر ډېر عمليات هم د مظلومو مسلمانانو دردېدلي زړونه ساړه نه کړی شي.

افغانان او عراقيان د انتقام او غچ حق لري، خو د خپلو ديني او اخلاقي اصولو په رڼا کې، د مجاهدينو هر گوزار بايد د شر او فساد پر اصلي ځواکونو وي، نه پر هغو کسانو چي د دغه شريرو ځواکونو د شرارتونو او جنگ غوښتنو قربانيان دي، د امريکا عام ولس د څو بد معاشو جنرالانو اوويني زبېښونکو بډايانو او زمکه والو په لاس کې يرغمل دئ. قرآن موږ ته امر کوي چي د جگړي په دوران کې بايد د مهاجم لوري سرداران په نښه شي: فَقَاتِلُوا أَئِمَّةَ الْكُفْرِ: د کفر سرداران ووژنئ.

موږ هغو خلکو ته حيران يو چي د امريکايانو پر ځای پر هغو ذليلو اجيرو فوځيانو بريدونه کوي چي د څو ډالرو په مقابل کې استخدام شوي. هغو ته هم حيران يو چي په خپلو هېوادونو کې د کفر، فساد او الحاد پر اصلي عواملو د گوزار پر ځای د خپل مخالف مذهب په جوماتونو کې انفجارات کوي او پر بې وزلو لمونځ کوونکو مشينگنې چلوي او دې ته له مذهب د دفاع نوم ورکوي!! په داسي حال کې چي پر تا او ستا پر وطن امريکايان او انگرېزان حکومت کوي، واکداران دې بې دينه،

بداخلاقه، غله او د پردیو غلامان، سیاست، اقتصاد، فوځ او پولیس دې د پردیو په واك او خدمت کې، راډیو او ټلویزیون دې شپه ورځ د دین، مذهب او اخلاق په ضد زهر خوروي، د دین جرړې باسي او الحاد او بې دیني د ټولني گوټ گوټ ته رسوي، خو ته دا ټول زغمې، هیڅ عکس العمل نه ښیې او خپل زور د یوه جومات له ملا او له څو بې وزلو لمونځ کوونکو سره آزمویې!! او گمان کوې چي په دې سره له مذهب دفاع کوې او د خدای رضاء ترلاسه کوې!! افسوس د دغو خلکو په حالت!!

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۲\۲\۲٤

بیان

گډ مقاومت ته بلنه

مورږ یو ځل بیا ټول اسلامي امت او د نړۍ ټولو آزادي غوښتونکو ته بلنه ورکوو چي پر مظلوم عراق د نړۍ د شریر ځواك امریکا د وحشیانه حملې په ضد متحد شي، د مظلومو عراقیانو ملاتړ وکړي او پری نږدي چي امریکا د وژونکو وسلو په زور مزید عراقیان ووژني او دا آزاد هېواد اشغال کړي او په دې سره د امریکا د بد معاشو واکدارانو غرور او په ټولې نړۍ د سلطې جنون هغه ځای ته ورسېږي چي هیڅوك په هیڅ ځای کې د دوی له گواښونو خوندي نه وي. د جگړي کوم خطرناك اور چي واشنگټن او ملگرو ئې بل کړی که ژر ترژره مړ نه شي له افغانانو او عراقیانو وروسته به ډېر نور په خپلو لمبو کې وسوځوي.

د دې برید په وړاندي مسلمانان دوه اختیاره په مخکې لري:

- یا به په دې صلیبي جگړي کې یو په بل پسې بېل بېل ځپل کېږي، د

دوی ټولي زېرمي به د یرغلګرو په لاس کي پرېوځي، خپلواکي به له لاسه ورکوي، د صلیبي ځواکونو د خوښي مزدور نظامونه به پر دوی مسلط کېږي او د مسلمانانو لومړۍ قبله به د تل لپاره د صهیونستانو په واك کي پاته کېږي.

- یا به همدا اوس اوس د مجاهدو افغانانو او مقاومو عراقیانو مرسته کوي، دا جګړه به په شا ټمبوي، د دښمن غرور به ماتوي او هغه ته به عملاً ښیي چي مسلمانان ذلت ته نه تسلیمېږي، غلامي نه مني، هري قربانۍ ته چمتو دي خو د یرغلګرو تر سلطې لاندي د ذلت او سپکاوي ژوند نه مني.

ټول باید په دې پوه شي چي د مسیحیانو د مشر پاپ جان پال د وینا مطابق دا جګړي د افراطي مسیحیانو له لوري پیل شوې، د امریکا، بریتانیا، آسټرالیا او ایټالیا افراطي مسیحي کړیو د دې جګړي اور بل کړی، دا په حقیقت کي یو بل صلیبي جنګ دئ چي له افغانستان پیل شو، دوهم پړاو ئې پر عراق برید وو، د بعدي پړاوونو په اړه ئې له همدا اوس وړاندوینه کولی شو. د عراق د برید مسئولیت هم د هغو اسلامي ملکونو د واکدارانو په غاړه دئ چي پر افغانستان ئې د امریکا د برید ملاتړ وکړ او د دوی د مرستو په نتیجه کي امریکایي جنګ غوښتونکي چارواکي د طالبانو د واکمنۍ په نسکورولو موفق شول او پر عراق برید ته تشویق شول.

موږ له ټولو هغو ولسونو مننه کوو چي پر افغانستان او عراق د امریکا د ظالمانه یرغل غندنه ئې کړې، د جګړي عاجل خاتمه او د یرغلګرو ځواکونو د فوري وتلو غوښتنه ئې کړې. له هغو علماءو هم مننه کوو چي د متجاوزینو مرسته او ملګرتیا ئې د ایمان منافي ګڼلې او د تجاوز په ضد جهاد ئې فرض عین ګڼلی.

موږ له هغو کسانو سره موافق نه یو چي د اسلامي هېوادونو له چارواکو د څه کولو طمع کوي او په جهاد کي د برخي اخستو لپاره د

دوی اجازې ته انتظار کوي. مګر دوی نه ګوري چي په دغو واکدارانو کي ځینو په اقتدار کي د پاته کېدو په طمع او د څو ډالرو لپاره خپل ملك، ولس او خپلواکي په ډېري ارزاني بیي خرڅه کړه، دوی نه یوازي د امریکایانو د خوشحالولو او د دوی د حمایت ترلاسه کولو په طمع د مظلومو مسلمانانو په نیولو او وژلو کي د دښمن مرسته وکړه بلکي اوس په دې هېوادونو کي هر څوك په هر وخت او هر ځای کي نیولی او FBI اختطاف کولی شي!! همدا دوی وو چي پر افغانستان د امریکا په برید کي ئې عملاً برخه واخیسته، د زرګونو افغانانو په وژلو کي د قاتلانو ملګري شول او خپله زمکه او فضاء ئې د امریکایانو په واك کي ورکړه!! له دې بې همته غلامانو څنګه د خپل آقا د مخالفت طمع کوئ؟!!

موږ امت ته اطمئنان ورکوو چي امریکایي ځواکونه په افغانستان کي نه یوازي د مقاومت په ځپلو او خپلو موخو ته په رسېدو کي ناکام شوي، بلکي له بدو ورځو سره مخامخ دي، په تېر یوه کال کي د دوی د مړو او زخمیانو شمېر تر ١٠٠٠ اوښتی، تلفات ئې ورځ په ورځ هومره مخ په زیاتېدو دي چي ممکن نه ده دا درانه تلفات د اوږدې مودې لپاره تحمل کړي او په افغانستان کي مزید پاته کېدو ته زړه ښه کړي. که د عراق مسلمان او غیرتي ولس هم د مجاهدو افغانانو لار غوره کړي، په خدای توکل وکړي، د اسلام په لار کي او له خپل عزت او خپلواکۍ د دفاع لپاره قربانۍ ته چمتو شي او بې صبره نه شي، امریکا به په عراق کي هم له ماتي سره مخامخ کېږي، إن شاء الله د دې ماتي پایلي به امریکا ته همغسي وي چي شوروي اتحاد په افغانستان کي له ماتي وروسته ورسره مخامخ شو.

د اسلام د بري او د مسلمانانو د سرلوړۍ په هیله

حزب اسلامي افغانستان

١٣٨٢\١\١٢

نظامي عمل او غوښتني ئې

د نظامی عملیاتو لپاره باید څو اساسي خبري په نظر کې ولرو:

- د هېواد روان وضعیت او په هېواد کې د دښمن د حضور څرنګوالی او هدف ئې.
- د دښمن د ځواکونو شمېر او د وسائلو څرنګوالی ئې.
- د دښمن په اړه د عام ولس د کرکې او نفرت کچه.
- له مجاهدینو سره د ولس د مرستي کچه.
- د مجاهدینو شمېر، وسائل او امکانات ئې.
- د عملیاتو هدف او څرنګوالی ئې.

د هېواد د روان وضعیت په اړه لاندي اساسي خبري زموږ مخي ته پرتې دي:

- زموږ هېواد د یرغلګرو ځواکونو له لوري اشغال شوی، د بهرنیو ځواکونو شمېر تقریباً ۲۰۰۰۰ دئ چي د هېواد ټول ستراتیژیك او حساس ځایونه د هوايي میدانونو په شمول د دوی په واك کې دي، دوی یوازي د پښتنو په سیمو کې په جګړو بوخت دي.
- په داسي حال کې چي اصلي واك د یرغلګرو ځواکونو په لاس کې دئ خو دوی د افغانانو او د نړۍ والو د غولولو لپاره یوه وطن پلورونکې مفسده افغاني ډله استخدام او د هېواد په ځینو سیمو د مرکز په شمول د چارواکو په بڼه کې راوړاندي کړې.
- دښمن هڅه کوي چي له خپلو افغاني مزدورانو ډېر ژر داسي ځواك جوړ کړي چي د افغان ولس په ضد جنګ کې له هغه اعظمي استفاده

وکړي او په دې سره د امریکایانو د مرګ ژوبلې مخه ونیسي. په دې اړه د دوی هڅو تر اوسه په زړه پوري نتیجه نه ده ورکړې، کوم کسان چې دوی استخدام او د ملي اردو د قطعاتو تر نامه لاندې روزلي او لومړي خط ته ئې لېږلي، اکثراً تښتېدلي.

• د یرغلګرو په ضد د افغان ولس کرکه ورځ په ورځ په زیاتیدو ده، له یوې خوا د بهرنیو ځواکونو په لاس د بې وزلو افغانانو مرګ ژوبله، د کورونو تلاشي، د افغانانو سپکاوی، تذلیل او توهین، د با عزته افغانانو سپکول، نیول او وژل او د ذلیلو او سپکو ټوپکیانو حمایت او پر افغانانو د دوی تپل، ټولو افغانانو ته د یرغلګرانو موخي څرګندي کړې او له بلې خوا د پردیو په لاس د هېواد د اشغال په دې اوږدې مودې کې د امریکایي ځواکونو د ټولو هغو دروغجنو او غولوونکو وعدو حقیقت افغانانو ته څرګند شو چې د افغانستان د بیاودانولو او د افغان ولس د خوښي حکومت د جوړولو او په دې هېواد کې د دیموکراسۍ د راوستلو په اړه ئې له دوی سره کړې وې، خلکو عملاً او په خپلو سترګو ولیدل چې یرغلګرو نه یوازې ټول هېواد ورته ودان نه کړ بلکې هغه ویجاړې ئې هم ورته ودانې نه کړې چې د دوی د یرغل او بمباریو په ترځ کې رامنځته شوې، غله او داړه ماران ئې پر دوی مسلط کړل، د دوی تر تسلط لاندې سیمو کې نه د چا سر خوندي دئ، نه مال او عزت، نه په لویو ښارونو کې امنیت شته او نه په لویو لارو کې. د بې امنۍ بد وضعیت هغه حد ته رسېدلی چې نه یوازې عادي افغانان ترې شکایت لري بلکې د ملګرو ملتونو اړوند ادارې، په بین المللي جاسوسي شبکو پوري تړلې خیریه مؤسسې او په خپله افغاني چارواکې او د دوی بهرني حامیان ورباندې اعتراف کوي. ټول همدا وایي چې که دا ځواکونه په تېرو اتلسو میاشتو کې د هېواد په ادارې او د امنیت په تأمینولو موفق نشوو، جګړه ئې پای ته ونشوی رسولی او ورځ په ورځ وضع د دوی له کنترول وځي، نو له دې وروسته خو په هیڅ صورت کې نه امنیت تأمینولی شي او نه په اوضاع

مسلط کېدی شي.

- د یرغل په لومړیو شپو ورځو کې په افغان ولس کې زیاته وېره وه، د دښمن بې رحمانه او وحشیانه بمباریو زیاته وېره راپیدا کړې وه، هیڅ‌دا تصور نه شو کولی چې د دې بې رحمه دښمن په ضد وسلې ته لاس کړي او د مسلحانه مقاومت په نتیجه کې دښمن له خپل هېواد وتلو ته اړ کړي، نه ئې د مقاومت د پیل تصور کولی شو، نه ئې د هغه د دوام او د بري طمع، خو څو زړه ورو او په خدای مینو مجاهدینو په خپل مولا توکل وکړ، وسلې ته ئې لاس کړ او د ښکېلاك گرو په ضد ئې مقاومت پیل کړ. مقاومت ورځ په ورځ تشدید شو او ځنې ئې له یوې بلې سیمي ته خوره شوه، په لومړي سر کې د دښمن په اډو توغندویي بریدونه پیل شول او ورپسې پر قطارونو او گزمو مخامخ او ناڅاپي حملې شروع شوې. د دغو بریدونو په نتیجه کې له یوې خوا هغه د لومړیو شپو ورځو وېره له منځه ولاړه، مجاهدین تشویق شول، دښمن په خپلو افغاني ایجنټانو او ټول افغان ولس بې اعتماده شو، تلفات ئې ورو ورو زیاتیدل، نه د مجاهدینو په پېژندو او نیولو موفق کېدل او نه ئې د بریدونو د مخنیوي چاره کولی شوی، دوی ته تر بریدونو دا خبره زیاته خواشینوونکې وه چې ولې له دې خور جاسوسي جال، د زرگونو افغاني جاسوسانو استخدام او د مخکې تللو وسائلو، جاسوسي طیارو او سپوږمکیو سره سره نه حمله کوونکي پېژندلی او نیولی شي او نه ئې د خورېدونکي او ځواکمن کېدونکي مقاومت مخه نیولی شي، راتلونکي ورته تیاره برېښي او خپل شته والی بې فایدې گڼي. د دوی وېره او تشویش هلته لا زیات شو چې مجاهدینو د دښمن د قطارونو او گزمو په ضد له ریموټ کنټرول ماینونو کار اخستل پیل او یو په بل پسې ئې د دښمن گڼ شمېر گاډي ویجاړ کړل، کار ئې هغه ځای ته ورسولو چې په ځینو سیمو کې پر سړکونو د دوی تگ راتگ متوقف شو، دا په داسي حال کې چې له دې مخکې به هر ځای ته په هر وخت کې په ډېر ډاډ او اطمئنان

تلل راتلل او د تلاشۍ او نیونو عملیات به ئې ترسره کول.

● د هېواد د اشغال په اتلسمه میاشت کې د مقاومت وضعیت د دښمن د اعتراف له مخې داسې دئ چې په همدې میاشت کې څلور سوه توغندي د دوی پر اډو توغول شوي او د معتبرو او باخبرو سرچینو په وینا هره ورځ د بهرنیو ځواکونو حد اوسط پنځه کسان مړه یا ژوبل کېږي. او د مقاومت له پیل تر اوسه پورې د دښمن د مړو او ژوبلو مجموعي شمېر له زرو اوښتی. په دې میاشت کې خو ځینو افغانانو حتی د جبهه یې جګړو لپاره ملا وتړله او په کندهار، هلمند او ارزګان کې ئې له دښمن سره داسې مخامخ نښتې درلودې چې په هغوی کې دښمن له بي ۵۲ طیارو استفادې ته اړ شو!! او د نړۍ په مطبوعاتو کې دا خبره منعکس شوه چې امریکایي ځواکونه له اتلس میاشتو مسلسل جنګ وروسته هم له سخت مقاومت سره مخامخ او له بي ۵۲ استفادې ته اړ دي!!

● له دښمن د افغانانو د ژورې کرکې کچه او په افغانانو د بهرنیو ځواکونو عدم اعتماد نه یوازې د مقاومت له وضعیت او د امریکایانو په لاس د ګڼ شمېر افغاني امریکایانو له نیولو معلومولی شو، بلکې په خوست کې د امریکایي ځواکونو هغه اعلامېې ئې ښه انځوروي چې د خوست له راډیو یوه په بلې پسې خپرې شوې او په هغوی کې امریکایي ځواکونو د خوست له ولس مکرر وغوښتل چې خپل ماشومان له دې منع کړي چې په امریکایانو یا د تېرو وارونه کوي او یا د پیچکاریو په ذریعه پر دوی ناپاکې اوبه شیندي!! د راډیو له لارې په دې خبرې اعتراف ډېرې سترې پټې خبرې او له امریکایانو د افغانانو ژوره کرکه څرګندوی.

● پر افغانستان د امریکایانو د یرغل هدف یوازې دا نه وو چې د طالبانو حکومت نسکور کړي او د القاعدې د ټېکې او پناه ځایونه له منځه یوسي، که یوازې دا ئې اساسي اهداف وی نو د طالبانو د حکومت

له نسکورېدو او د القاعدې د مراکزو له ختمېدو وروسته به زموږ له هېواد وتلي وو، نه به ئې دائمي اډې جوړلې او نه به ئې دا خبره مکرر کوله چې امريکا په افغانستان کې ستراتيژيکي ګټې لري، د اوږدې مودې لپاره به دلته پاته کېږي او خپل ملګري به يوازي نه پرېږدي، حتی پر عراق له بريد وروسته هم!! امريکايانو ته د افغانستان دائمي اشغال د دې لپاره ضروري برېښي چې د مرکزي آسيا د تېلو پر زېرمو د تسلط او له لنډي او ډاډمني لاري د دې زېرمو د ګاز او تېل د انتقال غوښتنه همدا ده. د همدې لپاره امريکايانو د يونيکال د کمپنۍ دوه افغاني مأمورين په افغانستان کې په تر ټولو لوړو دندو وګمارل، يو ئې د جمهور رئيس په حيث او بل ئې د بش د خاص استازي په توګه!! او دې کمپنۍ ته ئې وظيفه ورکړه چې د پايپ لاين د غزولو کار عملاً او ژر پيل کړي. خو الحمد لله چې د مجاهدينو مقاومت د دوی هيلې په خاورو ولړلې، نه پر اوضاع داسي مسلط شول چې د خپلي خوښي امنيت تأمين او د پايپ لاين د غزولو کار پيل کړي او نه ئې داسي افغاني ځواك جوړ کړی شو چې په جګړو کې د امريکايي ځواکونو د مخامخ برخي اخيستو ضرورت منتفي کړي او د خپلي مرګ ژوبلي کچه راکمه کړي.

- افغانان اوس ښه پوهېږي چې امريکايي استعمار د همغه اسلوب غوره کولو ته اړ شوی چې د دوی استاد، زوړ بريتانيايي استعمار په نولسمه پېړۍ کې غوره کړی وو، دا دئ د غير مستقيم استعمار پر ځای، مستقيم ښکېلاك او استعمار او د فوځونو په زور د هېوادونو د نيولو لار ئې غوره کړې، لومړی ئې پر افغانستان تېری وکړ او بيا پر عراق، "اشغال" ته د "آزادۍ" نوم ورکوي او د ورانولو په دوران کې د بيا ودانولو خبره کوي!! انګرېزانو هم د "ودانولو" تر غولوونکي شعار لاندي هېوادونه نيول، د همدې لپاره د دوی د مستعمراتو اصلي اوسېدونکو دوی ته د "استعمار يعني ودانولو" نوم ورکړ!! دا اصطلاح د ښکېلاك ګرو ځواکونو له خوا د غلط استعمال په وجه په يوې کرکجنې اصطلاح

بدله شوه، هومره چې اوس هر څوك ترې كركه لري او هيڅوك ئې په اصلي معنى نه استعمالوي. له امريكايي "دېموكراسۍ" او "آزادۍ" سره به هم همداسي كېږي!! څو كاله وروسته به ټول خلك دا د ښكېلاك او اشغال په معنى استعمالوي.

- مجاهدين غواړي خپل هېواد آزاد كړي، ټول بهرني ځواكونه له خپل هېواد وباسي او په آزاد او خپلواك افغانستان كې اسلامي حكومت قائم كړي. دا مقدس اهداف له مسلح جهاد پرته له بلي لاري نه شي ترلاسه كولى، نوري لاري ئې پر وړاندي تړل شوې، په نورو لارو نه خپلواكي ترلاسه كولى شي او نه ښكېلاكگر ځواكونه ايستلى شي، څوك چې په نورو لارو فكر كوي هم ځان غولوي او هم خپل ولس. خو په دې اړه مجاهدين له څو ستونزو سره مخامخ دي:

۱. امكانات ئې محدود دي، د اكمال ډاډمنه مرجع نه لري، گاونډيان ئې له دښمن سره ملگري شوي، پاكستان، ازبكستان او تاجكستان امريكايانو ته اډې وركړې، د دوى له زمكي او فضاء په استفادې سره امريكايي ځواكونه په افغانستان كې عمليات تر سره كوي او پر افغانانو بمونه وروي، د پاكستان چارواكو نه يوازي د افغانانو په ضد د امريكايانو مرسته وكړه بلكې د امريكا پوليس ايف بي آى ته ئې اجازه وركړه چې خپل مخالفين په پاكستان كې ونيسي او گوانتانامو ته ئې انتقال كړي، دوى په ډېر افتخار سره وايي چې په تېرو اتلسو مياشتو كې ئې څلور سوه اتيا كسان ونيول او امريكايانو ته ئې لاس تړلي تسليم كړل!! ايران له خپلو مخكينيو امريكا ضد شعارونو سره سره، په دې تېري كې د امريكايانو ملگرتيا وكړه، شمالي ټلواله ئې د امريكايانو تر قومندې لاندي جنگېدو ته تياره كړه او شيعه ډلو ته ئې وويل چې د امريكايانو ملگرتيا ستاسو په گټه ده، له دې لاري كولى شئ په حكومت كې په زړه پوري برخه ترلاسه كړئ. همدا وجه ده چې نن امريكايي افسران له دغو ډلو پوره راضي دي او وايي چې د باميان امنيتي وضعيت او له امريكايانو

سره د دې ولایت د خلکو مرسته تر ټولو ولایاتو ښه ده، په هغه ولایت کې ئې په درې سوه اتیا زره ډالره لګښت یو پوهنتون جوړ کړ.

٢. په دې شرائطو کې له دښمن سره "مخامخ جنګ" او د "جبهو پرانیستل" نه مفید دي او نه ئې وخت. په دې سره د اصلي دښمن پر ځای اکثراً هغه کسان تلف کېږي چې امریکایانو د څو ډالرو په مقابل کې استخدام کړي او د افغانانو په ضد ئې په لومړي خط کې جنګوي. د دوی مرګ ژوبله که هر څومره زیاته وي پر دښمن څه تأثیر نه کوي، باید عملیات داسي تنظیم شي چې اصلي دښمن ته زیات تاوان ورسوي. د جبهه یي جنګ پر ځای باید پر دښمن ناڅاپي بریدونو او کمین ته ترجیح ورکړی شي، په دې سره د یوې جبهې له مجاهدینو په لسګونو واړه واړه ټولګي جوړېدی شي او دا ټولګي اصلي دښمن ته تر جبهه یي جنګ څو څو ځله زیات تلفات رسولی شي. د مخامخ او جبهه یي جګړو لپاره چې مجاهدین کومو امکاناتو ته اړتیا لري، په دې ظروفو او شرائطو کې هغه نه شي ترلاسه کولی. باید په هغو محدودو امکاناتو اکتفاء وکړي چې په واك کې ئې لري او یا ئې په آسانۍ ترلاسه کولی شي. خپل مقاومت باید داسي تنظیم کړي چې په کمو امکاناتو سره دښمن ته زیات تلفات اړولی شي او د اوږدې مودې لپاره مقاومت کولی شي. خو دا ګمان دې نه کوي چې دا وضعیت او له امریکایانو سره د نورو هېوادونو دا ملګرتیا به د اوږدې مودې لپاره په خپل حال پاته شي. د امریکایي چارواکو بد معاشي او مستي به حتماً یوه ورځ او شاید ډېر ژر په دې منتج کېږي چې نه یوازې د امریکا تر مشرۍ لاندي دا ائتلاف ختم شي بلکې د دوی په ضد یوه نړۍ واله جبهه جوړه شي. د ملګرو ملتونو او د نړۍ د اکثرو هېوادونو له مخالفت سره سره پر عراق د امریکا یو اړخیز او وحشیانه برید او له دې برید سره د ډېرو هېوادونو شدید مخالفت او په ټولې نړۍ کې د امریکا ضد پرېمینو او سترو مظاهرو دا خبره ثابته کړه چې د داسي یوې جبهې د تبلور لړۍ عملاً پیل شوې.

٣. که مقاومت په اوسنۍ بڼې کې دوام وکړي او مزيد تشديد شي، ډېر به د امريکا په اړه خپلو سياستونو کې تجديد نظر ته تشويق کړي.

٤. د مجاهدينو وسائلو او امکاناتو ته په پام سره بايد د عملياتو داسي طريقه غوره شي چي هم دښمن ته مسلسل تلفات واړوي، هم ئې د عملياتو له مخنيوي عاجز کړي، هم له مجاهدينو د کم مالي مصرف غوښتنه وکړي او هم د مجاهدينو ځاني تلفات تر کم نه کم حد ته راکوز کړي. اوس نه د مخامخ جنگ وخت دئ او نه د جبهو پرانيستل مفيد او گټور، د دې پر ځای بايد چريکي جگړو ته ترجيح ورکړو، د جگړې ابتکار بايد د تل لپاره د مجاهدينو په واك کې وي، د بريد وخت، ځای او ځرنگوالی بايد دوی وټاکي، پر دښمن ټول بريدونه بايد ناڅاپي وي، په داسي وخت کې بايد پر هغه بريد وشي چي کاملاً غافل وي او د بريد د مقابلې هيڅ تياری نه لري، په داسي ځای کې ورباندي بريد وشي چي د سيمي جوړښت د مجاهدينو په گټه او د دښمن په تاوان وي، دوی په پټې او مصوني مورچلي کې او هغه په آوار او خلاص ميدان کې، دوی د غره په ډډې او ځنگل کې او هغه په بيديا کې او د مجاهد د وسلې خولې ته، لومړی گوزار د مجاهد له خوا وي او دښمن ته د دفاع مجال هم په لاس ورنه شي.

٥. دښمن هڅه کوي چي لومړی په بريدونو اعتراف ونه کړي او که اعتراف ته اړ شو نو خپل تلفات پټ وساتي، داسي چي نه نړۍ وال ترې خبر شي او نه د امريکا ولس، دا ځکه چي په بريدونو او اړول شوو تلفاتو اعتراف له يوې خوا په نړۍ کې د امريکا کاذب اعتبار ته کلکه صدمه رسوي او له بلي خوا د جنگ د دوام په ضد د امريکايي ولس مخالفت مزيد تشديدوي متأسفانه مجاهدين تر اوسه په دې نه دي توانېدلي چي د خپلو عملياتو او په هغوی کې د دښمن د تلفاتو مؤثق او مستند فيلمونه جوړ او د نړۍ د تلويزيونونو له لاري ئې د نړۍ والو مخي ته کېږدي. مجاهدين بايد دې ته خاصه توجه وکړي، د دوی

عملیات په خپل ذات کې اهمیت لري، خو د دې عملیاتو اهمیت به هلته ځو برابره شي چې نړۍ وال ترې خبر کړی شي. موږ دوی ته د داسې عملیاتو یوه طرحه وړاندې کوو چې هم دښمن ته درانه تلفات اړول ممکن کوي او هم ئې مستند فیلم جوړېدی شي، په دې شرح:

- په دې عملیاتو کې به تقریباً پنځلس مجاهدین برخه اخلي، چې له دوی سره به پنځه راکټ لانچري، پنځه پیکا او له نورو سره وړې وسلې وي. معمولاً د دښمن د هري ګزمې د ګاډو شمېر تقریباً پنځه شپږ وي او د افرادو شمېر ئې د دېرشو شا او خوا کې، د همدې شمېر ګاډو او سورلیو لپاره باید ضروري وسائل برابر کړی شي.

- د عملیاتو لپاره به داسې تنګه دره انتخابوي چې د سړك یوې بلې خوا ته لوړې ژورې، غر او ځنګل وي.

- د سړك په هغې ژۍ کې چې ګاډي ئې خوا ته تېرېږي، پنځه شپږ ځایه د هاوان تقریباً شپږ شپږ مرمۍ داسې ځای پر ځای کړئ چې دوه ئې له ریموټ کنټرول لس پنځلس ګزه لري، ښي اړخ ته، دوه په همدې فاصلې کیڼ اړخ ته او دوه د ریموټ کنټرول خوا ته. د دې لپاره تاسو تقریباً شپږ دېرش د هاوان مرمیو او شپږ ریموټ کنټرول او یو مقدار سیم ته ضرورت لرئ.

- ټولي مرمۍ باید د سړك په ژۍ کې د سړك له سطحي تقریباً یو ګز اوچت ښخي کړئ، له ټانك پرته د نورو متحرکو اهدافو لپاره د سړك په منځ کې د ماین له ښخولو تل ډډه وکړئ، دا ځکه چې په دې صورت کې د چاودني ټولي چرې پورته درومي او د چاودني له ځای یو او دوه ګزه لري هدف ته هیڅ تاوان نه شي رسولی، حال دا چې د سړك په جګې ژۍ چاودنه کم له کمه تر پنځوسو ګزو، ښي او کیڼ اړخ ته، ټول اهداف تخریبوي. او تاسو په دغو شپږ ځایه چاودنو سره په شپږو سوو ګزو فاصلې کې د دښمن ټول روان ګاډي تخریبولی شئ، که څه هم د هري

چاودني خوا ته روان وي او يا له ماين يوې بلې خوا ته تېر شوي وي.

- تاسو كولی شئ ټول ماينونه په يوه وخت او هلته منفجر كړئ چې د هر ماين خوا ته د دښمن د قطار يو ګاډی رارسېدلی وي او يا هر يو بېل بېل منفجر كړئ.

- په راكټ او پيكا مسلح مجاهدين بايد داسي ځای پر ځای شوي وي چي له چاودني سره سم هر ګاډی لومړی د راكټ او بيا د پيكا تر اور لاندي ونيول شي او په پای كي له وړې وسلې استفاده وشي.

- ويډيويې كامرې بايد داسي ځای پر ځای شوې وي چي د عملياتو ټوله ساحه ئې تر نظر لاندي وي، له عملياتو مخكي د ټولي ساحې دقيق فيلم واخلي، د قطار د راتلو، د عملياتو ساحې ته د رارسېدو، د چاودنو، د راكټونو او پيكاوو د ډزو، د تخريب شوو ګاډو او د مړو او ژوبلو كسانو فيلم واخستی شي.

- دا عمليات بايد ډېر سريع او چټك ترسره شي، د عملياتو له پيل تر پای پوري او د عملياتو له سيمي وتل بايد تقريباً پنځه څلوېښت دقيقې ونيسي. دا ځكه چي د مخكينيو تجربو له مخي كه دښمن له بريد مطلع شي نو په همدومره وخت كي ئې جهازونه ساحې ته رارسېدی شي. كه څه هم په داسي عملياتو كي طيارې څه خاص او مؤثر كار نه شي كولی، نه په غرونو او ځنګلونو كي محدود شمېر مجاهدين موندلی شي او نه په غرونو او ځنګلونو كي د دوی بمباری څه اثر لري.

- كه داسي څو عمليات ترسره شي او فيلمونه ئې نړۍ والو ته وښودی شي، امريكايي ځواكونو ته به په افغانستان كي پاته كېدل ګران او ناممكن كړي. دوی له لبنان په خپلو دوو اډو كي د چاودنو او تقريباً دوه سوه اتيا كسانو د وژل كېدو په وجه ووتل او له سومال د دوی په قطار د يوه داسي بريد په وجه ووتل چي څو امريكايي كوماندوګان په كي ووژل شول او سومالیايي سرتېرو د امريكايي فوځيانو مړي په جيپانو پسې

وتړل او په سړکونو کې ئې وګرځول. د دې عملیاتو فیلم د امریکا ولس هومره د جنګ په ضد او په صومال کې د امریکایي فوځونو د مزید پاته کېدو په خلاف راوپاراوو چې چارواکې ئې دې ته اړ کړل چې له دې هېواد فوراً او له ځنډ پرته ووځي. د دا راز عملیاتو لپاره د افغانستان شرائط تر بل هر هېواد زیات مساعد دي. کوم مجاهدین چې دا راز تاریخي عملیات ترسره کړي هغوی به د افغان ولس سرلوړي اتلان ګڼل کېږي او نومونه به ئې د جهاد په تاریخ کې په زرینو تورو لیکل کېږي. زموږ هیله دا ده چې د مجاهدینو ځیني په خدای مین او زړه ور ټولګي د دا راز عملیاتو لپاره چمتو شي او په دې سره د هېواد د آزادۍ ورځ رانژدې کړي.

افغانستان

۱۳۸۲\۱۱\۲۰

به دلیرمردان مؤمن کوهدامن وشمالي

به شما سروران سربلند مقاومت در برابر تجاوز شوروی، که با قربانی ها، حماسه آفرینی ها و حملات کوبنده و خستگی ناپذیر تان داستانهای همیشه به یادماندنی را در صفحات زرین تاریخ مقاومت ثبت کردید، حماسه هایی که هم دشمن همواره به یاد خواهد داشت و هم ملت سرافراز ما، به شما می‌گویم: چرا امروز که کشور تان باری دیگر بدست دشمنان اسلام اشغال شده است و وضعیت بدتر از سابق را بر کشور تان تحمیل نموده، استقلال، آزادی و حاکمیت ملی تان توسط نیروهای اشغالگر سلب گردیده و هویت اسلامی میهن تان به شدت تهدید می‌گردد، چرا خاموش و ساکت نشسته اید و نظاره گر این وضعیت غم انگیز و درد آور؟! مگر غیرت وهمت سلف مجاهد و آزاد منش تان را از دست داده اید؟! آیا به این زندگی ذلت آور و ننگین راضی شده اید

و ترس از دشمن، شهامت و ایمان تان را کم رنگ ساخته و شما را به کرنش و سرخم کردن در برابر دشمن واداشته است؟! چرا راضی شده اید که عده ای از وطن فروشان بی ننگ و بی ایمان، گاهی شما را به روسها و کمونست ها می‌فروشند و تحت قومنده جنرالهای روسی و پرچمی؛ با برادران افغانی تان می‌جنگانند و گاهی به انگلیسها و امریکایی ها می‌فروشند و فرزندان تان را بخاطر منافع بیگانگان می‌جنگانند؟! به چشم خود می‌بینید که امروز در میدان هوایی بگرام و در اطراف پایگاه های نظامی نیروهای اشغالگر در کابل چه می‌گذرد، و هر شب و روز به عفت و ناموس چه تعداد دختران افغان تجاوز صورت می‌گیرد؟! مگر نمی‌بینید که این وطنفروشان پست فطرت، دختران باعفت شما را وادار می‌سازند تا به این پایگاهها رفته و خاطر سربازان امریکایی و انگلیسی را شاد کنند و آرزوی شان را برآورده سازند؟ اینها در محافل شبانه سربازان امریکایی شرکت می‌کنند، پیکهای شراب را از دست ساقی هایی که معمولاً دختران افغانی اند می‌گیرند و سر می‌کشند، به رقص و پای کوبی می‌پردازند و در پایان محفل هر افسر امریکایی دختر افغانی ای را در آغوش می‌کشد و به خلوت می‌برد. پدران و برادران مجاهد شما در گذشته بخاطر دفاع از ننگ و ناموس خود به هر قربانی آماده بودند، از این باکی نداشتند که در راه دفاع از ننگ و ناموس، وجب وجب کابل و کوهدامن به خون آنان سرخ شود.

ما در این مدت بیش از یك ونیم سال هر روز منتظر بودیم که حماسه آفرینان شمالی و کوهدامن امروز و فردا قیام خواهند کرد، یکجا با مجاهدین ولایات شرقی، جنوبی و جنوب غربی کشور بر دشمنان هجوم خواهند برد، ناهید های دیگری از میان آنان سر خواهد افراشت، جوانان دلیر و سر به کف در هر قدمی در برابر دشمن در کمین خواهند نشست و عده ای از اشغالگران را به جهنم خواهند فرستاد، و... ولی متأسفانه این انتظار تا حال برآورده نشد!! بر عکس دیدیم که تفنگداران این

منطقه به کمك امریکايي ها و تحت قومنده آنان به پکتیا و کندهار فرستاده می‌شوند و علیه مجاهدین این ولایات جنگانده می‌شوند!! وقتی خبر حمله بر جیپ افسران امریکايي در کابل پخش شد گمان کردیم که کار مجاهدین کابل و شمالی خواهد بود، ولی بزودی معلوم شد که این نیز کار دیگران بود. از داستان این حمله قهرمانانه حتماً اطلاع دارید. امیر خان مجاهد، باشنده خوست که برای کار شخصی به کابل آمده بود، تصادفی صحنه تعقیب یك دختر افغانی توسط چند سرباز امریکايي را مشاهده می‌کند، می‌بیند که دختر افغانی با پریشانی و سر آسیمگی خود را به این سو و آن سو می‌زند تا از شر این خائنان که به آبرو و عفت او چشم دوخته اند نجات بیابد، چاره ئي جز این نمی‌یابد که به پوسته امنیتی سربازان افغانی پناه ببرد، سربازان ترتیبی می‌گیرند که او را بطور مخفیانه و بدون آن که امریکايي ها بفهمند، توسط تکسی از صحنه می‌کشند، امریکايي ها فرا می‌رسند، از آنان می‌خواهد تا این دختر را هر چه زود تر در اختیار آنان بگذارند و یا آدرسش را به آنان بدهند، قومندان پوسته امنیتی به قومندان مافوق خود با مخابره تماس می‌گیرد و از او طالب هدایت می‌شود، از بالا به او هدایت داده می‌شود تا امریکايي ها را ناراض نکند، دختر را حاضر نموده و به امریکايي ها تسلیم کند او نیز مطابق این دستور عمل می‌کند و دختر بیچاره را به امریکايي ها تسلیم می‌کند، امیر خان از مشاهده این صحنه دردناك چنان تحریك گردیده، غیرت افغانی اش چنان به جوش می‌آید که تصمیم عملیات قهرمانانه و شهادت طلبانه ای را علیه متجاوزان خائن می‌گیرد، سه عدد بم دستی تهیه نموده، در شهر کابل به جستجوی امریکايي ها می‌پردازد، در چند موردی امریکايي ها را می‌یابد ولی به این دلیل از اقدام به عمل منصرف می‌شود که در آنجا احتمال صدمه به عده ای از افغان ها نیز وجود داشت، بالآخره این جیپ افسران امریکايي را در نزدیکی مسجد پل خشتی می‌یابد و با پرتاب یك بم دستی بسوی آنان و

کشتن و زخمی‌کردن تمامی سرنشینان آن انتقام می‌کشد و صحنه را ترك می‌گوید، پولیس افغانی او را تعقیب می‌کند او در حالی‌که دو عدد بم دستی دیگر نیز در اختیار داشت و با استفاده از آنها می‌توانست خود را نجات دهد، ولی غیرت افغانی اش اجازه نداد تا اسلحه اش را علیه این افغانان بی غیرت و نوکر اجنبی بکار گیرد، دستگیر شد او را به وزارت داخله بردند، تاج محمد وزیر داخله شخصاً از او پرسید که چرا به این عملیات متوسل شد؟ گفت: حقیقت جریان را به شما می‌گویم مشروط به این که مرا به امریکايي ها تسلیم نکنید، وزیر با او تعهد می‌کند و وی نیز تمامی این جریان را حکایت می‌کند، امریکايي ها می‌آیند و از وزیر داخله می‌خواهند تا نامبرده را به ایشان تسلیم نماید، وزیر از باداران امریکايي اش می‌خواهد تا اجازه بدهند پس از تکمیل مراحل ضروری تحقیقات او را تسلیم کنند، امریکايي ها به کرزی زنگ می‌زنند و به او می‌گویند که به وزیر داخله هدایت بدهد تا امیر خان را بدون تأخیر تسلیم دهند، کرزی نیز بلا درنگ به وزیر دستور می‌دهد و وزیر بی ایمان؛ برخلاف تعهد خود؛ امیر خان قهرمان را دست بسته حاضر ساخته به سربازان امریکايي تسلیم می‌دهد، زمانیکه امیر خان قهرمان را به دفتر وزیر حاضر کردند و به او گفتند که به دستور کرزی به امریکايي ها تسلیم داده می‌شوی؛ گفت: یا دستهای مرا باز کنید تا در اثنای تسلیم دهی هر چه توانستم انجام دهم و یا مرا همین جا تیر باران کنید و بگویید که خود کشی کرد، مرا به دشمن دست بسته تسلیم نکنید، ولی خائنان وطنفروش هیچ یکی از خواسته های او را نپذیرفته او را به امریکايي ها تسلیم کردند، در اثنائی که او را از دفتر وزیر به بیرون می‌کشیدند، بسوی وزیر داخله نزدیك رفته، بر رویش تف نموده، به او می‌گوید: نامرد ناجوان! به عهدت وفا ننموده با من خیانت کردی.

مردم غیور کوهدامن و شمالی!

- آیا میان شما یك امیر خان قهرمان نیز یافت نمی‌شود؟

• تا چه زمانی این ذلت و رسوايي و تجاوز به ننگ و ناموس را تحمل می‌کنید؟

• مطمئن باشید که نیروهای امریکایي مثل نیروهای اشغالگر شوروی از میهن عزیز ما رانده خواهند شد. اگر اشغالگران در نتیجه مقاومت ها و قربانی های مجاهدان سربلند سائر ولایات؛ از کشور اخراج شدند، جواب شما به آنان و به تاریخ آینده کشور چه خواهد بود؟

• بیایید با سهمگیری فعال در جهاد اسلامی، و بیزاری و برائت از وطنفروشان خائن به اسلام و ملت، دین اسلامی تان را اداء نموده، تاریخ پر شکوه آباء و اجداد تان را زنده کنید و خلف ناصالح و بی همت برای آنان نباشید.

افغانستان ۱۳۸۲\۳\۱۱

جنرال ته خطاب

جنرال صاحب! پاکستان دي ډېر ارزان خرڅ کړ؛ د ممپلیو په بیه!!

پاکستان له امریکا سره د افغانانو په ضد جګړي کي ملګرى شو، امریکا ته ئې نظامی اډې ورکړې، امریکایي طیارو له دغو اډو پر افغانانو د بمباریو لپاره ۷۸۰۰۰ الوتني وکړې، هري طیارې خپل بمونه او راکټي پر افغانانو وورولې، د پاکستان له فضاء په استفادې سره په سلګونو کروز میزایلونه د افغانستان په لوري وتوغول شول، د امریکا د کماندویي ځواکونو په سلګونو ټولګي له پاکستان د عملیاتو لپاره افغانستان ته ننوتل، د افغان شخصیتونو د وژلو لپاره ئې په کلیو او ښارونو کي کماندويي عملیات ترسره کړل، د امریکایانو د بریدونو په ترڅ کي تر ۲۵۰۰۰ زیات افغانان ژوبل او وژل شوي، امریکایي ځواکونو د طالبانو هغه حکومت چي پاکستان قانوني حکومت ګڼلو او هغه ئې په رسمیت

پېژندلو، نسکور کړ او پر ځای ئې داسي حکومت جوړ کړ چي روسانو او ملګرو ئې غوښتو او په تېرو کلونو کې د زیاتو مصارفو په کولو د هغه په راوستو نه وو موفق شوي، امریکایانو د کابل واګې هغو ډلو ته وسپارلې چي د پاکستان په رقیبانو(روسیې، هند او ایران) پوري تړلې دي.

پاکستان نه یوازي پر افغانستان د امریکایانو د وحشیانه او ناجائز برید ملاتړ وکړ او په دې راضي شو چي د ده یو مسلمان ګاونډی هېواد د کفري ځواکونو په لاس اشغال شي، بلکې د طالبانو د حکومت په نسکورولو او د دوی په وژلو، نیولو او لاس تړلي دښمن ته په سپارلو کې ئې داسي له شرم او پېغور ډك خدمت کړی چي په انساني تاریخ کې د هغه مثال نشو موندلی!! په تاریخ کې داسي خو ډېر ځله لیدل شوي چي بې همته واکدارانو د ګواښونو په وجه خپل خارجي سیاست بدل کړی، د خپلو وقتي ګټو او مصالحو لپاره ئې له خپلو زړو دوستانو لاس اخستی، د یوې ډلي پر ځای ئې بله ډله غوره کړې، له مخکینۍ ډلي سره ئې خپلې کړې ژمنې هېرې کړې او له خپلو تعهداتو په شا شوی، خو د داسي شرمناك عمل مثال نه شو موندلی چي یو حکومت دې د پردیو د ګټو لپاره هم خپلې ملي ګټې قرباني کړي او هم دې خپل ملګري د نورو په پښو کې ذبح کړي!! او دې ته دي تیار شي چي د خپلو ملګرو په وژلو، نیولو، سپکولو او له هېواد په شړلو کې د دوی د دښمن ملګرتیا وکړي او هغوی دې لاس تړلي دښمن ته وسپاري!! او حتی دې ته دي تیار شي چي په خپل هېواد کې د دغه اشغالګر ځواك استخباراتي شبکو ته دا اختیار ورکړي چي هر څوك په هر وخت او هر ځای کې نیولی او خپلو محبسونو ته لېږدولی شي او د مخالفینو په نیولو کې په هومره خلاص لاس عمل کولی شي چي په خپل هېواد کې ئې نه شي کولی، هلته د قانون په مراعات مکلف وي خو دلته هیڅ قانون او هیڅ اداره نه د هغه مخه ډپ کولی شي او نه له هغه د تپوس جرأت کولی شي، سی آی اې او اف

بي آی د شپې په تیاره کې په کورونو برید وکړي، خپل مخالفین ونیسي، د خپلې خوښې پټو ځایونو ته ئې انتقال کړي، خو نه داخله وزیر خبر وي، نه وزیر اعلی او نه د سیمې نوري اړوند اداري!!

پاکستاني چارواکي وايي چې موږ د افغانستان په خلاف جګړې کې له امریکا سره د ملګرتیا په نتیجه کې اته سوه ملیونه ډالره ترلاسه کړل!! د دې معنی خو دا ده چې ګواکې پاکستاني چارواکو پاکستان او افغانستان په اته سوه ملیونه ډالره خرخ کړل!! او دا خو په حقیقت کې د ممپلیو په بیه د دوو هېوادونو د خپلواکۍ، استقلال، عزت او تاریخ خرڅول دي!! په داسي شرمناکي خبري خو هر باعزته انسان د شرم احساس کوي، هیڅ باضمیره انسان به د دې جرأت ونه کړي چې په داسي کرکجنې خبري خپله خوله ناولې کړي، د څو ډالرو لپاره د ګاونډي دوست ملك په ضد په ناروا جګړې کې داخلېدل او د بې ګناه افغانانو په بې رحمانه وژنو کې شرکت او دښمن ته د خپلو پرونیو دوستانو لاس تړلي سپارل، د یوه خپلواك حکومت د چارواکو له شان خو پربېږده له اجرتي قاتلانو هم بعیده برېښي!! ترکیې چې له کلونو کلونو د امریکا فوځي اډه وه، د شپږ ملیارده ډالرو په مقابل کې هم د داسي کار له کولو ډډه وکړه.

امریکایي اړوند اداري وايي چې پاکستان ته له امریکا سره په دې جګړې کې د ملګرتیا په وجه لس ملیارده ډالره خساره رسېدلې، پاکستاني چارواکي دا خبره نه مني او وايي: لس ملیارده نه فقط یو ملیارد تاوان رارسېدلی!! لومړی خو د دوی خبره د منلو نه ده، دوی په دې جګړې کې د پاکستان د برخي اخیستو د څرنګوالي د ډېرو برخو په اړه خپل ولس ته نه یوازي حقائق نه دي ویلي بلکي په ډېرو مواردو کې ئې هغوی ته دروغ ویلي!! د ۷۸۰۰۰ نظامی الوتنو په اړه هم هغوی خپل ولس ته هیڅ نه وو ویلي، په پاکستان کې د ایف بي آی او سی آی اې له هر یرغل وروسته امریکایان په مسلسله توګه وايي چې موږ د پاکستاني ادارو په ملګرتیا دا عملیات ترسره کړل او دا دا کسان مو ونیول، خو پاکستاني

چارواكي د خپل ولس په سترگو كي خاوري اچوي او په دروغو دعوى كوي چي په دې نيونو كي د هيڅ بهرني ملك كومي ادارې برخه نه درلوده!! كه له دوى سره دا خبره ومنو چي پاكستان ته يو مليارد خساره رسېدلې نو د دې معنى خو دا شوه چي تاسو د امريكايانو د خدايي خدمتگارانو په څېر په جنگ كي برخه واخيسته!!

پر افغانستان د روسي ځواكونو له تېري وروسته د امريكا د هغه وخت جمهور رئيس جيمی‌كارتر غوښتل پاكستان ملگرتيا ته چمتو او د شوروى اتحاد د فوځي گواښ د مخنيوي په كار كي د امريكا په څنگ كي ودريدو ته تيار كړي، د دې لپاره ئې مرحوم جنرال ضياءالحق ته د ٦٠٠ مليونه ډالرو بلا عوض مرستي وړانديز وكړ، ضياءالحق نه يوازي دا مرسته قبوله نه كړه بلكي د امريكايانو په ځواب كي ئې وويل: دا خو نو په مميليو خوشحالول شو!! دا په داسي حال كي چي د هغه وخت شپږ سوه مليونه ډالرو د اوس وخت شپږو ملياردو ډالرو ارزښت درلود او په داسي حال كي چي هغه وخت پاكستان په خپله د شوروى ځواكونو له مخامخ او مستقيم گواښ سره مخامخ او د امريكا ملگرتيا ته اړ وو، خو اوس پاكستان د يوه گاونډي هېواد په نيولو كي د امريكا په جگړي كي شريك شوى!!

پاكستاني چارواكي د مظلومو افغانانو د نيولو او امريكا ته د سپارلو په اړه وايي چي موږ پاكستان ته په غير قانوني توگه راغلي كسان نيولي دي!! دوى ته بايد ځو خبري ورپه ياد كړو:

- په غير قانوني توگه له راغلو كسانو سره خو بايد د پاكستان د مروجه قوانينو مطابق عمل شوى وى، نه دا چي اف بی آی ته تسليم او له پاكستان گوانتانامو ته انتقال شي.

- آيا تاسو امريكايانو ته هم ويلي چي افغانستان ته د تلو لپاره هم د پاكستان ويزې ته ضرورت لري او هم د افغانستان!! تر اوسه مو څومره

امریکايي کماندوگانو او پیلوټانو ته پر افغانستان د بم ورونې او په دې هېواد کې د کماندويي عملیاتو لپاره ويزې ورکړې؟

• په پاکستان کې مېشت افغان مهاجرین نه پاسپورت لري او نه په ويزه راغلي، آيا د ويزې د نه درلودو په وجه د دوی هر يو نيولی شئ او له هغوی سره د هري ناروا معاملې کولو حق لرئ؟

• موږ د پاکستاني چارواکو دې وينا ته حيران يو چي وايي: که څوك د کفر او اسلام جګړه کوي په خپل ملك کې دې وکړي، دلته دي د کفر او اسلام تر منځ د جګړي خبره نه کوي!! دلته د کفر او اسلام نه بلکي د ايمانداری او بې ايمانی او... خبره ده!! دوی ته ناچار بايد څو خبري وکړو:

• افغانان خو پاکستان ته د کفر او اسلام تر منځ د جګړی لپاره نه دي راغلي، دلته خو هغوی د داسي کومي جګړي بيرغ نه دئ اوچت کړی او داسي کومه جګړه ئې دلته نه ده کړې او ستاسو د دې خبري په مقصد هم نه پوهېږي!!

• دا خو تاسو يئ چي په افغانستان کې د کفر او اسلام تر منځ جګړي کې شريك شوئ او د مسلمانو افغانانو په خلاف مو د اسلام دښمنه امريکايانو مرسته او ملګرتيا وکړه.

• افغانان په خپله خوښه او د مېلې لپاره پاکستان ته نه دي راغلي، بلکي د مجبوريت او د هغي جګړي په وجه راغلي چي ستاسو امريکايي ملګرو ورباندي تحميل کړه.

• د کفر او اسلام تر منځ جګړه خو په هر وخت او هر ځای کې روانه ده، اوس خو د نړۍ اکثر جګړي د اسلام په ضد د کفري ځواکونو جګړي دي، که دا د کشمير جګړه ده يا د فلسطين، چچن، عراق، افغانستان، سوماليا او... جګړه، دا جګړه د پاکستان له جوړېدو رانيولې تر نن پوري په پاکستان کې هم روانه ده، د ايمانداری او بې ايمانی تر منځ جګړه هم

د اسلام او کفر تر منځ جګړه ده، د مظلومو کشمیریانو په ضد د هندوانو ملګرتیا هومره د اسلام ضد عمل دئ لکه د افغانانو او عراقیانو په خلاف د امریکا، د فلسطینیانو په ضد د اسرائیل او د چچنیانو په خلاف د روسانو ملګرتیا. په داسي ملګرتیا سره انسان د اسلام له دائرې وځي، الله تعالی د هغه د ایمان دعوی دروغجنه او بې بنسټه ګڼي. داسي ګمان مه کوئ چي د مسلمان په ضد له کافر سره د ملګرتیا باوجود څوك مسلمان پاته کېدی شي. تاسو خپل سیاست وکړئ، په سیاست کي دروغ، دوکه، عوام فریبي، وعده خلافي... هم پېرونکي او پلویان لري، د کفر او اسلام خبره علماءو ته پرېږدئ، له علماءو پوښتنه وکړئ چي آیا له کافر سره د مسلمان په ضد جګړي کي د ملګرتیا باوجود څوك مسلمان پاته کېدی شي؟ آیا اسلام د دې اجازت ورکوي چي څوك د ځان ژغورني لپاره د یوه قاتل په وینا بل ووژني یا د یوه مظلوم انسان په وژلو کي د ظالم ملګری شي؟؟ هغوی به د قرآن د صریحو آیتونو په استناد درته ووایي چي نه!!

- امریکا نه افغانستان یوازي د خپلو متو په زور نیولی او نه عراق، که له افغانانو او عراقیانو سره خیانت نه وی شوی او د اسلامي هېوادو واکدارانو امریکایانو ته دا اجازه نه وی ورکړې چي خپل ټوپك د دوی پر اوږه کېږدي او د افغانانو او عراقیانو سینې په نښه کړي، نه ئې افغانستان نیولی شو او نه ئې عراق. دا هم باید هېره نه کړو چي که څه هم امریکایي ځواکونو په افغانستان او عراق کي موقته نظامی بریا ترلاسه کړې خو په اخلاقي او سیاسي لحاظ ئې داسي ماته خوړلې چي په هیڅ څه ئې نه شي جبرانولی. د دې وحشیانه یرغل په نتیجه کي چي د امریکا په ضد په ټولې نړۍ کي کومه ژوره کرکه او نفرت راولاړ شوی د انساني تاریخ په اوږدو کي د هیڅ استعماري ځواك په ضد د هغه مثال نه شو موندلی، نه د چا په ضد دومره مظاهرې شوې او نه ئې دومره بیرغونه او د مشرانو عکسونه سوځول شوي. دا د زړونو ژوره کرکه به ورو ورو مقاومتونه زېږوي او په عکس العملونو او انقلابونو به بدلېږی.

د استعماري ځواکونو زوال هغه وخت پیل شي چې په اخلاقي او سیاسي لحاظ ماته وخوري. امریکایانو پر افغانستان او عراق خپل بربنډ تېري ته د تروریزم په خلاف د جګړې نوم ورکړ خو په دې یرغلونو سره ئې نه یوازې هغه څه ختم نه کړی شو چې دوی ئې تروریزم ګڼي، بلکې هغه مزید تشدید شو، مزید تروریستان راپیدا شول او مزید تروریستي عملیات ترسره شول. دا تروریزم په حقیقت کې د امریکایي تروریزم زېږنده ده، چاره ئې دا ده چې امریکا په خپلو استعماري سیاستونو کې تجدید نظر وکړي، په نورو ملکونو کې خپلې نظامی اډې وتړي او خپل فوځونه وباسي، که امریکایانو خپل ځواکونه له ۱۱سپتمبر د مخه له سعودي ایستلي وی نو ښایي د نیویارك او واشنګټن خونړۍ پېښې به نه وې ترسره شوې. که له سعودي وتلو ته اړ کېږي نو له عراق او افغانستان خو به خامخا وځي، دوی په عراق او افغانستان کې فقط دوه رژیمونه نسکور کړي، نه د امنیت په تأمینولو موفق شوي او نه د یوې قوي مرکزي ادارې په جوړولو، نه ئې جګړه ختمه کړی شوه او نه ئې پر دې هېوادونو خپله سلطه قائمه کړی شوه، ټول افغانستان او عراق خو پرېږده یوازې په کابل او بغداد کې هم د امنیت په راوستلو او د دې ښارونو پر اوضاع مسلط کېدو موفق نه شول، دا دئ ګورو چې د مجاهدو عراقیانو او افغانانو مقاومت او پر یرغلګرو ځواکونو د دوی پرله پسې بریدونه روان دي او ورځ په ورځ تشدید کېږي، د امریکایي ځواکونو تلفات د جګړې په دوران کې هومره نه وو لکه له جګړې وروسته، د امریکایانو په ضد اصلي جګړه اوس پیل شوې.

- پاکستاني چارواکو دا هم ویل چې د افغانستان په جګړې کې له امریکا سره د ملګرتیا په نتیجه کې به امریکا د کشمیر په مسئله کې د پاکستان مرسته وکړي، د دوی له وینا داسې معلومېده چې ګواکې امریکایانو په دې اړه له دوی سره خاصه ژمنه کړې!! خو دا دئ اوس د دې خبرې حقیقت هم ټولو ته څرګند شو، امریکا د آزادي غوښتونکو

کشميريانو جهادي ډلې د تروريستي ډلو په فهرست کې ونيولې او له اسلام آباد ئې مکرر وغوښتل چي د دغو تروريستي ډلو له حمايت لاس واخلي، په پاکستان کې د دوی مرکزونه بند کړي او له سرحد د دوی د اوښتلو مخه ونيسي او متأسفانه پاکستاني چارواکو هم دوی ته لاس پر سينه کښېښود او وئې ويل: داسي مرکزونه نشته، که وي نو سر له سبا به بند وي!! له دې معلومېږی چي امريکا د کشمير په اړه همغه سياست لري چي د فلسطين په اړه ئې لري، هلته د ابو مؤذن په لاس د مجاهدو فلسطينيانو ځپل غواړي او دلته د پاکستاني جنرالانو په لاس د آزادي غوښتونکو کشميريانو ځپل!! گمان نه کوو چي امريکايانو دي له پاکستاني چارواکو سره د کشمير په اړه د مرستي ژمنه کړې وي، که فرض کړو داسي کومه اشاره به شوې وي نو نه پوهېږو چي پاکستاني چارواکو څنگه د هغو امريکايانو په درواغجنو وعدو باور کاوو چي تل ئې ملگري د خپلو گټو لپاره قرباني کړي او په سخت حالت کې ئې يوازي پرېښي، څوك چي خپل ولس غولوي، له پرديو سره به څنگه صادقانه چلن وکړي، دوی خو خپل ولس ته پر عراق د حملې په څېر د لويي پېښي په اړه دروغ وويل!! بش او بلير پر عراق د بريد لپاره ويل چي عراق گڼ وژني وسلې جوړوي او کولی شي په پنځه څلوېښت دقيقو کې دا وسلې د استعمال لپاره تياري کړي، خو دا وسلې نه د جگړي د دريو اونيو په حساسو شېبو کې استعمال شوې او نه د ټول عراق له نيولو وروسته پيدا کړی شوي او اوس د امريکا او بريتانيا استخباراتي ادارې وايي چي پر عراق له بريد مخکې ئې خپلو حکومتونو ته هيڅ داسي کوم راپور نه وو ورکړی چي په عراق کې د دغو وسلو شته والی ثابت کړي!!

دا د امريکايي يرغلگرو خدايي خدمتگاران بايد په دې پوه شي چي نه به دوی تل د واك پر گدۍ ناست وي، نه به دا مظلومان چي دوی ئې نيسي او خپلو امريکايي بادارانو ته ئې لاس تړلي سپاري تل بې وسه، مظلوم او په زندانونو کې وي او نه به پوليس، فوځ، اف بي آی او سي آی

اې د تل لپاره د دوی حفاظت او ساتنه کوي او د ځورول شوو له غچ او انتقام به ئې ساتي! د هغو ورځو په فکر کې هم باید واوسي چې د قدرت له ګدۍ راکوز شوي، نه ئې پردي ځواکونه حفاظت کوي او نه ئې فوځ او پولیس په خدمت کې وي او د عادي خلکو په څېر داسي ژوند کوي چې هر څوك له دوی سره محاسبه کولی شي، له ګرېوانه ئې نیولی شي او خپل غچ ترې اخیستی شي!! او مخصوصاً هغه ساعت باید هېر نه کړي چې د ذوالانتقام حسیب خدای په وړاندي به ودرېږی، نه به د مرستي لپاره څوك لري او نه د شفاعت لپاره.

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۲\۳\۱۲

د اساسي قانون لوبه

موضوعات:

- د هېواد د اشغال په حالت کې د اساسي قانون د جوړولو مقصد او معنی دا ده چې نیواکګر ځواکونه د خپلو برېڅو لپاره د قانون حصار جوړ کړي او پر افغانستان خپلي سلطې ته قانوني بڼه ورکړي!!
- د هېواد اساسي قانون باید هغه وخت جوړ شي چې خپلواکي ترلاسه شوې وي، ولس د خپلي آزادې ارادې د ابراز توان او استقلال ولري، پر هېواد د ولس د خوښي نظام مسلط وي نه د پردیو په زور مسلط شوی نظام او د اساسي قانون ضرورت د یوې داسي شوری له خوا تشخیص شي چې د ټول ملت استازیتوب کوي، د قانون د تسوید او تصویب مراحل هم د همدې ممثلي شوری لخوا ترسره شي.
- د جینیوا د کنوانسیون له مخي هیڅ نیواکګر ځواك حق نه لري چې

د اشغال شوو هېوادونو په اساسي قانون، درسي نصاب او جزائي او مدني قوانینو کې تغییرات راولي.

- هغه حکومت چې خپل امنیت نه شي ساتلی، له ارګ بهر ئې فرمان نه چلېږي، څنګه د اساسي قانون د جوړولو خبره کوي؟ مګر مخکیني اساسي قانون خلکو ته امنیت، کور، کار، کالي، ډوډۍ، دوا، درمل، تعلیم، ورکړ چي دا به ئې ورکړي؟ مګر هغه قانون د ملي شتمنیو د غارت، اختلاس، رشوت، خیانت، داخلي جګړو، ډله ییزو وژنو او د عوامو پر سر، مال او عزت د تېري مخنیوی وکړی شو چي نوی اساسي قانون به ئې وکړي؟!
- قرآن موږ ته د دې لارښوونه کوي چي لومړی باید خپلواکي ترلاسه شي، بیا باید د ټولني د اجتماعي امورو د تنظیم لپاره قانوني اقدامات وشي او اقتصادي اصلاحات ترسره شي.

متن:

د اساسي قانون د تسوید او تصویب په اړه چي د کابل د لاس پوڅي حکومت له لوري کومه لوبه روانه ده د تېري لویي جرګې په څېر یوه غولوونکي او خندوونکي ډرامه ده. په داسي حال کي چي زموږ هېواد د انګرېزانو او امریکایانو لخوا اشغال شوی، د هېواد په پلازمېني او لویو ښارونو کي بهرني فوځونه ځای پر ځای شوي، په بګرام، خواجه رواش، خوست، ګردیز او کندهار کي ئې نظامی اډې جوړي کړې، په جلال آباد، مزار، هرات ... کي د دوی قطعات مستقر شوي، زمکه او فضاء د دوی په واك کي ده، د دوی زمکني او هوایي ځواکونه د افغانانو له اجازې پرته ځي راځي، پر هري سیمي چي وغواړي برید کوي، پر هر کلي چي وغواړي ېمونه وروي، د هر چا د نیولو او وژلو حق ځان ته ورکوي، د افغانستان په داخل کي ئې زندانونه جوړ کړي، په زرګونو کسان ئې نیولي، ځیني ئې د خپلو داخلي اډو په زندانونو کي ساتلي او ځیني ئې په نورو

هېوادونو کې خپلو اډو ته انتقال کړي، کرزی ئې د کارمل په څېر په خپلو عسکري طيارو کې کابل ته انتقال کړ، د حفاظت لپاره ئې د امريکايي کماندو قطعه په ارگ کې مستقر شوه، د بن په غونډې کې ئې د خپلې خوښې ډلې راغونډې کړې، د خپلې خوښې فيصلې ئې پرې امضاء کړې، پر افغانستان د خپل ناروا تېري او پر دې هېواد د يوه لاس پوڅي حکومت د تپلو موافقه ئې له دوی واخيسته، د لويې جرگې د جوړولو لپاره ئې د خپلې خوښې داسې کسان په يوه کميسيون کې راغونډ کړل چې نه د کومې سياسي ډلې لخوا معرفي شوي، نه له کوم افغان د دوی په اړه پوښتنه شوې او نه د دوی حيثيت او سابقه چا ته معلومه ده!! جرگې ته ئې د هماغه ځواکونو استازي راوبلل چې د بهرنيو ځواکونو په مرسته د افغانستان پر بېلو بېلو سيمو مسلط شوي او ... نو په داسې حالت کې چې د افغانانو خپلواکي سلب او ملي حاکميت ئې تر پښو لاندې شوی، د دوی برخليك د پرديو په لاس کې او د پرديو د خوښې افراد او ډلې پرې مسلط شوي، په دې حالت کې د هېواد لپاره د اساسي قانون د جوړولو معنی دا ده چې نيواکگر ځواکونه د خپلو برېڅو لپاره د قانون حصار جوړ کړي او پر افغانستان خپلې سلطې ته قانوني بڼه ورکړي!! لکه څنگه چې د تېرې غولوونکې لويې جرگې ډرامه ئې د دې لپاره جوړه کړه چې په بن کې جوړ شوي لاس پوڅي حکومت ته د مشروعيت پرتوگ ورواغوندي، اوس هم غواړي د امريکايانو د خوښې سيکولر نظام ته قانوني بنسټ جوړ کړي.

هر څوك په دې پوهېږي چې د يوه هېواد لپاره اساسي قانون بايد په داسې حالت کې جوړ شي چې:

- خپلواك وي او ولس ئې د خپلې آزادې ارادې د ابراز توان او استقلال ولري.
- په هېواد کې د ولس د خوښې نظام حاکم وي نه د پرديو په زور مسلط شوی نظام.

- د اساسي قانون ضرورت د یوې داسې شورى له خوا تشخیص شي چې ټول ملت تمثیلوي. د قانون د تسوید او تصویب مراحل هم د همدې ممثلې شورى لخوا ترسره شي.
- د قانون په تسوید کې باید د ټولني دیني او مذهبي جوړښت او فکري او فرهنګي بنسټونه په کلکه مراعات شي، د ملت رأى او غوښتنو ته پاملرنه وشي او د هېواد خپلواکي او ملي حاکمیت تضمین شي. دا کار یوازې هغه مهال ممکن دئ چې هېواد د پردیو له سلطې آزاد وي او ممثل منتخب پارلمان د هېواد لپاره اساسي قانون جوړ او تصویب کړي.
- د جینیوا د کنوانسیون له مخې هیڅ نیواکګر ځواك حق نه لري چې د اشغال شوو هېوادونو په اساسي قانون، درسي نصاب او جزائي او مدني قوانینو کې تغییرات راولي. د دې کنوانسیونو په وړاندې امریکا او انګلستان تعهد او امضاء کړې!! خو سره له دې زموږ د هېواد د اشغال په وخت کې راته اساسي قانون جوړوي، زموږ تعلیمي نصاب ئې بدل کړ او د قضائي نظام د بدلولو لړۍ ئې پیل کړې!!

زموږ له نظره اساسي خبره دا ده چې لومړى دې بهرني فوځونه له افغانستان ووځي، د افغانانو خپلواکي او ملي حاکمیت دې تأمین شي، افغانانو ته دې له بهرنۍ مداخلې او فشار پرته د خپل برخلیك د ټاکلو حق ورکړى شي، د افغانانو واقعي استازي دې د انتخاباتو له لارې او په خپله د دوى په خوښه غوره شي، د منتخبو استازو لویه غونډه دې د افغانستان د راتلونکي سیاسي نظام په اړه تصمیم ونیسي. افغانان په خپل هېواد کې نه پردي ځواکونه مني، نه د پردیو په لاس تپل شوي حکومتونه او نظامونه او نه د پردیو د متو، وسلو او پیسو په زور مسلط شوي واکداران. که د روسانو کارمل ئې ونه منلو د امریکایانو کارمل او د انګرېزانو بل شاه شجاع به هم ونه مني. که روسان ونه توانېدل چې د لسو کلونو جګړو او یو نیم ملیون افغانانو په وژلو د خپلې خوښې

کمونست رژيم پر افغانستان تحميل کړي، امريکايان او انګرېزان هم نه شي توانېدی چي سيکولر نظام او مرېي حکومت پر دې شهيد پالونکي هېواد تحميل کړي.

دا تل د يرغلګرو بد خوی پاته شوی چي تر غولوونکو شعارونو لاندي پر بې دفاع ملکونو تېری کوي، د ښکېلاک شوو هېوادونو خپلواکي او ملي حاکميت سلبوي، ملي مشران ئې يا وژني، يا ئې د محبسونو تورو خونو ته لېږي او يا ئې له هېواد شړي او د دوی پر ځای مزدور واکداران راوړاندي کوي، د دوی ملي هويت او هغه اجتماعي نظام ختموي چي د دوی د مذهب او معتقداتو پر بنسټ ولاړ وو او د هغه پر ځای د خپلي خوښي هغه نظامونه پر دې هېوادونو مسلطوي چي د تل لپاره د استعمارګرانو ګټي خوندي وساتي، خو له دې سره سره د دغو نيول شوو سيمو له اوسېدونکو غواړي چي ښکېلاکګران وستايي، دوی خپل ژغورونکي وګڼي، د دوی مننه وکړي او په نوي حالت او ټول هغه څه سل په سلو کې راضي وي چي يرغلګرانو له خپلي سلطې وروسته پر دوی پېرزو کړي، د دوی له لوري تپل شوی نظام او چارواکي ئې وستايي او هغه چا ته بد و رد ووايي چي د يرغل مخي ته ودرېدلي، له خپل ملي هويت او ملي حاکميت دفاع کوي او د خپل هېواد استقلال غواړي. روسانو همداسي وکړل او دا دئ امريکايان او د دوی ګوډاګي انګرېزان همداسي کوي.

امريکايانو افغانستان اشغال کړ، ۲۵۰۰۰ افغانان ئې په قتل ورسول، مخکينی رژيم ئې نسکور او د هغه پر ځای ئې د خپلي خوښي نظام او واکداران د کروز ميزايلو، بې ۵۲ او ايف ۱۶ طيارو په زور پر افغانستان تحميل کړل او بيا ئې د خپلي بربنډې او ايستل شوې توري لاندي د خپلي خوښي کسان د لويي جرګې تر غولوونکي نامه لاندي د دې لپاره راغونډ کړل چي هغه نظام ته مشروعيت ورکړي چي دوی د ليزري بمونو په زور پر افغانانو مسلط کړ او دا همغه کار وو چي انګرېزانو د نادر خان

د راوستلو په وخت کې وکړ. د لويې جرگې کميسيون امريکايانو جوړ کړ، غړي ئې د دوی له خوا وټاکل شول، بيا همدې کميسيون د هر استازي د غوره کولو لپاره د خپلې خوښې شل شل کسان غوره کړل!! نه د شلو کسانو په اړه له عام ولس پوښتنه شوې او نه دوی ته د خپلو استازو د انتخاب حق ورکړی شوی، د دې خبرې معنی دا وه چې د کميسيون غړي په مستقيمه توگه او د لويې جرگې غړي په غير مستقيمه توگه د امريکايانو لخوا غوره شول، د امريکايانو لخوا جوړې شوې دغې جرگې هغه حکومت ته د اعتماد رأی ورکړه چې امريکايانو لا د مخه جوړ کړی وو، هم ئې ترکيب د دوی لخوا جوړ شوی او هم ئې رئيس او د کابينې غړي د دوی لخوا غوره شوي وو، جرگې فقط لاسونه اوچت کړل او امريکايانو پر دې لاس اوچتولو استناد وکړ او نړۍ والو ته ئې وويل چې دا ده موږ په افغانستان کې د طالبانو د ديکتاتوري نظام پر ځای يو ښکلی ډيموکراتيك نظام او د خلکو د خوښې حکومت جوړ کړ!! نړۍ وال په دې څه پوهېږي چې د ډيموکراسۍ په دې امريکايي نسخې کې نه د رأی کارت شته، نه د رأی اچولو صندوق شته، نه کانديد شته، نه ولس د رأی ورکولو حق لري او نه د خپلې خوښې استازي غوره کولی شي، دا په حقيقت کې د بی ۵۲ ډيموکراسي ده. د دې ډيموکراسۍ بنسټ له هېواد بهر په بن کې کېښودل شوی، هلته امريکايانو د هغو ډلو استازي راغونډ کړل چې پر افغانستان ئې د امريکا د حملې ملاتړ وکړ او په جگړې کې ئې د امريکا د زمکنيو ځواکونو په څېر عمل وکړ. امريکايانو د بن جرگه په داسې وخت کې دائره کړه چې د طالبانو واکمني په نسکورېدو وه او امريکايانو غوښتل چې له دې جرگې له يوې خوا پر افغانستان د خپل وحشيانه او ناروا تېري د مشروعيت سند ترلاسه کړي او نړۍ والو ته دا حمله د افغانانو د غوښتنو مطابق وښيي او له بلې خوا د افغانستان لپاره راتلونکی امريکايي نظام د افغان ولس د خوښې نظام معرفي کړي. د بن جرگې هم د حملې ملاتړ وکړ او هم ئې د

راتلونکي نظام هغه ترکيب تأييد کړ چي طرحه ئې امريکايانو وړاندي کړې وه او هم ئې هغه چا ته رأی ورکړه چي امريکايانو د همدې نظام په سر کي د ده راوستل غوښتل!! د جرگې په ورځ هر چا ته دا خبره جوته شوه چي د افغانستان اصلي واکمن د جورج بش خاص استازی زلمی‌خليل زاد دئ چي په حقيقت کي د افغانستان لپاره امريکايي وايسرا دئ.

د اساسي قانون د تسويد او تصويب بهير په څرگنده دا ښيي چي دا هم د امريکايي لويي جرگې په څېر هسي د عوامو د غولولو لپاره يوه خندونکي ډرامه ده چي غواړي د خلکو پام له اصلي مسئلو بل لوري ته واړوي او په خوشو بېهوده خبرو ئې مصروف کړي!!

هغه حکومت چي خپل امنيت نه شي ساتلی، له ارگ بهر ئې فرمان نه چلېږي، په ارگ کي هم د تش په نامه جمهور رئيس امنيت امريکايي کوماندو تأمينوي، نه په لويو ښارونو کي د چا د سر، مال او عزت حفاظت کولی شي او نه په لويو لارو او اطراف کي، په حکومت کي شاملي ډلي په خپلو منځونو کي په دوامدارو جگړو بوختې دي، هره ورځ د دوی د نښتو او د بې گناه خلکو پر سر، مال او عزت د دوی د وحشيانه تېريو او ډله ييزو وژنو راپورونه خپرېږي، خو حکومت نه په خپله له دې رسوايي د ځان ژغورلو په اړه د څه کولو توان لري او نه ئې بهرني حاميان دا ستونزه ورته حل کولی شي... نو داسي حکومت په اساسي قانون څه کول غواړي، په دې سره به د ځان، هېواد او ولس کوم مشکل حل کړی شي؟! مگر مخکيني اساسي قانون د دوی کومه ستونزه حل کړه چي نوی اساسي قانون به ئې ورته حل کړي؟! مگر مخکيني اساسي قانون خلکو ته امنيت، کور، کار، کالي، ډوډۍ، دوا، درمل، تعليم... ورکړ چي دا به ئې ورکړي، مگر هغه قانون د ملي شتمنيو د غارت، اختلاس، رشوت، خيانت، داخلی جگړو، ډله ييزو وژنو او د عوامو پر سر، مال او عزت د تېری مخنيوی وکړی شو چي نوی اساسي قانون به ئې وکړي؟!

قرآن موږ ته د دې لارښوونه کوي چي لومړی بايد خپلواکي ترلاسه

شي او د طاغوتي ځواکونو استبدادي سلطه پای ته ورسېږي، بیا باید د ټولني د اجتماعي امورو د تنظیم لپاره قانوني اقدامات وشي او اقتصادي اصلاحات ترسره شي. موږ ته وايي چي موسی علیه السلام ته تورات د فرعون له نسکورېدو وروسته ورکړی شو او محمد علیه السلام د سود تحریم د مکي له فتحي وروسته اعلان کړ. یعني قانوني اقدامات له آزادۍ وروسته او اقتصادي اصلاحات له بري وروسته.

امریکایان او د دوی بهرنۍ دغي خندوونکي ډرامې ته د یوه ډیموکراتیك بهیر!! نوم ورکوي او په خپلو تبلیغاتو کي همدا له شرمه ډك ارتجاعي حرکت د ډیموکراسۍ په لوري د ستاینې وړ خوځښت گڼي!! افغانان وايي: په داسي ډیموکراسۍ دي لعنت وي، دې ډیموکراسۍ خو زموږ خپلواکي سلب کړه، بهرني ځواکونه ئې پر موږ مسلط کړل، د دوی له سلطې وروسته په هیڅ سیمي کي نه د چا سر خوندي دئ، نه مال او نه عزت او ناموس. جانیان پر موږ مسلط شوي، د ملك واگي د پردیو او د دوی د مفسدو ملگرو په لاس کي دي، غله، داړه ماران او بدنام جنایتکاران پر افغانستان حکومت کوي، د امریکایانو د ټولو هڅو او درواغجنو تبلیغاتو سره سره د کوکنارو کرهنه سږ کال د تېرو کلونو په نسبت کم له کمه دوه برابره زیاته شوې، په ډېرو هغو سیمو کي چي هیڅکله هلته کوکنار نه کرل کېدل د امریکایي نظام له راتلو وروسته هلته په وسیع پیمانه کوکنار کرل شوي، امریکایانو چي د کوکنارو د مخنیوي لپاره کومي پیسې مختص کړې وې هغه اکثراً د دوی د غلو ملگرو په جیبونو کي ولوېدې!!

د تأسف خبره خو لا دا ده چي ځینو مقلدو او تور زړو روشنفکرانو، له مجاهدینو سره د اختلاف په وجه، یو ځل بیا خپل غږ له یرغلگرو سره یو کړ او په هغه کاروان کي شامل شول چي د لومړي اوښ مهار ئې د امریکا په لاس کي دئ!! دغو تور زړو روشنفکرانو له دې د مخه د روسانو د یرغل ملاتړ وکړ، ځینو ئې د روسانو تر قومندې لاندي د خپل ولس په

خلاف په خونړیو جګړو کې برخه واخیسته، ځینو نورو دا جګړه د ارتجاع او امپریالیزم په خلاف د مترقي ځواکونو جګړه وګڼله او په ټول توان طاقت ئې د هغی مرسته کوله او ویل به ئې: د ارتجاعي مذهبي ځواکونو د ختمولو او ټکولو یوازینی لار همدا ده چي د روسانو د همدې تېري ملاتړ وکړو!! همدا تور زړي او له خپل ولس پردي روشنفکران دي چي اوس له همغه امپریالیزم سره یو ځای شوي او د امریکایانو وحشیانه تېری د دیموکراسی په لوري موثر ګام ګڼي او ځکه په هېواد کې د بهرنیو ځواکونو د مزید پاته کېدو ملاتړ ضروري شمېري چي افغاني روشنکفران د بهرنیو ځواکونو له مرستي پرته له بلي لاري نه شي کولی د ملي او مذهبي ځواکونو مقابله وکړي، دا ځکه چي د دوی شمېر کم دئ او د اجتماعي بدلون راوستو په موقعیت کې نه دي، د نیواکګرو ځواکونو تر سیوري لاندي نظام د دوی لپاره په زړه پوري او یوازینی بدیل دی!! خو دوی په دې نه پوهېږي چي د اجتماعي بدلون راوستو لار هیڅکله دا نه ده چي څوك پر خپل هېواد او ولس د پردیو د مسلحانه برید ملاتړ وکړي او د پردیو د متو او وسلو په زور اجتماعي بدلون راولي!! د پردیو د وسلو او فوځونو په زور چي کوم بدلون راځي دا یوازي د پردیو ګټې تأمینوي او تر هغې ورځي دوام کوي چي دا فوځونه ستا پر هېواد مسلط وي، د دوی له وتلو سره سم به نه یوازي د داسي بدلون ټغر ټولېږي بلکي د دا راز بدلونونو په مقابل کي به د ولس حساسیت داسي حد ته رسېږي چي له دې وروسته هر بدلون ته د شك په سترګه وګوري او د خپلي ټولني له اجتماعي او فکري جوړښت د هر منفی او مثبت حرکت په وړاندي په کلکه دفاع وکړي. په دې کي هیڅ شك نشته چي بهرني ځواکونه په هیڅ صورت کي د تل لپاره په اشغال شوو هېوادونو کي نه شي پاته کېدی، دوی به یا په خپله او د خپلو داخلي ستونزو په وجه او یا د دې هېوادونو د آزادي غوښتونکو د مقاومت په نتیجه کي وځي او د دوی له وتلو سره سم به د دوی په لاس مسلط شوی نظام او تحمیلی

واكداران رانسكورېږي.

حكمتيار

افغانستان

١٣٨٢\٣\١٨

جهاد ضد امریکایی در افغانستان

قَٰتِلُوهُمۡ يُعَذِّبۡهُمُ ٱللَّهُ بِأَيۡدِيكُمۡ وَيُخۡزِهِمۡ وَيَنصُرۡكُمۡ عَلَيۡهِمۡ وَيَشۡفِ صُدُورَ قَوۡمٖ مُّؤۡمِنِينَ ﴿١٤﴾ وَيُذۡهِبۡ غَيۡظَ قُلُوبِهِمۡۗ وَيَتُوبُ ٱللَّهُ عَلَىٰ مَن يَشَآءُۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾ التوبة

به فضل و عنايت الهی، مقاومت مجاهدين حماسه آفرين افغان عليه نيروهای اشغالگر امريكايي، باوجود تمامی فشار ها و محدوديت ها، موفقانه ادامه داشته، بطور روز افزون از قوام و پختگی هر چه بيشتر برخوردار گرديده، دامنه آن گسترش می‌يابد و عرصه را بر دشمن تنگتر و تنگتر می‌سازد. اين مقاومت كه از اولين عمليات مسلحانه آن عليه دشمن تقريباً يك سال سپری می‌گردد، در اين مدت كوتاه دستآورد های عظيم و بالا تر از انتظار داشته است. اگر تمامی مجاهدين هدفمند كه با توكل بر خدا به صفوف رزمندگان مؤمن می‌پيوندند، از تجارب برادران مجاهد شان در جنگ عليه اشغالگران شوروی استفاده نموده و برنامه های عملياتی شان را با در نظر داشت شرائط خاص افغانستان تنظيم كنند، إن شاء الله نتائج بيشتر و بهتری بر مقاومت دليرانه شان مرتب خواهد شد. ما شرائط كشور، توانمندی ها و امكانات مجاهدين و محدوديت ها، محاصره ها و فشار ها عليه آنان، و وسائل و امكانات دشمن را چنان می‌يابيم كه مراعات مطالب آتی را در جريان مقاومت و در طرح ريزی برنامه های عمليات نظامی حتمی و ضروری می‌شماريم:

- تعداد نیروهای بیگانه در افغانستان، به مقایسه نیروهای شوروی در این کشور، خیلی کم است، با این تعداد نه قادر به تأمین امنیت در جاده ها اند و نه قادر به دفاع از پایگاه های عسکری خود و گزمه ها و قطار هایش، در هر جایي آسیب پذیر بوده و امکان عملیات موفق علیه آن خیلی زیاد است.

- غربي ها و در رأس آن امریکا به مقایسه روسها نه روحیه خوب رزمی دارند و نه حوصله تحمل تلفات زیاد. اگر تلفات آنها در افغانستان کمی بیش از روند موجود شود، حتماً و بزودی افغانستان را ترك می‌گویند. باید در تمامی عملیات خود به تزئید تلفات دشمن توجه و اهتمام داشت، نه به چیزی دیگر. تا آنجا که مقدور است تمامی امکانات دست داشته را باید بسوی این هدف توجیه کرد و از بکار گیری آن در جهت اهدافی دیگر خودداری ورزید. اقدامات علیه رژیم دست نشانده را باید به مرحله بعد از اخراج نیروهای بیگانه محول کرد.

- امریکایي ها با تجاوز خود بر افغانستان فقط توانستند رژیم طالبان را سرنگون کنند، هیچ موفقیتی دیگر نداشته اند، نه بر اوضاع افغانستان مسلط شدند، نه حکومت قوی مرکزی درست کردند، نه امنیت مورد نظر شان را تأمین کردند، نه قادر به انتقال گاز و نفت آسیای مرکزی از طریق افغانستان شدند، نه به سرکوبي مقاومت موفق شدند، نه از حملات مجاهدین بر پایگاهها و گزمه های شان مانع شدند، نه جلو کشت و تجارت مواد مخدر را گرفتند، نه از درگیری های خونین میان گروههای وابسته و مزدور خود مانع شدند و نه... در تمامی اهداف و مقاصد بعد از جنگ کاملاً ناکام و ناموفق بوده اند، ادامه حضور ناکام در افغانستان، برای مدت طولانی و در صورت ازدیاد تلفات، برای شان مقدور نخواهد بود.

- از تقاضی های عملیات چریکی این است که در نتیجه آن دشمن

همه مردم را دشمن خود تلقی نموده، از هر افغان بیم داشته، بر هیچکسی نتواند اعتماد کند. این ذهنیت را باید ایجاد کرد که جز عده معدودی تمامی افغان ها با دشمن می‌جنگند، دشمن باید نتواند به مردم بقبولاند که عده ای محدود از افغان ها یا گروه و گروههای مشخصی علیه آنان مصروف جنگ اند. دشمن تلاش می‌ورزد تا علیه برخی از گروهها به پیمانه ای تبلیغات کند که حضور خود در افغانستان و ادامه جنگ را توجیه نموده، سربازان خود، ملت خود و حامیانش را متقاعد ساخته و به ادامه جنگ مشروعیت بدهد. اگر مجاهدین، تحت پوشش گروههای متعدد، با نامهای مستعار و ناشناخته وارد عمل شوند، هر یکی مسئولیت عملیاتی را به عهده بگیرد و اعلان کند که با گروههای مورد نظر دشمن ارتباطی ندارد، برای آزادی کشور خود می‌جنگد، برخاسته از ملت بوده و از احساسات مردم خود نمایندگی می‌کند، با این کار این ذهنیت میان افغان ها و در صفوف هواداران دشمن ایجاد می‌گردد که در افغانستان دشمنان زیادی دارند، تمامی افغان ها از آنان نفرت داشته و خواهان خروج نیروهای بیگانه از وطن شان اند.

- باید راههای عبور و مرور دشمن را به پیمانه وسیع و بطور دقیق ماین گذاری نموده، از ریموت کنترول و انفجار با شارت برقی استفاده اعظمی صورت گیرد. تجربه نشان داده که تعبیه ماین ها در سطح هموار، جز در مورد تانکها، در بقیه موارد مفید و مؤثر نیست، در مورد وسائط عادی و پیاده دشمن نتائج خوب تحویل نمی‌دهد، چون چره های انفجار به سمت بالا رفته و روی زمین را نمی‌پوشاند و به اهدافی که در فاصله دو متری اش قرار داشته باشد آسیبی نمی‌رساند، باید ماین ها را در دو طرف مرتفع جاده و به ارتفاع تقریباً یك و نیم متر از سطح زمین جابجا کرد، در این صورت طرف راست و چپ و روبروی انفجار همه به فاصله زیادی و به تناسب قدرت انفجار تحت پوشش چره ها گرفته می‌شود. در این نوع ماین گذاری ها در عوض استفاده از ماین

ضد تانك يا باروت و آهن پاره ها، از مرمی‌هاوان، سرگلوله مرمی توپ، تانك و ميزايل استفاده شود.

- در این مرحله باید از عملیاتی خودداری شود که احتمال تلفات در آن بیشتر باشد، عملیاتی موفق که مجاهدین در آن تلفات نداشته، دشمن متحمل تلفات گردیده، در جریان عکس العمل خود دست آوردی نداشته باشد، باعث تقویه روحیه مردم می‌گردد.

- در کمین گیری ها، دو الی سه گروپ مستقل یکجا گردیده تحت قومنده واحد عمل کنند.

- باید از تشکیل گروپ های بزرگ خودداری نموده و در عوض مجاهدین را در گروپهای کوچك شامل سه تا پنج نفر تنظیم کرد.

- از تأسیس مراکز ثابت و عملیات جبهه ئی باید خودداری شود.

- لازم است بر عملیات چریکی شامل حملات راکتی، کمین گیری ها، ماین گذاری ها و ترور جواسیس اکتفاء کرد. اگر این نوع عملیات بطور گسترده انجام شود، مرحله عملیات جبهه ای نیز بزودی فراخواهد رسید. باید متوجه باشیم که عملیات جبهه ای به امکاناتی زیاد ضرورت دارد که مجاهدین در شرائط کنونی قادر به تأمین آن نیستند.

- ما زمانی موفق خواهیم بود که دشمن هرگز نداند که چه کسی، چه زمانی و چگونه بر آن حمله می‌کند. از شناسائی مجاهدین عاجز باشد، ابتکار جنگ را به نفع مجاهدین از دست بدهد، قادر به انتخاب میدان جنگ، وقت و چگونگی آن نباشد. ابتکار بطور کامل در دست مجاهدین باشد. نباید در جنگی با دشمن درگیر شد که او خواسته است و زمان و مکان آن را دشمن انتخاب کرده است.

- از هجوم بر قرارگاهای دشمن که دارای استحکامات دفاعی اند باید خودداری شود.

• نباید بر قطارهای بزرگتر دشمن که شامل بیش از ده عراده وسائط باشد، حمله شود، در این موارد فقط از ماین ها استفاده شود. حمله بر قطارهای بزرگ باید در مراحل پیشرفته صورت گیرد. این کار زمانی مفید است که مناطق وسیعی بطور کامل در اختیار مجاهدین افتاده، از جواسیس و حامیان دشمن تصفیه شده و مردم منطقه از مجاهدین و اهداف و برنامه های شان حمایت کنند.

• در این مرحله؛ بحث در باره چهار چوب حکومت آینده، تشکیل شوری ها، معرفی شخصیتهای مهم و امثال آن، نه لزومی دارد و نه سودی، بر عکس مضر است و دارای نتائج منفی، در باره حکومت باید با الفاظ عام گفت: ما خواهان حکومت اسلامی، خادم مردم، منبعث از اراده ملت، متشکل از افراد صالح، خدا ترس و مهربان بر مردم، حامی مستضعفان و دشمن خیانت، ظلم، بی عدالتی و تبعیض می‌باشیم. هدف ما آزادی کشور، خروج تمامی نیروهای بیگانه، دفاع از استقلال و تمامیت ارضی کشور و هویت اسلامی آن بوده، بر وحدت ملی و انتخاب حکومت توسط خود مردم و بدون مداخله اجنبی تأکید می‌ورزیم. اگر کسی بگوید که ما خواهان اعاده حکومت خود هستیم، نه تنها با مخالفت دیگران مواجه خواهند شد بلکه در داخل صفوف خود نیز با مخالفتهای شدیدی روبرو خواهند شد. همچنان معرفی اشخاص مهم این عیب را دارد که با دستگیری و قتل هر یکی از آنان روحیه افراد صدمه می‌بینند.

هر برنامه ای را که مجاهدین برای عملیات نظامی‌خود درست می‌کنند باید نقاط اساسی فوق را مدنظر داشته باشند. عملیاتی که در یك سال گذشته و قبل از فعال شدن مجدد طالبان، از ثور ۱۳۸۱ تا ثور ۱۳۸۲ جریان داشت، خیلی موفقانه و با در نظرداشت شرائط حاکم بر کشور بود، گر چه فعال شدن مجدد طالبان در ماه ثور سال جاری، هر چند پس از تأخیر کافی، انکشاف خوبی بود، ولی متأسفانه آنها کار شان را

به نحوی آغاز کردند که شرائط موجود کشور اجازه آن را نمی‌دهد، تأسیس جبهات و اقدام به جنگهای جبهه ای در این شرائط از لحاظ نظامی اشتباه بزرگ تلقی می‌شود. کسانی‌که بدون توجه به ظروف و شرائط موجود و تقاضی های آن وارد عمل می‌شوند، مرتکب اشتباهات جبران ناپذیر گردیده، بیش از آن که به دشمن صدمه ای برسانند به خود صدمه می‌زنند، اشتباه تأسیس جبهات و توصل به جنگهای جبهه ای مثل همان اشتباهاتی است که تعداد زیادی از نیروها به اعتماد کسانی چون جنرال مالك به شمال اعزام و به کام مرگ فرستاده شدند و یا به اعتماد بر جنرال دوستم به او تسلیم شدند و همه بطور دسته جمعی به قتل رسیدند. کشته شدن بیش از ده هزار نفر در نتیجه این اشتباهات را نباید عادی گرفت و از تجارب تلخ آن برای جلوگیری از چنین ضائعات استفاده نه کرد.

افغانستان

١٣٨٢\٤\١١

اسلامي نهضت انقلاب راوستی شي؟

د اسلامي نهضت په لیکو کې لګیا مبارزین چې په خپلو خپلو سیمو کې د سیاسي او اجتماعي بدلون لپاره په مبارزې بوخت دي، باید په څو مهمو خبرو یو ځل بیا غور وکړي:

- آیا د دوی د مبارزې له اسلوب د دې طمع کېدی شي چې په ټولنې کې سیاسي او اجتماعي انقلاب او بدلون راشي؟
- آیا په دې اسلوب کې ټول هغه مراحل مراعات شوي چې پیغمبر علیه السلام مراعات کړي؟
- په خپل هېواد کې او په نړۍ واله کچه د دې امکان ګورئ چې اسلامي

نهضت د یوه واقعي اسلامي انقلاب په راوستو بریالی شي؟ آیا په اسلامي نهضت کې دا وړتیا شته؟ آیا کورني شرائط او نړۍ وال وضعیت د دې اجازه ورکوي؟ آیا مسلمان مبارزین د داخلي او بهرني خنډونو، ګواښونو او کړاوونو مقابله کولی شي؟

- دا څوومه پېړۍ ده چې مسلمانان په ذلت، اسارت او محکومیت کې ژوند کوي، له آزادۍ او خپلواکۍ محروم دي، په سیاسي، اقتصادي او فکري لحاظ استعماري ځواکونه ورباندي حکومت کوي، لاس پوڅي حکومتونه وربانديي مسلط شوي، له داسي اختناق او استبداد سره مخامخ دي چې د نړۍ په هیڅ ګوټ کې ئې مثال نشو موندلی، واکداران ئې د پردیو په وړاندي سپك او ذلیل او د خپل ولس په مقابل کې مغرور او بې رحمه، دوی د پردیو غلامان دي او ولس د ځان غلامان ګڼي. د غلامۍ، ذلت او محکومیت دغه دردونکي حالت په ولسونو کې د عزت النفس احساس، د آزادۍ او خپلواکۍ جذبه او د سرلوړي او پتمن ژوند تلوسه په کلکه ځپلې ده، آیا د دې طمع کېدی شي چې دا ولسونه قربانۍ ته چمتو شي، انقلابي تګلاري ومني او پاڅون ته تیار شي؟

- یو وخت خو پر ټولو اسلامي ملکونو استعماري ځواکونو مخامخ او د خپلو فوځونو په زور حکومت کاوو، خو پس له هغه چې دا ځواکونه د خاصو عواملو په وجه ووتل نو داسي رژیمونه ئې تر شا پرېښودل چې د دوی ګټې خوندي وساتي، د دې هېوادونو د مسلح ځواکونو جوړښت ئې داسي تنظیم کړ چې د لاس پوڅو رژیمونو مدافع او د هر ملي پاڅون د ځپلو لپاره د دغو ځواکونو په خدمت کې لاس په سینه ولاړ وي، تعلیمي نظام او نصاب ئې داسي جوړ کړ چې په علمي مؤسساتو کې تر روزني لاندي ځوانانو کې د آزادۍ او خپلوکۍ جذبه راولاړه نشي، د پردیو په غلامۍ او تقلید کې د فخر احساس وکړي او له خپل اسلامي او ملي هویت پردي شي. د وتلو په وخت کې ئې د دې هېوادونو جغرافیائي نقشې داسي جوړي کړې چې له یوې خوا د دغو هېوادونو تر منځ تل

سرحدي منازعات روان وي او له بلي خوا هغه قومونه چي له استعماري ځواکونو سره جنګېدلي د ځواکمنو ملکونو تر منځ وويشل شي، په اقتدار کي له برخي محروم کړی شي، هغو اقليتونو ته قدرت وسپارلی شي چي له استعماري ځواکونو سره ئې ملګرتيا کړې او په راتلونکي کي تل پر دوی متکي وي او په اقتدار کي د پاته کېدو لپاره د دوی شرائطو منلو ته اړ وي. د دې ښه مثالونه پښتانه او کردان دي، چي له استعماري ځواکونو سره د دوامدارې مبارزې په وجه يو په درېو او بل په څلورو برخو وويشلی شو. آيا اسلامي نهضت ولسونه دې ته تيارولی شي چي له استعمار پاته په دغه جغرافيائي جوړښت کي تبديلي ضروري وګڼي؟ دا پداسي حال کي چي استعماري ځواکونو په دې اوږدې مودې کي په پراخو تبليغاتو سره قومي، ژبني او محلي تعصباتو ته هومره لمن وهلې چي هيڅوك د لوی او متحد ملت او امت تصور او فکر ونکړی شي، استعماري ليکي مقدس او تغيير نه منونکي وګڼي، دا دره د هغي بلي ګاونډۍ درې اوسېدونکي پردي او حتی دښمن وګڼي او اصلي دښمن هېر کړي. آيا له پېړيو پېړيو راپاته دا حالت بدلېدی شي؟ آيا په اسلامي نهضت کي دا توان شته او آيا ولسونه له دوی سره دا خبره مني؟

- دا ولي په دې اوږدې مودې کي ګڼ شمير اسلامي تحريکونه له اوږدې مبارزې او ډېرو مقدماتي برياوو وروسته هر ځل ناکام شوي او د انقلاب په راوستو ندي بريالي شوي؟ اکثراً استعماري ځواکونه د دوی د مبارزو په نتيجه کي وتلو ته اړ شوي خو دا ولي د بهرني دښمن له ماتي او وتو وروسته په دې ندي توانېدلي چي اسلامي حکومت قائم کړي؟ دا د دوی قصور دئ، که د دوی د ولسونو ضعف او که د دښمن ځواکمني او زرنګي؟ څه کولی شو چي دا ترخې تجربې بيا تکرار نشي؟

دغو اساسي پوښتنو ته د ځواب موندلو لپاره بايد لاندي ټکي په بام کي ولرو:

مونږ د هغه اسلامي نهضت مبارزه د پيغمبر عليه السلام د سنت او

اسلوب مطابق ګڼلی شو چي د مبارزې په تګلاري کي ئې لاندي څلور مرحلې په څرګند طور وموندلی شو:

۱. د داسي دعوت مرحله چي د پیغمبر علیه السلام د مکي دور دعوت ته ورته وي، هغه چي پر ټولني مسلط ځواکونه ئې نشي زغملی، د تعذیب، زندان، مقاطعې، محاصرې او د تبعید له ګواښونو سره مخامخ دعوت، چي سازش او مصالحه نه مني، چي له دښمن سره د روغي جوړي خبره پکي نه وي، چي له حاکم نظام د کامل بغاوت او عصیان بلنه ورکوي، د دې نظام له فکري او اعتقادي بنسټونو د برائت شعار ورکوي. داسي دعوت نه چي له نظام ئې مجوز ترلاسه کېږي او یوازي هغه خبره پکي کېږي چي واکداران ئې زغملی شي او نظام ئې اجازه ورکوي. مهمه نده چي دا دعوت به سري وي که علني، مهمه دا ده چي خپل خصوصیات حفظ کړي او د مکي دور ټولي ځانګړتیاوي ولري.

۲. کوم دعوت چي د پیغمبر علیه السلام د دعوت په څېر وي، سیاسي، اجتماعي او فکري انقلاب غواړي او له دښمن سره د اصولو په سر سازش نشي کولی، هغه به حتماً د هجرت له مرحلې سره مخامخ کېږي، هجرت د حقیقي اسلامي مبارزې یو طبیعي پړاو دئ، دا پړاو په هوشیاري او احتیاط نه بلکي له اصلي مسیر په انحراف او له اصلي لاري په تېروتني سره منتفي کېدی شي.

۳. د مبارزې درېیم پړاو له دښمن سره د مسلحانه تصادم پړاو دئ، دا پړاو د مهجر له موندلو سره سم پیل کېږي، پیغمبر علیه السلام د مدینې په څېر د یوه وړوکي کلي له موندلو سره سم خپله مسلحانه مبارزه پیل کړه. په لومړي سر کي پټه مسلحانه مبارزه، د وړو وړو چریکي ډلو په واسطه، چي هدف ئې د دښمن سلطه متزلزل کول او هغه امنیت له منځه وړل وو چي د حاکم نظام په ګټه او د هغه د بقاء باعث وو. او په دوهمه مرحله کي څرګنده مقابله او مخامخ نښته. د کفري نظام په ګټه "امنیت او اقتصاد" چړکول او پر ولس د واکدارانو مسلط رعب او

هيبت ختمول، د دې مرحلې اساسي او مهم اهداف دي. همدا راز نظام مالي امکاناتو ته اړ دئ، له دې پرته هغه دوام نشي موندلی، د چريکي عملياتو په نتيجه کې امنيت متلاشي کېږي، د لويو لارو امنيت ډېر ژر له منځه ولاړ شي، نظام له دې عاجز شي چې بډای او تاجر ته چې د نظام درېمه ستنه ده، د کار لازم او خوندي شرائط برابر کړي. هيڅ نظام دا حالت د اوږدې مودې لپاره نشي زغملی، عام ولس چې د نظام له ظلم تل ځورېدلی خو له وېرې ئې نه څه ويلی شو او نه څه کولی، د دغو عملياتو په نتيجه کې د څه ويلو او کولو جرأت پيدا کړي او همدا د عمومي پاڅون مقدمه شي او د يوه ستر انقلاب کار له همدې ځايه پيل شي. په دا راز عملياتو سره د رژيمونو نسکورول او لويو ځواکونو ته ماته ورکول ممکن ده، دا ادعاء کولی شو چې له کودتاګانو وروسته د رژيمونو د نسکورولو تر ټولو آسانه لار همدا ده. که د پيغمبر عليه السلام تر قيادت لاندې مسلحانه مبارزې ته ځير شو نو وبه ګورو چې دا مبارزه د قريشو په ضد له چريکي بريدونو "سريو" پيل شوه، ورو ورو ئې لمن تر مخامخ نښتو خوره شوه، د مکې له فتحې وروسته د جزيرې له نورو ځواکونو سره او په پای کې په نړۍ واله سطحه د روم او فارس په څېر لويو ځواکونو سره مخامخ شوه. دا ښيي چې د مبارزې لمن بايد په تدريج سره او په طبيعي طور له محلي ځواکونو تر منطقوي او بين المللي ځواکونو پوري خوره شي.

٤. ځيني کارونه بايد د مرکز تر فتحې پوري وځنډول شي، په ټولني کې اقتصادي اصلاحات يو له دغو کارونو دئ، دا ځکه چې پيغمبر عليه السلام د مکې له فتحې وروسته دا کارونه کړي، له سنت د متابعت مقتضی همدا ده چې هر کار په همغه وخت او همغه طور ترسره کړو چې پيغمبر عليه السلام ترسره کړي.

- د اسلامي هېوادونو اکثر حاکم نظامونه يا پرديو تحميل کړي او لاس پوځي او په اسلامي هېوادونو د زاړه استعمار د سلطې پاته شوني دي،

یا خانداني دي چي خاصي کورنۍ د ولس د ارادې خلاف په زور او د پردیو په مرسته پر دوی حکومت کوي، یا قومي او فرقه ئي بڼه لري، د یوې مذهبي فرقې پلویان اختیارات په واك کي لري، نور ئې له خپلو ټولو انساني او اسلامي حقوقو محروم کړي، د دوی سیاسي او مذهبي مشران وژني، چا د شیعه تر نامه لاندي سنیان ځپلي او له خپلو ټولو اسلامي او انساني حقوقو ئې محروم کړي او چا د سني په جامه کي شیعه محروم کړي... د دې هېوادونو ولسونه د ډېرو قربانیو په ورکړي سره هم ونتوانېدل دا استبدادي رژیمونه نسکور او د خپلې خوښې اسلامي نظامونه قائم کړي، د اسلامي هېوادونو سیاسي او اجتماعي نظامونه اکثراً د استعماري ځواکونو په لاس تپل شوي، جغرافیائي جوړښت ئې هم غیر طبیعي، د قومونو د وېش او د ګاونډیو تر منځ د دائمي شخړو او جګړو باعث دئ، پښتانه او کشمیریان په دوو برخو ویشل شوي، بلوڅان په درېو برخو، کردان په څلورو برخو او... که دا غیر طبیعي جوړښتونه او دا تحمیلي استبدادي نظامونه له هري لاري بدل شي، حتی که د یرغلګرو ځواکونو د مداخلو په نتیجه کي وي، په طویل المدت کي به ئې ګټه مسلمانانو ته رسېږي، که څه هم په ظاهر کي او د لنډې مودې لپاره دا یرغلګر ځواکونه له هغه سیاسي او اقتصادي ګټې ترلاسه کړي. د هېوادونو د اوږد مهاله اشغال دوران تېر شوی، هیڅ ځواك نشي کولی چي د وسلو په زور د اوږدې مودې لپاره نور ملکونه اشغال کړي. د اسلامي نړۍ موجود حالت د استعمارګرانو په ګټه دئ، په دې کي هره تبدیلي د دوی د منافعو خلاف او د ملتونو په نفع دئ. اوس په اسلامي هېوادونو کي یوازي اسلامي احزاب او ډلي منظم او ځواکمن سیاسي قوتونه دي، فقط دا ډلي کولی شي له دې تبدیلي استفاده وکړي.

- له افغان جهاد وروسته په اسلامي ملکونو کي ګڼ شمیر مسلح ډلي میدان ته راووتلې، ډېرو ډلو د افغان مجاهدینو له تنظیمي او جهادي تجربو له ګټې اخیستو پرته خپل کار پیل کړ، خو تر اوسه یوه ډله هم

په دې نده توانېدلې چې له خپلې مسلحانه مبارزې هغه نتائج ترلاسه کړي چې افغان مجاهدينو ترلاسه کړل. ځيني هغه ځانګړتياوې چې افغان جهاد درلودې خو دغه مسلح ډلې ترې محرومې دي په لاندې ډول بيانولی شو:

- افغان جهاد د داسې اسلامي حزب په لاس پيل شو چې د جهاد له پيل مخکې ئې د يوه ځواکمن او ډېر منظم حزب بڼه غوره کړې وه، په ځوانانو کې ئې تر ټولو نورو سياسي ډلو زيات او ژور نفوذ درلود، د محصلينو د اتحاديې په آخري انتخاباتو کې ئې دوه ثلثه چوکۍ ترلاسه کړې وې، پر تعليمي مؤسساتو مسلط شوی وو، د دې حزب مظاهرې به تر ټولو ډلو سترې او منظمې وې.

- د خپلو غړو له لارې ئې په فوځ کې مسلمان افسران وپيژندل، هغوی ئې د خپلو خپلوانو په ذريعه په احتياط سره دعوت او تنظيم کړل، څو ځله ئې د فوځ له لارې د عسکري انقلاب هڅه وکړه، که څه هم دا هڅې د خاصو عواملو په وجه برياليۍ نه وې خو د دې حزب په ليکو کې تنظيم شوو افسرانو د مسلحانه جهاد په دوران کې ستر ستر کارونه کړي او له مجاهدينو سره د ډېرو عسکري قطعاتو د يو ځای کېدو باعث شوي.

- د کمونستانو له سلطې وروسته دې حزب په ولس کې ژور ملاتړ ترلاسه کړ، له هېواد بهر ئې پناه ځی او مهجر وموند، لومړی يوه ګاونډي او بيا دوهم ګاونډي ورته پناه ورکړه، د روسانو له تيري وروسته ئې پراخ بين المللي ملاتړ او تأييد وموند.

- په اسلامي هېوادونو کې دوه مراکز داسې دي چې هلته د ټولنيز سياسي کار مجال شته او له هغه په استفادې سره د ټولني نظام بدلېدی او يو اجتماعي بدلون راتلی شي: فوځ او تعليمي مؤسسات، په دې هېوادونو کې نه فابريکې شته او نه ځواکمنې صنفي اتحاديې، د جوماتونو

له لاري يوازي فكري او تربيتي كار كېدی شي، حكومتونه جوماتونه سخت څاري او د خپلې خوښې امام او خطيب ورته ټاكي، امام او خطيب له اقتصادي لحاظه سخت محتاج او بې وزلی او د خان، ملك، بډای او محلي چارواكو تر ژورې اغيزې لاندي، دوی يوازي د پاڅون په مخكي تللې مرحلې كي مؤثر رول اداء كولی شي، د پاڅون په ملاتړ كي د دوی ونډه اغېزمنه او مؤثره وي خو د پاڅون د پيل كولو توان او امكان ئې ضعيف او كمزوری. د اسلامي هېوادونو په اوسنيو شرائطو كي تعليمي مراكز د مبارزې تر ټولو تاوده سنگرونه او د يوه انقلاب راوستو لپاره تر ټولو ډاډمنه او مؤثره مورچل گڼلی شو، د اسلامي هېوادونو چارواكي نه له فوځ هومره وېره لري چي له دغو مراكزو ئې لري او نه له جوماتونو. هر حزب چي د دغو مؤسساتو د زده كوونكو او ځوان نسل تأييد او ملگرتيا ترلاسه كړي راتلونكي د هماغه حزب ده. په يو شمېر هېوادونو كي د محصلينو رغنده او مؤثرو تظاهراتو وښوده چي ځوانان په پېښو او تحولاتو كي مؤثره ونډه اخيستی شي او د دوی په لاس ډېر كار كېدی شي.

- په اسلامي ملكونو كي سياسي، اجتماعي او اقتصادي وضعيت هومره دردونكی دئ چي اكثر منورين، كه دا په فوځ كي دي كه په تعليمي مؤسساتو او ملكي ادارو كي او كه عام ولس دئ، له چارواكو كركه لري، د نظام مخالف دي، له اختناق، استبداد، فساد، خانداني حكومتونو، طبقاتي نظام، فقر، لوږي، وروسته والي، د پرديو سياسي او اقتصادي سلطې او... سخت ځورېږي او تبديلي غواړي، له اسلام پرته بل بديل نه گوري، د اسلامي نهضت په ليكو كي منظم كېدو ته ليوال دي. اسلامي احزابو ته په كار ده چي له دې فرصت اعظمي استفاده وكړي، تعليمي مؤسساتو او فوځ ته جدي توجه وكړي، د فوځ افسران د خپلو هغو غړو له لاري دعوت او تنظيم كړي چي حزب ته ئې د اخلاص او صداقت امتحان وركړی، په وينا ئې اعتماد كېدی شي، كافي هوشياري او زيركتيا لري. د

فوځ له لاري تبديلي راوستل ممکن او آسانه ده، خو دې ته بايد متوجه وو چي د تجربو له مخي د فوځ افسرانو د انقلاب د رهبري په اړه په هيڅ ځای کي سم امتحان ندی ورکړی، د افسرانو روزنه داسي شوې چي له ځان بر ته تل سلامي کېږي او له ځان کوز د سلامي او کامل اطاعت توقع کوي، دوی ته چي قدرت په لاس ورشي نو د بهرنيو سترو ځواکونو په وړاندي ډېر خاضع او مطيع او له خپل ولس سره په معامله کي مغرور، مستبد او ديکتاتور شي.

- د کودتا په اړه بايد څو مهم او اساسي ټکي په پام کي وساتو:

- کودتا پداسي هېواد کي ترسره کېدی شي چي محدود فوځ ولري. په اسلامي هېوادونو کي له دوه درېو پرته په نورو ټولو کي د فوځ جوړښت داسي دئ چي دا کار په کي ممکن دئ.

- د يوې کودتا د بريا لپاره نه د لوړ رتبه افسرانو ملګرتيا ضروري ده او نه د لوی شمېر افسرانو تنظيم ته اړتيا شته، برعکس زيات کسان د افشاء کېدو او د کودتا د ناکامېدو عامل کېدی شي، د دې لپاره د څو ضروري او مهمو قطعاتو ملګرتيا کفايت کوي. که تاسو د زرهدارو د فرقې څو ټولي او په ګارد او کماندو کي څو ټولګي ولري او په هوائي ځواکونو کي هومره کسان چي د اقدام په وخت کي له هوائي ځواکونو د کودتا په ضد او د دولت په ګټه د کار اخيستو مخه ونيسي، چي دا کار په رن وی کي د څو ټانکونو په ودرولو هم کېدی شي، همدا ځواك د يوې کاميابي کودتا لپاره کفايت کوي. او که څو سرتېرې ولرئ او د اقدام په وخت کي د څو مخالفو مهمو افسرانو چاره د دوی په کور کي يا خپلې قطعې ته د تلو په دوران کي وکړي، د اقدام بريا ډېره آسانه او يقيني کوي.

- کودتا د جنرالانو کار نه دئ. د يوې کاميابي کودتا لپاره يوازي د څو هغو افسرانو ښه او محتاطانه تنظيم ته ضرورت دئ چي د ټولي او کنډك

په کچه د څو خاصو مسلح قطعاتو قومنده يې مخامخ په لاس کې وي، د ټولي او کنډك د قومندانانو له موافقې او برخي اخيستو پرته هيڅوك کودتا نشي کولی. که تاسو د داؤد کودتا او بيا د ثور د اومې کودتا او د اسلامي ملکونو هره کودتا وڅيړئ و به گورئ چي په ټولو کې مهمه ونډه د وړو ضابطانو، بريد منانو او تورنانو وه.

● په افغانستان کې اسلامي تحريك له پوهنتون پيل شو، له جومات ئې ملاتړ ترلاسه کړ او فوځ ورسره ملگری شو. په ايران کې هم دې ته ورته کار وشو. د ايران او افغانستان تجربو دا هم وښوده چي کله حاکم نظامونه متلاشي شوي او عام ولس په صحنې کې فعال حضور موندلی نو قدرت له دې کبله ملايانو ته په لاس ورغلی چي د عام ولس قيادت د جومات له لاري د ملا په لاس کې دئ، په دې اړه هيڅ ډله له ملا سره د رقابت په موقعيت کې نده.

● د کمونيزم له ختمېدو وروسته د نړۍ اسلامي نهضت له نوي وضعيت سره مخامخ شو. پر اسلامي ملکونو مسلط غربي ښکېلاکگرو يوازي اسلامي نهضت، د استعمار ضد خوځښتونو او ملي پاڅونونو لامل وموند، له دې مخکي به يا له نشنلستي مقاومتونو سره مخامخ وو او يا له کمونيزم متأثره شوو خوځښتونو سره، که څه هم د مبارزې صحنې ته د اسلامي نهضت له راوتلو وروسته هم تر يوې مودې غربي ځواکونو کمونيزم خپل اصلي حريف او رقيب گڼلو، ځکه چي د شوروي اتحاد او وروسته د چين په څېر دوه ستر ځواکونه ئې ترشا ولاړ وو او اسلامي نهضت داسي کوم حامي ځواك نه درلود، د شوروي اتحاد له ماتي او زوال وروسته غربي ځواکونو خپله ټوله توجه اسلامي نهضت ته واړوله او هغه ئې اصلي خنډ او خطر وگڼلو، د کمونيزم دوه ستر حامي ځواکونه هم له غرب سره په هغې مبارزې کې ملگري شول چي د اسلامي نهضت په ضد پيل شوې، دا ځکه چي يو ئې په چچن او مرکزي آسيا او بل ئې په شرقي ترکستان کې له اسلامي نهضت سره اوږدې ستونزې لري. دا اوس چي د

امريکا تر مشرۍ لاندې د تروريزم ضد بين المللي مبارزې په نوم کومه جګړه روانه ده دا په حقيقت کې د اسلامي نهضت خلاف د غرب او کمونيزم ګډ جنګ دئ چې د اسلامي ملکونو غلام چارواکي هم ورسره ملګري شوي.

- نن اسلامي نهضت هومره پراخ امکانات په واك کې لري چې له دې مخکې ئې هيڅکله نه درلودل، په لوی شمير کې مخلص، پوه، با ايمانه او منور غړي، قربانۍ ته چمتو شاځلميان او د ولسونو پراخ ملاتړ، که دا ټول وسيع امکانات په منظمه توګه وکارول شي، ډېر څه کېدی شي. متأسفانه اوس دا امکانات په ډېر نامنظم او متشتت ډول استعمالېږی، په يوه وخت کې په ګڼ شمير جبهو کې داسي کار روان دئ چې له هيڅ يوه ئې د يوې ستري او اساسي نتيجې طمع نشي کېدی، که د دې امکاناتو يوه برخه هم د يوه مهم هدف په لوري توجيه شي نو په زړه پوري نتيجه ترلاسه کېدی شي. د اسلامي نهضت لپاره اوس تر ټولو مهمه خبره دا ده چې په کوم هېواد کې انقلاب راولي او قدرت ترلاسه کړي. له دې پرته به ئې هلي ځلي هيڅکله هغه نتيجه ورنکړي چې انتظار ئې کوي. بايد وګوري چې په کوم ځای کې د يوه اسلامي انقلاب لپاره تر نورو ځايونو زيات مناسب شرائط موجود دي، په کوم ځای کې دا کار تر نورو ځايونو په لنډ وخت، کمو امکاناتو او آسانۍ ترسره کېدی شي؟ همغه ځای بايد انتخاب شي او په همدې بايد ترکيز وشي. زه د افغانستان او افغانانو وضعيت داسي ګورم چې دلته ډېر کار کېدی شي. په افغانستان کې د امريکا د ماتولو ټول امکانات شته، دلته چې کوم امکانات شته د نړۍ په هيڅ ګوټ کې ئې نشو موندلی، ولس قرباني ته چمتو دئ، د اوږده جنګ تجربه لري، يوه ستر ځواك ته ئې څو کاله د مخه ماته ورکړې، امريکا تر هغه ډېر ضعيف ورته برېښي، د هېواد دنګو دنګو غرونو، تنګو اوږدو درو او ګڼو ځنګلونو د چريکي جنګونو لپاره ښه شرائط برابر کړي. د اسلام په ضد بل صليبي جنګ له افغانستان پيل شوی، د امت

برخليك د دې جګړې په پايلو پورې تړلې دئ، كه د الله جل شأنه په فضل سره دښمن دلته ماته وخوړه نو ان شاء الله د شوروي اتحاد له عاقبت سره به مخامخ كېږي او مظلوم اسلامي امت به د دې لوى فرعون له شر ژغورل كېږي.

- متأسفانه د اسلام په نامه ځيني جوړې شوې ډلې د دې پر ځاى چې خپل وسائل، امكانات او قربانۍ ته چمتو افراد د اصلي دښمن په ضد توجيه كړي او يا د مفسدو رژيمونو په نسكورولو كې ترې استفاده وكړي برعكس پداسې فعاليتونو كې ترې استفاده كوي چې نه ئې دوى ته ګټه رسېږي او نه اسلام ته، دا امكانات يا په مذهبي نښتو كې ضائع كړي او يا د عادي خلكو په وژلو او نورو پريوتو او بيهوده فعاليتونو كې. كله كله په همداسې فعاليتونو كې د دغو ډلو تلفات هومره زيات شي چې په دې سره يو وسله وال انقلاب ترسره كېدى شي.

- د افغانستان موجوده جنګي شرائطو كې له دښمن سره "مخامخ جنګ" او د "جبهو پرانيستل" نه مفيد دئ او نه ئې وخت. په دې سره د اصلي دښمن پر ځاى اكثراً هغه كسان تلف كېږي چې امريكايانو د څو ډالرو په مقابل كې استخدام كړي او د افغانانو په ضد ئې په لومړي خط كې جنګوي. د دوى مرګ ژوبله كه هر څومره زياته وي پر دښمن څه تأثير نه كوي، بايد عمليات داسې تنظيم شي چې اصلي دښمن ته زيات تاوان ورسوي. د جبهه يي جنګ پر ځاى بايد پر دښمن ناڅاپي بريدونو او كمين ته ترجيح وركړى شي، په دې سره د يوې جبهې له مجاهدينو په لسګونو واړه واړه ټولګي جوړېدى شي او دا ټولګي اصلي دښمن ته تر جبهه يي جنګ څو څو ځله زيات تلفات رسولى شي. د مخامخ او جبهه يي جګړو لپاره چې مجاهدين كومو امكاناتو ته اړتيا لري، په دې ظروفو او شرائطو كې هغه نشي ترلاسه كولى. بايد په هغو محدودو امكاناتو اكتفاء وكړي چې په واك كې ئې لري او يا ئې په آسانۍ ترلاسه كولى شي. خپل مقاومت بايد داسې تنظيم كړي چې په كمو امكاناتو سره دښمن

ته زيات تلفات اړولی شي او د اوږدې مودې لپاره مقاومت کولی شي. خو دا ګمان دې نه کوي چې دا وضعيت او له امريکايانو سره د نورو هېوادونو دا ملګرتيا به د اوږدې مودې لپاره په خپل حال پاته شي. د امريکايي چارواکو بد معاشي او مستي به حتماً يوه ورځ او شايد ډېر ژر په دې منتج کېږي چې نه يوازې د امريکا تر مشرۍ لاندې دا ائتلاف ختم شي بلکې د دوی په ضد يوه نړۍ واله جبهه جوړه شي. د ملګرو ملتونو او د نړۍ د اکثرو هېوادونو له مخالفت سره سره پر عراق د امريکا يو اړخيز او وحشيانه بريد او له دې بريد سره د ډېرو هېوادونو شديد مخالفت او په ټولې نړۍ کې د امريکا ضد پرګمينو او سترو سترو مظاهرو دا خبره ثابته کړه چې د داسې يوې جبهې د تبلور لړۍ عملاً پيل شوې.

- که مقاومت په اوسنۍ بڼې کې دوام وکړي او مزيد تشديد شي، ډېر هېوادونه به د امريکا په اړه خپلو سياستونو کې تجديد نظر ته تشويق کړي.

- د مجاهدينو وسائلو او امکاناتو ته په پام سره بايد د عملياتو داسې طريقه غوره شي چې هم دښمن ته مسلسل تلفات واړوي، هم ئې د عملياتو له مخنيوي عاجز کړي، هم له مجاهدينو د کم مالي مصرف غوښتنه وکړي او هم د مجاهدينو ځاني تلفات تر کم نه کم حد ته راکوز کړي. اوس نه د مخامخ جنګ وخت دئ او نه د جبهو پرانيستل مفيد او ګټه ور، د دې پر ځای بايد چريکي جګړو ته ترجيح ورکړو، د جګړې ابتکار بايد د تل لپاره د مجاهدينو په واك کې وي، د بريد وخت، ځای او څرنګوالی بايد دوی وټاکي، پر دښمن ټول بريدونه بايد ناڅاپي وي، پداسي وخت کې بايد پر هغه بريد وشي چې کاملاً غافل وي او د بريد د مقابلې هيڅ تياری نلري، پداسي ځای کې ورباندې بريد وشي چې د سيمې جوړښت د مجاهدينو په ګټه او د دښمن په تاوان وي، دوی په پټې او مصوني مورچلې کې او هغه په آوار او خلاص ميدان کې، دوی د غره په

ډېږي او ځنګل کې او هغه په بېدیا کې او د مجاهدد وسلو خولې ته، لومړی ګوزار د مجاهد له خوا وي او دښمن ته د دفاع مجال هم په لاس ورنشي.

● د افغانستان اوسنی حکومت په بهرنیو فوځونو متکي دئ، له بهرنۍ حمایې پرته څو ورځې هم دوام نشي کولی، په افغانستان کې د بهرنیو ځواکونو شمېر، د شوروي اتحاد د ځواکونو په تناسب ډېر محدود دئ، په دې شمیر سره نه د لویو لارو امنیت تأمینولی شي او نه د ښارونو او خپلو اډو، ګزمو او قطارونو، په هر ځای کې د دوی په ضد بریالي عملیات ترسره کېدی شي.

● غربیان او د دوی په رأس کې امریکایان د روسانو په مقایسه نه ښه رزمي روحیه لري او نه د زیاتو تلفاتو د تحمل حوصله. که په افغانستان کې د دوی تلفات تر اوسني شمېر لږ نور زیات شي، نو حتماً او ډېر ژر به له دې هېواد وځي. باید په خپلو ټولو عملیاتو کې د دښمن د تلفاتو تزئید زمونږ اصلي هدف وي او تر هر څه زیات دې ته توجه او اهتمام وکړو، تر هغه ځایه چې مقدور وي باید ټول امکانات د همدې هدف لپاره په کار واچوو او د نورو اهدافو په غرض ئې له کارولو ډډه وکړو، د لاس پوڅي رژیم په ضد اقدامات باید تر هغه وځنډوو چې بهرني ځواکونه له هېواد وایستل شي.

● امریکایانو پر افغانستان له خپل تېري فقط یوه نتیجه ترلاسه کړې او هغه د طالبانو د رژیم نسکورول؛ له دې پرته ئې هیڅ موفقیت او لاس ته راوړنه نه درلوده.، نه د افغانستان پر اوضاع مسلط شول، نه ئې قوي مرکزي حکومت جوړ کړی شو، نه ئې د خپلې خوښې امنیت تأمین کړی شو، نه د افغانستان له لارې د مرکزي آسیا د ګاز او نفت په انتقال موفق شول، نه د مقاومت په ځپلو وتوانېدل، نه ئې پر خپلو اډو او ګزمو د مجاهدینو د پرله پسې بریدونو مخنیوی وکړی شو، نه ئې د مخدره

موادو د کښت او تجارت مخه ونيول شوه، نه ئې د هغو افغاني ډلو تر منځ د خونړيو نښتو لړۍ پای ته ورسوله چي د دوی په خدمت کي او په دوی پوري تړلې دي او نه... له جګړي وروسته مرحلې په ټولو موخو کي ناکام دي، په افغانستان کي د دې ناکام حضور اوږد مهاله دوام ورته ممکن نه دئ، مخصوصاً د تلفاتو د مزيد زياتوالي په صورت کي.

- د چريکي جنګ له مهمو غوښتنو يوه دا ده چي بايد په هېواد کي داسي حالت راپيدا شي چي واکمنه طبقه او د دوی بهرني حاميان، ټول ولس د ځان دښمنان وګڼي، له هر چا وېره ولري، په هيڅا اعتماد ونشي کړی. دا ذهنيت بايد ايجاد شي چي له محدود شمېر کسانو پرته ټول ولس د دوی په ضد او د بهرنيو ځواکونو په خلاف جنګېږي، د دشمن او ولس تر منځ کرکه، دشمني او بې اعتمادي راپيدا کول د چريکي جنګ يوه مهمه او اساسي برخه ده. دښمن بايد په دې ونتوانېږي چي په ولس دا خبره ومني چي محدود شمېر افغانان او يا يوه خاصه ډله او ډلي د دوی په ضد په جګړه لګيا دئ، دشمن تل هڅه کوي چي د خاصې ډلي په ضد هومره پراخ تبليغات وکړي چي د مخالفينو په ضد خپل هر اقدام موجه وښيي، جنګ په خپله ګټه توجيه کړي او هغه د ولس په نفع ثابت کړي، خپل عسکر، ملت او حاميان قانع کړي چي د دې ډلي په ضد د جنګ دوام تر پايه ضروري دئ او مشروعيت لري! که مجاهدين، ګڼ شمېر مختلف مستعار نومونه تبليغ کړي او داسي وښيي چي دا بيلې بيلې ډلي دي چي هره يوه په مستقل طور په جهاد لګيا ده، هر ګروپ ته ځيني عمليات منسوب شي او دا خبره اعلان کړي چي د دښمن له خوا په ګوته شوو ډلو سره ارتباط نلري، د هېواد د آزادۍ او د ملت د ژغورني لپاره جنګېږي، د ولس له متنه راولاړ شوی، د ولس احساسات او غوښتني تمثيلوي او له حق او عدالت دفاع کوي، ټولو جهادي ځواکونو ته احترام لري، د ټولو يووالی غواړي او... په دې سره په ولس کي او د دښمن پلويانو کي دا ذهنيت راپيدا کېږي چي دښمن په دې هېواد کي

ډېر مسلح مخالفين لري، د افغانانو اکثریت له دوی کرکه لري او له خپل هېواد د پردیو ځواکونو وتل غواړي. خو باید متوجه وو چې په دې سره د مختلفو ډلو د زېږېدو باعث نه شو، داسې ډلې د مسجد ضرار په څېر د دښمن په مورچلو بدلې شي. د مختلفو مسلح ډلو جوړول یو له هغو مشکلاتو وو چې د اسلام دښمنانو افغان جهاد ورسره مخامخ کړ. همدا ډلې وې چې ځيني له روسانو سره یوځای شوې او ځيني له امریکایانو سره او دا دئ اوس د امریکایانو تر قومندې لاندې د خپل ولس په ضد جنګېږي.

- مبارزینو ته د شعارونو انتخاب هم ډېر اهمیت لري، باید په ډېر دقت سره خپل ورځني شعارونه انتخاب کړي، له داسې شعارونو باید په کلکه ډډه وکړي چې ولس له دوی بیلوي او دښمن ته د دې موقع ورکوي چې له دې تبلیغاتي استفاده وکړي او د ولس خواخوږي ترلاسه کړي. آزادي، خپلواکي، اسلام، عدالت، امنیت، ملي وحدت، د بهرنیو ځواکونو ایستل، د ملت د خوښې ځواکمن مرکزي حکومت جوړول، د ظلم مخنیوی، د مظلومې او محرومي طبقې خدمت او د دوی له حقوقو په کلکه دفاع، دا باید د مجاهدینو اساسي شعارونه وي.

- باید د دښمن د تلو راتلو ټولې لارې، په پراخه پیمانه او په دقیقه توګه ماین کاري شي. له ریموټ کنټرول او د برقي شارت په ذریعه له انفجاراتو اعظمي استفاده وشي. تجربو دا ښودلې چې په آواره زمکې کې د ماینونو تعبیه او ځای پر ځای کولو، له ټانکونو پرته په نورو مواردو کې په زړه پوري نتائج نه دي ورکړي. د دښمن د عادي وسائطو او پلو ځواکونو په ضد ښه نتائج نه ورکوي، دا ځکه چې د چاودني چرې پورته درومي او د زمکې سر نه نیسي او هغه اهداف نشي احتوا کولی چې له چاودني په دوه درې متره فاصله واقع وي، باید ماینونه د لارو دوو خواوو ته د سړك پر جګې ژۍ، د زمکې له سطحې تقریباً یو نیم متر اوچت شخ کړی شي، په دې صورت کې د چاودني چرې ښې او کیڼ اړخ

او مخې ته ډېره ساحه نيسي او د چاودني د قوت په تناسب پراخه ساحه احتوا کوي. پداسي چاودنو کې بايد د دې پر ځای چي د ټانك ضد ماين يا باروت او د اوسپنې له ټوټو کار واخلئ برعکس د هاوان له مرميو، د توپ، ټانك او ميزايل د مرميو له سرګلولو استفاده وکړئ.

- د چريکي جنګ په ابتدائي مراحلو کي بايد له داسي عملياتو په کلکه ډډه وشي چي په هغه کي د تلفاتو احتمال زياد وي، داسي بريالي عمليات چي مجاهدين په کي تلفات ونلري، دښمن د زياتو او مسلسل تلفاتو متحمل شي او له خپل عکس العمل هم هيڅ ترلاسه نکړی شي، دا د مجاهدينو او ولس روحيه مزيد پياوړې کوي او راتلونکي ته ئې لازيات هيله من کوي.

- بايد د لويو لويو جنګي ډلو له جوړولو ډډه وشي، د دې پر ځای مجاهدين په وړو وړو، درې او پنځه کسيزو ټولګيو کي تنظيم کړئ.

- د کمين په عملياتو کي دوه او درې مستقل ګروپونه سره يو ځای کړئ.

- له جبهه يي عملياتو او د ثابتو مرکزونو له جوړولو ډډه وکړئ.

- لازمه ده چي په چريکي عملياتو، راکټي حملو، کمين نيونو، ماين کاري او د دښمن د جواسيسو په ترور اکتفاء وشي. که دا ډول عمليات په پراخه پيمانه ترسره شي نو د جبهه يي عملياتو مرحله به هم ډېر ژر راورسېږی. دې ته بايد متوجه وو چي جبهه يي عمليات ډېرو داسي امکاناتو ته ضرورت لري چي مجاهدين ئې په اوسنيو شرائطو کي نشي تأمينولی.

- مونږ به هلته ډېر موفق وو چي دښمن په دې له پوهېدو عاجز وي چي څوك، کله، څنګه او چيرته په ده بريد کوي، بريد کوونکی هيڅکله ونه پيژني، د جګړي ابتکار د مجاهدينو په نفع له لاسه ورکړي، په دې

ونتوانېږي چې د نښتي میدان، وخت او څرنګوالی انتخاب کړي، ابتکار په بشپړه توګه د مجاهدینو په لاس کې وي، پداسي نښتي کې له ښکېلېدو باید ډډه وشي چې وخت، ځای او څرنګوالی ئې دښمن ټاکلی.

- د دښمن پر هغو اډو له برید باید ډډه وشي چې کافي دفاعي استحکامات لري، د دښمن ضعیف نقاط تشخیص او د بریدونو لپاره ئې غوره کړئ.

- په دې مرحله کې نباید د دښمن پر هغو لویو قطارونو برید وشي چې د ګاډو شمېر ئې لسو ته نژدې وي. پداسي مواردو کې فقط له ماینونو استفاده وکړئ. په لویو قطارونو برید باید بعدي او مخکي تللو مرحلو ته پرېښودی شي، دا کار هغه وخت ګټه ور دئ چې پراخي سیمي په مکمل ډول د مجاهدینو په لاس کې پرېوتې وي، د دښمن له جاسوسانو او حامیانو تصفیه شوې وي او خلك ئې د مجاهدینو او د دوی د اهدافو ملاتړ کوي.

- له کامل بري مخکي د حکومت جوړول، د دولتي ادارو لپاره مسئولین نومول، د راتلونکي حکومت مهم غړي معرفي کول او دې ته ورته کارونه نه یوازي بې ځایه او له وخت مخکي کارونه دي بلکي منفي نتائج ورباندي مرتب کېږي، د راتلونکي حکومت په اړه باید په عامو الفاظو وویل شي چې مونږ داسي حکومت غواړو چې اسلامي وي، د ولس خادم، د ملت په خوښه او آزادي ارادې جوړ شوی، له صالح، باکفایت، با ایمان، له خدای وېرېدونکو او پر ولس مهربان افرادو جوړ حکومت، د مستضعفانو حامي، د خیانت، ظلم، بې عدالتۍ او تبعیض مخالف حکومت. له خپل وخت مخکي حکومت جوړول بې ځایه حساسیتونه راولاړوي او د مهمو کسانو معرفي کول دا عیب لري چې د هر یوه وژنه او د دښمن په لاس کې پرېوتنه د غړو روحیه مړاوې کوي.

- په افغانستان کې طالبانو ته ښه موقع په لاس ورغلې وه، له دې مهم

فرصت په استفادې سره زيات كارونه كېدی شو خو متأسفانه هغوی څو ستر ستر اشتباهات درلودل:

- دوی د بهرنيو ځواكونوپه ملسون له حزب اسلامي سره جګړه پيل كړه، پداسي حال كي چي په افغانستان كي اسلامي نهضت د حزب اسلامي په لاس پيل شوی او د جهاد د اوږدو كلونو په دوران كي دا حزب د مقاومت د ملا تير ګڼل كېدو، په كار خو دا وه چي طالبان له حزب اسلامي سره يو ځای شوی وی او په ګډه ئې د اسلام لپاره كار كړی وی. متأسفانه د دوست او دښمن عدم تفكيك، د دې باعث شو چي طالبان تر هر چا د مخه له دوستانو سره د جګړي لويه او نه جبرانېدونكي اشتباه وكړي.

- د جنرال مالك په څېر كمونست جنرال باندي اعتماد او د ده په ملګرتيا كي په زرګونو سرتېري شمال ته لېږل او ټول لاس تړلي د مرګ كومي ته سپارل او يا په جنرال دوستم اعتماد او هغه ته د زرګونو كسانو تسليمول، چي ټول په ډله ايزه توګه په قتل ورسېدل، تر لسو زرو زيات طالب جنګيالي د دغو دوو سترو اشتباهاتو قرباني شول. دا شمېر سرتېري پر ټول افغانستان د كاملي سلطې لپاره كافي وو. په دومره قربانۍ سره ستر ستر كارونه ممكن وو.

- دوی د پاكستان په استخباراتي اداري دومره اعتماد وكړ چي هغوی ته ئې په خلاص لاس د افغانستان دننه د كار كولو اجازه وركړه، چي په پای كي همدا اداره له امريكا سره د طالبانو په ضد جګړي كي يو ځای شوه او د دوی حكومت ئې نسكور كړ او د دوی پنځه سوه غړي ئې ونيول او امريكا ته ئې لاس تړلي تسليم كړل.

- له مكتب او پوهنتون سره حساسيت، له تعليم او تربيې د نجونو محرومول، د مكتب او مدرسې د توحيد او د يوه جامع تعليمي نصاب د جوړولو پر ځای پداسي مدرسو او نصاب ټينګار چي نه د طالب آخرت

شيرازه كولی شي او نه دنيا، نه د قرآن، حديث، اسلامي تاريخ، د هېواد تاريخ، ليك او لوست ښودنه په كې كېږي او نه د ورځني ژوند د ضروري علومو زده كړه، هلته د صرف او نحوې څو ابتدائي كتابونه او د فقهې څو مختصر كتابونه، د يونان د زړې او تاريخ وهلې فلسفې او منطق په څنگ كې لوستل كېږي، هغه فلسفه او منطق چې نه د چا د دنيا په درد خوري او نه د آخرت، خو په دغو مدرسو كې همدا له موده لوېدلې فلسفه او منطق تر ټولو نورو مضامينو مهم گڼل كېږي. پيغمبر عليه السلام خو ابو ذر غفاری، بلال حبشي، صهيب رومي او سلمان فارسی ته هم د قرآن درس وركولو پداسي حال كې چې نه په ليك لوست پوهېدل، نه ئې صرف او نحوه او د يونان فلسفه او منطق لوستلی وو!! خو متأسفانه زمونږ په محلي او كليوالو ديني مدرسو كې د قرآن له تدريس سره مخالفت كېږي، كه په لويه دوره كې د قرآن تدريس جائز گڼي نو هلته هم په قرآن كې نحوه لولي او تر هر څه زيات په نحوي تحقيق تركيز كېږي!!

- مسلسل ناكامي او د اوږدې مودې لپاره په ذلت او اسارت كې ژوند، په ملتونو كې د حقارت، ضعف، ناتوانۍ او بې چارگۍ احساس راولاړوي، دا احساس نه په مجردې فرهنگي مبارزې له منځه تلی شي او نه په اقتصادي ودې او ترقي، دا فقط په يوه ملي قيام او دښمن ته په يوې لويي ماتې او په يوې نابرابري جگړې كې د ستري بريا او فتحې په نتيجه كې له منځه ځي او ځای ئې عزت النفس، غرور، سرلوړي او پر ځان ويسا او اعتماد نيسي. كه څوك غواړي چې اسلامي امت دې له روان دردناك حالت وژغورل شي او د ده تېر برم، مجد او عظمت دې بيا اعاده شي، دا هدف له جهاده پرته له بلې لاري نشي ترلاسه كېدی، تاسو وليدو چې شوروي اتحاد ته ماتې ټول اسلامي امت راويښ كړ او د پرديو له سلطې د آزادۍ احساس، عزم او جذبه ئې په امت كې راپيدا كړه. دا احساس هومره قوي، ځواكمن او خوځنده وو چې استعماري ځواكونو هغه خپلو

ګټو ته جدي ګواښ وګڼلو، خپل داخلي رقابتونه ئې شاته وغورځول، د دې ستر او يوازيني ګواښ په ضد ئې يوه بل ته لاس ورکړ او ګډه مقابله ئې پيل کړه. که د الله جل شأنه په فضل سره امريکا په افغانستان او عراق کې د شوروي اتحاد له برخليك سره مخامخ شي؛ د دې بريا اغېزې به پر اسلامي امت هومره ژورې وي چې د عزت او سرلوړۍ اوج ته د رسېدو په وړاندې ټول پراته خنډونه به ئې له مخې لرې شي، د دې بريا پايلې به امريکا ته خامخا همغسې وي چې شوروي اتحاد ورسره مخامخ شو. په يقين سره ويلی شو چې په دې سره به نه يوازې پر اسلامي نړۍ د غربي ځواکونو دا د څو پېړيو سلطه پای ته رسېږي او د دوی لاس پوڅي حکومتونه به يو په بل پسې نسکورېږي بلکې د امريکا متحده ايالات به د شوروي په څېر ټوټې ټوټې کېږي. د هغه چا په شعور او عقل ژړا په کار ده چې ګمان کوي امريکا زوال نه منونکی ځواك دئ او تر اوږدې مودې به د يوازيني زبر ځواك په څېر پاته کېږي، دا کسان نه د امريکايي ټولني له کاواك اجتماعي جوړښت او په هغه کې د زوال له خورو او ژورو عواملو خبر دي او نه له هغه الهي سنت چې هر عمر خوړلی فرد او ټولنه په زړښت او بيا زوال محکوموي، د امريکا له وضعيت باخبره پوهانو دا انتظار کولو چې امريکا به تر شوروي اتحاد مخکې په زوال محکومېږي، په امريکايي ټولني کې ئې د فساد او زوال عوامل تر شوروي اتحاد ډېر ژور او پراخ ليدل، تاسو کې د غربي نړۍ د ټولو پوهانو او مفکرينو تحليلونه او وړاندويني له نظره تېري کړئ وبه ګورئ چې د غرب مخصوصاً د امريکا راتلونکي تياره او وېرونکي ښيي او زوال ئې نژدې ګڼي. امريکا يوه بريژنف او يوه افغانستان ته ضرورت درلود چې نړۍ ئې له شر وژغورل شي، د بش په څېره کې بريژنف په لاس ورغلی او په افغانستان او عراق کې د شوروي په څېر ښکېل شوی او په دواړو کې له چريکي جنګ سره مخامخ. د افغانستان په لوري د شوروي اتحاد مخکې تګ هم ځينو بادي الرأی کسانو د ځواکمنۍ او

قدرت اوج ګاڼو خو په دې نه پوهېدل چي اوج یعني د زوال پیل!! او همدا په طبیعت او انساني تاریخ حاکم الهي سنت.

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۲\٤\۱۱

وضاحت

د کابل له ادارې سره هیڅ مذاکرات نه لرو

زه یو ځل بیا خپل مؤمن ولس ته اطمئنان ورکوم چي د تل په څېر به د خپل ولس په څنګ کي وو او تل به له اسلام او هېواد دفاع کوو، له خپلواك او سرلوړي افغانستان او د افغان ولس د خوښي اسلامي حکومت پرته به په بل څه راضي نه شو، د دوی د اطمئنان لپاره لاندي وضاحتونه ضروري ګڼو:

- موږ د کابل له ادارې سره هیڅ خبري نه لرو، اوس داسي خبري مفیدي نه ګڼو، د کابل له حکومت سره خبرو په هغه صورت کي معنی درلوده چي څه واك ئې په لاس کي وی، اوس خو د افغانستان سیاسي واك په کابل کي د امریکا د سفیر او نظامی واك ئې د امریکایي ځواکونو د قومندان په لاس کي دئ، همغسي لکه چي په عراق کي ټول واك د پال بریمر په لاس کي دئ. د دې خبري معنی دا نه ده چي موږ باید له امریکا سره د افغانستان په اړه مذاکرات پیل کړو؛ آزادي غوښتونکي افغان مجاهدین له امریکا سره یوازي یوه خبره لري او هغه دا چي زموږ له هېواد باید بلا قید او شرط او په بشپړه توګه ووځي؛ له دې پرته په نورو قضایاوو او په ځانګړې توګه د افغانستان د راتلونکي نظام د څرنګوالي په اړه له امریکا سره هر راز مذاکرات مردود دي. کله چي د امریکایي

ځواکونو بلاقید او شرط وتل تضمین او یقیني شي؛ دا مهال به د افغانانو د مختلفو متخاصمو لوریو تر منځ مذاکرات مفید او ضروري وي.

- موږ د هر هغه افغان ستاینه او ملاتړ کوو چې خپلواك او آزاد افغانستان غواړي، د اشغالگرانو په فوري وتلو ټینگار کوي او له خپل دین او وطن د دفاع لپاره ئې د جهاد ملا تړلې او قربانۍ ته چمتو شوي، دا د هر مؤمن افغان دیني فریضه گڼو.

- په دې باور وو او یو چې د افغانستان اساسي مسائل دا دي: د افغانانو د خپلواکۍ او ملي حاکمیت اعاده، د ټولو اشغالگرو ځواکونو فوري او بلا قید او شرط وتل، د ټولو بهرنیو لاسوهنو توقف، افغانانو ته د خپل برخلیك د ټاکلو حق ورکول، له بهرني گواښ، فشار او منځگړیتوب پرته د افغانانو تر منځ خپل منځي تفاهم، عادلانه او آزاد انتخابات او د افغانانو د خوښې منتخب اسلامي حکومت.

- د اشغالگرو ځواکونو په شتون او پر افغانستان د دوی د واکمنۍ کې د اساسي قانون تسوید او تصویب، د جرگو جوړول او په حکومت کې تغییر او بدلون هیڅ ارزښت نه لري او د افغانانو هیڅ مسئله نه شي حل کولی. هم به اساسي قانون د دغو ځواکونو په خوښه جوړیږي، هم به جرگو ته د دوی د خوښې کسان راځي او هم به په حکومت کې هر تغییر او بدلون د دوی په امر تر سره کیږي.

- دا دئ گورو چې د اساسي قانون له هغې مسودې چې کمیسیون وړاندې کړې وه گڼ شمېر مادې د امریکایي ځواکونو د قومندان او د امریکا د سفیر په وینا وایستلې شوې، د مثال په توگه د کمیسیون په مسودې کې لیکل شوي وو چې د افغانستان د ټولو قوانینو مأخذ به اسلامي شریعت وي، خو هغه ماده حذف شوه او په اعلان شوې مسودې کې د هغې پر ځای ولیکلی شو: په افغانستان کې هیڅ قانون نه شي نافذېدلی چې د اسلام د سپیڅلي دین او په دې اساسي قانون کې د

راغلو ارزښتونو مخالف وي. هر څوك پوهېږي چي د دغي او مخکينۍ مادې تر منځ څومره فرق دئ!! همدا راز په اعلان شوې مسودې کې دا اساسي او تر ټولو مهمه ماده ونه ليکلې شوه چي په افغانستان کې هيڅ بهرني مسلح ځواك په هيڅ نامه او په هيڅ صورت کې نه شي ځای پر ځای کېدی.

- هر افغان پوهېږي چي راتلونکي لويه جرگه به همغسي وي لکه تېره لويه جرگه چي فيصلې به خليلزاد کولې او لاسونه ئې د لوئې جرگې په غړو اوچتول!

- که امريکايان وگوري چي د انتخاباتو له لاري د خپلي خوښي لاس پوڅی حکومت نه شي جوړولی او د دوی مخالفين اکثريت ترلاسه کوي نو انتخابات به ځنډوي.

- موږ د مظلومو افغانانو او عراقيانو په ضد د امريکايانو جنايات په کلکه محکوموو، په دې باور يو چي امريکايان نه شي کولی په وحشيانه بمباريو او بې رحمانه وژنو سره د آزادي غوښتونکو افغانانو او عراقيانو روا مقاومت وځپي او د افغانستان او عراق اشغال ته دوام ورکړي، امريکايان به د فوځونو د شمېر په زياتولو سره فقط د خپلو فوځيانو مرگ ژوبله زياته کړي نه بل څه. دا مقاومتونه اوس داسي مرحلې ته رسېدلي چي ځپل ئې د امريکايانو له وس وتلی.

- امريکايان دي په دې پوه شي چي فقط يوه د حل لار په مخکي لري: له افغانستان او عراق وتل، د مظلومو فلسطينيانو بې رحمانه وژنه ودرول، د مسلمانانو له ځورولو، سپکولو، د دوی د شتمنيو له تالان او د دوی پر هېوادونو له سياسي، اقتصادي او نظامی واکمنۍ لاس اخستل او مسلمانان دې ته پرېښودل چي د خپلي خوښي اسلامي نظام او له خپل لوري غوره کړي واکمنان ولري. دوی نور ستاسو د ډيموکراسۍ، آزادۍ او بشري حقوقو په غولوونکو شعارونو نه غولېږي، په فلسطين

کې ستاسو د بشري حقوقو اصلي څېره ګوري او په افغانستان او عراق کې ستاسو د آزادۍ او ډېموکراسۍ مصداق.

● امریکایان باید پوه شوي وي چې په بد معاشۍ سره خپله لویي په نورو نه شي منلی، که ټوله نړۍ ئې ومني مسلمانان داسې لوئې ته سر نه ټیټوي، مسلمان مرګ مني خو غلامي، ذلت او سپکاوی نه مني.

● د ګاونډیو هېوادونو مخصوصاً د پاکستان چارواکو ته مې توصیه دا ده چې نور دې د مظلومو افغانانو په وژلو کې د دوی د بې رحمه قاتلانو له ملګرتیا لاس واخلي، تر اوسه ئې چې د ګاونډیتوب او اسلامي ورورولۍ د غوښتنو خلاف زموږ د دښمنانو ملګرتیا کړې په همدې دې اکتفاء وکړي، هغه ورځ باید په پام کې ولري چې امریکایان به له افغانستان او ټولې سیمې وتلي وي او موږ به یو د بل څنګ ته پاته وو.

● د اروپائې اتحادیې له ځینو ملکونو مو انتظار دا وو چې دوی به د افغانستان په اړه همغه سیاست غوره کړي چې د عراق په اړه ئې غوره کړی، د حملې او اشغال غندنه او د ژر تر ژره وتلو مطالبه، متأسفانه هغوی داسې سیاست غوره کړ چې د افغانستان د اشغال په دوام کې د امریکایانو د ملاتړ معنی ورکوي، نه پوهېږو چې په دې ناروا جنګ کې د امریکا له ملګرتیا دوی د کومې ګټې طمع لري، ولې باید د اروپائیانو زامن د امریکایي چارواکو د جنګ غوښتونکو سیاستو لپاره قرباني شي، ولې باید د مظلومو افغانانو په وژلو کې د امریکایانو مرسته وکړي!!

● له کابل بهر د ایساف د ځواکونو استقرار یوه لویه غلطي او د امریکا په ګټه یوه ناکامه او بې فایدې هڅه ګڼو، امریکایي چارواکې غواړي چې په دې سره نور ملکونه په جګړې کې راښکېل کړي او د خپلو ناکامو سیاستونو په بدو پایلو کې نور راشریك کړي. امریکایان ونتوانېدل چې په تېرو دوو کلونو کې جګړه پای ته ورسوي، سوله او امنیت تأمین کړي، واکمن مرکزي حکومت جوړ کړي، د مخدره موادو د کشت او تجارت

مخه ونیسي، په ائتلاف کې د شاملو ډلو تر منځ د خونړیو جګړو مخنیوی وکړي او... نو خود دا غوره ګڼي چې د دې رسوایي او بدنامۍ پېټی نور ورسره پورته کړي، د جګړې له دوام سره نړۍ والو او په خپله د امریکا د ولس د ورځ په ورځ زیاتیدونکي مخالفت د راکمولو په اړه هم د نورو ملکونو راښکېلول مفید ګڼي خو دا هڅې به هیڅکله هماغه نتیجه ورنه کړي چې امریکایي چارواکي ئې انتظار کوي.

- امریکایي ځواکونه به حتماً له افغانستان وځي او إن شاء الله ډېر ژر، مجاهدین به ئې دې ته اړ کوي، افغان آزادي غوښتونکی ولس به ئې دې ته اړ کوي، خپلې ناکامۍ او د فوځیانو ورځ په ورځ زیاتیدونکی مرګ ژوبله به ئې دې ته اړ کوي. امریکایانو په تېرو دوو کلونو کې هیڅ "ښه خبر" له افغانستان وانه اورېدو، ګمان نه کوو چې تر اوږدې مودې دي د "بدو خبرونو" د مسلسل اورېدو حوصله ولري!!

حکمتیار

افغانستان

١٣٨٢\٨\١٧

ولس ته پیغام

الحمد لله و کفی و سلام علی عباده الذین اصطفی و بعد:

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾ الأنفال صدق الله العظیم

ګرانو وطنوالو!

ورونو خوېندو! السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

انګرېزانو او امریکایانو په دوو کلونو کې د مظلومو افغانانو په ضد او د دوی د مقاومت د ځپلو لپاره له هيڅ جنايت ډډه ونه کړه، پر ښارونو، کليو، کورونو او جوماتونو ئې بمونه وورول، په زرګونو بې ګناه افغانان ئې ووژل، په سلګونو ئې ونيول او د افغانستان دننه او په بهر کې د خپلو اډو محبسونو ته ئې ولېږدول او د ګوانتانامو په اوسپنيزو قفسونو کې ئې په وحشيانه او بې رحمانه توګه تعذيب کړل، د سيمي د تصفيې په نامه ئې له کنړ تر هلمند پوري ټولو ولاياتو ته په وار وار او په لوی شمېر کې فوځونه ولېږل او ستري ستري جګړي ئې ترسره کړې، د يوه يوه مجاهد د وژلو لپاره ئې مکمل کلي بمبارد کړل او پر جوماتونو ئې د لمانځه په وخت کې راکټې وورولې، خو د بې ګناه افغانانو له ځورولو پرته په بل څه ونه توانېدل، نه ئې مقاومت وځپلی شو، نه ئې جګړه پای ته ورسولې شوه او نه ئې مزعوم امنيت او سوله راوستی شوه. دوی نه د هيروئينو د توليد او قاچاق مخنيوی وکړ او نه ئې د بيا ودانولو په اړه خپلي دروغجني او غولوونکي وعدې ترسره کړې!! د انګرېزانو او امريکايانو د ټولو هڅو سره سره نن د افغانستان وضعيت داسي دئ چي نه د پلازمېني په شمول په لويو ښارونو کې امنيت شته او نه په لويو لارو کې، نه په عام ولس کې د چا سر، مال او عزت خوندي دئ، نه چارواکي د ځان د امنيت په اړه ډاډه دي او نه د بهرنيو ځواکونو قطارونه، اډې او ګزمې له بريدونو مصوني!! د ملګرو ملتونو استازي او پلاوي د افغانستان امنيتي وضعيت وخيم ګڼي، د کابل د امريکايي اداري چارواکي د نورو فوځونو د رالېږلو مکرر غوښتنه کوي او امريکايان په جګړي کې د ناټو د راښکېلولو هڅه کوي او افغانستان ته نور فوځونه رالېږي!! خو حقيقت دا دئ چي د فوځونو په زياتولو سره به يوازي د دوی جنګي مصارف اود دوی د عسکرو مرګ ژوبله زياتېږي نه بل څه، نورو سيمو ته د فوځونو د خورولو يوازينۍ نتيجه به فقط دا وي چي هغو سيمو ته هم جګړه خوره شي چي نن نه په کې بهرني ځواکونه شته

او نه جګړه!! نه پوهېږو دا مغرور او كودن يرغلګر ځواكونه ولې په دې نه پوهېږي چې په جګړو او د مزيد فوځونو په لېږلو سره هيڅ نه شي ترلاسه كولی، دا خبره هم د روسانو زړې تجربې وښوده او هم د انګرېزانو او امريكايانو ناكامې اوسنۍ تجربې!! د امريكا چارواكي ولې په دې نه پوهېږي چې په تېرو دوو كلونو كې دوی له افغانستان يو ښه خبر ترلاسه نه كړی شو، تل مأيوسونكي او بد خبرونه وررسېدلي، له دې وروسته څنګه د ښه خبر انتظار كوي، اوس خو مقاومت داسې مرحلې ته ورسېدو چې ځپل ئې ممكن نه دئ. آيا د امريكايانو په دوستانو او ملګرو كې يو داسې هوشيار انسان نشته چې دوی ته ووايي: څوك چې افغانستان ته د مزيد فوځ لېږلو مشوره دركوي او له كابل بهر د ځواكونو ځای پر ځای كول ضروري ګڼي، په اصل كې د دې ناكامې جګړې په ډنډ كې ستاسو مزيد ښكېلېدل غواړي! او كه له افغانانو څوك دا غوښتنه لري، هغوی دا خبره د ځان لپاره كوي نه ستاسو لپاره او نه د افغانانو او افغانستان لپاره، د دوی مقصد د بحران حل نه بلكې ستاسو د مټو په زور په قدرت كې پاته كېدل دي!!

افغانانو او د نړۍ ټولو مسلمانانو ته اوس دا خبره كاملاً څرګنده شوې چې د افغانستان جنګ نه د طالبانو په ضد جنګ دئ او نه د القاعدې په ضد، د طالبانو حكومت ختم شوی او القاعدې ته اوس امريكايانو په عراق كې داسې جبهه پرانيستلې چې نور نو افغانستان ته ضرورت نه لري، د افغانستان او عراق جنګ په حقيقت كې د مخكيني صليبي جنګ په څېر بل صليبي جنګ دئ، فرق ئې يا په دې كې دئ چې د مخكيني صليبي جنګ قومنده د ايټاليا په لاس كې وه او د اوسني جنګ د امريكا په لاس كې، هلته اسلامي امت واحد خلافت درلود او د امت اكثريت د دښمن مخې ته تر يوې قومندې لاندې ودرېدلی وو، خو اوس له وحدت محروم دئ، په وړو وړو ملكونو وېشل شوی، اكثر ئې د دښمنانو مستعمرې او حكومتونه ئې لاس پوڅي او په دې جګړې كې يا

له صلیبي ځواکونو سره ملګري شوي او یا ئې د منافقت او سازش لار غوره کړې!! خو الحمد لله اوس په اسلامي امت کې د داسي شاځلمیانو شمېر زښت زیات دئ چي له دین د دفاع لپاره هري قربانۍ ته چمتو دي، که مخامخ منظمه جګړه نه شي کولی، نو په سرتېرو بریدونو او چریکي جنګ سره دښمن ته هغه ګوزارونه ورکولی شي چي د مخامخ جګړي خلا ورباندي ډکه کړي. دا ده د افغانستان او عراق تجربې زموږ مخي ته پرتې دي، په افغانستان او عراق کې امریکایانو جنګ بایللی دئ او إن شاء الله ډېر ژر به له دې هېوادونو په کډه کېږي. په عراق کې د امریکایي عسکرو روحیه دومره لوېدلې چي جورج بش ئې اړ کړ، بغداد ته په پټه، د شپې لخوا او غلچکی سفر وکړي او په دې سره د دوی پرېوتی مورال اوچت کړي، عجیبه ده!! د دوی هغه بد معاشي او غرور او داسي له شرمه ډك غلچکي سفرونه!! همدا راز د کلنټن مېرمني په همدې موخي کابل ته سفر وکړ!! خو وبه ګورو چي په دې سره به څنګه دا پریوتی مورال رااوچت شي!!

امریکایان دي خبریالانو ته اجازه ورکړي چي په کنړ، پکتیکا، زابل، ارزګان، هلمند او نورو سیمو کې د دوی تصفیوي عملیات په خپلو سترګو وګوري او د پېښو حقیقي انځور نړۍ والو ته وړاندي کړي او خلك مخصوصاً په خپله د امریکا ولس په دې خبر کړي چي دلته څه تېرېږي، امریکایي جنایتکارو عسکرو دلته کوم کوم جنایات کړي، څومره بې ګناه افغانان ئې وژلي او نیولي، پر کلیو، کورونو او جوماتونو ئې بمونه ورولي، خو سره له دې څنګه افغانان مقاومت کوي او ځای پر ځای او قدم په قدم په دوی بریدونه کوي او دښمن ته نه هېرېدونکي تلفات اړوي. دا خبریالان دې پرېږدي چي له امریکایي عسکرو پوښتنه وکړي چي د دغو جګړو په اړه څه وایي، مورال ئې څومره پرېوتی او له جګړي څومره تنګ، مأیوس او ناهیلي دي او څنګه پر خپلو چارواکو لعنت وایي!!

اوس باید ټولو ته ثابته شوې وي چي د افغانستان بحران د جګړي

له لاري او په بهرنیو ځواکونو او د لاس پوڅي حکومت په تپلو سره نه شي حل کېدی، نه شوروي اتحاد په دې موفق شو او نه به امریکایان او انګرېزان په دې موفق شي. د حل یوازینۍ لار دا ده چي بهرني ځواکونه له افغانستانه ووځي، د افغانستان په کورنیو چارو کې د بهرنیو لاس وهني بندي شي، د افغانانو د خوښي موقت حکومت جوړ شي او بیا د دې موقت حکومت تر اشراف لاندي آزاد انتخابات ترسره شي او واك یوه منتخب اسلامي حکومت ته وسپارل شي. افغانان انتخابات غواړي خو له خپلواکۍ وروسته، نه د اشغال په حالت کې، نه د امریکایانو د بې ۵۲ تر چتر لاندي!! له ملي پخلاینې وروسته او د یوه افغاني موقت حکومت تر نظارت لاندي انتخابات غواړي، نه تر امریکایي حکومت لاندي انتخابات!! د موقت حکومت د جوړولو طبیعي لار یا دا ده چي افغاني ډلي د پردیو له قیمومیت پرته په خپلو منځونو کې خبرو ته کښېني او په یوه موقت حکومت توافق وکړي او یا دا چي لومړی یوه ممثله شوری جوړه شي او بیا دغه شوری موقت حکومت جوړ کړي. د ممثلي شوری د جوړولو طبیعي او آسانه لار دا ده چي د هر جامع جومات په سطحه د خلکو په خوښه محلي شوری جوړه شي، دا شوری، د ولسوالۍ شوری ته خپل استازي معرفي کړي او د ولسوالۍ شوری، د ولایت شوری او مرکزي شوری ته خپل استازي ولېږي او له دغو استازو جوړه شوې شوری، هم موقت حکومت جوړ کړي او هم په موقتې مرحلې کې د ملي شوری چاري مخکي بوځي، طبیعي ده چي په دې مرحلې کې به محلي اداري د محلي شوراګانو له خوا جوړېږي او د امنیت تأمین به د همدغو محلي ادارو او محلي شوری ګانو په غاړه وي. تجربو دا ثابته کړه چي نه بهرني ځواکونه امنیت راوستی شي، نه لاس پوڅي تحمیلي حکومتونه او نه د پردیو د مټو په زور د اقلیت حکومت پر اکثریت. اشغالګر ځواکونه د دې لپاره تل د اقلیتونو حکومت خوښوي چي دا په مستعمراتو کې د دوی د مزید پاته کېدو لپاره ګټور وي، داسي حکومتونه په پردیو متکي

وي او د اکثریت له وېرې تل د اشغالگرو څواکونو پر پاته کېدو ټینگار کوي. د بن غونډې ته د همدې لپاره د اقلیتونو او وړو ډلگیو استازي وبلل شول او په روس او امریکا پورې د تړلو ډلو حکومت ئې جوړ کړ. امریکایانو او روسانو دا گمان کولو چې دې غونډې ته د خپلو مخالفینو په نه رابللو او په موقت حکومت کې د دوی په بې برخې کولو سره به د خپلې خوښې حکومت جوړ او بقاء به ئې تضمین کړي او مخالفین به د تل لپاره له صحنې حذف کړي، خو د تېرو دوو کلونو جریاناتو یو ځل بیا دوی ته وښوده چې اشتباه ئې کړې او د شوروي اتحاد ناکامه تجربه تکراروي.

امریکایان دې گمان نه کوي چې د غولوونکو انتخاباتو له لارې به په افغانستان کې همغه څه وکړي چې په گرجستان کې ئې وکړل، افغانان به په انتخاباتو کې هم دوی ته ماته ورکوي، که دوی ته د رأی ورکولو موقع ورکړی شوه نو یوازې هغه چا ته به رأی ورکوي چې د افغانستان استقلال او آزادي او د ټولو پردیو فوځونو عاجل، فوري او بلا قید او شرط وتل غواړي، له سرلوړو افغانانو دې دا طمع نه کوي چې د دوی غلامانو ته به رأی ورکړي!

هغو ملکونو ته چې د امریکا لویي نه مني او د نړۍ د مشرۍ لپاره ئې اهل او ښایسته نه گڼي او د امریکایي چارواکو له جنگ غوښتونکو سیاستونو سره موافق نه دي، وایو چې د مسلمانانو او اسلام په ضد د امریکایانو په دې روان جنگ کې برخه مه اخلئ او د امریکایانو مرسته او ملگرتیا مه کوئ، برعکس یا د مسلمانانو په ضد د دوی ظلم او تېری وغندئ یا بې طرفي اختیار کړئ او د جنگ پایلو ته انتظار وکړئ، لږ تر لږه د عراق په اړه چې تاسو کوم سیاست غوره کړی د افغانستان په اړه همدا سیاست غوره کړئ. د دغو ملکونو او ټولې نړۍ لپاره دا غوره ده چې امریکا په خپلو ماجرا غوښتونکو سیاستونو کې ناکامه شي او په افغانستان او عراق کې له ماتې سره مخامخ او د شوروي اتحاد په انجام

مبتلا شي او نړۍ وال د دوی له شر وژغورل شي.

موږ مسکو ته هم وایو چي که د اروپا نور هېوادونه دا کار نه کوي، تاسو خو باید دا کار وکړئ، گمان مه کوئ چي امریکایانو به د روسیې په نسبت خپله زړه دښمني هېره کړې وي او په دې به راضي شي چي روسیه بیا هم د امریکا لپاره یو ځواکمن رقیب وي، برعکس هغوی غواړي ستاسو پاته اعتبار او حیثیت هم د تل لپاره ختم کړي او ستاسو ټول سابقه ملگري یو په بل پسي وځپي، ځیني په یوه ډول او ځیني په بل ډول، عراق هغسي او گرجستان دغسي، یو د جنگ له لاري او بل د بغاوت له لاري، دوی سوریې او ایران ته هم بدې رابر وهلې دي او د مرکزي آسیا په هېوادونو کي چي دوی کوم فوځونه ځای پر ځای کړي، دا به همداسي دلته پاته وي، ستاسو مطالبې له دوی داسي دي لکه د فیل په غوږ کي د ماشې بنگا. د بش وروستۍ وینا په دې اړه د شك هر مجال ختم کړ او تاسو ته ئې واضح پیغام ولېږو چي د فوځونو د ایستلو په اړه د هیچا عرائضو ته اهمیت نه ورکوي. دا فوځونه به تر هغه دلته پاته وي چي ستاسو ټول اثر او رسوخ په کي ختم شي. نه پوهېږو تاسو په دې کي څه گټه لیدلې چي د امریکا په لاس د افغانستان له اشغال سره موافق یاست او مسکو پلوه افغاني ډلو ته وایاست چي د امریکایانو ملگرتیا ته دوام ورکړي!!

موږ د افغانستان د روان بحران عادلانه او پایدار حل غواړو او د جگړي د فوري ختمولو طرفدار یو. که له جگړي پرته له بلي لاري د هېواد خپلواکي ترلاسه کول ممکن وی، نو موږ به تر هر چا د مخه همغه لار غوره کړې وی. که دا اوس اشغالگر ځواکونه له افغانستان ووځي او افغانانو ته د خپل برخلیك د ټاکلو موقع ورکړی شي، موږ په نورو ټولو مسئلو خبرو ته تیار یو. کومي افغاني ډلي چي په انگرېزانو او امریکایانو ځان ساتي، هغوی ته وایو چي په افغانانو باور وکړئ، موږ د امنیت تضمین درکوو، که په افغانانو باور نه کوئ له کوم بې طرفه اسلامي

هېواد به وغواړو چې ستاسو د امنیت لپاره څو کسان راولېږي!! موږ خپلواك اسلامي افغانستان غواړو، پر عفوې، بخښنې او پخلاینې باور لرو، نه د انتقام په فکر کې یو او نه د جنګ له لارې قدرت ته د رسېدو تلوسه لرو!! موږ د بهرنیو اشغالګرو ځواکونو د ایستلو لپاره جهاد کوو او افغانانو ته وایو: تر هغه چې ټول اشغالګر ځواکونه له افغانستانه نه وي وتلي وسله پر زمکه مه ږدئ او له مقاومت لاس مه اخلئ. انګرېزان د اسلام او مسلمانانو زاړه دښمنان دي، د اسلامي امت د اکثرو مصیبتونو او ستونزو باعث همدا انګرېزان دي، دوی ته باید یو ځل بیا د میوند او جګدلك جګړې ور په یاد کړئ. امریکایانو بد معاشۍ ته ملا تړلې، د زور له ژبې پرته په بله ژبه نه پوهېږي، فقط په خپل جهادي مقاومت او پر له پسې ګذارونو سره هغوی دې ته اړ کولی شئ چې له افغانستان ووځي. باید همت وکړئ، بل اسلامي پاڅون ته ملا وتړئ، په هر ځای کې پر دښمن برید وکړئ، د هېواد په هیڅ ګوټ کې ئې یوه شېبه آرام مه پرېږدئ، خوب ورباندې حرام کړئ، دوی ته وښیئ چې افغانان غلامي او اسارت نه مني، له اسلام لاس نه اخلي، د پردیو سلطې ته سر نه ټیټوي، له خپل دین، خپلواکۍ، عزت او ناموس د سر په بیه دفاع کوي او په دې لار کې هرې قربانۍ ته چمتو دي. افغانان د دې پېړۍ د جهاد سالاران او مخکښان دي، مبادا له نورو وروسته پاته شي، مبادا عراقي مجاهدین له دوی دا مقام وګټي!!

افغانان دې مطمئن وي چې انګرېزان او امریکایان به د روسانو په څېر له افغانستان وځي. الله تعالی به د دوی ټولې هلې ځلې ناکامه کوي، هغه افغانان چې په روان اسلامي جهاد کې برخه نه اخلي ډېر ژر به په خپلو کړو ندامت وکړي، إن شاء الله هېواد به آزاد شي، اشغالګر کفري ځواکونه به له افغانستان ووځي او هغه وخت به د جهاد مخالفین نه د خدای په وړاندې د منلو وړ عذر لري او نه د خپل ولس په وړاندې!! هم به خپل رب ته شرمنده وي او هم خپل ولس ته!!

زه یو ځل بیا مجاهدینو ته اطمئنان ورکوم چي ستاسو د بري او د دښمن د ماتي ورځ نژدې ده. د افغانستان د آزادۍ او د اسلام د بري په هیله. والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۲\۹\۸

د صدام حسین نیونه

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ خَيْرٌ لِأَنْفُسِهِمْ إِنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿١٧٨﴾ آل عمران

امریکایانو د صدام حسین نیونه لوی بری وګڼلو، له ده سره په چلن کې ئې د کم ظرفو بد معاشانو په څېر د بد اخلاقۍ کرکجنه مظاهره وکړه، خو د ده نیونه به نه یوازي د عراقي ولس پر مقاومت هیڅ منفي اغېز نه کوي بلکي برعکس اوس به هغه عراقیان هم په مقاومت کې برخه اخلي چي تر دې وړاندي ئې د دې واهمې په وجه له مقاومت ډډه کوله چي ښایي د مقاومت د بري په صورت کې به یو ځل بیا مخکینی نظام پر عراق مسلط شي. اوس به ټول آزادي غوښتونکي عراقیان په یوه مجاهد قیادت راغونډېږي.

د افغانستان او عراق مجاهدین د اسلام او خپل هېواد د آزادۍ لپاره جنګېږي، هیڅوك د کوم شخص لپاره خپل ژوند په خطر کې نه اچوي، د ظلم په ضد او د آزادۍ په شان د سترو او مقدسو آرمانونو لپاره قربانۍ ته چمتو کېږي. امریکایي چارواکي په دې نه پوهېږي چي د شخصیتونو په وژلو سره دا آزادي غوښتونکي مقاومتونه نه شي ځپلی.

د عراق په نیولو سره امریکا د عربي هېوادونو تر ټولو لوی او ځواکمن هېواد اشغال کړ، نور ضعیف او ناتوانه او واړه واړه عربي هېوادونه د دوی د کاملې سلطې په وړاندې نه شي ختنۍ کېدی، دا هېوادونه اکثراً په سیاسي، اقتصادي او نظامی لحاظ د دوی د مستعمراتو حیثیت لري او له کلونو کلونو رادېخوا هلته نظامی اډې لري. که له دې د مخه د دغو هېوادونو کوم چارواکي د امریکا او اسرائیلو په وړاندې څه حیثیت درلود نو دا هم د عراق او صدام حسین په وجه وو، له دې وروسته به دغو چارواکو ته هیڅ اهمیت نه ورکوي، برخلیك به ئې په واشنګټن کې ټاکل کېږي او هر څه به د جان ابی زید په امر تر سره کوي، هغه به د ټول خلیج وایسرای (viceroy: والي او واکمن) وي!!

د اسلامي هېوادونو واکمنان دي مخکې له دې چې د صدام حسین په څېر معامله ورسره وشي، باید خدای ته مخه کړي، د خپلو ولسونو اعتماد دې ترلاسه کړي او له دې حالت دې ځان وباسي چې خپل ولس ته فرعونان او پردیو ته غلامان وي. د عربو چارواکي دې واشنګټن ته د صدام د نیولو مبارکي نه ورکوي، دا کار به امریکایي یرغلګر دې ته هڅوي چې له تاسو سره هم همدا کار وکړي، ستاسو په لري کولو سره به د همداسي مبارکۍ پیغامونو طمع کوي!! بش لا د مخه اعلان کړی چې د عراق دیموکراسي به په ټول خلیج کې د دیموکراتیك انقلاب پېلامه وي!! هر هوښیار انسان د دې خبري په معنی ښه پوهېږي.

د صدام له نیولو وروسته به یو ځل بیا ټولې نړۍ ته څرګنده شي چې د امریکایي جنګ غوښتونکو چارواکو د دوهمي بهانې ختمېدو سره سره دا دئ دوی د عراق له اشغال لاس نه اخلي، بیا به هم د دیموکراسۍ د پلي کولو په پلمه د عراق اشغال ته دوام ورکوي. د عراق او د ټولې نړۍ مسلمانانو ته به هم څرګنده شي چې دا د عراق د اټومي او کیمیاوي وسائلو ختمولو او د صدام حسین د نیولو جنګ نه وو، بلکې بل صلیبي جنګ دئ چې له افغانستان پیل شوی او عراق ته غزېدلی.

د عراق او افغانستان پېښو وښوده چي نه د اسلامي نړۍ حکومتونه او فوځونه د امريکايي يرغلگرو مقابله کولی شي او نه ئې حکام او چارواکي، فقط د ملت له منځ راپاڅېدلي مجاهدين کولی شي د اشغالگرانو مخي ته ودرېږي او د خپل هېواد له اشغال ئې مأيوس کړي.

حکمتيار

أفغانستان ١٣٨٢\٩\٢٥

د قرآن فتوی

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٧٦﴾ النساء

د الله د لاري سرتېرو مجاهدينو!

د اسلامي امت د ژغورني لپاره قربانۍ ته چمتو سپاهيانو!

السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

تاسو د اسلام د اصلي دښمن په ضد مقدس جهاد ته رابلم، د امريکا په ضد جهاد ته، د دې پېړۍ لوی دجال، هغه چي کابل او بغداد ئې اشغال کړي، د اسرائيلو متولي، د مظلومو فلسطينيانو قاتل، د صليبي جنگ سر لښکر، د کفر، فساد او الحاد منبع، پر اسلامي هېوادونو د تپل شوو ټولو استبدادي، ظالمو او مفسدو حکومتونو حامي او مرستندوی، د امت پر ټولو زېرمو قابض او د نړۍ د ټولو شخړو، جگړو او ستونزو عامل.

هر هغه چا ته چي غواړي د جهاد الهي فريضه اداء کړي؛ وايو: اوس هغه وخت دئ چي بايد خپل ټول توان طاقت د ستر دښمن په ضد جنگ ته سوق کړو، په نورو جبهو کي ثانوي او غير ضروري فعاليتونه

متوقف کړو او په بل جنګ او په وړو جبهو کې له مصروفېدو ډډه وکړو. دا صحیح نه ده چې په یوه وخت کې په ډېرو جبهو کې مصروف شو او په ګڼ شمېر محاذونو کې خپل محدود ځواك ووېشو. دښمنان باید درجه بندي کړو، لومړی باید د لوی او اصلي دښمن چاره وکړو، حج موږ ته همدا درس راکوي چې د جمراتو د رمي په ورځو کې لومړۍ ورځ د جمرة الکبری د رمي ورځ ده، جمرة الاولی او جمرة الوسطی په دوهمه او درېیمه ورځ رمي کېږي، په لومړۍ ورځ د دواړو لخوا آرام تېرېږو، له رمي ئې ډډه کوو او ځان جمرة الکبری ته رسوو، لوی دښمن ته، د وړو دښمنانو ترشا ولاړ دښمن ته، اصلي کار چې ترسره شي واړه او فرعي کارونه له څه زحمت پرته ترسره کېږي، زموږ تېره تجربه؛ د شوروي اتحاد ماته؛ په همدې حقیقت شهادت ورکوي.

د فلسطین جهادي تنظیمونو ته مي هم مشوره دا ده چې خپل سرتېري د تل ابیب پر ځای بغداد ته ولېږئ، د غلام پر ځای د هغه آقا او بادار په نښه کړئ، سل اسرائیلیان له یوه امریکایي سره مه برابروئ، نن د فلسطین جنګ او د اسلام او کفر تر منځ اصلي جنګ په افغانستان او عراق کې روان دئ، د فلسطین په شمول د اسلامي امت د ټولو مسائلو برخلیك په همدې جنګ پوري تړلی دئ. که د اسلام دا لوی او اصلي دښمن دلته له ماتې سره مخامخ او وتلو ته اړ شو نو د شوروي اتحاد په برخلیك به اخته کېږي او له خپلو ټولو مستعمراتو به وځي.

اوس هر مسلمان په دې پوهېږي چې د کمونیزم له ماتې وروسته د جنګ مخکینۍ درې جبهې په دوو بدلې شوې او د کمونیزم خلاف له جنګ د امریکایانو له فارغېدو وروسته؛ دوی خپل ټول توان طاقت د اسلام په ضد جنګ ته متوجه کړ. پر افغانستان او عراق له یرغل مخکې، صلیبي ځواکونو د اسلام په ضد د جنګ داسي جبهه پرانیستې وه چې په هغې کې امریکایان د پردې تر شا جنګېدل، په فلسطین کې ئې صهیونستان جنګول، په کشمیر او چچین کې ئې د روسانو او هندوانو

ملاتړ کاوو، عراق او ايران، عراق او کويټ ئې جنګول او په اسلامي هېوادو کې ئې د مفسدو لاس پوڅو حکومتونو په ذريعه اسلامي تحريکونه ځپل، خو اوس په خپله په دې جنګ کې ښکېل شوي، مخکې د دوی فوځيان له مرګ ژوبلې خوندي وو؛ خو اوس هره ورځ کافي شمېر مړي او ټپيان انتقالوي، له دې د مخه به د دوی اجير فوځيان په قتل رسېدل؛ خو اوس دوی په خپله په قتل رسېږي، مخکې به دوی د جنګ مصارف له شتمنو عربي هېوادونو ترلاسه کول او په خپله به ئې د جګړو ډېره محدوده برخه مصرف په غاړه اخيست؛ خو اوس يوازې په افغانستان او عراق کې بايد د کال ١٢٠ مليارده ډالر مصرف کړي. مخکې د جګړو له منفي پايلو دوی تر ډېره خوندي پاته کېدل؛ خو اوس به په دې جګړو کې د ناکامۍ پايلې دوی ته کټ مټ هغسې وي لکه شوروي اتحاد ته د افغانستان په جګړې کې د ماتې پايلې.

زما ورونو! د سرکاري مفتيانو او بې همته دين خرڅوونکو ملايانو غلطو فتوی ګانو ته اعتناء مه کوئ، دوی خو حکومتونو د دې لپاره استخدام کړي او د مفتي او عالم لقب ئې ورکړی چې د حکامو هرې پرېکړې ته شرعي رنګ ورکړي، د دوی وظيفه خو د واکدارانو په اوامرو باندې په پټو سترګو د تأييد مهر لګول دي نه بل څه، د الله تعالی د صريح حکم په موجوديت کې د هيچا فتوی ته ضرورت نه لرئ، هلته چې فرمايي:

وَ مَا لَكُمْ لا تُقَتِلُونَ فِى سَبِيلِ اللَّهِ وَ الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَ النِّسَاءِ وَ الْوِلْدَنِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَ اجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَ اجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيراً ﴿٧٥﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُقَتِلُونَ فِى سَبِيلِ اللَّهِ وَ الَّذِينَ كَفَرُوا يُقَتِلُونَ فِى سَبِيلِ الطَّغُوتِ فَقَتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَنِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَنِ كَانَ ضَعِيفاً ﴿٧٦﴾ النساء

پر تاسو څه شوي چي د الله په لار کي او د هغو بې وزلو سړو، ښځو او ماشومانو (د ژغورني لپاره) نه جنګېږئ چي وايي: اې زموږ ربه! موږ له دغه ملك چي واكداران ئې ظالمان دي وباسه او له خپل لوري موږ ته كوم ولي وټاكه او له خپلي خوا موږ ته كوم مرستندوی وټاكه. څوك چي ايمان لري د الله په لار كي جنګېږي او څوك چي كافر وي د طاغوت په لار كي جنګېږي، نو د شيطان له ملګرو سره وجنګېږئ، يقيناً چي د شيطان هر كيد او چل كمزوری دئ.

بايد پوره ډاډه او مطمئن وئ چي إن شاء الله امريكا به په افغانستان او عراق كي له ماتي سره مخامخ كېږي او په دې ماتي سره به اسلامي امت او ټوله نړۍ د امريكايي بد معاشانو له شر ژغورل كېږي او د اسلامي امت د تېر برم او مجد د اعادې لار به پرانيستل كېږي. و ما ذلك على الله بعزيز

حكمتيار

افغانستان

١٣٨٢\١١\١١

د لوی اختر پيغام

وَإِذِ ابْتَلَى إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ﴿١٢٤﴾ البقره صدق الله العظيم

ورونو خوېندو!

ګرانو هېوادوالو! السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

افغانان نن لوی اختر په داسي حال كي لمانځي چي هېواد ئې د انګرېزانو او امريكايانو تر مشرۍ لاندي د صليبي ځواكونو په لاس اشغال

شوی، د دوی جهازونه د افغانانو پر سر ګرځي، په هر وخت او هر ځای چي وغواړي بمونه وروي، د هر افغان د نیولو او وژلو حق ځانته ورکوي، هره ورځ په لسګونو مظلوم افغانان په خپلو وینو کي رغړوي، په کابل کي ئې د خپلي خوښي حکومت نصب کړی، راډیو، تلویزیون، هوائي میدانونه، نظامی اډې، لویي لاري او ټول ستراتیژیك نقاط د دوی په واك کي دي. نو دا د افغانانو لپاره د واقعي اختر ورځي نه دي، اختر به هلته وي چي افغانستان آزاد او افغانان خپلواك وي، د پردیو سلطه پای ته رسېدلې وي، د خوف او وېري حالت په ډاډ او اطمئنان بدل شوی وي، په هېواد کي د اسلام بیرغ رپانده او قدرت د ولس د خوښي منتخب اسلامي حکومت په لاس کي وي او ټول خواره واره مهاجر افغانان په لوړ سر او ډاډه زړه خپل هېواد ته ستانه شوي وي.

ورونو خوېندو!

مسلمانان دا لوی اختر د ابراهیم علیه السلام د قربانۍ د کلیزې په توګه لمانځي او په دې سره د خپل جد د قربانۍ سنت ته خپله ژمنه او التزام څرګندوي. خو راشئ وګورو؛ آیا موږ عملاً د خپل جد ابراهیم علیه السلام په سنت عمل کوو؟ آیا د ده پر پل د ګام ایښودو اراده لرو؟ آیا له نمرود او نمرودیانو سره د هغه څه کولو عزم او جرأت لرو چي زموږ جد کړي وو؟ آیا د نمرود د لښکرو په مقابل کي خدای ځان ته کافي ګڼو او په یوازي سر او یوازي یوه تبر سره د دوی د معبودانو د نسکورولو او ویجاړولو جرأت او همت لرو؟ آیا د نمرود له سره اور ځکه وېره بې ځایه ګڼو چي د مرګ ژوند پرېکړه د عرش مالك کوي نه د ځمکي پر سر د زور ځواك خاوندان؟ آیا د خپل اسمعیل قرباني کولو ته چمتو یو؟ آیا خپل اسمعیل او هاجر د خدای په اسرې په شاړې وادي کي یوازي پرېښودی شو؟ آیا د نمرود د ګواښ په وړاندي دا ویلی شو چي "ربي الذي یحیي و یمیت"؟ که داسي نه وي نو ما ته ووایه چي د لوی اختر له لمانځلو ستا هدف څه دئ او طمع دي څه؟

نن خو د تاريخ تر ټولو ستر نمرود په کابل او بغداد کي راځرگند شوی، له بره اور ورو‌ي، زمکه ئې د مظلومانو لپاره د اور کنده گرځولې، وايي: خدای پرېږدئ، دين او اخلاق هېر کړئ، د خپلواکۍ او آزادۍ خبره مه کوئ، خدای همغه دئ چي زه ئې درښيم، دين همغه دئ چي زه ئې معرفي کوم، اخلاق يعني زما په څېر کېدل، خپلواکي او آزادي يعني د خپل دين او خپل ملي دود دستور له دائرې وتل، زنا، شراب، قمار، سود او خنزير حلال گڼل، حلال همغه دي چي زه ئې حلال گڼم او حرام همغه چي زه ورته حرام وايم!! آيا له دې نمرود د بغاوت او يوازي د رب العالمين د بندگۍ اراده لرې؟ آيا د نمرود په سره اور کي لوېدل منې خو له خپل دين لاس اخستل نه؟ آيا د اختر په ورځ د پسه ذبح کول دي د خپل سر او وينو قرباني کولو مقدمه ده؟ آيا د جمراتو رمي دي د دې نښه ده چي د الله د دښمن د ويشتو اراده لرې؟ آيا د کعبې د طواف مقصد دي دا دئ چي يوازي د الله د کور طواف کوې او هري بلي دړي ته له ودرېدو ډډه کوې؟ که داسي وي نو ستا اختر اختر دئ او حج دي حج، که نه نو اختر دي مېله ده او حج دي سفر.

الله تعالی دي زموږ اختر اختر کړي او زموږ حج حج.

الله تعالی دي موږ ته د ده په لار کي د صادقانه جهاد توفيق راکړي او د هر نمرود په وړاندي د قيام همت او جرأت.

الله تعالی دي اسلامي امت له دې ذلت او اسارت وژغوري او د امت تېر مجد او عظمت دي اعاده کړي.

د افغانستان د آزادۍ او په خپلواك افغانستان کي د اسلامي حکومت د قائمېدو په هيله. والسلام عليکم و رحمة الله و برکاته

ستاسو ورور حکمتيار

افغانستان

۱۳۸۲\۱۱\۱۱

د مجاهدینو او طالبانو د وحدت طرحه

د امریکایانو له یرغل نژدې یو نیم کال وروسته، طالبان دې ته چمتو شول چي ورو ورو، لږ شمېر او وړو وړو ټولګیو کي جګړو ته راوړاندي شي، له سریع ماتي وروسته ئې روحیه سخته ځپل شوې وه؛ بهرني جنګیالي ئې له لاسه ورکړي وو، ځیني ئې د کابل له حکومت سره یو ځای شول، هغه چي پاکستان او ایران ته ولاړل؛ ډېری ئې ونیول شول او امریکا ته تسلیم کړی شول؛ د دوی ځینو مخلصو غړو د حزب له مجاهدینو سره تماسونه ونیول او دا هیله ئې څرګنده کړه چي حزب اسلامي او د طالبانو تحریك باید په ګډه د دښمن مقابله وکړي، موږ موافقه وکړه، د هیئتونو په کچه خبري پیل شوې، موږ دوی ته د ګډ کار یوه جامع طرحه ورکړه، هیئتونو ئې په ورین تندي ومنله، خپلو مشرانو ته ئې انتقال کړه، خو متأسفانه د دوی مشرانو د خاصو دلائلو په وجه ورسره موافقه ونه کړه، د یووالي او ګډ کار په اړه زمونږ طرحه دا وه:

۱- باید داسي ګډه کاري شوری جوړه شي چي له هر لوري به دوه یا درې باصلاحیته غړي ورته معرفي کېږي او لاندي وظائف به لري:

- د مواقفو توحید او یووالی او له دښمن سره د جنګ یا سولي او روغي جوړي په اړه ګډ دریځ غوره کول.
- د ګډ کار په اړه وروستۍ پریکړي کول.
- په داخل کي د کارونو د تنظیم لپاره شوراګاني او مسئولین ټاکل.
- د لازیات وحدت لارې چاري لټول او په دې اړه مسئولینو ته مشورې ورکول.

۲- ټول ولایات باید په لاندي حوزو کي تنظیم شي او د هري حوزې

لپاره څو کسیزه شورې جوړه شي، دا شورې به د جهادي ټولګیو د جوړولو، سوق او ادارې او تجهیز او اکمال وظیفه په غاړه لري:

- کندهار، هلمند، ارزګان، زابل
- بادغیس، هرات، فراه، نیمروز، غور
- کنړ، ننګرهار، لغمان، نورستان
- پکتیا، پکتیکا، خوست
- لوګر، وردك میدان، غزني
- کابل، پروان، کاپیسا، بامیان
- بدخشان، تخار، کندز، بغلان
- مزار، سمنګان، جوزجان، سرپل

۳- په دې مرحلې کې باید خپل ټول توان طاقت یوازې بهرني اصلي دښمن ته متوجه کړو او په نورو جبهو کې ځان مصروف نه کړو، له جبهه یي جنګ باید ډډه وکړو، د دې پر ځای باید خپل جهاد د چریکي جګړو له غوښتنو سره سم عیار کړو اوس به یوازې په دې کارونو اکتفاء کوو: مجاهدین په وړو وړو درې - پنځه کسیزو ټولګیو کې تنظیمول، په هغه ځای او هغه وخت کې په غافل دښمن ناڅاپي بریدونه کول چې تصور ئې نه کوي او تیارې ئې نه وي ورته نیولې، ګزمو ته ئې کمینونه او سیمې له جاسوسانو تصفیه کول.

٤- د سیمو د اجتماعي او جغرافیایي جوړښت له مطالعې او د عمومي جنګي وضعیت له دقیقي څېړنې وروسته به فیصله کوو چې چېرته جبهې پرانیزو او په کوم وخت کې، د کومو سیمو د تصفیې او آزادولو هڅه وکړو او چېرته پر دښمن بریدونه توند او تېز کړو. مونږ نه پوهېږو چې دوی د کوم مصلحت لپاره اوس په جبهه یي جګړو لاس پورې کوي؟ مجاهد د مشرانو په لاس کې الهي امانت دئ، نباید داسي

جګړو ته سوق شي چي تر ګټي ئې تاوان زیات وي. له تېرو ترخو تجربو باید اعظمي استفاده وکړو.

دوی ته مو دا هم وویل چي اوس د کار وخت دئ، د داسي شرائطو له وضع کولو او د داسي موضوعاتو له طرح کولو باید ډډه وکړو چي د ګډ کار مانع ګرځي او په بې فایدې خبرو کې مو مصروفوي، د قیادت او راتلونکي نظام او حکومت مسئله باید دغي متحدي جبهې ته پرېږدو، په چا چي الله جل شأنه د مسلمانانو اکثریت راغونډ کړل او د مسلمانانو سواد اعظم ورباندي اعتماد وکړ، همغه به غوره کوو. ټول کارونه به په مشوره ترسره کوو او له استبداد رأی به ځان ساتو.

- همدا راز له دوی سره مو د یوې داسي پراخي متحدي اسلامي جبهې د جوړولو خبره هم وکړه چي ټول مخلص، متعهد او د اسلام په درد دردمند شخصیتونه او ځواکونه په یوه صف کې راغونډ کړي. د متحدي جبهې په اړه زموږ نظر دا دئ:
- باید ټول هغه مخلص افغانان چي له دې دردوونکي وضعیت ناراض دي، په یوې ډاډمني متحدي جبهې کې راغونډ کړو. د دې مقصد لپاره باید څو کارونه وکړو:
- د جبهې د جوړولو لپاره یو باصلاحیته کمیسیون وټاکو، په دې کې به زمونږ او د دوی له استازو علاوه یو شمېر مخلص مستقل غړي هم غړیتوب لري.
- دا کمیسیون به د ټولني له مخورو او با نفوذه شخصیتونو د جبهې د مؤسسانو د مجلس غړي وټاکي چي شمیر به ئې ۲۰۰-۳۰۰ وي.
- دا مجلس به د دې واك لري چي د جبهې مشر، منشي، اجرائیه، تصمیم نیونکې شوری، مرام او سیاسي او نظامی تګلاره وټاکي.
- په جبهې کې شامل شخصیتونه او ډلي به د جبهې تګلارې ته کاملاً

التزام لري.

- داسي هم کېدی شي چي په نظامی اړخ کي په خپل ګډ نظامی تشکیلاتو اکتفاء وکړو، چي په جبهې پوري تړلي موجود ځواکونه توحید او تنظیم کړي، داسي تدابیر ونیسي چي د دې ځواکونو اکمال، سوق او اداره له یوې مرجع ترسره شي. خو جبهه له دې اړخ سره څرګند او معلن تعلق ونلري او دښمن دواړه د یوې ډلي دوه برخې ونه ګڼي.

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۲\۱۱\۱۱

عمومي قیام

قَٰتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَ يُخْزِهِمْ وَ يَنصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَ يَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ﴿١٤﴾ وَ يُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ وَ اللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾ التوبة

د افغانستان له روان وضعیت معلومېږي چي إن شاء الله دلته هم د عمومي پاڅون وخت رانژدې شوی او افغانان به هم ډېر ژر د عراقي مجاهدینو په څېر د نیواکګرو په ضد د عمومي پاڅون لار غوره کوي. هیچا دا ګمان نه کولو چي عراقي مجاهدین به تر افغانانو مخکي شي، د دوی جنګي تجربو ته په پام سره د هر چا انتظار دا وو چي افغانان به تر عراقیانو د مخه په عمومي پاڅون لاس پوري کوي، په پرله پسې بریدونو سره به د هېواد له لوېشت لوېشت اشغالګران باسي او افغانستان به تر عراق د مخه خپلواکي ترلاسه کوي. إن شاء الله افغانان به دا کار کوي خو په مناسب وخت کي.

موږ لا د مخه ويلي وو چې د كابل او بغداد نيول آسان دي خو ساتل ئې گران او دا چې د اشغالگرانو تر ټولو ښې ورځې به د اشغال لومړۍ ورځې وي، له هغه وروسته به هره ورځ تر مخكې زيات بد خبرونه ترلاسه كوي، دوی ته تر اوسنيو بدو ورځو لا زياتې بدې ورځې په انتظار كې دي.

موږ د مقتدا صدر د پلويانو پاڅون ته ښه راغلاست وايو، دا يو په زړه پورې انكشاف گڼو چې نه يوازې د عراقي ولس د آزادۍ جنگ ته به نوې ساه وركړي، بلكې د شيعه مذهب پلويان به هم له هغه تاريخي رسوايي او پېغور وژغوري چې په عراق او افغانستان كې له صليبي اشغالگرو ځواكونو سره د ملگرتيا په وجه د دوی په برخه شوی، همدا راز به دا حكيمانه اقدام د دښمن په ضد د عراقي ولس او سني شيعه په يووالي كې مؤثر ثابت شي او د كربلا او كويټې په څېر د هغو خونړيو او دردونكو پېښو د تكرار مخه به ونيسي چې د امت دښمنان ئې غواړي او له دښمن سره د يوې ډلې له سازش راولاړېږي. دا يوه لويه غلطي وه چې ځينو مذهبي مشرانو او د دوی پلويانو په افغانستان، عراق او كشمير كې له مجاهدينو بېل دريځ غوره او له دښمن سره د روغې جوړې او ملگرتيا لار اختيار كړه. د عراق او افغانستان ټولو مسلمانانو ته پكار ده چې له مجاهدينو سره يو ځای شي او د دين خرڅوونكو آخوندانو او ملايانو له متابعت لاس واخلي.

امريكايان او انگرېزان دې په دې پوه شي چې په زور د ملكونو د اشغال دور تېر شوی، په هيڅ پلمه او تر هيڅ نامه لاندې نه ملتونه اشغال ته غاړه ږدي او نه ئې نړۍ وال تأييدوي؛ د ډېموكراسۍ راوستو پلمه هم نور كار نه وركوي، خلك دا هم د نورو دروغجنو پلمو په څېر گڼي، په افغانستان كې د كيمياوي او اټومي وسلو استعمال، پر كليو، كورونو او جوماتونو وحشيانه بم ورونې او د عراق په بې وسلو مظاهره كوونكو د ماشينگڼو ډزو د اشغالگرو ډېموكراتانو ماهيت هر چا ته بربنډ

کړ، حتی په دغو شعارونو غولېدلو ته هم.

که انګرېزانو او امریکایانو دې ته زړه ښه کړی وي چې له بدنامو ملیشو به افغاني فوځ او پولیس جوړ کړي او د افغانانو په ضد به ئې وجنګوي او په دې سره به د خپلو عسکرو د مرګ ژوبلې مخنیوی وکړي، باید د تېرو دوه نیمو کلونو ناکامو هڅو ورته ثابته کړې وي چې دا خوشې او کاواکه هیله ده. په پیسو اخیستل شوي جنګیالي سر په پیسو نه خرڅوي او د څو ډالرو لپاره د مرګ خطر نه قبلوي، مګر نه ګورئ چې اکثر استخدام شوي کسان لومړي خط ته د لېږلو په وخت او حتی تر هغه د مخه تښتېدلي. تښتېدلو کسانو خپلو خپلوانو ته ویلي چې د فوځ او پولیس لپاره تر روزنې لاندې نیول شوو افغانانو ته شراب او د خنزیر غوښه ورکوي، چې په دې سره معلومه کړي دوی له دین لاس اخیستو او د امریکایانو او انګرېزانو هر خدمت ته تیار دي که نه.

موږ د کابل د امریکایي حکومت ستري محکمې ته هم وایو چې په شرابو، د خنزیر په غوښه، فحشاء او فساد باندې اعتراض سره او د لاس پوځي حکومت چارواکو ته د عرائضو په وړاندې کولو سره نه تاسو له الهي مسئولیت خلاصېږئ او نه له دنیوي ذلت او سپکاوي. د نجات لار دا ده چې د کفري ځواکونو په لاس د تپل شوي حکومت له ملګرتیا لاس واخلئ، توبه وکړئ او له ملت سره یوځای شئ.

موږ په دې کلك باور لرو چې الله تعالی به د شیخ المجاهدین احمد یاسین شهید او د فلسطین، افغانستان او عراق د نورو مظلومو شهیدانوویني نه ضائع کوي او حتماً به د دوی له بې رحمه قاتلانو انتقام اخلي. وما ذلك علی الله بعزیز

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۳\۱\۲۰

بيان

له تسليم شوو برائت

حزب اسلامي افغانستان د کابل امريکايي حکومت ته د ځينو کسانو د تسليمېدو په اړه لاندي وضاحتونه کوي:

- دا د ګوتو په شمېر څو کسان دي چي ځيني ئې ډېر د مخه له حکومت سره يو ځای شوي او امريکايانو له دوی مکرر غوښتل چي د حزب اسلامي په نامه په کابل کي دفتر پرانيزي او ځيني ئې په پاکستان کي اوسېدل او امريکايانو تر فشار لاندي نيولي وو چي يا به له کرزي سره ملګري کېږئ يا به د ډاکټر غيرت بهير په څېر د F B I لخوا نيول کېږئ او لاس تړلي به شورای نظار ته سپارل کېږئ.
- په کابل او شاوخوا کي ئې د حزب اسلامي د ډېرو غړيو وروستۍ نيونې هم د دغه جريان کړۍ وې.
- دا کسان د يوه ستر او سمسور بڼ څو نړېدلو او ورستو ونو ته ورته دي چي دښمن ته به يوازي دومره کار وکولی شي چي څو ورځي ئې د تبليغاتو تنور ورته تود کړي.
- حزب چي د تأسيس له لومړۍ ورځي کومه تګلاره غوره کړې او په دې لار کي ئې په زرګونو شهيدان ورکړي، همداسي به د مخکي په څېر او تر هغه لازيات په استوار او مضبوطو ګامونو مخ په وړاندي درومي او له اسلام، هېواد او خپل ولس د دفاع لپاره به خپل جهاد ته دوام ورکوي.
- له اشغالګرانو سره سازش او د يوه لاس پوڅي حکومت په ناولي ډنډ کي د ورګډېدو جسارت هغه څوک کولی شي چي خدای او دين ته ئې شا

کړې وي او د یوه اسلامي حزب په لیکو کې د مبارزې همت ئې له لاسه ورکړی وي.

- نن افغان مؤمن ولس هغه څوك او ډله د خپلو هیلو او آرمانونو ترجمان ګڼي چې د اسلام او خپلواکۍ لپاره یو ځل بیا قرباني ته ملا تړي، د ټولو اشغالګرو ځواکونو وتل غواړي او له خپلواك اسلامي افغانستان په کم څه نه راضي کېږي. دوی له هغه چا ژوره کرکه لري چې د څو ذلیلو کرسیو ترلاسه کولو لپاره د کمونستانو په څېر د نیواکګرو ملګرتیا کوي.

حزب اسلامي افغانستان

۱۳۸۳\۲\۱٤

افغان ولس ته

فَلَا تَهِنُوا۟ وَتَدْعُوٓا۟ إِلَى ٱلسَّلْمِ وَأَنتُمُ ٱلْأَعْلَوْنَ وَٱللَّهُ مَعَكُمْ وَلَن يَتِرَكُمْ أَعْمَٰلَكُمْ ﴿٣٥﴾ غافر

ګرانو هېوادوالو!

غیرتي او با ایمانه مجاهدینو! السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

د الله تعالی په رښتینو وعدو مي دا باور دئ او راتلونکې ته مي دا ډاډمن انتظار چې إن شاء الله ډېر ژر به زړه ور او مجاهد افغانان له غرونو، سردرو او کلیو راکوز شي، شنه بیرغونه په لاس کې، د تکبیر له نارو سره، د ښارونو له باایمان او دیندارو اوسېدونکو سره به یو ځای شي، د ښکېلاکګرو اډې به محاصره کړي، د جګدلك او میوند خاطرې به راتازه کړي، پر ارګ به د اسلام بیرغ ورپوي، د زندانونو دروازې به پرانیزي، ټول هغه کسان به آزاد کړي چې د اسلام او آزادۍ غوښتلو په تور نیول شوي وو، د دوی پر ځای به د انګرېزانو او امریکایانو جاسوسان او ملي خائنان

په دې زندانونو کې واچوي، نړۍ والو ته به اعلان کړي چې نور نو افغانان آزاد او خپلواك دي، د خپلې خوښې اسلامي حکومت به جوړوي، خپل مشران به په خپله غوره کوي، هغه ورځ به ټول هغه کسان خړ سترګي او سرکوزي وي چې د یرغلګرانو په ضد ئې له جهاد ډډه کوله او په لاس پوڅي حکومت کې د کوم ذلیل مقام ترلاسه کولو لپاره ئې له دښمن او د ده له جاسوسانو سره سازشونه کول.

موږ مجاهدو افغانانو او عراقیانو ته وایو چې ستاسو د آزادۍ او عزت یوازینۍ لار د مقاومت ادامه ده، آزادي او عزت له قربانیو پرته له بلې لارې نه شي ترلاسه کېدی، پام چې د دښمن له لوري د روغې جوړې او مذاکراتو په نامه غولوونکې دام کې ونه نښلئ، داسې نه چې په ملل متحد اعتماد وکړئ، امریکا به اوس په عراق کې د اخضر ابراهیمي په لاس هغه څه کوي چې د پال برېمر په ذریعه ئې ونه کړی شول، د ابراهیمي لومه تر برېمر ډېره خطرناکه ده، د ده په لاس به امریکایان په عراق کې همغه څه کوي چې په افغانستان کې ئې وکړل، هلته به هم د امریکایي لویې جرګې غولوونکې ډرامه جوړوي او له دې لارې به د امریکایانو د خوښې حکومت ته قانوني بڼه ورکوي، عراقیانو ته به حتماً معلومه وي چې د کابل لویو جرګو د همغه لاس پوڅي حکومت پر تندي د تأیید ټاپه ووهله چې امریکایانو په بن کې جوړ کړی وو. د اشغال په وخت کې انتخابات او داسې جرګې د مخدره موادو په څېر د ولسونو د تخدیر، بې حسه کولو او تحمیق وسائل دي. څوك چې عراقیان او افغانان له نیواکګرو سره خبرو آترو ته هڅوي او غواړي د منځګړیتوب دنده ترسره کړي هغه په حقیقت کې د اشغالګرانو استازی دئ چې غواړي د عراقیانو او افغانانو په سر له امریکایانو سره معامله وکړي۔

څوك چې له اشغالګرانو سره سازش او د دښمن د برلاسي په وخت کې د دوی شرائطو ته تسلیمېدل جائز سوله ګڼي او داسې ښیي چې شریعت د داسې مداهنت اجازه ورکړې، هغوی یا له اسلام بې خبره دي

یا د جهاد او له اسلام د دفاع همت نه لري، په دې نه پوهېږي چې پیغمبر علیه السلام د دښمن د برلاسي په وخت کې سوله نه ده کړې، برعکس هغه وخت ئې سوله کړې چې دښمن د یرغل او برید توان له لاسه ورکړی وو، د مسلمانانو ځواك د پوره برلاسي په حال کې وو، د دښمن ټول بریدونه ئې په شا ټمبولي وو او اوس هغه د تهاجم په حال کې او دښمن د دفاع په حال کې وو. له دښمن سره سوله نه په مکي دور کې شوې او نه د مدني دور په لومړیو کلونو کې، برعکس په دې موده کې د قرآن لارښوونه دا وه:

فَلا تَهِنُوا وَ تَدْعُوا إِلى السلْمِ وَ أَنتُمُ الأَعْلَوْنَ وَ اللَّهُ مَعَكُمْ وَ لَن يَتِرَكُمْ أَعْمَلَكُمْ ﴿٣٥﴾ محمد

نو مه سست کېږئ او مه روغې جوړې ته بلنه ورکوئ او تاسو خو تر ټولو لوړ یاست او الله له تاسو سره دئ او هیڅکله به ستاسو عملونه (جهاد او قرباني) ضائع نه کړي

د تاریخ هر لوستونکی په دې پوهېږي چې له غالب لوري سره د مغلوب سوله فقط یوه معنی لري: ذلت ته تسلیمېدل، د دښمن برلاسي منل او شرائطو ته ئې غاړه ایښودل. او هر چا چې دا کار کړی په دائمي ذلت او غلامۍ کې پریوتی او دا هغه څه دي چې نه عزیز اسلام د هغه اجازه ورکوي او نه هیڅ غیرتي مسلمان هغه ته غاړه ږدي.

ځیني خلك او ځیني هېوادونه او واکداران ئې د دې هڅه کوي چې د افغانستان او عراق جګړې دوه بېلې بېلې جګړې ثابتې کړي!! دوی غواړي داسي وښیي چې د عراق جګړه د افغانستان له جګړې فرق لري، یوه د امریکا جګړه ګڼي او بله د ملګرو ملتونو، یوه ناجائز او بله جائز، دلته چې کومه وینه توئېږي له هغې بلې ئې بېله ګڼي، په دې جګړې کې برخه اخیستل د انسانیت غوښتنه او هلته برخه نه اخیستل د بشري حقوقو تقاضی شمېري، دوی په دې متناقض او دوه رنګي سیاستونو سره

غواړي خپل ولسونه وغولوي او داسي وښيي چي په خپلو سياستونو کي مستقل دي او د اصولو له مخي پرېکړه کوي!! خو هر څوك پوهېږي چي دا خوشې بې بنسټه خبري دي، څوك په دې نه پوهېږي چي دا دواړه جګړي د امریکایانو د ګټو جګړي دي، په دې جګړو کي د نورو هېوادونو فوځونه فقط د اجیر او مجبور فوځ په څېر د امریکایي افسرانو تر قومندې لاندي جنګول کېږي، دوی نه د جګړي په سوق او اداره کي څه ونډه لري او نه ئې د پیل او پایلو په اړه د څه ویلو مجال لري، ملګري ملتونه د امریکایانو په لاس یوه غولوونکي وسیله ده. دا حکومتونه د امریکایانو د ارضاء لپاره په هغې ظالمانه او وحشیانه جګړي کي برخه اخلي چي هره ورځ د امریکایانو په ناولو لاسونو په لسګونو بې دفاع او بې ګناه افغانان په کي وژل کېږي خو ملګري ملتونه د بې ضمیره ننداره کوي!! دا هڅه هغه حکومتونه کوي چي تماشاچي په څېر د هغه ننداره کوي!! دا هڅه هغه حکومتونه کوي چي په جګړو کي د امریکایانو د ملګرتیا په وجه ئې په خپلو هېوادونو کي خپل اعتبار له لاسه ورکړی، د ولسونو حساس وجدان چي دا وحشیانه تېری او دا بې رحمانه وژني نه شي زغملی، په جګړو کي برخه اخیستل نه مني او په چارواکو له هري خوا غږ کوي چي د دوی زامن د امریکا د ګټو لپاره قرباني نه کړي. د دغه مخ په زیاتیدو فشار له امله ځیني حکومتونه دې ته اړ شول چي خپل فوځونه له عراق وباسي، ځیني نور هڅه کوي چي هم خپل ولس راضي کړي او هم امریکا، له عراق د فوځونو د ایستلو پرېکړه کوي خو د افغانستان په اړه له امریکا سره خپلي ملګرتیا ته دوام ورکوي!! خو داسي معلومېږي چي ولسونه په منافقتونو پوهېږي او له منافقو او جنګ غوښتونکو حکامو سره د هسپانیي د مخکیني حاکم أزنار په څېر د معاملې هوډ لري!!

زه باید دا خبره نړۍ والو ته اعلان کړم چي له عراقي مظلومو بندیانو سره د امریکایانو او انګرېزانو هغه ذلیلانه او له قساوت ډك چلن چي د نړۍ په مطبوعاتو کي ئې یوه وړوکي برخه منعکس شوه، دا د دوی عام

چلن دئ، له افغاني بندیانو سره تر دې زیات وحشیانه او ذلیلانه چلن شوی، نه یوازې دا چې هغوی ئې بربنډ کړي، جنسي تېری ئې پرې کړی، برقي شوکونه ئې ورکړي، بلکې روزل شوي سپي ئې ورتوشلي چې هم سپکاوی ورواړوي او هم ئې وداړي. د کندهار او بګرام په اډو کې چې امریکایانو له بندیانو سره څه کړي د انسانیت په تاریخ کې ئې ډېر کم مثال موندلی شو، دوی په خپلو بې رحمانه جنایاتو سره د روسانو مخ هم سپین کړ او دا ئې وښوده چې د KGB تعذیبونه باید د CIA په پرتله د شریفو اروپائیانو چلن وګڼو. امریکایانو یوازې د بګرام په زندان کې د دریو بندیانو په وژلو اعتراف کړی! او دا هم هغه وخت چې د بشري حقوقو یوې ټولنې د امریکایانو په لاس د دوی تعذیب او وژنه افشاء کړه.

مرګ پر اشغالګرانو

سرلوړي او بریالي دې وي مجاهدین

حکمتیار

۱۳۸۳\۲\۱۸

پر چینایي کارګرانو برید

حزب اسلامي افغانستان د څو خبرو وضاحت کوي:

- په کندز کې پر چینایي کارګرانو د برید په اړه باید ووایو چې دا د مجاهدینو د هیڅ ډلې لخوا نه دئ شوی، مجاهدین پر انګرېزانو، امریکایانو او پر هغه چا برید کوي چې افغانان وژني او د دوی هېواد ئې نیولی دئ، پر چینایي کارګرانو د برید لپاره هیڅ توجیه او دلیل نه ګوري. په یقین سره وایو چې دا برید د امریکایانو لخوا شوی، همغه امریکایان چې په ګوادر کې ئې هم پر چینایي کارګرانو برید وکړ او په یوګوسلاویا کې ئې هم د دوی پر سفارت بمونه وورول. د دې تر شا د سي

آی اې لاس دئ، غواړي چین په افغانستان او پاکستان کې د فعال حضور له هځو لاس په سر کړي. د چین چارواکي باید دې ته متوجه وي چې په سي آی اې پوري د تړلو حلقو په راپورونو باور ونه کړي، شورای نظار چې په دې اړه کوم څه ویلي دا ئې د امریکایانو په وینا ویلي، هر چا ته معلومه ده چې دا ډله د ډبل جاسوسانو ډله ده، مخکې د کې جي بي لپاره د خپل ولس په ضد لګیا وه او اوس د سي آی اې نوکري کوي.

● په دې اونۍ کې په ځینو پاکستاني اخبارونو کې ورور حکمتیار ته منسوب بیان نشر شوی چې نه دا بیان د ده دئ او نه په هغه کې راغلې خبري د ده دي، د حزب اسلامي کوم بل مقام او دفتر هم داسي بیان نه دئ ورکړی، معلومه نه ده چې دا بیان چا ورکړی او د څه لپاره؟! خو یوه خبره ځرګنده ده چې بیان ورکوونکي غوښتي له یوې خوا د حزب اسلامي او طالبانو تر منځ سوء تفاهم راولاړ کړي او له بلي خوا داسي وښیي چې حزب اسلامي په هر څه کې د طالبانو حمایت کوي. خو موږ نه د طالبانو په داخلي امورو کې مداخلت کوو او نه له طالبانو سره تر اوسه کومه موافقه لرو. موږ بېل او د خپلي اسلامي تګلاري مطابق په جهاد لګیا یو او دوی بېل.

● د انتخاباتو په اړه زموږ دریځ دا دئ چې د هېواد د اشغال په حالت کې انتخابات، لویه جرګه او د اساسي قانون تصویب د اشغالګرانو غولوونکي ډرامې ګڼو چې غواړي افغانان مصروف کړي او خپل لاس پوڅي حکومت ته مشروعیت ترلاسه کړي، خو د دې سره سره زموږ نظر دا وو چې که داسي کوم کس د جمهوري ریاست لپاره کاندید شي چې د هېواد په خپلواکۍ باور ولري، د روسي او امریکایي یرغلګرو ملګرتیا ئې نه وي کړې، له افغانستان د ټولو بهرنیو ځواکونو بلا قید او شرط او فوري وتل وغواړي او په خپلواك افغانستان کې د واقعي اسلامي نظام قائمول ئې هدف وي، نو موږ به ئې ملاتړ کوو او ولس ته به وایو چې همدې کس ته په رأی ورکولو سره دښمن ته په خوله سوك ورکړئ او

ورته وښيئ چي افغانان نه د پردیو غلامي مني او نه د پردیو غلامانو ته رأی ورکوي، خو متأسفانه تر اوسه پوري داسي کوم کس نه دئ راوړاندي شوی، نو ځکه اوس ولس ته وایو چي په دې انتخاباتو کې په برخي نه اخیستلو سره دنیا ته وښيئ چي افغانان له غلامۍ او غلامانو کرکه لري.

● موږ به تر هغه جهاد ته ادامه ورکوو چي ټول نیواکگر ځواکونه زموږ د هېواد له لوېښت لوېښت خاوري ووځي او په آزاد او خپلواك افغانستان کې د افغان ولس د خوښي اسلامي حکومت قائم شي، د اشغال په دوران کې له دښمن او د هغه له ذلیلو گوډاگیانو سره هر راز تفاهم او سازش د خپلو اسلامي اصولو خلاف گڼو. افغان ولس ته بلنه ورکوو چي دا په نیمه لار کې پاته مخکینی انقلاب تکمیل کړي، د شر او فساد د ځواکونو او د ظالمانو، مفسدینو، ملي خائنانو او جنایتکارانو واکمني پای ته ورسوي او پر عدالت ولاړه سوکاله اسلامي ټولنه جوړه کړي. په دې مبارزه کې به موږ د سابق په څېر په هر محاذ او هر وخت کې د خپل ولس په څنگ کې وو.

حزب اسلامي افغانستان

۱۳۸۳\۳\۲۶

مقاطعه با انتخابات امریکایی

در حالی‌که کشور عزیز ما افغانستان توسط نیروهای صلیبی اشغال گردیده، زمام امور کشور بطور مطلق در دست جنرالان امریکایي بوده، و این اشغالگران امریکایي اند که از میان خائنین به ملت، جنایتکاران جنگی، عناصر دین فروش، وطن فروش، مفسد و منافق، فرومایه ترین آنان را، همانهایي که بیش از دیگران بیگانه پرست، وفادار تر به اجانب و خادم تر به منافع آنان اند؛ انتخاب نموده، عده ای را در حکومت، برخی را در صفوف اردو و شماری را در پولیس بکار می‌گیرند، این

جنرالان امریکايي اند که تصمیم می‌گیرند چه کسی را بکدام کاری بگمارند، چه کسی را به زندان بکشند، تبعید و تعقیب کنند، بر کجا بم بریزند، کدام خانه و دفتر را تفتیش نموده، بر عزت و آبروی صاحب خانه، مأمور و افسر تجاوز کنند، آنها نیز مثل روسها عده ای از افغانان فرومایه، بی مروت و نامرد را که دیروز روسها آنها را علیه ملت ما جنگاندند و امروز تحت قومنده جنرالان امریکايي و انگلیس بر ضد مردم خود می‌جنگند، بکار گرفته اند. حکومت دست نشانده کابل که به زور بازوی امریکايي ها بر کابل مسلط شده، در واقع به خواست و موافقه واشنگتن و مسکو تشکیل گردیده و وزارتخانه هایش به گروه هايي تعلق گرفته که سابقه خدمت به اجانب را داشته و وابسته به کشور های بیگانه اند. حال امریکا می‌خواهد بر پیشانی این حکومت دست نشانده ساخت بن مهر حکومت منتخب بزند، برای این منظور درامه مسخره و مضحکه آمیزی تحت عنوان انتخابات را براه انداخته، انتخاباتی که امنیت آن را نیروهای صلیبی تأمین نموده، مصارف آن را امریکا تأدیه می‌کند، کولن پاول وزیر خاجه امریکا قبل از برگزاری انتخابات اعلان می‌کند که اگر در افغانستان انتخابات برگزار شود، یا به تأخیر بیفتد و یا برگزار نشود در هر صورتی کرزی جوان رئیس جمهور خواهد بود!! خلیلزاد نماینده خاص بش و جاسوس بدنام سی آی ای می‌گوید: کرزی بدیل ندارد! از ترکیب کاندیدان ریاست جمهوری به صراحت معلوم می‌شود که حکومت آینده همان حکومت ساخت بن خواهد بود، حکومتی که وزراء آن توسط هیئت های امریکايي و روسی برگزیده شد، حال و بعد از انتخابات امریکايي رئیس جمهور آن وفادار به امریکا و معاونین آن وابسته به روسیه خواهند بود.

امریکايي ها می‌خواهند این انتخابات قبل از انتخابات آینده امریکا برگزار شود، تا جورج بش از آن در مبارزات انتخاباتی اش به عنوان دستآورد و موفقیت در سیاست خارجی اش و چون نمونه صدور

دیموکراسی امریکايي به افغانستان تحت اشغال نیروهای امریکايي استفاده کند! انتخابات افغانستان در واقع جزء کمپاین انتخاباتی جورج بش است. افغانان غیور و سر بلند باید با عدم شرکت خود در این انتخابات امریکايي سیلی محکمی‌بر روی بش بکوبند و به جهانیان ثابت کنند که افغان ها آزادی می‌خواهند، نه حکومت دست نشانده اجانب را می‌پذیرند ونه انتخابات مسخره در زیر برچه سربازان امریکايي و در سایه بی ۵۲ امریکايي را.

برادر عزیز افغانی ام! اگر ایمانت را حفظ کرده ای، به آزادی کشورت عشق می‌ورزی، از زندگی ننگین در اسارت اجانب نفرت داری، سلطه بیگانگان و غلامانش را بر کشورت نمی‌پسندی، تجاوز اجانب بر عزت، آبرو و ناموس افغانان را که هر روز شاهد نمونه هایش هم در زندانهای امریکايي و هم در پایگاه های نظامی اش هستی تحمل نمی‌کنی، باید کم از کم از اشتراك در انتخاباتی ابا ورزی که تحت سلطه اجانب برگزار می‌شود و دادن رأی به کسی را مایه شرم و سر افگندگی بشماری که نوکر دشمنان دین و وطن تو اند. اشتراك در این انتخابات و رأی دادن به یکی از کاندیدان آن چنان است که به جورج بش، بلیر و پوتین رأی بدهی، و از جنگ و تجاوز آنان علیه تمامی مسلمانان جهان حمایت کنی، با چنین حمایتی در دنیا در زمره آنان محسوب خواهی شد و در آخرت نیز در قطار آنان و تحت پرچم شان در برابر محاسبه الهی قرار خواهی گرفت. افغانان متدین، خداپرست، متعهد به اسلام، وطنخواه و آزادی خواه باید به دنیا باری دیگر ثابت کنند که نه به غلامی‌تن می‌دهند، نه به غلامان اجانب رأی می‌دهند و نه در انتخابات مورد پسند بیگانگان شرکت می‌کنند.

کسانی‌که در جهاد مقدس ضد تجاوز شوروی بااخلاص و صداقت شرکت ننموده، بخاطر پول، چوکی، و اغراض پست دیگری با مجاهدین یکجا شده بودند، این عناصر منافق اکنون از صفوف مجاهدین کنار

خواهند رفت، علیه جهاد و مجاهدین تبلیغات خواهند کرد، در برابر امریکايي ها دست بر سینه خواهند گذاشت، از حکومت امریکايي حمایت خواهند کرد، و تحت فرمان آنان علیه ملت خود خواهند جنگید. اینها عناصر فرومایه، ذلیل و بی مروتی اند که دوستی شان با هیچ کسی صادقانه نبوده، و سود شان به هیچ کسی نمی‌رسد، تجرید شان از صفوف مجاهدین موجب تقویه هر چه بیشتر مجاهدین خواهد شد.

افغان های مؤمن باید در این امر هیچ تردید و شکی نداشته باشند که اشغالگران امریکايي، به فضل و عنایت الهی، و در نتیجه قربانی ها، صبر و صمود مجاهدین مؤمن مثل نیروهای متجاوز شوروی با سرافگندگی از کشور ما خارج خواهند شد و آنگاه، إن شاء الله، افغان های امریکايي با همان وضعیتی ذلتبار مواجه خواهند شد که رفقای کمونست شان و مؤتلفین آنان با آن روبرو شدند. تاریخ گواه صادق این حقیقت است که پیروزی نهائی از آن حق پرستان و آزادی خواهان مجاهد بوده، عاقبت مستکبرین و همکیشان فرعون و غلامان شان چیزی جز رسوايي و ذلت نمی‌باشد.

قرآن می‌فرماید:

... ٱسْتَعِينُواْ بِٱللَّهِ وَٱصْبِرُوٓاْۖ إِنَّ ٱلْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦۖ وَٱلْعَٰقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٨﴾ الاعراف

... از خدا استمداد بجویید و شکیبايي ورزید، زمین از خداست، به هر کی از بندگانش بخواهد به میراث می‌دهد، و انجام نیکو برای پرهیزگاران است.

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۳\۵\۲۸

پیام

به دلیر مردان مجاهد شمال کشور

وَ مَا لَكُمْ لا تُقَتِلُونَ فِى سَبِيلِ اللَّهِ وَ الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَ النِّساءِ وَ الْوِلْدَنِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظالِمِ أَهْلُهَا وَ اجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنك وَلِيًّا وَ اجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنك نَصِيراً ﴿۷۵﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُقَتِلُونَ فِى سَبِيلِ اللَّهِ وَ الَّذِينَ كَفَرُوا يُقَتِلُونَ فِى سَبِيلِ الطَّغُوتِ فَقَتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشيْطَنِ إِنَّ كَيْدَ الشيْطَنِ كَانَ ضَعِيفاً ﴿۷۶﴾ النساء

به دلیر مردان مجاهد شمال کشور!

به شما وارثان مجاهدین سربلند و قامت کشیده دوران مقاومت در برابر تجاوز شوروی!

به شما که سلف مجاهد تان با قربانی ها، حماسه آفرینی ها و حملات کوبنده شان بر دشمن، داستانهای همیشه به یاد ماندنی را در صفحات زرین تاریخ مقاومت ثبت کردند، حماسه هائې که هرگز فراموش نخواهد شد، هم دشمن همواره به یاد خواهد داشت و هم ملت سرافراز ما!

به شما می‌گویم: چرا امروز که کشور تان باری دیگر بدست دشمنان اسلام اشغال شده است و وضعیت بدتر از سابق را بر کشور تان تحمیل نموده، استقلال، آزادی و حاکمیت ملی تان توسط نیروهای اشغالگر سلب گردیده و هویت اسلامی میهن تان به شدت تهدید می‌گردد؛ چرا خاموش و ساکت نشسته اید و چرا نظاره گر بی تفاوت این وضعیت غم انگیز و درد آور؟! مگر غیرت و همت سلف مجاهد و آزاد منش تان را

از دست داده اید؟! آیا به این زندگی ذلت آور و ننگین راضی شده اید و بیم از دشمن، شهامت و ایمان تان را کم رنگ ساخته و شما را به سکوت در برابر بیگانگان واداشته است؟! چرا راضی شده اید که عده ای از وطن فروشان بی ننگ و بی ایمان، گاهی شما را به روسها و کمونست ها می‌فروشند و تحت قومنده جنرالهای روسی و پرچمی با برادران افغان تان می‌جنگانند و گاهی به انگلیسها و امریکایي ها می‌فروشند و فرزندان تان را بخاطر منافع بیگانگان می‌جنگانند؟! به چشم خود می‌بینید که امروز در میدان هوايي بگرام و در اطراف پایگاه های نظامی نیروهای اشغالگر در کابل چه می‌گذرد، مگر از تجاوزات وحشیانه و بی رحمانه امریکایي ها بر زندانیان مظلوم در زندان جهنمی گوانتانامو و بیست زندان امریکا در پایگاههای نظامی‌اش در افغانستان، بر علاوه چندین زندان خصوصی دیگر در شهر کابل اطلاعی ندارید؟ مگر از داستان تجاوز عساکر امریکايي بر هشت مترجم پروانی و پنجشیری شان اطلاع نیافتید؟ مگر نمی‌بینید که جنایتکاران امریکايي بر تمامی این زندانها در پایگاههای نظامی شان اکتفاء ننموده، به همکاری شورای نظار زندان خصوصی دیگری را در شهر کابل کشوده، زندانیان بی دفاع و مظلوم را با بی رحمانه ترین و وحشیانه ترین شیوه ها شکنجه نموده، برای ساعات طولانی از سقف اطاقها از پا آویزان کرده و آب جوش بر بدن برهنه شان پاشیده، شکنجه هايي که کمونستها و روسها از آن شرم داشتند و شکنجه گران سفاك امریکايي در زندانهای ابو غریب، بگرام و گوانتانامو از اعتراف به آن احساس خجالت می‌کنند، ولی سردمداران خبیث گروههای وابسته نه از همکاری شان با شکنجه گران امریکايي انکار کردند و نه آن را محکوم نمودند!! مگر نمی‌بینید که این وطنفروشان فرومایه و ذلیل، فرزندان شما را وادار می‌سازند تا به پایگاههای نظامی بیگانگان رفته به عنوان مزدور و سرباز ثبت نام کنند، و در کنار سربازان امریکايي و انگلیسی و تحت فرمان آنان علیه ملت

خود بجنگند؟ پدران و برادران مجاهد شما در گذشته بخاطر دفاع از ننگ و ناموس خود به هر قربانی آماده بودند، از این باکی نداشتند که در راه دفاع از دین و آزادی، وجب وجب کشور به خون آنان سرخ شود، نمی‌دانیم شما را چه شده و سکوت شما را در برابر این وضع غم انگیز و شرم آور چگونه توجیه کنیم؟

ما در این مدت دو نیم سال گذشته هر روزی منتظر بودیم که حماسه آفرینان شمال کشور امروز و فردا قیام خواهند کرد، یکجا با مجاهدین مؤمن ولایات شرقی، جنوبی و جنوب غربی کشور بر دشمنان هجوم خواهند برد، مجاهدانی چون استاد عبدالودود شهید، انجنیر حمیدالله شهید، شهادتیار شهید، سید حمیدالله شهید، سید جان شهید، شاهد شهید، نیازی شهید، انجنیر سلیم شهید، منصور شهید، بنوال شهید، خارنوال عبدالروف شهید، موحد شهید و سائر سروران حماسه آفرین، باری دیگر از میان آنان سر خواهد افراشت، و جوانان دلیر و سر به کف این سرزمین مرد خیز در هر قدمی در برابر دشمن در کمین خواهند نشست و هر یکی عده ای از اشغالگران را به جهنم خواهند فرستاد و در مجموع شمال کشور عرصه را بر دشمن تنگتر و تنگتر خواهد ساخت و... ولی متأسفانه این انتظار تا حال برآورده نشد!! بر عکس می‌بینیم که در شمال کشور ملیشه های دوران شوروی و گروه های وابسته به مسکو امروز در خدمت متجاوزین امریکایي اند و به زور بازوی آنان بر آن حوزه حکومت می‌کنند، و تفنگداران مزدوری را از این منطقه به کمك امریکایي ها به کنر، پکتیا و کندهار می‌فرستند تا تحت قومنده آنان علیه مجاهدین این ولایات بجنگند!!

مردم غیور شمال کشور!

برادران مجاهد شما در سائر ولایات، با خدای خود تعهد کرده اند که تا آخرین قطره خون خود در برابر دشمن خواهند جنگید و تا راندن آخرین فرد نیروهای اشغالگر از کشور خود سلاح را بر زمین نخواهند

گذاشت.

مطمئن باشید که نیروهای انگلیس- امریکایي مثل نیروهای اشغالگر شوروی، با ذلت و سر افگندگی از میهن عزیز ما رانده خواهند شد، و مجاهدین مؤمن و قهرمان ما از این آزمون بزرگ الهی نیز پیروزمند و سربلند بیرون خواهند رفت، و شرمندگی دائمی برای کسانی خواهد ماند که یا به دشمن تسلیم شدند و یا از پیوستن به صفوف مجاهدین آزادی خواه خودداری ورزیدند.

اگر اشغالگران در نتیجه مقاومت ها و قربانی های مجاهدان سربلند سائر ولایات، از کشور اخراج شدند، جواب شما به آنان و به تاریخ آینده کشور چه خواهد بود؟

تا چه زمانی این ذلت و رسوایي وسلطه اجنبی و اجنبی پرستان و تجاوز به ننگ و ناموس را تحمل می‌کنید؟

آیا رابطه تان را با گذشته های تابناك و با سلف قهرمان و مجاهد تان بریده اید و امروز میان شما چند رزمنده متعهد به اسلام و مجاهد آزادمنش نیز یافت نمی‌شود؟

بیایید باعدم اشتراك در انتخابات امریکایي و عدم رأی به تمامی کاندیدان وابسته، حامی‌حضور نیروهای بیگانه در کشور و موافق با اشغال میهن بدست نیروهای صلیبی، سیلی محکمی بر روی جورج بش و تونی بلیر بکوبید و به دنیا باری دیگر ثابت کنید که افغان های مؤمن و آزادیخواه، جز آزادی کامل و خروج تمامی نیروهای اجنبی و تأسیس حکومت منتخب اسلامی در افغانستان آزاد و مستقل، به هیچ چیزی دیگر راضی نخواهند شد، نه انتخابات امریکایي را می‌پذیرند، نه حکومت مزدور و وابسته را و نه نامزدهای تحت حمایه اجانب را.

بیایید با سهمگیری فعال در جهاد اسلامی و بیزاری و برائت از وطنفروشان خائن به اسلام و ملت؛ و عدم حمایت از دین به دنیا فروشان؛ مسئولیت بزرگ الهی و واجب اسلامی تان را اداء نموده، تاریخ

پر شکوه آباء و اجداد تان را زنده کنید و خلف ناصالح، زبون و بی همت برای آنان نباشید. مرگ بر امریکای جنایتکار و وحشی

زنده باد اسلام

پیروز و سربلند باد مجاهدین

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۳\۵\۲۸

له امریکایي انتخاباتو سره مقاطعه

په داسي حال کي چي افغانستان د صلیبي ځواکونو په لاس اشغال شوی، د هېواد واګې د امریکایي جنرالانو په لاس کي دي او دا امریکایي اشغالګران دي چي له ملي خائنانو، جنګي جنایتکارانو، دین پلورونکو، وطن خرڅوونکو، مفسدینو او منافقینو د خپلي خوښي څېرې او هغه چي تر نورو زیات دوی ته وفادار وي غوره کوي، ځیني په حکومت کي نیسي، ځیني په اردو کي او ځیني په پولیسو کي، دا پرېکړه دوی کوي چي څوك چیرته او په کوم کار وګماري، څوك په زندانونو کي واچوي، څوك تبعید کړي، چیرته بمونه ووروي، کوم کور او دفتر تلاشي کړي، د کور باعزته خاوند سپك او د مأمور او افسر په عزت تېری وکړي. دوی د روسانو په څېر همغه بې مروته او نامرده افغانان استخدام کړي چي پرون روسانو د افغانانو په ضد وجنګول او نن د امریکایانو تر قومندې لاندي د ولس په ضد جنګېږي، د امریکایانو په زور پر افغان مظلوم ولس مسلط شوی لاس پوڅی حکومت په اصل کي د واشنګټن او مسکو په خوښه او موافقه جوړ شوی او وزارتونه ئې په هغو ډلو وېشل شوي چي په پردیو پوري تړلې دي. اوس امریکا غواړي دغه لاس پوڅي حکومت ته د یوه منتخب حکومت نوم ورکړي، د دې لپاره ئې د مسخره

انتخاباتو خندوونکې ډرامه جوړه کړې، داسي انتخابات چي صلیبي ځواکونه ئې امنیت تأمینوي، د امریکا خارجه وزیر کولن پاول لا د مخه وایي چي که انتخابات وشي یا ونشي په هر صورت کي به ځوان کرزی جمهور رئیس وي! د بش خاص استازی او د سي آی اې بدنام جاسوس خلیلزاد وایي چي کرزی بدیل نه لري! او د کاندیدانو له ترکیب په ډاګه معلومېږي چي راتلونکی حکومت به همغه وي چي په بن کي جوړ شو او وزیران ئې امریکایي او روسي هئیتونو غوره کړل، اوس به ئې جمهور رئیس امریکا پلوه او معاونان ئې روس پلوه وي.

امریکایان غواړي دا انتخابات د امریکا له انتخاباتو د مخه ترسره شي، چي جورج بش له هغه په خپلي انتخاباتي مبارزې کي د یوې لاس ته راوړنې او بریا او په اشغال شوي افغانستان کي د امریکایي دېموکراسۍ د پلي کولو د بېلګي په توګه استفاده وکړي. د افغانستان انتخابات په اصل کي د جورج بش د انتخاباتي کمپاین یوه برخه ده. غیرتي او میړنی افغان ولس باید په دې امریکایي انتخاباتو کي په نه برخه اخیستو سره جورج بش ته پر مخ کلکه څپېړه ورکړي او نړۍ والو ته وښیي چي افغانان آزادي غواړي، نه د پردیو لاس پوڅی حکومت مني او نه د امریکایانو د بی ۵۲ تر سیوري لاندي مسخره انتخابات.

زما وروڼو، خوېندو! که څوك ایمان لري، له خپلواکۍ سره ئې مینه وي، د غلامۍ ژوند نه خوښوي، پر خپل هېواد د پردیو او د دوی د غلامانو واکمني نه غواړي، د افغانانو پر ننګ، عزت او ناموس د پردیو هغه تېري نه زغمي چي بېلګي ئې هم په امریکایي زندانونو کي او هم د دوی په نظامی اډو کي هره ورځ په سترګو ګوري، نو لږ تر لږه باید په هغو انتخاباتو کي له برخي اخیستو ډډه وکړي چي د پردیو تر سلطې لاندي ترسره کېږي او هغه چا ته رأی ورکول د شرم او پېغور خبره وګڼي چي زموږ د دین او وطن د دښمنانو نوکران دي. په دغو انتخاباتو کي برخه اخیستل او په صندوقونو کي ئې کوم کاندید ته رأی ورکول داسي

ده لکه چي څوك بش، پوتین او بلیر ته رأی ورکړي او د نړۍ د ټولو مسلمانانو په ضد د دوی د یرغلونو ملاتړ وکړي، په دې ملاتړ سره به په دنیا کي هم د دوی په ډله کي شمېرل کېږي او په آخرت کي به هم له دوی سره یو ځای د خدای په وړاندي ودرېږي. پرخپل دین ولاړ او پر آزادي او خپل وطن مین افغانان باید دنیا ته ثابته کړي چي نه غلامي مني، نه غلامانو ته رأی ورکوي او نه د پردیو د خوښي انتخاباتو کي برخه اخلي.

چا چي د روسانو په ضد مقدس جهاد کي په اخلاص سره برخه نه وه اخیستې او د پیسو او کرسیو لپاره له مجاهدینو سره یوځای شوي وو دا منافقین به نن د مجاهدینو له لیکو بېلېږي، د جهاد او مجاهدینو په ضد به تبلیغات کوي، امریکایانو ته به لاس په سینه ودرېږي، د امریکایي حکومت ملاتړ به کوي او د پردیو تر قومندې لاندي به له خپل ولس سره جنګېږي. خو دا هغه ذلیل او بې مروته کسان دي چي له هیچا سره ئې ملګرتیا صادقانه نه ده او هیچا ته ئې ګټه نه رسېږي، د مجاهدینو له لیکو د دوی رټل کېدل د جهاد د مزید پیاوړتیا باعث کېږي.

افغانان باید په دې کي هیڅ شك ونه لري چي امریکایان به د الله په مرسته او د مجاهدینو د قربانیو او صبر په نتیجه کي د روسانو په څېر سرکوزي له افغانستان وځي او بیا به إن شاء الله پر امریکایي افغانانو همغه حالت راځي چي پر کمونستانو او د دوی پر ائتلافي ملګرو راغی. تاریخ په دې شهادت ورکوي چي وروستۍ بریا د حق پالونکو او آزادي غوښتونکو ده او د مستکبرینو او ظالمانو او د دوی د ملګرو او غلامانو پای او عاقبت له رسوایي او سپکاوي پرته بل څه نه وي.

قرآن همداسي فرمایي:

... اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴿١٢٨﴾ الاعراف

... له الله مرسته وغواړئ او صبر وکړئ، زمکه خو د الله ده، له خپلو بندګانو ئې هغه چا ته په میراث ورکوي چي دی ئې غواړي او نیکه پایله خو د متقیانو ده.

حکمتیار

افغانستان

١٣٨٣\٥\٢٨

بیان

ایران او د حزب بانکي حساب بندول

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴿٥١﴾ المائدة

اې مؤمنانو! یهود او نصاری په ملګرتیا مه نیسئ، دوی خو په خپلو کې سره ملګري دي او له تاسو چي هر څوك له دوی سره ملګرتیا وکړي، د دوی له ډلي به (یهودي او مسیحي) ګڼل کیږي او الله د ظالمانو دا ټولی نه هدایت کوي.

ګرانو هېوادوالو!

یو ځل بیا خپل مظلوم ولس ته اطمئنان ورکوم چي:

- له اسلام د دفاع او د خپل هېواد د آزادۍ په روان جنګ کې به د تل په څېر د دوی په څنګ کې وو، جهاد ته به تر هغه ادامه ورکوو چي ټول بهرني اشغالګر ځواکونه زموږ له هېواد ووځي او په خپلواك او آزاد افغانستان کې د ملت د خوښي اسلامی حکومت قائم شي. د الله د لاري مخلص مجاهدین نه د خپل هېواد پر یوې لویشت خاوري د بهرنیو

ځواکونو شتون او سلطه مني، نه د هېواد د اشغال په دوران کې له جهاد او مقاومت د یوې شېبې لپاره لاس اخیستو ته تیار دي او نه د پردیو د وسلو او پیسو په زور تپل شوو حکومتونو کې د برخي اخیستو تور داغ پر خپلي لمني منلی شي.

- موږ له لومړۍ ورځي اعلان کړی چي بهرني ځواکونه دي له افغانستان ووځي او افغانان دي پرېږدي چي خپل برخلیك په خپله، د خپلو معتقداتو په رڼا کې او له بهرني فشار او مداخلې پرته وټاکي، اوس هم زموږ خبره همدا ده، که دا شرائط ومنل شي، هم خبرو ته تیار یو، هم په هېواد کې د امنیت په تأمین کې مرستي ته او هم په انتخاباتو کې برخي اخیستو ته. امریکایان دي هم پوه شي چي د افغانانو جهاد به د هېواد تر کاملي خپلواکۍ او له افغانستان د ټولو بهرنیو ځواکونو تر ایستلو او د یوه آزاد، خپلواك او اسلامي افغانستان تر جوړېدو دوام کوي. موږ ډاډه یو چي د اشغالگرانو په ضد د بل اسلامي پاڅون ورځي رانژدې دي، په کنړ، ننگرهار، پکتیا، پکتیکا، زابل، ارزگان او نورو ولایاتو کې چي د مقاومت او پر اشغالگرو ځواکونو د مسلسلو بریدونو کوم حال دئ او شمال ته چي د مقاومت د پلوشو د خورېدو کوم وضعیت دئ، د همدې خبري زېری ورکوي، افغانان تر دې زیات د انگرېزانو او امریکایانو ظلمونه، فسادونه او پر دین، عزت او ناموس د دوی تېری نه شي زغملی.

- امریکا په تېرو دریو کلونو کې د ټولو وحشیانه بریدونو، بمباریو، نیونو او وژنو سره سره په دې ونتوانیده چي مقاومت وځپي او د پراختیا مخه ئې ونیسي، د طالبانو د حکومت له نسکورولو پرته ئې خپل هیڅ هدف ترلاسه نه کړی شو. له دې وروسته خو به نه د دې هېواد په هیڅ ځای کې آرامه ورځ تېره کړی شي، نه به ئې له افغانستان د ښو خبرونو ترلاسه کولو آرمان ترسره شي، نه به امنیت راوستی شي، نه به د مرکزي آسیا تېل او گاز له دې لاري انتقال کړی شي او نه به د اسلامي حکومت د جوړېدو مخه ونیول شي، له افغانستان به د شوریانو په څېر وځي او

إن شاء الله د شوروي اتحاد په برخلیك به اخته کېږي او د دوی ګوډاګی حکومت به هم د دوی له وتلو سره سم نسکورېږي.

• موږ مطمئن یو چې جورج بش به په خپلو جنګ غوښتونکو سیاستونو سره د امریکا لپاره غوره بریژنف ثابت شي او امریکا به له همغو پایلو سره مخامخ کړي چې بریژنف شوروي ورسره مخامخ کړ، د نړۍ په ګوټ ګوټ کې ډېرو پوهانو او هغو چې غواړي نړۍ وال د امریکا له شر وژغورل شي، د دې تمنا کوله چې کاش بش یو ځل بیا انتخابات وګټي او امریکا څو کاله نور هم د بش د بد معاشو انډیوالانو په لاس کې پاته شي، چې امریکا د مزید تباهۍ په لور بوځي، شاید الله تعالی د همدغو کسانو د تمنا د تحقق لپاره بش ته د امریکا زمام سپارلی وي. په عراق کې د دوی د مړو او ژوبلو شمېر ١١٤٠٠ او په افغانستان کې ١٧٠٠ته ورسېدو، دا تلفات د اوږدې مودې لپاره نه شي زغملی، سږ کال امریکا تر شپږ سوه ملیاردو ډالرو زیاته تجارتي خساره درلوده، د ډالرو بیه ئې د یورو په نسبت ٣٥٪ راپرېوته، د تېلو بیه تر پنځوسو ډالرو واوښته، د امریکا حکومت ٧٤٠٠ ملیارد ډالره پوروړی دئ، سږ کال درې سوه اتیا ملیارده ډالره د بودجې کسر لري، په ټولي نړۍ کې د امریکا په ضد د عام او شدید تنفر کچه هغه ځای ته ورسېده چې د تاریخ په اوږدو کې د هیڅ استعماري ځواك په ضد نه وه لیدل شوې، په ټولي نړۍ کې د امریکا په ضد هومره مظاهرې وشوې چې مثال ئې په تاریخ کې نه شو موندلی... دا خبري د دې زېری ورکوي چې د امریکا د زوال ورځې رانژدې شوې. دا خبره عادي مه ګڼئ چې جان کیري د انتخاباتو د نتائجو له اعلان وروسته بش ته وویل: باید د امریکا د تجزیې مخه ونیول شي!!

• امریکایان دي په دې هم پوه شي چې که پاکستان او ایران د دوی مرسته نه وی کړې نو نه ئې افغانستان نیولی شو او نه عراق او اوس هم که د دغو ملکونو مرسته نه وي نو ډېره ګرانه ده چې په عراق او افغانستان کې آرامه ورځ تېره کړي. خو وبه ګورو چې د دې هېوادونو

چارواکي تر کومه د خپلو ولسونو د غوښتنو خلاف ستاسو ګواښونو ته سر ټیټوي او د مظلومو افغانانو او عراقیانو په ضد ستاسو مرسته کولی شي!

په ایران کې زما د بانکي حساب د بندېدو په اړه چې له درواغو او مبالغو ډک کوم خبر خپور شوی په دې اړه څو وضاحتونه ضروري ګڼم:

- په داسې حال کې چې زما بانکي حساب درې کاله د مخه په همغه ورځ بند شوی چې ایراني چارواکو د امریکایانو په وینا او د هغوی د ارضاء لپاره له ایران زما د ایستلو فیصله وکړه، او غوښتل ئې ما امریکایانو ته وسپاري؛ نه پوهېږم چې دوی د کوم غرض لپاره دا خبر په دې وخت کې او په دې غلط انداز کې خپور کړی، که دا پر ایران د برید په اړه د واشنګټن د وروستیو ګواښونو په وجه وي نو زه ئې معذور ګڼم، سره له دې چې باور لرم ایران په خپلو تنازلاتو سره نه یوازې امریکا نه شي راضي کولی بلکې هغه مزید جرئ کوي، په افغانستان او عراق کې چې ایران د امریکا کومه مرسته وکړه، تر دې چې د ایران په لاس روزل شوي او مسلح شوي افغانان او عراقیان د امریکایانو تر قومندې لاندې د خپلو ولسونو په ضد وجنګېدل او پکتیا او فلوجې ته د جنګ لپاره ولاړل، که دغو مرستو واشنګټن قانع نه کړ، بل به څه وي چې هغوی راضي کړي او د ګواښونو مخه ئې ونیسي؟ که په افغانستان او عراق کې مقاومت نه وی نو خدای خبر چې امریکا به تر اوسه له ایران سره څه نه وو کړي!! که امریکا پر ایران برید وکړ نو ستره وجه به ئې دا وي چې ایران د افغانستان او عراق په نیولو کې د امریکا ملګرتیا وکړه!
- دا هم د حیرانتیا وړ ده چې ولې په دروغو د اویا ملیونه ډالرو خبره کوي، په داسې حال کې چې ښه پوهېږي په دې حساب کې یو ډالر هم نشته، که زما په نامه د ایران په کوم بانک کې ډالر وي نو زه ئې ایران ته بخښم، د منجمد کولو پر ځای دې هغه یا امریکایانو ته ورکړي او یا دې حزب الله او فلسطینیانو ته او یا د کابل هغو چارواکو ته چې یو وخت د دوی ملګري وو خو اوس د (شیطان بزرګ) په خدمت کې دي او د

ډالرو لپاره ئې د دوی وسله او خپل دین او وطن خرڅ کړ. ما همغه وخت ایراني مشرانو او چارواکو ته ولیکل چې د دې حساب بندول نه شرعي مجوز لري او نه حقوقي او قانوني توجیه، په دې کې د هغو افغاني کارګرانو د محدودو امانتونو پرته بل څه نه شته چې په ایران کې ئې کار کولو. نه خو د حضرت علی (رض) مذهب د دې اجازه ورکوي او نه د امام حسین (رض) مذهب له ظالم او یرغلګر کافر سره د مظلوم مسلمان په ضد د ملګرتیا اجازه، نه خو امریکا په دې درواغجنو تبلیغاتو سره زما ولس غولولی شي او نه زما د جهاد مخنیوی کولی شي او نه تاسو امریکا خوشحالولی شئ، مخصوصاً که امریکایان پوه شي چې په دې کې هغه رقم نشته چې دوی ته په دروغو ویل شوي!! که زما د شهید پلار، ورونو، خپلوانو او د مبارزې او سنګر د ملګرو په نیولو او وژلو سره نه روسان وتوانېدل چې زما د جهاد مخه ونیسي او نه امریکایان، نو إن شاءالله په بل څه هم زموږ مخنیوی نه شي کولی، موږ جهاد داسې ګڼو لکه لمونځ او روژه او پرېښودل ئې داسې لکه د لمانځه پرېښودل، موږ ژوند ته د یوه الهي امانت په سترګه ګورو چې د الله په لار کې وقف کول ئې خپل دیني مسئولیت او د نجات ذریعه ګڼو. مرګ پر امریکا او د دوی پر بې ایمانه ملګرو؛ بریالي دي وي د الله د لارې مؤمن مجاهدین

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۳/۱۰/۱

بیان

د امریکا ښکرور درواغ

حزب اسلامي افغانستان د وروستیو جریاناتو په اړه لاندي وضاحتونه ضروري ګڼي:

- موږ خپل مجاهد ولس ته اطمئنان ورکوو چي د حزب اسلامي مخلص مجاهدین به د تل په څېر د دوی په څنګ کي وي او د هر یرغلګر په ضد به په لومړي خط کي جنګېږي، هیڅکله به خپل مظلوم ولس یوازي پرېږي نه ږدي. موږ به تر هغه جهاد ته ادامه ورکوو چي د اشغالګرو ځواکونو آخري فوځي د جنرال ګراموف په څېر سر ټیټی له افغانستان ووځي، افغانان خپلواکي ترلاسه کړي او زموږ د هېواد په هیڅ ګوټ کي نه د پردیو بیرغونه رپېږي، نه ئې اډې وي، نه ئې راډیوګاني او ټلویزیونونه او نه محبسونه.

- د کابل د امریکایي حکومت دا ادعاء په کلکه ردوو چي ګواکي د حزب ځیني قومندانان امریکایانو ته تسلیم شوي. دا ښکرور دروغ دي، د سلګونو نورو دروغجنو ادعاګانو په څېر، په کابل کي اوس د دروغجنو پاچایي ده، جورج بش د نړۍ د ټولو دروغجنو پاچا دئ، ځوك چي خپل ولس، کانګریس او ټولي نړۍ ته پر عراق د برید په اړه هغه دروغ ویلی شي او د اټومي او ګڼ وژنو وسلو د شتون هغه دروغجنه دعوی کولی شي، نو د ده لاس پوڅو ته د داسي دروغو ویل ګران کار نه دئ. مسیحي امریکایان هره ورځ هومره دروغ وایي چي کمونست روسان پرېږي شرمېدل، دوی تر اوسه په افغانستان او عراق کي د خپلو فوځیانو د مرګ ژوبلي حقیقي شمېر اعلان نه کړ، د افغانانو او عراقیانو د مرګ ژوبلي

شمېر ئې څرګند نه کړ، د خپلو ملګرو انګرېزانو دا خبره ئې رد کړه چې په یوه کال کې یو لك عراقیان وژل شوي او اوس هره میاشت تر لس زره زیات عراقیان مري، که په عراق کې د خبریالانو شتون دوی په ځینو خبرو اعتراف ته نه مجبورولی نو دا به ئې هم نه وو منلي چې تر اوسه (۱۵۷۰) یو زر پنځه سوه اویا امریکایان وژل شوي، لکه چې په افغانستان کې په خپلو تلفاتو اعتراف نه کوي او خپل ولس ته دروغ وایي.

- هیڅ با ایمانه او غیرتي افغان به پردیو ته تسلیم نه شي، یا به ملیشه دښمن ته تسلیمېږي او یا کمونست چې نه ایمان لري او نه غیرت. افغانان پر هر هغه چا لعنت وایي چې دښمن ته تسلیم شوی او پر خپل هېواد د پردیو سلطې او واکمنۍ ته غاړه ږدي، قرآن هغه کسان د کافرانو په ډله کې ګڼي چې د کافرانو تر واکمنۍ لاندي ژوند کوي، په دې راضي وي او غواړي چې نور هم د دوی په څېر دښمن ته تسلیم شي: قرآن فرمايي:

وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّى يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٨٩﴾ النساء

دا خوښوي چې تاسو هم داسي کافران شئ لکه دوی چې کافران شول، نو بیا به سره برابر شئ، نو تر هغه له دوی دوستان مه نیسئ چې د الله په لار کې هجرت وکړي، نو که ئې ډډه وکړه، نو وئې نیسئ او هر ځای چې ئې مومئ وئې وژنئ او مه له دوی کوم دوست نیسئ او مه کوم مرستندوی.

ګورئ چې قرآن داسي کسان منافقین ګڼي او مسلمانانو ته امر کوي چې تر هغه ئې خپل ملګري او دوستان مه ګڼئ چې د کفر له سلطې راونه وځي او د کافرانو له ملګرتیا لاس وانه خلي، له دوی ځان وساتئ، د دوی هڅه دا ده چې تاسو هم د دوی په څېر شئ، تاسو هم له جهاد لاس

واخلئ او دښمن ته تسلیم شئ، دوی باید د دښمن له ډلي وګڼئ او په نیولو او وژلو ئې هیڅ ځرفه مه کوئ او همغه څه ورسره وکړئ چي له دښمن سره ئې کوئ، هیڅ یو ئې مه خپل دوست ګڼئ او مه ترې د ملګرتیا طمع کوئ.

امریکایانو ته وایو: موږ نن د واشنګټن د امپراطور په کالبوت کې د روم د امپراطور روح ګورو، نن ګورو چي له مظلومو مسلمانانو سره همغه څه کېږي چي دوه زره کاله مخکې د بش نیکونو له عیسی، یحیی او زکریا علیهم السلام او د دوی له باایمانه ملګرو سره کول. تاسو چي نن د ګوانتانامو، ابوغریب، بګرام او کندهار په زندانونو کې په مظلومو افغانانو او عربانو کوم وحشیانه ظلمونه کوئ، ستاسو پلرونو له عیسی علیه السلام او د ده له حواریونو سره همداسي کړي وو، که هغه صلیب د دوی د زامنو د غاړو طوق شو چي پلرونو ئې د عیسی علیه السلام حواریون وربانديي ځړول، په لاسونو او پښو ئې مېخونه ورټکوهل او په اور کې ئې غورځول او اوس د دوی د کلیساوو په دېوالونو هغه د ظلم او وحشت تصویرونه انځور شوي او ستاسو د پلرونو بې رحمي او قساوت خلکو ته وریادوي، همداسي به راتلونکي نسلونه د دې زندانونو په تصویرونو کې ستاسو وحشت او بې رحمي رایادوي، دا به راتلونکي تاریخ او نسلونو ته په میراث پاته کېږي او د تل لپاره به ستاسو د زامنو د غاړو طوق وي. که دلته ستاسو راتګ دا ټول وحشت له ځان سره درلود، خو له دې پلوه ښه وو چي تاسو راغلئ او موږ تاسو، ستاسو مذهب، ستاسو دیموکراسي او بشري حقوق په سترګو ولیدل، زموږ ځیني کم عقلان، ستاسو د مذهب، دیموکراسۍ او بشري حقوقو په اړه غولېدلي وو او رنګین رنګین خوبونه ئې ورته لیدل، اوس په حقیقت پوه شول او تاسو ئې ښه وپېژندئ، په خپلو سترګو ئې ولیدل چي تاسو له ځان سره څه راوړل: د غلو او ملي خائنانو واکمني، رشوت، اداري فساد، د ماشومانو تښتونې، شراب، قمار، نڅا، هندي او غربي بربنډ فلمونه،

مخدره مواد، ایډز، ځان وژني، غلا، شوکې، بې امنیتي، فقر، لوږه... دا افغانانو ته ستاسو سوغاتونه وو، تاسو یوازې په وطن پلورونکو او ملي خائنانو، بې دینه او بداخلاقو او لاابالي ناانسانانو اعتماد کوئ، څوك چې خپل هېواد په څو ډالرو پلوري، هغه به ولې رشوت نه خوري او ولې به په ظلم، اداري فساد او اختلاس کې تر ستوني نه وي غرق؟ یو شریف افغان ستاسو په څنګ کې نه لیدل کېږي، شریف او وطنپال افغانان خو یا تاسو تروریست ګڼئ، یا ئې وژنئ او یا ئې ګوانتانامو ته لېږئ.

په دې هم پوه شئ چې ستاسو له نظره تروریستان د خپل ملت له نظره اتلان دي او ستاسو په ناولو لاسونو چې کوم افغانان، عربان او پاکستانیان وژل شوي، خلکو د دوی د یاد ژوندي ساتلو لپاره د دوی پر قبرونو زیارتونه جوړ کړي او هغوی ته د عیسی علیه السلام د حواریونو په سترګه ګوري.

د ثور اتمه او له هغه راوروسته ټولې خونړۍ پېښې په حقیقت کې د اسلام او مجاهدینو په ضد د مسکو او واشنګټن د ګډې دسیسې نتائج وو، دوی او په دوی پورې تړلو ګاونډیو په ګډه د جبل السراج ائتلاف جوړ او د جګړو اور ئې بل کړ، د ثور اتمه د پرچمیانو کودتا وه، د جنرال نبي عظیمي او جنرال آصف دلاور تر مشرۍ لاندې، دا کودتا د جنرال دوستم د ملېشو په زور ترسره شوه، دا دوی وو چې نجیب ئې تیښتې ته اړ کړ او اقتدار ئې په لاس کې ونیو، غوښتل ئې کارمل راوړاندې کړي، خو د حزب اسلامي مجاهدین ئې مخې ته خنډ شول او د دوی کودتا شنډه شوه. د هغه چا عقل ته د هر باضمیره افغان ژړا راځي چې دا ورځ د مجاهدینو د بري د ورځې په نامه یادوي، دا خو د جهاد او مجاهدینو په ضد او د یوه اسلامي حکومت له جوړېدو د مخنیوي لپاره د CIA او KGB د ګډې کودتا یوه کرغېړنه توره ورځ وه!! دا د ثور بله اومه وه، هسې ئې نوم د ثور اتمه کړ!! که دا د جهاد د بري ورځ وی نو نن به د هغو امریکایانو تر فوځي واکمنۍ لاندې نه ملاتځل کېده چې د

نړۍ په ګوټ ګوټ کې له مسلمانانو سره په بل صليبي جنګ کې بوخت دي!! امريکايان او روسان دې نړۍ والو ته ووايي چې د ثور له اتمې وروسته ئې له دې ائتلاف سره څومره مالي او نظامی مرستي کړې او د څه لپاره؟ شل زره ملیارده افغانۍ ئې د څه لپاره شمالي ائتلاف ته چاپ کړې؟ هره ورځ ئې څو طيارې مهمات د څه لپاره بګرام او بيا تخار ته لېږل؟ د کولاب روسي اډه ئې ولې دې ائتلاف ته سپارلې وه؟ آيا دا ټول د دې لپاره نه وو چې په افغانستان کې د يوه اسلامي حکومت د جوړېدو مخه ونيسي، مجاهدين بد نام کړي او په پای کې د افغانستان د اوسني دیموکراتيك اشغال لپاره لار آواره کړي؟ آيا د ١١ سپتمبر نه مخکې مسکو او واشنګټن په دې نه وو سلا شوي چې د تاجکستان او ازبکستان له لاري او د ١٧٠٠٠روسي فوځونو په مرسته په ګډه پر افغانستان برید وکړي، تخار او مزار ونيسي او شمالي ائتلاف ته ئې وسپاري؟

مجاهدين به إن شاء الله د جهاد د بري ورځ هغه مهال لمانځي چې ټول بهرني فوځونه د افغانستان له لوېشت لوېشت خاوري ووځي، د پرديو او د پرديو د بړيڅو سلطه پای ته ورسېږي، د افغان ولس د خوښې منتخب اسلامي حکومت جوړ شي، افغانان د خپل واك خاوندان شي او د اسلام شين بيرغ د هېواد په ګوټ ګوټ کې ورپېږي.

افغانان دې مطمئن وي چې امريکايان به نه يوازي له افغانستان او عراق وځي بلکې له پاکستان، ازبکستان، تاجکستان او عربي هېوادونو به هم خپلې اډې ورټولوي او بيا به إن شاء الله د شوروي په برخليك اخته کېږي. والله على كل شئ قدير

حزب اسلامي افغانستان

٨٤\٢\٨

بيان

د صلحي کميسيون اظهارات

د صلحي د کميسيون د هغو اظهاراتو په اړه چي په اسلام آباد کي ئې کړي، لاندي وضاحتونه کوو:

١. معلومه نه ده چي دا کميسيون د چا لخوا ټاکل شوی، امريکايانو ټاکلی که د کابل چارواکو؟

٢. که د کابل چارواکو غوره کړی وي، دا چارواکي خو څه قدرت او اختيار نه لري، د دوی وضعيت خو داسي دئ چي هره ورځ امريکايانو ته سوال کوي چي له خپلو نظامي عملياتو موږ خبروئ چي بې ګناه خلك ونه وژل شي، خو امريکايان نه دومره اهميت ورکوي او نه ورباندي اعتماد کوي او نه دا ضرورت احساسوي چي دوی خبر کړي، په کومه ورځ چي کميسيون په اسلام آباد کي کنفرانس درلود امريکايانو د لغمان پر عليشنګ لويه وحشيانه حمله وکړه، کلي ئې بمبارد کړل او په لسګونو مظلوم او بې وزلي کليوال ئې په وينو کي ورغړول.

٣. که امريکايانو لېږلی وي نو د دوی وياند خو د کميسيون د مشر خبره تکذيب کړه، هغوی خو کرزی دې ته اړ کړ چي څه کسان به د لويي جرګې د غړو په نامه راغونډوي او دا فيصله به ورباندي امضاء کوي چي امريکا دي په افغانستان کي دائمي نظامی اډې جوړي کړي!!

٤. د جګړي اصلي لامل خو د بهرنيو فوځونو حضور او د افغانستان اشغال دئ، آيا بهرني فوځونه وتلو ته تيار دي؟ آيا کميسيون ته په دې اړه د څه ويلو او کومي فيصلې کولو صلاحيت ورکړی شوی؟ که دا صلاحيت نه لري نو کميسيون له مجاهدينو سره په څه باندي خبري

کوي؟

۵. د کمیسیون لخوا دا خبره شوې چې مجاهدین به اساسي قانون مني!! دا اساسي قانون خو د امریکایانو اساسي قانون دئ، د یوې امریکایي جرګې لخوا جوړ شوی، د هېواد د اشغال په دوران کې جوړ شوی، دا خو د کوم منتخب پارلمان لخوا نه دئ جوړ شوی، د آزادۍ او خپلواکۍ په وخت کې د ولس د منتخبو استازو لخوا نه دئ تصویب شوی، مجاهدین به څنګه د پردیو د تسلط په وخت کې جوړ شوی اساسي قانون مني، دا قانون خو په کابل کې ناست کسان هم نه مني، کمیسیون دې ووایي چې د دغه امریکایي قانون کومه برخه عملي شوې؟ آیا په کابل کې موجود فساد، بې دیني، فحشاء، بربنډ هندي او غربي فلمونه، شراب، قمار، نڅا، بې امني، شوکې، اداري فساد، اختلاس، د خلکو پر سر، مال او عزت تېری، د ماشومانو تښتونې، د مخدره موادو تجارت، دا د دې اساسي قانون مطابق روان دي که په خلاف ئې؟ که د روغې جوړې معنی دا وي چې مجاهدین به د امریکایانو له تېري بیا د بن تر امریکایي جرګې او د کابل تر جرګو او د هغوی تر پرېکړو پورې او بیا اوس چې په کابل کې څه روان دي دا ټول به مني، نو دا خو یوازې هغه څوك منلی شي چې نه ایمان لري او نه غیرت، هیڅ با ایمان افغان دا حالت نه شي منلی او دا خو یوازې په هغه صورت کې ممکن دئ چې اشغالګران پر اوضاع مسلط شي، مقاومت وځپي او ټول افغانان دوی ته تسلیم شي!! خو تاسو له امریکایانو پوښتنه وکړئ چې دا هیله ئې شته که نه؟ په تېرو درې نیمو کلونو کې خو دوی مقاومت ونه شو ځپلی، حتی د ورځ په ورځ پیاوړي کېدو مخه ئې ونه شوی نیولی، نن چې پر دوی کوم بریدونه کېږي او نن چې دوی هره ورځ کوم تلفات ګوري، په تېره موده کې سابقه نه لري، چې مخکې مجاهدین تسلیم نه شول اوس به څنګه تسلیمېږي؟

۶. تر هغه چې بهرنې فوځونه په افغانستان کې وي، نه امنیت راتلی شي، نه افغانان د خپلې خوښې حکومت جوړولی شي، نه د ملت او هېواد

مدافع ملي فوځ او پوليس درلودی شي او نه يو اسلامي اساسي قانون جوړولی شي، فوځ او پوليس به ئې د اشغالگرانو لاس پوځي او د پرديو په خدمت کې وي او د خپل ولس په ضد به جنگول کېږي، راډيو او ټلويزيون به ئې اخلاقي فساد خوروي او د دين او مذهب جرړي به قطع کوي، اقتدار به د مفسدينو او ملي خائنانو په لاس کې وي او هر شريف او وطنپال افغان به تروريست او د صلحي او امنيت دښمن گڼل کېږي.

٧. موږ دغه کميسيون ته هم او ټولو افغانانو ته هم بلنه ورکوو چې د امريکايانو او انگرېزانو له ملگرتيا لاس واخلي او له خپل دين او وطن دفاع وکړي. والسلام على من اتبع الهدى و جاهد في سبيل الله

حزب اسلامي افغانستان

٨٤\٢\٢١

بيان

د قرآن په دفاع کې د مؤمنو محصلينو تظاهرات

وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾ آل عمران

گرانو محصلينو! دين پالونکو افغانانو! د اسلام زړه ورو سپاهيانو!

پر قرآن ستاسو غيرت د نړۍ د ټولو مسلمانانو سر لوړ کړ، په ټول امت کې ئې نوې جذبه راژوندۍ کړه، په رښتيا چې ستاسو په رگونو کې د شهيدانو او غازيانوويني او ستاسو د زړه ورو او مجاهدو پلرونو احساسات او جذبات ځپې وهي، تاسو نړۍ والو ته وښوده چې د خپل دين، ايمان او وطن لپاره د خپل سر او وينو قرباني کولو ته تيار يئ، ستاسو د شهيدانو هره قطره وينه د دين په تله کې هومره وزن لري چې غرونه ورسره نه شي برابرېدی، ستاسو د زخميانو هر په وينو سور وېشته

د زرګونو هغو تش په نامه مسلمانانو او د دوی د ټول عمر تر هغه عبادت ډېر ډېر غوره دئ چي د دښمن تر واکمنۍ او سلطې لاندي ئې کوي، ځان مسلمان ګڼي خو په داسي حال کي ئې هم وینه په جوش نه راځي او غیرت ئې نه خوځي چي قرآن ته سپکاوی شوی، د ده هېواد اشغال شوی، د ده په هېواد کي د پردیو بیرغونه رپېږي، هره ورځ په لسګونو افغانان وژل کېږي او د لسګونو افغانانو کورونه لټول کېږي او پر عزت ئې تېری کېږي. دین پلورونکي سرکاري مفتیان او د انګرېزانو مزدور مبلغین په خپلو کرغیړنو تبلیغاتو سره ستاسو د قربانیو ستر قدر او لوړ ارزښت نه شي راکمولی، څوك چي پر قرآن د غیرت پر ځای خلکو ته د سکوت او د دښمن په وړاندي د سر ټیټولو بلنه ورکوي او د منبر پر سر وایي چي د دغو مظاهرو تر شا د دښمن لاس دئ!! دا ډېر ذلیل او سپك ناانسانان دي، د پردیو نوکري له پلار نیکه ورته په میراث پاته ده. خلك له دوی پوښتنه کوي چي کوم دښمنان د دغو مظاهرو تر شا دي؟ دښمنان خو اوس پر کابل حکومت کوي، دښمنان خو تاسو ته ډالر درکوي، تاسو ورته سرکاري فتواګاني صادروئ او تبلیغات ورته کوئ، هغه قرآن ته سپکاوی کوي او ته د دې پر ځای چي امریکا وغندې یا د مظاهره کونکو ظالم او بې رحمه قاتلان محکوم کړې، برعکس مظاهره کوونکي ملامتوې، تا ته د دفتر میز او چوکۍ اهمیت لري خو د افغانانو ویني اهمیت نه لري!! دښمن خو دا دئ ستا پولیس او فوځ د ولس په ضد جنګوي، په بې وزلو مظاهره کوونکو مشینګڼې چلوي، اوس خو هم روس او هم امریکا او په دوی پوري تړلي ملکونه د کابل د موجوده نظام ترشا ولاړ دي او هم پاکستان او ایران، د پاکستان قنسلګري ته اور واچولی شو او ایران خو حتی د ګوانتانامو د پېښي په اړه څه غبرګون هم ونه ښودو، نو د مظاهرو تر شا د افغان ولس د ایمان او عقیدې پرته د چا لاس دئ؟

دښمن غلط شوی چي ګمان کوي افغان ځوانان به په خپل دام کي

واچوي، د دين او اخلاق ضد تبليغاتي هلو ځلو په نتيجه کي به له ځوانانو د دوی دين او ايمان واخلي، د دوی غيرت به ختم کړي او د دښمن غلامۍ ته به ئې چمتو کړي، دښمن ټول ځوانان په هغو څو ناانسانانو قياسوي چي د دښمن په لومو کي پرېوتي، خپل ديني او ملي هويت ئې له لاسه ورکړي او خپل هر څه ئې د پرديو په پښو کي غورځولي.

زما ورونو!

په گوانتانامو کي د قرآن د بې حرمتۍ خبره د دې لپاره د نيوزويك په مجلې کي خپره شوې چي امريکايي چارواکي د متعصبو مسيحيانو او يهودانو لازيات ملاتړ او تأييد ترلاسه کړي، که نه نو د اسلامي مقدساتو د سپکاوي دا سلسله له هماغه لومړيو ورځو د بگرام، کندهار او گوانتانامو په زندانونو کي پيل شوې او تر اوسه ئې لړۍ روانه ده، بش د جنگ په پيل کي وويل چي دا بل صليبي جنگ دئ، کولن پاول د امريکا مخکيني خارجه وزير وويل: ما پرويز مشرف ته په ټيلفون کي وويل: په ٤٨ ساعتونو کي به ځواب راکوې چي په صليبي جنگ کي زموږ خوا ته ودرېږې که نه؟ او هغه د دې نېټې تر پوره کېدو د مخه د ملگرتيا اطمئنان راکړ!! د ابوغريب، بگرام او گوانتانامو له بنديانو سره د هغه وحشيانه او سپك چلن عکسونه هم د دغه مقصد لپاره د امريکا له انتخاباتو لږ مخکي مطبوعاتو ته وايستل شول او اوس د قرآن د سپکاوي خبره هم په دغه موخه د نيوزويك لخوا خپره شوې. دا د مسلمانانو د نبض معلومولو يوه هڅه هم ده، که نن او د داسي لويي پېښي په اړه د نړۍ مسلمانان څه عکس العمل ونه ښيي، معلومه نه ده چي د واشنگټن کاو بای واکمنان چي د اسلام او مسلمانانو په ضد خطرناك او شوم عزائم په سر کي لري، څومره نورو ناولو کارونو ته به لاس اچوي او څومره نوري فتنې به راولاړوي، دوی د افغانستان او عراق په نيولو اکتفاء نه کوي، نور شيطاني پلانونه هم لري.

موږ له ټولي اسلامي نړۍ او ټول امت غواړو چي له خپلو مقدساتو

دفاع ته ملا وتړي، که څوك نور هیڅ نه شي کولی او د کوم مؤثر کار کولو همت او جرأت ونه لري، لږ تر لږه د مظاهراتو په ترڅ کې دې دا سپکاوی وغندي. له ځینو هېوادونو زموږ انتظار دا وو چې تر نورو به شا ته نه پاته کېږي او له قران د دفاع لپاره به هغوی هم له ټول امت سره خپل غبرګون یوځای کوي، خو متأسفانه هلته نه رسمي اعتراض ګورو او نه ولسي عکس العمل، موږ ګمان کاوو چې پر افغانستان او عراق د حملې په اړه به له امریکایانو سره د دوی ملګرتیا یوازې سیاسي وجوهات ولري، خو اوس چې ګورو پر قرآن د امریکایانو تېري ته هم کوم غبرګون نښیي، له دې نور څه معلومېږي. د بامیان او پنجشیر له خلکو هم زموږ انتظار دا نه وو چې له قران د دفاع په کار کې به له نور افغان ولس سره نه یوځای کېږي او د مظاهراتو په ترڅ کې به دا سپکاوی نه محکوموي!! که مخکې تاسو له امریکایانو او انګرېزانو سره خپله ملګرتیا په دې توجیه کوله چې طالب زموږ دښمن دی!! اوس خو د طالب خبره نه ده، اوس خو له قران د دفاع خبره ده!!

په جلال آباد، خوګیانیو، وردګ میدان، ګردیز او غزني کې د پولیسانو او فوځیانو له لوري په غیر مسلح مظاهره کوونکو ډزې او د پنځلسو افغانانو مظلومانه شهادت او تر سلو د زیاتو افغانانو په وینو کې رغړولو دا خبره ثابته کړه چې د امریکایانو او انګرېزانو په ناولو لاسونو روزل شوی فوځ او پولیس په اصل کې د افغانانو په ضد د جنګولو لپاره روزل شوي، مهار او قومنده ئې د امریکایانو په لاس کې ده، په هر ځای کې به ئې د افغان ولس په ضد جنګوي، موږ تر اوسه مجاهدینو ته ویل چې خپله ټوله توجه یرغلګرو ځواکونو ته واړوئ او د دوی له افغاني مزدورانو سره ځان مه مصروفوئ، خو دغو پېښو وښوده چې دوی تر بهرنیو دښمنانو هم زیات خطرناك دي. تاسو ولیدو چې د کابل چارواکو د یو سل پنځلسو کسانو د وژل کېدو او زخمي کېدو په اړه ویل: په افغانستان کې اوس دیموکراسي ده!! په داسې حال کې چې په مظاهرو کې

د امریکا بیرغونه سوځېدل، د بش مجسمو ته اور اچول کېدو، د امریکا په ضد شعارونه ورکول کېدل، خو دوی ویل: دا مظاهرې د امریکا په ضد نه دي!! له دوی سره یوازې دا غم وو چې امریکا او امریکایي دیموکراسي بدنامه نه شي!!

زما ورونو! إن شاء الله ستاسو د شهیدانو او زخمیانو وینې به نه ضائع کېږي، ستاسو مجاهد ورونه به له دښمن دا انتقام اخلي، امریکا له یونیم ملیارد مسلمانانو سره د جنګ ملا تړلې، د دوی جنګ له خدای او د خدای له ټولو مظلومو بندګانو سره دئ، دوی د انسانیت دښمنان دي، دوی د اخلاق دښمنان دي، دوی له هر شریف او آزاد ملت او هر شریف او آزادي غوښتونکي انسان سره جنګېږي، د دې جنګ پایله د دوی له ماتې او زوال پرته بل څه نه شي کېدی. والله عزیز ذو انتقام.

حکمتیار

۱۳۸٤\۲\۲۳

په سپیني ماڼۍ کې د ګندمك بله معاهده

د سپیني ماڼۍ د وروستۍ ګډې اعلامیې او امضاء شوې معاهدې په اړه زموږ او د ټول افغان ولس دریځ دا دئ:

- موږ دا معاهده په کلکه محکوموو او هغه د ګندمك د معاهدې په څېر یو ستر ملي خیانت او د افغانستان د استقلال او خپلواکۍ په ضد ګڼو. دا هماغه معاهده ده چې ببرك کارمل له بریژنف سره امضاء کړې وه. دغې معاهدې وښوده چې پر افغانستان د امریکا یرغل د دې هېواد د دائمي اشغال لپاره وو نه د القاعدې د ختمولو او د طالبانو د حکومت د نسکورولو لپاره. د طالبانو د حکومت له نسکورېدو درې نیم کاله تېر شوي او القاعده اوس د افغانستان پر ځای په عراق کې جنګېږي خو امریکا بیا هم په افغانستان کې دائمي اډې غواړي.

- پر کرزي دا معاهده امضاء کول چې بگرام به د اوږدې مودې لپاره د امریکایانو په واك کې وي، بندي خانې به لري، بندیان به په خپله ساتي او د کابل چارواکو ته به ئې نه سپاري، د دوی فوځ به د عملیاتو په اړه پوره استقلال لري، د کابل د چارواکو په وړاندي به هیڅ مسئولیت نه لري، د خپلو قوماندانانو تر امر لاندي به عمل کوي،..... د دې معاهدې معنی له دې پرته بل څه نه شي کېدی چې امریکایان غواړي په خپله مخامخ پر افغانستان حکومت وکړي، په خپلو افغاني مزدورانو هم باور نه لري او د دوی له لاري پر دې هېواد حکومت کول کافي نه گڼي.

- موږ تل ویل چې امریکايي اشغالگران به هیڅکله په خپله خوښه نه وځي، په زور به ایستل کېږي، د افغانانو مقاومت به ئې وتلو ته اړ کوي، که نه نو هغوی د تل لپاره دلته د پاته کېدو او د دائمي اډو جوړولو اراده لري. له امریکا سره له اوږد مهاله ستراتیژیکي ملگرتیا د کابل د امریکايي حکومت د غوښتني معنی همدا وه، دوی ته ویل شوي وو چې امریکا ته له سفر مخکې باید داسي اظهارات وکړئ چې وښيي دا د افغانانو غوښتنه ده نه د امریکایانو!!

- په معاهدې کې امریکایانو ته د لازیاتي آزادۍ ورکولو خبره شوې، افغانان پوښتنه کوي چې امریکايي فوځیان تر مخکې څومره زیاته آزادي غواړي؟ تر اوسه ئې څه کم وو؟ څه او چا ئې مخه نیوله؟ موږ خو د دوی له مخکینۍ خپل سرۍ پوزي ته رسېدلي وو، اوس او له لا زیاتي آزادۍ ورکولو وروسته به دوی له افغانانو سره څه کوي؟!

- امریکایان به إن شاء الله دا ارمان له ځان سره خاورو ته یوسي چې د تل لپاره به افغانستان د دوی تر واك او سلطې لاندي وي، بگرام به ئې دائمي اډه وي او حکومت به د دوی لاس پوڅی. دائمي اډه یعني دائمي جنگ او د تل لپاره له افغانستان د خپلو مړو تابوتونه انتقالول.

- په اعلامیه کې ویل شوي: بندیان به د امریکایانو په واك کې وي، دا

ځكه چي افغان حكومت د دې اهليت او توان نه لري چي بنديان وساتي او دا د كرزي د هغو خبرو ځواب وو چي ويل ئې: موږ اوس خپلواك يو، منتخب حكومت لرو، بنديان ساتلی شو، بايد ټول بنديان موږ ته وسپارل شي!! خو غلامانو ته د بادارانو ځواب تل همدغسي وي!! تل ورته وايي: ته په خپله ځان نه شې ساتلی، زما تر سيوري لاندي به ژوند كوې، له غلامانو سره دا نه ښايي چي د آزادۍ او خپلواكۍ خبره وكړي، تل به د آقا او بادار دا احسان منې چي دی ئې د غلام په حيث قبول كړی او تر خپل سيوري لاندي ئې ساتي!!

حزب اسلامي افغانستان

۸٤\۳\٦

معاهده امريكايی گندمك

موضع ما و فرد فرد ملت مؤمن افغان در رابطه به اعلاميه اخير قصر سفيد و معاهده همكاری های طويل المدت ستراتيژيك ميان امريكا و افغانستان چنين است:

- ما اين معاهده ننگين را به شدت محكوم می‌كنيم، آن را چون معاهده گندمك خيانت بزرگ ملی می‌شماريم و منافی استقلال و آزادی كشور خود می‌خوانيم.
- از نظر هر افغان غيور و آزاديخواه اين معاهده شرم آور چون معاهده ايست كه ببرك كارمل با بريژنف امضاء كرده بود.
- اين معاهده نشان داد كه تجاوز امريكا بر افغانستان برای اشغال دائمی‌كشور ما بود نه برای نابودی القاعده و سرنگونی رژيم طالبان. در حالی‌كه از سقوط حكومت طالبان بيش از سه ونيم سال می‌گذرد، و القاعده از مدتها قبل افغانستان را ترك گفته و اكنون در عراق می‌جنگد،

ولی امریکا با وجود آن می‌خواهد پایگاهای دائمی در افغانستان داشته باشد.

- افغان ها می‌پرسند: چرا کرزی را وادار ساختند تا معاهده ای را امضاء کند که به حکم آن باید امریکايي ها برای مدت طولانی در افغانستان حضور نظامی داشته، بگرام پایگاه دائمی‌آنان باشد، در داخل کشور ما زندانها داشته باشند، حق دستگیری هر کسی را داشته، زندانیان افغان را در زندانهای خود نگهدارند، از سپردن آنان به حکام اداره کابل خودداری ورزند، نیروهای مسلح شان با دست باز و با آزادی و استقلال کامل عمل کنند، هیچ مسئولیتی در برابر حکمرانان نامنهاد اداره کابل نداشته و تحت فرمان مستقیم افسران امریکايي خود به عملیات می‌پردازند، آیا معنی چنین معاهده ای غیر از این چیزی دیگریست که امریکايي ها می‌خواهند خود مستقیماً بر افغانستان حکومت کنند، بر مزدوران خود نیز اعتماد ندارند و حکومت از طریق آنان را کافی نمی‌شمارند؟!!

- ما همواره گفته ایم که اشغالگران امریکايي هرگز به طیب خاطر کشور ما را ترك نخواهند گفت، باید به زور اخراج شوند، باید مقاومت افغانان آزادیخواه آنانرا به خروج از افغانستان وادار سازند، در غیر آن اشغالگران می‌خواهند همواره بر کشور ما حاکم بوده و پایگاههای دائمی در افغانستان تأسیس کنند. مطالبه اداره امریکايي کابل از قصر سفید مبنی بر همکاری های دراز مدت ستراتیژیك امریکا با افغانستان تعبیری دیگر جز اشغال دائمی کشور ما ندارد، طرح تأسیس پایگاه نظامی در افغانستان نخست از سوی هیئت سناتور های امریکايي عنوان شد، سپس وزیر دفاع امریکا در سفرش به کابل تکرار کرد، به حکام اداره کابل هدایت داده شد تا آن را به عنوان مطالبه افغان ها از ایالات متحده امریکا مطرح نموده پیشنهاد اعضاء لویه جرگه وانمود کنند و در دیدار با جورج بش به عنوان مطالبه این جرگه و خواست افغان ها

پیشنهاد گردد.

- در معاهده تذکر رفته که لازم است نیروهای امریکايي از آزادی عمل بیشتر برخوردار باشند!! افغان ها می‌پرسند: معنی آزادی عمل بیشتر چیست؟ مگر تا حال محدودیت هايي در برابر عملیات خود سرانه و بی مهار آنان وجود داشت؟ چه و کی جلو شان را می‌گرفت؟ افغان ها که از خود کامگی ها و خود سری های گذشته آنان به ستوه آمده بودند پس از امضاء این معاهده و اعطاء آزادی عمل بییشتر به نیروهای بدمست امریکايي چه نتائج دلخراشی تحویل خواهد داد؟ با افغان های مظلوم چه خواهد کرد؟ چه تعداد قریه های دیگر با خاك یکسان خواهد شد؟ و چه تعداد دیگر افغان ها به خاك و خون کشانده خواهند شد؟

- نیروهای امریکايي این آرمان را إن شاء الله به گور خواهند برد که افغانستان در اشغال دائمی آنان بوده، بگرام پایگاه همیشه گی آنان و حکومت کابل همواره دست نشانده و غلام شان باشد. تلاش برای اشغال دائمی افغانستان نتیجه دیگری جز جنگ دوامدار و انتقال اجساد کشته های بیشتر از این کشور برای امریکا نخواهد داشت.

- در اعلامیه تذکر رفته که زندانیان افغان چون گذشته در اختیار امریکايي ها و در زندانهای تحت نظارت شان نگهداری خواهند شد، زیرا حکومت کابل تا هنوز کفایت و توان لازم نگهداری آنانرا کسب نکرده است!! و این پاسخی بود به مطالبه کرزی که جسارت کرده بود قبل از سفر به امریکا از طریق کنفرانسهای مطبوعاتی اش به امریکايي ها بگوید: لازم است تمامی زندانیان افغان به حکومت کابل سپرده شوند، چون توان و کفایت نگهداری آنان را کسب کرده است!! آری؛ پاسخ بادار به غلامش همواره چنین است، باید همواره به او گوش زد کند که قادر به دفاع از خود نیستی، به حمایتم نیازمندی، باید زیر بال حمایه ام بسر بری، با هیچ غلامی‌نمی‌سزد که حرفی از آزادی و استقلال یه زبان

آرد، همواره باید ممنون احسان آقا باشد که او را چون غلام پذیرفته و زیر بال حمایه اش قرار داده است!!

حزب اسلامی افغانستان

۸٤\۳\٦

زموږ ملت او امریکايي انتخابات!!

الحمد لله و کفی و سلام علی عباده الذین اصطفی و بعد:

گرانو هېوادوالو!

خدای پالونکو افغانانو! السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

د راتلونکو پارلماني انتخاباتو په اړه هر هغه مسلمان او پر خپل وطن مین افغان پوښتني کوي چي د هېواد د آزادۍ لپاره د مقاومت تر څنگ په نورو لارو چارو هم غور کوي او غواړي په هر محاذ کي د دښمن مقابله وکړي او دسیسې ئې شنډي کړي، دوی غواړي پوه شي چي په پارلماني انتخاباتو کي کوم دریځ غوره کول د اسلام او هېواد په گټه دئ، په دې کي برخه نه اخیستل گټور دي او که برخه اخیستل؟ که برخه اخلي نو چا ته رأی ورکړي، د کوم کاندید او د کومو انتخاباتي شعارونو ملاتړ وکړي؟ د دوی په ځواب کي زموږ عرائض دا دي:

- د افغانستان اوسنی حالت همغسي دئ لکه د شوروي ځواکونو د اشغال په وخت کي، زموږ هېواد د پرون په څېر د اشغالگرو ځواکونو په واك کي دئ، پردي وربانديي حکومت کوي، امریکایانو د خپلي خوښي کرغېړنه او خونړۍ نظامی دیموکراسي پرې مسلطه کړې، د افغانانو د غولولو لپاره ئې داسي افغاني څېرې صحنې ته راایستلې چي په ظاهر کي افغانان بریښي خو په اصل کي د امریکایانو مأمورین دي، د امریکا د تابعیت کارتونه لري او د امریکا د گټو لپاره کار کوي، وزیران افغاني

امريکايان دي خو د وزارتونو واك د امريکايي مشاورينو په لاس کې دئ. اوس غواړي خپل نظامي حضور او د افغانستان دائمي اشغال توجيه کړي، نړۍ والو ته وښيي چې افغانان د دوی په حضور اعتراض نه لري بلکې د ډيموکراسۍ راوستو لپاره د دوی شتون ضروري او مفيد ګڼي، که داسي نه وی نو خپله وسله به ئې دښمن ته نه سپارله!! او د دوی د جهازونو تر وزر لاندي به ئې په انتخاباتو کې برخه نه اخيستله!! په دې حالت کې د اسلام حکم او د هېواد د آزادۍ يوازينۍ لار دا ده چې افغانان يو ځل بيا جهاد ته ملا وتړي او اشغالګران له خپل هېواد وتلو ته اړ کړي، بايد په دې پوه وو چې آزادي او خپلواکي د انتخاباتو له لاري نه؛ بلکې د جهاد له لاري ترلاسه کولی شو.

- انتخابات هسي د نورو غولوونکو لوبو په څېر يوه خندوونکې ډرامه ده، په دې سره امريکايان غواړي خپل نظامي حضور او خپل لاس پوڅي حکومت ته مشروعيت ورکړي، د اشغال په حالت کې انتخابات له دې پرته بله معنی نه لري چې د پرديو د مټو، وسلو او پيسو په زور مسلطې شوې څېرې به د ولس د نمايندګانو په نامه پارلمان ته لار مومي او د امريکايانو د خوښي کابينې ته به رأی ورکوي.

- دوی په خپله وايي چې د عادلانه انتخاباتو لپاره بايد مسلح ډلي بې وسلې شي، دا ځکه چې وسله والې ډلي د انتخاباتو پر نتائجو منفي اغېز کوي او پارلمان ته د دوی د راتلو سبب کېږي!! که دا خبره سمه وي نو د امريکايي مسلح ځواکونو شتون به ولي انتخابات تر خپل اغېز لاندي نه راولي، په داسي حال کې چې دا ځواکونه مخالفين نيسي، عام ولس په وسلو او بمباريو وېروي او بې ضميره ناانسانان په پيسو اخلي، د چا په لاس کې چې هم وسله وي، هم پيسه وي، هم اخبارونه، مجلې، راډيوګاني او تلويزيونونه وي، هم زندانونه، هم هوايي ميدانونه وي، هم خلك نيولی او وژلی شي او هم ئې په پيسو اخيستلی شي، معلومه ده چې د اشغالګرانو تر وزر لاندي انتخابات به څنګه او نتيجه به ئې څه وي؟!

- دې حقيقت ته په پام سره بايد ووايو: که په کومي سيمي کي ستاسو مقاطعه دا امريکايي ډرامه شنډولی شي نو حتماً دا کار وکړئ، خو که وضعيت داسي نه وي چي عمومي مقاطعه اعمال شي او رأی اچونه په هر صورت کي کېږي نو بيا په کار ده چي کانديدان په لاندي ډلو ووېشئ:

١. هغه چي د روسانو ملګرتيا ئې کړې او د خپل ولس په ضد د شوروي افسرانو تر قومندې لاندي جنګېدلي او اوس هم په سياسي او فکري لحاظ په مسکو پوري تړلي دي.

٢. هغه چي کمونستان نه وو خو له روسانو او کمونستانو سره ملګري شول او د هغوی د ګټو لپاره ئې ائتلافي جبهه جوړه کړه او د پرديو په اشاره ئې په هېواد کي د نوې جګړي اور بل کړ.

٣. هغه چي هم له روسانو سره ملګري شول او هم له امريکايانو سره، پرون د مسکو په ګټه جنګېدل او نن د واشنګټن په ګټه.

٤. هغه غرب پالونکي لا ابالي عناصر چي نه دين او مذهب لري او نه اخلاق او شرافت، په اخلاقي فساد کي تر ستوني غرق دي او کمال ئې دا دئ چي د جهاد په دوران کي غرب ته وتښتېدل، خپل ملي هويت ئې له لاسه ورکړ او له کوبايي او کاباره يي افکارو او اخلاقو سره هغه وخت هېواد ته راستانه شول چي امريکايانو زموږ هېواد اشغال کړ او اوس په دې ټينګار کوي چي زموږ په هېواد کي د امنيت د تأمين لپاره د دغو اشغالګرو ځواکونو نظامی حضور تر اوږدې مودې ضروري دی!!

٥. هغه چي منافقين دي، دين په دنيا خرڅوي، ځان ته مسلمان وايي خو د اسلام په ضد له هر دښمن سره لاس يو کوي او خطر ئې اسلام او مسلمانانو ته تر هر بهرني دښمن هم زيات دئ.

٦. هغه چي د افغانستان د تجزيې لپاره هڅه کوي، قومي او ژبني تعصباتو ته لمن وهي، په هغو ګاونډيو هېوادونو پوري تړلي دي چي خپلي ګټي د افغانستان په ورانولو او د افغانانو په وېشلو کي لټوي.

دغو شپږو ډلو او په دوی پوري تړلو کاندیانو ته د رأی ورکولو مخنیوی وکړئ، په انتخاباتو کې د دوی ناکامي په اصل کې د دښمنانو د توطئو شنډول دي، د دوی د ناکامولو لپاره باید مناسب اقدام وکړئ، خلکو ته دا کرغېړنې څېرې افشاء کړئ او دې ته ئې چمتو کړئ چې یوازې د هغه چا مرسته وکړي چې مسلمان وي، د هېواد په آزادۍ، خپلواکۍ او یووالي باور لري او له هېواد د ټولو بهرنیو ځواکونو د عاجل او بلا قید و شرط وتلو حامي وي.

هر با ایمان افغان د خپل ایمان په رڼا کې پوهېږي چې په دې حساسو ظروفو او شرائطو کې د ده ایمان څه حکم کوي او د ده اسلامي مسئولیت څه دئ، د چا په ملگرتیا او ملاتړ مکلف دئ او د چا له ملگرتیا منع شوی، پیغمبر علیه السلام فرمایي:

مَنْ مَشَى مَعَ ظَالِمٍ لِيُقَوِّيهِ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ ظَالِمٌ فَقَدْ خَرَجَ مِنَ الْإِسْلَامِ "

څوك چې له یوه ظالم سره د دې لپاره درومي چې د هغه ملاتړ او مرسته وکړي، په داسې حال کې چې پوهېږي هغه ظالم دئ، یقیناً چې له اسلام ووت.

زه خپل مؤمن او مجاهد ولس ته اطمئنان ورکوم چې إن شاء الله خیرالماکرین خدای به د اشغالگرانو ټولې توطئې شنډوي، زموږ له هېواد به ئې وتلو ته هرو مرو اړ کوي، د دوی ناولې او خونړۍ دیموکراسي به د کمونستی رژیم په څېر نسکورېږي او په آزاد او خپلواك افغانستان کې به ستاسو د خوښې اسلامي نظام راځي، د دغه مقدس آرمان د تحقق لپاره به هر غیرتي او باایمانه افغان د خپل ژوند تر وروستۍ سلگۍ او د خپل شاجور تر وروستۍ مرمۍ جهاد کوي. والله علی کل شئ قدیر

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

حکمتیار

۸٤\۵\۱۱

انتخابات او نتائج ئې

د امريكا حكومت غواړي د دوی د فوځونو تر واكمنۍ لاندي په افغانستان کي انتخابات ترسره شي، د انتخاباتو وخت، څرنګوالی، ضوابط او مقررات ئې دوی ټاكلي، مصارف ئې دوی وركوي، هم د انتخاباتو كميسيون ته او هم د خپلي خوښي کانديدانو ته او امنيت ئې دوی تأمينوي، طبيعي ده چي د دې انتخاباتو نتائج به هم هغسي وي چي امريكا ئې غواړي، كه داسي نه وي او امريكايان احساس كړي چي نتائج به ئې د دوی د پلان او غوښتنو خلاف او د دوی د مخالفينو په ګټه وي نو انتخابات به په يوې او بلې بهانې ځنډوي او هغه وخت او شرائطو ته به ئې معطله كوي چي د دوی د خوښي نتائج پرې مرتب شي. اوس دوی د سپتمبر اتلسمه د پارلماني انتخاباتو لپاره غوره كړې او دا د سپتمبر د يولسمي نه يوه اونۍ وروسته ده، د دې مياشتي او دې نيټې انتخاب هم خاص مطلب افاده كوي، په يولسم سپتمبر د نيويارك او واشنګټن ستره او تاريخي پېښه شوې وه، دا دئ په همغه مياشت او له هغې نيټې يوه اونۍ وروسته د دوی د فوځونو تر واكمنۍ او د دوی د جهازونو تر وزر لاندي په افغانستان کي د دوی د خوښي انتخابات ترسره كېږي!!

انتخابات به په خپل وخت وشي كه به بيا هم وځنډېږي؟ او نتائج به ئې همغسي وي چي امريكا ئې غواړي كه بل څه؟ په دې اړه څه ليكلو ته ضرورت نشته، څو ورځي وروسته به هر څوك د دې خبرو په حقيقت پوه شي، په دې اړه هم ډېر څه ويل شوي چي د بهرنيو ځواكونو په شتون کي هر انتخابات، كه دا د جمهوري رياست انتخابات وي او كه پارلماني انتخابات، له يوې غولوونكي ډرامې پرته بل څه نه شي كېدی، انتخابات په هغه هېواد کي ګټور وي چي د خپل واك خاوند وي، پردې

وربانديي حکومت نه کوي، بهرني څواکونه د دوی په کورنیو چارو کې د مداخلې توان ونه لري، د ولس د سیاسي شعور سطحه اوچته او په ټولنې کې منظم، څواکمن او هېواد شموله سیاسي احزاب وي. د افغانستان په اوسنیو شرائطو کې د دې انتخاباتو پایلې له دې پرته بل څه نه شي کېدی چې د اشغالګرو څواکونو تر څنګ، زموږ د بدو او غرضي ګاونډیو د خوښې څېرې صحنې ته راووځي، پارلمان ته لار ومومي او په راتلونکي حکومت کې په زړه پوري برخه ترلاسه کړي، راتلونکی حکومت به هم د هغو هېوادونو د خوښې حکومت وي چې په بن کې ئې د حکومت وزارتونه په خپلو کې ووېشل او په هر یوه پوري مربوطې ډلې ته مناسبه برخه ورکړی شوه، هلته د یوه پټ توافق له مخې وزارتونه ووېشل شول او اوس به هر یو د هغه مصرف متناسب برخه ترلاسه کوي چې په انتخاباتو ئې کوي او د خپلو برېڅو په انتخاباتي کمپاین ئې لګوي. دا خبره به یوازې له بې خبرو خلکو پټه وي چې د کمونستانو او شورای نظار انتخاباتي مصارف به کوم هېواد ورکوي، د شیعه او تاجك کاندیدانو مصارف به کوم هېواد، د نشنلیانو او جنبش مصارف کوم هېوادونه، امریکا او ملګري به ئې د کومو کومو کاندیدانو مالي لګښت په غاړه اخلي، کوم هېوادونه چې مخکې ئې ښکېلو ډلو ته د جګړې د دوام لپاره وسلې، مهمات او د دوی جنګې مصارف ورکول، اوس ورته په خپل هېواد کې د دغو ډلو د کاندیدانو پوسټرونه چاپوي او د انتخاباتو ټول مصارف ئې ورکوي. د دوی د پرون او نن په لاسوهنو کې یوازې دا بدلون راغلی چې پرون ئې خپل برېڅي په وسلو سنبالول او د خپلو موخو لپاره ئې جنګول او نن ئې په پیسو او تبلیغاتي کمپاین پالي او په اقتدار کې ئې د شریکولو هڅه کوي. د بن غونډه په حقیقت کې د امریکا، انګلستان، جرمني، پاکستان، روسیې او ایران د استازو غونډه وه، حکومت د دوی په توافق جوړ شوی، دې غونډې ته د هغو افغاني ډلو استازي بلل شوي وو چې توجیه او اکمال ئې د دغو ملکونو لخوا کېږي، په موقت حکومت

کې د دوی برخه د دغو ملکونو په توافق وټاکل شوه، اوس به په انتخاباتو کې بیا هم د دغو ملکونو د اثر، نفوذ، اغېز، نظامي حضور او مالي مصرف له مخې د دوی د پلوي ډلو برخه ټاکل کېږي.

اشغالگرانو نه یوازې خپل فرهنگ، کلتور، افکار، اخلاق، دین، مذهب او ایډیالوژي له ځان سره راوړې او د تپلو لپاره ئې بې شمېره وسائل په کار اچولي، بلکې اساسي قانون او سیاسي نظام ئې هم راوړی، انگرېزانو د خپل اقتدار په وخت کې پاچایان پر خپلو مستعمراتو تپل، دا ځکه چې د انگلستان سیاسي نظام پاچايي وو، امریکا خپل صدارتي نظام مسلط کړ او دا دئ اوس چې زموږ هېواد د امریکايي نیواکگرو په واك کې دئ نو خود به ئې انتخابات هم د امریکا انتخاباتي نظام ته ورته وي. راشئ وگورو دا انتخابات څومره نواقص لري او د افغانستان د موجوده شرائطو له غوښتنو سره څومره توپیر لري.

د غرب انتخابات څو اساسي ستونزې لري:

- انتخابات ئې د قمار په څېر دي، له څو کاندیدانو یو هغه کس پارلمان ته ځي چې تر نورو ئې څو رأيې زیاتې ترلاسه کړې وي، کېدی شي د ناکامو کاندیدانو مجموعي رأيې تر کامیاب کاندید زیاتې وي. چا چې ناکامو کاندیدانو ته رأی ورکړې په پارلمان کې ممثل او استازی نه لري. په دې ترتیب پارلمان د یوه اقلیت ممثل وي نه د اکثریت او نه د ټول ملت.

- غربي انتخابات د بډایانو په گټه او حاکم نظام ته د مشروعیت ورکولو انتخابات دي، په دې سره نه په ټولني کې مثبت بدلون او انقلاب راتلی شي او نه د غریبانو او محرومي طبقې په گټه کوم تحول. دا د شتمنو او پر ټولني د حاکمي طبقې سلطې ته قانونې جواز برابروي، یوازې شتمن کسان کولی شي په دې انتخاباتو کې برخه واخلي او مصارف ئې متحمل شي.

- په ټولو هغو ملکونو کې چې دا راز انتخابات ترسره کېږي، له ناداري طبقې هيڅوك د پارلمان غړيتوب نه شي ترلاسه کولی، اکثر غړي ئې د جګې طبقې او ډېر کم ئې د متوسطې طبقې وي. په انګرېز ډوله پارلماني نظام کې انتخابات په اصل کې د حاکم او مسلط سياسي او اجتماعي نظام د بقاء او هغه ته د مشروعيت ورکولو وسيله وي. په سياسي، اقتصادي او اجتماعي لحاظ مسلطه طبقه له دې لاري پارلمان ته لار مومي.

- د هېواد صدر اعظم د محدودو کسانو له خوا غوره کېږي، د محدودو کسانو اخيستل ډېر آسانه وي، هم ئې بهرني ځواکونه په آسانۍ اخيستی شي او هم هغه ډلي چې مالي امکانات ئې زيات وي او شتمن بهرني حامي ولري. دا د افغانستان په شان يوه ملك ته چې له هري خوا د ځواکمنو رقيبانو په ولکه کې دئ له احتياط ډېر لري دئ چې د هېواد د مشر ټاکل په يوه محدود ټولګي پوري وتړل شي. که د هېواد د مشر ټاکل په ټول ملت پوري مربوط وي دا تر دې ډېر ډېر مصون دئ چې د پارلمان څو سوه غړو ته دا صلاحيت ورکړی شي.

- په پارلماني نظام کې بايد صلاحيتونه د صدر اعظم او جمهور رئيس تر منځ په يوه تناسب وويشلی شي، دا له يوې خوا د دوو ځواکمنو تر منځ د تنافس او سيالۍ ډګر پرانيزي، له بلې خوا د تشکيلاتو د تراکم باعث کېږي او له بلې خوا په عام ولس کې د شخړو او منازعاتو باعث. زموږ د ګاونډيو هېوادونو تجربې زموږ مخې ته پرتې دي. په پاکستان کې انګرېزانو دا نظام په ميراث پرېښود، خو تر اوسه يوه صدر اعظم هم خپله قانوني دوره تکميل نه کړی شوه، کله ئې جمهور رئيس عزل کړي او کله ئې ځواکمن جنرالان. په ايران کې هم د پارلماني نظام تجربه ناکامه شوه، ايرانيانو د انقلاب په لومړيو کلونو کې د رهبر او جمهور رئيس تر څنګ صدر اعظم درلود، خو وروسته مجبور شول چې د صدر اعظم پست او منصب حذف کړي. پارلماني نظام د انګلستان د مَلَکې په څېر

یوې تشریفاتي مَلَکې یا پاچا ته ضرورت لري، له دې پرته نه شي چلېدی. یوه ټولنه که وړه وي که ستره، که د یوې کورنۍ په اندازه وي او که د یوه ستر ملت په اندازه، په سر کې باید یو قیم او رئیس ولري نه متعدد رئیسان له خاصو صلاحیتونو سره، دا حتماً په نزاع او شخړو منتج کېږي. قرآن وایي: که د کائناتو واګې د دوو خدایانو په لاس کې وی نو حتماً تباه کېدو او هر یوه به هڅه کوله چې عرش ته ورسېږي او پر بل برلاسی شي.

- په دې کې یوازې هغه څوك بریا ترلاسه کولی شي چې مالي امکانات او تبلیغاتي وسائل ئې تر خپل حریف زیات وي. د امریکا هغه حزب په انتخاباتو کې تر نورو زیاتي رأیي ګټي چې بډایان، د پراخو زمکو او د لویو لویو شرکتونو د خاوندانو لخوا ئې ملاتړ کېږي. هلته معتبرې ورځپاڼې، مجلې، تلویزیونونه او نوري خبري رسنۍ د بډایانو په واك کې دي، انتخابات به یوازې هغه څوك ګټي چې د دغو تبلیغاتي وسائلو ملاتړ ترلاسه کړي.

- امریکایانو لومړی زمونږ هېواد اشغال کړ، اقتدار ئې د خپلي خوښي چارواکو ته وسپارو، خپل مخالفین ئې یا ونیول، یا ئې ووژل، یا ئې له اقتدار ګوښه کړل او له هغه وروسته چې د نظام مهار ئې په خپل لاس کې ونیو، اوس غواړي له یوې خوا دغه لاس پوڅي تحمیلي نظام ته د انتخاباتو تر پردې لاندي مشروعیت ورکړي او له بلي خوا خلك په دغي لوبې کې مصروف کړي، له اصلي موضوع ئې پام بلي خوا ته واړوي، د انتخاباتي مبارزې په ترڅ کې د دوی تر منځ تربګني، رقابتونه او نه پخلا کېدونکي اختلافات راولاړ کړي.

- دا انتخابات د دې لپاره نه ترسره کېږي چې د ملت د واقعي استازو پارلمان جوړ شي، ملت د خپل برخلیك خاوند شي، د ملت د خوښي حکومت جوړ او د استبدادي او تحمیلي حکومتونو مخنیوی وشي.

● د افغانستان په موجوده شرائطو کې د یوه واقعي پارلمان د جوړېدو غوښتني دا دي:

● انتخابات باید هغه وخت ترسره شي چې ټول بهرني ځواکونه زموږ د هېواد له لوېښت لوېښت خاوري وتلي وي او افغانستان خپلواك او مستقل هېواد وي.

● د انتخاباتو مصارف باید هومره وي چې افغانان ئې په خپله تأمین کړی شي، نه دا چې د نورو په مصرف، د هغوی تر نظارت لاندي او د دوی د جهازونو تر وزر لاندي ترسره شي. په اوسنیو انتخاباتو کې د ملګرو ملتونو د ادارو په وینا باید ۱٤۸ ملیونه ډالر لګښت وشي، دا په هغو ملا ماتوونکو لګښتونو سربېره ده چې پنځه زره کاندیدان به ئې په خپل انتخاباتي کمپاین باندي کوي، که دا هر کاندید لږ تر لږه شل زره ډالر مصرف کړي، نو د انتخاباتو ټول لګښت به دوه نیم سوه ملیونه ډالرو ته رسېږي. په دې پیسو له تورخم تر حیرتان او تورغونډۍ پوري پوخ سړك جوړېدی شي.

● د افغانستان لپاره د یوه شورایي نظام او یوه منتخب مجلس د جوړولو تر ټولو غوره او آسانه لار دا کېدی شي:

● د هېواد مشر د ولس د مستقیمې رأیي له لاري غوره شي.

● منتخب جمهور رئیس خپله کابینه مجلس ته وړاندې او د اعتماد رأی ترلاسه کړي.

● په هېواد کې باید یوازي یوه منتخبه با صلاحیته شوری وي، نه د امریکا او انګلستان په څېر یوه د عوامو شوری او بله د اشرافو او خواصو شوری، د (ولسي جرګې او مشرانو جرګې) په نامه، دا دوه جرګې په پانګوالو نظامونو کې په اصل کې د دې لپاره رامنځته شوې چې د (عوامو شوری) د (خواصو د جرګې) په واسطه مهار کړي او ولس ته د اقتدار د

انتقال مخه ونیسي. نه داسې دوو بېلو بېلو جرګو ته ضرورت شته او نه زموږ مالي امکانات هومره دي چې په داسې جرګو مصرف شي. افغانستان یوې شورئ، یوه مشر، یوه حکومت او یوې وړې ادارې ته ضرورت لري، امکانات ئې د پېچلو او پراخو ادارو پر ځای باید د هېواد په ودانولو او د بې وزلو هېوادوالو د ستونزو په حلولو مصرف شي.

د یوه ممثل مجلس د جوړولو لپاره دوه لارې غوره کولی شو:

- لومړۍ: د متناسب تمثیل او استازیتوب پر اساس ولاړ انتخابات، داسې چې رأی به د سیاسي احزابو او انتخاباتي جبهو مجموعي فهرست ته ورکول کېږي او هر حزب او انتخاباتي مجموعه به د خپلو آراءو د شمېر په تناسب له خپل فهرست استازي مجلس ته لېږي. د انتخاباتو تر ټولو آسانه، مصونه، عادلانه او کم مصرفه طریقه همدا ده دا ځکه چې:

- ټول افغانستان یوه انتخاباتي حلقه ګڼل کېږي او دا لانجه د تل لپاره منتفي شي چې د نفوس له مخې او یا د اداري واحدونو پر اساس دې انتخاباتي حوزې جوړې شي.

- هر افغان په هر ځای کې رأی ورکولی شي، په دې مکلف نه وي چې یوازې په خاصې انتخاباتي حوزې کې رأی ورکولی شي.

- رأې یوازې یوه شخص او د هغه معاون ته نه بلکې د کاندید شوو کسانو مجموعي پلان، منصوبې او د دوی له لورې د مجلس لپاره غوره شوو کسانو ته ورکول کېږي. یعني څوك چې د جمهوري ریاست لپاره کاندید کېږي هغه یوازې یو داسې شخص نه دئ چې د اقتدار لاس ته راوړو لپاره په خپل سر او یوازې میدان ته راوتلی، بلکې هغه د یوې ډلې له خوا کاندید شوی، دا ډله کېدی شي یو حزب وي او یا یوه ائتلافي جبهه او یا یوه انتخاباتي مجموعه او د خاص کاندید ملاتړې، دا مجموعه به د ټول هېواد او د هېواد د ادارې لپاره واضح منصوبه او کافي باکفایته پرسونل معرفي کوي، د جمهوري ریاست لپاره د دوی کاندید باید ملت

ته ووايي چې تګلاره ئې څه ده او د هرې انتخاباتي حوزې لپاره څوك اهل ګڼي. په دې سره ولس دا موقع ترلاسه کوي چې د خاصې تګلارې خاوند او د ده مجموعې ته رأى ورکړي.

- له انتخاباتو وروسته هره انتخاباتي مجموعه د خپلو ترلاسه کړو آراوو په تناسب د خپل اعلان شوي فهرست له لومړيو کسانو مجلس ته غړي لېږي، کومې مجموعې چې مثلاً ۳۰٪ آراء ترلاسه کړل، د دوی د فهرست له لومړيو نومونو به د مجلس د غړو دېرش په سلو کې غوره کېږي او چا چې تر دې کم يا زيات ترلاسه کړل د خپلو آراوو په تناسب به له خپل فهرست غړي معرفي کوي.
- انتخابات يو ځل وي او د ځو ځله رأى اخيستني، بې ځايه مصرف او د ولس له بې ځايه لالهانده کولو ډډه کېږي.
- د محلي رقابتونو مخنيوی کېږي.
- منتخب استازي ځان د خاصې سيمې او ولس وکيل نه بلکې د ټول ملت استازي ګڼي، په مجلس کې په ملي ګټو او مصالحو تأکيد کوي نه د مؤکلينو د خوشحالولو لپاره د خاصې سيمې لپاره د امتيازاتو ترلاسه کولو لپاره.
- هره رأى چې صندوق ته لوېږي اعتبار او وزن لري او په مجلس کې ممثل او استازی لري. داسې نه وي چې ناکام کانديد ته د رأى په ورکولو سره په مجلس کې د استازي او وکيل له درلودو محروم شي.
- په دې طريقې کې د ټولني له اقليتونو سره عادلانه چلن کېږي او د اقليت او اکثريت معضله نه راپور ته کېږي.
- په دې کې د انتخاباتي حلقو د تثبيت ضرورت هم منتفي کېږي، هر افغان په هر ځای کې رأى ورکولی شي.
- هره مجموعه هڅه کوي چې تر ټولو صالح کسان د کانديدانو په

فهرست کې معرفي کړي چې د ملت باور او اعتماد ترلاسه کړي. انتخابات د بډایانو او فیوډالانو له ولکې باسي او د درېیمي او متوسطي طبقې غوره او صالح کسانو ته هم لار پرانیزي.

دوهمه: یا دا چې د هر جامع جومات په سطح د مربوطه سیمي د خلکو په رأی محلي شوری جوړه شي، دا شوری به یا په اتفاق سره او یا د انتخاباتو له لاري یو کس د ولسوالۍ شوری ته معرفي کوي، د ولسوالۍ شوری به خپل استازی د ولایت شوری ته او د ولایت شوری به ئې پارلمان ته معرفي کوي.

دغو محلي شوراگانو ته باید دا واك ورکړی شي چې د خپلي سیمي د ورځنیو لانجو او شخړو د حل و فصل، روغي جوړي او د ضرورت په صورت کې قضاء ته د محول کولو صلاحیت ولري، د زکات او عشر راغونډولو، د سیمي له بې وزلو سره د مرستي او د ضروري اجتماعي خدماتو د تر سره کولو لازم او کافي اختیار به ورسره وي، داسي نه چې ټول امکانات مرکز ته راغونډ شي، د مرکز اوسېدونکو ته هومره تسهیلات ورکړی شي چې له اطراف سره ئې مقایسه ممکن نه وي، برېښنا، پاکې اوبه، روغتونونه، پوهنتونونه، پاخه سړکونه، پارکونه، بنگلې،... ټول په مرکز کې او اطراف له دې ټولو محروم، دا کار له یوې خوا د عدالت خلاف او ظالمانه دئ او له بلې خوا په ښارونو کې د خلکو د تجمع او له اطراف ښارونو ته د خلکو د راکوزېدو باعث کېږي.

منتخب مجلس باید تر ټولو اوچته باصلاحیته مرجع وي، د جمهور رئیس او حکومت په کړو وړو به نظارت کوي، د جمهور رئیس لخوا وړاندي شوې کابینه، تگلاره او کلنۍ بودجه به تصویبوي، د قانون د پلي کېدو بهیر به څاري، له چارواکو به د استیضاح او پوښتني او د نااهله وزیرانو د عزل صلاحیت به لري، په بهر کې د هېواد لوړ پوړي استازي، سفیران او دائمي استازي به د دوی په موافقه ټاکل کېږي.

ځیني ټگماران له دین بې خبرو خلکو ته وایي چې اسلام د اهل حل

و عقد شورى جوړول او له دې لاري د مشر او زعيم غوره كول لازم کړي، بايد د انتخاباتو پر ځای د حل و عقد شورى جوړه شي!! دا هغه ټګماران دي چې د شمالي اتحاد د سلطې په وخت کې ئې د كابل او هرات جهادي - كمونيستي جرګو ته هم د حل و عقد شورى نوم وركاوو او د امريكايانو د جهازونو تر وزر لاندي لويه جرګه ئې هم په دې نامه يادوله!! دغو دين تحريفوونكو ته بايد ووايو: نه په ټول قرآن کې او نه د پيغمبر عليه السلام په احاديثو کې، نه صراحتاً او نه تلويحاً دا خبره موندلی شو چې زعيم او مشر دې د څو كسانو په خوښه او د ترلو دروازو تر شا غوره شي، د اهل حل و عقد ذكر نه په قرآن کې راغلی او نه په احاديثو کې، نه د پيغمبر عليه السلام تر رحلت وروسته له څلورو خلفاوو كوم يو له دې لاري غوره شوی او نه زموږ له فقهاوو چا دا خبره کړې چې د حل و عقد شورى به د مسلمانانو امير غوره كوي!! او كه كوم يوه دا خبره کړې وي؛ ادعاء ئې نه سمه ده او نه د منلو وړ؛ سمه رأی او طريقه فقط همغه ده چې د رسول الله صلى الله عليه و سلم له رحلت وروسته څلور خلفاء؛ يو په بل پسي د مسلمانانو له خوا، په جوماتو کې او له څرګند بيعت وروسته غوره شوي. د حل و عقد اصطلاح د اموي او عباسي مستبدو امراوو د اقتدار په وخت کې رامنځته شوې، دوی اقتدار د اسلام د واضح حكم په خلاف په موروثي توګه ترلاسه کړی، پلار زوی ته په ميراث پرېښی، بيا ئې د خپلي خوښي خلك راغونډ کړي، دې ته ئې د حل و عقد شورى نوم ورکړی، د دوی بيعت ئې د ټول امت بيعت ګڼلی، ځينو سوء علماءو دې ته شرعي او اسلامي رنګ ورکړی او اوس زموږ د زمانې دين خرڅوونكي هري فرمايشي او د مستبدو حكامو انتصابي شورى ته د حل و عقد نوم وركوي او هغه د ولس ممثله شورى ګڼي. يوه ډله خو داسي ده چې پرون ئې خپله انتصابي جرګه د حل و عقد شورى ګڼله خو نن د همغي جرګې غړي د دې لپاره واجب القتل ګڼي او يو په بل پسي ئې وژني چې له بل سره ملګري شوي، اسلام هم

د دې په کلکه مخالف دئ چې اقتدار د يوې کورنۍ موروثي حق وګڼل شي او هم د دې چې زعيم دې د ټولو دروازو تر شا د څو کسانو په خوښه وټاکل شي، اسلام د زعامت لپاره عام او معلن بيعت د اساسي شرط په توګه ټاکلی او هغه څوك شرعي امير ګڼي چې د ولس لخوا له فشار او زور پرته د امارت لپاره غوره شي، ولس ورسره بيعت وکړي، اسلام ټولو مؤمنانو ته دا وظيفه ورکوي چې د امارت امانت هغه چا ته وسپاري چې د دې دندې اهليت او کفايت ولري.

د النساء د سورې په ۵۸ او ۵۹ آيتونو کې راغلي:

إِنَّ ٱللَّهَ يَأۡمُرُكُمۡ أَن تُؤَدُّواْ ٱلۡأَمَٰنَٰتِ إِلَىٰٓ أَهۡلِهَا وَإِذَا حَكَمۡتُم بَيۡنَ ٱلنَّاسِ أَن تَحۡكُمُواْ بِٱلۡعَدۡلِۚ إِنَّ ٱللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُم بِهِۦٓۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ سَمِيعَۢا بَصِيرٗا ۝٥٨ يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَطِيعُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُواْ ٱلرَّسُولَ وَأُوْلِي ٱلۡأَمۡرِ مِنكُمۡۖ فَإِن تَنَٰزَعۡتُمۡ فِي شَيۡءٖ فَرُدُّوهُ إِلَى ٱللَّهِ وَٱلرَّسُولِ إِن كُنتُمۡ تُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۚ ذَٰلِكَ خَيۡرٞ وَأَحۡسَنُ تَأۡوِيلًا ۝٥٩ النساء

يقيناً چې الله تاسو ته د دې امر کوي چې امانتونه خپل اهل ته وسپارئ او کله چې د خلکو تر منځ پرېکړه کوئ نو په عدل سره پرېکړه وکړئ، بې شکه چې الله په ډېر غوره څه تاسو ته نصيحت کوي، يقيناً چې الله بصير اورېدونکی دئ. اې مؤمنانو! د الله اطاعت وکړئ او د پيغمبر او د خپلو چارواکو اطاعت وکړئ، نو که په کوم څه کې مو په خپلو کې شخړه وکړه، نو الله او پيغمبر ته ئې راجع کړئ، که پر الله او د آخرت پر ورځ ايمان لرئ، دا ډېر غوره دئ او د پايلې له لحاظه ډېر شايسته.

په دغو دوو آيتونو کې د اسلامي نظام په اړه څو داسې اساسي لارښوونې شوې چې که په ټول قرآن کې يوازې همدا آيتونه راغلي وی نو

د دې نظام د معرفي لپاره کافي وو. په دې آیتونو کې لاندې مطالب راغلي:

- الله تعالی ټول اسلامي امت ته امر کوي چې امانتونه خپل اهل ته وسپاري. د امانت معنی عامه هم کېدی شي او پر هر مادي او معنوي امانت ئې هم اطلاق کېدی شي، خو دلته له امانت مراد د واکمنۍ او اقتدار امانت دئ.
- د اسلام له نظره اقتدار یو امانت دئ او د اقتدار خاوند د خلکو د امانتونو یو امین.
- دا (امانت) به د مسلمانانو لخوا هغه چا ته سپارل کېږي چې (اهلیت) ئې ولري. او دا د ټول اسلامي امت مأموریت او الهي فریضه ده چې د اقتدار امانت او په هغه پورې مربوط ټول امانتونه به داسې چا ته سپاري چې د دې وړتیا او اهلیت په کې وي.
- چا ته چې د امارت او واکمنۍ امانت وسپارل شي، هغه به په دې امانت کې د یوه امین په څېر تصرف کوي، نه د یوه مطلق العنان حاکم په څېر.
- دا د امانتونو امین په دې مکلف دئ چې د خلکو تر منځ به ئې هر قضاوت پر عدالت ولاړ وي.
- که د دې امین (امیر) او د امانت د اصلي خاوندانو (خلکو) تر منځ په کوم څه کې اختلاف راولاړ شي، نو منازعه به د الله کتاب او د رسول سنت ته راجع کېږي، وروستۍ پرېکړه به د قرآن او سنت له مخې کېږي.
- د قانون په وړاندې ټول برابر دي، هیڅوك دا حق نه لري چې ځان تر قانون اوچت وګڼي، قانون ځان ته تابع او ځان د وروستۍ پرېکړې وروستۍ مرجع وګرځوي.

له دغو مبارکو آیتونو لاندې خبرې معلومېږي:

- اسلام د امیر انتخاب هم د مسلمانانو وجیبه ګڼي او هم ئې حق. د

خلکو لخوا (ثرگند) او (په خپله خوښه) بیعت ئې د امارت لپاره شرط گرځولی.

- له امیر سره د خلکو بیعت داسي نه دئ چي لومړی به هغه له کومي بلي لاري امیر کېږي او بیا به خلك د بیعت شکلي مراسم د دې لپاره ترسره کوي چي د ده په وړاندي د خپل اطاعت ثرگندونه وکړي، خبره داسي نه بلکي برعکس ده، دا بیعت دئ چي په هغه سره څوك امیر کېدی شي، تر هغه چي خلك له چا سره بیعت ونه کړي امارت ئې نه شي مسلم کېدی، امیر هغه دئ چي خلك ورسره بیعت وکړي، له بیعت پرته مسلط شوی واکمن یو جابر او غاصب حاکم دئ.

ابوبکر رضي الله عنه هلته امیر شو چي خلکو په جومات کي له ده سره بیعت وکړ، عمر رضي الله عنه له هغه وروسته امیر شو چي د خلکو بیعت ئې ترلاسه کړ، د ابوبکر رضي الله عنه لخوا د ده انتخاب یوازي یو وړاندیز وو، هغه ولس ته د عمر رضي الله عنه د غوره کولو وړاندیز وکړ او عمر رضي الله عنه له شهادت مخکي شپږ کسان د دې لپاره غوره کړل چي له خپل منځ یو کس انتخاب کړي او بیا دغه کس د بیعت لپاره ولس ته معرفي شي.

د عثمان رضي الله عنه انتخاب داسي ترسره شو چي لومړی عبدالرحمن بن عوف رضي الله عنه د ده او د علي رضي الله عنه په اړه؛ د مدینې له خلکو؛ د ښځو په شمول او له ولایاتو د راغلو خلکو په شمول، تر دریو ورځو مسلسل پوښتني وکړې، د دوی رأی ئې ځان ته معلومه کړه، په جومات کي ئې دا خبره اعلان کړه چي د مدینې زیاتره خلك د عثمان رضي الله عنه په امارت راضي دي، زه له دوی دواړو تاسو ته عثمان رضي الله عنه غوره کوم، خلکو توافق وکړ، بیعت ترسره شو او له دې وروسته عثمان رضي الله عنه خلیفه شو، د ده له شهادت وروسته علي رضي الله عنه په جومات کي او له بیعت وروسته خلیفه شو. دا بهیر موږ ته ښیي چي بیعت د امارت لپاره شرط دئ، یوازي له بیعت وروسته

څوك امير كېدی شي نه له بيعت مخكې.

له دې بهير دا هم معلومېږي چي بيعت څرګند كار دئ نه پټ، د عامو خلكو كار دئ نه د خاصو، په جومات كي تر سره شوی نه په كوم قصر كي، ټول هغه خلك په كي برخه اخيستي شي چي جومات ته ئې په راتلو بنديز نشته.

د پيغمبر عليه السلام سنت او د اصحابو رضي الله عنهم منهج ته په پام سره ويلی شو چي:

- د يوې غير اسلامي ټولني په سياسي حاكم نظام كي به له برخي اخيستو ډډه كوو، حتی كه د دې نظام رياست هم موږ ته ومنل شي.

- په دې نامسلماني ټولني كي د انتخاباتو له لاري د تبديلي راوستو او قدرت ته د رسېدو هڅه به نه كوو، دا ځكه چي پيغمبر عليه السلام داسي نه دي كړي.

- اسلام موږ ته امر كړی چي لومړی به انقلاب راولو، غير اسلامي ټولنه به د جهاد له لاري په اسلامي ټولني بدلوو او اقتدار به له ظالمانو صالح كسانو ته انتقالوو، خو د انقلاب له راتلو او د اسلامي ټولني له جوړېدو وروسته به قدرت ته د رسېدو هره هڅه حرامه ګڼو، هلته به وسلې ته لاس كول او يا د زور او سازشونو له لاري قدرت ته د رسېدو هڅه نه كوو، اقتدار به د مسلمانانو امانت او دا به د خلكو حق ګڼو چي قدرت د خپلي خوښي صالح او اهل كس ته وسپاري، دلته به امير د مسلمانانو په خوښه او د دوی د بيعت له لاري ټاكل كېږي.

- د امير انتخاب د ټولني د ټولو مسلمانانو كار دئ نه د څو محدودو كسانو كار، دا ځكه چي خلفای راشدين په جومات كي غوره شوي، نه د تړلو دروازو تر شا او د څو كسانو په خوښه.

- د امارت لپاره تر يوه زيات كسان هم نومول كېدی شي، داسي لكه چي عمر رضي الله عنه ونومول.

- که له یوه زیات کسان د امارت لپاره راوړاندي کړی شول، د استفتاء او د خلکو رأی ته د مراجعې له لاري کولی شو د دوی له منځ هغه څوك غوره کړو چي د مسلمانانو اکثریت ئې د امارت لپاره اهل ګڼي.
- د امارت لپاره خاص مواصفات ټاکل شوي، د دغو مواصفاتو له مخي به اهل کسان نومول کېږي، خو د اهل کسانو له منځ د یوه انتخاب به د مسلمانانو د اکثریت په رأی ترسره کېږي.

دا ډېره عجیبه ده چي د دغو څرګندو نصوصو په موجودیت کي او په داسي حال کي چي د راشدینو خلفاوو د انتخاب څرنګوالی ئې په مخکي پروت دئ، ځیني امارت موروثي حق ګڼي، حال دا چي موروثي نظام او سیاسي، اجتماعي او مذهبي زعامت په موروثي توګه له پلار زوی ته انتقال، هم د عقل خلاف دئ او هم د عدل او هم د دین. د پیغمبرانو یو اساسي مأموریت تل دا وو چي دغه ظالمانه او د عدل او عقل خلاف نظام ختم کړي. متأسفانه په مسلمانانو کي ځیني د دغي غلطي مفکوري پلوي کوي او هغې ته دیني رنګ ورکوي.

شیعه هم امامت موروثي ګڼي او په دې عقیده دي چي امامت یوازي د علي او د ده د اولاد رضي الله عنهم مسلم حق دئ!! او وایي چي دوی د الله له لوري غوره شوي!! د دوی په ځواب کي باید ووایو: که دا خبره سمه وی نو لومړی خو به په قرآن کي حتماً په دې اړه صریح آیت راغلی وو، پیغمبر علیه السلام به خلکو ته په واضح الفاظو ویلي وو، صحابه وو به هغه د لومړي خلیفه په توګه او د ده اولاد له ده وروسته د امراوو په حیث غوره کړي وو، علي رضي الله عنه به له مخکینیو خلفاوو سره بیعت نه کاوو او تر ټولو مهمه خبره دا چي په قرآن کي به دا آیت نه راتلو چي ای مسلمانانو! الله تاسو ته امر کوي چي د امارت امانت اهل ته وسپارئ، که امارت موروثي وی او امیر د الله او پیغمبر له لوري غوره کېدی نو مسلمانانو ته به ولي دا خبره کېده؟! او که موروثي وی نو میراث خو ورثه وو ته پرته له دې سپارل کېږي چي

وګوري هغه ماشوم دئ که ستر، هغه روغ دئ که ناروغ، عقل لري که بې عقله دئ، په میراث کې خو د اهلیت شرط نه شي وضع کېدی. آیا تاسو نه ګورئ چې د نړۍ په ظالمانه موروثي نظامونو کې دې خبري ته ځوك نه ګوري چې د واکمن وارث د دې منصب اهل دئ که نه، زوی، لور او ښځې ته ئې په میراث پاته کېږي. د قرآن په لسګونو آیتونه د اهل کتابو د دغې غلطې انګېرني د تردید لپاره راغلي چې دوی په موروثي نظام او له پلار اولاد ته د مذهبي مقام او منزلت په انتقال باور درلود.

دا هم ډېره عجیبه ده چې ځیني وایي: د یو چا د امارت لپاره د پنځو کسانو بیعت هم کافي دئ، که له ټول امت یوازي پنځه کسان او حتی یو کس له چا سره بیعت وکړي هغه مسلم امیر دئ او په ټولو ئې اطاعت واجب!! دا هسې بې بنسټه خبري دي هم د څرګندو نصوصو خلاف او هم د صحابه وو د منهج خلاف. دا خبري یا هغه ځوك کولی شي چې دا ټول حقائق له پامه وغورځوي او یا هغه چې د کوم دربار مفتي وي.

امارت د امانت په نامه یادول، دا حقیقت په ګوته کوي چې امیر به په ټولو هغو امانتونو کې د مسلمانانو په مشوره تصرف کوي چې د خلکو له لوري ورسپارل شوي، هیڅوك د چا په امانت کې د امانت ورکوونکي له موافقې پرته د تصرف حق نه لري او اسلام داسې تصرف په امانت کې خیانت ګڼي.

له دې حکم چې د امیر او خلکو تر منځ اختلافي قضایا به قرآن او سنت ته راجع کېږي، دا حقیقت په ډاګه معلومېږي چې امیر په مشوره مکلف دئ، د اختلاف په صورت کې ده ته د وروستۍ پرېکړې حق نه دئ ورکړل شوی، وروستۍ فیصله به د قرآن او سنت له مخې کېږي. او همدا پر الله او د آخرت پر ورځې د ایمان تقاضی ګڼل شوې.

خو دلته له (أُوْلِي ٱلْأَمْرِ مِنكُمْ) مراد د مسلمانانو کوم چارواکي دي؟ هر آمر که یوازي خلیفه او امیر المؤمنین؟ که څه هم د اولي الامر منکم

اطلاق پر هر آمر کېدی شي، خو په دوه دلیله په اطمئنان سره ویلی شو چي له دې مراد د مسلمانانو عمومي امیر دئ: له الله او پیغمبر وروسته ئې ذکر شوی. له نورو امراءو او چارواکو اطاعت په اصل کې له عمومي امیر اطاعت دئ.

- دې خبري ته هم باید متوجه وو چي د افغانانو غوڅ اکثریت اسلامي نظام غواړي، د اسلام لپاره ئې قرباني ورکړې، له اسلام پرته په بل څه نه راضي کېږي، که بل نظام د وسلې په زور او د بهرنیو لاسوهنو او فشارونو له لاري د دوی پر هېواد وتپل شي پایله به ئې د شوروي اتحاد د وسلو او فوځونو په زور د تپل شوي نظام پایله وي او فقط تر هغه به دوام کوې چي افغان ولس ئې د نسکورولو توان او فرصت ترلاسه کوي.

- افغانان اوس اسلامي نظام له غیر اسلامي نظام تر ډېره حده پېژندی شي، د جهاد په کلونو کې دوی له اسلام هومره څه زده کړي چي اوس ئې څوك په آسانۍ نه شي غولولی.

- اسلامي نظام هغه دئ چي په هغه کې: اسلامي شریعت د ټولو قوانینو یوازینی مأخذ وي، ټولي شخړې او منازعات د اسلامي شریعت په رڼا کې حل وفصل شي، چارواکي په خپلو ټولو اجراءاتو کې شریعت ته التزام ولري، له ملت سره په مشوره مکلف وي او د ملت له استازو جوړه شوې شوری د پرېکړو تر ټولو لوړه او با صلاحیته مرجع وي. د چارواکو په واك کې صلاحیتونه او ملي شتمنۍ امانت وګڼل شي، د ولس معلن او بلا اجبار بیعت او رأی د نظام د مشروعیت مبناء او شرط وي او ولسمشر د ولس په خوښه غوره شي.

د دغو اصولو په رڼا کې موږ د هېواد لپاره داسي نظام غواړو چي:

- ولسمشر به د ملت په خوښه او د آزاد، معلن او غیر اجباري بیعت له لاري ټاکل کېږي، نه د معدودو کسانو له خوا او په پټه، په جوماتو کې به ټاکل کېږي نه په قصرونو کې، ټول خلفاء راشدین په جومات کې

غوره شوي نه په کوم قصر یا پټ ځای کې، له بیعت وروسته خلیفه شوي نه له بیعت مخکې، بیعت د خلیفه له انتخاب وروسته شکلي یا رسمي مراسم نه دي بلکې خلیفه له همدې لارې غوره کېږي، خلیفه هغه دئ چې ملت ورسره بیعت وکړي، دا د کوم شخص یا کورنۍ موروثي حق نه دئ چې له پلار زوی ته په میراث پاته شي، دا د ملت امانت دئ چې په خپله خوښه به ئې اهل ته سپاري. هم د دې امانت د اهل تشخیص د ولس حق او وظیفه ده او هم ئې سپارل، یوازې هغه څوك د مسلمانانو جائز مشر ګڼل کېږي چې مسلمانانو په خپله خوښه انتخاب کړی وي او په خپله رضاء ئې ورسره بیعت کړی وي. په صندوق کې رأی اچول د بیعت ښه نعم البدل دئ. ځکه مخامخ بیعت په یوې وړې ټولني کې ممکن دئ نه په ستري ټولني کې.

- منتخب مشر به له یوې خوا په دې مکلف وي چې په ټولو چارو کې به د شریعت په نسبت التزام لري، له بلې خوا به له ولس سره په مشورې مکلف وي. په اسلامي ټولني کې امور په مشوره ترسره کېږي، نه دا چې حاکم آخري مرجع وي. د قوانینو مرجع شریعت، عرف او اجماع ده، واکدار او هیچا ته دا حق نه دئ ورکړی شوی چې له خپلې خوا قوانین صادر کړي. قضایا به د شریعت مطابق حل و فصل کېږي او امور به د خلکو په مشوره تر سره کېږي. ولي الامر هم له شریعت د انحراف په صورت کې مستحق العزل دئ او هم د استبداد، مطلق العناني او د مشورې له اصل د انحراف په صورت کې.

- په دې نظام کې چارواکي د ولس مالك الرقاب او د هېواد ټولواك نه بلکې د ولس خادم او د دوی د امانتونو امین وي. فقط په هغه صورت کې او تر هغه د واك امانت له ده سره پاته کېدی شي چې د امانت اصلي خاوندان یعني ولس وغواړي او په امانتونو کې ئې خیانت نه وي کړی.

- هم د ده صلاحیت د شریعت په رڼا کې او د مسلمانانو په خوښه

ټاکل کېږي او هم ئې حقوق، وجائب او مسئوليتونه.

- د اسلام له نظره هغه د ولس (مستخدم) دئ، نه آقا او بادار، د (خدمت) په دوران کې يوازي هومره (اجوره) ترلاسه کولی شي چې ولس ئې ورته ټاکي، واکمني ده ته پر نورو هيڅ مادي امتياز نه بخښي.

- په اسلامي ټولني کې د مشر لپاره؛ د سلطان، پاچا، ملك، واکدار، حاکم او رئيس پر ځای د خليفه نوم او مفهوم غوره شوی، چې ځای ناستي ته وايي، دا ځکه چې په اسلامي ټولني کې مشر د خلکو له خوا غوره کېږي او د خلکو نائب او ځای ناستی وي، خلك ئې د بيعت له لاري غوره کوي، په ملي شتمنيو کې د ولس د استازي په توګه او د دوی په مشوره تصرف کوي. هغه (آمر) نه دئ، (امير) دئ، فرمانونه نه صادروي، کارونه ترسره کوي، د آمر او امير تر منځ فرق همدا دئ: آمر يعني امر کوونکی، حکم کوونکی او امير يعني د امورو ترسره کوونکی او د چارو سنبالوونکی.

- نظام بايد داسي وي چې په ديکتاتورۍ او استبداد منتج نه شي. داسي نه چې واك د يوه کس يا کورنۍ په لاس کې پرېوځي نو ټولواك شي او اقتدار د دغي کورنۍ موروثي حق.

- اسلام، سلطنتي نظام هم د فساد او تباهۍ عامل ګڼي او هم ئې د انساني عدالت او برابرۍ مغاير. هغه اختيارات چې په سلطنتي نظام کې يوه (پاچا او سلطان) ته ورکول کېږي، اسلام دا اختيارات فقط د الله تعالی لپاره مختص کړي. د اسلام له نظره پاچا هغه څوك دئ چې ځان د خدای ځای ناستی ګڼي، که څه هم دا خبره په خوله نه کوي. قرآن د فرعون په اړه وايي چې هغه ځان د خلکو (اله) او (رب اعلی) ګڼلو، يعني ځان ته ئې هغه اختيارات ورکړي وو چې يوازي له خدای سره ښايي. قرآن د فرعوني نظام څو ځانګړتياوي بيانوي:

١. فرعون ځان (اله) ګڼي، د حلال او حرام، جائز او ناجائز د ټاکلو وروستۍ مرجع.

۲. ځان ته ټولواك وايي او د مصر د ټولو شتمنيو مالك.

۳. هغه خلك په ډلو ډلو وېشلي: مرفه او حاكمه طبقه، محرومه او محكومه طبقه، فوځ او واكمنه طبقه.

• قدرت بايد په مركز كې داسي متمركز نه شي چي څو كسان د كودتا له لاري وكولى شي دا مركز اشغال او پر ټول هېواد مسلط شي او يا بهرني ځواكونه د مركز په نيولو سره ټول هېواد اشغال كړي، هم بايد د كودتاګانو ټول امكانات د تل لپاره له منځه يووړى شي او هم بهرني ځواكونه داسي ګمان ونه كړي چي د مركز په نيولو سره ټول هېواد نيولى شي. نه داسي نظام چي په انارشيزم منتج شي او هېواد د تجزيې په لور وخوځوي او تجزيه غوښتونكي شرير ځواكونه، منطقوي، محلي او قومي خپلواكۍ او تجزيې ته وهڅوى او يا بهرني ځواكونه د مركز د ضعف په وجه د هېواد ځيني برخي اشغال كړى شي، نه له مركز تېښته او نه په مركز كې ذوب كېدل، بلكي د دواړو تر منځ تعادل، نه دا چي په مركز د څو كسانو تسلط په دې منتج شي چي د هېواد او ولس هر څه د دوى د خوښي مطابق تغيير ومومي، فرهنګ، مذهب، اخلاق، دود دستور، خارجي او داخلي سياست، اقتصادي او اجتماعي نظام او هر څه، پنځه كمونست افسران كمونستي انقلاب اعلان كړي او پنځه د اروپا او امريكا په نايټ كلپونو كې ستر شوي د امريكا په زور پر مركز مسلط او پر ټول هېواد امريكايي ډيموكراسي او كوبايي اخلاق مسط كړي، راډيو، تلويزيون، اخبار او مجلې، مسجد او منبر د دوى په لاس كې پرېوځي.

• نظام بايد داسي نه وي چي اقتدار له بر د لاندي په لور او له مركز د اطراف په لور خور شي.

• اجتماعي عدالت تأمين كړي، د مركز او اطراف تر منځ ژور تفاوت رامنځ ته نه كړي. داسي نه شي چي ټول تسهيلات او وسائل د مركز په واك كې وي او واكمنان او د مركز اوسېدونكي ترې برخمن وي او د اطراف

اوسېدونکي له ټولو ابتدائي تسهیلاتو محروم وي. باید اطراف د مرکز قرباني نه شي، باید اطراف د مرکز د استحصال او استثمار وسیله نه وي، دا نه له عدالت سره اړخ لګوي او نه په هیڅ معیار او میزان کې د منلو دئ چې سړک، برق، ګاز، پاکې اوبه، روغتونونه، پوهنتون، مکاتب او مدارس، پارکونه او... په مرکز کې وي او د اطراف خلك له دې ټولو محروم!! په دې سره له یوې خوا عدالت تر پښو لاندې کېږي، له بلې خوا خلك له اطراف د مرکز په لور مخه کوي، په ښارونو کې ازدحام جوړېږي، اطراف ورو ورو تخلیه کېږي، زراعت او مالداري چې د ملت د عوائدو ستره او اساسي منبع ده صدمه ګوري.

- د دولت د ټولو عوائدو منبع په اصل کې خلك دي، که دا مالیه ده او که د ګمرکاتو محصول، د ګمرك اصلي تأدیه کوونکي هم خلك دي نه تاجران، تاجر چې د ګمرك په نامه څه ورکوي له عام اخیستونکو ئې ببرته تر لاسه کوي! د عدالت غوښتنه دا ده چې له شتمن واخستل شي او نادار ته ورکړی شي. اسلام هغه نظام مردود ګڼي چې له غریب ئې اخلي او په مرفه او بډای طبقې ئې مصرفوي. په اسلامي نظام کې دولت د محرومانو متکفل دئ، هغه مکلف دئ چې له شتمنو به عشر او زکات اخلي او محرومانو ته به ئې ورکوي. قرآن د دې مخالف دئ چې سرمایه د معدودو کسانو تر منځ لاس په لاس شي، د محروم له مجبوریت ناروا استفاده وشي، اسلام احتکار د دې لپاره تحریم کړی چې په دې سره بډایان د بې وزلو له احتیاج ناروا استفاده کوي، ضروري شیان احتکار کړي او په دې سره ئې بیه لوړه او له بې وزلو ګټه ترلاسه کوي، اسلام سود د همدې لپاره حرام کړی چې دا د محرومانو له مجبوریت د شتمنو د استفادې ذریعه ده.

د اجتماعي عدالت معنی دا ده چې د ټولني ټول وګړي برابر وګڼلی شي، له خلکو سره برابره معامله وشي، دولت په خپلو اجراءاتو کې دا برابري او عدالت مراعات کړي. بډایان او واکمنه طبقه دا حق ونه لري

چي له خپل واك او شتمنۍ د محرومانو او مظلومانو د استثمار لپاره استفاده وکړي، دا حق هم ونه لري چي له دولتي حيثيت په استفادې سره کومه تجارتي او اقتصادي معامله ترسره کړي، داسي ګټه شريعت تحريم کړې. انګرېز دوله انتخابات په اصل کي بدایانو ته دا موقع په لاس ورکوي چي په اقتدار کي شريك شي او بيا له دې اقتدار په استفادې سره د خپلو شتمنيو د زياتولو فرصتونه ترلاسه کړي، نه يوازي دا چي د نورو رأى ارزانه اخلي او ګرانه ئې خرڅوي، بلکي د ملي شتمنيو په غارت کي له چارواکو سره شريك شي.

حکمتيار

١٣٨٤\٥\٢٠

پيغام

غلامۍ کي آزادي لمانځل

وَ لَيَنصرَنَّ اللَّهُ مَن يَنصرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِىٌّ عَزِيزٌ

ګرانو هېوادوالو!

غيرتي او با ايمان مجاهدينو! السلام عليکم و رحمة الله و برکاته

الله تعالی زموږ مجاهدو پلرونو ته ٨٦ کاله د مخه پر انګرېزانو بری ورکړ او ١٦ کاله د مخه ئې موږ ته د اتحاد شوروي پر ځواکونو فتح راپه برخه کړه، خو موږ نه هلته په دې بريالي شوو چي آزاد، خپلواك او اسلامي افغانستان جوړ کړو او نه اوس. انګرېزان ووتل خو خپل لاس پوڅي ظالم او مستبد پاچايان ئې تر شا پرېښودل، روسي فوځونه مو وايستل خو اقتدار ئې هغې ائتلافي جبهې ته په لاس ورکړ چي د دوی پر ځای له افغان ولس سره وجنګېږي او د روسي فوځونو نيمګړی مأموريت

پوره کړي!! دا دئ اوس یو ځل بیا زموږ په هېواد کې د انګرېزانو او امریکایانو تر مشرۍ لاندې د صلیبي ځواکونو بیرغونه رپېږي، موږ ته پېغور راکوي، زموږ غیرت آزمويي او زموږ دین، مذهب، خپلواکي او آزادي ګواښي. بیا ګورئ چې نیواکګران له خپلو افغاني غلامانو د آزادۍ او دېموکراسۍ اتلان جوړوي او د دوی افغاني غلامان، خپل باداران د آزادۍ بخښونکو او بیا ودانونکو په نامه ستایي، بیا آزادي غوښتونکي مجاهدین د (اشرارو)، (تخریبکارانو) او (تروریستانو) په نامه یادوي او زموږ ملت او مجاهدینو ته همغه څه وایي چې انګرېزانو او د دوی شاه شجاع ۸٦ کاله د مخه ویل او روسانو ۱٦ کاله مخکې ویل، دا دئ تاریخ بیا تکرار شو او بیا ئې زموږ پر اوږو د آزادۍ د یوې بلې جګړې درونند پېټی کښېښود، بیا له موږ غواړي چې د میوند او جګدلك خاطرې راژوندۍ کړو او بل ستر او تاریخي جهاد ته ملا وتړو. الحمد لله دا جهاد پیل شوی، ورځ په ورځ ئې لمن پراخه شوې او اوس داسې مرحلې ته رسېدلی چې بری ئې نژدې برېښي، إن شاء الله زموږ زړه ور مجاهدین به صلیبي ځواکونو ته داسې ماته ورکوي لکه چې پلرونو ئې انګرېزانو او روسانو ته ماته ورکړې وه، موږ د الله تعالی په رښتینو وعدو دا باور لرو او راتلونکي ته دا ډاډمن انتظار چې إن شاء الله ډېر ژر به زړه ور او مجاهد افغانان له غرونو، سردرو او کلیو راکوز شي، شنه بیرغونه په لاس کې، د تکبیر له نارو سره، د ښارونو له باایمانه او دیندارو اوسېدونکو سره به یو ځای شي، د ښکېلاکګرو اډې به محاصره کړي، د جګدلك او میوند خاطرې به راتازه کړي، پر ارګ به د اسلام بیرغ وریپوي، د زندانونو دروازې به پرانیزي، ټول هغه کسان به آزاد کړي چې د اسلام او آزادي غوښتلو په تور نیول شوي وو، د دوی پر ځای به د انګرېزانو او امریکایانو جاسوسان او ملي خائنان په دې زندانونو کې واچوي، نړۍ والو ته به اعلان کړي چې نور نو افغانان آزاد او خپلواك دي، د خپلې خوښې اسلامي حکومت به جوړوي او خپل مشران به په خپله غوره کوي.

موږ هغو خلکو ته حیران یو چې د انګرېزانو تر بیرغ لاندي له انګرېزانو د آزادۍ ورځ لمانځي، نه پوهېږو دا څنګه آزادي ده او دا څنګه جشن او لمانځنه ئې!! نه پوهېږو په دې ځان دوکه کوي که خپل ولس او که نړۍ وال!! په داسي حال کې چې اوس ئې په هېواد کې د انګرېزانو نظامی اډې دي، هلته زندانونه لري، راډیویي او تلویزیوني نشرات کوي، د افغاني فوځ او پولیس روزنه د انګرېزانو په لاس ترسره کېږي، هم د هېواد زمکه او هم هوا د دوی په واك کې ده، د جمهور رئیس امنیت، حتی په ارګ کې هم دوی ساتي!! نو څوك به دا ومني چې افغانستان آزاد دئ او افغان ولس د خپل برخلیك څښتن!! إن شاء الله افغانان به د واقعي آزادۍ جشن لمانځي، خو هغه وخت چې ټول بهرني نیواکګر ځواکونه زموږ د ګران هېواد له لوېشت لوېشت خاوري وتلي وي، په هېواد کې د اسلام بیرغ رپانده وي او موږ د خپلي خوښي منتخب اسلامي حکومت ولرو. مرګ پر اشغالګرانو، سرلوړي او بریالي دي وي مجاهدین؛

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸٤\۵\۲۸

ملت ما و انتخابات امریکایی!!

الحمد لله و کفی و سلام علی عباده الذین اصطفی و بعد:

هم میهنان عزیز!

ملت خداپرست و مؤمن! السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

افغان های غیور و سربلند که آزادیخواه، خدا پرست و وطن دوست اند و هرگز زیربار سلطه اجنبی نرفته، شهادت در راه خدا و در راه دفاع از عزت و سربلندی را بر زندگی ننگین غلامی و اسارت همواره ترجیح داده اند، در مورد توطئه های خطرناك دشمن برای ادامه اشغال کشور

به شدت نگران اند، برگزاری انتخابات پارلمانی آنهم زیر چتر سلطه بیگانه را یکی دیگر از این دسائس خوانده، معتقد اند که در کنار تداوم مقاومت علیه اشغالگران، باید راههای دیگری را نیز جستجو کرد و در سنگرهای دیگری نیز به مقابله دشمن رفت و توطئه هایش را خنثی کرد؟ می‌خواهند بدانند که در رابطه به انتخابات پارلمانی کدام موضعگیری به نفع اسلام و کشور بوده، عدم اشتراك در آن و مقاطعه با آن سودمند است و یا شرکت در آن؟ اگر شرکت در انتخابات ضروری و احیاناً مفید باشد، به کی رأی بدهند و از کدام کاندید و کدام شعارهای انتخاباتی حمایت کنند؟ در جواب این عزیزان و در پاسخ به این نگرانی عرائضی داریم:

● وضع کنونی کشور ما چه از دیدگاه اسلام و مسئولیتهای دینی ما و چه از ناحیه اسارت و آزادی کشور، همانگونه است که نیروهای شوروی افغانستان را اشغال کرد، تنها با یك تفاوت که امروز کشور ما توسط نیروهای امریکایي اشغال شده. مقدرات کشور و ملت ما چون گذشته در دست بیگانگان بوده، اجانب برآن حکومت می‌کنند. اشغالگران امریکایي سلطه استعماری شان را تحت پوشش دیموکراسی منفور، خونین و نظامی بر کشور ما تحکیم می‌بخشند، غرض اغوای افغان ها و جهانیان چهره هایي را به صحنه کشیده اند که در ظاهر افغان جلوه می‌کنند ولی در واقع مأموران امریکایي بوده، کارتهای تابعیت امریکایي دارند و برای منافع امریکا تلاش می‌ورزند. در حالی‌که وزراء کابینه حکومت دست نشانده افغان های امریکایي اند ولی تمامی اختیارات وزارتخانه ها بطور مطلق در اختیار مشاورین امریکایي است، حال می‌خواهند برای حضور دراز مدت نظامی و اشغال دائمی افغانستان زمینه سازی نموده، به جهانیان وانمود کنند که افغان ها بر حضور نظامی امریکا در کشور شان اعتراضی نداشته، برعکس آن را در راستای تحکیم دیموکراسی ضروری و مفید می‌خوانند، اگر چنین نبود باید اسحله شان را به این نیروها تسلیم

ننموده، و زیر بال طیاره های جنگی امریکا در انتخابات شرکت نمی‌کردند!! بدیهی است که در چنین حالتی، ملت سربلند و آزادیخواه افغان، برای رسیدن به آزادی و استقلال و طرد دشمن، هیچ راهی دیگر جز جهاد را نخواهند یافت، جهاد برای طرد دشمن هم حکم اسلام است و هم تقاضای ظروف و شرائط حاکم بر کشور ما، باید افغان های مؤمن باری دیگر کمر همت ببندند و اشغالگران را با جهاد و مقاومت خود به خروج از کشور شان وادار سازند، باید در این حقیقت هیچ افغانی شك نداشته باشد که اشغالگران به طیب خاطر کشور ما را ترك نخواهند گفت و ملت ما از هیچ طریقی دیگر جز جهاد به آزادی و استقلال کشور نائل نخواهد شد، با انتخابات نه بلکه با جهاد می‌توان دشمن را از کشور خود طرد کرد.

● انتخابات پارلمانی زیر بال طیاره های جنگی امریکا چون سائر تلاشهای فریبنده دشمن مضحکه ای بیش نبوده، نتائج آن از قبل مشخص شده است، از این طریق می‌خواهد به حضور نظامی و حکومت دست نشانده اش مشروعیت بدهند. هر کسی بخوبی می‌داند که انتخابات در اثنای اشغال کشور نتیجه ای جز این نخواهد داشت که چهره های دلخواه اشغالگران به زور بازوی سربازان شان و با نثار بی دریغ دالر به پارلمان راه بیابند و به عنوان نمایندگان منتخب ملت به کابینه مورد پسند امریکا رأی بدهند.

● خود می‌گویند که برگزاری عادلانه انتخابات ایجاب می‌کند که گروههای مسلح خلع سلاح شوند، زیرا موجودیت گروههای مسلح، عادلانه بودن انتخابات را زیر سوال می‌برد، بر نتائج انتخابات تأثیر منفی می‌گذارد و موجب راه یابی تفنگسالاران به پارلمان می‌شود!! اگر این حرف درست است، پس حضور قطعات تا دندان مجهز امریکايي چرا باید انتخابات را زیر شعاع خود نگیرد و باعث راه یابی چهره های دلخواه شان به پارلمان نگردد؟! در حالی‌که این نیروها هم سلاح در اختیار دارند،

هم پول، هم اخبارها، مجله ها، رادیوها و تلویزیونها، هم زندانهای مهیب و هم میدانهای هوایي، هم اختیار دستگیری و کشتار مخالفین را دارند، و هم صلاحیت بمباری های بي رحمانه و وحشیانه قراء و دهات را، بر قراء و دهات در اثنای برگزاری مراسم عروسی و بر مساجد در اثنای نماز بم می‌ریزند، مخالفین را می‌کشند، مردم را می‌ترسانند و عناصر ضعیف النفس و ضمیر فروش را می‌خرند، معلوم است که نتائج برگزاری انتخابات در سایه سلطه مطلقه این نیروهای اشغالگر چه خواهد بود!!

- با در نظرداشت این حقائق باید گفت: نخست لازم است سعی کرد تا این درامه مسخره امریکایي را با اعمال مقاطعه خنثی کرد، ولی اگر وضعیت حوزه انتخاباتی شما چنان نباشد که مقاطعه عمومی اعمال گردد و رأی گیری باوجود امتناع شما انجام می‌یابد، در آن صورت لازم است کاری کنید که مهره های وابسته اجانب به پارلمان راه نیابند، برای این مأمول کاندیدها را به دسته های ذیل درجه بندی کنید:

١. آنان که (رفیق) روسها و دشمن مردم خود شدند، تحت فرمان افسران اتحاد شوروی علیه ملت خود جنگیدند، و اکنون و بعد از مرگ اتحاد شورو ی نیز از لحاظ فکری و سیاسی به مسکو وابسته اند.

٢. آنان که کمونست نبودند، ولی دست در دست روسها و کمونست ها گذاشتند، برای منافع مسکو جبهه ائتلافی تشکیل دادند و به اشاره اجانب آتش جنگ دیگری را افروختند.

٣. کسانی‌که چون جنگنده مزدور هم در خدمت روسها قرار گرفتند و هم در خدمت امریکایي ها، دیروز برای مسکو جنگیدند و امروز به نفع امریکا می‌جنگند.

٤. عناصر غرب پرست و لا ابالی که نه دین و مذهب دارند و نه اخلاق و شرافت، در فساد اخلاق تا گلو غرق اند و کمال شان فقط این است که در دوران جهاد به سوی غرب فرار کردند، در کاباره ها بزرگ شدند،

هویت ملی شان را از دست دادند و با اخلاق و افکار کاباره یې؛ زمانی به کشور برگشتند که پرچم امریکا را در افغانستان در اهتزاز دیدند و نیروهای امریکایي را حاکم بر کشور ما، و اکنون اصرار دارند که حضور نیروهای اشغالگر در افغانستان غرض تأمین امنیت و تحکیم دیموکراسی، برای سالهای متمادی دیگر ضروری است!!

۵. آنان که منافق و دین به دنیا فروش اند، خود را مسلمان می‌نامند ولی با هر دشمنی علیه اسلام یکجا شده اند، آنان که خطر شان به اسلام و مسلمانان نسبت به هر دشمن دیگری بیشتر است.

٦. دسته هایي که برای تجزیه افغانستان تلاش می‌ورزند، به تعصبات قومی و لسانی دامن می‌زنند و به کشور هایي وابسته اند که منافع شان را در تخریب افغانستان و تضعیف وحدت ملی افغان ها جستجو می‌کنند.

لازم است به این گروهها و کاندیدان مربوط به آنها از دادن رأی مانع شوید، شکست آنها در انتخابات در واقع شکست توطئه انتخاباتی دشمن می‌باشد، غرض جلوگیری از راه یافتن این عناصر به پارلمان از هیچ تلاشی دریغ نه ورزید، باید این چهره های منفور را هر چه بیشتر و بیشتر افشاء کنید، به مردم بگویید تا از کسانی حمایت کنند که مسلمان اند، به استقلال، آزادی افغانستان و وحدت ملی افغان ها باور دارند و حامی‌خروج بلا قید و شرط و فوری تمامی نیروهای اجنبی از کشور اند.

هر افغان با ایمان و وطنخواه در روشنائی ایمان خود بخوبی درک می‌کند که در این مرحله حساس و سرنوشت ساز، ایمانش چه تقاضای از او دارد، مسئولیت اسلامی اش چه حکم می‌کند، به همکاری و مساعدت چه کسی مکلف است و از تعاون و همکاری با چه کسی منع شده است. پیامبر علیه السلام می‌فرماید:

«مَنْ مَشَى مَعَ ظَالِمٍ لِيُعِينَهُ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ ظَالِمٌ؛ فَقَدْ خَرَجَ مِنَ الْإِسْلَامِ»

هر کی با ظالمی به خاطر تقویه و اعانتش همراهی کرد، در آن حالی که

می‌داند او ظالم است، یقیناً که از دائره اسلام خارج شد.

برادران و خواهران عزیز!

باید مطمئن باشید که خداوند خیرالماکرین تمامی دسائس دشمنان را خنثی خواهد کرد و اشغالگران را به خروج از کشور عزیز ما وادار خواهد ساخت، إن شاء الله دیموکراسی پلید و خونین امریکایي ها نیز چون رژیم کمونستی سرنگون گردیده و در افغانستان آزاد و مستقل، حکومت منتخب و نظام دلخواه اسلامی شما تشکیل خواهد شد. برای تحقق این آرمان مقدس، هر افغان مؤمن و غیور تا آخرین رمق زندگی و تا آخرین مرمی شاجور خود به جهاد ادامه خواهد داد.

والله علی کل شئ قدیر

حکمتیار

افغانستان

٨٤\٦\١١

امریکا د تجزیې او زوال په لور

د شوروي اتحاد له زوال او پر افغانستان او عراق د امریکایانو له یرغل او د کابل او بغداد له نیولو څینو کسانو داسي غلطه انتباه واخیسته چي اوس امریکا په یوه داسي زبرځواك بدله شوې چي نه سیال لري، نه ئې څوك مقابله کولی شي او نه داسي کوم ځواك شته چي پر ټولي نړۍ د امریکا د سلطې مخه ونیولی شي. دوی نه په افغانستان کي د مقاومت د پیل او دوام تصور کولی شو او نه هم په عراق کي. په افغانستان کي د مقاومت پیل او ګړندۍ ودي او له یوې سیمي بلي ته خورېدل او بیا د عراقي مجاهدینو شدید مقاومت؛ د ډېرو دا ګمان وجړکاوو، په امریکا کي د جنګ ضد مظاهرو د دوی مخکینی تصور مزید متزلزل کړ او زیات ئې دې نتیجې ته ورسول چي پر افغانستان او عراق

د امریکایانو یرغل یوه اشتباه وه، پایلي به ئې واشنگټن ته همغسي وي چي شوروي اتحاد په افغانستان کي ورسره مخامخ شو، خو د امریکا په انتخاباتو کي د جورج بش بریا یو ځل بیا د د غو کسانو زوړ باور تازه کړ، راشئ وگورو چي د امریکا د مستقبل په اړه دا باور صحیح دئ چي زوال ئې نژدې دئ او د شوروي پایله ورته منتظره ده او که دا چي امریکا په زوال نه منونکي ځواك بدله شوې؟ راشئ وگورو چي د بش د بیا انتخاب نتیجه به څه وي او د ده سیاستونه به امریکا په کوم لوري بوځي؟

دې پوښتني ته د ښه ځواب موندلو لپاره باید لاندي خبري په پام کي ولرو:

- د واشنگټن واکدارانو داسي گمان کولو چي د کابل او بغداد په نیولو سره به امریکا نه یوازي خپل هغه سپکاوی جبران کړي چي په ۱۱ سپتمبر دوی ته ورواوښت، بلکي د اسلام په ضد په خپلي جگړي کي به دوه هغه ملکونه ونیسي چي یو ئې مخکي د اسلامي خلافت پلازمېنه وو او په اسلامي نړۍ کي یو منل شوی فوځي ځواك گڼل کېږي او بل ئې شوروي ځواکونو ته په ماتي ورکولو سره نړۍ وال اعتبار ترلاسه کړی او په اسلامي امت کي د عزت او درناوي خاص مقام لري.

- امریکا پر افغانستان او عراق له برید معکوس نتائج ترلاسه کړل، د دې پر ځای چي د ۱۱ سپتمبر سپکاوی جبران کړي برعکس ئې مزید سپکاوی په برخه شو، د دې پر ځای چي د امریکا ضد مقاومت وټکوي برعکس دا مقاومت مزید مضبوط او خور شو، د دې پر ځای چي د عراق د تېلو څاگاني ئې په واك کي راشي او له دې هر کال په ملیاردونو ډالر ترلاسه کړي او د تېلو بیه د دوی په خوښه وټاکل شي برعکس نن د تېلو د هر بېلر بیه له نهو ډالرو اویا ډالرو ته اوچته شوه، د دې پر ځای چي د افغانستان له لاري د مرکزي آسیا د تېلو پر زېرمو قبضه وکړي، برعکس د افغانستان او عراق پر جگړي ئې هره میاشت تقریباً لس

ملیارده ډالر لګښت راځي، تر اوسه ئې پر دې جګړې درې سوه اتیا ملیارده ډالر مصرف راغلی، په افغانستان او عراق کې ئې نه امنیت تأمین کړی شو، نه پر اوضاع مسلط شول او نه ئې د مرکزي آسیا له زېرمو تېل او ګاز د افغانستان له لاري انتقال کړی شول.

- د سپتمبر د یولسمي له پېښي او پر افغانستان د امریکا له برید وروسته تر اوسه امریکا هر کال نژدې ٦۰۰ ملیارده ډالره تجارتي خساره لري، د جون په میاشت کې د امریکا تجارتي خساره ٦٨,٩ ملیارد ډالره وه، چي د مې د میاشتي په پرتله ٦,١ زیاته وه، په دې حساب به سږ کال د دوی تجارتي خساره ٦٨٦ ملیارده ډالره وي او دا به د تېر کال په پرتله ١١٪ زیاته وي.
- امریکا په لومړي ځل څلور سوه ملیارده ډالره د بودجې کسر لري.
- په ټولي نړۍ مخصوصاً اسلامي هېوادونو او اروپا کې د امریکا په ضد شدید نفرت او کرکه؛ هومره چي نن د امریکا په ضد نړۍ واله کرکه هغې کچي ته رسېدلې چي په ټول تاریخ کې د هیڅ استعماري ځواك په ضد دومره کرکه او نفرت نه شو موندلی. د ګوانتانامو، ابوغریب، بګرام او کندهار په زندانونو کې له بې وزلو بندیانو سره د دوی وحشیانه، سپك او له اخلاق او انسانیت لري چلن د دوی تور مخ لا زیات تور او کرغېړن کړ، د دوی حقیقت ئې ټولو ته بربنډ کړ او د دوی په ضد ئې نړۍ واله کرکه لا زیاته کړه.
- د بغداد له نیولو وروسته تر اوسه (١۰\٦\١٣٨٤) یو زر اته سوه پنځوس امریکایان وژل شوي او نژدې اته زره ژوبل شوي، یوازي پر فلوجه د دوی د وروستي وحشیانه یرغل په دوران کې په دریو اونیو کې ٥١ امریکایان ووژل شول او تر پنځه سوه زیات ژوبل شول، په افغانستان کې تر اوه نیم سوه زیات وژل شوي او نژدې اتلس سوه ژوبل شوي، د عراق او افغانستان توپیر په دې کې دئ چي هلته ئې د ځواکونو

شمېر زيات او تحرك او د كار ساحه ئې پراخه ده او په افغانستان كې ئې شمېر لږ، تحركات ئې كم او د فعاليت ساحه ئې محدوده ده.

● دوه كاله وروسته هم امريكايان په عراق كې د فلوجه، موصل او رمادى په څېر ښارونو د نيولو لپاره او په افغانستان كې د كنر، لغمان، ننگرهار، خوست، پكتيكا، زابل او د ارزگان په ولايتونو كې سترو عملياتو ته اړ كېږي!!

● دې ته مو بايد پام وي چې امريكا د نړۍ تر ټولو لوى پوروړى ملك دئ، سږ كال ئې پور اوه زره څلور سوه مليارده ډالرو ته رسېدلى. هره ورځ دوه مليارده ډالره مزيد پوروړى كېږي. په راتلونكي كال كې به د امريكا حكومت اته زره دوه سوه مليارده ډالر پوروړى وي.

● كه د افغانستان او عراق د جگړې په تېرو دريو كلونو كې د امريكايانو مالي او ځاني تلفات د ويتنام د جگړې له لومړيو دريو كلونو سره مقايسه كړئ وبه گورئ چې د دې جگړې مالي او ځاني تلفات تر هغې زيات دي. هلته امريكا په ټول جنگ ٦٠٠ مليارده ډالر ولگول، خو اوس ئې يوازې په تېرو درې نيمو كلونو كې ۳۸۰ مليارده ډالر مصرف شوي!! ځاني تلفات ئې هم د هغه وخت په پرتله زيات دي، د ويتنام له ماتې وروسته امريكا تر شلو كلونو پورې له هجومي حالت لوېدلې وه، د كمونيزم په وړاندې ئې په هر ځاى كې تدافعي حالت وو او ورځ په ورځ په شا تمبېده، غرب په مجموع كې دفاعي حالت درلود، ورځ په ورځ شاته روان وو، يو په بل پسې ئې د شوروي اتحاد په گټه خپلې اډې له لاسه وركولې، د وسلو د خرڅلاو بازارونه او د مصنوعاتو تجارتي ماركيټونه ئې كمونستي بلاك ته تخليه كول. كمونيزم نه يوازې په آسيا، شرقي اروپا او افريقا كې په ډېره چټكۍ مخكې روان وو او د غربي حريف سنگرونه ئې فتح كول، بلكې په لاتيني امريكا كې هم د غربي ځواك د مشرتابه د غوږ تر څنگ ئې د خطر زنگونه اوچت وو، ټوله شرقي اروپا، شمالي كوريا، ويتنام،

کمبودیا، یمن، سوریه، عراق، مصر، سودان، کیوبا، چلي او ګڼ شمېر د بري په حال کې سیاسي احزاب، د وارسا پکت سره تړلي او له مسکو خړوبېدل، پېښې د کمونیزم په ګټه او د غرب د مزید کمزورتیا په لور رواني وې، امریکا د پېښو له مهارولو عاجزه وه، په ویتنام کې د امریکا شرموونکې ماتې د غرب روحیه په کلکه ځپلې وه او د کمونیزم د مقابلې او په دې مقابلې کې د بري طمع ئې ترې سلب کړې وه. د اسلامي نړۍ په سترو مهمو هېوادونو د کمونیزم سلطه او په مصر، سورېې او عراق کې د اسلامي ډلو ځپل، کمونیزم ته له اسلام سره په منازعې کې هم د برلاسي احساس وربښلی وو. کمونیزم له غرب سره په خپلې مقابلې کې تل برلاسی وو، هیڅېري ئې ماته نه وه خوړلې، خو له اسلام سره په خپلې مقابلې کې له فکري او نظامي لحاظه له ماتې سره مخامخ شو.

- د امریکا نظام د بډایانو نظام دئ، خواران په کې ځپل شوي، هر څه د ځو بډایانو او د لویو لویو شرکتونو خاوندانو په لاس کې دي. کمونیزم په اصل کې د دغه نظام په ضد په اروپا کې وزبېږېدو او محرومو کارګرانو هغه له ظلم او بې عدالتۍ د ژغورني وسیله وګڼلو، خو کمونیزم د اختناق، سانسور، استبداد او له حزبي دیکتاتورۍ د فردي دیکتاتورۍ په لور ولاړ او ناکام شو، کمونیزم د غرب په وړاندي ماته نه ده خوړلې، له غرب سره په خپلې مقابلې کې تل بریالی وو، له اسلام سره په مقابله کې مات شو، خو متأسفانه له دې ماتې د دې پر ځای چې مسلمانان ګټه واخلي غرب ترې ګټه واخیستله. د ملګرو ملتونو په راپور کې ویل شوي چې د امریکا ۳۷ ملیونه وګړي په خوارۍ کې ژوند کوي، نه کار روزګار لري او نه د ژوند عادي امکانات، د امریکا اصلي اوسېدونکي ریډ انډین تر سږ کاله له دې منع وو چې د تکزاس په څېر ښارونو ته داخل شي، سږ کال دا قانون لغو شو او دوی ته اجازه ورکړی شوه چې هغو ښارونو ته ننوتی شي چې د انګرېزانو په لاس د امریکا له اشغال مخکې د دوی ښارونه وو.

- د امریکا متحده ایالات په حقیقت کې یو هېواد نه بلکې د شوروي په څېر د ۵۲ هېوادو مجموعه ده، داسې مجموعې د برلاسۍ په وخت کې متحد پاته کېدی شي، خو د ماتو او کړاوونو په وخت کې ئې بېلېدا حتمي وي، مخصوصاً چې ولسونه ئې نه د کومي ګډې عقیدې او مذهب په مزي سره تړل شوي وي او نه عدالت او انصاف د یوه بل څنګ ته ودرولي وي. د دې خبري په حقیقت هغه څوك ښه پوهېدی شي چې د امریکا په ګڼ شمېر ایالتونو کې له آزادۍ او خپلواکۍ غوښتونکو خوځښتونو خبر وي، په امریکا کې د موجوده نظام د مخالفو غیر قانوني ډلو شمېر تر ۲۰۰ زیات دئ. که د امریکا ظالمانه پانګوال نظام، کومي ستري ماتي وجړکاوو، یقیناً چې دا زړه ماڼۍ به نسکورېږي، دغه حقیقت ته په پام سره، جان کیري د بش انتخاباتي حریف ده ته په هغه پیام کې چې د بش له بري وروسته ئې ورولېږو وویل: د جورج بش په وړاندي تر ټولو مهمه مسئله دا ده چې د امریکا د تجزیې مخنیوی وکړي!!
- د کاترینا طوفان او د نیواورلیانز د طوفان ځپلي ایالت بد وضعیت وښوده چې امریکایي ټولنه څومره کاواکه او په داخل کې له څومرو سترو سترو ستونزو سره مخامخ ده، هلته بې ساري لوټمار، ډزو، چاودنو، د امریکا له فوځ او پولیس سره د ولس نښتو، په مرکزي حکومت د تور پوستو د مشرانو دغو نیوکو چې د دې سیمي طوفان ځپلو خلکو ته د دې لپاره توجه نه کېږي چې دوی تور پوستي دي او په حکومت کې هیڅ برخه نه لري، جورج بش ویل چې لومړۍ مسئله د امنیت تأمین ده، فوځ ته امر وشو چې لوټماران وولي او وئې وژني، دغه وضعیت نړۍ والو ته ثابته کړه چې د امریکا ټولنه یوې داسې وني ته ورته ده چې له لري ستره او شنه برېښي خو منځ ئې کاواك دئ او د نسکورېدو لپاره ئې یوه درنه سېلۍ کافي ده.

که امریکا په عراق او افغانستان کې ماته وخوري او له دواړو هېوادونو ووځي نو له شکه پرته چې دا ماته به د ویتنام له ماتي امریکا

ته ډېره خطرناکه او نه جبرانېدونکي وي، وضعیت په ډاګه شهادت ورکوي چي په افغانستان او عراق کي د امریکا ماته او له دې هېوادونو د دوی وتل حتمي دي. په ډېر ډاډ او اطمئنان سره ویلی شو چي جورج بش به د امریکا بریژنف او له ده وروسته راتلونکی جمهور رئیس به د امریکا ګورباچوف ثابت شي، چي یوه ئې شوروي اتحاد د افغانستان ناکام جنګ ته سوق کړ او بل د ماتي په حال کي د وتلو پرېکړه وکړه او په همدې سره د شوروي اتحاد زوال پیل شو او د همدې ګورباچوف په وخت کي ئې جنازه پورته شوه. په تشدد، زور زیاتي او د مخالفینو په وژلو او تړلو هیڅ نظام خپله بقاء نه شي تضمینولی، دا د یوه نظام د نسکورېدو او زوال عوامل دي نه د بقاء او دوام، له کفر سره نظام دوام کولی شي خو له ظلم سره نه، د ظلم او تېري پای تور او تریخ دئ که څه هم وځنډېږي. حسیب خدای مهلت ورکوي خو هیڅکله له ظالم غچ او انتقام نه هېروي، دا کېدی شي چي ظالم او بې رحمه واکداران یو ځل، دوه ځله، لس ځله عدالت غوښتونکي وځپي او په ټولني کي داسي حالت راپیدا کړي چي د څه مودې لپاره هیڅوك د دوی پرخلاف د غږ اوچتولو جرأت ونه کړي، پر اوضاع داسي مسلط شي چي بادئ الرأی او ساده لوح خلك ګمان وکړي چي دا نظام نور د نسکورېدو نه دئ او په ټولني کي هیڅ داسي ځواك نه دئ پاته شوی چي واکمن رژیم ته ګواښ ثابت شي او د هغه اقتدار تهدید کړي، خو دا د الله سنت دئ او د تاریخ په اوږدو کي په وار وار تکرار شوی چي د ظالمو واکدارانو اقتدار به خامخا د مظلومانو په لاس نسکورېږی او د دوی په لاس به له هغوی غچ اخیستل کېږي.

د امریکا ولس اوس په دې پوهېږي چي د عراق او افغانستان له جګړي نه یوازي هغه امریکایي کمپنۍ ګټه ترلاسه کوي چي په بش او د بش په ملګرو پوري تعلق لري، لکه د هالیبورټن کمپنۍ، خو د امریکا ولس هم مرګ ژوبله ګالي او هم د جګړي ملاماتوونکي لګښتونه.

امریکا په نورو ملکونو کي پنځه شپېته اډې لري، چي په دې کي نژدې

شپږ لکه امريکايان مستقر دي، د امريکا نظامی بودجه د نړۍ د ۱۹۰ملکونو د نظامی بودجې ٤٥٪ ده او له امريکا وروسته د ۱۵ بډايو ملکونو له نظامی بودجې سره برابره ده. د ملل متحد ټوله بودجه د امريکا د دفاع وزارت د بودجې ٠,٤٪ او د امريکا د بودجې ٠,٠٧٪ ده، د ملل متحد کلنۍ بودجه هومره ده چې پنتاګون ئې په ۳۲ ساعتونو کې مصرفوي. دا ټول ملاماتونکي نظامی لګښتونه د څه لپاره؟ دا په داسي حال کې چې د ملګرو ملتونو په کلني راپور کې ويل شوي چې په ۲۰۰۵ کال کې د امريکا ۳۷ مليونه وګړي په فقر کې ژوند کوي!! دا ولې د امريکا چارواکي د دې پر ځای چې د خپل ولس ستونزي حل کړي، برعکس خپلي شتمنۍ په نظامی چارو، د اټومي او ټول وژونکو وسلو په توليد لګوي؟ دې ته مو هم بايد پام وي چې دا مصارف له کومه کيږي؟ دا خو يا د امريکا له ولس ترلاسه کيږي او يا د نورو ملکونو له غارت!! دوی د نړۍ د غارت لپاره غواړي خپله نظامی برلاسي پر نورو تحميل کړي، د نړۍ په ګوټ ګوټ کې نظامی اډې جوړي کړي او د خپلو هغو شرکتونو لپاره په زړه پوري شرائط برابر کړي چې د نړۍ والو په غارت لګيا دي. د امريکا لوی لوی کثير القومي شرکتونه د ټولي نړۍ په غارت او لوټلو مصروف دي، يوازي ميکدونالډ شرکت ئې په ۱۲۰ ملکونو کې تر دېرشو زرو زيات رستورانټونه لري.

د امريکا له سياسي، اقتصادي او نظامی وضعيت معلوميږي چې دا وحشي او له اخلاق او دين عاري امپراطوري هم په هغه لور روانه ده چې شوروي اتحاد له خپل زوال مخکې او پر افغانستان له بريد وروسته ورروان وو، ډېر ساده لوح کسان به دا ګمان کوي چې د امريکا مستقبل به د شوروي اتحاد له مستقبل توپير ولري.

حکمتيار

افغانستان

١٣٨٤\٦\١٠

د کمکي اختر په مناسبت

الحمد لله و کفی و سلام علی عباده الذین اصطفی و بعد:

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾ الأنفال صدق الله العظیم

گرانو وطنوالو!

وروڼو خوېندو! السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

د کمکي اختر د رارسېدو په مناسبت خپل مظلوم او ځورېدلي ولس ته مبارکي وایم، دعاء کوم چي راتلونکي اخترونه په داسي حال کي وملمانځو چي ټول بهرني اشغالگر ځواکونه زموږ له هېواد وتلي او جگړه د تل لپاره پای ته رسېدلې وي او په آزاد او خپلواك افغانستان کي د خپلي خوښي اسلامي حکومت ولرو. په دغه هیله او د دغي ورځي په مناسبت خپل مؤمن ولس ته څو عرائض لرم:

- اوس باید ټولو ته ثابته شوې وي چي زموږ پر هېواد د امریکایي یرغلگرو ځواکونو تېری د همغو موخو لپاره وو چي روسي ځواکونو درلودو او دوی له افغانانو سره همغه څه کوي چي روسانو کول، د بیاودانولو او د سولي، امنیت او دیموکراسۍ شعارونه هسي غولوونکي شعارونه دي چي هر یرغلگر ځواك ئې د ولسونو د غولولو لپاره کاروي. افغانان په خپلو سترگو گوري چي امریکایانو او انگرېزانو په تېرو څلورو کلونو کي له دوی او د دوی له هېواد سره څه کړي، د دوی وحشیانه سلوك که تر روسانو زیات کرکجن نه وي نو په هیڅ صورت کي ترې کم نه دئ، مگر هغه څه چي دوی د بگرام، کندهار او گوانتانامو په زندانونو

کې له مظلومو بندیانو سره کړي او هغه څه چې د نظامی عملیاتو په وخت کې ئې له بې وزلو کلیوالو سره کوي، د کورونو لټول، بې ګناه خلك له مجاهدینو سره د ارتباط په نامه نیول، وهل او وژل او بیا د مړو پر اجسادو تېل شیندل او اور وراچول، دا ټول او ډېر نور ئې چې قلم ئې له لیکلو حیاء کوي او ډېر هغه څه چې ورو ورو به افشاء کېږي، مګر دا ټول هغه څه نه دي چې افغانان ئې هره ورځ په خپلو سترګو ګوري؟

- دا خبره هم باید نن ټولو ته جوته شوې وي چې بهرني ځواکونه د جګړې د دوام باعث دي نه د سولې او امنیت د راوستو باعث، تر هغه چې اشغال دوام لري او بهرني ځواکونه د دې هڅه کوي چې د خپلې خوښې لاس پوڅي حکومتونه پر افغانانو تحمیل کړي، جګړه به دوام کوي. د جګړې کوم اور چې روسانو بل کړ، امریکایانو د دوی پر پل ګام کښېښود او د جګړې د دوام باعث شول، دا دئ ګورئ چې د انګرېزانو او امریکایانو د ټولو هڅو سره سره نن د افغانستان وضعیت داسې دئ چې نه د پلازمېنې په شمول په لویو ښارونو کې امنیت شته او نه په لویو لارو کې، نه په عام ولس کې د چا سر، مال او عزت خوندي دئ، نه چارواکي د ځان د امنیت په اړه ډاډه دي او نه د بهرنیو ځواکونو قطارونه، اډې او ګزمې له بریدونو مصون!! د حل یوازنۍ لار دا ده چې بهرني ځواکونه له افغانستان ووځي، د افغانستان په کورنیو چارو کې د بهرنیو لاس وهني بندې شي، د افغانانو د خوښې موقت حکومت جوړ شي، چې د دې موقت حکومت تر اشراف لاندې آزاد انتخابات ترسره شي او واك یوه منتخب اسلامي حکومت ته انتقال شي.

- افغانان انتخابات غواړي خو له خپلواکۍ وروسته، نه د اشغال په حالت کې او د امریکایانو د جهازونو تر وزر لاندې انتخابات!! له ملي پخلاینې وروسته او د یوه افغاني موقت حکومت تر نظارت لاندې انتخابات غواړي، د امریکایانو تر سلطې لاندې تېر انتخابات او پر هغوی ټول مصارف د دې لپاره وو چې امریکا خپل لاس پوڅي د ولس د استازو

په نامه راوړاندي کړي او داسي پارلمان جوړ کړي چي په افغانستان کي د دوی د فوځونو د دائمي حضور په ګټه رأی ورکړي.

- زه افغان ولس ته اطمئنان ورکوم چي امريکايي ځواکونه له وتلو پرته بله هيڅ چاره نه لري، هغوی به حتماً وځي او ډېر ژر به وځي، بايد په دې پوه وو چي دا د الله ثابت او نه بدلېدونکی سنت دئ چي کوم ځواك نړی له تباهۍ سره مخامخ کړي، الله ئې حتماً نسکورووي او نړۍ وال د هغه له شر ژغوري.

- مجاهدينو له خپل رب سره تعهد کړی چي امريکايان به د روسانو په څېر له خپل هېواد وتلو ته مجبوروي. دوی د الله په نامه هوډ کړی تر هغه چي خپل هېواد ئې نه وي آزاد کړی او اشغالګر ځواکونه ئې د هېواد له لوېشت لوېشت خاوري نه وي ايستلي وسله به پر ځمکه نه ږدي او دښمن به يوه شېبه هم آرام نه پرېږدي.

- باايمانه مجاهدين له اصلي دښمن سره جنګېږي او له هغو کسانو او د دوی له عملونو برئ او بې زاره دي چي د اصلي دښمن پر ځای په جوماتونو کي انفجارات کوي او ملايان وژني، دوی نه پوهېږي چي د داسي خلکو په وژلو سره دښمن ته هيڅ تاوان نه رسېږي، ذليل او اجير مبلغين دښمن ته هيڅ ارزښت نه لري، برعکس د دوی په وژلو سره دښمن ته تبليغاتي مواد په لاس ورځي، هغه کسان چي د دوی د وژلو فتوی ورکوي ډېر ناپوه مفتيان دي، دغو مفتيانو له مخلصو مجاهدينو سره د جنګ او له کمونستو جنرالانو سره د ائتلاف فتوی هم ورکوله.

- موږ له ټولو افغانانو غواړو چي له هغو اتلو مجاهدينو سره لاس يو کړي چي د بهرنيو ځواکونو د ايستلو او په آزاد او خپلواك افغانستان کي د ملت د خوښي اسلامي حکومت د جوړېدو لپاره ئې دا مقدس جهاد پيل کړی. د دوی صادقانه ملګرتيا او رښتينی ملاتړ په ټولو مسلمانانو فرض دئ. هغه افغانان چي په روان اسلامي جهاد کي برخه وانخلی ډېر

ژر به په خپلو کړو ندامت وکړي، إن شاء الله هېواد به آزاد شي، اشغالګر کفري ځواکونه به له افغانستان ووځي او هغه وخت به د جهاد مخالفین نه د خدای په وړاندې د منلو وړ عذر لري او نه د خپل ولس په وړاندې!! هم به خپل رب ته شرمنده وي او هم خپل ولس ته!! د دنیا او آخرت ذلت او سپکاوی به د هغو په برخه وي چې له کفري یرغلګرو ځواکونو سره ئې د اسلام او خپل مظلوم او ځوربدلي ولس په ضد ملګرتیا وکړه.

- موږ د افغانستان د روان بحران عادلانه او تلپاته حل غواړو او د جګړې د فوري ختمولو غوښتونکي یو. که له جګړې پرته له بلې لارې د هېواد خپلواکۍ ترلاسه کول ممکن وی، نو موږ به تر هر چا د مخه همغه لار غوره کړې وه. که دا اوس اشغالګر ځواکونه له افغانستان ووځي او افغانانو ته د خپل برخلیك د ټاکلو موقع ورکړی شي، موږ په نورو ټولو مسئلو خبرو ته تیار یو. کومي افغاني ډلي چې په انګرېزانو او امریکایانو ځان ساتي، هغوی ته وایو چې په افغانانو باور وکړئ، موږ د امنیت تضمین درکوو، موږ خپلواك اسلامي افغانستان غواړو، په عفو، بخښني او پخلاینې باور لرو، نه د انتقام په فکر کې یو او نه د جنګ له لاري قدرت ته د رسېدو تلوسه لرو!!

زه یو ځل بیا مجاهدینو ته اطمئنان ورکوم چې إن شاء الله ستاسو د بري او د دښمن د ماتي ورځ نژدې ده. د افغانستان د آزادۍ او د اسلام د بري په هیله؛ ژوندي دي وي د اسلام د لاري زړه ور مجاهدین

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸٤\۸\۱۲

دروغجني سولې ته بلنه او زموږ ځواب

د مظلوم او اشغال شوي کابل په تیاره فضاء کې یو ځل بیا د سولې او روغې جوړې غولوونکې نارې سورې پورته شوې، خو د هغه چا په خوله چې نه څه واك لري او نه ئې خبره څه وزن او دروندوالی! دا همغه خبرې دي چې د نجیب په وخت کې د پلار وطني ملي جبهې لخوا کېدې او د انګرېزانو د مخکیني تسلط په دوران کې د هغه چا په خولې چې انګرېزانو د همدې مقصد لپاره له ځان سره له هند راوستل او په افغانستان کې ئې مېشت کړل، چا چې حبیب الله کلکاني ته د قرآن د پاڼو په حاشیه کې د سولې د بلن لیك لاندې امضاء کړې وه او په همدې ئې هغه په دام کې واچولو او ارګ ته له رارسېدو سره سم ئې ووژلو او د ده او د ده د ملګرو جسدونه ئې تر څو ورځو په دار ځوړند پرېښودل، اوس د همغو زامن د امریکایانو په اشاره مجاهدینو ته د سولې پیغامونه لېږي، هغه هم د راډیوګانو په څپو کې، دا کسان په حقیقت کې د امریکایانو په لومو کې هغه خوارکۍ سپینې کوترې دي چې د لوږو غرونو بازان ورباندې نیول غواړي، د داسې کاواکو بلنو په ځواب کې څه ویل بې ګټې او د خپل وخت ضائع کول برېښي او موږ نه غوښتل څه ځواب ووایو خو د دوی بیا بیا اعلان مجبور کړو څه ورته ووایو: دا تاسو څوك یئ چې موږ ته د سولې بلنه راکوئ او یا د مجاهدینو د محاکمې خبرې کوئ؟! د پردیو ګوډاګیان، د پردیو په دسترخوان ناست مزدوران، د خدای او ولس په وړاندې مختورن او محکوم کسان او د دښمنانو پښو ته پرېوتې ذلیل وطن پلورونکې، تاسو څنګه او په کومه خوله او کومو سترګو د سولې یا د نورو د محاکمې خبرې کوئ؟!! تشویش مه کوئ، إن شاء الله موږ کابل ته درروان یو، ستاسو بلنې ته ضرورت نشته، نن هم هملته ستاسو شاوخوا کې یو او تاسو هره ورځ زموږ د مضبوطو ګامونو

غږ اورئ او سبا بله ورځ خو به إن شاء الله موږ د کابل په واټونو کې له شنو بيرغونو سره وګورئ، د ملي خائنانو او جنايتکارانو محاکمه به هم إن شاء الله ترسره کېږي، لږ صبر وکړئ، چې کله ستاسو باداران له افغانستان او عراق ووځي، موږ به د آزادۍ له شنو بيرغونو سره کابل ته درځو، په هغه ورځ به إن شاء الله افغانان د واقعي سولې او رښتيني الهي محاکمې او وروستۍ پرېکړې شاهد وي.

افغانان په خپلو سترګو ګوري چې امريکايان په کابل کې د سولې ډول ستاسو غاړو ته دراچوي خو په زابل کې مظلوم افغانان نيسي او ژوندي ئې سوځوي!! افغانان په دې ښه پوه شوي چې سوله د بهرنيو ځواکونو په شتون کې نه شي راتلی، امنيت يوازې هغه وخت راتلی شي چې ټول بهرني اشغالګر ځواکونه له افغانستان ووځي او د افغان ولس د خوښې هغه اسلامي حکومت قائم شي چې يو نيم مليون شهيدان ئې د هغه لپاره ورکړي.

عجيبه ده چې تاسو بيا هم په ډېره بې شرمۍ سره ادعاء کوئ چې پردي او ګاونډي هېوادونه مجاهدين هڅوي!! خلك په دې خبرو خاندي، هغوی پوهېږي چې پردي ځواکونه خو اوس په کابل کې دي او تاسو د هغوی د جهازونو تر وزر لاندي هلته د ذلت شپې تېروئ او ګاونډيان خو له همغي اولې ورځي له امريکايانو سره د افغان مظلوم ولس په ضد ملګري شول، چا ورته اډې ورکړې، چا مجاهدين ونيول او لاس تړلي ئې امريکايانو ته وسپارل او چا خپلو لاس پوځو ډلو ته امر وکړ چې له امريکايانو سره يو ځای شي او د دوی تر قومندې لاندي د افغان ولس په خلاف وجنګېږي، که د ګاونډيو مرسته نه وای نو صليبي ځواکونو نه افغانستان نيولی شو او نه تر اوسه هلته پاته کېدلی شول، دا مبالغه نه ده چې د افغانستان روان جنګ زموږ هغو بې رحمو ګاونډيو پر موږ تحميل کړی چې تاسو ئې کابل ته رسولي يئ، دوی ګمان کوي چې له افغانانو سره هر څه کولی شي، نه مرستندوی لري او نه د پوښتني او

ګروپژنې مرجع، لوی او منتقم خدای ئې هېر کړی، خو دا دئ ګورئ چې منتقم خدای هم د مظلومو افغانانو انتقام ترې اخلي، له چا په طوفانونو سره او له چا په زلزلو سره او لا معلومه نه ده چې ذو الانتقام رب به له دوی سره مزید څه کوي، دا یو تصادف مه ګڼئ، یوازې ناپوه او له الهي سننو غافل کسان به دا یو تصادف ګڼي چې د پاکستان زلزله په همغه ورځ وشوه چې څلور کاله د مخه په همدې ورځ امریکایي ځواکونو د پاکستان له فضاء او زمکې په استفادې سره پر افغانستان خپل وحشیانه برید پیل کړ او په څو اونیو کې ئې تر پنځوس زره زیات بې وزلي افغانان په وینو کې لت پت کړل. دا هم یو تصادف مه ګڼئ چې د دې زلزلې وروستۍ جټکې تر هغې ورځې روانې وې چې څلور کاله د مخه تر همدې ورځې پورې پر افغانستان د امریکایانو پراخې بم ورونې روانې وې. پاکستاني چارواکو به ویل چې په دې برید کې له امریکا سره د پاکستان ملګرتیا به د دې باعث شي چې امریکا د کشمیر په مسئله کې د پاکستان مرسته وکړي، خو دا دئ ګورئ چې امریکا نه یوازې د کشمیر په مسئله کې د هند د دریځ ملاتړ کوي، کشمیري مجاهدین تروریستان ګڼي، اسلام آباد ئې دې ته اړ کړ چې د دوی له مرستې لاس واخلي، مرکزونه ئې په ټول پاکستان کې وربند کړي او کشمیر ته له اوښتو ئې مخه ونیسي، بلکې د کشمیر د دغې غمیزې په دوران کې امریکا د خپل دغه ملګري په اړه داسې بې اعتنایي وکړه چې پرویز مشرف مجبور شو ووایي: که دا زلزله په کوم غربي هېواد کې شوې وای نو عکس العمل به دومره سوړ نه وو او دا چې موږ مجبور یو د ایف ١٦ طیارو اخیستل وځنډوو!! کاش پاکستاني چارواکو د امریکا پر ځای خدای ته مخه کړې وی، له امریکا د طمعې او وېرې پر ځای ئې له خدای طمع او وېره درلودی، د مظلومو مسلمانانو په ضد له کفري ظالم او متجاوز طاقت سره د ملګرتیا پر ځای او د خپل بې وزلي ګاونډي هېواد په خلاف په یوې ناروا او ظالمانه جګړې کې د برخې اخیستو پر ځای له خدای وېرېدلي

وی او په دې پوهېدی چي خدای د مظلوم فریاد اوري او د هغه انتقام خامخا اخلي، خو داسي ئې ونه کړل، له ظالم سره په ناروا ملګرتیا کې مخکې ولاړل، د امریکایانو د خوشحالولو لپاره ئې د افغانانو په خلاف له هیڅ څه ډډه ونه کړه، مهاجرین ئې په زور له پاکستان وشړل، د ختېو کورونه ئې په بلدوزرو وربانديي ړنګ کړل، هیچا د دغو مظلومانو چیغي وانه ورېدې، ویل ئې تر افغانستان د تلو کرایه نه لرو، هلته کور نه لرو، څه چي لرو هغه ټول دلته رانه پاته کېږي، خو هیچا ورته اعتناء ونه کړه.

امریکایان دي په دې پوه شي چي نه په خپلو دیموکراتو جاسوسانو او نه په خپلو ړیرورو او سپین پګړیو غلام مبلغینو، افغانان غولولی شي، دا همغه د شورویانو ناکامي تجربې دي چي تاسو ئې تکراروئ، افغان ولس اوس ښه هوښیار شوی، دوست دښمن پېژني، په دې پوه دئ چي تاسو د څه لپاره زمونږ هېواد ته راغلي یئ او تر اوسه مو زمونږ له ولس او د دوی له دین، مذهب، مقدساتو او د دوی له هېواد سره کوم ظلمونه او ناروادې کړي!! ستاسو شوم عزائم اوس هر افغان ته بربنډ شوي، دوی له خپل رب سره کلکه ژمنه کړې چي تر هغه به وسله پر زمکه نږدي چي خپل هېواد آزاد نه کړي او د خپلي خوښي اسلامي حکومت قائم نه کړي. مرګ پر امریکا او ذلیلو انډیوالانو ئې

مرګ پر هغو مکارو څېرو چي د دین په جامه کې د دښمنانو نوکري کوي، بریالي دي وي زړه ور مجاهدین، سرلوړي دي وي باایمانه افغانان

حزب اسلامي افغانستان

۱۳۸٤\۸\۲۸

د خان آباد اډې تخلیه

او افغان ولس ته د دې بریا مبارکي

دا له شك پرته د افغان مجاهد ولس لپاره یوه لویه بریا ده چې د ازبکستان له ستري نظامي اډې امریکایي ځواکونه په پوره سپکاوي ووتل، زه ټولو زړه ورو او باایمانه افغانانو ته د دې بریا مبارکي وایم، إن شاء الله دا وتل له افغانستان او ټولې سیمي د دوی د وتلو پیلامه ده. معلومېږي چې په راتلونکي کال کې به امریکایي ځواکونه هم له افغانستان وځي او هم له عراق او له هیچا باید دا حقیقت پټ نه وي چې له دې ماتې او وتلو وروسته به د امریکا وحشي امپراطوري له کوم برخلیك سره مخامخ کېږي او د دوی د لاس پوځو پایله به څه وي!!

نه امریکایان په دې نیت دې سیمي ته راغلي وو چې داسي ژر به بېرته وځي او نه نړۍ والو دا گمان کاوو چې دومره ژر او مخکې له دې چې د افغانستان له لاري د مرکزي آسیا د تېلو او گازو د انتقال په اړه د دوی خوبونه پوره او شوم عزائم ترسره شي، د سیمي پرېښودو ته به اړ کېږي. زه په ډېر یقین او ډاډ سره دا خبره کولی شم چې إن شاء الله ۲۰۰٦ کال به امریکا ته داسي کال ثابت شي لکه چې روسانو ته ۱۹۸۸ کال ثابت شو، چې دا له افغانستان د روسانو د وتلو او د شوروي اتحاد د زوال د پیل نېټه وه، د شوروي اتحاد ځواکونه هم د ترمز له لاري ازبکستان ته په شا شول او د همدې خان آباد له اډې د شوروي اتحاد نورو جمهوریتونو ته ولاړل، امریکایان د شورویانو په لار درومي او د شورویانو په برخلیك به اخته کېږي. په امریکا کې د تجزیي عوامل تر شوروي اتحاد ډېر ځواکمن او پراخ دي، د نیوآیرلینز پېښو د دې ژوروالی او پراخوالی ښه بربنډ کړ، هلته له یوې خوا د سپین پوستو واکمني ده او

نور ولسونه، د امريکا د اصلي خاوندانو ريډ انډين په شمول له خپلو انساني حقوقو محروم دي او سپك او ذليل ګڼل کېږي، له بلي خوا د امريکا ټولي شتمنۍ، د توليد وسائل، فابريکې، شرکتونه، بانکونه، راډيو، تلويزيون،... د څو سپين پوستو بډايانو په لاس کې دي او د ټولني اکثريت د دوی په خدمت کې، دا يوازي امريکا نه بلکي غرب په مجموع کې دې ته ورته سياسي او اجتماعي نظامونه لري، د امريکا او فرانسې وروستيو پېښو ډېر پټ حقائق راڅرګند کړل، له دې پېښو مخکې هيچا دا خبره په آسانۍ نه منله چي غربي هېوادونه په دروغو او د بې خبرو خلکو د غولولو لپاره د بشري حقوقو خبره کوي، په داسي حال کې چي دوی تر هر چا زيات د بشري حقوقو ترپښو لاندي کوونکي دي، هم په خپلو ملکونو کې او هم له خپل ملك بهر په خپلو مستعمراتو کې، دا دوی دي چي افريقايي او آسيايي ملکونه ئې له پېړيو پېړيو راايسي لوټلي، مستبد، ظالم او بې رحمه ديکتاتوران، پاچايان او جنرالان ئې ورباندي مسلط کړي، غرب چي تر پرونه د بشري حقوقو کومي دروغجني ادعاګاني کولې او د دوی ذليلو او وطن پلورونکو پلويانو په ډکه خوله د دوی ستاينه کوله، د نيوآيرلينز او پاريس د محرومو طبقو قيامونو له دې پرده اوچته کړه او د دوی د کرغېړن اجتماعي نظام بده څېره ئې هر باشعوره انسان ته بربنډه کړه.

که الله تعالى افغان مجاهدينو ته يو ځل بيا يوه بله تاريخي بريا ورپه برخه کړه او صليبي اشغالګر ځواکونه هم زموږ له هېواد په وتلو مجبور شول، نو إن شاء الله دا به نه يوازي په افغانستان کې د يوه واقعي اسلامي حکومت د راتلو باعث شي بلکي په ټولې سيمي کې به د يوې ژورې تبديلي لپاره لار آواره کړي.

ځيني خلك دا تبليغات کوي چي د بهرنيو ځواکونو د وتلو په صورت کې به بيا هغه مخکينی حالت راشي او قدرت ته د رسېدو لپاره به د مختلفو ډلو تر منځ د جګړو اور بل شي، دوی نه دې ته ګوري چي

جګړي خو د بهرنیو ځواکونو لخوا تحمیل شوې او د دوی د لاسوهنو په وجه ئې دوام کړی او نه دې ته چي د روسانو له وتلو وروسته افغانان له یوې ستري بین المللي توطئې سره مخامخ شول، ټولو کفري ځواکونو زموږ په خلاف یوه بل ته لاس ورکړ، د اسلامي ملکونو منافق او بې دینه چارواکي هم ورسره ملګري شول او په افغانستان کي ئې د مجاهدینو په لاس د یوه واقعي اسلامي حکومت د جوړېدو مخنیوی وکړ، په دې توطئې کي امریکا د مخکښ ونډه درلوده. د کمونستي رژیم له سقوط وروسته جنګونه د مجاهدینو تر منځ خپل منځي جنګ نه بلکي هغه په نوې بڼې کي د مخکیني جنګ تسلسل وو، په دې جنګونو کي د کمونست حزب مخصوصاً د پرچم د ډلي ونډه هومره وه چي په تېرو جنګونو کي ئې وه، فرق ئې فقط په دې کي وو چي مخکي کمونستان یوازي وو خو په دې مرحلې کي نور مفسدین او منافقین هم ورسره یو ځای کړي شول او په بهر کي واشنګټن او مسکو او په دوی پوري تړلو ملکونو یوه بل ته لاس ورکړ او د واقعي مجاهدینو په ضد ئې ګډه ائتلافي جبهه جوړه او د مخکیني جنګ د دوام عوامل ئې برابر کړل. د امریکا تر مشرۍ لاندي د ائتلافي ځواکونو برید هم د همغو داخلي او خارجي ځواکونو په ملګرتیا ترسره شو چي لا دمخه او د کمونستانو د حکومت د نسکورېدو په وخت کي ئې هغه ائتلافي جبهه جوړه کړې وه. خو إن شاء الله اوس او په عراق او افغانستان کي د امریکا له ماتي وروسته به د مجاهدینو دا ستونزه، هم زموږ په هېواد کي او هم په نورو هېوادونو کي د تل لپاره حل شي.

مخلص مجاهدین او ټول افغان ولس باید سر له اوسه د هغي مرحلې لپاره تیاری ونیسي چي اشغالګر ځواکونه به زموږ له هېواد وځي او د دوی له وتلو وروسته به په ټول هېواد کي سریع تبدیلي راځي، باید دې ته متوجه وو چي مخکینی حالت بیا تکرار نه شي او د اسلام دښمنان په دې ونه توانېږي چي د خپلو لاس پوڅو په ذریعه د کومي بلي جګړي

اور بل کړي.

موږ ټول هغه افغانان په يوې لويې جبهې کې د راغونډيدو لپاره رابلو چې د جګړې عاجل او دائمي خاتمه او په خپلواك او آزاد افغانستان کې د ملت د خوښې واقعي اسلامي حکومت غواړي.

آزاد او خپلواك دې وي افغانستان

سرلوړي دې وي زړه ور افغانان

ژوندي دې وي مجاهدين

مړه دې وي د اسلام او مسلمانانو دښمنان

حکمتيار

افغانستان

١٣٨٤\٩\١٤

د لوی اختر پيغام

الحمد لله و کفی و سلام علی عباده الذين اصطفی و بعد:

وروڼو خوېندو!

باايمانو افغانانو!

د اسلام د لارې مجاهدينو! السلام عليکم و رحمة الله و برکاته

د لوی اختر د رارسېدو له امله تاسو ته مبارکي وايم، دعاء کوم چې الله تعالی زموږ د بې وزلې ولس او د اسلامي امت دا د امتحان سختې ورځې پای ته ورسوي، په رواني سترې صليبي جګړې کې ئې بريا په برخه شي، آزادي او خپلواکي ترلاسه کړي او د آزادي بخښونکي اسلام په رڼا کې د خپلې خوښې نظام، صالح او له الله وېرېدونکي چارواکي ولري. زموږ واقعي اختر به هغه ورځ وي چې هېواد مو د پرديو او د دوی د لاس

پوځو له سلطې آزاد وي، نه مو له الله پرته بل چا ته لاس اوږد وي او نه بل ته سر ټیټ. دې مقدس او سپېڅلي هدف ته د رسېدو لپاره په هر افغان او هر مسلمان جهاد فرض دئ. الحمد لله افغانانو مخکې د شوروي اتحاد د یرغل په ضد هم د همدې مقصد لپاره جهاد وکړ او دا دئ اوس د امریکایانو او انګرېزانو تر مشرۍ لاندې د روان صلیبي یرغل په ضد هم په جهاد بوخت دي، إن شاء الله دا جهاد به هم تر هغه دوام کوي چې ټول یرغلګر څواکونه زموږ د هېواد له لوېشت لوېشت ووځي او په خپلواك افغانستان کې د افغانانو د خوښې اسلامي حکومت جوړ شي. إن شاء الله دا اختر به هم راځي او ډېر ژر به راځي.

ورونو او خوېندو!

د پردیو تر واکمنۍ لاندې او د دوی په قومنده چې نن هر څه زموږ په هېواد کې تېرېږي دا د افغان ولس او اسلام په ضد او د اشغالګرانو د استعماري ګټو لپاره دي: دوی پولیس او فوځ د دې لپاره روزي چې د افغانانو په ضد ئې وجنګوي او په جګړې کې خپله مرګ ژوبله راکمه کړي، دا فوځ او پولیس په کامله توګه د دوی تر قومندې لاندې دي، له فرقې نیولې تر ټولې پورې، د هر تش په نامه افغان قومندان تر څنګ امریکایي مشاور مؤظف دئ او د قطعاتو قومنده ئې په لاس کې. دا دئ تاسو ګورئ چې په فوځ او پولیس کې همغه خلك استخدامېږي چې پرون د روسانو تر قومندې لاندې د ملت په ضد وجنګېدل، همغه چې په تېرو کلونو کې د ټولو جګړو، ورانیو او وینو تویولو مسئولیت ئې په غاړه دئ، همغه پروني ستر ستر جنګي جنایتکاران!! په نورو برخو کې ئې هم کمونستان، وطن پلورونکي او جنایتکاران پر افغانانو مسلط کړي.

دوی انتخابات د دې لپاره ترسره کوي چې خپل لاس پوځي د خلکو استازي وښيي، خپلې استعماري سلطې ته د دیموکراسۍ نوم ورکړي، د خپلې خوښې بې خاصیته او محکوم پارلمان جوړ کړي، د غلامۍ سندونه پرې امضاء کړي، د دوی سلطې ته قانوني بڼه ورکړي او د دوی له خوا

او د دوی د فوځونو او وسلو په زور مسلط شوی نظام د ملت د خوښي نظام وګڼلی شي!!

تاسو ولیدل چي تېر انتخابات څنګه وو؟!! او دا دئ ګورئ چي د امریکایي انتخاباتو له لاري جوړ شوی پارلمان څنګه پارلمان دئ، غړي ئې د چا استازي دي؟!! د انتخاباتو څرنګوالی امریکایانو وټاکو، کارتونه دوی جوړ کړل، رأیي دوی وشمېرلې، صندوقونه ئې هم په خپله خوښه ډك کړل، هم خالي، هم ئې د اعتبار وړ وګڼل او هم بې اعتباره، چي کوم ئې لازم ګاڼو د شمېرلو لپاره ئې راوړاندي کړ او چي کوم ئې د مخالفینو په ګټه ګاڼو قرنتین ئې کړ او له شمارلو ئې بې برخي کړل. نه ئې هغه چا ته د کاندېدو حق ورکړ چي د امریکا مخالف وو او نه ئې مهاجرینو او د هغو سیمو خلکو ته د رأی ورکولو اجازه ورکړه چي د امریکا مخالفینو ته به ئې رأی ورکوله.

که په پارلمان کي داسي غړي شته چي څو زرو کسانو ورته رأی ورکړې، داسي غړي هم په کي شته چي څو سوه رأیي ئې ترلاسه کړې، په انګرېزي دېموکراسۍ او امریکایي معیارونو کي دا دواړه برابر حیثیت لري!!! دې پارلمان ته چي کوم غړي د کامیابو کاندیدانو په نامه ننوتي، د ټولو مجموعي رأیي تر یو ملیون کمي دي، دا د کوم معیار له مخي د دې حق لري چي د نژدې دیرش ملیونو افغانانو استازیتوب وکړي. څلور ملیونه مهاجرین د دې لپاره محروم کړی شول چي دوی د مجاهدینو کورنۍ دي، مجاهد ته به رأی ورکوي، د دغو مهاجرینو رأیي تر ټولو هغو کسانو زیاتي دي چي د اوسني پارلمان اتیا په سلو کي غړو ترلاسه کړي!! دا ولي د عراق په انتخاباتو کي یو ملیون هغه عراقیان د برخي اخیستو مجال ترلاسه کوي چي په بهر کي او اکثراً په غربي هېوادونو کي مېشت دي، خو د افغانستان په انتخاباتو کي څلور میلیونه مهاجرین ترې محرومه کېږي؟ آیا وجه ئې دا وه چي دلته د عراق په څېر انتخابات ممکن نه وو او که دا چي دلته امریکایانو نه غوښتل چي مهاجرین په

انتخاباتو کې د رأی ورکولو فرصت ترلاسه کړي او هغو کاندیدانو ته رأی ورکړي چې امریکایان ئې په پارلمان کې لیدل نه غواړي؟!!

په ټولو غربي دېموکراسیو کې نارینه او ښځې د کاندیدېدو او رأی ورکولو مساویانه حق لري، د نړۍ په هیڅ ځای کې دا نه شو لېدلی چې ښځو ته ئې بېله برخه ټاکلې وي، خو په افغانستان کې ئې د پارلمان څلورمه برخه د ښځو لپاره بېله کړه، دا یوازې د امریکایانو د بې ۵۲ نظامی دېموکراسي ده چې دا خبره ئې پر افغانانو د دې لپاره تپلې چې وښيي دوی ښځې د محرومیت له یوې انتهاء د امتیازاتو بلې انتهاء ته رسولې، خو په حقیقت کې د دوی مقصد دا وو چې په دې ترتیب د خپلې خوښې غړي په پارلمان کې زیات کړي.

دوی چې د مرستو په نامه څه زموږ په حساب نشر ته سپاري دا یا د دوی نظامي مصارف دي، یا ئې خپل نظامی پرسونل او مشاورینو ته ورکوي، یا ئې هغو مؤسساتو او انجیوګانو ته چې مسیحیت ته د افغانانو د رابللو په کار بوختې دي، بې دیني او اخلاقي فساد خوروي، د دوی مذهب له سندرو، نڅا، شراب، قمار، بربنډتوب... پرته بل څه نه دئ. که څه ئې د افغانانو لپاره کړي دا هم د هغه مقاومت په وجه ده چې د دوی په ضد روان دئ او د دې لپاره چې د مجاهدینو په ضد د افغانانو ملاتړ ترلاسه کړي، که مقاومت نه وی نو دا محدود کارونه به ئې هم هیڅکله نه وو کړي، مګر نه ګورئ چې ټول کارونه ئې تبلیغاتي جنبه لري، داسې کار ئې ونه کړ چې د افغانستان د بیاودانولو لپاره ضروري دئ، نه ئې د کومې فابریکې مرسته وکړه، نه د کوم بند د جوړولو او د شاړو زمکو د آبادولو.

دوی د ګاونډیو د مداخلاتو په اړه په داسې حال کې تبلیغات کوي چې همدغو ګاونډیو د دوی په اشاره او مرسته زموږ په هېواد کې د جګړو اور ته لمن وهلې، دوی دا تبلیغات د دې لپاره کوي چې په افغانستان کې خپل دائمي شتون توجیه کړي، د پاکستان له سرحد د

مجاهدینو د اوښتو په دروغجنو تبلیغاتو سره غواړي خاص ناولي اغراض ترلاسه کړي، دوی ښه پوهېږي چې دا تبلیغات نه حقیقت لري او نه د روسیې او ایران د خوشحالولو لپاره دي، په پاکستان کې چې څه تېرېږي، امریکایان ترې دقیقاً خبرېږي، سي آی اې د کابل د ارګ له جریاناتو دومره ژر او دقیق نه خبرېږي لکه د اسلام آباد د ایوان صدر له جریاناتو چې خبرېږي، په پاکستان کې سي آی اې او ایف بي آی تر افغانستان که زیات فعال نه وي نو کم خو په هیڅ صورت کې نه دئ، په پاکستان کې د امریکا د سي آی اې او ایف بي آی همدومره فعال دفترونه دي لکه په افغانستان کې، هلته هم هر وخت، هر څوك نیولی شي او د خپلې خوښي زندانونو ته ئې لېږدولی شي، هلته هم د مخالفینو کورونه د خپلو جاسوسي طیارو په ذریعه په راکټونو ولي خو سبا ته پاکستاني چارواکي اعلان وکړي چې په دې کور کې د بم جوړولو په وخت کې چاودنه وشوه او فلانی ستر دهشت ګرد په کې ووژل شو!! داسي لکه امریکایانو چې د بګرام، سپین بولدك، خنجان، بغلان او په ډېرو نورو ګڼ مېشتو سیمو کې سلاح کوټونه د لیزري وړانګو په ذریعه له لري منفجر کړل او ډېر بې ګناه افغانان ئې په وینو کې ورغړول خو سبا به ئې اعلان وکړ چې دا سلاح کوټ په خپله منفجر شوی!!

په سرحد کې د فوځونو د ځای پر ځای کېدو وجه دا نه ده چې د مجاهدینو د اوښتو رااوښتو مخنیوی وکړي، دوی او هر څوك پوهېږي چې مجاهدین په داخل کې اوسېږي او د هېواد په مرکز، شمال، جنوب، شرق او غرب کې عملیات کوي، مقصد دا دئ چې امریکایانو پاکستاني چارواکو ته ویلي: د کشمیر له داعیې لاس واخلئ، په عوض کې ئې د ډیورند کرښه درته رسمي او یقیني کوو او د هغو آزادو قبایلو په رامولو او د دوی د سیمو په فتح کولو کې درسره مرسته کوو چې انګرېزانو رام او فتح نه کړی شول، د اسلام آباد چارواکو ورسره منلې، د فوځونو ځای پر ځای کول، د پوستو جوړول، په شمالي او جنوبي وزیرستان کې عملیات

کول، له دغو سیمو مهاجرین په زور ایستل او کورونه ئې په بلدوزرو ورورانول، دا ټول د همدې معاهدې برخي دي.

دوی په داسي حال کي چي افغانستان ته د جنگ لپاره راغلي، شوم اغراض او ناولې موخي لري، په سیمي کي د تل پاته کېدو لپاره راغلي، د تېل او ګازو د زېرمو ترلاسه کولو او د چین او ایران د محاصرې لپاره راغلي، که څه هم د ایران لیبرالانو د افغانستان او عراق په نیولو کي ورسره مرسته وکړه، خو په دې قانع نه شول، غواړي ایران د شاه د وخت په څېر د دوی اډه وي، د افغانستان په اشغال ټینګار کوي، د ناټو فوځونه رالېږي، که مقاوت نه وي، نو د تل لپاره دلته د پاته کېدو اراده لري، خو الحمد لله مقاومت له دائمي اشغال مأیوس کړي، له دې ټولو سره سره او په داسي حال کي چي پر افغانانو ټمونه وروي او بې وزلي افغانان وژني، په درواغو او د خلکو د غولولو لپاره د سولي او روغي جوړي خبري کوي او د دې لپاره کمیسیونونه ټاکي، له دې ئې مقصد نه امنیت راوستل او جګړه پای ته رسول دي او نه واقعي سوله، غواړي مجاهدین وسله پر زمکه کېږدي او دوی ته تسلیم شي، د دوی له نظره سوله دا ده چي افغانان د دوی دائمي غلامۍ ته غاړه کښېږدي او له مقاومت او آزادي غوښتلو لاس واخلي، ښه پوهېږي چي سوله نه په افغانستان کي د بهرني اشغال په حالت کي راتلی شي، نه په عراق او د نړۍ په بل ګوټ کي، سوله به هلته راځې چي ټول بهرني ځواکونه له افغانستان ووځي. انګرېزانو چي د سولي په نامه کوم کمیسیون جوړ کړی، هغه ته ئې دا دنده سپارلې چي مجاهدین د ځان په څېر د دښمن په وړاندي سر ټیټولو ته تیار کړي!! داسي خلك د پیغمبر علیه السلام په وخت کي هم وو، هغوی به هم د قریشو په اشاره او ګټه د جهاد خلاف او د دروغجني سولي په ګټه تبلیغات کول، مقصد به ئې دا وو چي مجاهدین له جهاد لاس واخلي؛ قرآن د هغوی په باره کي فرمایي:

وَدُّواْ لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُواْ فَتَكُونُونَ سَوَاء فَلاَ تَتَّخِذُواْ مِنْهُمْ أَوْلِيَاء

حَتَّىٰ يُهَاجِرُواْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْاْ فَخُذُوهُمْ وَٱقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدتُّمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُواْ مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٨٩﴾ النساء

خوښه ئې دا ده چي تاسو هم داسي کافران شئ لکه دوی چي کافران شول، نو بیا به سره برابر شئ، نو تر هغه له دوی دوستان مه نیسئ چي د الله په لار کي هجرت وکړي، خو که ئې ډډه وکړه، نو وئې نیسئ او هر ځای چي ئې مومئ وئې وژنئ او مه له دوی کوم دوست نیسئ او مه کوم مرستندوی.

امریکایان په افغانستان کي له ځینو مواردو پرته خپل تلفات نه اعلانوي، د خاص غرض لپاره ټول عملیات طالبانو او القاعدې ته منسوبوي، په عراق کي ئې په دوه زره یو سل اتیا مړو باندي اعتراف کړی، خو په حقیقت کي ئې شمېر تر دې ډېر زیات دئ، ټول عملیات ځان مرگې بریدونه گڼي خو په حقیقت کي داسي نه ده له ځینو مواردو پرته ټول عملیات یا مخامخ بریدونه دي او یا له لري د کنټرولېدونکو ړمونو چاودني.

وروڼو خوېندو!

ځیني هېوادونه، زموږ د ځینو گاونډیو په شمول ډېر بد سترگي او ناسپاسه دي، افغانانو دوی د کمونیزم له سره سېلابه وژغورل خو دوی له افغانانو سره د خواخوږۍ پر ځای د افغانستان د ورانولو لپاره ملا تړلې، د شرقي اروپا هېوادونه افغانانو د شوروي له سلطې آزاد کړل خو د دې په مقابل کي دوی د افغانستان په اشغال کي د امریکایانو مرسته کوي، دا هېوادونه لا تر اوسه د مخکینۍ غلامۍ له اغېزه نه دي وتلي، د یوه له غلامۍ آزاد شول خو د بل د غلامۍ کړۍ ئې په غاړه کړه!! د برلین دېوال زموږ د قربانیو په وجه مات شو خو اوس جرمني د امریکا په وینا په افغانستان کي نظامي اډې جوړوي، دوی که دومره مېړني دي د امریکا شپېته زره فوځ دې له خپل هېواد وباسي، دا اډه دې د

افغانستان پر ځای په برلين کې جوړه کړي!! د افغانستان د خپلواکۍ په هيله؛ رپانده دي وي د اسلام بيرغ ، بريالي دي وي مجاهدين

حکمتيار

افغانستان

۱۳۸٤

اعلاميه

د اسلام ستر پيغمبر ته اهانت

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۱۱۸﴾ آل عمران صدق الله العظيم

گرانو هېوادوالو!

خدای پالونکو افغانانو!

وروڼو خوېندو! السلام عليکم و رحمة الله و برکاته

دا دئ غربيانو يو ځل بيا له اسلام او مسلمانانو سره خپله ژوره دښمني بربنډه کړه، په غربي ورځپاڼو کې د اسلام د ستر پيغمبر عليه السلام د کارتونونو خپرولو وښوده چې صليبي ځواکونو له اسلامي امت سره خپله زړه او ژوره دښمني نه ده هېره کړې، د افغانستان او عراق په نيولو او د لسگونو زرو فلسطينيانو، افغانانو او عراقيانو په وژلو ئې لا زړه نه دئ يخ شوی، په دې سره دا مغرور او مست غربيان په جگ غږ موږ ته وايي چې نه ستاسو ويني موږ ته اهميت لري او نه ستاسو دين، مذهب او مقدسات، په افغانستان، عراق او فلسطين کې ېمونه دربانديي وروو او په خپلو ورځپاڼو کې ستاسو د پيغمبر سپکاوی او اهانت

کوو، دا زموږ حق ئ او دا زموږ د دیموکراسۍ او آزادۍ غوښتنه!!

د نړۍ مسلمانان باید پوه شي چي غربي ځواکونه افغانستان او عراق ته له اسلام سره د جنګ لپاره راغلي، د دې بریدونو تر شا همغه زړه او ژوره کینه پټه ده چي د دغو کارتونونو تر شا پرته ده، همغه چي مخکیني صلیبي جنګونه ئې راوپارول، ټوله اروپا ئې له اسلامي امت سره په جګړي کي ښکېل کړه. دوی په دې اکتفاء نه کوي چي اسلامي خلافت ئې ختم او د مسلمانانو واحد ستر ملك ئې په وړو وړو مستعمراتو ووېشو، ظالم او بې رحمه دیکتاتوران، جنرالان او پاچایان ئې پرې مسلط کړل او دا څو پېړۍ پر له پسې د دوی شتمنۍ غارت کوي.

موږ په داسي حال کي چي د غربي هېوادو په ورځپاڼو کي د اسلام د ستر پیغمبر علیه السلام د کارتونونو خپرېدل په کلکه غندو، د ټولو هغو مسلمانانو ملاتړ کوو چي د دې کرکجن عمل په وړاندي ئې شدید عکس العمل ښودلی، د دوی د سفارتونو د بندولو، له دوی سره د دیپلوماتیکو روابطو د قطع کولو او د دوی د مالونو په پېر پلور د بندیز لګولو غوښتنه ئې کړې. او په داسي حال کي چي د فلسطین زړه ورو مجاهدینو ته سلام کوو چي په دې میدان کي هم تر نورو مخکي شول او تر هر چا زیات او مخکي ئې غبرګون وښود، د لغمان، زابل، فاریاب، کندز، پروان، کابل، کندهار او ننګرهار د دین پالونکو او مجاهدو خلکو او د ټولو هغو افغانانو ستاینه کوو چي له دین او پیغمبر علیه السلام د دفاع لپاره میدان ته راووتل، د غربي ملکونو بیرغونه ئې وسوزول او له افغانانو ئې وغوښتل چي د دغو اسلام دښمنه هېوادو فوځونه له خپل هېواد وباسي. خو وایو چي دا کافي نه ده، باید د غربي استعمار له شر د نجات اساسي لاري ولټوو، دا مست او مغرور غربیان باید په خپل ځای کښېنوو، په افغانستان او عراق کي سم سبق ورکړو، دلته داسي ماته ورکړو لکه څو کاله د مخه مو چي شوروي اتحاد ته ورکړه او ټوله نړۍ مو د هغه سره سېلاب له شره وژغورله، که مسلمانان همت وکړي نو دا کار نه یوازي

ممکن دئ بلکې د غربي استعمار له شر د نجات يوازينۍ لار همدا ده، که د اسلامي ملکونو بې غيرته او ذليل واکمنان له غرب سره د افغانانو او عراقيانو په ضد له ملګرتيا لاس واخلي، نو غرب ته په افغانستان او عراق کې ماته ورکول آسانه ده، دوی زموږ ملکونه د خپلو متو په زور نه بلکې د دغو حکامو په مرسته نيولي.

وروڼو خوېندو!

دغو کرکجنو کارتونونو وښوده چې دا بې دينه غربي هېوادونه له مسلمانانو او د دوی له دين سره څومره زړه او ژوره دښمني لري. د دوی دښمني تر کمونستانو هم ډېره ژوره ده، دا څو پېړۍ کېږي چې دوی له مسلمانانو سره په جګړو بوخت او لاسونه ئې د لکونو لکونو مسلمانانو په وينو سره دي. بايد په افغانستان او عراق کې خپل غچ ترې واخلو، په هر ځای کې پرې بريدونه وکړو، د ميوند او جګدلك خاطرې راژوندۍ کړو، له خپل هېواد ئې د روسانو په څېر سرکوزي او سپك وشړو او دوی ته وښيو چې د دنيا هېڅ ځواك پر باايمانه افغانانو حکومت نه شي کولی. قرآن موږ ته امر کوي او وايي:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ﴿١١٨﴾ آل عمران

اې مؤمنانو! له خپلو مؤمنانو پرته نور ځان ته رازدار مه نيسئ، هيڅ خرابي درنه نه سپموي، هغه څه خوښوي چې تاسو ځوروي، بغض خو ئې له خولو څرګند شوی، خو څه چې د دوی سينې ئې پټ ساتي تر دې هم ستر دي، موږ خو تاسو ته آيتونه بيان کړل که تعقل کولی شئ.

په دې آيت کې مؤمنانو ته امر شوی چې کافران ځان ته مه نژدې کوئ، دوستي ورسره مه کوئ، دوی تاسو ته په تاوان رسولو کې سپماوی نه کوي، هڅه او خوښه ئې دا وي چې تاسو له کړاوونو او ستونزو سره

مخ شئ، د دښمنۍ او عداوت کومي خبري چي تاسو د دوی له خولو اوریئ په زړونو کي تر دې زیاته کینه درته لري، هم د الله د لارښوونو تقاضی دا ده چي له دوی سره دوستي ونه کړئ او هم د عقل تقاضی.

ورونو خوېندو!

په تش لاسو مظاهره کوونکو باندي د ائتلافي ځواکونو او د دوی په لاس د روزل شوو پولیسانو بې رحمانه ډزو او د بې گناه افغانانو وژلو وښوده چي دا د انگرېزانو په ناولو لاسو روزل شوي ذلیل پولیسان او فوځیان د پردیو نوکران او د خپل ولس او وطن دښمنان دي، انگرېزانو د دې لپاره روزلي چي د افغانانو په ضد ئې وجنگوي. له هغه پولیس او فوځ چي د اسلام دښمنان ئې روزنه کوي او وسلې او معاش ورکوي؛ له دې پرته د بل څه طمع نه شي کېدی.

باید هغه ځان او ایمان پلورونکيناافغانان په کلکه وغندو چي د انگرېزانو نوکرۍ ته ئې ملا تړلې او افغانان دې ته رابولي چي دښمن ته تسلیم شي او په خپل بام د پردیو د بیرغ رپېدل وزغمي، دا هغه خلك دي چي د پردیو نوکري په میراث ورته پاته شوې، د افغانانو د تسلیمېدو راپورونه د دې لپاره خپروي چي اشغالگرانو ته خپل صداقت ثابت او زیاته اجوره ترلاسه کړي. افغانانو ته ښه معلومه ده چي تر اوسه هېڅ رښتینی مجاهد دښمن ته نه دئ تسلیم شوی، په تسلیم شوو کسانو کي یو داسي افغان نشته چي پر امریکایانو ئې یو ډز کړی وي، هسي څو له مخکي تسلیم شوي بې هویته افغانان د خبریالانو مخي ته ودروي، له هغو پیسو چي د دې کار لپاره ئې انگرېزان ورکوي ۷۰٪ په خپل جیب کي واچوي او ۳۰٪ ئې د خبریالانو په وړاندي په دوی ووېشي. غواړي په دې سره سرلوړي افغانان د دښمن په وړاندي سر ټیټولو ته چمتو کړي، خو الحمد لله افغانان هوښیار دي، دوست او دښمن ئې پېژندلی او د عزت او آزدۍ لار ئې موندلې، نه ئې څوك په خپل زور ځواك وېرولی شي او نه ئې په خپل شیطاني مکر غولولی شي. مړه دي وي د اسلام

دښمنان، بريالي دي وي مجاهدين

حکمتيار

افغانستان

١٣٨٤\١١\١٨

د دلوي ٢٦

گرانو هېوادوالو!

د اسلام د لاري سرتېرو مجاهدينو! السلام عليکم و رحمة الله و برکاته

نن د افغانستان د تاريخ يوه ستره او نه هېرېدونکي ورځ ده، هغه ورځ چي د اتحاد شوروي يرغلگر ځواکونه زموږ له هېواد وايستل شول او د دوی قومندان جنرال گراموف له پولي د تېرېدو په وخت کي وويل: پر افغانستان تېری يوه غلطي وه او روسان به داسي غلطي بيا تکرار نه کړي!! دا غلطي يوازي داسي نه وه چي دوی ئې په يوه ناکام جنگ کي ښکېل او له تاريخي ماتي سره ئې مخامخ کړل، بلکي د شوروي اتحاد په متلاشي کېدو او زوال منتج شوه. هغه زبرځواك چي پر ټولي نړۍ ئې د تسلط خوبونه ليدل، امريکا ته ئې په ويتنام کي ماته ورکړې وه او د نړۍ تر ټولو ستر او خطرناك نظامي ځواك ترې جوړ شوی وو، له دغي ورځي او د باايمانه افغانانو په لاس له ماتي وروسته ئې زوال پيل شو، لنډه موده وروسته ئې ټغر ټول شو او ټوله نړۍ د دې سره سېلاب له خطره وژغورل شوه.

ورونو خوېندو!

الله تعالی افغانانو ته د دې توفيق ورکړ چي خپل هېواد د روسانو له سلطې آزاد کړي، د آزادۍ په هغه اوږد او نابرابر جنگ کي ئې دوی ته لوړ همت او صبر ورپه برخه کړ، د خپل کور کلي ورانېدل ئې ومنل

خو د خپل بام پر سر د پردیو د بیرغ رپېدل ئې ونه زغمل، سترو سترو قربانیو ته چمتو شول خو د پردیو په وړاندي ئې سر ټیټ نه کړ. الله تعالی د دغه جهاد، همت او صبر په وجه دوی ته دا ستره او تاریخي بریا ورپه برخه کړه. خو متأسفانه د خاصو عواملو په وجه په دې ونه توانېدل چي په خپل هېواد کي یو واقعي اسلامي حکومت قائم کړي، د پردیو له لاس وهنو او مداخلو ئې د تل لپاره وژغوري او د خپلو شهیدانو آرمانونه پلي کړي. له یوې خوا روسان ووتل خو کمونستان ئې تر شا پرېښودل، هماغسي لکه تر دوی د مخه چي انګرېزان ووتل خو خپل لاس پوڅي ئې تر شا پرېښودل، له بلي خوا زموږ کینه کښو ګاونډیو له روسانو سره لاس یو کړ او د دې لپاره ئې له مسکو سره ملګرتیا وکړه چي افغانان ونه توانېږي یو خپلواک، ځواکمن او اسلامي افغانستان جوړ کړي، د نورو د سیالۍ شي، د پردیو له هر راز سلطې آزاد او له هر راز لاس وهنو ئې خوندي شي او له بلي خوا په بهر کي د اسلام دښمنه هېوادو او په داخل کي د منافقینو او کمونستانو ګډه جبهه جوړه شوه. دغه عوامل باعث شول چي د روسانو په لاس تپل شوې جګړه د دوی له ایستلو وروسته هم دوام وکړي، د ثور له کودتا تر نن پوري دا ټولي جګړي، که د روسانو د وخت او د دوی له وتلو وروسته جګړي وې او که نن د امریکا تر مشرۍ لاندي پر افغانانو تپل شوې جګړه، دا ټولي د هماغې جګړي تسلسل دئ چي د روسانو په لاس پیل شوه. په دې اوسنۍ جګړي کي هم مسکو او په مسکو پوري تړلي ملکونه او ډلي لویه ونډه لري. که د دوی مرسته نه وی نو نه به امریکایانو پر افغانستان برید ته زړه ښه کړي وو او نه به ئې زموږ هېواد داسي ژر او په دومره آسانۍ سره نیولی وو او نه به دومره موده دلته پر پاته کېدو توانېدلي وو.

وروڼو خوېندو!!

انګرېزان زموږ زاړه دښمنان دي، د افغانستان د ډېرو ستونزو اصلي سبب انګرېزان دي، دوی افغانستان تجزیه کړ او له دې ئې محروم کړ

چي بحر ته د رسېدو لار ولري، مفسد، ظالم او منحط شاهي رژیمونه ئې پر افغانانو وتپل، نیم افغانستان ئې پاکستان ته ورکړ، پښتانه ئې د دې لپاره په دوو برخو ووېشل او تر منځ ئې د ډیورند ظالمانه کرښه تېره کړه چي د انګرېزانو په ضد جنګ کې تر ټولو مخکي ول، انګرېزان غواړي له مورږ د میوند او جګدلك غچ واخلي، دوی پښتانه د خپل شکست او د هند له نیمي وچي د وتلو باعث ګڼي. د اسلامي امت د اکثرو ستونزو باعث همدا انګرېزان دي، پر هند د مسلمانانو واکمني دوی پای ته ورسوله، د هند مسلمانان دوی داسي ووېشل چي د تل لپاره هندوان پرې حکومت وکړي، دا دوی ول چي کشمیریان ئې په دوو برخو، بلوڅان ئې په دریو او کردان ئې په پنځو برخو ووېشل، دا د دوی کار وو چي اسلامي خلافت ئې تجزیه او په وړو وړو مستعمراتو ئې ووېشو او د دوی تر منځ ئې داسي لانجمني پولې او سرحدات وټاکل چي له یوې خوا ورونه قومونه سره بېل کړي او له بلي خوا تل د دغو ملکونو تر منځ سرحدي مناقشات دوام وکړي او په خپلو کې ئې جنګونو ته تیار کړي، دا دوی ول چي یهودان ئې د نړۍ له ګوټ ګوټ راغونډ او په فلسطین کې ئې ځای پر ځای کړل، دوه ملیونه مظلوم فلسطینیان ئې له خپلو کورونو او زمکو وشړل او یهودان ئې په کې مستقر کړل، دا اوس یهودان د دوی په زور فلسطینیان وژني او نه ئې پرېږدي چي بېرته خپل ملك ته ستانه شي. په بوسنیا کې لس زره مظلوم مسلمانان د دوی په اشاره او د هالینډي فوځ په لاس مسیحیانو ته تسلیم او ټول ووژل شول. دا نن د افغانستان او عراق د جګړو اصلي محرك دوی دي. ستاسو به په یاد وي چي دغو انګرېزانو په هغه وخت کې د طالبانو سخته ستاینه کوله او بي بي سي ئې ورته تبلیغات کول چي دوی له مجاهدینو سره جنګېدل، خو کله چي طالبانو له عرب مجاهدینو سره ملګرتیا پیل کړه، دا ستاینې په دښمنانه تبلیغاتو واوشتلې او په پای کې همدا انګرېزان ول چي د طالبانو د حکومت په نسکورولو کې تر ټولو مخکي شول.

انگرېزان په داسي وخت کي افغانستان ته د نورو فوځونو د رالېږلو اعلان کوي او د ناټو د يرغلگرو ځواکونو قومنده په لاس کي اخلي چي امريکايان ستړي شوي او وتلو ته ځان برابروي، تر اوسه انگرېزانو غوښتل چي د جنگ د مالي او ځاني تلفاتو دروند پېټی د امريکايانو په اوږو وي، خو اوس چي هغوی وځي غواړي دا خلا په خپله ډکه کړي او پرېنږدي چي افغانان آرامه ورځ ولري، له جگړو او ورانيو فارغ شي او د پرديو له سلطې آزاد شي.

د سپين بولدك انفجار د انگرېزانو لخوا شوی، د مجاهدينو په ضد د تبليغاتو په غرض، د دې انفجار په اړه په څو ښارونو کي مظاهرې او د امريکايي ځواکونو د نطاق له لوري د دې مظاهرو ستاينه ښيي چي دا چاودنه د ټولو هغو چاودنو په څېر د دوی لخوا شوې چي د سپين بولدك، خنجان، بگرام،... او د گڼ شمېر نورو سيمو په سلاح کوټونو کي شوي او په سلگونو بې گناه افغانان په کي مړه او ژوبل شوي.

د لندن کنفرانس د انگرېزانو لخوا د يوه بل شرارت په نيت دائر شوی، نور ملکونه د بې وزلو او مظلومو افغانانو له وژلو ستړي شوي وو، د جنگ پايلو ته ئې هيلې د ختمېدو په حال کي وې، شريرو انگرېزانو وغوښتل چي دوی بيا وهڅوي او د افغانانو په ضد د جگړي دوام ته ئې تيار کړي. له ډېرو ذيدخلو هېوادونو سره دا وېره راپيدا شوې وه چي ښايي د پارلمان له جوړېدو وروسته په هغي کابينې کي تغييرات راشي چي په بن کي جوړه او هر ملك ته خپله برخه ورکړی شوه، داسي نه چي د دوی په استخباراتو پوري تړلي وزيران له کابينې وايستل شي، دوی وغوښتل د تشو او دروغجنو وعدو له لاري هم افغانان وغولوي او هم نړۍ وال او تر ځنگ ئې دا تضمين ترلاسه کړي چي د حکومت په جوړښت کي به تبديلي نه راځي، د دوی عمال به د سابق په څېر په نظام کي فعاله ونډه او په زړه پوري برخه لري.

افغانان ښه پوهېږي چي په بن کي د جوړ شوي لاس پوڅي حکومت

وزارتونه د دوه جمع شپږ ملکونو تر منځ وېشل شوي او د هغو ملکونو لاس پوڅو ډلو ته په کې برخه ورکړی شوې چې د افغانستان په نیولو کې ئې د امریکا ملګرتیا وکړه. افغانان په دې هم ښه پوهېږي چې له افغانستان سره د مرستو په نامه چې دغو ملکونو اوس او له دې مخکې کوم اعلانونه کړي دا مرستي نه بلکې دا په حقیقت کې هغه لګښتونه دي چې اشغالګر ځواکونه ئې د اشغال د دوام لپاره کوي، دوی هغه مصارف هم له افغانانو سره د مرستو په فهرست کې نیسي چې په خپل نظامی او غیر نظامی پرسونل ئې کوي او یا ئې په خپلو هغو فعالیتونو لګوي چې د اسلام په ضد ئې روان کړي. دوی د دېرش زره بهرني فوځ، نژدې یو لك هغه مأمورین چې په انجیوګانو کې ئې استخدام کړي، چې یا استخباراتي کار ترې اخلي، یا مسیحیت ته د افغانانو د منحرف کولو فعالیت پرې کوي او یا د اخلاقي فساد په خورولوکې ترې استفاده کوي، د دغو معاشات او مصارف هم له افغانانو سره د مرستو په ضمن کې نیسي. دا داسي وګڼئ لکه روسان چې د افغانستان د اشغال په دوران کې خپل لګښتونه د پور په نامه یادوي او د لندن په کنفرانس کې ئې د بخښلو اعلان کوي!! یعني دا چې روسانو دا لس ملیارده ډالر د افغانستان په ورانولو او د یو نیم ملیون افغانانو په وژلو نه دي مصرف کړې بلکې له افغانانو سره ئې داسي مرسته کړې لکه انګرېزان چې ئې اوس کوي، توپیر ئې یوازې دا دئ چې روسان ئې د پور په نامه یادوي او انګرېزان د مرستو نوم ورکوي، روسان هم هغه لګښتونه پور ګڼي چې په جنګ ئې لګولې او یا ئې کمونستانو او شورای نظار ته ورکړي او انګرېزان هم خپل جنګي مصارف او هغه پیسې چې خپلو انجیوګانو ته ئې ورکوي د مرستو په نامه یادوي!!

ورونو خوېندو!!

دا دئ ګورئ چې نن د امریکا تر مشرۍ لاندې د ډنمارك، هسپانیې، ایټالیا، هالینډ، جرمني او فرانسې په ځېر د هغو هېوادونو عسکر د

افغانانو په ضد جنګېږي چي په خپلو ورځپاڼو کي زموږ ګران پيغمبر عليه السلام ته له سپکاوي هم ډډه نه کوي، د تروريست په نامه ئې يادوي، په پګړۍ ئې د بم انځور او په لاس کي ئې توره او متروکه ورکوي او هغه هم د ښځو د وژلو او وهلو لپاره!! دا هماغه هېوادونه دي چي څو پېړۍ ئې اسلامي هېوادونه لوټلي او دا دئ اوس ئې په ګډه د اسلام او مسلمانانو په ضد بل صليبي جنګ پيل کړي. هم په فلسطين کي مسلمانان وژني او هم په عراق او افغانستان کي.

هېڅ مسلمان بايد په دې کي شك ونه لري؛ تر هغه چي د انګرېزانو ناولي لاسونه له دې سيمي نه وي قطع شوي؛ نه به زموږ په هېواد کي سوله راشي او نه به د عراق جګړه پای ته ورسېږي او نه به د فلسطين او کشمير غميزې پای ومومي، همداسي به د تل لپاره په اسلامي نړۍ کي د فتنو او جګړو اورونه بل وي، مفسد، ظالم او منافق حکام به پرې حکومت کوي، شتمنۍ به ئې د غربي استعمارګرانو په لاس لوټل کېږي، دين او مذهب ته به ئې سپکاوی کېږي.

افغانان بايد يو ځل بيا ملا وتړي او له هغه خبيث زاړه دښمن خپل غچ او انتقام واخلي چي په تېرو دريو پېړيو کي د مسلمانانو په ضد جګړو کي بوخت دئ او لاسونه ئې د لکونو لکونو مظلومو مسلمانانو په وينو سره دي، په کار ده چي اوس پر اشغالګرو ځواکونو خپل بريدونه څو برابره زيات کړو، اصلي توجه مو بايد انګرېزانو ته وي، دوی بايد تر روسانو او امريکايانو هم خطرناك دښمنان وګڼو.

ورونو خوېندو!!

إن شاء الله د استعمارګرانو په لاس پر مظلومو مسلمانانو مسلطه شوې توره شپه خپل پای ته نژدې شوې، د آزادۍ او عزت روڼ سباوون په راختو دئ، پر افغانستان او عراق د صليبي ځواکونو ګڼ لوی بريد له ماتي سره مخامخ شوی، دې بريد او د مجاهدو افغانانو او تورياليو عراقيانو مقاومت ټوله اسلامي نړۍ راويښه کړې او دا درس ئې ورکړی

چي له داخلي او بهرني دښمنانو د نجات یوازینۍ لار جهاد دئ، په دې جهاد سره به إن شاء الله صلیبي ځواکونه د شوروي اتحاد په برخلیك اخته کېږي. و ما ذلك علی الله بعزیز

د صلیبي ځواکونو د ماتي په هیله
د اسلامي امت د تېر مجد او عظمت د اعادې په هیله
ژوندي او بریالي دي وي زړه ور مجاهدین
حکمتیار
افغانستان
۲۶دلو ۱۳۸٤

د ثور اُوَمه

گرانو هېوادوالو! السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

نن یو ځل بیا هغه توره، سپېره او کرغېړنه ورځ رایادوو چي د دوو تورو او خونړیو کودتاوو ورځ وه؛ لومړۍ ئې یوازي د کمونستانو کودتا او دوهمه ئې د پرچمیانو او منافقینو گډه کودتا، لومړۍ ئې د یوه خونړي جنگ پېلامه، چي د روسانو تېری ورپسې وو، د شوروي ځواکونو په لاس د هېواد د اشغال لپاره مقدمه او د یو نیم ملیون افغانانو د وژلو باعث، دوهمه ئې د پرچمیانو تر مشرۍ لاندي هغه کودتا چي پرېکړه ئې په مسکو کي وشوه، د یوه گاونډي هېواد په وساطت د جبل السراج ائتلاف ورته جوړ شو، کمونستان او منافقین په کي راغونډ کړی شول، واشنگټن او مسکو ئې ترشا ول او په دواړو پوري تړلو ملکونو هم د هغې ملاتړ وکړ. په لومړۍ کودتا کي مسکو او واشنگټن په خپلو کي اختلاف درلود، خو په دوهمي کي سره متفق ول، داسي لکه د امریکا تر مشرۍ لاندي د ائتلافي ځواکونو په لاس د افغانستان د اشغال په اړه چي

ئې یوه بل ته لاس ورکړ، توپیر ئې فقط دومره وو چي په هغې کودتا کې امریکا د پردې تر شا د روسانو مرسته او ملګرتیا کوله او اوس د امریکایانو د برید په دوران کې مسکو د دوی څرګنده مرسته وکړه او خپلو لاس پوڅو ته ئې وویل چي د امریکایي افسرانو تر قومندې لاندي د مظلومو افغانانو په ضد وجنګېږي. دلته بهرني فوځ برید وکړ، خو هلته د وسلو او پیسو په لېږلو اکتفاء وشوه. هغه کرغېړنه کودتا او دا خونړی برید دواړه د دې لپاره وو چي په افغانستان کې د مجاهدینو په لاس د یوه واقعي اسلامي حکومت د جوړېدو مخنیوی وشي.

وروڼو خوېندو!

د هېواد د آزادۍ او په خپلواک افغانستان کې د یوه واقعي اسلامي حکومت د جوړولو لپاره موږ یوه بل انقلاب ته اړ یو، ستاسو مجاهدو پلرونو او وروڼو د خپل سر او وینو په قربانۍ کولو سره دا هېواد د شوروي له سلطې آزاد کړ او تاسو ته ئې په میراث پرېښود، که په رښتیا د خپلو سرلوړو پلرونو صادق خلف یاست باید خپل هېواد د صلیبي ځواکونو له سلطې آزاد کړئ، باید راتلونکي نسل ته یو خپلواک، آزاد او اسلامي افغانستان په میراث پرېږدئ. د هر مسلمان افغان لپاره دا د ستر پېغور خبره ده چي نن د ده په هېواد کې د پردیو بیرغونه رپېږي، په ګوټ ګوټ کې ئې د پردیو نظامی اډې جوړې شوې، زمکه او فضاء ئې د پردیو په واك کې، پردي ورته حکومتونه جوړوي، نن د کابل د لاس پوڅي حکومت واګې په مطلقه توګه د پردیو په لاس کې دي، کابینه ئې په کابل کې نه بلکې په بن کې جوړه شوې، په دې کې هر بدلون د امریکایانو په امر او پرېکړي راځي، د کابل اصلي جمهور رئیس د امریکایانو د قطعاتو قومندان دئ نه کرزی، د دې حکومت وزارتونه په ۲+٦ هېوادو وېشل شوي، هغه ډلې په کې نیول شوې چي په دغو اتو ملکونو پوري تړلې دي، که د شوروي اتحاد د اشغال په وخت کې له کمونست پرته بل څوك په کابینه کې نه شو راتلی اوس هم یوازي هغه څوك راتلی شي چي مسیحیت

ته اوښتی وي، په کابینه کې د کمونستانو برخه د امریکایانو لخوا ټاکل شوې، خارجه وزارت دوی شعله یانو ته ورکړی وو، مخکینی وزیر هم په شورای نظار کې د شعله جاوید د ډلي غړی وو، اوس ئې هم د دغي ډلي بل غړي د هغه ځای ناستی وټاکو، د دې ډلي د ښځو برخه د راوا په نامه فعالیت کوي چې غربیانو تل د مجاهدینو په ضد کارولې، فرانسې د دغي ډلي مشرې ته د بشري حقونو د اتلولۍ جائزه ورکړه، غربیان اوس د اسلام او مجاهدینو په ضد له کمونستانو او نورو مرتدو ډلو استفاده کوي، اوس اوه وزارتونه شعلیانو ته ورکړی شوي، په کابینه کې نیمائي وزیران کمونستي سابقه لري، مخکې د سره استعمار برېښې شول او اوس د تور غربي استعمار لاس پوځي. اوس کفري ځواکونه افغانانو ته تعلیمي نصاب جوړوي، هدف ئې دا دئ چې زموږ راتلونکی ځوان نسل له اسلامه واوړي، مرتد شي، په اخلاقي فساد او د محرف مسیحیت په ډنډ کې پرېوځي او د پردیو د غلامۍ کړۍ په غاړه کې واچوي. د عبدالرحمن پنجشیري ارتداد، څرګند اعتراف، نیونه، د بش، بلیر، پاپ او نورو فوري عکس العمل او له څه ځنډه پرته د ده ژر خوشې کېدا او ایټالیا ته تګ؛ د اسلام او مسلمانانو په ضد د همدغي شرمناکي توطئې یوه کړۍ وه، دا ډرامه د دې لپاره جوړه شوې وه چې مرتد شوو افغاني مسیحیانو ته وښیي چې افغانستان اوس ستاسو د ملګرو په واك کې دئ، حکومت او چارواکي ئې ستاسو هممسلکه او ستاسو په خدمت کې دي، څوك مو د ارتداد په جرم نه نیولی شي او نه محاکمه کولی، دوی ته ویل شوي وو چې په افغانستان کې زیات شمېر کسان مخصوصاً د انجیوګانو پرسونل او د حکومت لوړ پوړي چارواکي مسیحیت ته اوښتي، خو له وېري خپل ارتداد نه شي اعلانولی، د ایټالیې استخباراتو دا پرېکړه وکړه چې عبدالرحمن پنجشیری دې ته تیار کړي چې خپل ارتداد بربنډ کړي، د کورنۍ غړي ئې اړوند ادارې ته اطلاع ورکړي، ونیول شي، په محکمه کې په خپل ارتداد اعتراف وکړي، د محکمې بهیر څرګند شي، ټول خلك

ترې خبر شي، خو د امریکا، انګلستان، ایټالیا، کاناډا، اسټرالیا او نور حکومتونه فوراً او جدي عکس العمل وښیي، د فوري خوشې کولو غوښتنه وکړي، خلاص شي او په ایټالیا کې پناه ورکړي شي، چې په دې سره د هغو کسانو وېره ختمه شي چې خپل ارتداد نه شي اعلانولی. دا په حقیقت کې د مسیحیت په لوري د خلکو د تشویقولو لپاره یوه کرکجنه توطئه وه.

غرب د اسلامي امت له راویښېدو وېرېدلی، دا ویښتیا د خپلو استعماري ګټو لپاره ستر ګواښ ګڼي، اسلام ته د ځوان نسل د پراخ راتګ، په غربي نړۍ کې له محرف مسیحیت، پانګه وال اقتصادي نظام، بې هدفې او بې فرهنګي؛ د صالح وګړو ژوره کرکه او د اسلام په لوري د دوی ورځ په ورځ پراخه رجوع؛ غربي استعمارګران سخت وېرولي، د مقابلې لپاره ئې ملاتړلې، پر افغانستان او عراق د دوی وحشیانه برید او دلته پر پاته کېدو د دوی د ټینګار اصلي وجه او موخه همدا ده. خو إن شاء الله دوی به په دې صلیبي جنګ کې همداسي له ماتې سره مخامخ کېږي چې شوروي اتحاد ورسره مخامخ شو. افغان مجاهدین او عراقي سرتېري به دوی ته هم د کمونیزم په څېر ماته ورکوي.

وروڼو خوېندو!

د شمالي ټلوالي مشرانو ته مو توصیه دا ده چي د افغان ولس په ضد د امریکایانو له ملګرتیا لاس واخلي، نور نو د پردیو د ګټو لپاره خپل وطنوال په وینو کې ونه رغړوي، د شمالي سیمو باایمانه ولسونه جهاد ته رابلم، دوی ته د خپلو شهیدانو ویني ورپه یادوم، دوی ته وایم چي ستاسو د ایمان او عقیدې غوښتنه دا ده چي د دین او وطن پلورونکو له ملګرتیا ډډه وکړئ، باید ټول افغان ولس پښتون او غیر پښتون په یوه صف کي د دښمن مقابله وکړي او هغه څوك خپل ګډ دښمن وګڼي چي قومي او ژبني تعصبات راپاروي او وروڼه قومونه د یوه بل خلاف او د دښمن په ګټه جنګوي. د هغه وطن خرڅوونکي سیاسي او قومي مشر،

ټګمار پیر او دین پلورونکي آخوند خبره مه منئ چي د انګرېزانو غلامۍ ته ئې ملا تړلې او د څو ډالرو لپاره د دین د دښمنانو نوکري کوي.

د عراق مذهبي مشرانو او د دوی مشر سیستاني ته هم توصیه کوو چي د امریکایانو له ملګرتیا لاس واخلي، نه اسلام له کافر سره د ملګرتیا اجازه ورکوي او نه شیعه مذهب، څوك چي د کربلا پېښه له څوارلس پېړیو وروسته د تورو جامو په اغوستو او په زنځیرونو د ځان وهلو سره لمانځي او پر یزید لعنت وایي څنګه نن د هغه چا ملګرتیا کوي چي د اسلام او مسلمانانو تر ټولو زوړ او خطرناك دښمن دئ، لاسونه ئې د لکونو لکونو مسلمانانو په وینو سره دي او هره ورځ په لسګونو مسلمانان د دوی په لاس په عراق، افغانستان او فلسطین کي وژل کېږي!! د دې دښمن لویه توطئه دا ده چي په امت کي قومي او مذهبي اختلافات راولاړ کړي، تاسو له سنیانو سره وجنګوي، ګمان مه کوئ چي انګرېزان د دې لپاره د سنیانو په ضد تاسو مسلح کوي او جنګوي چي د عراق واګې تاسو ته وسپاري او پر عراق ستاسو دائمي واکمني تضمین کړي، د دوی مقصد په اسلامي نړۍ کي د شیعه او سني په نامه د یوې بلي جګړې تېل دي، دا جګړه تر هر چا د مخه ستاسو په تاوان ده، هره قطره وینه چي په عراق کي تویېږي تاسو به ئې په مسئولیت کي شریك وئ، جناب سیستاني دي د خلیلزاد دې وینا ته زړه نه ښه کوي چي له نجف به واتیکان جوړ کړي او له سیستاني د شیعه وو پاپ!! ستاسو پر سپېڅلو ځایونو بریدونه د انګرېزانو کار دئ چي غواړي تاسي د سنیانو پر جوماتونو بریدونو ته وهڅوي او درته وښیي چي سنیان ستاسو او ستاسو د مذهب اصلي دښمنان دي او انګرېزان ستاسو خواخوږي او ملګري. دا به د ډېر تأسف ځای وي چي تاسو د دښمن دا خطرناکه توطئه درك نه کړئ او د شنډولو لپاره ئې ملا ونه تړئ. د عراق او افغانستان شیعه باید د هغو مذهبي مشرانو له تقلید لاس واخلي چي دوی له انګرېزانو سره ملګرتیا او د سنیانو په ضد جنګ ته هڅوي. د

هغه چا تقلید دي وکړي چي دوی له سنیانو سره وحدت او د ګډ دښمن پر ضد جهاد ته رابلي او ورته وایي چي د امام حسین رضي الله عنه پر لار ولاړ شئ نه د امام حسین د دین او مذهب د دښمنانو پر لار.

وروڼو خوېندو!

افغانان په دې ښه پوهېږي چي د دوی مجاهد وروڼه د دې لپاره راپاڅېدلي، د جهاد لپاره ئې ملا تړلې، کړاوونه ګالي او قرباني ورکوي چي خپل مظلوم ولس له دې دردناك حالت وژغوري، له خپل دین او وطن دفاع وکړي، دوی هېڅکله داسي کار نه کوي چي ولس او هېواد ته ئې تاوان ورسېږي او بې ګناه افغانان په کې ژوبل شي، دا صلیبي ځواکونه دي چي پر مظلومو افغانانو بمونه وروي، دا دوی دي چي د هر ستر برید مخکي داسي کارونه کوي چي د افغانانو په ضد خپل وحشیانه عملیات توجیه کړي او له مجاهدینو سره د افغان ولس خواخوږي متزلزله کړي، دا دوی دي چي په کنړ کي د خپلو پراخو وحشیانه عملیاتو مخکي ئې پر مکتب راکټونه وویشتل، د ماشومانو د وژل کېدو په اړه ئې پراخ تبلیغات وکړل، تور ئې پر مجاهدینو ولګاوو او وروسته ئې پراخ عملیات پیل کړل، په حقیقت کي پر مکتب برید او وروسته تبلیغات د دغو عملیاتو مقدمه وه.

موږ خپل مؤمن ملت ته اطمئنان ورکوو چي د هېواد تر بشپړي آزادۍ او د هېواد له لوېشت لوېشت د اشغالګرو ځواکونو تر ایستلو او په خپلواك افغانستان کي د ملت د خوښي اسلامي حکومت تر قائمېدو پوري به زموږ جهاد ادامه لري، إن شاء الله سږ کال به له کنړ تر بادغیس پوري او له بدخشان تر نیمروز پوري پر صلیبي اشغالګرانو د مجاهدینو لخوا پرله پسې بریدونه کېږي او دښمن به ډېر ژر په دې حقیقت پوه شي چي د دنیا هېڅ ځواك نه شي کولی افغانان په غلامۍ کي وساتي او د دوی پر هېواد حکومت وکړي. د هېواد روان حالات او د مقاومت ورځ په ورځ خورېدا او ځواکمنېدا ښیي چي اشغالګر ځواکونه په خپلو ټولو

ناولو موخو کې ناکام دي، نه ئې مقاومت وځپلی شو، نه ئې امنیت راوستی شو، نه ئې ځواکمن حکومت جوړ کړی شو، اقتدار ئې خائنانو، غلو، ملحدینو او مفسدینو ته سپارلی، له دې پرته بله چاره نه لري چې زموږ له هېواد ووځي او افغانان پرېږدي چې خپل برخلیك په خپله وټاکي او د خپلي خوښي حکومت ولري. إن شاء الله دا ورځ به راځي او ډېر ژر به راځي. مړه دي د اسلام دښمنان، سرلوړي دي وي افغانان، ژوندي دي وي مجاهدین

حزب اسلامي افغانستان

۱۳۸۵\۲\۷

کومه فتوی سمه وه؟!

د مولوي فیاض وژني او ورپسې د ده د فاتحې په مراسمو کې لویي چاودني له یوې خوا په ټول ولس کې سختي اندېښني راولاړي کړې او له بلي خوا دا پوښتنه چي په لاندي څلورو فتوی ګانو کې کومه یوه صحیح وه؟:

- د طالبانو د اقتدار په وخت کې د مولوي فیاض او د ده د ملګرو هغه فتوی چې ملا عمر مجاهد ته ئې د امیر المؤمنین لقب ورکړ!!
- د کرزي له راتلو وروسته د دوی هغه فتوی چې د ملا عمر آخوند عزل ئې اعلان کړ او کرزی ئې د اسلامي حکومت امیر وګاڼو!!
- د مولوي فیاض د قتل فتوی.
- د ده د فاتحې په مراسمو کې په جومات کې د چاودني فتوی!!

دې پوښتنو ته باید شرعي او اسلامي ځواب ورکړی شي نه سیاسي ځواب، باید وګورو چې د شریعت له مخې کومه فتوی سمه ده او کومه

ئې غلطه؟ د اسلام له نظره څوك د فتوی ورکولو حق لري؟ آیا شریعت دا حق کوم فرد، کومي ډلي یا کوم مفتي ته ورکړی چي چا ته د امیر المؤمنین لقب ورکړي، یا ئې عزل کړي؟! آیا د داسي مفتیانو وژل جائز دي؟ آیا په جومات کي د چاودني جواز موندلی شو؟

تر دې د مخه چي د اسلام له نظره د امیر المؤمنین او د دولت د رئیس د انتخاب په اړه د فتوی ورکولو په اتباط څه ووایو باید څو خبري واضح شي:

● جومات یو له هغو درنو ځایونو دئ چي قرآن ئې د شعائر الله په نامه یادوي او مسلمانانو ته په کلکه امر کوي چي د هغه له هر راز سپکاوي او عدم احترام به ځان ساتئ او فرمايي: يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تُحِلُّواْ شَعَٰٓئِرَ ٱللَّهِ: اې مؤمنانو د شعائر الله هتك حرمت مه کوئ، د جومات په اړه دا تأکید هم شوی چي په هغه کي به له پېر او پلور او راکړي ورکړي هم ډډه کوئ، دا د عبادت ځای دئ او د مهمو او حیاتي مسائلو د پرېکړي او مشورې ځای، دا د خدای کور دئ، د دې کور درناوی او احترام پر هر مسلمان لازم دئ، سپکاوی ئې د بې ایمانۍ نښه ګڼل کېږي، په جومات کي د یوه بې ګناه انسان وینه تویول خو پرېږده دلته به له قاتل هم د غچ اخیستو هڅه نه کوو، حتی له دې به هم ځان ساتو چي زموږ د خولو یا خولې له بوی څوك اذیت شي، په داسي حالت کي به جومات ته له ننوتلو ډډه کوو چي ځان مو ناولی وي، له جامو مو د خولو بوی ځي، د اوږي او پیازو په څېر داسي څه مو خوړلي وي چي بد بوی لري، جومات ته به له سلام سره ننوځو او د سلام معنی دا ده چي موږ په جومات کي شته کسانو ته سلامتیا غواړو، سلام هم د سلامتیا دعاء ده او هم د سلامتیا اعلان.

● د کابل چارواکي دا غواړي چي له منبر د دوی په ګټه تبلیغات وشي، خپل پلوي مذهبي مشران او امامان دې ته تشویقوي چي د حکومت په ګټه فتوی ګاني ورکړي، په افغانستان کي د امریکايي ځواکونو شتون

جائز وګڼي، د بهرنيو ځواکونو په خلاف هر مقاومت محکوم کړي، امريکايان ذميان او مستأمنين وګڼي او د دوی امنيت ساتل د ټولو افغانانو شرعي وجيبه وبولي او د حکومت په خلاف هر حرکت که څه هم سوله ييزي مظاهرې وي وغندي، خو نه چارواکي دې ته اهميت ورکوي چي د دغو فتوی ورکوونکو او مبلغينو امنيت وساتي او نه هم دا مفتيان او مبلغين په خپله دا فکر کوي چي داسي فتوی ګاني په حقيقت کي په روان جنګ کي له شامليدو سره مترادف کار دئ، خپلي ځانګړې پايلي لري، که يو پرې خوښ کېږي بل ځوروي، چي په جنګ کي د يوه لوري ملاتړ کوي او له منبر د هغه په ګټه کار اخلي بيا خو بايد خپل امنيت هم وساتي، بيا خو بايد په کور کي هم محافظين ولري او په جومات کي هم، دوی ته خو د حکومت تر نورو چارواکو لازيات خطر متوجه دئ، چارواکي بايد د دوی پر ژوند لوبي ونه کړي او د خپلو دښمنانو د توپ خولې ته ئې ونه دروي. سبا به بل حکومت راشي؛ د اوسني نظام د مخالفينو حکومت؛ خو همدا فتوی پلورونکي مفتيان به د نوي حکومت په حمايت او د خپلي اجورې او تنخا حلالولو لپاره همغه مخکينۍ فتوی ګاني تکراروي!! نن چي څوك باغي ګڼي سبا به هغه ته د مجاهد خطاب کوي او مخالف به ئې باغي او واجب القتل بولي!!

- څوك چي امريکايانو ته د روسانو په څېر د اشغالګرانو په سترګه ګوري او د دوی په ضد جهاد داسي فرض ګڼي لکه د روسانو په ضد جهاد، هغوی په دې باور دي چي د امريکايانو ملګري مباح الدم دي او په دې کي هيڅ شك نه لري چي د امريکايانو تر امر لاندي چي څوك له مسلمانانو سره جنګېږي حکم ئې د امريکايانو د عسکرو په څېر دئ. دغو خبرو ته جدي توجه په کار ده، هم چارواکي بايد دې ته متوجه وي او هم هغه کسان چي له اوسني نظام ملاتړ کوي او هغه هم په جومات کي او د منبر له سر.
- په دې کي شك نشته چي که جومات د کافر په لاس کي پرېوتی وي او

له هغه د سنګر په حیث استفاده کوي نو په جومات کې ئې وژل جائز دي، خو د بې ګناه کسانو په شتون کې پر جومات برید او بیا داسې ړنده چاودنه چې د ګڼ شمېر بې وزلو، غیر محاربو او مسلمانانو د مرګ، ژوبلې باعث شي په هیڅ مذهب کې ئې جواز نه شو موندلی. اسلام حتی په جنګي حالاتو کې هم پر هغه کلي له برید ممانعت کوي چې د اذان غږ په کې اوچت شي.

- مولوي فیاض یو له هغو کسانو وو چې د طالبانو د اقتدار په وخت کې ئې د طالبانو مشر ته د امیر المؤمنین لقب ورکړ، خو د دوی د اقتدار له نسکورېدو وروسته ئې خپله مخکینۍ فتوی لغوه کړه او په نوې فتوی کې ئې د نوې حکومت مشر شرعي امیر او د ده اطاعت ئې پر ټولو افغانانو واجب وګاڼه.

- د دغو فتوی ګانو نه کوم شرعي حیثیت شته او نه ئې د چا په تعیین او عزل کې څه اغېز، دا هسې یو تبلیغاتي کار دئ، د طالبانو په وخت کې هم د تبلیغاتو لپاره وو او اوس هم.

- فتوی د حلال او حرام په اړه ورکول کېږي، نه په دې اړه چې څوك د امارت وړ دئ او څوك د عزلولو مستحق، د حلال او حرام په اړه فتوی به هم هغه څوك ورکوي چې مسلمانان ئې په علم، تقوی او دیانت باور لري، د چا مأمور نه وي او په خپلې فتوی اجوره نه اخلي.

- که څوك د یوې فتوی په ورکولو په مرګ محکومېږي نو دې ته دي د مولوي فیاض قاتل ځواب ووایي چې دی اوس او په دې نوې فتوی سره د وژلو مستحق شوی وو او که د مخکینۍ فتوی په سبب، که هغه وخت چا وژلی وی ستاسو غبرګون به څه وو او که هغه وخت ئې د ده په فاتحې کې په جومات کې داسې چاودنه کړې وی تاسو به د دې کار په اړه څه ویل؟!!

- عمر رضي الله عنه فرمایي: څوك چې د مسلمانانو له خوښې او

موافقې پرته د چا د امير کولو هڅه کوي له دې دې ووېرېږي چي دی او د ده د خوښي امير دواړه په قتل ونه رسېږي. په رښتيا چي د داسي فتوی ګانو پايله له دې پرته بل څه نه شي کېدی.

- که د راشدينو خلفاوو د انتخاب او تعيين څرنګوالي ته لږ ځير شو نو څو خبري په ډېر وضاحت سره راته جوته کېږي:

۱. هيڅ يو ئې د کومي فتوی له مخي نه دئ ټاکل شوی.
۲. هيڅ يو ئې د څو محدودو کسانو لخوا د تړلو دروازو تر شا نه دئ غوره شوی.
۳. هر يو ئې په جومات کي غوره شوی.
٤. له عام او څرګند بيعت وروسته ئې د امير لقب ترلاسه کړی.
۵. له بده مرغه ځيني کسان دا اشتباه کوي چي د ابوبکر رضي الله عنه لخوا د عمر رضي الله عنه نومول او د عمر رضي الله عنه لخوا د شپږو کسانو نومول داسي ګڼي چي ګواکي په همدې نومولو سره هغوی د مسلمانانو لپاره امير او خپل ځای ناستی ټاکلی!! دا يوه لويه اشتباه ده، هغوی خپل ځای ناستی يا امير نه دئ ټاکلی، يوه ئې يو کس او بل ئې شپږ کسان نومولي، نومول شوو کسانو يوازي په دې نومولو سره د امارت مقام نه دئ ترلاسه کړی، بلکي له بيعت وروسته د دوی امارت مسلم شوی، که په جومات کي له عمر رضي الله عنه او عثمان رضي الله عنه سره بيعت نه وی شوی يو ئې هم نه شو امير کېدی، د شريعت له مخي بيعت د امارت لپاره شرط دئ، بيعت يعني په امير خپل اعتماد څرګندول او د اطاعت او منني ډاډ ورکول. ځيني بې خبره کسان بيعت داسي شکلي مراسم ګڼي چي د امير له انتخابه وروسته د ده په وړاندي ترسره کېږي، قرآن په ډېر صراحت سره وايي چي دا د ټولو مسلمانانو حق او وجيبه ده چي د امارت ستر امانت به اهل کس ته سپاري، په کوم مبارك آيت کي چي دا مطلب راغلی هلته څو خبري د دې تر څنګ شوې:
۱. امارت يو امانت دئ، الهي امانت او د مسلمانانو امانت.

٢. ټول مسلمانان مکلف دي چي دا امانت به داسي چا ته سپاري چي د دې اهل وي.

٣. امیر به د خلکو تر منځ عدالت تأمینوي.

٤. که د امیر او خلکو تر منځ په کومي قضیې کې اختلاف راولاړ شو، اختلافي مسئله به قرآن او سنت ته راجع کېږي، داسي نه چي امیر به د پرېکړو وروستۍ مرجع وي او د ده هره پرېکړه به وروستۍ پرېکړه ګڼل کېږي.

● که قرآن دا حق ټولو مسلمانانو ته نه وی ورکړی او د امیر ټاکل په فتوی ترسره کېدی نو پیغمبر علیه السلام به حتماً تر خپل رحلت مخکې یو څوك خپل ځای ناستی ټاکلی وو. که دا د مسلمانانو حق نه وی نو ابوبکر رضي الله عنه به له کافي مناقشې وروسته په جومات کې نه غوره کېدو، عمر رضي الله عنه به د تقرر لپاره جومات ته په راتلو نه مکلف کېدو، د عثمان رضي الله عنه او علي رضي الله عنه له منځ د یوه تعیین به د خلکو په رأی او په جومات کې نه ترسره کېدو، د عثمان رضي الله عنه له شهادت وروسته به علي رضي الله عنه هغو کسانو ته چي له ده ئې د امیر کېدو غوښتنه درلوده دا نه ویل چي د امیر د انتخاب حق د خلکو دئ باید په جومات کې د دې پرېکړه وشي!!

● متأسفانه ځیني مفتیان داسي وي چي هر څوك قدرت ترلاسه کړي نو دوی د امیر المؤمنین لقب ورکوي که څه هم هغه شاه شجاع وي او د پردیو د مټو په زور د قدرت پر ګدۍ ناست واکمن؟ موږ نه پوهېږو څوك چي د اقتدار لپاره جنګېږي د داسي مفتیانو په وژلو کې څه ګټه ګوري؟ ته قدرت ترلاسه کړه همدا فتوی به بیا ستا لپاره ورکوي؟!! تر اوسه خو نه څوك د دوی د فتوی په وجه د امارت پر ګدۍ کښېنستی او نه هم له امارت عزل شوی، دوی خو تل د امارت پر ګدۍ ناستو کسانو ته د امیر المؤمنین لقب ورکړی. نو په دې حالت کې د دوی د وژلو

ګټه څه ده؟ او افغان ولس هم نه د داسې فتوی وو په وجه له حکومت سره ملګري کېږي او نه هم له مجاهدينو او د حکومت له مخالفينو سره، خلك هوښيار دي، کافي تجربه لري، په دې پوهېږي چې کومه فتوی له ايمان او عقيدې راولاړه شوې او کومه له غرض او مرض، کومه وينا د اسلام او مسلمانانو په ګټه ده او کومه د اسلام د دښمنانو په ګټه، نه د غرضناکو مفتيانو فتوی ته څه اهميت ورکوي او نه د تور زړو مبلغينو وينا ته؟ که حقيقت دا وي چې افغان ولس د حق او باطل تر منځ د تمييز او تفکيك کفايت او اهليت لري او په هري خبري پسي په پټو سترګو نه ځي او ځوك ئې په آساني نه شي غولولی نو بيا خو د يوې فتوی لپاره د داسي کسانو د وژلو به څه دليل وي او ګټه به ئې څه وي؟

- آيا د حکومت لپاره دا ټولي راډيوګاني، ټلويزيونونه، مجلې او اخبارونه، په داخل او خارج کې، په خپله د کابل د حکومت او د حکومت د حامي ملکونو، د بي، بي، سي، امريکا غږ، راډيو آزادي او راډيو اشنا په څېر خبري رسنۍ کفايت نه کوي چې اوس له محراب او منبر هم غواړي تبليغاتي استفاده وکړي او له دې مقدس ځای هم متنازع فيه ځای جوړ کړي؟!!

- آيا دا د پاکستان په جوماتونو کې بې رحمانه او سفيهانه چاودني، چې هم د مذهب خلاف دي او هم د عقل ضد، کافي نه دي چې اوس په افغانستان کې هم د دې لړۍ پيلوي؟!!

حکمتيار

د کابل خونړۍ پېښي او زموږ غبرګون

د کابل مؤمن او زړه ور ولس ته سلام کوم، د امريکايي اشغالګرانو په ضد د دوی پاڅون ستايم، په دې پاڅون سره دوی د روسانو په ضد د قيام نه هېرېدونکي خاطرې راژوندۍ کړې، إن شاء الله د کابل مجاهد

ولس به د صلیبي ځواکونو په ضد په روان مسلحانه قیام کي همغه ونډه اخلي چي د روسانو په ضد ئې درلوده، ټول افغان ولس د دوی شهامت او مېړانې ته په درنه سترګه ګوري او په روان مقاومت کي د دوی د فعالې ونډې اخیستو انتظار لري.

د کابل وروستیو خونړیو پېښو له یوې خوا دا وښوده چي صلیبي اشغالګران څومره بې رحمه او وحشي دي او د مظلومو افغانانو وینې ورته څومره بې ارزښته او له بلې خوا ئې نړۍ والو ته څرګنده کړه چي افغانان څومره له اشغالګرانو کرکه لري، زړونه ئې له کینې او غصې ورته ډك او د فرصت په انتظار کي دي، په تش لاس هم د دوی مقابلې ته تیار دي. دې پېښو ثابته کړه چي نور نو افغان ولس د بهرنیو ځواکونو شته والی نه شي زغملی، غواړي په یوه بل ستر اسلامي پاڅون لاس پوري کړي او له دغو وحشي ډوله دیموکراتو اشغالګرانو سره همغه څه وکړي چي له کمونستو اشغالګرانو سره ئې وکړل.

وحشي او بد مستو امریکایانو ته د افغانانو وینې هیڅ ارزښت نه لري، دا دئ په کابل کي ئې پر بې وسلو مظاهرینو ډزي وکړې، په سلګونو تش لاسي ښاریان ئې په وینو کي ورغړول، په ارزګان کي ئې د واده پر مراسمو، په پکتیکا کي ئې زیارت ته پر راغلو خلکو، په خوست کي ئې پر جومات د تراویح د لمانځه په وخت، په پکتیا کي ئې کابل ته پر تلونکي کاروان، په کنړ، ننګرهار، غزني او کندهار کي ئې پر کلیو بمونه ورولې، هره ورځ بې ګناه او بې وسلې افغانان وژني او بیا په ډېره بد سترګۍ او بې شرمۍ اعلان کوي چي د دولت مخالفین ئې ووژل!! او خپلو ګوډاګیانو ته امر کوي چي ووایي: دا مخالفین د پاکستان له پولو راووړي او پاکستان ورته وسلې ورکوي!!

ټول افغانان په دې حقیقت پوه دي چي د اسلام د لاري مجاهدینو د صلیبي اشغالګرانو په ضد روان مقاومت د خپل ایمان او عقیدې په حکم پیل کړی، څوك چي دا مقاومت بهرنیو ځواکونو ته منسوبوي

هغوی په خپله د پردیو غلامان دي، پرون د روسانو تر قومندې لاندې د خپل ملت په ضد وجنګېدل او نن د انګرېزانو تر قومندې لاندې جنګېږي، په پردیو ځان ساتي او د کور په دروازه کې ئې امریکایي کوماندو پهره کوي، دا هماغه بې غیرته او بې ایمانه ناافغانان دي چې د آزاد ژوند خوند ئې نه دئ څکلی، هر څوك په خپل ځان قیاسوي، مجاهدین نه پېژني، د دوی له جذباتو بې خبره دي، په دې نه پوهېږي چې افغانان د عزت مرګ د غلامۍ تر ژونده سل ځله غوره ګڼي.

عجیبه ده چې څوك مجاهدین په پاکستان پوري تړي، پاکستان خو اوس د امریکایانو اډه ده، که د پاکستان مرسته نه وی نه دوی کابل نیولی شو او نه تر اوسه دلته پاته کېدی شول. د امریکایانو د برید په لومړیو میاشتو کې د طالبانو د حکومت تر نسکورېدو پوري له پاکستانه اته اویا زره نظامي الوتني وشوې، هره طیاره د پاکستان له نظامي اډو والوته او پر افغانانو ئې بمونه وورول، تر اوسه د امریکایانو اکمالات د پاکستان له لاري کېږي، کرزی له پاکستانه لومړی ارزګان ته بیا کندهار ته په امریکایي هلیکوپټرو کې انتقال شو. د ګوانتانامو زندان په هغو مجاهدینو ډك دئ چې پاکستان نیولي او امریکایانو ته ئې لاس پښې تړلي سپارلي. مجاهدین او طالبان به څنګه پر پاکستان اعتماد کوي. پاکستان د امریکا په اشاره خپل طالبان وژني، په جنوبي او شمالي وزیرستان او باجوړ کې ئې د طالبانو تر نامه لاندې د پښتنو په ضد جګړه پیل کړې او په خپل ولس بمونه وروي، خو امریکا لا قانع نه ده، نه پوهېږو پاکستاني چارواکي تر دې زیات څه کولی شي چې واشنګټن قانع شي؟!!

امریکایان په دې ښه پوهېږي چې په ۱۰۰۰ کې ۹۹۹ پاکستانیان د امریکا خلاف دي، امریکا د پاکستان په اړه همغه عزائم لري چې د عراق او ایران په اړه ئې لري، خو غواړي دا هېواد د دوستۍ او ملګرتیا تر پردې لاندې او د خپلو چارواکو په لاس ټوټې ټوټې کړي، نن ډهلي او

واشنګټن د اسلام آباد په ضد لاس یو کړی، امریکایانو د پاکستان پر حکومت ټول هغه کارونه ترسره کړل چي ډهلي ترې غوښتل، دا اوس امریکایانو هند ته اجازه ورکړې چي د افغانستان له لاري په پاکستان کي لاس وهني وکړي، وسلې ولېږي او چاودني وکړي.

ځیني پاکستانیان داسي ګمان کوي چي د دوی په خلاف تبلیغات د شمالي ټلوالي او کمونستانو له خوا کېږي، حال دا چي د پاکستان په ضد ټول فعالیتونه که شمالي ټلواله ئې کوي او که کمونستان او نور، دا ټول د امریکایانو په اشاره او امر کوي، دوی غواړي زموږ د ګاونډیانو خپل منځي رقابتونه افغانستان ته راانتقال کړي، دلته یو د بل په ضد وجنګوي، د همدې لپاره دوی کابل د پاکستان د رقیبانو د هڅو په اډې بدل کړي، دا ټول د یوې اوږدې او سنجول شوې منصوبې لاندي ترسره کېږي. هدف دا دئ چي په پاکستان کي هم د افغانستان په څېر حالات راولاړ کړي، که امریکا ځواکمن عراق او اټومي ایران نه شي زغملی، پر عراق ئې د اټومي وسلې په نامه برید وکړ او اوس ایران په همدې نامه ګواښي؛ نو پاکستان به څنګه د یوه اټومي ځواك په توګه وزغمي، ډېر ناپوه او بې خبره انسان به دا غلط ګمان کوي.

موږ د ننګرهار د محصلینو او ټولو هغو ځوانانو ستاینه کوو چي د اشغالګرانو په ضد ئې د افغان ولس کرکه او نفرت څرګند کړی، مظاهرې ئې ایستلې او د اشغالګرانو په ضد ئې شعارونه ورکړې او پر ټولو هغو ملي خائنانو لعنت وایو چي پر دغو تش لاسو مظاهرینو ئې د پردیو په وینا ډزي کړې دي، ځوانانو او محصلینو ته مي پیغام دا دئ چي باید راوړاندي شي، باید د اسلامي انقلاب د شهداوو د رښتینو وارثینو په څېر جهاد ته ملا وتړي، په دې انقلاب کي باید د دوی ونډه د مخکښانو ونډه وي، دوی د هغه څه کولو توان لري چي د افغان ولس په هیڅ بلي ټولني کي ئې نه شو موندلی، په نیمي لاري کي پاته اسلامي انقلاب باید د دوی په لاس وروستي پړاو ته ورسېږي.

د افغانستان امریکایي واکمن جنرال ایکنبري ته مي ځواب دا دئ چي: که تاسو تر اوږدې مودې دلته د پاته کېدو او له دې ځایه د نورو تابوتونو د انتقال حوصله لرئ، نو وبه ګورئ چي د باایمانه افغانانو حوصلې تل اوچتې او متې ئې مضبوطې دي، د مقاومت د دوام هوډ به ئې هیڅکله کمزوری ونه مومئ، له هر زړه ور افغانه به واورئ چي وایي: څه له به د خپل غچ او انتقام اخیستو لپاره امریکا ته در پسې درځو، ښه ده چي دلته تر هغه پاته وئ چي خپل انتقام درنه واخلو، مطمئن اوسه چي زموږ جهاد به تر هغه دوام کوي او ورځ په ورځ به لازیات پیاوړی کېږي چي ټول بهرني ځواکونه زموږ د هېواد له لوېشت لوېشت خاورې ووځي، که نن هره ورځ په اوسط توګه لس - دولس عملیات ترسره کېږي او تاسو یوازي په یوه دوه اعتراف کوئ، إن شاء الله څو میاشتي وروسته به دا دوه برابره شي. ته ښه پوهېږې چي موږ د دې مقاومت د دوام عزم او توان لرو، د دوام لپاره ئې د هیچا مرستي ته اړ نه یو، نه ایران زموږ مرسته کوي او نه پاکستان، هم د ایران لیبرالانو ستاسو مرسته وکړه او هم د پاکستان جنرالانو، ته پوهېږې چي د سړك د سر ستاسو د یوه کاروان په وړاندي په یوې چاودني باندي زموږ مصارف سلو ډالرو ته نه رسېږي، نه ئې په موادو او وسائلو کي بهرنۍ مرستي ته ضرورت لرو او نه ئې په مصارفو کي، إن شاء الله داسي جنګ به یوازي سر او تر اوږدې مودې جاري ساتلی شو، که موږ په کال کي لږ تر لږه زر داسي چاودني وکړی شو نو مجموعي مصارف مو سل زره ډالرو ته نه رسېږي، که تاسو په کال کي لږ تر لږه د زرو تابوتانو د انتقال حوصله ولرئ نو د افغانانو ملا دې ماته شي که دومره مصارف ونه شي زغملی. که انګرېزانو یوه پېړۍ مخکي زموږ د پلرونو پر افغانستان حکومت ونه شو کړی، موږ به د خپلو غازي نیکونو ناخلفه لمسیان وو چي نن ستاسو بیرغونه دلته په رپېدو وي او تاسو زموږ د هېواد په کوم ګوټ کي یوه شېبه آرامه تېره کړی شئ.

دروغجنو صلح غوښتونکو ته د مجاهدینو پرېکنده ځواب دا دئ چې نه له اشغالگرانو سره روغه جوړه کېدی شي او نه د بهرنیو ځواکونو په شتون کې صلح او امنیت راتلی شي.

ټولو مخلصو مجاهدینو ته مې توصیه دا ده چې خپل یووالی او وحدت ټینګ وساتئ، له جبهه اي جنګونو ډډه وکړئ، د مخکې په څېر په چریکي جنګونو اکتفاء وکړئ، په دې سره دښمن ته هغه تلفات رسولی شئ چې په جبهه اي جنګونو ئې هیڅکله نه شئ رسولی. باید ډاډه وئ چې په همدې جنګ سره کولی شئ دښمن ته ماته ورکړئ او له خپل هېواد ئې وتلو ته اړ کړئ.

بریالي دي وي باایمانه مجاهدین

مړه دي وي د اسلام دښمنان

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۵\۳\۱۱

باسمه تعالی

پیام افغان ها به برادران مجاهد عراقی شان

به نمایندگی از مجاهدین افغان، به مناسبت شهادت قهرمان بزرگ ابو مصعب الزرقاوی؛ به خانوداه شهید پرورش، به همسنگران مجاهدش و به قاطبه امت اسلامی تسلیت عرض می‌کنم. با شهادت او امت اسلامی از شخصیت بزرگ، مجاهد دلیر و رهبر قهرمان محروم شد، دعاء می‌کنم که خداوند قدیر این خلأ بزرگ را با مجاهدین هدفمند و شجاعی چون او پر کند. إن شاء الله مجاهدین دلیر و قهرمان عراق به راهی ادامه خواهند داد که به خون زرقاوی و همسنگران مؤمنش سرخ شده، راه حصول آزادی و نیل به عزت و سربلندی همین است. امیدوارم

از هر ده و قریه عراق زرقاوی دیگری سر برافرازد، تمامی مردم مسلمان و باایمان عراق پرچم او را برافراشته نگهدارند و برای تحقق آرمانهای بلند و مقدس او آماده پیکار و جهاد مقدس شوند.

بدون شك كه زرقاوی نه مرده، زنده است و به جاویدانگی پیوسته، راهش مستدام و همسنگرانش زنده اند، کسی می‌میرد که به پستی و ذلت تسلیم شود و در برابر دشمن سر بردگی فرود آرد. کسی که ستمگران بد معاش و طواغیت بې رحم زمان چون بش و بلیر تمنای مرگش را داشته باشند، جنرالان امریکایي از شنیدن نامش بخود می‌لرزیدند، با شنیدن خبر شهادت او تمامی مسلمانان دنیا غمگین و همه مفسدین و ستمگران دنیا و همراهان فرومایه شان شادمان شدند، هر انسان شریف و هر مسلمان آزاده ای باید تمنای چنین مرگی را داشته باشد.

در سیمای پرصلابت، متین و پرسکون او هر کسی نشانه های همت بلند، وقار، عزم و صلابت را به روشنی احساس می‌کرد، نشانه های که مظهر ایمان قوی، قلب مطمئن و تعهد راستین نسبت به اهداف بزرگ و مقدس می‌باشد. تصویری را که پس از شهادت او امریکایي های جبون و بې مروت در کنفرانس مطبوعاتی به نمایش گذاشتند، در این تصویر نیز نشانه های وقار، صلابت و سکون نمایان بود.

اگر امریکایي ها و همراهان ذلیل شان گمان می‌کنند که با شهادت زرقاوی مقاومت تضعیف خواهد شد، مرتکب اشتباه بزرگ شده اند، نهضت هایي که برای آزادی براه می‌افتد هرگز با ترور شخصیتها تضعیف نمی‌شوند، اگر شما با ترور رهبر بزرگ حماس شیخ احمد یسین و سائر شخصیت های نهضت اسلامی فلسطین نتوانستید مقاومت ملت دلیر و مقاوم فلسطین را تضعیف کنید، برعکس علی الرغم تمامی تلاشهای مذبوحانه تان برای جلوگیری از تأسیس حکومت حماس، دنیا امروز شاهد تأسیس این حکومت و حمایت گسترده مردم فلسطین از آن است،

اگر شما با کشتارها و ترورها و حمایت از گروههای مزدور نتوانستید مجاهدین صومال را از تداوم مبارزه شان مانع شوید، برعکس امروز شاهد تصرف پایتخت بدست پرتوان مجاهدین صومال هستید، با شهادت زرقاوی نیز نمی‌توانید این مقاومت را تضعیف کنید. چنانچه از صومال رانده شدید، و بساط عمال تان نیز در آن کشور در حال برچیده شدن است، از افغانستان و عراق نیز اخراج خواهید شد، و مزدوران افغانی و عراقی تان با سرنوشت شبیه آنان مواجه خواهند شد.

بمباری بر خانه شهید زرقاوی باری دیگر نشان داد که امریکایي ها تا چه پیمانه ای بزدل، ذلیل و پست اند، از هیچ جنایتی دریغ نمی‌ورزند، نه اخلاق دارند و نه التزامی به ضوابط خاص انسانی، هر عراقی و هر مسلمانی را دشمن تلقی می‌کنند، بمباری های وحشیانه بر خانه های مسکونی، قراء، مساجد و زیارتگاهها را جائز می‌شمارند، از تیر اندازی بر تظاهرات مسالمت آمیز و مظاهره کنندگان بدون سلاح خودداری نمی‌ورزند، و در زندان جهنمی گوانتانامو با زندانیان مظلوم و دست و پا در غل و زنجیر از برخورد ظالمانه و بې رحمانه ای باك ندارند که نظیر آن را در تاریخ بدترین و وحشی ترین دیکتاتوری ها سراغ نداریم، اسیران مظلوم را به حدی شکنجه و تعذیب می‌کنند که به اعتصاب دوام دار غذائی و خودکشی وادار می‌شوند!!

عجیب است که کسی عملیات نیویارك و واشنگتن را ناجائز می‌شمارد و آن را محکوم می‌کند ولی فروریختن چندین بم پنجصد کیلو گرامه بر يك قریه و بخاك و خون کشاندن اطفال و زنان و پیر مردان را برای کشتن يك دشمن جائز می‌شمارد!! مگر تعداد افغان ها و عراقی های مظلومی که تا اکنون به دست جلادان امریکایي، این مدعیان کاذب آزادی و عدالت، در افغانستان و عراق کشته شده اند صد برابر کشته های حوادث نیویارك و واشنگتن نیست؟ می‌بینید که این انتقام را کافی نمی‌شمارند، و عطش شان فروکش نکرده است!! امریکایي ها بگویند که

در برابر جنایات، وحشیگریها و بمباردمانهای شما افغان ها و عراق ها حق و اجازه چه کاری را ندارند؟!!

توصیه ام به مجاهدین قهرمان عراق این است که با تشدید مقاومت و تزئید هر چه بیشتر هجمات کوبنده تان بر دشمن، به همه ثابت کنید که ما برای خدا، بحکم ایمان و عقیده و ادای مسئولیتهای ایمانی خود و برای آزادی کشور خود می‌جنگیم، این جهاد تا روزی ادامه خواهد یافت که عراق آزاد شود و بیرق اسلام در بغداد آزاد و مستقل به اهتزاز درآید. مجاهدین هدفمند و بیدار عراق باید این توطئه دشمن را خنثی کنند که می‌خواهد شیعه را با سنی بجنگاند، باید گروههای شیعه را تشویق کنند تا از همراهی با اشغالگران ابا ورزند، از انفجارات در مساجد و زیارتگاهها مانع شوند، تمامی توجه شان به دشمن اصلی بوده و مشترکاً بمقابله دشمن بروند.

پیامم به مردم دلیر عراق این است که رهبرانی مؤمن چون زرقاوی را برای پیروی و همراهی انتخاب کنند و از همراهی رهبر نماهایی خودداری ورزند که در برابر دشمنان اسلام سر بردگی و غلامی خم نموده و تسلط نیروهای صلیبی را بر کربلا و نجف پذیرفتند. راه زرقاوی راه جد امام حسین است، و راه مالکی راه یزید، اگر کسی گمان کند که مالکی و همراهانش بهتر از یزید و حامیانش است او نه دین دارد و نه عقل!!

به امید آزادی فلسطین، افغانستان و عراق

زنده باد مجاهدین، مرگ بر دشمنان اسلام

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۵\۳\۲۰

عراقي مجاهدينو ته د دوی د افغان ورونړو پيغام

د افغان مجاهدينو له لوري د اتل مجاهد ورور ابو مصعب الزرقاوي د شهادت په مناسبت د ده كورنۍ، د ده مجاهدو همسنگرانو او ټول اسلامي امت ته خپل تسليت وړاندي كوم. د ده په شهادت سره اسلامي امت له يوه ستر شخصيت، زړه ور مجاهد او اتل قائد محروم شو، دعاء كوم چي الله تعالى دا لويه تشه د ده غونديږ په زړه ورو مجاهدينو ډكه كړي. إن شاء الله د عراق باتور او اتل مجاهدين به هغې لاري ته دوام وركوي چي د زرقاوي او د ده د همسنگرانو په وينو سره شوې، همدا د آزادۍ ترلاسه كولو او عزت ته د رسېدو لار ده، هيله ده له دې وروسته د عراق له هر كلي يو زرقاوي راپاځي، ټول باايمانه او مسلمان عراقيان د ده بيرغ اوچت وساتي او د ده د مقدسو او سپېڅلو آرمانونو د تحقق لپاره ملا وتړي.

زرقاوي مړ نه دئ، ژوندی دئ، لاره ئې تلپاته او همسنگران ئې ژوندي دي، مړ هغه دئ چي ذلت ته ئې سر ټيټ كړی او دښمن ته تسليم شوی، د چا د مرگ تمنا چي د بش او بلير په خبر د نړۍ سترو بد معاشانو او بې رحمه طاغوتانو كوله، امريكايي جنرالان ئې له نامه وېرېدل، د مرگ په خبر ئې د نړۍ ټول مسلمانان ويرجن او ټول مفسدين او ظالمان او ملگري ئې پرې خوښ شول، د داسي مرگ خو بايد هر شريف انسان او هر مسلمان تمنا وكړي.

هر چا د ده په متينه څېره كي د ډاډ، سكون، همت، وقار او عزم هغه نښي له ورايه ليدې چي د قوي ايمان، مطمئن زړه او د سپېڅلو آرمانونو په نسبت د كلك تعهد څرگندونه كوي، د ده له شهادت وروسته چي امريكايانو د ده كوم عكس په مطبوعاتي كنفرانس كي وښود، په دې

عکس کې هم د دغه وقار او سکون نښې څرګندې ځلېدې.

که امریکایان او ملګري ئې ګمان کوي چې د زرقاوي په شهادت سره به مقاومت کمزوری کړي؛ ډېره اشتباه ئې کړې ده، د آزادۍ لپاره شروع شوي تحریکونه هیڅکله د شخصیتونو په ترور سره نه کمزوري کېږي، که تاسو د حماس د ستر مشر شهید شیخ احمد یسین او د حماس د نورو شخصیتونو په وژلو سره د زړه ورو فلسطینیانو مقاومت کمزوری نه کړی شو، برعکس ګورئ چې نن په فلسطین کې د حماس حکومت جوړ شوی، که تاسو د صومال مجاهدین په ترورونو او وژلو کمزوري نه کړی شول او دا دئ نن د صومال پلازمېنه د دوی په واك کې ده، نو د زرقاوي په شهادت سره هم دا مقاومت نه شئ کمزوری کولی. لکه څنګه چې له صوماله ووتئ او دا دئ نن هلته ستاسو د بړېڅو ټغر هم په ټولیدو دئ، له افغانستان او عراقه به هم ایستل کېږئ او ستاسو عراقي او افغاني مزدوران به هم له ورته پایلو سره مخامخ کېږي.

د شهید زرقاوي پر کور وحشیانه بم وروني یو ځل بیا وښوده چې امریکایان ډېر ذلیل، جبون او بد ذاتي دي، له هیڅ رذالت ډډه نه کوي، نه اخلاق لري او نه د خاصو انساني ضوابطو په نسبت التزام، هر عراقي او هر مسلمان ته د دښمن په سترګه ګوري، پر کورونو، کلیو، جوماتونو او زیارتونو وحشیانه بم وروني جائز ګڼي، پر تش لاسو مظاهره کوونکو له ډزو دریغ نه کوي او د ګوانتانامو په زندان کې له مظلومو، لاس پښو تړلو اسیرانو سره له هغه وحشیانه چلن هم باك نه لري چې په تاریخ کې ئې بېلګه نه شو لیدی، مظلوم اسیران هومره ځوروي چې ځان وژنو ته ئې اړ باسي.

عجیبه ده چې څوك د نیویارك پر تجارتي مرکز برید ناجائز ګڼي خو پر یوه کور څو پنځه سوه کیلو ګرامه بمونه ورول او ښځې، ماشومان تر خاورو لاندې کول روا ګڼي!! آیا په افغانستان او عراق کې دوی د نیویارك د پېښې سل برابره بې ګناه خلك په خپلو وینو کې ونه رغړول؟!!

امريكايان دي موږ ته ووايي چي ستاسو د دغو وحشيانه بمباريو په مقابل کې عراقيان او افغانان د څه کولو حق نه لري؟!!

زما توصيه اتلو عراقيانو ته دا ده چي د خپل مقاومت په تشديد او د خپلو بريدونو په زياتولو سره دښمنانو ته ثابته کړئ چي موږ د الله لپاره، د خپل ايمان په حکم، د خپلي ديني فريضې د اداء کولو او د خپل هېواد د آزادولو لپاره جنګېږو، دا جهاد به تر هغه دوام کوي چي عراق آزاد شي او په بغداد کې د اسلام بيرغ ورپېږي. عراقي مجاهدين بايد د دښمنانو دا توطئه شنډه کړي چي غواړي شيعه له سنيانو سره وجنګوي، بايد شيعه ډلې دې ته وهڅوي چي د اشغالګرانو له ملګرتيا لاس واخلي، په جوماتونو او زيارتونو کې د چاودنو مخه ونيسي، ټوله توجه ئې اصلي دښمن ته وي او په ګډه د دښمن مقابله وکړي.

د عراق زړه ور ولس ته مي پيغام دا دئ چي د زرقاوي په څېر مشران ځان ته غوره کړئ، په هغو تش په نامه مشرانو پسې مه ځئ چي د انګرېزانو په وړاندي ئې د ذلت او غلامۍ سر ټيټ کړی او پر کربلا او نجف ئې د صليبي ځواکونو واکمني منلې. د زرقاوي لار د امام حسين د جد لار ده او د مالکي لار د يزيد لار، که څوك ګمان کوي چي مالکي او د ده ملاتړي تر يزيد او د يزيد تر ملا تړو ښه دي، دا خلك نه دين لري او نه عقل!!

د فلسطين، افغانستان او عراق د آزادۍ په هيله

ژوندي دي وي مجاهدين، مړه دي وي د اسلام دښمنان

حکمتيار

افغانستان

١٣٨٥\٣\٢٠

پیام به شهریان مؤمن کابل

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَى نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ۝٣٩ الحج

سلام به دلیر مردان مجاهد کابل!

سلام به حماسه آفرینان مؤمن کابل!

سلام به آنان که با دست خالی بر تانکهای اشغالگران امریکایی هجوم بردند و خاطره های جاویدانه قیام علیه اشغالگران روسی را زنده کردند. دستهای مبارکی که به سوی تانکهای دشمن سنگ پرتاب نموده و آن را به آتش کشیدند، شایسته بوسیدن است، فرد فرد ملت مجاهد افغان و تاریخ آینده کشور ما این حماسه بزرگ و به یادماندنی را ارج گذاشته، همواره به یاد خواهد داشت و هرگز فراموش نخواهد کرد. مطمئنیم که إن شاء الله مردم آزاده کابل در قیام برای آزادی کشور شان از سلطه نیروهای اشغالگر صلیبی، همان نقش برازنده ای را خواهند داشت که در مبارزه علیه متجاوزین شوروی داشتند.

حوادث خونین کابل اگر از جانبی نشان داد که اشغالگران صلیبی تا چه پیمانه ای بیرحم، وحشی و قسی القلب اند، و تا چه پیمانه ای کشتن افغان های مظلوم نزد شان سهل و خون شان بي ارزش است، از سوی دیگری نفرت و انزجار عمیق افغان ها را علیه نیروهای اشغالگر اجنبی به نمایش گذاشت و به جهانیان ثابت کرد که افغان های آزاد منش از حضور بیگانگان به ستوه آمده اند، خواهان خروج فوری تمامی نیروهای اجنبی از کشور خود اند، بیش از این سلطه آنانرا بر مقدرات خود تحمل نمی‌کنند، با دست خالی به مقابله شان می‌روند، آماده قیام حماسه آفرین دیگری اند و می‌خواهند با دیموکراتهای اشغالگر همانگونه برخورد کنند که با کمونستهای اشغالگر کردند.

برادران و خواهران عزیز!

دیدید که امریکایي های بدمست و وحشی برای ادامه سلطه شان بر کشور ما از هیچ جنایتی دریغ نمی‌ورزند، خون مردم بي دفاع و ستمکشیده ما نزد شان هیچ ارزشی ندارد، بر تظاهرات بدون سلاح شهریان مظلوم کابل آتش کشودند، در چند دقیقه ای بیش از صد و نود تن را بخاك و خون کشاندند، در ارزگان بر مراسم عروسی بم ریختند، در خوست در اثنائی که مردم به نماز تروایح مشغول بودند بمباری کردند، در پکتیکا بر اجتماع مردم در کنار زیارت، در پکتیا بر کاروانی که عازم کابل بود، در کنر، ننگرهار، کندهار، هلمند، غزنی، گردیز، سید کرم، و ده ها محلی دیگر، بر قراء و دهات بمهای پنجصد کیلو گرامه ریختند، هر روز عده ای از افغان های بي گناه را بخاك و خون می‌کشند و متصل آن با بي شرمی تمام اعلان می‌کنند که مخالفین دولت را کشته اند، و به عمال فرومایه خود دستور می‌دهند که بگویند: این مخالفین از مرزهای پاکستان وارد کشور شده اند و از پاکستان سلاح و مهمات دریافت می‌کنند!! همانگونه که در مورد تظاهرات شما گفتند: آشوبگران از بیرون تحریك شده اند، دستهای اجنبی درکار است، مخالفین دولت از این فرصت استفاده کردند!!

زمامداران چاکرمنش و پارلمان ساخت انگلیس هیچ اعتراضی بر این نداشتند که تیر اندازی سربازان بدمست امریکایي بیش از صد و نود کشته و زخمی برجای گذاشت، هیچ یکی نه گفت که چرا امریکایي ها این جنایت را مرتکب شدند و بر مظاهره کنندگان غیر مسلح آتش کشودند!! اینها چه در رابطه با حوادث خونین کابل و چه سایر حوادث، همواره به نفع دشمن موضعگیری نموده و پس از هر کشتاری که بدست اشغالگران صورت گرفته، افغان ها را ملامت و باعث حوادث شمرده اند و به جنایتکاران امریکایي برائت داده اند! هر کس می‌داند که تمامی اداره های ساخت امریکا در خدمت منافع اجنبی بوده، امریکا برای

توجیه حضور خود در افغانستان این ادارات را ساخته است، پولیس و اردو را برای جنگ علیه افغان ها آموزش می‌دهد و مسلح می‌کند، پارلمان را برای آن ساخته اند تا به اشغال نظامی خود پوشش دیموکراتیك بدهند و عدم مخالفت پارلمان با ادامه اشغال افغانستان را به معنای رضایت مردم از وضعیت کنونی تبلیغ کنند، عده ای از جامه سفیدان سیاه دل را برای آن استخدام کرده اند تا چون فاخته های سفید کنار حلقه دام غرض شکار بازهای بلند پرواز بکار بگیرند، مگر نه دیدید که تمامی اینها بجای اعتراض بر جنایات امریکايي ها شما را سرزنش می‌کردند، شما را به زندان کشاندند و شما را آشوبگر خواندند!!

این حقیقت از هیچ افغان آگاه و باشعور پنهان نیست که قیام شما عکس العملی در برابر جنایات سربازان امریکايي بود، مقاومت شکوهمند مجاهدین اسلام، به حکم ایمان و عقیده شان و بخاطر آزادی کشور از سلطه اجنبی آغاز شده است، کسانی‌که مقاومت علیه اشغالگران صلیبی را به تحرکات بیرونی ربط می‌دهند خود غلام و برده بیگانگان اند، دیروز تحت فرمان باداران روسی شان علیه ملت خود جنگیدند و امروز زیر بیرق انگلیسها و به فرمان و دستور آنان می‌جنگند، بیگانه پرستانی که امنیت شان توسط نیروهای اجنبی تأمین می‌شود و در کنار دروازه خانه شان کوماندوهای امریکايي پهره و گزمه می‌کنند، اینها آزادیخواهان را به وابستگی متهم می‌نمایند!! اینها ناافغانان بې مروت اند که لذت آزادی را نچشیده اند، هر کسی را بر خود قیاس می‌کنند، مجاهدین سربلند و قامت برافراشته را نمی‌شناسند و از احساسات آنان آگاهی ندارند، نمی‌دانند که افغان های مؤمن مرگ شرافتمندانه را بر زندگی ننگین در اسارت بیگانه، صدها بار ترجیح می‌دهند.

عجیب است اگر کسی اتهام وابستگی به پاکستان را به مجاهدین سر بلند نسبت دهد، در حالی‌که پاکستان اکنون به پایگاه نظامی امریکا

مبدل گشته است، اگر مساعدتهای پاکستان نبود نه امریکا قادر به اشغال افغانستان می‌شد و نه تا اکنون در کشور ما باقی می‌ماند، مگر اینها اطلاع ندارند که از آغاز حمله امریکا بر افغانستان تا سقوط حکومت طالبان، هفتاد و هشت هزار پرواز نظامی نیروهای امریکایی از طریق پاکستان صورت گرفت، هر طیاره بم افگن امریکایی از میدان های هوایی پاکستان پرواز نموده، بم هایش را بر افغان ها فروریخته و به پاکستان برگشته است، اکمال نیروهای امریکایی مستقر در افغانستان تا امروز از طریق پاکستان صورت می‌گیرد، کرزی از پاکستان توسط هلیکوپتر های امریکایی نخست به ارزگان و بعد به کندهار انتقال یافت، زندان جهنمی‌گوانتانامو از مجاهدینی پر شده که توسط پاکستان دستگیر و دست و پا بسته به امریکایی ها تسلیم گردیده اند. طالبان چگونه بر کشوری اعتماد خواهند کرد که به ایماء امریکایی ها و برای ارضای آنان طالبان مربوط ملت خود را بقتل می‌رساند، در وزیرستان شمالی و جنوبی به عنوان مبارزه علیه طالبان جنگ تمام عیاری را علیه پشتونها آغاز نموده، هشتاد هزار سرباز تا دندان مسلح را به مناطق قبایلی فرستاده، بر سر مردم خود بم می‌ریزد، و هر روز ده ها انسان مظلوم به دست آنان کشته می‌شود، ولی امریکا به این همه خدمتگذاری های غلام منشانه قناعت ندارد، نمی‌دانیم اسلام آباد بیش از این چه خدمتی می‌تواند انجام دهد تا قناعت واشنگتن را فراهم کند!!

امریکایی ها به خوبی می‌دانند که از هر هزار پاکستانی نه صد و نود و نه مخالف امریکا و خواهان خاتمه حضور نیروهای امریکایی در پاکستان و افغانستان بوده، به این باور اند که امریکا در مورد کشور شان همان عزائم شومی را دارد که در مورد عراق و ایران دارد، ولی می‌خواهد این کشور را در پوشش دوستی کاذب و فریبنده و بدست زمامدرانش تجزیه و پارچه پارچه کند، همه شاهدیم که امروز هند و امریکا علیه پاکستان همدست شده، امریکایی ها تمامی آنچه را دهلی

می‌خواست، چه در مورد کشمیر و چه در مورد افغانستان انجام می‌دهد، و حکام پاکستان را به انجام آن وادار می‌سازد. هیچ انسان آگاهی نمی‌تواند این قضیه را عادی و تصادفی تلقی کند که امریکا به دهلی اجازه می‌دهد تا با استفاده از خاك افغانستان همانکاری را انجام دهد که پاکستان را متهم به انجام آن در کشمیر می‌کند، از چه کسی می‌تواند پنهان باشد که امروز هند از طریق افغانستان به برخی از مخالفین پاکستان سلاح می‌فرستد و انفجارات در این کشور را سازمان دهی می‌کند. تمامی اینها از دوستی ستراتیژیك امریکا با هند، موضع مشترك علیه پاکستان و جنگ مشترك علیه اسلام و مسلمانان نمایندگی می‌کند.

برخی از پاکستانی ها گمان می‌کنند که شاید تبلیغات مسلسل برضد این کشور در رسانه های خبری افغانستان، از سوی ائتلاف شمال و کمونستها صورت می‌گیرد، در حالی‌که تمامی این فعالیتها، هر چند از سوی ائتلاف شمال باشد و یا از سوی کمونستها و دیگران، همه به اشاره و ایمای امریکایي ها و تحت حمایت آنها انجام می‌یابد. پلان مشترك امریکا و انگلیس این است که افغانستان را به میدان رقابتهای همسایگان کینه توز ما تبدیل کند، برای آنان زمینه سازی می‌کند تا جنگهای شان را به اینجا انتقال دهند، افغانستان را به میدانی برای تلاشهای رقبای پاکستان تبدیل کنند، تمامی این اقدامات برای آن است تا در پاکستان نیز اوضاع شبیه افغانستان ایجاد شود.

اگر امریکا نمی‌تواند عراق نیرومند و متحد و ایران اتمی را تحمل کند، به بهانه سلاح کشتار جمعی بر عراق تجاوز کرد، و اکنون ایران را با توسل به همین بهانه تهدید می‌کند، چگونه ممکن است پاکستان را به عنوان یك کشور اسلامی دارای وسائل اتمی تحمل کند؟! مگر کمال سفاهت نخواهد بود اگر کسی چنین باوری داشته باشد؟!!

خواهران و برادران !

ما از محصلین خدا پرست ننگرهار و تمامی جوانان مؤمنی که نفرت و انزجار عمیق ملت شان را علیه اشغالگران ابراز داشته، به تظاهرات پرداخته، پرچمهای غلامی را به آتش کشیدند و خواهان آزادی کشور و خروج فوری نیروهای بیگانه شده اند، ستایش می‌کنیم، و بر خائنان ملی که به دستور اربابان خارجی شان بر تظاهرات مسالمت آمیز آتش کشوده اند نفرین می‌فرستیم. توصیه من به جوانان دلیر و با ایمان این است که جلو بیایند، به عنوان وارثان راستین انقلاب اسلامی، برای جهاد دیگر و انقلاب دیگر کمر همت ببندند، سهم آنان در بر پايي این انقلاب باید سهم برازنده و رهبری کننده باشد، آنها بدون شك این توانمندی را دارند، آنها قادر به انجام كارهايي اند كه هیچ قشر دیگر جامعه ما توان آن را ندارد. انقلاب اسلامی ما در نیمه راه و ناتمام مانده است که باید بدست پرتوان و مبارك جوانان مسلمان و هدفمند به سرمنزل برسد، و آرمان يك و نیم ملیون شهید تحقق یابد.

جواب من به حاكم امريكايي افغانستان جنرال ایکنبیری که گفته است نیروهای ما برای مدت طولانی در افغانستان خواهد ماند؛ این است: اگر شما حوصله ماندن دراز مدت، و فرستادن تابوت های بیشتر کشته های تان را دارید، مطمئن باش که همت و حوصله افغان های باایمان و آزادی خواه را هرگز ضعیف و ناتوان نخواهی یافت، همواره شاهد آن خواهید بود که همت ما چون کوهها بلند است، بازوهای ما نیرومند، و روحیه مقاومت ما شکست ناپذیر، از هر افغان باشهامت و دلیر خواهید شنید که با صدای پرصلابتش می‌گوید: خوب است تا آنگاه در اینجا باشید که انتقام این همه خونهای ناحق را که بدست جلادان امريكايي ریخته شده است از شما بگیریم، مطمئن باش که جهاد ما تا آن زمان ادامه خواهد یافت و روز بروز تشدید خواهد شد که تمامی نیروهای اجنبی از وجب وجب کشور ما رانده شوند، اگر امروز بطور اوسط روزانه ده - دوازده عملیات انجام می‌شود و شما بر یکی دو

اعتراف می‌کنید إن شاء الله چند ماه بعدتر این عملیات دو برابر و کوبنده تر از سابق خواهد شد. تو خوب می‌دانی که ما هم عزم راسخ دوام این مقاومت را داریم و هم توانمندی آن را، و برای دوام آن به کمك هیچ کسی ضرورتی نداریم، و تو خوب می‌دانی که نه ایران ما را کمك می‌کند و نه پاکستان، برعکس هم لیبرالهای ایران شما را در اشغال افغانستان همراهی کردند و هم جنرالهای پاکستان، تو می‌دانی که مصارف یك انفجار کنار جاده در استقبال از کاروانهای شما کمتر از صد دالر است، نه در تهیه مواد و وسائل آن به کمك خارجی نیازمندیم و نه در مصارف آن، إن شاء الله چنین جنگی را به تنهائی و تا مدتها می‌توان ادامه داد، اگر ما سالانه علی الاقل هزار عملیات این چنینی داشته باشیم، مصارف مجموعی آن به صد هزار دالر نمی‌رسد، و اگر در هر نوبت تیر ما به هدف اصابت کند که الحمد لله اصابت می‌کند، در آن صورت شما باید سالانه هزار تابوت به امریکا انتقال دهید، و مصارف تان نیز باید حد اقل بیست ملیارد دالر باشد، اگر شما می‌توانید چنین جنگی را تحمل کنید، اگر افغان ها بی همتی کنند کمر شان بشکنند.

اگر انگلیسها یك قرن قبل با تمام زور آزمائی های شان نتوانستند بر افغانستان نیاکان ما حکومت کنند، ما مگر فرزندان ناخلف نیاکان غازی مان هستیم که بگذاریم پرچم خونین شما بر فراز کشور ما در اهتزاز باشد و شما لحظه ای در این یا آن گوشه افغانستان نفسی آرام بکشید.

جواب قاطع و صریح مجاهدین به صلح طلبان کاذب این است که نه مجال تفاهم و سازش با اشغالگران وجود دارد و نه در حضور نیروهای اجنبی امکان تأمین صلح و امنیت میسر است.

پیامم به مردم خداپرست شمال این است که از کاروان مجاهدین عقب نمانند، مسئولیتهای ایمانی شان را اداء کنند، از همراهی با کسانی خودداری ورزند که در خدمت اجنبی اند، اختلاف شمال و جنوب و کینه و عداوت میان پشتون و غیر پشتون را عنوان می‌کنند، اینها خود

ستیز بیگانه پرست اند. باید متوجه باشند که وضع کشور نهایت حساس و شبیه وضعیت روزهایي است که قوای اشغالگر روسی برای خروج از افغانستان آمادگی می‌گرفتند، باید ترتیبی بگیریم که از تکرار تجارب تلخ گذشته مانع شویم، به شما و فرد فرد ملت اطمئنان می‌دهم که إن شاء الله این تجارب تلخ بار دیگر تکرار نخواهد شد، چون با زوال شوروی برخی از این عوامل از میان رفت و با شکست امریکا بقیه آن از میان خواهد رفت.

به تمامی مجاهدین مخلص و صادق توصیه می‌کنم که وحدت شان را حفظ کنند، به مقاومت ادامه دهند، در تمامی عملیات شان به دشمن اصلی توجه داشته، از جنگهای جبهه ای خودداری ورزیده به عملیات چریکی اکتفاء کنند، مطمئن باشند که با این عملیات می‌توانند کمر دشمن را بشکنند و تلفاتی به آن وارد کنند که از هیچ طریقی دیگر نمی‌توان با آن نائل شد، هیچ شکی در این نداشته باشند که با این گونه عملیات می‌توانند دشمن را از پا در آورند و به اخراج از کشور وادار سازند. زنده باد مجاهدین مؤمن، پیروز باد اسلام، مرگ بر دشمنان اسلام

حکمتیار

افغانستان

١٣٨٥\٣\٢٢

مصاحبه با هفته نامه چراغ!

پاسخها به سوالات خبرنگار:

١. شاید هر انسان آگاه و دلسوز به ملت خود این حقیقت را احساس کند که وضعیت کشور نهایت دردناك و غم انگیز است، هر روز خون ده ها افغان بې گناه و مظلوم می‌ریزد، دهات و شهرها بطور وحشیانه ای بمبارد گردیده اطفال، زنان و پیر مردان به قتل می‌رسند، نیروهای

اشغالگر نه تنها قادر به تحکیم سلطه شان بر همه کشور نگردیده و از تأمین امنیت دلخواه شان عاجز شده اند بلکه خود باعث ادامه جنگ و بي امنیتی گردیده و تمامی این مشکلات را برای ملت ما ایجاد کرده اند، کسانی را بر ملت ما تحمیل کرده اند که نه ترسی از خدا دارند، نه تعهدی به کشور و نه دلسوزی ای به مردم، به چیز دیگری جز ارضای اربابان خارجی شان نمی‌اندیشند. اداره فاسد است و حکام اجنبی پرست و دشمن مردم خود. از احدی این حقیقت پنهان نیست که بخش بزرگ مشکلات کشور و مردم ما را مداخلات بیرونی و اشغال کشور توسط نیروهای بیگانه باعث شده است، تا زمانیکه اشغال کشور پایان نیافته، نیروهای اشغالگر بیرون نرفته و مداخلات بیرونی متوقف نشده است، جنگ ادامه خواهد داشت، بطور روز افزون تشدید گردیده و دامنه نا امنی ها گسترده تر خواهد شد. نه افزایش نیروهای بیگانه به خاتمه جنگ خواهد انجامید و نه کشتار بیرحمانه افراد غیر محارب، غرض ایجاد ترس و رعب، تجربه ناکام شوروی فقید این را نشان داد و تجربه خونین امریکا در عراق آن را ثابت کرد، اگر نیروی صد و هشتاد هزار نفری امریکا و ائتلافیونش از سرکوبي مقاومت در عراق عاجز گردیده، به ناکامی‌خود اعتراف می‌کنند و برای انسحاب از آن کشور آمادگی می‌گیرند، افزایش نیرو در افغانستان نیز نه تنها کمکی به آنان نخواهد کرد بلکه بر تلفات شان خواهد افزود. من وضعیت کنونی کشور را شبیه روزهايي می‌یابم که نیروهای شوروی برای خروج از افغانستان آمادگی می‌گرفتند، امریکا نیز هیچ چاره ای دیگر جز خروج از افغانستان ندارد، پیآمدهای خروج نیروهای امریکا از افغانستان را نیز شبیه به پیآمدهای خروج نیروهای شوروی از کشور می‌یابم. با این تفاوت که عمر حکومت دست نشانده امریکا در کابل کوتاه تر از عمر حکومت نجیب خواهد بود. گمان نمی‌کنم که امریکايي ها حوصله انتقال تابوت های بیشتر از این را از افغانستان و عراق داشته باشند، چه کسی می‌تواند باور کند

که امریکا قادر است برای چند سال دیگر نیز هر سال بیش از هشتاد ملیارد دالر مصارف جنگ در افغانستان و عراق را تحمل کند، در حالی‌که خساره تجارتی امریکا پس از حادثه ۱۱ سپتمبر سالانه به هفت صد و بیست ملیارد دالر رسیده است؟!! اتحاد شوروی در ده سال جنگ افغانستان جمعاً هفتاد ملیارد دالر مصرف داشت، همین مصرف کمرش را شکست و به خروج از افغانستان وادار ساخت.

۲. به شما و هر افغان آگاه از وضعیت کشور هویداست که دولت کابل فقط یك نام است، نه نزد مردم خود حیثیت و اعتباری دارد و نه نزد حامیان بیرونی اش وزن و ارزشی، حاکمان اصلی کابل سفیر امریکا در کابل و قومندان قوای امریکایی در افغانستان بوده، اینها حتی به عرائض جناب رئیس جمهور!! که از طریق کنفرانسهای مطبوعاتی تقدیم می‌کند!! نیز وقعی نمی‌گذارند و آن را قابل اعتناء نمی‌خوانند. نه حضور نیروهای اجنبی و نه کمك های به اصطلاح سرشار مالی خارجی می‌تواند به یك حکومت تحمیلی وقعت و وجاهتی بدهد و به اعتبارش نزد مردم بیفزاید. من با این ادعاء موافق نیستم که اشغالگران کمکهای سرشار مالی کرده اند!! آنچه را اینها کمك مالی تبلیغ می‌کنند در واقع مصارف جنگی شان است، مگر درست است که مصارف در راستای تربیه و تجهیز قوای اردو و پولیس را کمك به افغان ها تلقی کرد؟ مگر روسها همین کار را نمی‌کردند؟ مگر مصارف بر این قطعات برای آن نیست تا تلفات نیروهای خود در جنگ با افغان ها را تقلیل دهند؟ آیا افغان های مظلومی‌که امروز در هلمند، ارزگان، کندهار، کنر، پکتیا، پکتیکا، ننگرهار، لغمان، غزنی، زابل و سایر ولایات به دست این جنگجویان مزدور و اجیر و به قومنده افسران امریکایی و انگلیسی شان کشته می‌شوند، این حقیقت را بازگو نمی‌کند؟! در مقایسه با بیست ملیارد دالری که امریکا هر سال در جنگ مصرف می‌کند، برای بازسازی افغانستان چه مقداری کمك کرده؟ آیا مصارف دو هزار مؤسسه غیر

دولتی (ان جی او) را که از مأمورین آن برای امور اطلاعاتی، دعوت به مسیحیت و اشاعه فساد اخلاقی استفاده می‌کنند، می‌توان کمك به افغان ها شمرد؟

٣. انتخابات زیر چتر جنگنده های ایف شانزده امریکا، در حضور سی هزار نیروی تا دندان مسلح بیگانه و در شرائطی که موعد برگزاری آن را اشغالگران تعیین کرده، امنیت حوزه های انتخاباتی توسط سربازان آنان تأمین شده، کارت رأی دهی را آنان چاپ نموده، صندوقها را آنان ساخته اند، گذاشته اند، برداشته اند، بسته اند، باز کرده اند و شمرده اند، یا قرنطین کرده اند و یا قابل اعتبار خوانده اند و در پایان کامیاب و ناکام را نیز آنها اعلان کرده اند...گمان نمی‌کنم هیچ انسانی باضمیر و بااحساس آن را بیش از یك درامه مضحك و مسخره تلقی کند و اهمیتی به آن بدهد، چه جای آن که آن را انتخابات آزاد و عادلانه تلقی نماید و ارزشی به آن قائل شود. این درامه مضحك برای آن بود تا به حکومت ساخت بن، که وزارتخانه هایش به گروهای وابسته به کشور های ٢+٦ تقسیم گردید، مشروعیت بدهند، و این ادعاء جورج بش را بر کرسی بنشاند که تجاوز بر افغانستان و عراق غرض تأمین دیموکراسی بوده و سربازان امریکایی با پیام دیموکراسی، آزادی و عدالت به این کشور ها فرستاده شده نه برای اشغال این سر زمینها و نه برای جنگ با اسلام و مسلمانان!! مردم هوشیار و آگاه ما از ماهیت این بازی های سیاسی به خوبی آگاه اند، نه فریب این درامه های مضحك را می‌خورند و نه به نتائج آن ارزشی می‌دهند، عملاً مشاهده می‌کنند که این انتخابات نتوانست در وضع تغییری ایجاد کند، از پارلمان ساخت امریکا این انتظار را هرگز ندارند که از ملت نمایندگی کند، بر آزادی افغانستان تأکید ورزد، خروج فوری و بلا قید و شرط نیروهای اجنبی را مطالبه نماید و کشتار بی رحمانه افغان های مظلوم به دست جلادان امریکایی را محکوم کند!! آیا درست است از چنین پارلمانی انتظار آن را داشت که در جهت اعاده

صلح، خاتمه جنگ، تأمین وحدت ملی، و ایجاد فضای اعتماد و برادری نقشی بازی کند؟!! پارلمانی که فیصله اش در مورد عدم رأی اعتماد به چند وزیر، جلوگیری از برنامه های نشراتی ضد دینی و ضد اخلاقی رسانه های وابسته به نیروهای بیگانه، و رادیو و تلویزیون دولتی جائی را نگرفت، آیا درست است این انتظار را از آن داشت که در قضایای مهم ملی نقشی بازی کند؟!!

٤. اجازه بدهید در الفاظ سوال تان اندکی تصرف کنم و آن را به این شکل در آورم: چرا قوای ائتلاف همواره دست به خشونت علیه افراد ملکی می‌زند؟ چون قوای ائتلاف گاه گاه نه بلکه همواره علیه افراد ملکی به خشونت متوسل شده، از آغاز تجاوز بر افغانستان تا اکنون موردی را سراغ نداریم که قوای ائتلاف در اثناء حملات تهاجمی شان از توسل به خشونت علیه مردم ملکی، بمباری قراء و دهات، و کشتار بی رحمانه اطفال، زنان و پیر مردان خودداری ورزیده و بر جنگ علیه آزادیخواهان و مجاهدین اکتفاء کرده باشند، توسل به این خشونت کار عمدی و پلان شده است، هدف از آن ایجاد رعب و خوف میان مردم است، جلادان امریکایی به خوبی می‌دانند که تکتیك مجاهدین در جنگ با آنان چنان نیست که جبهه جنگ باز کنند، به درگیری بالمواجه متوسل شوند، و مراکز ثابت تأسیس نموده، در اثنای هجوم دشمن از آن دفاع کنند، در صورتیکه با جنگهای چریکی، کمین گیری ها، و ماین گذاریهای کنار جاده می‌توانند تلفات چشمگیری به دشمن وارد کنند، چرا باید در آنجا و آنزمان با دشمن روبرو شوند که ابتکار جنگ در دست دشمن است و زمان جنگ و محل آن را دشمن انتخاب کرده است، چرا باید ابتکار جنگ را همواره در دست خود نداشته و آنگاه دشمن را تحت ضربات خود نگیرند که غافل است و آمادگی برای دفاع از خود را ندارد؟!! مجاهدینی که تجربه جنگ با نیروهای شوروی را دارند این اشتباه را هرگز مرتکب نمی‌شوند که ابتکار جنگ بدست دشمن بیفتد.

۵. آنچه را اشغالگران عملیات انتحاری می‌خوانند در واقع عملیات شهادت طلبانه است، اگر این عملیات برای اهداف مقدس، چون دفاع از اسلام و آزادی کشور از سلطه اجنبی باشد نه تنها جائز است بلکه ارزشش بیش از آن است که مجاهدی با سلاح عادی خود، به مقابله دشمنی می‌رود که تعدادش ده برابر او و اسلحه اش به مراتب پیشرفته تر از اوست، چون او با این همه انتظار زنده ماندن را، هر چند ضعیف باشد، دارد، ولی در عملیات شهادت طلبانه جز رضای الهی هیچ انتظار و توقعی دیگر نمی‌توان داشت، کسانی‌که به این گونه عملیات متوسل می‌شوند، یا آنانی اند که راه بهتر از آن را برای رسیدن به اهداف مقدس خود سراغ ندارند، و یا به چنین کاری وادار شده اند. کسانی‌که عملیات شهادت طلبانه را خود کشی تلقی نموده و آن را تحریم می‌کنند، مفتی های اجیر و سیاه دل اند که دین شان را بر دنیا فروخته اند. عجیب است که کسی عملیات نیويارك و واشنگتن را ناجائز می‌شمارد و آن را محکوم می‌کند ولی فروریختن چندین بم پنجصد کیلو گرامه بر قریه، مسجد و محل تجمع مردم و بخاك و خون کشاندن اطفال، زنان و پیر مردان را برای کشتن يك دشمن جائز می‌شمارد!! مگر تعداد افغان ها و عراق های مظلومی‌که تا اکنون به دست جلادان امریکايي، این مدعیان کاذب آزادی و عدالت، در افغانستان و عراق کشته شده اند صد برابر کشته های حوادث نیويارك و واشنگتن نیست؟ می‌بینید که این انتقام را کافی نمی‌شمارند، و عطش شان فروکش نکرده است!! اگر از نظر اسلام و هر معیار انسانی عمل بالمثل جائز است پس امریکايي ها و مفتی های اجیر شان بگویند که در برابر جنایات، وحشیگریها و بمباردمانهای شما، افغان ها و عراقی ها حق و اجازه چه کاری را ندارند؟!! در رابطه به بخش دوم سوال تان باید عرض کنم که ما تا هنوز این سلسه را آغاز نکرده ایم، به داو طلبان گفته ایم که اراده تان قابل قدر و پاداش تان نزد خداوند متعال محفوظ است، ولی این کار را در آنجا و آن زمان

انجام دهید که چاره دیگری نداشته و از طریق آن به هدف بزرگی نائل شوید، از نظر ما ارزش این داو طلبان؛ برتر و بزرگتر از آن است که برای نیل به اهداف کوچك قربانی شوند. ارزش هر یکی از این جان نثاران عزیز بیش از یك لشکر است.

٦. ایجاد تنش و تشنج در روابط افغانستان و پاکستان و میان سایر کشور های اسلامی جزء ستراتیژی دراز مدت امریکاست، آنها از وحدت مسلمانان بیم دارند، منافع شان را در اختلاف و جنگ میان مسلمانان جستجو می‌کنند، حاکم، زمامدار و رهبری را دوست دارند و می‌ستایند که چون وسیله ای برای رسیدن به این مأمول مورد استفاده قرار گیرد، اینها بودند که جنگ ایران و عراق را باعث شدند، همسایه های افغانستان و عراق را استخدام کردند تا در هجوم بر این دو کشور اسلامی آنانرا یاری کنند، اگر همکاری این همسایه گان کینه توز نبود امریکا نه به اشغال کابل به این زودی و آسانی موفق می‌شد و نه به اشغال بغداد. پلان امریکا و انگلیس این است که افغانستان را به میدان رقابتهای همسایگان ما تبدیل کنند، برای آنان زمینه سازی می‌کنند تا جنگهای شان را به اینجا انتقال دهند، افغانستان را به میدانی برای تلاشهای رقبای پاکستان تبدیل کنند، تمامی این اقدامات برای آن است تا در پاکستان نیز اوضاع شبیه افغانستان ایجاد شود. اگر امریکا نمی‌تواند عراق نیرو مند و متحد و ایران اتمی‌را تحمل کند، به بهانه سلاح کشتار جمعی بر عراق تجاوز کرد، و اکنون ایران را با توسل به همین بهانه تهدید می‌کند، چگونه ممکن است پاکستان را به عنوان یك کشور اسلامی دارای وسائل اتمی‌تحمل کند؟! امریکا بر این اکتفاء نمی‌کند که پاکستان در اشغال افغانستان کمك کرد، اهداف شوم دیگری در رابطه به تمامی منطقه دارد.

٧. کابینه علاقه داری کابل توسط کشور هایی ساخته شده که در بن جمع شدند و گروههای وابسته به خود را در آنجا گرد آوردند و امضاء

های شان را در پای موافقت نامه خود گرفتند، سهم هر یکی به اندازه سهم شان در جنگ تعیین شد، هر تغییری در این کابینه به موافقه و هدایت این کشور ها صورت می‌گیرد، تغییر در کابینه نه از صلاحیتهای رئیس جمهور است و نه از صلاحیتهای پارلمان، رئیس جمهور و پارلمان برای آن است تا در پای هر امریه آنان امضاء کنند. اگر در زمان اشغال افغانستان توسط قوای شوروی جز کمونستها کسی دیگر نمی‌توانست به کابینه راه بیابد، خیلی سفاهت خواهد بود اگر انتظار آن را داشته باشیم که جز سیکولر های مورد نظر اشغالگران کسی دیگر به کابینه راه بیابد.

۸. تا زمانیکه نیروهای امریکايي بر مقدرات کشور ما حاکم اند، هر اداره ای باید مهر امریکايي بر پیشانی خود بخورد، و در رأس آن کسی قرار گیرد که از نظر امریکايي ها و در معیارهای آنان شایسته این مقام است. اگر امریکايي ها دیدند که افغان امریکايي دارای عبا و قبا و دستار و پکول برای شان مفید تر است، و به حکومت دست نشانده شان وجهه اسلامی و افغانی می‌دهد، این کار را بلادرنگ می‌کنند، ولی اگر دیدند که نسبت به اینها کمونست ها خوبتر، بهتر و صادقانه تر خدمت می‌کنند، در جنگ با افغان ها نیز مهارت و استعداد و آمادگی بیشتر دارند، اینها را جلو می‌آورند، و اگر بر اینها بي اعتماد شدند و گمان بردند که بازهم نسبت به غرب به مسکو متمایل اند، به کسانی آنانرا تعویض می‌کنند که در کاباره های غرب بزرگ شده اند، نه دینی دارند، نه اخلاقی و نه نسبت به ملت و وطن تعهدی، اعضاء ستره محکمه نمی‌تواند يك استثناء باشد، جورج بش از این ناحیه تحت فشار مطبوعات غربی بود که چرا تا هنوز در رأس ستره محکمه کسانی قرار دارند که دستار بر سر دارند، و طالب نما اند!!

۹. ارتداد را نمی‌توان به عنوان پدیده جدا از حالتی تعریف کرد که اشغال کشور توسط نیروهای اجنبی ایجاد کرده است، اشغالگران اسلام را به عنوان مانع اصلی در راه سیطره کامل بر افغانستان شناخته اند،

روسها در برابر اسلام بر ماتریالیزم ترکیز داشتند و امریکایي ها بر سیکولریزم، هر دو ارتداد را تشویق می‌کردند، تفاوت در این است که روسها به بیزاری از مذهب و خدا ستیزی دعوت می‌کردند ولی امریکایي ها به مسیحیت مسخ شده ای دعوت می‌کند که هر کاری در آن جائز است، کفاره تمامی گناهان را مسیح با قربانی خود داده است، محبان مسیح مطمئن باشند که در برابر هیچ گناهی مواخذه نخواهند شد!! مگر برای جسارت بر گناه مشوق بهتر از این را سراغ دارید؟ کسانی‌که به سوی ماتریالیزم روسی می‌رفتند اگر مذهب نداشتند، مسلك و شعار داشتند، برای این مسلك و شعارهای شان حاضر بودند علیه ملت و مردم خود بجنگند، ولی آنان که به دام مسیحیت می‌افتند، شعار شان آزادی از تمامی قیدهاست، حلال و حرام و خوب و بدی را نمی‌شناسند، به هیچ چیز مقدسی باور ندارند، برای هیچ هدفی حاضر به قربانی نیستند!!ای کاش اینها پس از مطالعه بایبل به مسیحیت رو می‌آوردند و مرتد می‌شدند، آنها نخست مسیحی می‌شوند بعد اگر فرصت یافتند بایبل را نیز می‌بوسند، من بایبل این کتاب مقدس جورج بش و تونی بلیر را مطالعه کرده ام، باور کنید آن را مجموعه ای از قصه های مضحك و بیهوده ای یافته ام که هیچ انسان عاقلی آن را به عنوان کتاب مقدس نخواهد پذیرفت. باور کنید من به تمامی کسانی برائت می‌دهم که از بایبل، کلیسا و پاپ بغاوت کردند، و تصوری را که بایبل از خدا ارائه کرده نپذیرفته اند، چنین تصوری را هیچ انسانی عاقل نمی‌پذیرد، بایبل به خدایان سه گانه باور دارد، خدا را شبیه انسان می‌خواند، می‌گوید خدا و یا فرزندش در چهره مسیح به زمین آمد، از مریم تولد شد، طفل بود به جوانی رسید، به صلیب کشیده شد، بر دست و پایش میخها کوبیدند، بر پشت و پهلویش تازیانه خورد، کشته شد، دوباره زنده شد، و این همه برای آن که خون او کفاره گناهان تمامی مسیحیان باشد!! ما قاضی ای را بی انصاف و ظالم می‌خوانیم که مجرمی را معاف کند و بی گناهی

را مجازات نماید، و یا یکی را به خاطر دیگری مکافات یا مجازات کند، مگر ممکن است خدای عادل به این خاطر به کشته شدن یگانه فرزند و تعذیب و شکنجه اش رضایت داده است تا خون او کفاره ای برای تمامی مسیحیان باشد؟!! مگر چنین قضاوتی سخت ظالمانه و مغایر عدالت نیست؟

۱۰.امریکا می‌خواهد در مقابله با اسلام (به اصطلاح آنان بنیاد گرائی اسلامی) تمامی گروههای مرتد را استخدام کند، اگر در کابینه فعلی سهم قابل ملاحظه ای به کمونستها داده شده دلیل آن همین است، درامه ارتداد عبدالرحمن پنجشیری، اعتراف معلنش، دستگیری اش، عکس العمل فوری و جدی جورج بش، تونی بلیر، پاپ و دیگران، رهایی بلا تأخیرش و اعزامش به ایتالیا؛ برای آن بود تا به افغان هایی که مرتد شده اند و به مسیحیت رو آورده اند، ولی از بیم عکس العمل مردم ارتداد شان را اظهار نمی‌کنند، اطمئنان بدهند که اکنون افغانستان در اختیار رفقای شماست، حکومت و زمامدارانش یا چون شما اند و یا در خدمت شما، هیچ کسی نمی‌تواند به جرم ارتداد شما را محاکمه کند، استخبارات ایتالیا موظف شد تا عبدالرحمن پنجشیری را آماده کند که ارتدادش را برملا سازد، به زندان کشانده شود، در محضر محکمه به ارتدادش اعتراف کند، جریان محاکمه در رسانه های خبری وسیعاً منعکس شود، تمامی مردم از قضیه آگاه شوند، مقامات حکومتی امریکا، انگلستان، ایتالیا، کانادا، استرالیا و دیگران به سویه رؤسای جمهور عکس العمل جدی و فوری نشان دهند، و بر رهایی فوری او تأکید ورزند، رها شود، ایتالیا به او پناه بدهد، تا از این طریق ترس و بیم کسانی از میان برود که جرأت اعلان ارتداد شان را ندارند، ارتداد در افغانستان پدیده ایست که به ستراتیژی دراز مدت نیروهای صلیبی در مقابله با اسلام گره خورده است، غرب بیداری امت اسلامی را تهدید جدی به منافع استعماری خود می‌شمارد، آنها حاضر نیستند بساط سلطه سیاسی، نظامی و اقتصادی

شان بر کشور های اسلامی برچیده شود، برای دوام وضع موجود و جلوگیری از قیامهای آزادیخواهانه با تمام نیروی خود وارد معرکه شده، هجوم بر افغانستان و عراق و اصرار بر ادامه جنگ از همین تصمیم شوم مایه می‌گیرد.

۱۱. مواقف کشور های چین، پاکستان، ایران و روسیه در مورد حمله امریکا بر افغانستان و ادامه حضورش در این کشور برای همه واضح است، موضع چین نرم و ملایم است، با حمله مخالفت نکرد، ولی از همکاری نیز خودداری ورزید، افغان ها این انتظار را نداشتند که روسیه و ایران از حمله امریکا بر افغانستان حمایت کنند، در جلسه بن شرکت ورزند و به گروهای افغانی تحت حمایه خود دستور بدهند که در اشغال افغانستان با امریکا کمك کنند و چون نیروهای زمینی امریکا علیه مردم خود بجنگند، تغییر موضع حکومت جدید ایران، هر چند مطابق انتظار نیست، و تنها از این صحبت دارد که تقسیم الاوقاتی برای خروج نیروهای بیگانه از افغانستان ارائه شود، با آنهم تغییر خوشایندیست، پاکستان تا اکنون بر موضع همکاری مجدانه با امریکا متعهد است و از هیچ خدمتی دریغ نمی‌ورزد. روسیه در موضعی قرار ندارد که مخالفین امریکا را کمك کند، دیدید که دو کشور خیلی نزدیك به روسیه، یوگوسلاویا و عراق با چه سرنوشتی مواجه گردیدند، و عکس العمل مسکو در برابر آنها چگونه بود؟! زمانیکه در تهران بودم، هیئت روسی در روزهای نخست حمله امریکا بر افغانستان به ملاقاتم به منزل آمد، گفتم آیا همکاری شما با امریکا تعجب آور نیست؟! آیا مناسب نبود از مخالفت با مقاومت افغان ها علیه امریکا خودداری ورزیده و در عوض بر عدم تجاوز بر افغانستان تأکید می‌کردید؟! این امکان وجود دارد که افغانستان به ویتنام دیگری برای امریکا مبدل شود، مگر این به زیان شماست؟... چندی بعد سخنان ولادیمیر پوتین را شنیدم که می‌گفت: روسیه می‌توانست به مخالفین حضور امریکا در افغانستان بپیوندد و

به دعوت در این زمینه جواب مثبت بگوید، اگر این کار را می‌کرد، عواقب آن واضح بود، اما از آن خودداری ورزید...)!!! با کمال صداقت به شما می‌گویم که از هیچ کشوری، هیچ نوع کمکی دریافت نکرده ایم. مگر کشوری را سراغ دارید که مجاهدین مسلمان را کمك کند؟! لیبرالهای ایرانی می‌خواستند مرا به امریکا تسلیم کنند، جنرالهای پاکستانی از دستگیری اقارب بنده و سپردن شان به امریکا دریغ نورزیدند!! تعداد زیاد افراد حزب توسط سی آی ای و ایف بی آی در پاکستان دستگیر و به بگرام و گوانتانامو انتقال یافته اند!!

۱۲. نقش انگلیس ها در حمله بر افغانستان و عراق و حوادث فلسطین باید از هیچ کسی پنهان نباشد، اگر بگوییم نقش محرك اساسی را داشت و دارد مبالغه نکرده ایم، انگلیسها تجارب زیادی از دوران اشغال این منطقه توسط بریتانیای کبیر دارند، امریکا تازه به آن مرحله رسیده است، به حرفهای استاد خود وقع می‌گذارد، و از تجاربش استفاده می‌کند. حضور تعداد کم نیروهایش در افغانستان و عراق را نباید به معنای نقش ضعیفش در جریانات بگیریم، این به محدودیت امکاناتش بر می‌گردد، نه به چگونگی نقشش، از وضع پیداست که امریکا به خروج نیروهایش از افغانستان و عراق وادار شده است، می‌خواهد جایش را به بریتانیا و ناتو تخلیه کند. فشار داخلی و خارجی بر امریکا رو به فزونیست تا نیروهایش را فراخواند، تلفات و مصارف جنگ امریکا در افغانستان و عراق به حدی بالا رفته است که دوام آن برای مردم امریکا قابل تحمل نیست، به حرفهای جنرال ایکنبیری و کوندولیزارایس که از دوام حمایت واشنگتن از اداره کابل و ادامه حضور نظامی در افغانستان صحبت کرده اند؛ اهمیتی ندهید، ما افغان ها این حرفها را در آن زمان نیز از مسکو می‌شنیدیم که پس از چند هفته ای خروج قوای روسی از افغانستان آغاز گردید.

۱۳. من انگلیسها را در دشمنی با اسلام و مسلمانان شدید تر و خطرناکتر

از امریکا می‌شمارم، سابقه دشمنی اش خیلی طولانی است.

١٤.آیا شما و کسی دیگر از افغان ها اداره علاقه داری کابل را در موقعیتی می‌یابید که به کسی عفو کند، و چنین عفوی ارزشی داشته باشد، ای کاش روزی فرا رسد که قضاوت در باره آنان که امروز بر کرسی قدرت نشانده شده اند و آنان که مورد خشم اربابان این اداره قرار گرفته اند، به ملت بیدار و هوشیار ما موکول شود، إن شاء الله این روز بزودی فرا خواهد رسید، باور داریم که تمامی افغان های خدا پرست و وطن دوست بر کسانی نفرین می‌فرستند که در خدمت اجنبی اند و برای منافع بیگانگان علیه ملت خود می‌جنگند، و کسانی را ارج می‌گذارند که در کنار ملت مظلوم خود ایستاده اند و برای آزادی کشور قربانی می‌دهند.

١٥. با القاعده نه ارتباط تنظیمی‌داریم و نه ائتلافی، پس از حمله امریکا بر عراق القاعده مراکز و اکثریت افرادش را از افغانستان و سایر نقاط به عراق انتقال داده است، هر قریه عراق به پناهگاه و مرکز القاعده تبدیل شده است، دیگر ضرورت چندانی به داشتن مراکز و پایگاهها در کشور ما ندارد، اگر دیروز محدود به افغانستان بود امروز به یك حرکت جهانی تبدیل شده است. به شما بهتر معلوم است که طالبان قبل از دیگران با حزب اسلامی جنگیده اند، اکنون نیز نه معاهده ای با این گروه داریم و نه ائتلافی، البته از تمامی آنان که برای آزادی کشور شان می‌جنگند تقدیر و تمجید نموده و بر وحدت و همکاری میان آنان تأکید می‌ورزیم. در اثنای حمله امریکا بر افغانستان و قبل از آن ارتباطاتی با ما گرفته شد تا در جنگ علیه طالبان شرکت کنیم، جواب صریح و قاطع بنده این بود که نمی‌خواهیم هیچ افغانی بدست بیگانه ای کشته شود، هر چند بدترین دشمن ما باشد، صد سال حکومت هموطن مخالف و رقیب خود را بر یك روز حکومت اجنبی بر کشور خود ترجیح می‌دهیم. برای من مایه تعجب بود که ائتلاف شمال حکومت امریکايي را بر

حکومت طالبان هموطن شان ترجیح دادند و امریکا را در اشغال افغانستان کمك کردند!!

۱۶. از نظر ما آتش زدن به تأسیسات عام المنفعه از قبیل مکتب، کلینیك و غیره مردود است، و در تضعیف سلطه اشغالگران و حکومت دست نشانده شان تأثیر خاصی ندارد، برعکس به دشمن مجال آن را می‌دهد تا از آن استفاده تبلیغاتی کند، ولی باید متوجه باشیم که ارزش این تأسیسات برابر چند قطره خون افغان ها نیست، عجیب است که کسی این آتش زدنها را محکوم می‌کند ولی اعتراضی بر این ندارد که هر روز ده ها افغان مظلوم و بی گناه به دست جلادان امریکايي به خاك و خون کشانده می‌شوند!! آیا از افغان ها این انتظار را دارند که در برابر جنایات امریکا شکیبا بوده، مزاحم شان نشوند و بگذارند فرزندان ما را طبق میل خود تربیه کند و به هر جانبی خواسته است سوق دهد؟ مسئولیت تمامی این حوادث ناخوش آیند به برخورد وحشیانه اشغالگران سفاك برمی‌گردد، آنها به مقدسات و عنعنات ما هتك حرمت نموده در پی گمراه کردن نسل جوان کشور اند، نصاب تعلیمی‌دلخواه شان را تحمیل کرده او با تمام توان خود مصروف اشاعه فساد اخلاقی اند، عکس العمل در برابر این اقدامات امر طبیعی است. کسی که خانه مرا ویران می‌کند از من چه انتظاری جز عکس العمل بالمثل را خواهد داشت؟

۱۷. تمامی اعضاء حزب بر تعهد شان با خدا، مردم و حزب شان وفادار اند، عدول از مواضع اسلامی شان را گناه نابخشودنی تلقی می‌کنند، ترك جهاد را چون ترك نماز می‌خوانند، سازش با دشمن را حرام می‌شمارند و نسبت به آرمانها و شعارهايي که از سال ۱۳۴۸به این سو عنوان کرده اند و در خم و پیچ این مبارزه طولانی به آن وفادار مانده اند، مثل سابق متعهد اند.

۱۸. پیامم به ملت سربلند و آزاده افغان این است که کشور به قیام مسلحانه دیگری ضرورت دارد، از طریق دیگری نمی‌توان به آزادی، عزت

و سربلندی رسید، با دشمن لجوج و بی رحمی‌که از میله تفنگ با تو صحبت می‌کند، نباید از طریق دیگری جز میله تفنگ صحبت کرد. جوانان مؤمن را دعوت می‌کنم تا نقش تعیین کننده ای در مقاومت داشته و مسئولیتهای بزرگ ایمانی شان را اداء کنند. به آنان که خواهان خاتمه جنگ، تأمین صلح و وحدت ملی اند؛ می‌گوییم که این اهداف فقط زمانی تحقق خواهد یافت که نیروهای بیگانه کشور ما را ترك بگوید، مداخلات بیرونی متوقف شود، افغان ها دست برادری به هم بدهند، هیچ گروهی برای سرکوبی رقیب خود به بیگانه پناه نه برد و راه را برای مداخله اش باز نکند، به ملت ما موقع آن داده شود تا سرنوشت خود را خود تعیین کند و قیادت مورد اعتمادش را انتخاب نماید، هر گروه و هر شخصیتی به جایگاهی که از سوی ملت برایش تعیین می‌شود قناعت کند و از طرق ناروا و به کمك اجنبی در پی رسیدن به جایگاه دلخواهش نباشد. به تمامی افغان ها اطمئنان می‌دهم که إن شاء الله کشور ما به زودی آزاد خواهد شد و نیروهای اشغالگر به ترك وطن عزیز ما وادار خواهند شد، مجاهدین مصمم اند و با خدای خود تعهد کرده اند که تا آخرین مرمی‌و تا راندن آخرین سرباز نیروهای اجنبی به مقاومت شان ادامه دهند.

۱۹. از زوال خلافت اسلامی به این سو و در جریان سه قرن گذشته، و پس از آن که خلافت اسلامی به کشور های کوچك کوچك تجزیه و میان کشور های غربی تقسیم گردیده و به مستعمرات آنان و مارکیت مصنوعات و بازار فروش اسلحه شان تبدیل گردید، غرب همواره از این مانع شده است تا کشور آزاد، نیرومند و مستقلی به وجود آید و راه برای وحدت امت اسلامی و اعاده عظمت گذشته اش باز گردد، غرب نه عراق نیرومند را تحمل می‌کند و نه ایران دارای انرژی و سلاح اتمی را، اگر مقاومت مجاهدین در افغانستان و عراق مانع هجوم امریکا بر ایران نمی‌شد بدون شك بسوی ایران نیز جلو می‌رفتند. حرفهای آقای

خاتمی برای بنده مایه تعجب بود که می‌گفت: ما در برابر همکاریهای ایران با امریکا در افغانستان و عراق، منتظر پاداش بودیم!! شاید او متوجه نبود که این همکاری چه پیآمدهای برای ایران خواهد داشت و پاداش امریکا به آنان چه خواهد بود.

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۵\٤\۳

توصیه هایی به محقق نسب و رفقایش

چند روز قبل یکی از دوستان طی نامه ای نظر بنده را در رابطه به بحث جنجال برانگیز محقق نسب در مورد ارتداد، معنی و مصداق آن و چگونگی اش از دیدگاه قرآن و روایات جویا شد، با آن که ماهها از زمان هنگامه مذکور سپری شده، ولی به دلیل احترام به خواست این برادر عزیز و با توجه به این که این مبحث با وضع موجود کشور ما ارتباط تنگاتنگی دارد، پاسخ آن را مفید شمردم.

قبل از آغاز بحث باید بنگریم که چه چیزی محقق نسب و رفقایش را واداشته تا این نوع بحثها را آغاز کنند؟ مگر کسی به جرم ارتداد محاکمه و مجازات شده و دفاع از او این بحثها را باعث شده؟ آیا اکنون قدرت در دست کسانیست که از مسئله ارتداد چون شمشیر برنده ای استفاده خواهند کرد؟ مگر امروز سی هزار سرباز تا دندان مسلح نیروهای صلیبی، حامی ارتداد و مرتدین، بر مقدرات کشور ما حکومت نمی‌کنند؟ مگر این شمشیر های برنده امروز در دست مرتدین قرار ندارد؟ آیا ایشان زیر بالهای طیاره های بی پنجاه و دو از هر نوع مصونیت برخوردار نیستند؟ و آیا در عوض آنان امروز مسلمانان واقعی به نام بنیادگرایان؛ مجرم و مستحق تعقیب، مجازات و محاکمه شمرده

نمی‌شوند؟ کدام مرتدی به زندانهای امریکا در افغانستان و گوانتانامو کشانده شده؟ آیا درامه ارتداد عبدالرحمن پنجشیری و دفاع جورج بش، تونی بلیر، و رؤسای جمهور و صدر اعظمان کشور هایی چون ایتالیا، کانادا، استرالیا، و پاپ از او و رهایی فوری و بلا تأخیرش و اعزامش به ایتالیا کافی نیست که مرتدین تشویشی نداشته، و مطمئن باشند که امروز حکومت دست نشانده امریکا در کابل در خدمت آنان است، نه کسی قادر به محاکمه آنان است و نه مجازات ایشان؟ با این همه چه چیزی باعث شده تا محقق نسب و رفقایش این نوع بحثها را به مطبوعات بکشند؟ شاید هیچ افغانی این گمان را نکند که این بحثها انگیزه غیر سیاسی داشته، به حضور نیروهای بیگانه در کشور ما و عزائم و اهداف استعماری این نیروها بی ارتباط باشد و از احساس درونی اشخاصی چون محقق نسب نشأت کرده است، آیا کسی این حرفها را باور خواهد کرد که: مسئله ارتداد در طول تاریخ اسلام به عنوان شمشیر برنده در اختیار قدرتهای استبدادی بوده که برعلیه دانشمندان، اصلاح طلبان و منتقدان نظام حاکم به کار رفته و نابسامانیهای اجتماعی، سیاسی، مذهبی و فجایع داخلی را به وجود آورده است؟!! اگر محقق نسب این حرفها را در زمان اقتدار طالبان می‌گفت شاید کمتر مورد اعتراض قرار می‌گرفت؛ ولی در شرائطی که مرتدین به قدرت رسیده اند، نوازش می‌شوند، جوایز افتخار دریافت می‌کنند، با القاب قهرمان مفتخر می‌شوند، طرح چنین بحثی بی مورد و سوال برانگیز است!! به یقین می‌توان گفت که این بحثها به هدایت نیروهای اشغالگر و برای اهداف شومی‌آغاز گردیده است. هدف این است که ترس و بیم آنان که مرتد شده اند ولی جرأت نمی‌کنند ارتداد شان را برملا سازند، از میان برود، ارتداد شان را اعلان کنند و مطمئن باشند که چون عبدالرحمن پنجشیری و محقق نسب نه کسی توان و مجال محاکمه آنانرا خواهد داشت و نه مجازات شان را!!

محقق نسب در مقاله اش سعی کرده است حساسیتهای مذهبی

میان شیعه و سنی را برانگیزد، حرفهایي از مراجع مجهول شیعه و سنی را علیه همدیگر به صیغه ای آورده است که هر خواننده شیعه اش را علیه سنی و سنی را علیه شیعه شدیداً تحریك کند، و این همانکاریست که امروز امریکایي ها و انگلیسها در عراق می‌کنند، در منطقه سنی نشین در مساجد انفجارات می‌کنند و آن را کار شیعه ها می‌خوانند و در منطقه شیعه نشین زیارتگاهی را منفجر می‌سازند و آن را به سنی ها نسبت می‌دهند، همانکاری که انگلیسها در دوران اشغال هند می‌کردند، شبانگاه در مسجد جسد متعفن خوگ مرده را می‌انداختند و در درمسال گاو مرده را، هر دو را با هم می‌جنگاندند و از وحدت شان علیه اشغالگران مانع می‌شدند. این سلسله را انگلیسها در افغانستان نیز آغاز کرده اند، قطعاتی از ملیشه ها و اردوی مزدور را که از ملیتهای غیر پښتون درست کرده اند به مناطق پښتون نشین در شرق، جنوب و جنوب غرب می‌فرستند و علیه پښتونها می‌جنگانند، اینها همه برای آن است که تحریك حساسیتهای قومی‌و مذهبی به نفع اشغالگران بوده و کسانی‌که در شرائط موجود کشور مصروف چنین کاری اند از سوی اشغالگران مؤظف شده اند.

محقق نسب در رابطه به بحث ارتداد نه روایات را معتبر می‌خواند و نه آراء فقها را شایسته اعتناء و التفات، ادعاء می‌کند که این موضوع را باید در روشنائی آیات قرآن به بحث گرفت او چند فقره مربوط چند آیه را مستمسك خود قرار داده و با استناد به آن ادعاء کرده است که قرآن اجازه ارتداد را داده است و آنان که ارتداد را جرم می‌خوانند و مرتد را مستحق مجازات، اشتباه کرده اند. او اینها را روضه خوانها، واعظ ها، و ملا های متحجر خوانده که گویا اسلامی را می‌آموزند که از قعر جهل، و بی خردی بدر آمده و از عقب مانده ترین و ارتجاعی ترین اندیشه ها تغذیه می‌کند، و در نهایت دست آوردی جز ارتجاع، فقر، بی سوادی، تبعیض و فساد ندارد!!

تاخت و تازهای جسورانه محقق نسب بر روضه خوانها، واعظ ها و ملا ها، و اسلامی که اینها می‌آموزاند و می‌آموزانند، خیلی خیلی تعجب برانگیز است، مگر می‌توان باور کرد که محقق نسب بدون تشجیع و تشویق از سوی اربابان قدرت در کابل به چنین جسارتی متوسل شده است؟ این اربابان قدرت بدون شك آنهايي نیستند که در اداره حکومت کابل به عنوان رئیس و وزیر استخدام شده اند، بلکه آنهايي اند که این اداره را تحمیل کرده و با سی هزار سرباز مسلح حفظ می‌کنند.

استناد محقق نسب بر آیات در تمامی موارد مذکور و بدون استثناء اشتباه آمیز و نادرست است، نه از اصل آیت انتباه درست گرفته است و نه به شکل معقولی بر آن استدلال کرده است، اکثراً نیمی‌از آیت را بدون توجه به قبل و بعدش ذکر کرده، و از آن مستمسکی برای اثبات ادعاء خود ساخته است، در حالی‌که چنین معامله ای نه تنها غیر عالمانه و نادرست است بلکه تلاش ناروا و افتراء بر صاحب کلام تلقی می‌شود. هر بخش یك آیه جزء یك کلام جامع و مکمل بوده برای بیان مفهوم حقیقی آن باید مجموع کلام را در نظر داشته و در روشنائی بقیه بخشها به شرح آن پرداخت، لَآ إِكۡرَاهَ فِي ٱلدِّينِۖ، لَكُمۡ دِينُكُمۡ وَلِيَ دِينِ، فَمَن شَآءَ فَلۡيُؤۡمِن وَمَن شَآءَ فَلۡيَكۡفُرۡۚ، وَهَدَيۡنَٰهُ ٱلنَّجۡدَيۡنِ، إِمَّا شَاكِرٗا وَإِمَّا كَفُورًا... که محقق نسب بر آن استناد کرده است، هر یکی جزء یك کلام است که او قبل و بعدش را حذف کرده، و الفاظی را از میان آنها اخذ نموده که او را در اثبات ادعایش کمك کند، این به آن شباهت دارد که کسی بگوید: در قرآن آمده است که:

لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ!! به نماز نزدیك مشوید...

فَوَيۡلٞ لِّلۡمُصَلِّينَ: وای بر نمازگزاران...

در حالی‌که اصل کلام اینگونه است: لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى در حالی‌که مدهوش و مستید به نماز نزدیك مشوید...

فَوَيۡلٞ لِّلۡمُصَلِّينَ ٱلَّذِينَ هُمۡ عَن صَلَاتِهِمۡ سَاهُونَ

وای بر نمازگزارانی که از نماز شان غافل اند

استدلال محقق نسب بر چند فقره و نیمی از چند آیه کلاً شبیه به گفته مذکور است، هیچ یکی از آیات و فقراتی که او مستمسك خود قرار داده و به نفع آزادی ارتداد بر آن استناد کرده است، مربوط به بحث ارتداد نیست، کسیکه از الف بای قرآن واقف باشد این جسارت را نخواهد کرد که اینها را به مبحث ارتداد ارتباط دهد و از آن آزادی ارتداد از دیدگاه قرآن را ثابت کند!! تعجب آور است که جناب محقق نسب چگونه به چنین جسارتی متوسل شده؟ در کدام تفسیر قرآن خوانده که اینها بر آزادی ارتداد از دیدگاه قرآن صحه می‌گذارد؟ گمان نمی‌کنم جز محقق نسب کسی دیگر یافت شود که چنین جسارتی را مرتکب شده و چنین رأیی را ارائه کرده باشد!!

در مورد استدلال او بر این فقره ها، که شاید از دیدگاه او مهمترین بخش مقاله اش باشد، و شاید گمان کرده است که او را در اثبات ادعاهایش کمك خواهد کرد، با اختصار به جناب ایشان و رفقایش می‌گویم:

- لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ: برای شما دین تان و برای من دینم، جزء سوره الکافرون است که پیغمبر علیه السلام آن را سوره برائت از مشرکین می‌خواند، در واقع این سوره و بطور خاص این آیه از مصالحه نه بلکه از مقاطعه بحث می‌کند، هدفش سازش و مصالحه با دشمن نیست، هدفش اعلان برائت از مشرکین و دین و مذهب و معبودان شان است، به ارتداد هیچ ربطی ندارد. این سوره در سالهای نخستین بعثت پیامبر علیه السلام نازل شده است، در زمان نزول این سوره کسی از میان مسلمانان مرتد نشده، در واقع این مسلمانان بودند که از دین حاکم بر فضای مکه، از دین کهنه آباء و اجداد خود، بغاوت نموده به اسلام گرویدند، زمانیکه سرداران بی رحم قریش نتوانستند با اعمال شکنجه و تعذیب و ایجاد فضای رعب و ترس، از گسترش روز افزون اسلام مانع

شوند، حیله ای بکار بردند، خواستند از طریق مصالحه و سازش این نهضت الهی را مهار کنند، به پیامبر علیه السلام پیشنهاد صلح کردند و این سوره در جواب پیشنهاد مشرکین مبنی بر مصالحه و سازش نازل شده و طی آن به این پیشنهاد جواب رد داده شد.

- لَآ إِكۡرَاهَ فِي ٱلدِّينِۖ فقره اول آیه ۲۵۶ سوره البقره است:

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ. البقره: ۲۵۶

در (پذیرش) دین اکراه و اجباری نیست، یقیناً که راه رشد و هدایت از گمراهی آشکار شده، پس هر کی از طاغوت انکار کند و به خدا ایمان آورد بر دستآویزی محکمی چنگ زده است که قطع شدنی نیست، و خداوند دانای شنواست.

در این آیه برعکس ادعاء محقق نسب بحث از ایمان آوردن است نه ارتداد و کافر شدن، اشعار بر این دارد که ایمان کسی پذیرفتنیست که نخست از بندگی طاغوت (حکمران باغی و سرکش) بغاوت کند، سپس به خدا ایمان آورد، کسیکه با وجود ادعاء ایمان به خدا و آخرت، بنده طاغوت است، از او اطاعت می‌کند، فرمان می‌برد و فیصله اش را در قضایای زندگی می‌پذیرد، نه ایمانش در معیارهای قرآن ارزشی دارد و نه ادعایش قابل پذیرش. یعنی کسیکه در سایه حکومت غیر اسلامی زندگی می‌کند، به چنین زندگی رضایت می‌دهد، به قوانین چنین حکومتی سر اطاعت خم می‌کند، و برای حل و فصل مشاجراتش به محاکم این نظام رجوع نموده به فیصله هایش گردن می‌نهد، ادعاء ایمانش به خدا و آخرت دروغین بوده، در معیار های الهی هیچ وزن و ارزشی ندارد.

- (فَمَن شَآءَ فَلۡيُؤۡمِن وَمَن شَآءَ فَلۡيَكۡفُرۡۚ) نیز جزء آیه ای است که از آزادی انسان در انتخاب یکی از دو بدیل؛ ایمان و کفر بحث می‌کند و

می‌فرماید که خداوند کسی را به انتخاب یکی از این دو وادار نمی‌کند، خداوند انسان را چنان آفریده که می‌تواند به انتخاب خود راه کفر و یا ایمان را انتخاب کند، هیچ جبر و اکراهی درکار نیست، این آیه به بحث جبر و اختیار مربوط است و به آزادی ارتداد هیچ ربطی ندارد، کل آیه این است:

وَقُلِ ٱلۡحَقُّ مِن رَّبِّكُمۡۖ فَمَن شَآءَ فَلۡيُؤۡمِن وَمَن شَآءَ فَلۡيَكۡفُرۡۚ إِنَّآ أَعۡتَدۡنَا لِلظَّٰلِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمۡ سُرَادِقُهَاۚ وَإِن يَسۡتَغِيثُواْ يُغَاثُواْ بِمَآءٖ كَٱلۡمُهۡلِ يَشۡوِي ٱلۡوُجُوهَۚ بِئۡسَ ٱلشَّرَابُ وَسَآءَتۡ مُرۡتَفَقًا ﴿٢٩﴾ الكهف

و بگو حق همانست که از سوی پروردگار تان است، پس هر کی خواسته است ایمان آورد و هر کی خواسته است کافر شود، ما برای ستمگران آتشی مهیا کرده ایم که پرده هایش آنانرا فرا خواهد گرفت، و اگر فریاد رسی را به کمك بطلبند با آبی فریاد رسی شان شود که چون مس گداخته ای بوده و روها را بریان کند، چه آشامیدنی بدی و چه اقامتگاه زشتی؟!!

مفهوم واقعی و مشرح این آیه را زمانی می‌توان به خوبی درك کرد که به آیه قبل از آن نیز متوجه باشیم، در آیه قبل از آن آمده است که در همراهی و کنار کسانی شکیبا باش که پگاه و بیگاه پروردگار شان را می‌پرستند، مبادا در جستجوی آرایش و متاع دنیا به آنان بی التفاتی نمایی، و از کسی پیروی مکن که دلش را از ذکر خود غافل کرده ایم، و از هوسش پیروی نموده و کارش افراط و از حد گذریست.

یعنی التفات و اعتناء ات به مؤمنان مخلصی باشد که همواره مصروف پرستش و نیایش پرودگار خود اند، همواره باید در کنار ایشان باشی، و دشواریهای همراهی با ایشان را تحمل کنی، و بخاطر اغراض دنیوی به کسانی متمایل نشوی که خدا را فراموش کرده اند، بنده هوس اند و از حد تجاوز می‌کنند، حق همین است که پروردگار تان می‌فرماید، این را به میل و خواست مخاطبین دعوتت بگذار که ایمان می‌آورند و یا

کافر می‌شوند، تو وظیفه ات را انجام بده، حقیقت را ابلاغ کن، اعتنایی به این نداشته باش که عکس العمل ایشان چه خواهد بود، مطمئن باش که انجام ستمگرانی که با حق به مخالفت می‌پردازند و راه دشمنی با دعوت الهی تو را درپیش می‌گیرند، آتش فراگیر دوزخ است.

از جناب محقق نسب می‌پرسم: از کجای این آیه جواز ارتداد از دیدگاه قرآن را استنباط کرده ای؟ مگر این تمسك خیلی مضحك نیست؟!

همچنان آیه (وَ هَدَيْنَهُ النَّجْدَيْنِ * البلد:١٠) به هدایت فطری اشاره دارد، مرادش این است که خداوند در فطرت انسان و در ضمیر ناخود آگاهش استعداد تفکیك خوب از بد، مفید از مضر و شایسته از ناشایسته را به ودیعت گذاشته است، به حکم همین مَلَکَه است که با مشاهده برخورد میان دو انسان ظالم و مظلوم، نسبت به یکی احساس همدردی و دلسوزی می‌کند و نسبت به دیگری احساس انزجار و نفرت، می‌خواهد مظلوم را یاری کند و ظالم را مجازات، اگر در انسان چنین ملکه ای وجود دارد که او را به قضاوت میان دو طرف وامی‌دارد، مگر پروردگاری که انسان را آفریده است و این استعداد را در انسان به ودیعت گذاشته است، به چنین صفتی متصف نخواهد بود؟ و در مورد عملکردهای انسان قضاوت نخواهد کرد؟ مگر همواره صفات مصنوع نمایانگر صفات خالق و صانع نمی‌باشد؟ این آیه مبارکه در محلی آمده است که بحث از دشمنی و عداوت کسی است که ثروت و سرمایه، و توان و امکاناتش را در مخالفت با پیامبر علیه السلام به کار گرفته و با تکبر و غرور و مستی می‌گوید: مال زیادی در مخالفت با پیامبر مصرف کرده ام، حتماً نتائجی ببار خواهد آورد!! در جواب این دشمن لدود گفته شده است: آیا گمان می‌کند که خداوند شاهد اعمال او نبوده، به حسابش نخواهد رسید، و او را به جزای اعمالش نخواهد رساند؟ مگر دو چشم او شاهد آن نیست که خدای بینا و بصیری وجود دارد؟ مگر زبان و دو لب او که وسائل تکلم و بیان ما فی الضمیر او بوده و از این

طریق است که او قضاوت هایش را برون می‌دهد، شاهد آن نیست که خداوند فیصله هایش را خواهد شنواند؟! مگر استعداد و ملکه قضاوت در انسان و حکم در باره دو راه خوب و بد، و زشت و نیکو دال بر آن نیست که پروردگار و خالق انسان نیز به این صفت بطور اتم و اکمل متصف بوده و حتماً در مورد عملکردهای انسان قضاوت خواهد کرد؟ جناب محقق نسب بگویند که این آیه با این مفهوم روشن و واضح خود چه ربطی به آزادی ارتداد دارد؟

همچنان آیه (اِنَّا هَدَيْنَهُ السبِيلَ إِمَّا شاكِراً وَ إِمَّا كَفُوراً الانسان: ٣)، به هدایت فطری اشاره دارد، هدایتی که هم شامل حال انسان شاکر است و هم انسان ناسپاس و کفور، در هر دو به ودیعت گذاشته شده، علاوه بر چشم، گوش، و عقل و خرد، و فهم و بصیرتی که به انسان داده شده، و تمامی حواسش به اراده خداوند در خدمت انسان بوده او را در تشخیص راه از بیراهه کمك می‌کند، در خمیره ضمیر او وجدانی را گذاشته است که او را در کار نیك تشویق می‌کند و در کار بد سرزنش. جناب محقق نسب نه به این توجه داشته که در این جا نه بحث از کفر و ایمان است و نه ارتداد، و نه به این متوجه شده که در اینجا کفور در مقابل شاکر آمده و معنایش کافر نه بلکه ناسپاس است!!

خیلی تعجب آور است که جناب محقق نسب آزادی ارتداد را مایه صلح و آرامش خوانده و مجازات مرتد را چون شمشیری در دست زنگی مست!! شاید او نمی‌داند که معنای حقیقی ارتداد چیست؟ نمی‌داند که در هیچ نظامی چه اسلامی و چه غیر اسلامی، چه در کمونیزم روسی و چینایي، و چه در لیبرلیزم اروپايي و امریکايي، نه تنها آزادی ارتداد وجود ندارد بلکه ارتداد جرم تلقی می‌شود، و مرتد مستحق مجازات شمرده می‌شود. ارتداد یعنی بغاوت از نظام، یعنی سر کشی از قوانین حاکم بر جامعه، یعنی عدم احترام و التزام به قانون اساسی یك کشور!!

این تنها اسلام نیست که ارتداد را جرم سزاوار مجازات خوانده است،

در هر جامعه ای که نظام و عقیده در آن وجود دارد، ارتداد جرم تلقی می‌شود، شما لطفاً تاریخ جوامع کمونیستی را ورق بزنید ببینید که با مرتدهای شان چه برخورد های خشنی داشته اند؟!! شما به تاریخ کلیسا مراجعه کنید و ببینید مرتدهای شان را چگونه مجازات کرده اند؟! شما اکنون به مدینه فاضله تان جامعه منحط غربی نگاه کنید که با مرتدهای شان چگونه معامله می‌کنند؟

از او می‌پرسیم: آیا کشوری را در دنیا سراغ دارد که بغاوت از نظام در آن امر قانونی باشد، عدم احترام به قانون اساسی کشور مجاز باشد، هتك حرمت به مقدسات دینی، و آنچه نظام تقاضای احترام فردی و جمعی را به آن دارد و از لحاظ سیاسی و اجتماعی به مثابه مقدسات ملی پذیرفته شده، در آن جائز بوده به اتباع خود حق آن را بدهد که نسبت به اینها هتك حرمت روا دارند؟!! ارتداد نیز شبیه به اینها و جرمی‌به مراتب قبیح تر از اینهاست، خود یك بغاوت است، و راه را برای بغاوت باز می‌کند، افراد ساده لوح و مغرض را به بغاوت تشویق می‌کند.

جناب محقق نسب به من بگوید: کسیکه در امریکا از خدمت عسکری فرار کند جزایش چیست؟ چرا باید به زندان محکوم شود؟ چرا عمل او را در روشنائی آزادی فکر، عقیده و عمل توجیه نمی‌کنید؟ کسیکه بیرق امریکا را به آتش بکشد و یا لگدمال کند چرا مجازات می‌شود؟ اگر کسی با این بیرق بوتهایش را پاك کند آیا کار بدی کرده است؟ به چه دلیلی؟ چرا نمی‌گویید: امریکای دیموکرات باید به این ارتداد وجهه قانونی بدهد، آزادی ارتداد را تضمین کند؟! اگر کسی در اروپا ادعاء قتل یك ملیون یهودی در هولی کاست را انکار کند چرا باید زندانی شود؟ مگر اظهار نظر در مورد یك قضیه تاریخی جرم است؟

به من بگویید: کسیکه از تأدیه مالیه در جامعه اروپايي و امریکايي انکار کند جزای او چیست؟ چرا باید مجازات شود، چرا کار او را به

استناد آزادی توجیه نمی‌کنید؟ چرا یك قاچاقبر که جرمش تنها عدم تأدیه محصول گمرك است و از طریق غیر قانونی اموالی را صادر و وارد کرده است مجازات گردیده به زندان کشانده می‌شود و حتی دارائی هایش مصادره می‌شود؟ مگر طبق منطق محقق نسب بهتر نیست بگویند: چنین ارتدادی را آزاد بگذارید و به آن صبغه قانونی بدهید؟!!

این آقایون نمی‌دانند که دین عقیده مجرد نیست، انکار از آن تنها انکار از یك عقیده نیست، دین یك نظام است، یك ایدیولوژی توأم با سیستم خاص سیاسی، اجتماعی و اقتصادی است، انکار از زکات چون انکار از تأدیه مالیه و محصول گمرك به یك نظام است، ارتداد در جامعه اسلامی چون بغاوت از یك نظام است، چون سر کشی از قوانین حاکم بر جامعه است، چون مخالفت با قانون اساسی کشور است، اگر دین نظریه محض می‌بود و کاری به نظام اجتماعی نمی‌داشت، و انکار از آن پیآمد های خطرناکی به جامعه تحویل نمی‌داد، در آن صورت شما حق داشتید بگویید که چرا اختلاف با یك مفکوره جرم قابل مجازات پنداشته می‌شود. شما باید به این متوجه باشید که از دیدگاه اسلام معامله با کافر و مرتد از هم فرق دارد، کافر اهل کتاب می‌تواند با حفظ عقیده خود، با وجود اختلاف شدید فکری با مسلمانان، در جامعه اسلامی زندگی نموده، جان و مال و عزت و آبرویش مثل هر مسلمانی مصون باشد، هر تجاوزی بر او چون تجاوز بر هر تبعه مسلمان جامعه اسلامی تلقی می‌شود. ما به کافر می‌توانیم بگوییم (لَكُمۡ دِينُكُمۡ وَلِيَ دِينِ)، ولی مرتد یك باغیست، باغی از نظام، با بغاوت خود دیگران را به بغاوت می‌کشد، تو اگر بیرق امریکا را به آتش می‌کشی حکم قوانین امریکا بر تو تطبیق نمی‌شود ولی بر یك امریکایي تطبیق می‌شود، تو را مجرم نمی‌خوانند، دشمن می‌خوانند ولی امریکایي را مجرم می‌شمارند و مستحق مجازات قانونی.

از شما می‌پرسم اگر کسی در جاده های مزدحم لندن و پاریس از

قوانین ترافیك عدول نموده باعث حادثه خطرناك ترافیکی گردیده تلفات مالی و جانی را باعث شود، آیا این شخص مستحق مجازات است؟ چرا او را سزاوار مجازات می‌خوانید؟ اگر کسی در یك جامعه مذهبی از خدا انکار کند و انکار او جامعه را به تشنج بکشد، درگیریهايي را باعث شود، به بغاوت از نظام منتج شود، آیا چنین کاری اهمیتش به اندازه تصادم ترافیکی در یك جاده مزدحم نیست؟! مگر عواقب چنین کاری به مراتب خطرناکتر از یك حادثه ترافیکی نیست؟ آیا شما حق دارید بگویید: در جاده های کابل در سمت چپ رانندگی می‌کنم و در جاده های پاکستان در سمت راست؟ اگر مخالفت با این نوع ضوابط در یك جامعه را جرم تلقی می‌کنید، مخالفت با باور های یك جامعه دینی را چگونه جرم نمی‌خوانید؟ دفاع از ارتداد در واقع دفاع از بغاوت در یك جامعه قانونمند و مورد تأیید اکثریت اتباع آن جامعه است، هیچ انسان شریف و عاقلی از چنین بغاوتی دفاع و حمایت نمی‌کند.

تو که نمی‌توانی به امریکايي ها بگويي بر اهالی بی دفاع، بی گناه، و غیر محارب، به بهانه این که مخالفین نظام دست نشانده تان را پناه داده اند، بمباری نکنید، غیر نظامیان را با این همه بی رحمیو قساوت به قتل نرسانید، مردم را در انتخاب راه و دوست و دشمن شان آزاد بگذارید، چگونه جسارت نموده ای و خواهان آزادی ارتداد و قانونمند شدن آن در جامعه اسلامی شده ای؟ آیا پیشنهادت برای تضمین آینده خودت و رفقایت هست یا برای تضمین آینده هر مخالف هر نظام؟! من با اشغال کشورم به دست نیروهای صلیبی مخالفم، به آنها می‌گویم نه دین و نظام تان را می‌پذیرم و نه سلطه و سیطره تان را، تا زمانیکه شما کشورم را اشغال کرده اید با شما می‌جنگم، آیا این حق را به من می‌دهید؟ آیا موضع مرا معقول و درست می‌خوانید؟ آیا حاضرید به امریکايي ها بگویید: چه حقی دارید که از آن گوشه دیگر دنیا آمده اید، کشور ما را اشغال نموده اید و حکومتی را بر ما تحمیل نموده و کسانی را که به

اراده شما تسلیم نمی‌شوند، باغی و مجرم و مستحق بستن و کشتن شمرده، و خانه های شان را بمبارد می‌کنید؟! اگر جرأت نوشتن این حرفها را ندارید، و هیچگاهی این جسارت را مرتکب نمی‌شوید که بگویید: اختلاف با حضور نیروهای بیگانه در افغانستان و جنگ با نیروهایی که به هدف جنگ آمده؛ اگر واجب دینی هر افغان نباشد علی الاقل حق مسلم هر افغان است؟ منطق جناب شما که ایجاب این حرفها را دارد، ولی چرا بر قانونی شدن ارتداد ترکیز دارید و توأم با آن مخالفین اشغال افغانستان بدست نیروهای اجنبی را محکوم می‌کنید، این تناقض را چگونه توجیه کنیم؟ از نظر شما تنها ارتداد و بغاوت از اسلام باید قانونی شود نه بغاوتی دیگر!!

محقق نسب ادعاء می‌کند که در قرآن هیچ جزائی برای مرتد تعیین نشده است!! این ادعاء او نشان می‌دهد که قرآن را با دقت لازم نخوانده و معلوماتش خیلی ناقص است!! من دو مورد را در برابر ایشان می‌گذارم تا بداند که مطالعه او در قرآن تا چه پیمانه ای سطحی و عامیانه است، قرآن در مورد مرتدی که بر ارتدادش اعتراف نمی‌کند، می‌فرماید:

يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٤﴾ التوبة

به نام خدا سوگند می‌خورند که (حرفهای کفر آمیز) نگفته اند، در حالی‌که یقیناً حرف کفر آمیز گفته اند و پس از اسلام شان کافر شده اند، و قصدی داشتند که به آن نائل نشدند، و بدگویی نکردند مگر پس از آن که خدا و پیامبرش از عنایت خود آنانرا بهره مند ساخت، پس اگر توبه کنند برای شان بهتر باشد و اگر رو برگردانند، خداوند به عذاب دردناك

دنیا و آخرت تعذیب شان خواهد کرد، و در روی زمین هیچ یار و یاوری نخواهند داشت.

مدافعان ارتداد باید بگویند که معنی عذاب دردناك در دنیا چیست؟! اگر جزای منافق منکر از ارتدادش چنین باشد جزای مرتد مصر بر ارتدادش چه خواهد بود؟!!

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِئَتَيْنِ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ﴿٨٨﴾ وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّى يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٨٩﴾ النساء

پس شما را چه شده که در باره منافقین دو گروه شده اید؟ در حالی که خداوند آنانرا بنابر عملکردهای شان سرنگون ساخته، آیا می‌خواهید کسی را هدایت کنید که خداوند گمراهش کرده؟ و کسی را که خدا گمراه کند هیچ راهی برای هدایتش نخواهی یافت، این را می‌پسندند که شما نیز چون ایشان کافر گردیده و همه یکسان شوید، پس تا زمانیکه در راه خدا هجرت نکنند هیچ دوستی از ایشان نگیرید، و اگر اعراض کردند پس در هر جایی که ایشان را یافتید، دستگیر نموده به قتل برسانید، و هیچ یار و یاوری از ایشان نگیرید.

به حامیان آزادی ارتداد می‌گوییم: این آیه جزای کسی را بیان می‌کند که با وجود ادعاء ایمان در کنار کفار و تحت سلطه آنان بسر می‌برد، از هجرت در راه خدا خودداری می‌ورزند، سعی می‌کنند مسلمانان نیز چون ایشان به دشمن تسلیم شوند و به سازش تن دهند، تا در آن صورت همه یکسان گردیده از اعتراض مؤمنان مخلص رهایی یابند، اگر قرآن جزای اینها را چنان دردناك قرار داده که در هر جایی مورد تعقیب قرار گرفته، دستگیر و کشته

شوند، جزای کسی که بر ارتداد خود مصر است چه خواهد بود؟ آیا برای انسان عاقل این اشاره ها کافی نیست؟

اگر محقق نسب ادعاء می‌کرد که چگونگی تعذیب مرتد در قرآن مشخص نشده، با آن که او را مستحق مجازات شدید دردناك می‌خواند ما اعتراضی نداشتیم، ولی او ارتداد را جرم قابل تعقیب و تعذیب نمی‌خواند، و ادعاء آزادی ارتداد از دیدگاه قرآن را دارد. او از این بی اطلاع است که قرآن در خیلی از موارد بر کلیات اکتفاء نموده و شرح و تفصیل آن در احادیث صورت گرفته، کیفیت نماز، تعداد رکعت های نمازهای پنجگانه، مقدار زکات و خمس و عشر و تفصیلات آن در احادیث توضیح شده است، پیامبر علیه السلام آن را از اشاره های قرآن فهمیده و برای ما توضیح داده است، اگر این موضوع را به کسانی چون محقق نسب بگذاریم شاید بگویند: در قرآن چگونگی نماز، اوقات و تعداد رکعتهای آن توضیح نشده، به صوابدید ما گذاشته شده، مانعی ندارد که چگونه آن را اداء می‌کنیم، چه وخت، و چند رکعت و در قیام و رکوع و سجود آن چه می‌گوییم!!

عدم مجازات مرتد در زمان حیات پیامبر علیه السلام را نمی‌توان به عنوان تبرئه مرتد و آزادی ارتداد تعبیر کرد، کسانی‌که در زمان حیات پیامبر علیه السلام مرتد شده اند یا از مدینه فرار کرده اند و به دشمن پناه برده اند، و یا در اثنای استنطاق از ارتداد انکار کرده اند، استدلال جناب محقق نسب در صورتی وارد پنداشته می‌شد که پیامبر علیه السلام مرتدی را با وجود اعتراف به ارتداد مجازات نکرده باشد، در حالی‌که چنین موردی اصلاً اتفاق نیفتاده.

تقسیم بندی ارتداد به دو نوع ارتداد فطری و ملی که محقق نسب به آن اشاره کرده است، تقسیم بندی بی بنیاد و واهیست و هیچ ارزش دینی و علمی ندارد، ایمان و کفر مفاهیمی نیستند که به نسب انسان ارتباطی داشته باشد و از روی آن سنجیده شود، مؤمن کسی است که

عقلاً و به اختیار خود معتقدات اسلامی را پذیرفته و به آن ایمان آورده است، هر چند پدر و مادر و آباء و اجدادش همه کافر باشند، و کافر کسی است که به این معتقدات بی باور است و از آن انکار می‌کند، و مرتد کسی است که پس از اظهار ایمان به این معتقدات به کفر قبلی اش برگشته و از مبانی اعتقادی اسلام انکار کرده است، اسلام برای تمامی اینها فقط اختیار، عقل و بلوغ را شرط قرار داده است، اسلام معتقد است که هر طفلی با فطرت سالمش مسلمان به دنیا می‌آید هر چند پدر و مادرش یهودی و مسیحی و مشرك باشد، این پدر و مادر است که او را یهودی و نصرانی و مجوسی می‌سازد.

این حرف ها نیز هیچ ارزش علمی ندارد که ارتداد در قرآن و ارتداد در روایت متفاوت اند!! روایت از نظر اسلام حیثیت شرح و تفسیر آیت را دارد نه چیزی بیشتر از آن، اصل قرآن است و روایات صحیح شرح و تفسیر آن، روایتی که با قرآن نخواند باید آن را به دیوار کوبید، ممکن نیست روایتی صحیح باشد و حرف مغایر قرآن در آن یافت شود.

محقق نسب بیش از آن که به اثبات ادعاء خود اهتمام داشته و دلائلی ارائه کند، به تاخت و تاز بر روضه خوانها، واعظ ها و ملا ها ترکیز نموده، و با مورد و بی مورد بر آنان تاخته است. مسئله خمس و زکات را به نحوی به بحث کشیده است که از آن وسیله تبلیغاتی علیه اینها درست کند، می‌گوید: اکثر فقیهان یا مراجع تقلید حوصله تحقیق و بررسی را ندارند و تعداد زیاد شان، استعداد و توانائی کافی را هم ندارند بلکه صرفا به منظور جمع آوری خمس و وجوه شرعی دیگر خود را به عنوان مجتهد و مرجع تقلید اعلام می‌نمایند...

به جناب ایشان می‌گوییم:

- تأدیه خمس، عشر و زکات تکلیف شرعی است، که دولت اسلامی مکلف به جمع آوری آن بوده و در موارد مشخص آن که قرآن تعیین نموده به مصرف می‌رسد، قرآن هشت مورد مصرف این وجوه شرعی را

مشخص کرده است و می‌فرماید:

﴿إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝٦٠﴾ التوبة

جز این نیست که صدقات برای فقراء، مساکین، مؤظفین بر آن، مؤلفة القلوب، رهايي برده ها، مقروض ها، در راه جهاد، و مسافرین بوده، فریضه ای الهی است، و خداوند دانای باحکمت است.

به ایشان می‌گوییم که نه جمع آوری زکات و عشر وظیفه فقیهان و مراجع تقلید است و نه در زمره موارد مصارف آن اشاره به ایشان شده است، قرآن موارد مصرف زکات را در این آیه مشخص ساخته و در هشت مورد فوق خلاصه کرده است، کسیکه آن را حق مجتهد و مرجع می‌خواند سخنی خلاف قرآن گفته است. نه در قرآن و نه در روایات اصطلاحاتی چون مرجع تقلید، مجتهد، آیة الله العظمی، حجت الاسلام و المسلمین وجود ندارد و نه سهمی برای آنان در زکات و صدقات. این اصطلاحات قرنها بعد از صدر اسلام اختراع شده است.

- این را نیز به ایشان تذکر دهیم که پیامبر علیه السلام استفاده از زکات و صدقات را برای اهل بیت خود ممنوع قرار داده، و با این اقدام حکیمانه خود جلو آن را برای همیش گرفته است که کسی به عنوان ارتباط نسبی با اهل بیت از دین دکانی برای خود درست کند و زکات و صدقات را حق خود بشمارد. همانگونه که در میان یهود قبیله ای بنام لاویها به میان آمد که هیچ کاری جز خدمت معبد نداشته، از این امتیاز بهره مند اند که صدقات و قربانی ها به ایشان تعلق می‌گیرد، در اسلام نه چنین معبدی وجود دارد و نه حقی برای خادم معبد، مسجد خانه خدا و خانه مشترك تمامی مسلمانان بوده امام و مؤذن آن نیز باید در برابر اذان و امامت خود مزد نگیرد. پیامبر علیه السلام با این اقدام

حکیمانه خود جلو ایجاد فرقه شبیه لاویها در اسلام را گرفت. هر کی قبیله یا فرقه ای دارای امتیازات خاص مذهبی می‌سازد و سهمی در صدقات برای آن ادعاء می‌کند، جعلکار است، در دین دستکاری کرده و از آن دکانی برای خود ساخته است، این بایبل محرف است که حق خدا را به خادم معبد می‌سپارد در حالی‌که قرآن آن را حق فقیر و مسکین می‌خواند.

- این را نیز باید به ایشان تذکر داد که اگر حکومت اسلامی وجود نداشت و قابل اعتماد نبود، و یا به اصل جمع آوری زکات و مصرف آن در موارد شرعی اش باور و التزامی‌نداشت، مسلمانان باید زکات و صدقات شان را خود و یا از طریق شخصیتها، اداره ها و تنظیمهای مورد اعتماد شان در موارد فوق مصرف کنند. در صورتیکه حقیقت امر از این قرار است چه مجالی برای اعتراض باقی می‌ماند؟
- مگر نمی‌دانید که قرآن علماء و مشایخ اهل کتاب (احبار و رهبان) را به این دلیل شدیداً محکوم می‌کند که از دین دامی‌ساخته بودند و از مذهب دکانی، عوام را می‌فریفتند و مال شان را به نام خدا به کیسه خود می‌زدند، مگر این آیه قرآن را نخوانده اید که در باره آنان فی فرماید:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلاَ يُنفِقُونَهَا فِى سبِيلِ اللّهِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾ التوبة

ای مؤمنان! بیشتر علماء و مشایخ (اهل کتاب) اموال مردم را به ناحق می‌خورند و از راه خدا باز می‌دارند، و آنان که سیم و زر کنز نموده و در راه خدا انفاق نمی‌کنند، پس به عذاب دردناك بشارت شان ده.

مشاهده می‌کنید که قرآن این گروه را دشمن اصلی دین و مانع

عمده در راه خدا می‌شمارد و مستحق عذاب دردناك الهی!! حامیان ارتداد نباید دین فروشان را بحساب دینداران بگیرند و جرم آنانرا به پای دین حساب کنند. دین حامی مظلومان و مستضعفان و پاسدار حقوق آنان و دشمن مستکبرین و مترفین است، و برای نجات مستضعفین از سلطه آنان آمده است. دینی که در خدمت ستمگران باشد، دین محرف و مردود است، و دینداری که دین را وسیله تخدعه مردم بسازد دشمن خدا و دین است.

هدف محقق نسب از تمام زحمتی که در تهیه این مقاله متحمل شده است فقط یك مطلب است و آن این که باید ارتداد قانونی شود!! سعی کرده این را به استناد قرآن ثابت کند، مقاله اش را نیز به نام ارتداد از دیدگاه قرآن نام گذاشته است، روایات را قابل استناد نشمرده، آراء فقهاء را نیز قابل اعتناء نخوانده، به چند فقره چند آیه استناد کرده و فتوی داده که از دیدگاه قرآن، ارتداد جرم قابل مجازات نبوده، باید به آن وجهه قانونی داده شود!! کاش او در موقعیت دادن فتوی بود و ای کاش او در استنادش بر آیات نیز با دقت لازم عمل می‌کرد، یقیناً که استناد او بر آیات شبیه به استناد کسی است که می‌گوید: در قرآن آمده است: لَا تَقۡرَبُواْ ٱلصَّلَوٰةَ: به نماز نزدیك مشوید، فَوَيۡلٞ لِّلۡمُصَلِّينَ: پس وای بر حال نماز گزاران..

به حامیان آزادی ارتداد، باید گفت: لازم است پای تان را به اندازه گلیم تان دراز کنید، با مطالعه چند کتاب پاره ای گمان نکنید که همه چیز را فهمیده اید، و حال قادر به دادن فتوی شده اید، ما مخالف آن نیستیم که شما به مرحله مفتی ها برسید، ولی مفتی شدن شرائط خود را دارد، همانگونه که داکتر و انجنیر شدن شرائطی دارد. در مورد چگونگی تعذیب دردناك مرتد باید به کسانی رجوع کرد که از قرآن و حدیث آگاهی دارند، مفتی های جسور بی خبر از قرآن و حدیث نباید جسارت صدور فتواهای ناشیانه را بکنند، اتکاء بر حمایت نیروهای

بیگانه نباید آنانرا به حدی جسور سازد که معتقدات مردم شان را به استهزاء بگیرند!

ارتداد در افغانستان و دفاع از آن بطور علنی و از طریق رسانه های خبری، را نمی‌توان به عنوان پدیده جدا از حالتی تعریف کرد که اشغال کشور توسط نیروهای اجنبی ایجاد کرده است، اشغالگران اسلام را به عنوان مانع اصلی در راه سیطره کامل بر افغانستان شناخته اند، روسها در برابر اسلام بر ماتریالیزم ترکیز داشتند و امریکايي ها بر سیکولریزم، هر دو ارتداد را تشویق می‌کردند، تفاوت در این است که روسها به بیزاری از مذهب و خدا ستیزی دعوت می‌کردند ولی امریکايي ها به مسیحیت مسخ شده ای دعوت می‌کنند که هر کاری در آن جائز است، کفاره تمامی گناهان را مسیح با قربانی خود داده است، محبان مسیح مطمئن باشند که در برابر هیچ گناهی مواخذه نخواهند شد!! مگر برای جسارت بر گناه مشوق بهتر از این را سراغ دارید؟ کسانی که به سوی ماتریالیزم روسی می‌رفتند اگر مذهب نداشتند، مسلك و شعار داشتند، برای این مسلك و شعارهای شان حاضر بودند علیه ملت و مردم خود بجنگند، ولی آنان که به دام مسیحیت می‌افتند، شعار شان آزادی از تمامی قیدهاست، حلال و حرام و خوب و بدی را نمی‌شناسند، به هیچ چیزی مقدس باور ندارند، برای هیچ هدفی حاضر به قربانی نیستند!! از نظر آنان هر کاری به شمول ارتداد را باید آزاد گذاشت، روابط جنسی باید آزاد گذاشته شود و محدود به روابط مشروع و قانونی نباشد، شراب، قمار، سود، احتکار، و هر آنچه مذهب حرام قرار داده است باید جائز شمرده شود!! ای کاش اینها پس از مطالعه بایبل به مسیحیت رو می‌آوردند و مرتد می‌شدند، آنها نخست مسیحی می‌شوند بعد اگر فرصت یافتند بایبل را نیز می‌بوسند، بایبل مجموعه ای از قصه های مضحك و بیهوده ای است که هیچ انسان عاقلی آن را به عنوان کتاب مقدس نخواهد پذیرفت. نسل جدید اروپا و امریکا راه بغاوت از بایبل،

کلیسا و پاپ را برگزیده اند، و تصوری را که بایبل از خدا ارائه کرده است نمی‌پذیرند، اینها حق بجانب اند، چنین تصوری را هیچ انسانی عاقل نمی‌پذیرد، بایبل به خدایان سه گانه باور دارد، خدا را شبیه انسان می‌خواند، می‌گوید خدا و یا فرزندش در چهره مسیح به زمین آمد، از مریم تولد شد، طفل بود به جوانی رسید، به صلیب کشیده شد، بر دست و پایش میخ ها کوبیده شد، بر پشت و پهلویش تازیانه خورد، کشته شد، دوباره زنده شد؛ و این همه برای آن که خون او کفاره گناهان تمامی مسیحیان باشد!! عجیب است اگر افغان های مرتد؛ اسلام عزیز را بر چنین مذهبی تعویض کنند!! به ایشان می‌گوییم: اگر قاضی ای مجرمی را معاف کند و بی‌گناهی را مجازات نماید، و یا یکی را به خاطر دیگری مکافات یا مجازات کند، آیا او را بی انصاف و ظالم نمی‌خوانید؟ چگونه این بی عدالتی را به خدا نسبت می‌دهند؟ بایبل خدا را چون قاضی غیر عادل می‌شمارد!! مگر ممکن است خدای عادل به این خاطر به کشته شدن یگانه فرزند و تعذیب و شکنجه اش رضایت داده است تا خون او کفاره ای برای تمامی مسیحیان باشد؟!! مگر چنین قضاوتی سخت ظالمانه و مغایر عدالت نیست؟

امریکا می‌خواهد در مقابله با اسلام (به اصطلاح آنان بنیاد گرایی اسلامی) تمامی افراد و گروههای مرتد را استخدام کند، اگر در کابینه فعلی سهم قابل ملاحظه ای به کمونستها داده شده؛ دلیل آن همین است، درامه ارتداد عبدالرحمن پنجشیری، اعتراف معلنش، دستگیری اش، عکس العمل فوری و جدی جورج بش، تونی بلیر، پاپ و دیگران، رهایی بلا تأخیرش و اعزامش به ایتالیا؛ برای آن بود تا به افغان هایی که مرتد شده اند و به مسیحیت رو آورده اند، ولی از بیم عکس العمل مردم ارتداد شان را اظهار نمی‌کنند؛ اطمئنان بدهند که اکنون افغانستان در اختیار رفقای شماست، حکومت و زمامدارانش یا چون شما اند و یا در خدمت شما، هیچ کسی نمی‌تواند شما را به جرم ارتداد محاکمه کند،

ارتداد در افغانستان پدیده ایست که به ستراتیژی دراز مدت نیروهای صلیبی در مقابله با اسلام گره خورده است، تبلیغات به حمایت از ارتداد نیز جزء این ستراتیژی است، غرب بیداری امت اسلامی را تهدید جدی به منافع استعماری خود می‌شمارد، آنها حاضر نیستند بساط سلطه چند صد ساله سیاسی، نظامی و اقتصاد شان بر کشور های اسلامی برچیده شود، برای دوام وضع موجود و جلوگیری از قیامهای آزادیخواهانه با تمام نیرو و توان خود وارد معرکه شده، امت اسلامی هم از لحاظ فکری و اخلاق مورد هجوم گسترده غرب قرار گرفته و هم از لحاظ نظامی، هجوم بر افغانستان و عراق و اصرار بر ادامه جنگ از همین تصمیم شوم و از همین ستراتیژی خبیث مایه می‌گیرد. والسلام علی من اتبع الهدی حکمتیار

١٣٨٥\٤\٢٥

پر لبنان د صهیونستي رژیم برید

پر لبنان د صهیونستانو برید د صلیبي ځواکونو ځلورمه جګړه ده چي د مسلمانانو او اسلامي امت په ضد ئې پیل کړې، پر افغانستان برید د دې جګړي پیلامه وه، ټول اسلامي امت ته په کار ده چي جهاد ته ملا وتړي او په ګډه او هر ځای کي د دښمن مقابله وکړي، که دا کار ونه کړي نو همداسي به یو په بل پسي پر اسلامي هېوادونو بریدونه کېږي، دښمن په کابل، بغداد او لبنان اکتفاء نه کوي، پر لبنان د صهیونستانو برید وروستی برید مه ګڼئ، دښمن د ټول اسلامي امت په اړه خطرناك او شوم عزائم لري.

که د اسلامي امت بې همتو واکدارانو پر افغانستان او عراق د صلیبي ځواکونو د یرغل مرسته نه وی کړې، که د امریکا پر ځای له هغه

الله تعالی وېربېدلي وی چې د عرش مالك او د زمکې او آسمانونو ټولواك دئ، که ئې د مظلومو افغانانو او عراقیانو مرسته نه شوی کولی لږ تر لږه ئې د دوی په ضد د ظالم ملګرتیا نه وی کړې، نو نن به ئې د لبنان د فاجعې ننداره نه کوله، د اسلامي امت په واکمنانو کې داسې یو څوك هم راپیدا نه شو چې د وینزویلا او شمالي کوریا د جمهورو رئیسانو په څېر د امریکا په وړاندې د غیرت او شهامت خبره وکړي!! هر یو ئې د خپل اقتدار په غم کې او خپله بقاء د پردیو په حمایت کې لټوي!! دا څکه چې پر خپلو ولسونو د پردیو په زور تپل شوي او له خپلو ملتونو وېرېږي!! هغه چارواکي به الله تعالی او خپل ولس ته څه ځواب وایي چې په عراق او افغانستان کې ئې نه یوازې د امریکایانو ملګرتیا وکړه بلکې په دې ملګرتیا ئې افتخار کاوو او ویل ئې چې داسې ملګرتیا ته په هر ځای کې تیار یو!! چا چې افغاني او عراقي مجاهدینو ته تروریستان ویل نن په کومو سترګو لبنانیانو ته مبارزین وایي؟!! دوی خو پر لبنان روان برید کې له اسرائیل او امریکا سره په جرم کې شریك دي، د دوی سیاستونو دښمن ته پر اسلامي ملکونو د بریدونو جرأت ورکړی، دا دوی وو چې خپلو پلوي ډلو ته ئې وویل: د سنیانو په ضد جنګ کې له صلیبي ځواکونو سره ملګري شئ!! دا اوس اوس د دوی پلوي ډلې په افغانستان او عراق کې د مسلمانانو په ضد په ټولو جګړو کې د امریکایانو تر قومندې لاندې برخه اخلي!! په عراق کې د شیعه او سني جنګ د دوی ملګرو؛ د دښمن په وینا او د هغه په ګټه پیل کړی، د بدر او مهدی لښکري د دې پر ځای چې د امریکایانو او انګرېزانو مقابله وکړي خپلې وسلې ئې دښمن ته وسپارلې، دا همغه خلك دي چې په عراق کې له لبنانیانو د دروغجنې دفاع په نامه په ریاکارۍ سره کفنونه پر سر تړي او مظاهرې کوي، خو پر کربلا او نجف ئې د امریکایي بیرغ رپېدل ومنل، همغه دي چې نن د عراق او افغانستان په فوځ او پولیس کې شامل شوي او د مسلمانانو په ضد جنګېږي. د ځینو تورمخو پر تور زړه د کرکجن تعصب داسې

پرېږه توره پرده خوره ده چي د سنيانو په ضد حتى له (شيطان بزرگ) او يهودانو سره هم ملګرتيا ته چمتو دي!! دوی ته د شيعه وينه وينه ښکاري او د سني وينه اوبه!!

د لبنان جنوب ته د اسرائيلو لس زره فوځ ننوتی، خو د افغانستان په هلمند او ارزګان کي له اوه اونيو رادېخوا د امريکا تر مشرۍ لاندي د اشغالګرو ځواکونو تر لس زره زيات فوځ د مظلومو افغانانو په بې رحمانه وژنو لګيا دئ او تر اوسه ئې د دوی د اعتراف له مخي يولس سوه افغانان وژلي!! په نوزاد کي ئې نژدې درې سوه ښاريان ووژل، خو موږ نه له تهرانه د دغو مظلومو افغانانو په اړه د خواخوږۍ غږ واورېدو او نه له اسلام آباده!!

موږ د خپلو مسلمانو لبناني وروڼو په نسبت همدومره خوا خوږي لرو لکه د فلسطينيانو، عراقيانو او کشميريانو په نسبت چي ئې لرو، پر لبنان د صهيونستانو بريد همداسي غندو لکه پر افغانستان او عراق د صليبي ځواکونو بريد، که ايران افغانانو ته لار ورکړي نو دوی دې ته هم تيار دي چي عراق او لبنان ته د جنګ لپاره ولاړ شي، کوم امکانات او وسائل چي د حزب الله په واك کي ورکړی شوي که د دې سلمه برخه د افغان مجاهدينو په واك کي وی نو نه به امريکا تر ننه په افغانستان کي پاته وه او نه به صهيونستانو پر لبنان د بريد جرأت کړی وو.

هغه خلك چي پر لبنان د صهيونستانو د يرغل په خلاف د اسلامي ملکونو عکس العمل سوړ ګڼي او شکايت ترې لري، بايد پوه شي چي افغانان له دوی او له ټولو هغو واکمنانو تر دې زيات شکايت لري چي د دوی اسلامي جهاد ته د تروريزم نوم ورکوي او د دوی په خلاف ئې د اسلام له دښمنانو سره لاس يو کړی!! الله تعالی حتماً هغه چا ته سزا ورکوي چي له مظلوم د دفاع پر ځای له ظالم سره ملګرتيا کوي، الله تعالی به حتماً هغو ملکونو ته سزا ورکوي چي پرون د مظلومو افغانانو او عراقيانو په ضد له امريکايانو سره ملګري شول او نن پر لبنان د بريد

له غندني ډډه کوي.

لبنانيانو ته زموږ توصيه دا ده چي پر خپل خدای توکل وکړئ، مقاومت ته ملا وتړئ، د عراقي او افغاني مجاهدينو په څېر د دښمن مقابله وکړئ، د زرقاوي شهيد په څېر بااېمانه مشران ځان ته غوره کړئ، له ګاونډيو او په دوی پوري له تړلو ډلو هيڅ طمعه مه کوئ، ګاونډيان مو د آزادي غوښتونکو نه بلکي د خپلو غلامانو مرسته کوي، هغه چا ته وسلې او پيسې ورکوي او جنګوي ئې چي د دوی د ګټو لپاره د خپل ولس او ملت ګټې قرباني کړي. همت وکړئ!! إن شاء الله تاسو کولی شئ دښمن ته ماته ورکړئ، څوك چي نن او د اسرائيلي فوځونو په شتون کي د اوربند خبري کوي، پر هغوی باور مه کوئ، له هغوی وپوښتئ چي نو پرون او هغه مهال چي صهيونستانو پر لبنان يرغل نه وو کړی ولي مو د جنګ خبري کولې؟!! ولي مو صهيونستانو ته د لوی بريد بهانه په لاس ورکړه؟!! دوی خو تر پرونه د عراقي مجاهدينو په ضد دا تبليغات کول چي په خپلو بريدونو سره بهرنيو ځواکونو ته په عراق کي د مزيد پاته کېدو پلمه په لاس ورکوي، اوس بايد نورو ته هم دا حق ورکړي چي ووايي: صهيونستان د يوه سازش په نتيجه کي لبنان ته ننوتي او په دې سازش کي هغه کسان لاس لري چي دوه اسرائيليان ئې په اسارت نيولي وو او همدا پر لبنان د يرغل سبب شو!! چا چي د نيويارك او واشنګټن عمليات تروريستي عمليات ګڼل او له امريکايانو سره ئې خواخوږي اعلانوله، نه پوهېږو چي اوس څنګه د حزب الله عمليات او د اسرائيلو پر ښارونو راکټي بريدونه تروريستي عمليات نه ګڼي!! چا چي د امريکايانو د خوشحالولو لپاره مسلمان مجاهدين نيول او دښمن ته ئې لاس تړلي سپارل، د دوی کورنۍ ئې له خپل هېواد ايستلې، بنديزونه ئې پرې لګول، حسابونه ئې ورته منجمد کول، اوس دې د خپلې ګناه سزا ګاللو ته چمتو شي، د امنيت د شورى له لوري تحريمونو ته دي تيار شي!! دا د مالك الملك خدای نه بدلېدونکی سنت دئ چي د ظالم ملګري ته به

د همدې ظالم په لاس سزا ورکوي!!

دا د ټول اسلامي امت فريضه ده چي په فلسطين، افغانستان، عراق او لبنان کې د مسلمانو مجاهدينو مرسته وکړي، په جهاد کې عملاً برخه واخلي، په ژبه، قلم، مال او نفس سره د دوی ملاتړ او ملګرتيا وکړي، الله تعالى به له هيچا په دې ستر او عام جهاد کې د برخي نه اخيستلو هيڅ بهانه او مات ګوډ عذر قبول نه کړي. اسلامي امت ته اطمئنان ورکوو چي امريکا به إن شاء الله په افغانستان او عراق کې له ماتي سره مخامخ او د شوروي اتحاد په برخليك به اخته کېږي او د دوی بړېڅي او لاس پوڅي صهيونستان به د لبنان او فلسطين پرېښودو ته اړ کېږي، إن شاء الله دا پېړۍ د اسلامي امت د تېر مجد او عظمت د اعادې او د لوی او سرلوړي اسلامي خلافت د تأسيس پېړۍ ده، مسلمانان ويښ شوي او نور نو له دې زيات د پرديو اسارت او غلامي نه شي زغملی.ژوندي دي وي مجاهدين، رپانده دي وي د اسلام بيرغ.

حکمتيار

افغانستان

۱۳۸۵\۵\۱۵

د لبنان اوربند

لکه څنګه چي پر لبنان د اسرائيلو بريد د نړۍ والو لپاره ناڅاپي وو همدا راز هلته داسي ژر اوربند، پر اوربند د ټولو اړخونو توافق او د لبنان په جنوب کې د ملګرو ملتونو د سوله ساتو ځواکونو ځای پر ځای کېدا؛ د انتظار خلاف او ناڅاپي کار وو. د دې ناڅاپي جنګ او د داسي ژر ختمېدو په اړه ئې څو خبري د پام وړ دي:

- دا جنګ چا پيل کړ؟ او بريا د چا په برخه شوه؟ اوربند او د لبنان په جنوب کې د بهرنيو ځواکونو ځای پر ځای کېدل د چا په ګټه دي؟

● اسرائیل وایي چي د دوی جنګ له ایران او سوریې سره وو، حقیقت څه دئ؟

● آیا د اسرائیل پر سرحدي ښارونو د څلورو زرو میزایلونو وېشتل، د حزب الله بریا ګڼل کېدی شي؟

● ایراني چارواکو ولې ګیله کوله چي د اسلامي امت عکس العمل سوړ وو؟ آیا تهران د دې ګیلې حق لري؟ د دې سوړ غبرګون وجه څه وه؟

که د لبنان پېښو ته لږ ځیر شو، سوابق ئې او داسي ژر د یوه پراخ جنګ پیلېدل په پام کي ولرو نو دا نتائج ترلاسه کولی شو چي:

● تل ابیب د جنګ لپاره پوره تیاری درلود، له دې خبر وو چي حزب الله ته په ډېر شمېر کي میزایلونه ورکړی شوي او د لا زیاتو وسائلو د لېږلو لړۍ په سرعت سره روانه ده، د جګړي د پیلولو لپاره مناسب وخت ته منتظر او د بهانې په لټه کي وو، د حزب الله لخوا د دوو اسرائیلیانو تښتوني دا پلمه په لاس ورکړه، دې اختطاف اسرائیلي چارواکو ته دا شرائط برابر کړل چي نه یوازي د خپل ولس ملاتړ ترلاسه کړي بلکي د خپلو خواخوږو او بې طرفو هېوادونو حمایت هم جلب کړي، پړه پر حزب الله واچوي او عکس العمل د اسرائیلیانو حق وګڼي!!

● اسرائیلي چارواکو ته دې خبري خاص اهمیت درلود چي پر لبنان د برید په وجه ئې څوك په داخل او بهر کي ملامت نه کړي، په فلسطین کي د دوی جنایات او د نړۍ والو ورځ په ورځ زیاتېدونکی عکس العمل او غندنه ورته کافي وه چي پرېنږدي پر لبنان د یرغل غندنه پرې اضافه شي.

● د اسرائیلیانو لپاره مهمه خبره دا وه چي حزب الله د لبنان له جنوبه وباسي، له لبنان سره خپل سرحد خوندي کړي، د دې سیمي اداره د هغه لبناني حکومت په لاس کي پرېوځي چي امریکایان ئې ملاتړ کوي او د دې لپاره چي د لبنان حکومت په یوازي سر د دې دندي له عهدې نه

شي وتلی نو دلته د ملګرو ملتونو کافي شمېر سوله ساتي فوځ ځای پر ځای شي. صهیونستان په دې باور دي چې دوی په جګړې کې خپلې ټولې موخې ترلاسه کړې، په خپل برید سره ئې دا سیمه له خلکو تخلیه کړه، نژدې یو ملیون خلك وتلو ته اړ شول، اسرائیلیانو غوښتل چې د دې سیمې د اوسېدونکو خوا خوږي د حزب الله په اړه له منځه ولاړه شي او وتونکي خلك د دې ستونزې پړه پر حزب الله واچوي، دا عادي خبره مه ګڼئ چې حزب الله له جګړې وروسته تر هر څه مخکې دا اعلان کوي چې بې ځایه شوو خلکو ته به تر یوه کاله د کور کرایه ورکوي، هر چا ته دا حقیقت څرګند دئ چې نه د لبنان حکومت دا مالي توان لري او نه ئې کوم سیاسي حزب، په دې کې هیڅ شك نه شته چې د دې خبرې د کولو لارښوونه د هغو ملکونو لخوا ورته شوې چې د حزب الله د تمویل ذمه واري په غاړه لري، د دغو ملکونو دا مرسته د بې دربغه سخاوت نښه نه بلکې د دوی د یوه خاص مجبوریت نښه ده، که دا کار ونه کړي د حزب الله ټغر ټولېږي او د ولس هر راز خواخوږي د تل لپاره له لاسه ورکوي. هر چا ته د دغو ملکونو د سخاوت کچه ښه معلومه ده، له فلسطینیانو د دوی د سخاوت په اړه پوښتنه وکړئ، څومره مرسته ئې ورسره کړې او څومره مهاجرینو ته ئې پناه ورکړې!!

- صهیونستان په دې وتوانېدل چې له یوې خوا د حزب الله ډېر مراکز او ډېري وسلې تخریب کړي او له بلې خوا د ملګرو ملتونو د امنیت شورى هغه ١٧٠١ نمبر پرېکړه لیك ترلاسه کړي چې سل په سلو کې د دوی په ګټه وو، د دوی ټولې غوښتنې ئې تأمین کړې، د دې پرېکړه لیك په حکم دا دئ د لبنان په جنوب کې د لبناني فوځ پنځلس زره کسیز قطعات او د دوی د مرستې لپاره د ملګرو ملتونو پنځلس زره فوځ ځای پر ځای کېږي!! په پرېکړه لیك کې له حزب الله غوښتل شوي چې پر اسرائیل له بریدونو ډډه وکړي خو اسرائیلو ته له ځانه د دفاع حق ورکړی شوی!! تل ابیب وایي چې د سوله ساتي فوځ په ترکیب کې به د هغو

هېوادونو فوځونه برخه نه اخلي چې له اسرائیل سره سیاسي اړیکې نه لري، د اندونیزیا او مالیزیا برخه اخیستل نه مني او د دې خبرې معنی دا ده چې دلته به یوازې د اروپايي هېوادونو فوځونه ځای پر ځای کېږي!!

● د پرېکړه لیك روحیه دا ده چې د لبنان پر جنوب به د لبناني حکومت سلطه قائمېږي او د دې معنی دا ده چې هلته به له څلوېښتو کلونو وروسته د چارو واګې د لبناني حکومت په لاس کې پرېوځي، د حزب الله هغه واکمني به پای ته رسي چې د سورېې د فوځ په مرسته ئې ترلاسه کړې وه، نظامی مرکزونه به ئې له منځه ځي او خپله وسله به د لبنان حکومت ته سپاري!! د لبنان د دفاع وزیر چې په دې اړه څه ویلي د پرېکړه لیك موخه او مقصد په واضح توګه بیانوي، هغه په خپلې لومړۍ مرکې کې وویل: (د لبنان ټول جنوب به د لبناني فوځ په واك کې وي، هلته به هیڅ ځای د فوځ له واکه نه وي وتلی، هلته به هیڅ وسله د فوځ له واکه بهر نه وي!!) په دې خبرې کې مبهم ټکی نه شته، دا حزب الله او بل هر چا ته واضح پیغام له ځان سره لري!! او دا همغه څه دي چې اسرائیلو غوښتل او امریکایانو د ملل متحد له لارې په لاس ورکړل!!

● د صهیونست رژیم لپاره دا ډېر ګټور اقدام وو چې په لبنان کې زیات پاته کېدو ته اړ نه شو او د داسې یوه پرېکړه لیك له ترلاسه کولو وروسته ډېر ژر له لبنان ووت، د حزب الله لپاره هم او د حزب الله دوو بهرنیو حامیانو لپاره هم تر ټولو مهمه خبره دا وه چې اسرائیلي فوځ د څه مودې لپاره په لبنان کې پاته او له هغه برخلیك سره مخامخ شوی وی چې نن ئې حامیان په عراق او افغانستان کې ورسره مخامخ دي، د سورېې او ایران له لورې حزب الله ته د ډېرو میزایلونو د ورکولو لویه او اساسي موخه دا وه چې تل ابیب او واشنګټن په یوې بلې جګړې کې راښکېل کړي او پر ایران او سورېې د دوی د برید مخه ونیسي، حزب الله وتوانېدو چې دا جګړه پیل کړي خو په دې ونه توانېدو چې اسرائیلي

فوځ په اوږد چریکي جنګ کي ښکېل کړي!!

• دې ته باید متوجه وو چي پر لبنان برید د دې لپاره نه دئ ترسره شوی چي اسرائیل ئې ونیسي، د یوه ملك د نیولو لپاره هیڅوك هم لس زره فوځ کافي نه ګڼي، امریکایانو د هلمند د نیولو لپاره لس زره فوځ دې ولایت ته ولېږو خو موفق نه شول، اسرائیل به څنګه د لبنان د نیولو په موخه دومره لږ شمېر فوځ هغه هېواد ته لېږي؟! دې ته هم باید متوجه وو چي دا د صهیونستانو هوښیاري وه چي د زیات شمېر له لېږلو او د اوږدې مودې لپاره هلته له پاته کېدو ئې ډډه وکړه، په عراق کي د امریکایانو له دې غلطۍ دوی ښه درس اخیستی وو.

• دا هم باید له پامه ونه غورځوو چي دا په عراق او افغانستان کي د مجاهدینو مقاومت وو چي لبنانیانو ته ئې د مقاومت روحیه ورکړه او په دې ئې متیقن کړل چي که د یو نیم لك مجهز امریکایي فوځ مقابله ممکن وي نو د لس زره اسرائیلي فوځ مقابله به ولې ممکن نه وي، که عراقیان او افغانان جنګېدی شي موږ ولې نه شو جنګېدی!!

• پر اسرائیلي ښارونو او کلیو د میزایلونو پرېوتل یو نوی انکشاف دئ او په خپل ځای کي اهمیت لري، خو دې ته د ستري بریا نوم ورکول هسي مبالغه ده، که دومره میزایلونه د اسرائیلو په نظامی مرکزونو ورېدلي وی، نو دا یوه بریا ګڼل کېدی شوه خو پر ښارونو راکټي بریدونو ته د بریا نوم ورکول یا د هغه چا کار کېدی شي چي له حقائقو بې خبره وي او یا د هغه چا چي د جګړي د یوه پلو د تبلیغاتي ټیم غړی وي!! موږ نه وایو چي حزب الله د دې کار حق نه درلود، دا یو بالمثل اقدام وو، صهیونستانو پر لبناني ښارونو بمونه ورول او دوی ئې په ځواب کي د اسرائیل په لوري راکټونه توغول، داسي بم وروني او توغندوېي بریدونه یوازي د هغه چا لپاره ګټور وي چي د خپل فوځ د مخکې تلو لپاره لار آواروي او یا یو حکومت دې ته اړ کوي چي د دوی شرائطو ته غاړه

کېږدي، له دې پرته د ګټې پر ځای تاوان کوي او ډېر ځلې ئې ګټه دښمن ته رسېږي، د افغانانو په یاد دي چې د کابل چارواکو به په خپله او د خپلې واکمنۍ لاندې سیمو باندې راکټې ورولې او تور به ئې پر خپلو مخالفینو لګاوو، په دې سره به ئې غوښتل چې د ولس خواخوږي جلب کړي او دفاع ته ئې وهڅوي.

- د تل ابیب صهیونست چارواکي په دې وتوانېدل چې خپل ولس او نړۍ والو ته دا تصور ورکړي چې د دوی جګړه له حزب الله سره نه بلکې له سوریې او ایران سره وه او حزب الله له دې پرته چې د دغو ملکونو ملیشه وي او د دوی راکټونه د اسرائیل په لوري وتوغوي، بل څه نه دي!! په اسرائیل او لبنان کې او له لبنان او اسرائیل بهر د دې ذهنیت راپیدا کېدل، د حزب الله او د هغه د بهرنیو حامیانو په ګټه نه دئ. په نړۍ والې سطح د جګړې په اړه سوړ غبرګون او په اسلامي نړۍ کې د حزب الله په اړه د خواخوږۍ د عدم اظهار ډېر نور وجوهات هم شته خو یوه لویه وجه ئې همدا وه، بله ستره وجه ئې د ایران او ټولو شیعه ګانو هغه دریځ وو چې دوی د افغانستان او عراق په اړه غوره کړ، ایران پر افغانستان او عراق د امریکایانو د برید ملګرتیا وکړه، شیعه ګانو او خپلو پلوي ډلو ته ئې امر وکړ چې له امریکایانو سره یو ځای شي، د امریکایانو تر سلطې لاندې حکومتونو کې برخه واخلي، خپلې هغه وسلې اشغالګرانو ته وسپاري چې ایران ورکړې وې، په فوځ او پولیس کې شامل شي او د امریکایي قومندانانو تر قومندې لاندې د سنیانو په ضد وجنګېږي، دا نن چې په افغانستان او عراق کې کوم داخلي فوځ او پولیس له مجاهدینو سره جنګېږي؛ له همدغو ډلو جوړ شوي، دا چې هره ورځ اورئ د ناپېژاندو کسانو په لاس چې د پولیس او فوځ په یونیفورم کې ملبس او مول ئې وهلي وو، د بغداد په ښار کې، سنیان تښتول شوي، تعذیب شوي، په ګولیو سوري سوري شوي او په سر ټېلو تورو کڅوړو کې دلته او هلته غورځول شوي، دا ټول د همدغو ډلو کار دئ، له هر

مسلمان سره دا پوښتنه شته چي څنګه د هغه چا په نسبت خواخوږي وښيو چي د عراق او افغانستان مجاهدينو ته تروريست وايي، خو حزب الله يانو ته مبارز!! د عراق او افغانستان د مجاهدينو په ضد له كفري ځواكونو سره ملګرتيا كوي، نه پر دغو هېوادونو بريدونه غندي، نه د اشغال د دوام مخالفت كوي، نه يوازي له مجاهدينو سره مرسته نه كوي بلكي د مجاهدينو د وژلو او نيولو په اړه له دښمن سره مرسته كوي، د داسي هېواد او په هغه پوري د تړلې ډلې په نسبت به څنګه يو مسلمان خواخوږي وښيي؟!

- له هيڅ جهادي حزب سره دا نه ښايي چي د بهرنيو ځواكونو په شتون كې اوربند ومني، نه دين د دې اجازه وركوي او نه سياسي بصيرت، كه موږ دا ومنو چي يو كفري ځواك بريد وكړي، زموږ خاوره ونيسي، د خپلي خوښي فيصله پر موږ وتپي، بيا خپل وتل په دې پوري مشروط كړي چي د دوی ځای به بل كفري ځواك نيسي او موږ هم دا ورسره ومنو او اوربند ته غاړه كېږدو، دا خو د ټولو اسلامي هېوادونو د نيولو ډېره آسانه طريقه شوه، بيا خو په كار ده چي افغانان هم په هغه وخت كې اوربند ومني چي امريكايان وځي او خپل ځای ناټو ته پرېږدي، دا اوس د لبنان له حملې درې اونۍ مخكې امريكايانو په ارزګان، هلمند او كندهار كې د دې لپاره پراخ عمليات پيل كړل او لس زره فوځ ئې هلته په جګړي كې ښكېل كړ چي غوښتل ئې په دې سيمي كې مقاومت وځپي او د ناټو د ځواكونو د ځای پر ځای كېدو لپاره لار آواره كړي، د ناټو ځواكونه د سوله ساتو تر غولوونكي نامه لاندي هلته مستقر شول، دا ځواكونه نن په دې سيمي كې همغه كار كوي چي امريكايي ځواكونو كاوو، مخكې ئې نوم د ائتلاف ځواكونه او اوس د ايساف ځواكونه، د اسرائيلو دولت خو همدغو ځواكونو په فلسطين كې مستقر كړ چي نن به ئې فوځونه د سوله ساتو تر نامه لاندي په لبنان كې مستقر كېږي!! موږ حيران يو چي ايران او حزب الله څنګه داسي اوربند ته غاړه ايښودل او

د اروپايي ځواکونو استقرار ته د بريا او فتحې نوم ورکوي؟!!

● له وضعې معلومېږي چې حزب الله د دوو کسانو اختطاف داسې غلطي ګڼي چې په مستقبل کې د داسې کار د بیا تکرار اراده نه لري، ځکه ئې اور بند، د لبنان جنوب لبناني فوځ او د ملګرو ملتونو فوځ ته سپارل ومنل. له دغو خبرو په ډېر صراحت سره معلومېږي چې حزب الله به خپله وسله هم د لبنان فوځ ته داسې سپاري لکه ملګرو ئې چې په افغانستان او عراق کې وسپارله.

● د خلکو انتظار دا نه وو چې حسن نصر الله به د مقتدا صدر په څېر عمل وکړي، هغه هم څو ورځې د امریکایانو په ضد د مقاومت اکتونه وکړل او د نجف له سپارلو ئې ډډه کوله، ایراني هیئت ورغی چې قانع ئې کړي، ورپسې سیستاني لندن ته وغوښتی شو، هلته ئې ښه (معالجه) وشوه، له (نوې جذبې) سره د کویټ له لارې او د انګرېزانو په طیارې او هلیکوپټر کې او بیا د ګاډو په ذریعه نجف ته ورسول شو، مقتدا صدر ئې قانع کړ او هغه هم د نجف کنجیاني وسپارلې او هم ئې خپله وسله؛ او په امریکايي حکومت کې څو ذلیلې کرسۍ ورکړی شوې!! مبارزه، جهاد او مقاومت ئې ختم شو، همدا قصه په لبنان کې تکرار شوه، یوه میاشت د مقاومت خبرې د امنیت د شورى د پرېکړه لیك مطابق پای ته ورسېدې او د لبنان جنوب بهرنیو ځواکونو ته تسلیم شو!!

● هغو خلکو ته حیران یو چې د حسن نصر الله د دغه څو ورځني مقاومت او د اسرائیل د سرحدي ښارونو په لورې د څو ړندو راکټونو توغولو په کلکه او له مبالغو په ډکو الفاظو ستاینه کوي، خو د نیویارك ستره پېښه چې په بشري تاریخ کې ئې بېلګه نه مومو، تروریستي عمل ګڼي!!! او اسامه بن لادن ته تروریست وايي، دا قضاوتونه د هغه چا دي چې جنرال ضیاء الحق ته ئې له دې امله دیکتاتور ویل او تر ننه ئې د خپلو تبصرو په ترڅ کې د دیکتاتور په نامه یادوي چې د افغان

مجاهدينو مرسته ئې كوله، خو د جنرال پرويز مشرف نوم د دې لپاره په احترام سره يادوي او هيڅكله د فوځي ديكتاتور لقب نه وركوي چي د همدغو مجاهدينو په څېلو، نيولو او وژلو كي ئې د امريكايانو مرسته وكړه!! لعنت د تور زړو روافضو په داسي قضاوت!!

• د لبنان په جنوب كي د اسرائيلو عمليات كاملاً هغسي وو چي امريكايي ځواكونه ئې د افغانستان په جنوب، غرب او شرق كي ترسره كوي، د دواړو موخه سره ورته ده، امريكايان هم غواړي دا سيمي له مجاهدينو تخليه كړي او د كابل د امريكايي حكومت په واك كي ئې وركړي، صهيونستانو همدا كار وكړ، د لبنان جنوب ئې اشغال كړ او د بيروت امريكايي حكومت ته ئې وسپارو، اوس به دېرش زره فوځ پر دې سيمي د بيروت واكمني تپي، د لبنان او اسرائيل ګډه پوله به ساتي او چا ته به د دې اجازه نه وركوي چي له دې ځايه د اسرائيلو په لوري توغندي وتوغوي!! پوښتنه دا ده چي آيا د دومره لبنانيانوويني د همدې لپاره توي شوې؟ آيا دې ته هم د فتحي نوم وركولی شو؟!! دا صحيح ده چي د هغه چا هم بايد قدر وكړو چي د دښمن په لوري يوه وړه ډبره ولي، د مخالفت يوه خبره ئې له خولې وځي، دا هم بايد تشويق كړو او د مزيد څه كولو لپاره ئې وهڅوو، خو دا له انصافه لري او د ايمان منافي قضاوت دئ چي د مذهبي تعصب له امله د يوه په ستر كار خاوري واړوو او د بل بام ته ختل آسمان ته ختل وګڼو!!

• عجيبه ده چي څوك د عراق د بعث حزب مرتد ګڼي او د سوريې د بعث حزب په اوو كتابونو مؤمن او انقلابي!! د هغه چا ايمان او اسلام ته حيرانېږو چي د شيعه وينه ورته وينه معلومېږي او د سني وينه ورته خټه!! پر عراق او افغانستان د بريدونو په خلاف سكوت غوره ګڼي او په افتخار سره وايي چي موږ د بغداد او كابل په نيولو كي له امريكايانو سره مرسته وكړه او كه زموږ مرسته نه وی نو نه ئې كابل داسي ژر او په آسانۍ نيولی شو او نه بغداد!! خو پر لبنان د بريد په اړه په دې له ټولو

مسلمانانو ګیله لري چي ولي ئې مظاهرې ونه کړې او ولي ئې دا برید پر ټول اسلامي امت برید ونه ګاڼو!! دوی ته وایو: تاسو په سر کي او د نیویارك له پېښي وروسته وویل چي په اسلام کي ځان وژنه حرام ده!! خو کله چي ایران په برید وګواښل شو نو تاسو وویل چي موږ ځلوېښت زره سرتېري د شهادت طلبانه عملیاتو لپاره چمتو کړي!! که تاسو له دغو ځلوېښت ئې لبنان ته لېږلي وی نو له نورو مو د شکایت او ګیلې حق درلود، یقیناً چي په هغه صورت کي به د صهیونستانو د مرګ ژوبلي شمېر تر نن ډېر زیات وو!

- مسلمانانو ته په کار دا ده چي خپل داخلي اختلافات لري وغورځوي، که دا مذهبي رنګ لري او که سیاسي، یو بل ته د وحدت لاس ورکړي، په ګډه د دښمن مقابله وکړي، که پرون ئې دا کار نه کاوو اوس خو ئې باید وکړي، اوس خو باید ټولو ته معلومه شوې وي چي دښمن د ټول اسلامي امت په ضد شوم عزائم لري، نه سني پرېږدي او نه شیعه، که دلته شیعه د سني په ضد جنګوي؛ نو آبل ځای کي له شیعه سره همغه څه کوي چي له سني سره ئې کوي، هیڅ عاقل انسان د خپل داخلي رقیب په ضد له اصلي دښمن سره ملګرتیا نه کوي، بلکي د بهرني خطرناك دښمن د مقابلې لپاره داخلي رقابتونه هېروي، په کار ده چي مسلمانان په هر اسلامي ملك تېری پر ټول اسلامي امت تېری وګڼي، داسي نه چي پر یوه هېواد تېري ته خوښ وي، دا ځکه چي د ده رقیب ورته راپرځوي او پر بل تېری د دې لپاره پر ټول امت تېری ګڼي چي له ده سره ئې مذهبي تړاو شته!! بریالي دي وي مجاهدین، سرلوړی دي وي اسلامي امت

حکمتیار

افغانستان

١٣٨٥\٥\٢٤

د استقلال ورځ

فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ ۚ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾ النساء

گرانو هېوادوالو!

زما د ايمان او عقيدې ورونو او خوېندو!

غيرتي او با ايمانه مجاهدينو! السلام عليکم و رحمة الله و برکاته

نن له انگرېزانو د استقلال ورځ لمانځل کېږي! دا ورځ موږ ته راپه يادوي چي الله تعالی زموږ مجاهدو پلرونو ته ۸۷ کاله د مخه پر انگرېزانو برې ورکړ، داسي لکه چي ۱۷ کاله د مخه ئې د شوروي اتحاد پر ځواکونو موږ ته بريا راپه برخه کړه، خو راشئ وگورو چي دا ولې نه موږ هلته په دې بريالي شوو چي آزاد، خپلواك او اسلامي افغانستان جوړ کړو او نه د روسي فوځونو له ايستلو وروسته؟ انگرېزان ووتل خو خپل لاس پوځي ظالم او مستبد پاچايان ئې ترشا پرېښودل، روسي فوځونه مو وايستل خو اقتدار ئې هغې ائتلافي جبهې ته په لاس ورکړ چي د دوی پر ځای له افغان ولس سره وجنگېږي او د روسي فوځونو نيمگړی مأموريت پوره کړي!! دا دئ اوس يو ځل بيا زموږ هېواد د پرديو تر اشغال لاندي دئ، د انگرېزانو او امريکايانو تر مشرۍ لاندي صليبي ځواکونه زموږ پر هېواد حکومت کوي او د افغانستان په گوټ گوټ کې د دوی بيرغونه رپېږي!! آيا دا زموږ لپاره يو ستر پېغور نه دئ؟ آيا دا زموږ د ايمان او غيرت لپاره يوه آزموينه نه ده؟ او آيا دا زموږ دين، مذهب، خپلواکي او آزادۍ ته ځرگند گواښ نه دئ؟ بيا گورئ چي نيواکگران له خپلو افغاني غلامانو د آزادۍ او ډيموکراسۍ اتلان جوړوي

او د دوی افغاني غلامان، خپل باداران د آزادي بخښونکو او بیا ودانونکو په نامه ستايي!! بیا آزادي غوښتونکي مجاهدین د اشرارو، تخریبکارانو او تروریستانو په نامه یادوي او زموږ ملت او مجاهدینو ته همغه څه وايي چي انګرېزانو او د دوی شاه شجاع ٨٧ کاله د مخه ویل او روسانو ١٧ کاله مخکي!! دا دئ تاریخ بیا تکرار شو او بیا ئې زموږ پر اوږو د آزادۍ د یوې بلي جګړي درund پېټی کښېښود، بیا له موږ غواړي چي د میوند او جګدلك خاطرې راژوندۍ کړو او بل ستر او تاریخي جهاد ته ملا وتړو. الحمد لله دا جهاد پیل شوی، ورځ په ورځ ئې لمن پراخه شوې او اوس داسي مرحلې ته رسېدلی چي بری ئې نژدې برېښي، إن شاء الله زموږ زړه ور مجاهدین به صلیبي ځواکونو ته داسي ماته ورکوي لکه چي پلرونو ئې انګرېزانو او روسانو ته ماته ورکړه، موږ د الله تعالی په رښتینو وعدو دا باور لرو او راتلونکي ته دا ډاډمن انتظار چي إن شاء الله ډېر ژر به زړه ور او مجاهد افغانان له غرونو، سردرو او کلیو راکوز شي، شنه بیرغونه په لاس کي، د تکبیر له نارو سره، د ښارونو له باایمانه او دیندارو اوسېدونکو سره به یو ځای شي، د ښکېلاکګرو اډې به محاصره کړي، د جګدلك او میوند خاطرې به راتازه کړي، پر ارګ به د اسلام بیرغ ورپوي، د زندانونو دروازې به ماتي کړي، ټول هغه کسان به آزاد کړي چي د اسلام او آزادۍ غوښتلو په تور نیول شوي وو، د دوی پر ځای به د انګرېزانو او امریکایانو جاسوسان او ملي خائنان په دې زندانونو کي واچوي او نړۍ والو ته به اعلان کړي چي نور نو افغانان آزاد او خپلواك دي، د خپلي خوښي اسلامي حکومت به جوړوي او خپل مشران به په خپله غوره کوي.

وروڼو خوېندو!

ټول با ایمانه افغانان یووالي، ورورولي او وحدت ته رابلم، ټول افغان ولس باید یو بل ته د ورورۍ او وحدت لاس ورکړي، په ګډه د دښمن مقابله وکړي، باید پرېنږدي چي د هېواد په هیڅ ګوټ کي اشغالګران

یوه شېبه آرامه تېره کړي، اوس د یوه ستر ملي پاڅون وخت رارسېدلی، په دې پاڅون کې باید ټول افغانان فعاله برخه واخلي. افغان ولس ته په کار ده چې هغه څېرې د دښمن د خدمتګارانو په نامه وپېژني چې قومي او ژبني تعصباتو ته لمن وهي، وروڼه قومونه سره جنګوي، د قوم په نامه ځان ته امتیازات غواړي، د جهاد مخالفت کوي او افغان ولس دې ته رابلي چې اشغالګرانو ته تسلیم شي او د دوی واکمني ومني، کوم ناافغانان چې د څو پیسو لپاره خپل ایمان خرڅوي او د ملي اردو او ملي پولیسو په لیکو کې ودرېږي او د بهرنیو تر قوماندې لاندې د خپل ولس په ضد جنګېږي، ډېری ئې همغه دي چې پرون له روسانو سره یو ځای شول، د هغوی د ګټو لپاره له خپل ملت سره وجنګېدل او نن امریکایانو ته تسلیم شوي او د دوی لپاره همغه پرونی کار کوي.

موږ هغو خلکو ته حیران یو چې د انګرېزانو تر بیرغ لاندې له انګرېزانو د آزادۍ ورځ لمانځي، نه پوهېږو دا څنګه آزادي ده او دا څنګه جشن او لمانځنه ئې!! نه پوهېږو په دې له ځانه پرته څوك دوكه كولی شي؟!!په داسې حال کې چې اوس د هېواد په ګوټ ګوټ کې د بهرنیو ځواکونو نظامي اډې جوړې شوې، د هرې اډې پر سر د دوی بیرغونه رپېږي، زندانونه لري، آزادي غوښتونکي افغانان نیسي، زندانونو ته ئې لېږي، پر کلیو ئې بریدونه کوي او پر کورونو ئې بمونه وروي، په ټول هېواد کې ئې تر اتیا زیات د راډیویي او تلویزیوني خپرونو سټیشنونه جوړ کړي، نژدې درې سوه ورځپاڼې، مجلې او نشریې خپروي، د افغاني فوځ او پولیس روزنه د انګرېزانو په لاس ترسره کېږي، هم د هېواد زمکه او هم هوا د دوی په واك کې ده، د جمهور رئیس امنیت، حتی په ارګ کې هم دوی ساتي!! نو څوك به دا ومني چې افغانستان آزاد دئ او افغان ولس د خپل برخلیك څښتن!! إن شاء الله افغانان به د واقعي آزادۍ جشن لمانځي، خو هغه وخت چې ټول بهرني نیواکګر ځواکونه زموږ د ګران هېواد له لوېشت لوېشت خاورې وتلي وي، په هېواد کې د اسلام

بیرغ رپانده وي او موږ د خپلې خوښې منتخب اسلامي حکومت ولرو.
مرگ پر اشغالگرانو، سرلوړي او بریالي دي وي مجاهدین، آزاد او
خپلواك دي وي افغانستان

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۵\۵\۲۸

د میزان ۱۵

نن د میزان د پنځلسمي هغه توره ورځ ده چي پنځه کاله د مخه د امریکا تر مشرۍ لاندي زموږ پر گران هېواد تېرى وشو، په دې تېري کي نه یوازي د امریکا پلوي ملکونو برخه واخیسته، بلکي زموږ د کینه کښو گاونډیو منافقو چارواکو هم د دوی ملگرتیا وکړه. دا یو بل صلیبي جنگ وو چي له افغانستانه پیل شو او عراق ته ئې ځمن وغزېده، که د افغانستان او عراق زړه ورو او په خدای مینو مجاهدینو د دوی مخه نه وی نیولې او دلته له کلك مقاومت سره نه وی مخامخ شوي نو نن به هم په منځني ختیځ کي د امریکایانو موخي ترسره شوې وې او هم په مرکزي آسیا کي، د لوی اسرائیل جوړولو خوب به ئې رښتیا شوی وو، د مرکزي آسیا زېرمي به د دوی په لاس کي پرېوتې وې او ایران او سوریه به هم د عراق په برخلیك اخته شوي وو.

ځیني افغانان دا گمان کوي چي د میزان د پنځلسمي یرغل د سپتمبر د یولسمي د پېښو او پر نیویارك او واشنگټن د بریدونو په خلاف یو عکس العمل وو، حال دا چي پر افغانستان د حملې پلان د سپتمبر تر پېښو لا د مخه جوړ شوی وو، هغه وخت چي شمالي ټلوالي تخار له لاسه ورکړ، امریکایانو له پاکستان وغوښتل چي باید طالبان له تخار په شا

شي، د آی اس آی جنرال کندهار ته ولاړ، طالبانو ته ئې د تخار د پرېښودو وینا وکړه، هغوی ونه منله، د کندهار له واکمنانو سره وېره راپیدا شوه چې ښایي پاکستان به د هغو پاکستاني طالبانو له لاري څه کار وکړي چې د خواجه بهاء الدین په لومړي خط کې پراته وو، نو ځکه ئې هغوی له لومړي خط په شا کړل، امریکایانو او روسانو د تخار او مزار د نیولو لپاره د ګډو عملیاتو پلان جوړ کړ، په دې کې به د روسیې، ازبکستان او تاجکستان اوه لس زرو فوځیانو برخه اخیستله، ایران هم په دې کې د یوه فعال غړي په توګه شریك وو، د تاجکستان او ازبکستان له لاري به برید کېدو، د جنګ مصارف امریکایانو په غاړه اخیستي وو، د یولسم سپتمبر پېښو یوازي دومره کار کړی چې دا ګډ عملیات ئې دوه میاشتي رامخکې کړل، تاسو ولیدل چې د همغه مخکیني توافق په اساس نوموړو هېوادونو د افغانستان په نیولو کې د امریکایانو ملګرتیا وکړه، چا اډې ورکړې، چا شمالي ټلواله دې ته چمتو کړه چې د امریکایانو د زمکني فوځ په توګه د هغوی تر قومندې لاندي وجنګېږي، چا د خپلي فضاء له لاري د دوی جنګي جهازونو ته د الوتو او پر کندهار او هرات د بم وروني اجازه ورکړه، په خواجه بهاء الدین، پنجشیر، دره صوف، کې د قومندې ګډ مراکز جوړ شول، د همدغو هېوادونو افسرانو په ګډه د عملیاتو سوق او اداره په غاړه درلوده او د امریکا هوائي ځواکونو ته ئې کوردینات ورکول.

ځیني ګمان کوي چې امریکا د القاعدې د ځپلو لپاره پر افغانستان برید وکړ، دوی د امریکا له عزائمو او پر دې سیمي د اوږد مهاله تسلط لپاره د دوی له ستراتېژي خبر نه دي، نه پوهېږي چې د مرکزي آسیا پر ذخائرو د تسلط په لټه کې دي، پر دې سیمي د تسلط لار له افغانستان تېرېږي، روسیه او ایران غواړي دا لار خلاصه نه شي او امریکا غواړي پر افغانستان له بشپړ تسلط وروسته ژر تر ژره دا لار پرانیزي، که امریکایانو له القاعدې د غچ اخیستلو په موخه دا جنګ پیل کړی وی

نو د طالبانو د حکومت له نسکورولو او د القاعدې د مرکزونو له ختمولو وروسته باید له افغانستانه وتلي وی، اوس خو القاعده په عراق کې په څرګنده توګه د دوی مقابله کوي، یو مشر ئې په شهادت رسېږي او بل غوره کوي، اوس خو په افغانستان کې د القاعدې مراکز نه شته، جنګیالي ئې عراق ته کوز شوي، دوی خو له القاعدې نه بلکې له افغانانو غچ اخیستی، بې ګناه افغانان ئې وژلي، د دوی کورونه ئې وران کړي، د دوی هېواد ئې اشغال کړي، دا دئ ګورئ چې په خپله د امریکایانو د اعتراف له مخې یوازې د پنجوایي او ژړې په ولسوالیو کې د دوو اونیو عملیاتو په ترخ کې ئې پنځه سوه بې وزلي او بې ګناه افغانان ووژل، درې اونۍ تر دې د مخه ئې په هلمند کې تر دې زیات بې ګناه افغانان په خپلو وینو کې ورغړول، دا تېر پنځه کاله هره میاشت همداسې تېره شوې!! خو دا ولې د دوی ژوره کینه نه ختمېږي؟ ولې همدومره مرګ ژوبله د غچ لپاره کافي نه ګڼي؟ ولې د مزید وینو تویولو او وژلو لپاره د خپلو فوځونو شمېر زیاتوي او په افغانستان کې د لازیات پاته کېدو هوډ څرګندوی؟

د پاپ وروستۍ وینا وښوده چې د فلسطین، افغانستان، عراق او لبنان جنګونه یوازې د بش، بلیر او د دوی د لاس پوڅي اسرائیل جنګونه نه دي، دا د مخکینیو صلیبي جنګونو تسلسل دئ، تاریخ ښودلې چې پاپان تل د امپراطورانو په خدمت کې وي، تل د هغوی جنګونو ته مذهبي رنګ ورکوي، پاپ نن همغه خبره وکړه چې څو ورځې مخکې بش کړې وه، پاپ دومره کمزوری او ضعیف دئ چې د کاغذ له مخې هم خبرې نه شي کولی، مسیحیان هغه وخت یو څوك پاپ کړي چې له زړښته نه په لاره سم تلی شي، نه خبرې کولی شي، نه ئې سترګې سم کار کوي او نه حافظه!! که د پاپ حافظه روغه وی نو د اسلام او پیغمبر علیه السلام په شأن کې به ئې هیڅکله داسې پوچه خوله نه خوځوله، د ده هغه جنګونه نه دي په یاد چې د صلیب تر نشان لاندې په اروپا، هسپانیا، آسیا او افریقا کې ترسره شوي او دومره بې ګناه خلك په کې وژل شوي

چي د پاپ بنډیکټ د ایالت تر نفوس ئې شمېر زیات دئ!! دا نن په افغانستان او عراق کې د امریکا، بریتانیا، کاناډا او استرالیا... یرغلګر فوځونه د کرسمس عیدونه لمانځي، د ګوانتانامو، ابوغُریب، بګرام او کندهار په زندانونو کې کرسمس لمانځل کېږي، پاپ به د بایبل هغه برخي هم نه وي په یاد چي د بایبل انبیاءو؛ پاچایانو ته د بایبل د خدای له لوري په نورو قومونو د برید او یرغل پیغامونه رسولي او ورته ویلي ئې دي چي له غزې تر لبنان پوري او د مدیترانې له ساحل تر فرات پوري ټوله سیمه خدای اسرائیلیانو ته ورکړې، خدای درته امر کوي چي دا سیمه ونیسئ، اوسېدونکي ئې ووژنئ، پر هیچا رحم مه کوئ، نارینه، ښځي، ماشومان او څاروي ئې له تېغه تېر کړئ، فصلونو او باغونو ته ئې اور واچوئ او ښارونه ئې وران کړئ!! څوك چي په بایبل ایمان لري او هغه سپېڅلی کتاب ګڼي څنګه اسلام د توري دین ګڼي؟ د بایبل لویه برخه هغو قومي جنګونو ته مختص شوې چي پاچایانو تر سره کړي او د بایبل په وینا د بني اسرائیلو خدای په خپله په دغو جنګونو کې برخه اخیستې او په هغه جنګ راضي شوی چي ډېره وینه په کې توي شوې او ډېر ورانی په کې شوی او په هغه جنګ غصه شوی چي په مفتوحه سیمي کې کوم اسیر انسان یا کوم حیوان ژوندی پرېښودل شوی!!! هو؛ اسلام د توري دین دئ، اسلام د لمانځه او روژې په څېر وسله وال جهاد هم فرض کړی، خو د حق او عدالت لپاره او له مظلومانو د دفاع لپاره او د مسلح ظالمانو په ضد، اسلام وایي: مه ظلم کوئ او مه ظلم منئ، له الله تعالی پرته بل ته سر مه ټیټوئ، د مظلومانو مرسته وکړئ او د ظالمانو له منګولو ئې وژغورئ. اسلام د یوه بې ګناه انسان وینه په ناحقه تویول داسي ګڼي لکه د ټولو انسانانو وژل.

ګرانو هېوادوالو!

افغانستان یوه بل انقلاب ته ضرورت لري، یوه واقعي اسلامي انقلاب ته، داسي انقلاب ته چي په یوه مستقل، خپلواك او اسلامي افغانستان

منتج شي، مخکینی انقلاب د بهرنیو لاسوهنو، د ملت د غفلت او د منافقینو د نفوذ په سبب نیمگړی پاته شو، د مجاهدینو په ضد نړۍ وال دسائس پیل شول، د اسلام ټولو دښمنانو یوه بل ته لاس ورکړ، د اسلامي ملکونو منافق واکمنان او زموږ کینه کښ گاونډیان ورسره ملگري شول، ځینو یوې ډلي ته وسلې او پیسې ورکړې او د مجاهدینو په ضد ئې وجنگوله او ځینو بلي ډلي ته. اوس ملت خپل کورني او بهرني دښمنان پېژندلي، د انقلاب لپاره شرائط برابر دي، ولس دې نتیجې ته رسېدلی چې د جگړې د خاتمې او د واقعي او ډاډمني سولې د تأمین لپاره بله لار نه لري، د جگړو او بې امنۍ له دوام او د ظالمانو، مفسدینو، ملي خائنانو او وطن پلورونکو له سلطې د نجات لپاره یوازې همدا لار ورته پاته ده. باید ټول باایمانه، خدای پالونکي او آزادي غوښتونکي افغانان په یوه ډاډمن اسلامي صف کې راغونډ شي، یو بل ته د ورورۍ لاس ورکړي، هېواد له دې دردناك حالت وژغوري، جگړه د تل لپاره پای ته ورسوي، د ملت د خوښې اسلامي حکومت جوړ کړي، اقتدار هغه چا ته وسپاري چې له الله تعالی وېرېږي او پر خپل مظلوم ملت زړه سوی لري.

امریکایان او د دوی گوډاگیان دې پوه شي چې نه د وسلو په زور، نه د بې گناه افغانانو په عام وژنو سره، نه د نورو فوځونو په راوستلو سره او نه په جگړې کې د اروپا په راښکېلولو سره کولی شي مقاومت وځپي او افغانستان د تل لپاره په خپل اشغال کې وساتي، له وتلو پرته او د افغانانو خپلواکۍ ته له احترامه پرته له بلې لارې د افغانستان بحران نه شي حل کېدی، تاسو وتوانېدئ چې ناټو په جنگ کې راښکېل کړئ، غواړئ خپلې پښې سپکې کړئ او خپل ځاني او مالي تلفات راکم کړئ، ښایي تاسو او ستاسو گوډاگیان داسي وانگېري چې د فوځونو د شمېر په زیاتولو سره به مقاومت وځپل شي او د کابل امریکایي حکومت به پر اوضاع مسلط کړی شي، خو حقیقت دا دئ چې که موجود څلوېښت زره بهرنی فوځ یو لك څلوېښت زره هم شي، نه مقاومت ځپلی شي او نه پر

اوضاع مسلط کېدی شي.

گرانو هېوادوالو!

ځیني افغانان دا پوښتني کوي چي له روان بحران د هېواد د ایستلو لار کومه ده، څنگه کولی شو جگړه د تل لپاره پای ته ورسوو او تلپاته صلح او ډاډمن امنیت تأمین کړو؟ د دوی په ځواب کي وایو: د بحران د حل یوازینۍ لار همغه ده چي موږ د روسانو په ضد غوره کړه، تر هغه جهاد ته ادامه ورکول چي ټول بهرني ځواکونه زموږ له هېواد ووځي او افغانانو ته د دې فرصت ورکړی شي چي خپل برخلیك په خپله او د پردیو له لاسوهنو پرته وټاکي. د مجاهدینو له نظره بحران هغه وخت پای ته رسېدی شي چي:

- ټول بهرني ځواکونه له افغانستانه ووځي.
- داسي موقت حکومت جوړ شي چي ټولو ته د منلو وړ وي او په هغه کي هغه ډلي برخه ونه لري چي د بن په غونډې کي ئې برخه واخیسته او د افغانستان د اشغال خائنانه سند ئې امضاء کړ.
- هغه راډیوگاني، ټلویزیونونه، مجلې او اخبارونه وتړل شي چي د بهرنیو ځواکونو لخوا اداره او تمویل کېږي او د دوی په گټه فعالیت کوي.
- د بن په غونډې کي چي کومو هېوادونو برخه اخیستې او د امریکایانو د یرغل ملاتړ ئې کړی، د دوی سفارتونه موقتاً او تر هغه وخته بند شي چي په هېواد کي د ملت د خوښي منتخب حکومت د چارو واگې په لاس کي واخلي او په دې اړه مناسب تصمیم ونیسي، دا کار به د دوی د لاس وهنو مخه ونیسي او افغانانو ته به دا موقع په لاس ورکړي چي د پردیو له مداخلې پرته خپل برخلیك وټاکي او د خپلي خوښي حکومت جوړ کړي.
- بیا د ټول ملت حقیقي استازي راغونډ شي او د هېواد د اساسي قانون، منتخبې شورى، حکومت او ملي فوځ په اړه تصمیم ونیسي.

- که دا شرائط تأمین شي، نو مجاهدین د جګړي د خاتمې او د داېمن امنیت په راوستلو کې هر راز مرستي ته تیار دي.
- ملت ته داډ ورکوو چي ټول صالح او باایمانه مجاهدین به د تل لپاره د دوی په څنګ کې وي، تر هغه به جهاد ته ادامه ورکوي چي ټول اشغالګر ځواکونه زموږ د هېواد له لوېشت لوېشت خاوري ووځي. إن شاء الله هغه ورځ به ډېر ژر راشي چي امریکایان به د روسانو په څېر سرټيټي زموږ له هېواد وځي او په آزاد او خپلواك افغانستان کي به له اسلامي بیرغ پرته بل بیرغ نه رپېږي. د هغي ورځي د رارسېدو په هیله.

رپانده دي وي د اسلام بیرغ ، بریالي دي وي مجاهدین،

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۵\۷\۱۵

پیام تبریکی عید سعید فطر

إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ﴿٣٨﴾ الحج

صدق الله العظیم

هموطنان عزیز!!

برادران و خواهران! السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

حلول عید سعید فطر را به شما ملت مظلوم و رنجدیده خود تبریك می‌گویم. به شما که این عید را نیز در شرائطی تجلیل می‌کنید که کشور تان در اشغال نیروهای صلیبی تحت فرمان انگلیسها و امریکایي هاست، پرچم های بیگانگان بر فراز پایگاههای نظامی اشغالگران در کشور ما در اهتزاز است، دستگاههای رادیوئی و تلویزیونی شان فعال و نشراتش

چنان که گویا این کشور مستعمره دائمیآنان است، طیاره های جنگی شان فضای کشور ما را در کنترول خود دارد، نیروهای زمینی شان جاده ها، میدانهای هوایي، و تمامی نقاط ستراتیژیك را، و مشاورین شان تمامی ادارات ملکی و نظامی‌را؛ هر زمانی، بر هر شهر و قریه ای که خواسته اند بم می‌ریزند، تانکهای شان در جاده ها گزمه می‌دهند و قدرت نظامی خود را به رخ افغان ها می‌کشند، به هر قریه ای که بخواهند هجوم می‌برند، دروازه هر خانه ای را به زور باز می‌کنند، حق دستگیری و قتل هر افغان را به خود داده اند، هر روز ده ها افغان مظلوم و بی دفاع را به خاك و خون می‌کشند، تنها در ماههای شعبان و رمضان و طی حملات گسترده شان در کندهار، هلمند و ارزگان بیش از دو هزار اهالی بی گناه این مناطق را شهید و مجروح کردند، نزدیك به هفتاد هزار خانواده از ولسوالیهای ژیړی، پنجوایي، موسی قلعه و نوزاد را به ترك خانه ها و هجرت به مناطق دیگر وادار ساختند، کابل اکنون به چنان پایگاه نظامی نیروهای اشغالگر درآمده است که بر فراز آن طیاره های بم افگن و بر جاده هایش تانکهای دشمن گزمه می‌کند. عید کابل در واقع عید شهر اسیر و محکوم است، عید واقعی افغان ها زمانی فراخواهد رسید که افغانستان آزاد باشد و افغان ها مالك سرنوشت خود، بساط سلطه اجنبی بر کشور ما برچیده شده، تمامی نیروهای بیگانه از وجب وجب کشور ما خارج گردد، فضای جنگ، بی امنیتی، ترس و بیم جایش را به صلح، امنیت و آرامش تخلیه کند، در تمامی کشور و برفراز هر دفتر و هر مرکز پرچم شکوهمند اسلام، این نشان پر جلال آزادی و آزاد منشی در اهتزاز بوده، قدرت در اختیار حکومت منتخب اسلامی و در دست زمامداران امین، خدا ترس، وطن دوست و مورد اعتماد ملت باشد، و تمامی افغان های مهاجر و آواره به کشور شان و به ده و قریه شان برگردند، نه کسی از تجاوز بر سر و مال خود بیمی داشته باشد و نه از تعرض به عرض و آبروی خود، إن شاء الله چنین روزی بزودی فراخواهد

رسید، به امید فرارسیدن چنین روزی و به مناسبت این عید عرائضی خدمت ملت مؤمن خود دارم:

• حال باید به همه ثابت شده باشد که تجاوز نیروهای اشغالگر امریکایي بر کشور ما با همان عزائم و انگیزه ها توأم بود که نیروهای شوروی و زمامداران آن وقت مسکو در سر داشتند، و معامله این جنایتکاران با ملت مظلوم ما از هیچ نگاهی با معامله آنها تفاوتی ندارد، شعارها و ادعاهای پوچ و میان تهی بازسازی، صلح، امنیت و دیموکراسی همان شعارهایي است که همواره هر اشغالگری برای تحمیق و اغفال بومیان مستعمرات خود عنوان می‌کند!! همه شاهد اند که انگلیسها و امریکایي ها طی پنج سال گذشته در برخورد شان با افغان ها و کشور شان چه جنایاتی نبود که مرتکب نشدند؟ برخورد وحشیانه اینها اگر بدتر و قبیح تر از برخورد روسها نبود به هیچصورتی کمتر از آنها نبود، آیا آنچه علیه زندانیان مظلوم ما در زندانهای جهنمی بگرام، کندهار و گوانتانامو مرتکب شدند و آنچه هم اکنون هر روز در جریان عملیات نظامی شان علیه مردم بي دفاع ما در دهات مرتکب می‌شوند، تلاشی خانه ها، دستگیری، لت و کوب، بستن و کشتن افغان ها به اتهام همکاری با مجاهدین، آتش زدن به اجساد کشته های شان، لشکر کشی های پیهم و توسل به عملیات گسترده در جنوب، شرق و جنوب غرب کشور، و تهدید مردم به این که اگر خانه های شان را ترك نگویند و منطقه را تخلیه نکنند، زیر بمباردمانها و آتش توپ و تانك جان خواهند داد، و آغاز عملیات قبل از پایان ضرب الاجل، بمباریهای کور و انداخت بي محابای توپ و تانك و کشتار بي رحمانه مردم... اینها و دهها جنایت دیگری که قلم از نوشتن آن ننگ دارد و آنچه تا هنوز افشاء نشده، آیا اینها چیزی نیست که افغان های مظلوم روزانه شاهد آن اند؟ آنچه در ژیړی، پنجوایي، موسی قلعه و نوزاد مرتکب شدند، روسها و کمونستها نیز ارتکاب آن را مایه ننگ می‌پنداشتند.

• امروز پوچی و بیهودگی ادعاء ناافغانانی به همه هویدا گردید که می‌گفتند: غرض تأمین صلح و امنیت در کشور حضور طویل المدت نیروهای اجنبی در افغانستان ضروریست!! دوام جنگ و تشدید روز افزون آن به همه ثابت کرد که حضور نیروهای بیگانه باعث ادامه جنگ و بی امنیتی است نه ضامن صلح و امنیت، تا زمانیکه اشغال ادامه دارد و تا زمانیکه حکومتهای دست نشانده اجانب بر مقدرات مردم حکومت می‌کند، جنگ نیز ادامه خواهد داشت. روسها با تحمیل حکومت مزدور شان آتش جنگ را افروختند، امریکایي ها بر نقش قدم آنان گام گذاشتند، تجربه ناکام آنانرا تکرار کردند، افغانستان بی دفاع را مورد تاخت و تاز قرار دادند، پس از اشغال کابل حکومتی مزدور را در بن ساختند و وزارتخانه ها را به گروهايي اختصاص دادند که وابسته به شش کشور مؤید و همکار امریکا در این هجوم بودند و به این ترتیب باعث ادامه جنگی شدند که آتش آن را زعمای مسکو افروخته بودند. امریکايي ها به دلیل همکاری تمامی همسایگان افغانستان در جنگ منتظر نتائج دلخواه بودند و انتظار آن را نداشتند که با مقاومت دوامداری روبرو شوند، ولی امروز و پس از پنج سال جنگ، اعتراف می‌کنند که در محاسبات شان مرتکب اشتباه شده اند، با توسل به قدرت نظامی نمی‌توانند اوضاع را مهار و مقاومت را سرکوب یا تضعیف کنند، امروز وضع کشور را چنان می‌خوانند که نه در پایتخت امنیت وجود دارد و نه در بقیه ای شهرهای بزرگ و شهراه ها، نه قطار ها، گزمه ها و پایگاههای نیروهای اشغالگر از حملات کوبنده مجاهدین مصون اند! نه عامه مردم احساس امنیت می‌کنند و نه زمامداران!!

• کسیکه از يك سو بر دوام حضور نیروهای بیگانه اصرار دارد و از سوی دیگر ادعاء علاقه مندی به خاتمه جنگ را دارد، یا جاهل است یا دروغگو، خائن، مبلغ اجنبی و در پی تحمیق افغان های هوشیار!! جنگ فقط زمانی پایان خواهد یافت و صلح تنها زمانی تأمین خواهد شد که

نیروهای اجنبی کشور ما را ترك بگویند، مداخله در امور داخلی کشور ما متوقف شود، پس از آشتی ملی و در نتیجه تفاهم بلا واسطه میان افغان ها حکومتی موقت مورد تأیید ملت تشکیل گردیده و تحت اشراف آن انتخابات آزاد و عادلانه برگزار شود و اقتدار به حکومت منتخب انتقال یابد.

- به ملت مظلوم خود اطمئنان می‌دهم که نیروهای امریکایي هیچ راهی دیگر جز خروج بلا قید و شرط از افغانستان ندارد، حتماً بیرون خواهند رفت و إن شاء الله به زودی، اگر روسها با صد و بیست هزار سرباز تا دندان مسلح نتوانستند کشور عزیز ما را برای همیش اشغال کنند، امریکا و ناتو نیز با چهل هزار سرباز مست و لا ابالی خود قادر به اشغال دائمی افغانستان نخواهد شد. مطمئنم که سرنوشت شبیه به اتحاد شوروی در انتظار امریکاست، و این سنت دائمی و تغییر ناپذیر الهیست که قدرت های مست و مغرور و عامل فساد و ظلم را به مرگ و نابودی محکوم نموده، بشریت را از شر آن نجات دهد.

- مجاهدین با پروردگار شان عهد بسته اند که امریکایي ها و شرکاء جرم شان را چون روسها از کشور خود بیرون کنند، به نام خدا تعهد کرده اند که تا آزادی کامل کشور و اخراج تمامی نیروهای اجنبی از کشور، سلاح را بر زمین نگذاشته و لحظه ای دشمن را آرام نگذارند.

- مجاهدین مؤمن و هدفمند همواره با دشمن اصلی می‌جنگند، می‌خواهند هر مرمی شان در سینه دشمن اصلی فرو رود، از عملکرد کسانی اظهار برائت می‌کنند که به جای ادامه حملات کوبنده بر دشمن اصلی به انفجارات در مساجد، قتل ملاها، آتش زدن به مکاتب متوسل می‌شوند، اینها کار مجاهدین نه بلکه کار انگلیسها و امریکایي ها بوده، جواسیس سی آی ای در آن دست دارند، انفجار در مسجد جامع هرات غرض ترور خطیب معروف و داعی مخلص این مسجد و تمامی انفجارات

از این نوع که قربانیان آن مردم بی گناه بوده، همه به هدایت اداره های استخباراتی اشغالگران و توسط حکام محلی انجام شده است، حکامی که برای ارضاء اجانب به هر جنایت و خیانت حاضر اند. مجاهدین واقعی به خوبی درك می‌کنند که نه با تخریب مکاتب و مساجد صدمه ای به اشغالگران می‌رسد و نه ترور مبلغین ذلیل و اجیری که در بدل مزد اندکی استخدام می‌شوند ارزشی برای آنان دارد، برعکس این نوع ترور ها مواد تبلیغاتی و بهانه ای برای ترور شخصیتهای صالح و علماء با عمل در اختیار دشمن می‌گذارد، مفتی هايي که فتوای قتل اینها را صادر می‌کند، مفتی های جاهل اند، همینها بودند که فتوای جنگ با مجاهدین و ائتلاف با جنرالهای کمونست را نیز صادر می‌کردند و اکنون در کابل و در خدمت امریکايي ها اند. مجاهدین می‌دانند که هدف شان تخریب مکاتب نه بلکه از پا درآوردن کسانیست که از این مکاتب سنگری به نفع دشمن و علیه اسلام و ملت ما درست کرده اند، دشمن اصلی ما آنهايي اند که از مکتب، شفاخانه و مسجد پوششی برای ادامه اشغال افغانستان می‌سازند.

- از همه افغان های مؤمن و آزادیخواه این انتظار را داریم که دست در دست مجاهدین گذاشته، در کنار کسانی بایستند که بمنظور اخراج نیروهای بیگانه از کشور و تشکیل حکومت منتخب و مورد پسند ملت خود این جهاد مقدس را آغاز کرده اند، همراهی و تأیید صادقانه از این مجاهدین واجب دینی تمامی مسلمانان است، افغان هايي که در این جهاد شرکت نکنند، بزودی پشیمان و با حسرت وندامت روبرو خواهند شد، إن شاء الله کشور ما بزودی آزاد گردیده، نیروهای اشغالگر رانده خواهند شد و آنگاه مخالفین جهاد نه در برابر خدای خود عذری موجه خواهند داشت و نه در برابر مردم، هم در برابر خدا خجل و شرمنده خواهند بود و هم در برابر مردم. ذلت و رسوايي دنیا و آخرت نصیب کسانی خواهد شد که دشمنان اسلام را در جنگ علیه اسلام و مسلمانان

کمك کردند.

- مطمئن باشید که امریکایي ها در تمامی برنامه های شان ناکام بوده اند و به هیچ هدفی نائل نشده اند، نه قادر به سرکوبی و تضعیف مقاومت شدند، نه بر اوضاع مسلط شدند، نه امنیت کاذب و دروغین شان را تأمین کردند، نه جلو کشت و قاچاق مواد مخدر را گرفتند، آنها کابل را برای مسکو و شرکای منطقوی شان فتح کردند، گروههایي را بر اریکه قدرت نشانده و حکومت، اردو و پولیس را از آنان ساخته اند که ائتلاف تحت رهبری مسکو با مصارف بی دریغ و هنگفت چند ساله قادر نشد اینها را به اینجا برساند!! امروز خود اعتراف می‌کنند که با جنگ نمی‌توان بحران افغانستان را حل کرد و مقاومت را از میان برد، می‌گویند تولید مواد مخدر در سال جاری پنجاه در صد بیش از سال گذشته خواهد بود، خود می‌گویند که اداره فاسد است، رشوت و اختلاس به اوج خود رسیده، زمامداران در فساد، رشوت، و قاچاق مواد مخدر تا گلو غرق اند!! اینها حرفهایي است که امروز از دهن هر کسی شنیده می‌شود!! مایه تعجب است که آنها از کسانی انتظار صداقت، اخلاص و پاك دامنی را دارند و گمان می‌کنند که شاید بتوان از اینها یك اداره موفق، باکفایت، صالح درست کرد که در برابر چند دالر کشور، عزت و ایمان شان را می‌فروشند، دیروز تحت فرمان افسران شوروی با ملت خود جنگیدند و امروز تحت فرمان انگلیسها می‌جنگند!!

- ما خواهان حل عادلانه، مطمئن و پایدار بحران کشور و خاتمه فوری و دائمی جنگ هستیم، اگر نیل به این هدف از طریقی دیگر جز جنگ میسر می‌بود، ما بی درنگ و قبل از همه آن را اختیار می‌کردیم، اگر امروز نیروهای اشغالگر از کشور ما خارج شود، و به ملت ما حق تعیین سرنوشت بدون فشار و مداخله بیرونی داده شود، ما حاضر به بحث در تمامی قضایای دیگر هستیم، گروههایي که به نیروهای انگلیسی و امریکایي پناه برده اند و گمان می‌کنند که بدون سایه حمایت این نیروها

آینده تاریك دارند، به ایشان می‌گوییم: بسوی خدا و ملت خود برگردید، بر افغان ها اعتماد کنید، ملت حاضر است توبه شما را بپذیرد، عفو کند و آینده تان را تضمین نماید، ما افغانستان آزاد، مستقل، سربلند و متحد دارای نظام اسلامی می‌خواهیم، به عفو و آشتی باور داریم، نه به فکر انتقامیم و نه در پی رسیدن به قدرت از طریق جنگ.

- در حالی‌که تمامی مجاهدین و فرد فرد ملت را به برادری و وحدت کامل دعوت می‌کنم، قیام بزرگ ملی برای آزادی و نجات کشور را قضیه حاد و جدی روز می‌خوانیم و از همه اقشار ملت می‌خواهیم در این قیام تاریخی شرکت کنند. به مجاهدین مکرراً اطمئنان می‌دهم که إن شاء الله روز پیروزی شما بر دشمن دور نیست. به امید فرارسیدن آنروز!

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۵\۷\۳۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

د اختر مبارکۍ پیغام

إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٨﴾ صدق الله العظیم

گرانو وطنوالو!

ورونو خوېندو! السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

د کمکي اختر رارسېدو په مناسبت خپل مظلوم او ځورېدلي ولس ته مبارکي وایم، افغانان دا اختر هم په داسي حال کي لمانځي چي هېواد ئې د انگرېزانو او امریکایانو تر مشرۍ لاندي د صلیبي ځواکونو په لاس

اسیر دئ، په ګوټ ګوټ کې ئې د پردیو بیرغونه رپیږي، راډیوګانې او ټلویزیونونه ئې داسې خپروني کوي لکه چې افغانستان د دوی دائمي مستعمره وي! د پردیو جهازونه د افغانانو پر سر ګرځي، په هر وخت او هر ځای چې وغواړي بمونه وروي، ټانکونه ئې زموږ د هېواد پر سړکونو ګزمې کوي، پر کوم کلي چې وغواړي برید کوي، د هر کور دراوزه په زور خلاصوي، د هر افغان د نیولو او وژلو حق ځانته ورکوي، هره ورځ په لسګونو مظلوم افغانان په خپلو وینو کې رغړوي، یوازې د روژې او شعبان په میاشتو کې ئې، په کندهار، هلمند او ارزګان کې تر دوو زرو زیات بې ګناه افغانان په وینو کې ورغړول، د ژړي، پنجوایي، موسی قلعه او نوزاد په ولسوالیو کې ئې نژدې اویا زره کورنۍ دې ته اړ کړې چې خپل کور کلی پرېږدي او نورو سیمو ته هجرت وکړي، کابل نن د بهرنیو ځواکونو داسې نظامی اډه ده چې پر سر ئې د دوی جهازونه ګرځې او پر سړکونو ئې د دوی ټانکونه. د کابل اختر په حقیقت کې د یوه محکوم او اسیر ښار اختر دئ، د افغانانو واقعي اختر به هلته وي چې افغانستان آزاد او افغانان خپلواك وي، د پردیو سلطه پای ته رسېدلې وي، د خوف او وېرې حالت په ډاډ او اطمئنان بدل شوی وي، قدرت د ولس د خوښې منتخب اسلامي حکومت په لاس کې وي، په ټول هېواد او د هر دفتر او هر مرکز د پاسه د اسلام پرتمین بیرغ، دا د آزادۍ، عزت او سرلوړۍ نښه، رپانده وي او ټول خواره واره مهاجر افغانان په لوړ سر او ډاډه زړه خپل هېواد او خپل کور کلي ته ستانه شوي وي. إن شاء الله دا ورځ به خامخا او ډېر ژر راځي. په دغه هیله او د دغې ورځې په مناسبت خپل مؤمن ولس ته څو عرائض لرم:

- اوس باید ټولو ته ثابته شوې وي چې زموږ پر هېواد د امریکایي یرغلګرو ځواکونو تېری د همغو موخو لپاره وو چې روسي ځواکونو درلودو او دوی له افغانانو سره همغه څه کوي چې روسانو کول، د بیاودانولو او د سولې، امنیت او دیموکراسۍ شعارونه همغه غولوونکې

شعارونه دي چي هر يرغلګر ځواك ئې د ايل شوو ولسونو د غولولو لپاره کاروي. افغانانو په خپلو سترګو وليدل چي امريکايانو او انګرېزانو په تېرو پنځو کلونو کې له دوی او د دوی له هېواد سره څه وکړل، د دوی وحشيانه سلوك که تر روسانو زيات کرکجن نه وي نو په هيڅ صورت کې ترې کم نه دئ، آيا هغه څه چي دوی د بګرام، کندهار او ګوانتانامو په زندانونو کې له مظلومو بنديانو سره وکړل او هغه څه چي د نظامی عملياتو په وخت کې ئې له بې وزلو کليوالو سره کوي، د کورونو لټول، بې ګناه خلك له مجاهدينو سره د ارتباط په نامه نيول، وهل او وژل او بيا د مړو پر اجسادو تېل شيندل او اور وراچول، په لويو سيمو کې پراخ عمليات ترسره کول او خلك په دې ګواښل چي که فوراً له سيمي ونه وځي او خپل کورونه پرې نه ږدي، وژل کېږي او متصل د دې ړندې بم ورونې او د توپونو او ټاکونو بې دربغه ډزي پيلول او په سلګونو بې ګناه خلك وژل، دا او ډېر نور چي قلم ئې له ليکلو حياء کوي او ډېر هغه څه چي ورو ورو به افشاء کېږي، آيا دا ټول هغه څه نه دي چي افغانان ئې هر ورځ په خپلو سترګو ګوري؟ په پنجوايي، ژېړي، نوزاد، موسی قلعه کې چي دوی کوم جنايات وکړل، روسانو او کمونستانو ترې ډډه کوله!!

- نن د هغو ناافغانانو د دې بې بنسټي او غلطي خبري بېهوده والی هر افغان ته ثابت شو چي ويل ئې: په هېواد کې د امنيت او سولې د تأمين لپاره د بهرنيو ځواکونو اوږد مهاله شتون ضروري دئ!! اوس ټولو ته جوته شوې چي بهرني ځواکونه د جګړې د دوام باعث دي نه د سولې او امنيت د راوستو باعث، تر هغه چي اشغال دوام لري او د بهرنيو ځواکونو لاس پوڅي حکومتونه پر افغانانو مسلط وي، جګړه به دوام کوي. روسانو د يوه مزدور او لاس پوڅي حکومت په تپلو سره د جګړې اور بل کړ، امريکايانو د دوی پر پل ګام کښېښود، پر افغانستان ئې بريد وکړ او د کابل له نيولو وروسته ئې په بن کې يو ګوډاګی حکومت جوړ کړ، وزارتونه ئې پر هغو شپږو هېوادونو پوري تړلو ډلو ووېشل چي په

دې برید کې ئې د امریکایانو مرسته او ملګرتیا وکړه او په دې توګه د هغې جګړې د دوام باعث شول چې اور ئې د روسانو په لاس بل شوی وو. خو دا دئ ګورئ چې د انګرېزانو او امریکایانو د ټولو هڅو سره سره نن د افغانستان وضعیت داسې دئ چې نه د پلازمېنې په شمول په لویو ښارونو کې امنیت شته او نه په لویو لارو کې، نه په عام ولس کې د چا سر، مال او عزت خوندي دئ، نه چارواکي ځان خوندي ګڼي او نه د بهرنیو ځواکونو قطارونه، اډې او ګزمې له بریدونو مصون!!

- ځوك چې له یوې خوا د اشغالګرو ځواکونو پر پاته کېدو ټینګار کوي او له بلې خوا د جګړې د خاتمې خبره کوي، دروغجن، ملي خائن او د پردیو نوکر دئ او خپل ولس دوکه کوي!! سوله یوازې هغه وخت راتلی شي چې بهرني ځواکونه له افغانستان ووځي، د افغانستان په کورنیو چارو کې د بهرنیو لاس وهنې بندې شي، له ملي پخلاینې وروسته د افغانانو د خوښې موقت حکومت جوړ شي او بیا د دې موقت حکومت تر اشراف لاندې آزاد انتخابات ترسره شي او واك یوه منتخب اسلامي حکومت ته انتقال شي.

- زه افغان ولس ته اطمئنان ورکوم چې امریکايي ځواکونه له وتلو پرته بله هیڅ چاره نه لري، هغوی به حتماً وځي او ډېر ژر به وځي، که روسان په یو لك شل زره فوځ ونه توانېدل چې زموږ هېواد د تل لپاره اشغال کړي نو امریکا او ناټو خو په ځلوېښت زره فوځ هیڅکله دا کار نه شي کولی!! زه مطمئن یم چې امریکا ته د شوروي اتحاد برخلیك منتظر دئ او دا د الله ثابت او نه بدلېدونکی سنت دئ چې کوم ځواك نړۍ له تباهۍ سره مخامخ کړي، الله ئې حتماً نسکوروي او نړۍ وال د هغه له شر ژغوري.

- مجاهدینو له خپل رب سره تعهد کړی چې امریکایان به د روسانو په څېر له خپل هېواد وتلو ته مجبوروي. دوی د الله په نامه هوډ کړی

تر هغه چې خپل هېواد ئې نه وي آزاد کړی او اشغالګر ځواکونه ئې د هېواد له لوېشت لوېشت خاورې نه وي ایستلي وسله به پر ځمکه نه ږدي او دښمن به یوه شېبه هم آرام نه پرېږدي.

- بااېمانه مجاهدین له اصلي دښمن سره جنګېږي او له هغو کسانو او د دوی له عملونو برئ او بې زاره دي چې د اصلي دښمن پر ځای په جوماتونو کې چاودني کوي، ملایان وژني او مکتبونه سوځوي، دا کارونه اکثراً په خپله امریکایان او یا ئې د سي آی اې په اشاره د دوی جاسوسان کوي، د هرات د جامع جوماتونو د منلي او مخلص خطیب د وژلو په موخه د جومات په وړاندې چاودنه او تر دې د مخه ډېري نوري هغه چاودني چې بې ګناه خلك په کې وژل شوي، ټولي انګرېزانو او امریکایانو تر سره کړې، په دې کې هغه محلي چارواکي ککړ دي چې د پردیو لپاره هر خیانت او جنایت ته چمتو دي، واقعي مجاهدین په دې پوهېږي چې نه د مکتبونو په ورانولو او سوځولو سره دښمن ته کوم تاوان رسېږي او نه په څو پیسو پېرل شوي ذلیل او اجیر مبلغین دښمن ته څه ارزښت لري، برعکس د دوی په وژلو سره دښمن ته تبلیغاتي مواد او د صالح علماءو د ترور پلمه په لاس ورځي، هغه کسان چې د دوی د وژلو فتوی ورکوي ډېر ناپوه مفتیان دي، دغو مفتیانو له مخلصو مجاهدینو سره د جنګ او له کمونستو جنرالانو سره د ائتلاف فتوی هم ورکوله، خو نن په کابل کې ناست او د امریکایانو په چوپړ کې دي!! مجاهدین په دې پوهېږي چې هدف ئې باید د مکتبونو تخریب نه بلکې د هغو کسانو له منځه وړل وي چې له مکتبونو د اسلام او زموږ د ملت په ضد د یوه سنګر په څېر استفاده کوي، زموږ اصلي دښمنان هغه دي چې مکتبونه، روغتونونه او جوماتونه د یوې وسېلې په توګه او زموږ د هېواد د اوږد مهاله اشغال په نیت کاروي.

- موږ له ټولو افغانانو غواړو چې له هغو اتلو مجاهدینو سره لاس یو کړي چې د بهرنیو ځواکونو د ایستلو او په آزاد او خپلواك افغانستان کې

د ملت د خوښي اسلامي حکومت د جوړېدو لپاره ئې دا مقدس جهاد پیل کړی. د دوی صادقانه ملګرتیا او رښتینی ملاتړ په ټولو مسلمانانو فرض دئ. هغه افغانان چي په روان اسلامي جهاد کي برخه وانخلي ډېر ژر به په خپلو کړو ندامت وکړي، إن شاء الله هېواد به آزاد شي، اشغالګر کفري ځواکونه به له افغانستان ووځي او هغه وخت به د جهاد مخالفین نه د خدای په وړاندي د منلو وړ عذر لري او نه د خپل ولس په وړاندي!! هم به خپل رب ته شرمنده وي او هم خپل ولس ته!! د دنیا او آخرت ذلت او سپکاوی به د هغه چا په برخه وي چي له کفري یرغلګرو ځواکونو سره ئې داسلام او خپل مظلوم او ځورېدلي ولس په ضد ملګرتیا وکړه.

- امریکایان په خپلو ټولو موخو کي ناکام شوي، نه ئې مقاومت وځپلی شو، نه پر اوضاع مسلط شول، نه ئې کاذب امنیت راوستی شو او نه ئې د مخدره موادو مخنیوی وکړی شو، دوی افغانستان د روسیې او د مسکو د محلي انډېوالانو لپاره فتح کړی، هغه ډلي ئې قدرت ته ورسولې او حکومت، فوځ او پولیس ئې ترې جوړ کړ چي روسانو په ډېر مصرف دې حالت ته ونه شو رسولی، نن په خپله اعتراف کوي چي په جګړي سره د افغانستان بحران نه شي حل کېدی، د مخدره موادو تولید به سږ کال د تېر کال په پرتله یونیم برابر زیات وي، اداره فاسده، رشوت او تالان اوج ته رسېدلی او چارواکي په فساد، رشوت او د مخدره موادو په قاچاق کي تر ستوني غرق دي!! دا هغه خبري دي چي نن له هري خولې اورېدل کېږي، عجیبه ده که څوك له هغه چا د صداقت، اخلاص او پاك لمنۍ طمع ولري او د دوی په لاس د یوې صالح ادارې د جوړېدو انتظار ولري چي د څو ډالرو په مقابل کي خپل هېواد، عزت او ایمان پلوري، پرون د روسانو په قومنده د خپل ملت په ضد جنګېدل او نن د انګرېزانو په قومنده!!
- موږ د روان بحران عادلانه او تلپاته حل غواړو او د جګړي د فوري

ختمولو غوښتونکي یو. که له جګړي پرته له بلي لاري د هېواد خپلواکي ترلاسه کول ممکن وی، نو موږ به تر هر چا د مخه همغه لار غوره کړې وه. که دا اوس اشغالګر ځواکونه له افغانستان ووځي او افغانانو ته د خپل برخلیك د ټاکلو موقع ورکړی شي، موږ په نورو ټولو مسئلو خبرو ته تیار یو. کومي افغاني ډلي چي په انګرېزانو او امریکایانو ځان ساتي، هغوی ته وایو چي په افغانانو باور وکړئ، موږ د امنیت تضمین درکوو، موږ خپلواك، سرلوړی او متحد اسلامي افغانستان غواړو، په عفو، بخښني او پخلاینې باور لرو، نه د انتقام په فکر کي یو او نه د جنګ له لاري قدرت ته د رسېدو تلوسه لرو!!

- زه په داسي حال کي چي ټول مجاهدین او ټول افغان ولس یووالي او وحدت ته رابلم او د دښمن په ضد ستر اسلامي پاڅون ته بلنه ورکوم، یو ځل بیا مجاهدینو ته اطمئنان ورکوم چي إن شاء الله ستاسو د بري او د دښمن د ماتي ورځ نژدې ده. د افغانستان د آزادۍ او د اسلام د بري په هیله.

مرګ پر امریکا او ملګرو ئې

ژوندي دي وي د اسلام د لاري زړه ور مجاهدین

حکمتیار

کمکی اختر ۱۳۸۵

د مذاکراتو په اړه زموږ دریځ

په داسي حال کي چي د مذاکراتو له لاري د بحران د حل معقوله او عملي لار لټول یو ضرورت ګڼو، په دې اړه خپل دریځ داسي توضیح کوو:

- دا یو مثبت انکشاف ګڼو چي مغرور امریکایان اوس په دې پوه شوي چي په جنګ سره نه خپلو ناولو موخو ته رسېدی شي او نه د

افغانانو مقاومت ځپلی شي.

- دې ته هم د یوه مثبت بدلون په سترګه ګورو چې د کابل د امریکایي حکومت چارواکو ته له مجاهدینو سره د مذاکراتو اجازه ورکړی شوې.

- خو مذاکرات په هغه صورت کې مفید او ګټور ګڼو چې اشغالګر ځواکونه د کابل حکومت ته د دې خبرې صلاحیت هم ورکړي چې د بهرنیو ځواکونو د بلا قید و شرط او بشپړ وتلو په اړه له مجاهدینو سره توافق کولی شي او دا چې دا ځواکونه به د دې توافق درناوی کوي. دا ځکه چې د مجاهدینو او ټول افغان ولس لومړۍ او اساسي غوښتنه همدا ده او له دې پرته د افغانستان بحران نه شي حل کېدی. د موسی قلعه معاهدې وښوده چې په یوې سیمې کې د بهرنیو ځواکونو شته والی د جګړو د دوام لامل او وتل ئې د جګړو د ختمېدو باعث دئ، موږ له دې سره توافق کولی شو چې دې ته ورته معاهده د کابل په شمول په ټولو ولایاتو کې پلې شي.

- د کرزي په وینا کې نوې خبره نه تر سترګو کېږي، د دې پر ځای چې بیان ئې د بحران د حل په ارتباط کوم مثبت او معقول وړاندیز ولري او په اخلاص او صداقت سره د جدي مذاکراتو لوري ته د بلني بڼه ولري، د مجاهدینو په خلاف د تبلیغاتو بڼه لري!! د مجاهدینو په ضد دا خبره کول چې د پردیو په منګولو کې دي، یو دروغجن تور او له څرګندو حقائقو انکار دئ، د پردیو په منګولو کې خو هغه خلك دي چې نن د پردیو د جهازونو تر وزر لاندې پر کابل حکومت کوي او د پردیو تر قومندې او بیرغ لاندې د خپل مظلوم ولس په ضد جنګېږي!! خو موږ له ده سره موافق یو چې لومړی دې افغانان د پردیو له منګولو ووځي بیا دې مذاکراتو ته کښېني!! هغه پردي خو ټولو افغانانو او ټولې نړۍ ته څرګند دي چې د افغانستان په کورنیو چارو کې لاسوهني کوي، د جګړو اور ئې بل کړی او دې اور ته لمن وهي، په دوی پوري تړلې وطن

پلورونکي ډلي هم ټولو ته معلومي دي، دا خو همغه هېوادونه دي چې پر مظلوم افغانستان ئې د امریکایانو د یرغل مرسته او ملګرتیا وکړه، همغه چې نن ئې فوځونه د افغانانو په ضد جنګېږي او هره ورځ په لسګونو بې ګناه افغانان په خپلو وینو کې رغړوي، همغه چې په بن کې راغونډ شول او د کابل لاس پوڅی حکومت ئې جوړ او وزارتونه ئې په خپلو منځونو کې ووېشل او په هر یوه پوري تړلې افغاني ډلي ته ئې مناسبه برخه ورکړه. کرزی دي افغانانو ته په واضح الفاظو ووایي چې له دې خبرو ئې مراد څه دئ، خطاب ئې امریکا، روسیې او د دوی منطقوي انډېوالانو ته متوجه دئ که بل چا ته؟ او هغه څوك دئ؟! موږ خو وایو چې ایران او پاکستان له افغانانو سره هومره جفا کړې چې امریکایانو او روسانو کړې، خو نن دا دواړه د کابل د امریکایي حکومت تر شا ولاړ دي او که د دوی مرسته نه وی نو امریکایانو نه کابل په دومره آسانۍ نیولی شو او نه تر اوسه هلته پاته کېدی شو!! کوم بې عقله انسان به له کرزي سره دا خبره ومني چې دا ملکونه د مجاهدینو مرسته کوي؟! ایران له مسکو او دهلي سره ولاړ دئ او پاکستان له واشنګټن او لندن سره، د مجاهدینو په اړه د دواړو ائتلافونو دریځ له هیچا پټ نه دئ. د کابل ځیني چارواکي د یوه اشغالګر او مداخله ګر نوم اخلي خو د بل په وړاندي ئې د سکوت مهر په خوله وهل شوی، هغه ته د اشارې کولو جرأت هم نه شي کولی، هغه ته د هر څه کولو حق ورکوي، دا حق ورکوي چې پېسې او وسلې ولېږي، سرحدات په خپله خوښه وټاکي، خپلي سرحدي تانې هم په خپله جوړي کړي او زموږ هم، کابل، هرات، مزار او نورو ولایاتو ته پیسې لېږي او د یوه قوم او فرقې لپاره زمکي اخلي او د هغه ځای قومي جوړښت په خپله ګټه بدلوي!! او دا همغه کار دئ چې یو وخت یهودانو په فلسطین کې کاوو!! دا چارواکي که د بل مداخله ګر په ضد هم څه وایي نو د دغه د ارضاء او خوشحالولو لپاره ئې وایي!!

- موږ په دې باور یو چې د سترو سترو او سپېڅلو آرمانونو لپاره باید

هري قربانۍ ته چمتو وو، د الله تعالی په لار کې، د اسلام لپاره او د يوه خپلواك او آزاد افغانستان د جوړولو لپاره بايد د خپل سر او وينو قرباني کولو ته تيار وو او تر هغه وسله په زمکه کښېنږدو او له سنگرونو اوچت نه شو چې دا آرمانونه نه وي تر سره شوي، خو په دې باور يو چې د يو چا د اقتدار لپاره بايد يوه قطره وينه هم توی نه شي، په هيڅ ځای او هيڅ وخت کې د يوې شېبې لپاره هم بايد وسله ونه کارولی شي، اقتدار الهي امانت او د خلکو حق دئ، دا بايد افغان ولس ته پرېږود چې څوك د مشرتابه لپاره اهل گڼي، په چا اعتماد کوي او مشري ئې مني. د پرديو د وسلو، پېسو او فوځونو په زور پر افغانانو د حکومت کولو لړۍ بايد د تل لپاره پای ته ورسوو. موږ به د هر هغه چا مخې ته ودرېږو چې وغواړي د ټوپك په زور پر افغانانو حکومت وکړي، مخکې مو هم دا کار کړی وروسته به ئې هم کوو.

- موږ نه پوهېږو چې کرزی د چا په استازيتوب د روغي جوړې خبرې کوي او څنگه به خپلې ژمنې عملي کوي؟!! دی خو د کابل په حکومت کې د يوه مېلمه حيثيت لري، اقتدار ټول د هغو ډلو په لاس کې دئ چې په مسکو او د مسکو په منطقوي ملگرو پوري تړلې دي، د دفاع، داخله او خارجه چارو وزارتونه، د ملي امنيت رياست، سفارتونه، فوځ او پوليس او د دولت نوري مهمي ادارې د دوی په واك کې دي، همدا دوی دي چې پرون روسانو د افغانانو په ضد وجنگول او نن ئې امريکايان جنگوي او چې تر کله دوی په اقتدار کې وي جگړه به ادامه کوي، دا د دوی مأموريت دئ چې پرې نه ږدي په افغانستان کې جگړه پای ته ورسېږي، د دوی حاميان خپلې گټې د جگړو په دوام او د افغانستان په تضعيف او تجزيې کې لټوي، د دوی بهرني حاميان نه غواړي زموږ په هېواد کې امنيت راشي او مرکزي آسيا د افغانستان له لاري له نړۍ سره وصل او تېل او گاز ئې له دې لاري صادر شي، دوی د هند د نيمي وچې مهم مارکيټ او د مرکزي آسيا ذخائر په خپل واك کې راوستل غواړي او د

همدې لپاره زموږ په هېواد کې د جګړو او بې امنيو دوام ضروري او مفيد ګڼي او مصارف پرې کوي!!

حزب اسلامي افغانستان

۱۳۸۵\۸\۱۹

د نصرت مېني اوسېدونكو ته

د نصرت مېني باايمان او مجاهدو اوسېدونکو

السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

كله چي له اسلام سره ستاسو ژوره مينه، ستاسو اخلاص، د قربانۍ جذبه او په جهاد كي ستاسو لويه ونډه رايادوم، نو له الله تعالى تاسو ته د دنيا او آخرت سعادت او بريا او مزيد توفيق غواړم. الحمد لله تاسو د كمونستانو او روسانو په ضد تېر جهاد كي لويه ونډه درلوده، تاسو لومړني مجاهدين او لومړني مهاجرين وئ، دلته هغه افغانان راغونډ شوي وو چي په افغانستان كي د اسلام او جهاد بيرغ د دوی په لاس ورپېدو، افغانان تاسو راويښ او جهاد ته چمتو كړل، يقيناً چي تاسو د ټولو هغو مجاهدينو په جهاد كي برابر شريك يئ چي له تاسو وروسته د جهاد سنګر ته راوتلي او د اسلام لپاره ئې قربانۍ وركړې، د فلسطين، كشمير، چچن او نورو سيمو مجاهدين د افغانستان په جهادي مدرسې كي وروزل شول او د جهاد درس ئې له افغانانو زده كړ، د نړۍ له ګوټ ګوټ په زرګونو مجاهدين راغلل، ستاسو په څنګ كي د شوروي اتحاد له ځواكونو سره وجنګېدل، له افغانانو سره ئې يو ځای او په يوه سنګر كي ويني توي شوې، د دوی ډېری ستاسو په څنګ او د حزب اسلامي په سنګرونو كي جنګېدلي، كله چي به دا انصار وروڼه نصرت مېني ته راغلل نو زړه به ئې مطمئن شو چي واقعاً دا خلك د اسلام لپاره جنګېږي، دوی د همداسي خلكو په لټه كي وو، داسي سنګر ئې لټولو چي هلته د اسلام

بیرغ رپېږي، د تکبیر نعره اوچته وي او مجاهد ئې د الله د دین د قایمولو لپاره جنګېږي، الله تعالی دې تاسو ته د دغو ټولو مجاهدینو د جهاد په ثوابونو کې لویه برخه درکړي.

الحمد لله تاسو په اوسني جهاد کې هم فعاله ونډه لرئ، دښمن ته تسلیم نه شوئ، د هجرت ژوند ته مو پر دې ترجیح ورکړه چې د اسلام د دښمنانو تر تسلط لاندې په خپل هېواد کې ژوند وکړئ، ستاسو ډېر زلمیان په شهادت ورسېدل، تاسو په ټول افغانستان کې د صلیبي ځواکونو په ضد افغانان جهاد ته وهڅول، دا ستاسو د قوي ایمان نښې دي او ښیي چې تاسو له بشپړ اسلام پرته په بل څه نه راضي کېږئ، إن شاء الله ستاسو دا آرمان به هرومرو ترسره کېږي، ډېر ستر ستر کارونه وشول، إن شاء الله پاته به ئې هم ترسره شي.

الحمد لله چې د نصرت مېني اکثریت اوسېدونکي داسي دي چې غواړي خپل حلال رزق د لاس په تناکو حاصل کړي، شپه ورځ زیار باسي چې خپله کورنۍ وپالي او نه یوازي بل ته ئې د احتیاج لاس اوږد نه شي بلکي غواړي له نورو سره مخصوصاً له مجاهدینو سره مرسته وکړي، خو داسي کسان هم شته چې تل غواړي له نورو او حتی له حزب څه وشکوي او هغه هم په داسي حال کې چې حزب له سختو شرائطو سره مخامخ وي!! دا حزب هغو ایثارګرانو جوړ کړی چې د الله تعالی په لار کې په سر او مال جهاد ئې داسي الهي فریضه ګڼله لکه لمونځ او روژه، دا جهاد د دوی د قربانیو په نتیجه کې پیل شوی او إن شاء الله د دوی په لاس به وروستي منزل ته رسي. هغه خلك چې د امتیازاتو ترلاسه کولو لپاره حزب ته راغلي وو په سختو ورځو کې ئې حزب پرېښود او په نورو دروازو کې ودرېدل، داسي خلك د نیمي لارې ملګري وي، د بریاوو په ورځو کې د وفادارۍ ډېري په سینه وهي خو د کړاوونو او آزموینو په وخت کې خپل ملګري په میدان کې یوازي پرېږدي او سوري لټوي، خو ما ډېر داسي خدای پال او باایمان کسان هم ولیدل چې وایي: که مخکي مي ښه کړي

وو يا بد، نن او په دې سختو ورځو کې دا جفا او بې مروتي ګڼم چې حزب او مجاهدين ئې يوازې پرېږدم!! الله تعالی دې دوی ته اجر ورکړي.

ورونو خوېندو! اورم چې ځيني کسان په فرعي مسائلو کې ستاسو تر منځ د اختلافاتو راولاړولو هڅه کوي، هيله ده له داسي اختلافاتو ځانونه لري وساتئ، کاش زموږ درنو فقهاءو لږ تر لږه د ځانګړه د هيئت په څېر مسائلو کې اختلاف نه درلودی، ټولو د مدينې منورې د خلکو ځونځ معيار ګڼلی وی او نن د ټولي نړۍ د مسلمانانو ځونځ يو ډول وی، د پيغمبر عليه السلام نژدې اتلس زره ځونځونه د مدينې خلکو په خپلو سترګو ليدلي او په خپلو غوږونو ئې اورېدلي او خبر ئې نسل په نسل له يوه بل ته انتقال شوی، خو متأسفانه موږ په دې کې هم د امت تر منځ د اختلاف شاهد يو، د کوفې، مدينې او شام د فقهاوو تر منځ اختلاف دئ، دا درې مراکز په هغه وخت کې درې ستر سياسي مراکز وو، د سياسي مراکزو اختلاف په فقهي مسائلو کې له اختلاف سره يو ځای شو او دا دئ تر نن پوري د دې لړۍ روانه ده، دا مشکل به هغه وخت حل کېږي چې ټول اسلامي امت واحد ستر سياسي مرکز ولري او همدا مرکز د مذهبي اختلافاتو د ختمولو لپاره داسي کار وکړي لکه عثمان رضي الله عنه چې د قرآن د مختلفو نسخو د توحيد په اړه وکړ او د يوه ستر اختلاف مخه ئې ونيوله. خو تر هغه چې دا کار کېږي زه ټولو ته توصيه کوم چې د شهيد شيخ عبدالله عزام په څېر د هغو انصارو ورونو په شان عمل وکړئ چې د نړۍ له ګوټ ګوټ خپل ايمان، اخلاص او د الله تعالی په لار کې د قربانۍ جذبې دلته راوستل، ستاسو په خوا کې ئې جهاد کاوو او شهيدانېدل، د دوی اکثريت حنفي مذهب نه وو خو ستاسو په احترام به ئې نه آمين بالجهر کولو او نه رفع اليدين. دوی د اسلامي امت وحدت غوښتو، دوی ټولو اسلامي مذاهبو ته احترام درلود، غوښتل ئې ټول په يوه صف کې د ګډ او لوی دښمن مقابله وکړي، لکه څنګه چې په حرمين شريفينو کې ټول مسلمانان د هر مذهب پلويان په يوه امام پسې اقتداء

کوي، يو آمين بالجهر کوي او بل نه، يو رفع اليدين کوي او بل نه، دوی غوښتل په هر جومات کې مسلمانان دغسي يو بل تحمل کړي او په فرعي مسائلو کې اختلاف دوی يو له بل بېل نه کړي، که غواړو اسلامي امت متحد کړو نو په کار ده همداسي وکړو.

وروڼو! هغه څوك چي د دغو انصارو وروڼو په څېر عمل نه کوي، په فروعي مسائلو ترکيز کوي او گمان ئې دا دئ چي که داسي ونه کړي نو خدای ترې ناراضه کېږي او جنت ته له تلو محرومه کېږي، تاسو حوصله وکړئ او عکس العمل مه ښيئ، پرېږدئ دوی خپل آرمان ترسره کړي، زه باور لرم چي واقعي مسلمان او د الله تعالی مخلص بندگان له دې ځان لري ساتي چي د فروعي مسائلو په سر د مسلمانانو تر منځ کرکه، نفرت او اختلاف راولاړ شي، دا کار به يا هغه څوك کوي چي جاهل او متعصب دئ او يا هغه چي د دښمن لخوا گمارل شوی، دا هغه کسان دي چي نه ئې د الله تعالی په لار کې جهاد کړی، نه ئې نور جهاد ته هڅولي، نه ئې د اصلي دښمن په ضد يوه خبره له خولې وتلې، خپل ټول زور ځواك ئې د مسلمانانو تر منځ په فرعي مسائلو کې د لانجو او شخړو په راولاړولو کې ضائع کړی!! په هغو کسانو باور مه کوئ او خبره ئې مه اورئ چي مذهبي تعصبات راپاروي، پر فرعي مسائلو ترکيز کوي، د همدغو فرعي مسائلو په سر يو بل تکفيروي، لوی کفار او د مسلمانانو لويي لويي مسئلې ئې هېرې کړې دي، په دې اړه څه نه وايي چي په افغانستان، عراق او فلسطين کې څه تېرېږي، دا ورته مهمه نه ده چي هره ورځ په سلگونو بې وزلي مسلمانان په خپلو وينو کې رغړول کېږي، دوی ته مهمه خبره دا ده چي له سنتو وروسته دعاء کول جائز ده که ناجائز، دوی نه په خپله په جهاد کې برخه اخيستې ده، نه ئې د کورنۍ غړو او نه ئې څوك جهاد ته هڅولي، نور د خدای لپاره لمونځ او جهاد کوي خو د ده هم لمونځ د اجورې په مقابل کې وي او هم ئې تبليغ، په مسلمانانو کې د اختلاف راولاړولو د ميدان ښاغلی او توريالی دئ او له

هري وړې مسئلې به يوه فتنه راولاړوي، خو د اصلي دښمن په ضد جګړې کې ئې ملا ماته ده او په خوله ئې مهر لګېدلی. دا خلك نه په دين پوه دي او نه دين ته اخلاص لري، که ئې ديني پوهه او اخلاص درلودی نو يا به د دغو انصارو وروڼو په څېر وو او يا د هغو مجاهدينو په څېر چې ټولو حقه مذاهبو ته په درنه سترګه ګوري.

وروڼو! زما توصيه دا ده چې د هر جومات لپاره د متقي او هوښيارو کسانو يوه اصلاحي شوری جوړه کړئ، دې شوری ته اختيار ورکړئ چې متقي، په دين پوه او مجاهد امامان درته غوره او هغه امام لري کړي چې د امامت اهليت او کفايت نه لري او د خلکو د مسلمانولو پر ځای له اسلام د خلکو د ايستلو باعث وي. د جومات امام بايد دا ومني چې يوازې په هغه صورت کې د امامت حق لري چې خلك پرې راضي وي. نصرت مېنه بايد يوه لويه اصلاحي شوری ولري، چې د پنډغالي د ټولو چارو په سمبالولو کې فعاله ونډه ولري، امنيتي چاري، د تعليم او تربيې مربوط امور، اخلاقي او اجتماعي مسائل، د شخړو او منازعاتو حل و فصل او په جوماتونو پوري اړوند چاري د همدې شوری په لاس تر سره شي. زه د دې مقصد لپاره يو باصلاحيته هيئت ټاکم، هيله ده له دې هيئت سره مرسته وکړئ. لوی الله مو مل. په احترام

حکمتيار

۱۳۸۵\۹\۱۱

د دلوي ۲٦ په مناسبت

ګرانو هېوادوالو! د اسلام د لاري سرتېرو مجاهدينو! السلام عليکم و رحمة الله و برکاته

نن د افغانستان د تاريخ يوه ستره او نه هېرېدونکي ورځ ده، هغه ورځ چې د نړۍ د داسي يوه ستر او وحشي ځواك په متلاشي کېدو او

زوال منتج شوه چې په تاریخ کې ئې بېلګه نه وه لیدل شوې، پر ټولې نړۍ ئې د تسلط خوبونه لیدل، امریکا ته ئې په ویتنام کې ماته ورکړې وه او د نړۍ تر ټولو ستر او خطرناك نظامی ځواك ترې جوړ شوی وو، له دغې ورځې او د باایمانه افغانانو په لاس له ماتې وروسته ئې زوال پیل شو، لنډه موده وروسته ئې ټغر ټول شو او ټوله نړۍ د دې سره سېلاب له خطره وژغورل شوه. حقیقت دا دئ چې د افغانستان په لرغوني تاریخ کې د دلوې ۲٦هغه لوړ مقام لري چې هیڅ ورځ ورسره سیالي نه شي کولی، دا په یوه اوږده او نابرابر جنګ کې د مجاهدو افغانانو د بریا او د دوی له هېواد د یوه ستر استعماري ځواك د ماته خوړلي فوځ د وتلو ورځ ده. دا هغه ورځ ده چې د اتحاد شوروي یو سل شل زره یرغلګر ځواکونه له لسو کلونو مسلسل جنګ وروسته زموږ له هېواد وایستل شول، الله تعالی افغانانو ته د دې توفیق ورکړ چې خپل هېواد د پردیو له سلطې آزاد کړي، د آزادۍ په هغه اوږد او نابرابر جنګ کې ئې دوی ته لوړ همت او صبر ورپه برخه کړ، د خپل کور کلي ورانېدل ئې ومنل خو د خپل بام پر سر د پردیو د بیرغ رپېدل ئې ونه زغمل، سترو سترو قربانیو ته چمتو شول خو د پردیو په وړاندې ئې سر ټیټ نه کړ. الله تعالی د دغه جهاد، همت او صبر په وجه دوی ته دا ستره او تاریخي بریا ورپه برخه کړه. افغانان تر دې د مخه هم له اشغالګرانو سره جنګېدلي، خو نه د دښمن فوځ دومره زیات او په داسې وژونکو مخکې تللو وسلو سمبال وو او نه د دومره اوږدې مودې لپاره له افغانانو سره جنګېدلي. او دا دئ اوس د امریکا تر مشرۍ لاندې له یوه داسې ځواك سره په جګړې بوخت دي چې هم تر پروني دښمن خطرناك دئ او هم ئې دښمني ژوره او زړه.

هر څوك په دې پوهېږي چې ولې افغان ولس په دې ونه توانېدو چې د روسي فوځونو له ایستلو وروسته په خپل هېواد کې یو واقعي اسلامي حکومت قائم او د خپلو شهیدانو آرمانونه پلي کړي. وجه ئې دا

وه چي له يوې خوا روسان ووتل خو كمونستان ئې تر شا پرېښودل، هماغسي لكه تر دوى د مخه چي انگرېزان ووتل خو خپل لاس پوڅي ئې تر شا پرېښودل، له بلي خوا زموږ كينه كښو گاونډيو د دې لپاره له روسانو سره لاس يو كړ چي افغانان ونه توانېږي يو خپلواك، ځواكمن او اسلامي افغانستان جوړ كړي او د نورو د سيالۍ شي او له بلي خوا په بهر كي د اسلام دښمنه هېوادو او په داخل كي د منافقينو او كمونستانو گډه جبهه جوړه شوه. دغه عوامل باعث شول چي د روسانو په لاس تپل شوې جگړه د دوى له ايستلو وروسته هم دوام وكړي، د ثور له كودتا تر نن پوري دا ټولي جگړي ورته موخي لري او له بهر پر افغانانو تپل شوې. د امريكا له لوري په رواني جگړي كي هم مسكو او په مسكو پوري تړلي ملكونه او ډلي لويه ونډه لري. كه د دوى مرسته نه وى نو نه به امريكايانو پر افغانستان بريد ته زړه ښه كړى وو، نه به ئې زموږ هېواد داسي ژر او په دومره آسانۍ سره نيولى وو او نه به دومره موده دلته پر پاته كېدو توانېدلي وو.

حقيقت دا دئ چي د تېرو دريو لسيزو تاريخ، د نه هېرېدونكي مقاومت، د آزادۍ د ستر او بې نظيره جنگ او د اسلامي جهاد تاريخ دئ، د افغانستان په لرغوني تاريخ كي دا درې لسيزي دومره لوړ او ځلانده ځاى لري چي هيڅ پړاو ورسره نه شي مقايسه كېدى، زموږ دښمنان او د دوى ذليل برېڅي د سرشيندنو، قربانيو او وياړونو دې پړاو ته په بده سترگه گوري، هغه د بې مقصدو جگړو او ورانيو تاريخ گڼي، دا ځكه چي دوى د استعمارگرانو په ضد د محكومو ولسونو له هر مقاومت كركه لري، خپل عمال ئې په دې گمارلي چي د افغانستان د لرغوني تاريخ دا ځلانده مرحله مسخه او داغجنه كړي، د كورنيو جگړو نوم وركړي، توره دوره او د ورانيو او ويجاړيو مرحله ئې وگڼي، خو نه داسي چي مسئوليت ئې اشغالگرانو او د دوى لاس پوڅو ته راجع كړي او نه داسي چي د افغانانو وينو، قربانيو او سرشيندنو ته په درنه سترگه

وګوري او د سپېڅلي مقاومت ستاینه ئې وکړي!! برعکس هر څه ته د بې مقصده جنګ په سترګه ګوري او ټولي خواوې په کې ملامتوي، لکه څومره چي افغان مجاهد ولس او زړه ورو سرشیندونکو مجاهدینو ته د اعتراض او انتقاد ګوته نیسي، همدومره اشغالګران او په دوی پوري تړلې ډلي له پامه غورځوي او برئ الذمه ئې ګڼي، ستاسو به په یاد وي چي د کلنټن مېرمني خو حتی دا هم وویل چي کمونستان تر مجاهدینو ښه وو!!

ورونو خوېندو!!

افغانان باید په دې وویاړي چي په شلمې پېړۍ کې د اسلامي جهاد بیرغ د دوی په لاس اوچت شو او د جهاد هېره شوې ستره الهي فریضه د دوی په لاس احیاء شوه، په فلسطین، کشمیر، چچن، عراق او د نړۍ په نورو سیمو کې د مسلمانو مجاهدینو په روان مسلحانه مقاومت کې د دوی لویه ونډه ده، د دغو سیمو مجاهدین یا هغه دي چي په افغانستان کې روزل شوي او یا هغه چي له افغانانو ئې د اسلامي جهاد درس اخیستی، دا هغه حقیقت دئ چي دوست او دښمن پرې اعتراف کوي او همدغه حقیقت ته په پام سره ده چي د نړۍ ټول کفري ځواکونه د افغانانو په ضد متحد شوي، د اسلامي هېوادو منافق حکام ئې په خوا کې ودرېدلي او په ګډه دا هڅه کوي چي په افغانستان کې د مجاهدینو په لاس د یوه واقعي اسلامي حکومت د جوړېدو مخه ونیسي.

همدا کفري ځواکونه اوس د افغانستان لپاره د خپلي خوښي اردو او پولیس جوړوي، افراد او افسران ئې د دوی په لاس روزل کېږي، دا فوځ او پولیس په حقیقت کې د شمالي ائتلاف ملېشې په امریکایي دریشي کې دي، دا دئ د هېواد لپاره نوی قضائي نظام جوړوي او قاضیان ئې په ایتالیا کې تربیه کوي، د افغانانو خپلواکي سلب او ملي حاکمیت ئې تر پښو لاندي کړ، د دوی برخلیك د پردیو په لاس کې او د پردیو د خوښي افراد او ډلي پرې مسلط شوي، امریکایانو په تېرو پنځو کلونو کې په

لسګونو زره افغانان په خپلو وینو کې ورغړول، په زرګونو ټُنه بمونه ئې پر افغانستان وورول، په سلګونو کلي او ښارونه ئې وران کړل، د افغانستان ټول ملکي او نظامی هوائي میدانونه ئې تخریب کړل، ټولي ملکي او نظامی طیارې ئې وسوځولې، په ټول توان طاقت ئې هڅه وکړه چي د افغانستان اسلامي هویت ختم کړي او په دې هېواد کې د اسلامي نظام د قائمېدو امکانات د تل لپاره له منځه یوسي، د دې لپاره ئې له یوې خوا د خپلي خوښي سیکولر تعلیمي نظام پر افغانانو تحمیل کړ او له بلي خوا ئې د ټولني بې دینه، مفسد او بد اخلاقه ځواکونه پر هېواد مسلط کړل او د هغو ځواکونو او شخصیتونو د ځپلو لپاره ئې ملا وتړله چي اسلام ته وفادار دي او خپلواك افغانستان غواړي. د دې حقائقو په رڼا کې هر با ایمانه او باضمیره انسان قضاوت کولی شي چي اوس زموږ هېواد له شك او تردید پرته په دارالحرب او د پردیو په مستعمرې بدل شوی او اوس په هر مسلمان، نر وي که ښځه، جهاد فرض عین دئ. په دې کې چي څوك شك کوي، یا له دین بې خبره دئ یا له خپل دین، عزت، هېواد او خپلواکۍ د دفاع همت نه لري.

وروڼو خوېندو!

افغانان په دې هم ښه پوهېږي چي دا اشغالګر ځواکونه له امریکا، اروپا او آسټرالیا په کومه موخه دلته راغلي، مصارف کوي او مرګ ژوبله ګالي، د بیاودانولو او له افغانانو سره د مرستو په نامه چي اشغالګران کوم دروغجن تبلیغات کوي، هیڅ هوښیار افغان نه پرې غولېږي، دا مرستي نه بلکي هغه لګښتونه دي چي اشغالګر ځواکونه ئې د اشغال د دوام لپاره کوي، دوی هغه مصارف هم له افغانانو سره د مرستو په فهرست کې نیسي چي پر خپل نظامي او غیر نظامي پرسونل ئې کوي او یا ئې پر خپلو هغو فعالیتونو لګوي چي د اسلام په ضد ئې روان کړي. دوی د څلوېښت زره بهرني فوځ، نژدې یو لك هغه مأمورین چي په انجیوګانو کې ئې استخدام کړي، چي یا استخباراتي کار ترې اخلي، یا

مسیحیت ته د افغانانو د منحرف کولو فعالیت پرې کوي او یا د اخلاقي فساد په خورولو کې ترې استفاده کوي، د دغو معاشات او مصارف هم له افغانانو سره د مرستو په ضمن کې نیسي. دا داسې وګڼئ لکه روسان چې د افغانستان د اشغال په دوران کې خپل لګښتونه د پور په نامه یادوي او د لندن په کنفرانس کې ئې د بخښلو اعلان کوي!! یعني دا چې روسانو دا لس ملیارده ډالر د افغانستان په ورانولو او د یو نیم ملیون افغانانو په وژلو نه دي مصرف کړي بلکې له افغانانو سره ئې داسې مرسته کړې لکه انګریزان چې ئې اوس کوي، توپیر ئې یوازې دا دئ چې روسان ئې د پور په نامه یادوي او انګریزان د مرستو نوم ورکوي، روسان هم هغه لګښتونه پور ګڼي چې په جنګ ئې لګولي او یا ئې کمونستانو او شورای نظار ته ورکړي او انګریزان هم خپل جنګي مصارف او هغه پیسې چې خپلو انجیوګانو ته ئې ورکوي د مرستو په نامه یادوي!! تاسو ته معلومه ده چې انګریزانو د هند د اشغال په دوران کې د جنګي موخو او د خپلو انتقالاتو لپاره له ډهلي تر تورخم او چمن پورې پوخ سړك او د رېل کرښه وغزوله، خو د دې سیمې هیڅ آزادي غوښتونکي دې کار ته د هند د بیاودانولو په سترګه ونه کتل، خو متأسفانه امریکایي افغانان دومره ذلیل دي چې د خپلو بادارانو د ګوتو په شمېر محدود تبلیغاتي کارونه په داسې حال کې ستایي چې لا د کابل سړکونه ویجاړ پاته دي او د پلازمېنې اوسېدونکو ته برېښنا نه ده رسېدلې... امریکایان د راتلونکو دوو کلونو لپاره د لس ملیارده ډالرو مرستې اعلان کوي خو وایي چې اته نیم ملیارده به ئې د فوځ او پولیس په جوړولو لګېږي او پاته برخه به همغسې وي لکه مخکینۍ!! هر افغان په دې پوهېږي چې اشغالګران ولې د فوځ او پولیس له روزلو او مسلح کولو سره علاقه لري، دوی غواړي افغانان د افغانانو په ضد وجنګوي او له دې لارې د خپلو تلفاتو مخنیوی وکړي!! هېڅ مسلمان باید په دې کې شك ونه لري تر هغه چې د انګریزانو ناولي لاسونه له دې سیمې نه وي قطع شوي؛ نه به زموږ په هېواد کې

سوله راشي او نه به د عراق جګړه پای ته ورسېږي او نه به د فلسطین او کشمیر غمیزې پای ومومي، همداسي به د تل لپاره په اسلامۍ نړۍ کې د فتنو او جګړو اورونه بل وي، مفسد، ظالم او منافق حکام به پرې حکومت کوي، شتمنۍ به ئې د غربي استعمارګرانو په لاس لوټل کېږي، دین او مذهب ته به ئې سپکاوی کېږي.

ورونو خوېندو!!

افغانان باید یو ځل بیا ملا وتړي او له هغه خبیث زاړه دښمن خپل غچ او انتقام واخلي چي په تېرو دریو پېړیو کې د مسلمانانو په ضد جګړو کې بوخت دئ او لاسونه ئې د لکونو لکونو مظلومو مسلمانانو په وینو سره دي، په کار ده چي اوس پر اشالغګرو ځواکونو خپل بریدونه څو برابره زیات کړو، په جنګ کې باید خپله ټوله توجه د اصلي دښمن لوري ته واړوو او په نورو خواوو کې له مصروفېدو ډډه وکړو.

إن شاء الله د استعمارګرانو په لاس پر مظلومو مسلمانانو مسلطه شوې توره شپه خپل پای ته نژدې شوې، د آزادۍ او عزت روڼ سباوون په راختو دئ، پر افغانستان او عراق د صلیبي ځواکونو ګډ لوی برید له ماتي سره مخامخ شوی، دې برید او د مجاهدو افغانانو او توریالیو عراقیانو مقاومت ټوله اسلامي نړۍ راوېښه کړې او دا درس ئې ورکړی چي له داخلي او بهرني دښمنانو د نجات یوازینۍ لار جهاد دئ، په دې جهاد سره به إن شاء الله صلیبي ځواکونه د شوروي اتحاد په برخلیك اخته کېږي. دعاء کوو چي الله تعالی دې مظلوم افغانان له دې دردناك حالت وژغوري او زموږ هېواد دې د کفري ځواکونو له سلطې آزاد کړي.
موږ مطمئن یو چي الله تعالی به د اسلام د دې بل ستر دښمن د نسکورولو لپاره له افغاني مجاهدینو همغه کار اخلي چي د شوروي اتحاد د زوال په لار کې ئې ترې واخیست، ډاډه یو چي امریکایان به هم د مجاهدینو د مسلسلو بریدونو په نتیجه کې له افغانستان وځي او په افغانستان کې به د مخلصو مجاهدینو په لاس اسلامي حکومت قائمېږي.

د الله جل شأنه وعده همدا ده: وَ لَيَنصرَنَّ اللَّهُ مَن يَنصرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ * د صليبي ځواكونو د ماتې په هيله

د اسلامي امت د تېر مجد او عظمت د اعادې په هيله

ژوندي او بريالي دې وي زړه ور مجاهدين

حكمتيار

افغانستان

٢٦دلو ١٣٨٥

امريكايانو ته د افغاني او عراقي مجاهدينو ګډ پيغام

موږ افغاني او عراقي مجاهدين په ګډه د امريكا ولس ته لاندې دردناك حقائق په ګوته كوو:

- د جورج بش جنګي ټيم تاسو ته د عراق او افغانستان په اړه د حقائقو له ويلو ډډه كوي، تاسو ته هم دروغ وايي او نړۍ والو ته هم، تاسو ته نن هم هغسې دروغ وايي لكه چې پر عراق د بريد په وخت كې ئې درته ويل چې عراق د اټومي او كيمياوي وسائلو په توليد بوخت دئ!! دا خبره ئې هغه مهال هم كوله چې ټول عراق ئې د بغداد په شمول ونيولو خو نه اټومي او كيميايي وسائل په لاس ورغلل او نه ئې تأسيسات!! دوى نه د خپلو مړو، زخميانو او مالي او ځاني تلفاتو صحيح ارقام درته وايي او نه د مظلومو افغانانو او عراقيانو؛ او نه د خپل ناكام سياست له هغو خطرناكو پايلو تاسو خبروي چې امريكا او ټوله نړۍ ئې ورسره مخامخ كړې.
- جورج بش تاسو ته دروغ وايي چې امريكايي فوځ به بالآخره مقاومت وځپي او پر اوضاع به مسلط شي، موږ په يقين سره درته وايو چې دا هسې خوب او خيال او ستاسو د غولولو لپاره دروغجن تبليغات

دي، حقيقت دا دئ چي موږ د درې سري مار څلور غاښونه ايستلي، دوه ئې پاته دي، د دغو د ايستلو لپاره دوو نورو کلونو ته ضرورت لرو، امريکايي فوځ به له افغانستان او عراق حتماً او ډېر ژر وځي او إن شاء الله د جورج بش د دغي دورې تر پوره کېدو وړاندي.

• دوی د افغانستان او عراق په اشغال سره نه امريکايانو ته څه ګټه ورسوله او نه ئې د دې هېوادو مظلومو ولسونو ته، دواړو ته ئې له مرګ، ژوبلي او ورانۍ پرته بل څه نه دي ډالۍ کړي، په دې پنځو کلونو کي ئې نژدې اوه نيم لکه افغانان او عراقيان ووژل او په لکهاوو نور ئې زخميان کړل او تر يو نيم مليون زيات ئې هجرت ته اړ کړل، دا نن چي موږ دغه پيغام تاسو ته لېږو په عراق کي تر نوي زيات بې ګناه عراقيان او په افغانستان کي يوازي پر يوه کلي د ناټو د بمباريو په ترڅ کي تر سلو زيات افغانان وژل شوي!! او همدا نن په الماني اخبارونو کي د هغو فوځيانو عکسونه خپاره شول چي د يوه افغان له پرې کړي سر سره ئې لوبې کولې!! دا د هغو جناياتو يوه وړه برخه ده چي ستاسو فوځونه ئې په افغانستان او عراق کي کوي!! څوك به په دې خبري کي شك وکړي چي نن نړۍ تر بل هر وخت زياته له بې امنيو او جګړو سره مخامخ ده.

• کوم تاوان چي د جورج بش جنګي ټيم ئې امريکا ته رسوي بل څوك ئې نه شي رسولی، هره مياشت اويا مليارده ډالر تجارتي خساره او د کال اتيا مليارده د افغانستان او عراق د جنګ لګښت، هره مياشت له عراق او افغانستان سل تابوتونه انتقالول، چي په راتلونکي کال کي به إن شاء الله دا شمېره هره مياشت نژدې دوه سوو مړو او زرو زخميانو ته لوړه شي، که په تېرو پنځو کلونو کي د امريکايانو د مړو او زخميانو شمېر تر پنځه وېشت زره اوښتی، د مقاومت ورځ په ورځ تشديد او پراخېدا ښيي چي دا تلفات به په لنډي راتلونکي مودې کي هغه ځای ته ورسېږي چي د امريکا ولس به ويتنام هېر کړي، شوروي اتحاد د افغانستان د اشغال په لسو کلونو کي شاوخوا څلوېښت زره مړي او زخميان درلودل

او ټول مالي لګښت ئې اتيا ملیارده ډالرو ته ونه رسېدو خو په همدې سره ئې ملا ماته او ټغر ئې ټول شو، امريكا به څنګه وتوانېږي چي تر شوروي اتحاد څو برابره زيات تلفات د اوږدې مودې لپاره تحمل كړي؟ نن په ټولي نړۍ كي خلك سپينه ماڼۍ د جګړو، ورانۍ، فساد او بې امنۍ باعث ګڼي او له امريكا او امريكايانو هومره كركه او نفرت لري چي د بشريت په تاريخ كي د هيڅ استعماري ځواك په ضد داسي كركه او نفرت نه دئ تر سترګو شوی، تاسو ته ئې ويل چي د عراق او افغانستان په نيولو سره به هم د عراق د نفتو ځاګاني د امريكا په لاس كي پرېوځي او هم د مركزي آسيا ذخائر او په ټولي نړۍ كي به د تېلو بيه امريكايان ټاكي!! خو تاسو وليدل چي نه يوازي د مركزي آسيا پر زېرمو د تسلط خوب رښتينی نه شو، بلكي د تېلو بيه له اتو ډالرو اتيا ډالرو ته نژدې شوه، كه پر ايران بريد شوی وي نو دا به تر سلو ډالرو اوښت، حقيقت دا دئ چي كه د عراق او افغانستان جنګ نه وی نو ښايي اوس به دا زېرمي د امريكا په واك كي وې، خو اوس دا دئ ازبكستان امريكايان له خپلي خاوري په سپكاوي سره وايستل!! دوی په نړۍ كي د اټومي وسائلو د خورېدو مخنيوی د يرغل لپاره د يوه مبرر او توجيه په توګه وړاندي كاوو خو دا ده شمالي كوريا اټومي آزموينه وكړه، ايران د يورانيمو غني كول پيل كړل، دوی د مخدره موادو د مخنيوي خبره كوله خو په هغه افغانستان كي چي امريكايان پرې حكومت كوي، زمكه او فضاء ئې د دوی په كنټرول كي ده، د مخدره موادو توليد شپږ زره ټنو ته ورنږدې شو، دوی افغانستان او عراق د ايران او روسيې لپاره فتح كړل، د دوی لپاره ئې هغه كار وكړ چي مسكو او تهران په ډېر لګښت نه پرې توانېدل. كوم تاوان چي د بش جنګي ټيم ئې امريكا ته رسوي د امريكا هيڅ دښمن ئې نه شي وررسولی، د امريكا هر دښمن دا خوښوي چي د بش ټيم يو ځل بيا په اقتدار كي پاته او په پارلمان كي ئې اكثريت وي.

- د امريكا د راتلونكو انتخاباتو په دوران كي د داسي تبليغاتو شاهد يو

چي ښيي موږ د بش د جنګي ټيم په بريا خفه کېږو، تاسو ته په صريح الفاظو وايو چي دا تبليغات هيڅ حقيقت نه لري، موږ دا غوره ګڼو چي د بش ټيم په سپيني ماڼۍ او د کانګريس په دواړو برخو کي د مخکي په څېر برلاسي پاته شي، موږ بش ته د امريکا د بريژنف په سترګه ګورو، دی به امريکا له همغه برخليك سره مخامخ کوي چي بريژنف شوروي اتحاد ورسره مخامخ کړ. دا غوره ګڼو چي يوه دوره بله هم د جمهوري غوښتونکو د حکومت شاهد وو، حقيقت دا دئ چي د امريکا له شره د نړۍ د ژغورني ښه لار دا ده چي د بش ناکام جنګي سياست دوام وکړي، امريکا ته همداسي يو کم عقله، مغرور او شرابي جمهور رئيس او د ډيك چيني او رامز فيلډ په څېر جنګي ټيم په کار دئ.

- موږ د امريکا له ولس سره دښمني نه لرو، ستاسو د زامنو قاتلان نه يو، ستاسو قاتلان ستاسو خپل واکمنان دي، همغه چي تاسو نورو ملکونو ته د جنګ لپاره لېږي، نه له موږ امريکا ته کوم ګواښ متوجه دئ او نه له بل چا، هغه سرتېرو ځلميانو چي د نيويارك او واشنګټن فدايي عمليات ئې ترسره کړل، د امريکا ظالمانه سياستونو دې ته اړ کړي وو، د دې عملياتو لړۍ به تر هغه ادامه کوي چي امريکا پر اسلامي ملکونو خپله سياسي، نظامي او اقتصادي سلطه پای ته ورسوي، د ظالمو او بې رحمه ديکتاتورانو، جنرالانو او پاچايانو له حمايت لاس واخلي، موږ امريکايانو ته وايو چي خپل زامن د څو مفسدو بډايانو، جنرالانو او د وسلو جوړولو فابريکو د خاوندانو د ګټو لپاره د مرګ کومي ته مه لېږئ، د بش جنګ ته د اسلام او غرب تر منځ د بل صليبي جنګ بڼه مه ورکوئ، له افغانستان خپل فوځونه وباسئ، اسلامي نړۍ نور اسارت ته غاړه نه ږدي، د اسارت او غلامۍ دور ئې پای ته رسېدلی، دا واقعيت تسليم کړئ، پرېږدئ چي مسلمانان آزاد او خپلواك ژوند ولري، دا درې پېړۍ تاسو او ستاسو انګرېز پلرونو آسيا او افريقا ولوټله، ظالم او بې رحمه پاچايان او جنرالان مو پرې مسلط کړل، پرېږدئ چي له دې وروسته د

خپلي خوښي حکومتونه او نظامونه ولري.

- دا هیڅ حقیقت نه لري چي امریکایي فوځ د ډیموکراسۍ او آزادۍ لپاره جنګیږي، د بش له جنګي ټیم پرته په نړۍ کي هیڅوك دا خوشې او بېهوده خبره نه کوي او نه ئې مني، ډیموکراسي د جهازونو، توپونو او ټانکونو په زور نه راځي، یوازي احمقان به اشغال ته د آزادۍ نوم ورکوي، هیڅ فوځ بل هېواد ته د اعمار لپاره نه ځي، د هر اشغالګر فوځ شعار اعمار وي، خو په حقیقت کي د استعماري ګټو لپاره پر نورو ملکونو تېری کوي، د اعمار لپاره خو انجنیران له ترکتورونو سره ځي نه جنرالان له جهازونو او ټانکونو سره!! آیا په نړۍ کي به داسي څوك ومومئ چي له جورج بش سره دا خبره ومني چي امریکایانو په عراق، افغانستان، پاکستان او ازبکستان کي ډیموکراسي راوسته؟!! موږ ته ووایئ: دوی په عربي ملکونو کي، په پاکستان کي او د نړۍ په نورو سیمو کي د چا حکومت خوښوي او د چا مرسته کوي؟!

- تاسو ته په صداقت سره وایو چي زموږ له نظره په سپیني ماڼۍ کي په جنګي جنون اخته ټیم زموږ لپاره که ګټور نه وي نو مضر نه دئ، موږ او د امریکا هر مخالف به هغه وخت خفه کېږو چي په سپیني ماڼۍ کي کوم هوښیار ټیم ځای پر ځای شي، موږ د وینزویلا زړه ور او وطنپال مشر او د ده په څېر نورو مشرانو ته هم مشوره ورکوو چي په دې ورځو کي له داسي څه ویلو او کولو ډډه وکړي چي امریکایان د بش ټیم ته د رأی له ورکولو اجتناب وکړي. ټول هغه ځواکونه چي د امریکا له شر خلاصون غواړي باید امریکایان دې ته وهڅوي چي جمهوري غوښتونکو ته رأی ورکړي.

- د امریکا مظلومو تور پوستو او د امریکا اصلي اوسېدونکو ته چي له خپلو ټولو انساني حقوقو محروم دي او د ګوتو په شمېر څو بدمست سپین پوستي بډایان پرې حکومت کوي، د امریکا هغو مظلومو خلکو ته

چي پانګوال نظام ځپلي، د هېواد ټولي شتمني ئې د څو بډايانو په لمن کي اچولې، د همدغو د ګټو لپاره په نورو ملکونو بريدونه کوي او د بې وزلو امريکايانو زامن د دوی د ګټو لپاره قرباني کوي، دوی ته وايو: که غواړئ د دې نظام له منګولو وژغورل شئ پرېږدئ يو ځل بيا د بش ټيم په پارلمان کي اکثريت ولري او په سپيني ماڼۍ کي پاته شي.

● د نړۍ هغو مظلومو ولسونو ته چي انګرېزي استعمار ځپلي، جنګونه ئې ورباندي تپلي، شتمني ئې ترې لوټ کړې، ظالم پاچايان، ديکتاتوران او جنرالان ئې پرې مسلط کړي، هغوی ته وايو: که غواړئ دا استعمار د روسي استعمار له برخليك سره مخامخ شي نو دا ئې وخت دئ، د عراقي او افغاني مجاهدينو ملاتړ وکړئ. إن شاء الله په نژدې راتلونکي کي به موږ او تاسو د انګرېزي استعمار د کامل زوال جشن لمانځو.

● په دې پوه شئ چي د جورج بش ټيم په افغانستان او عراق کي اقتدار غلو، مفسدينو، وطن پلورونکو، ملي خائنانو او د پرديو جاسوسانو ته سپارلی، د افغانستان او عراق د بيا ودانۍ په نامه چي د امريکا له بانکونو څه ايستل کېږي هغه ستاسو د جنرالانو او د دوی د افغاني او عراقي غلو ملګرو تر منځ وېشل کېږي، د همدې لپاره له پنځو کلونو تېرېدو وروسته هم د دې بيا رغونې نښي حتی د کابل په ښار کي نه تر سترګو کېږي، پنځه کاله مخکي ئې ويل چي له څلورو مليونو مهاجرينو درې مليونه خپل هېواد ته ستانه شول، خو نن وايي چي اوس هم په پاکستان او ايران کي څلور مليونه مهاجرين مېشت دي! پوښتنه دا ده چي دا درې مليونه خپل ملك ته نه وو ستانه شوي او تاسو په دروغو د دوی د ستنېدو خبره کوله!! او که د بې امنۍ او جګړو په وجه بېرته ايران او پاکستان ته مهاجر شوي!! د دوی ټولي خبري دې ته ورته دروغجني دي!! غواړي نړۍ او خپل ولس دوکه کړي، خو له ځانه پرته بل څوك نه شي دوکه کولی!! په ټولي نړۍ کي د واقعي سولي او حقيقي عدالت د راتلو په هيله. بريالي دي وي آزادي غوښتونکي مجاهدين

مړه دي وي جنګ غوښتونکي، د صلح او عدالت دښمنان

حکمتیار

افغانستان

٢٠٠٦\١٠\٢٦

د پاکستان معروف لیکوال سلطان صدیقي سره مرکه

١. پوښتنه: د افغانستان روان وضعیت څنګه ګڼئ؟

ځواب: ما ته د هېواد وضعیت له هغه وخت سره ورته برېښي چې مسکو له افغانستان د وتلو فیصله کړې وه او روسي فوځونو د وتلو لپاره تیاری نیولو. د افغانستان سیاسي او نظامي وضعیت د ناټو فوځونو د قومندان او د امریکا د کانګریسمینانو د پلاوي له هغو اعترافاتو معلومولی شئ چې په دې وروستیو کې ئې کړي، هغوی په دې اعتراف وکړ چې د افغانستان بحران د جنګ له لاري نه شي حل کېدی او دا چې مقاومت د دوی له انګېرني او انتظار ډېر زیات پراخ او مضبوط دئ او دا چې د کابل حکومت پر ډېرو سیمو خپله واکمني له لاسه ورکړې. حقیقت دا دئ چې د مقاومت لمن ډېره خوره شوې، اشغالګر ځواکونه د وضعیت له مهار کولو عاجز شوي، د دوی تلفات زیات شوي، امریکایان ونه توانېدل چې خپلو موخو ته ورسېږي، نه ئې مقاومت وځپلی شو، نه پر اوضاع مسلط شول، نه ئې امنیت راوستی شو، نه ئې یو مضبوط او پر اوضاع مسلط حکومت جوړ کړی شو، نه د افغانستان له لاري د مرکزي آسیا پر زېرمو مسلط شول او نه ئې د مخدره موادو د کښت او قاچاق مخنیوی وکړی شو.

٢. پوښتنه: آیا ستاسو او طالبانو تر منځ د یووالي او ګډ مقاومت په اړه څه خبري شوې؟ او له اسامه او ایمن الظواهري سره ستاسو لیدنه شوې؟

ځواب: د امریکایانو په ضد روان مقامت زموږ د مجاهدینو په لاس

پيل شو او دا هغه وخت وو چې نوري ډلې موږ مقاومت ته رابللې خو هغوی په دې موقعيت کې نه ول چې په مقاومت کې برخه واخلي، مجبور شوو چې يوازې خپل کار ته ادامه ورکړو، ډېر وروسته نوري ډلې هم ميدان ته راووتلې، موږ هڅه وکړه چې د ټولو مجاهدينو تر منځ مضبوط يووالی او وحدت وي او په ګډه د دښمن مقابله وکړي خو نورو ډلو دې بلنې ته مثبت ځواب ونه وايو او په مستقله توګه ئې خپل کار پيل کړ. موږ اوس هم د دې هڅه کوو چې د مجاهدينو تر منځ د مقاومت په اړه هم او د افغانستان د راتلونکې په اړه هم توافق او يووالی وي، خو له هيڅ ډلې سره داسې کوم توافق ته نه يو رسېدلي.

هو؛ له اسامه بن لادن او ايمن الظواهري سره زما ملاقات شوی او دا هغه وخت چې ايراني ليبرالانو له امريکايانو سره د نورو ملګرتياوو په ضمن کې غوښتل ما هغوی ته تسليم کړي او زه د ايراني چارواکو له خبرولو پرته له ايران ووتلم او هېواد ته راغلم. بايد تاسو ته ووايم چې په کابل د امريکايي ځواکونو له بريد وروسته مې د حزب اسلامي غړو ته وويل: ستاسو يوه مهمه دنده دا ده چې هغه انصار وروڼه خوندي ځايونو ته ورسوئ چې له افغانستان د وتلو توان او د پناه بل ځای نه لري، کله چې په توره بوره د امريکايي ځواکونو بريد پيل شو او ځينو وطن پلورونکو ناافغانانو په دې بريد کې برخه واخيسته، د حزب اسلامي ځو زړه ورو او باايمانه مجاهدينو، دوی دواړه له ځو نورو ملګرو سره له توره بوره وايستل او يوه خوندي ځای ته ئې انتقال کړل، الله تعالی دې ټولو هغو افغانانو ته عظيم اجر ورکړي چې خپلو مېلمنو او انصارو وروڼو ته ئې پناه ورکړې او د دوی مرسته ئې کړې او ټولو هغو خائنانو ته دي په دنيا او آخرت کې سزا ورکړي چې د دوی په نيولو او دښمن ته په سپارلو کې ئې د اسلام د دښمنانو مرسته او ملګرتيا کړې، الله تعالی دې هغه بې ايمانه او ذليل منافقين سپك او رسوا کړي چې د امريکايي افسرانو په قومنده ئې د خپل ولس او خپلو مسلمانو وروڼو په ضد په

جګړې کې برخه اخیستې، پر خپل قوم ئې ځونه ورولې، بې ګناه خلك ئې نیولې او لاس تړلې ئې امریکایانو ته سپارلې!! متأسفانه په افغانانو کې داسې ذلیل خلك هم پیدا شول چې د څو ډالرو په بدل کې خپل هېواد، خپلواکې او عزت پلورل د هوښیارۍ نښه ګڼې او په دې افتخار کوې چې د امریکایانو تر قومندې لاندې د خپل ولس په ضد جنګېږې او خپل انصار وروڼه ئې د څو ډالرو په بدل کې د اسلام پر دښمنانو پلورلې!!

٣. پوښتنه: د مقاومت د څرنګوالې په اړه ستاسو نظر څه دئ او کومه تګلاره غوره ګڼئ؟

ځواب: موږ د اشغالګرو ځواکونو د ایستلو لپاره له لومړۍ ورځې پر یوې دقیقې منصوبې کار کوو، الحمد لله زموږ کار تر ډېره حده مؤثر وو او په زړه پورې نتائج ئې ورکړې، زموږ د منصوبې څو مهمې برخې وې:

- ولس مقاومت ته تیارول.

- مجاهدین د داسې چریکې جنګونو لپاره په وړو وړو ټولیو کې تنظیمول چې پر دښمن په هر ځای کې او په پرله پسې توګه بریدونه وکړې، ګزمې او قطارونه ئې تر برید لاندې ونیسې، هغه وخت او په هغه ځای کې پر دښمن حمله وکړې چې زیات تلفات ورواړوې، دښمن پوه نه شې چې چا پرې برید کړی او له چا خپل انتقام واخلې.

- موږ مجاهدینو ته په کلکه سپارښتنه کوله چې له مخامخ نښتو ډډه وکړې، تاسو پوهېږئ چې موږ له هېچا د مرستې طمع نه شوی کولی، باید په خپلو محدودو امکاناتو مو د دښمن مقابله کړې وی او په همدې سره مو دښمن ته زیات تلفات اړولې وی، مخامخ جګړې له یوې خوا زیاتو وسائلو او امکاناتو ته ضرورت لري، خو موږ نه درلودل. له بلې خوا موږ غوښتل چې د عام ولس د تلفاتو مخنیوی وشي، داسې کار ونه کړو چې دښمن ته له عام ولس د غچ اخیستو بهانه په لاس ورشي، مخامخ

نښتي دښمن ته همدا بهانه په لاس ورکوي، دوی د نښتو د ځای شاوخوا سیمو باندي بمونه وروي او په دې سره خپل غچ له عام ولس اخلي، په چریکي جنګونو سره تر ډېره حده د عام ولس د تلفاتو مخنیوی کېدی شي.

- سیمي باید هغه وخت آزادې او د دښمن له کنټرول او ادارې وایستی شي چي دښمن پوره کمزوری شوی وي او خپل ځواکونه ئې لویو لویو مراکزو ته راغونډ کړي وي.

٤. پوښتنه: مسیحیانو او یهودانو ته ستاسو پیغام څه دئ؟

ځواب: یهودانو او مسیحیانو ته زما پیغام دا دئ چي موږ د ادیانو تر منځ په تفاهم باور لرو، موږ په دې باور یو چي الهي ادیان د ورورولي او صلح ضامن دي، یوازي دین، په خدای او آخرت باور کولی شي انسان له ظلم او د بل پر حق له تېري منع کړي او په نړۍ کي عدالت او امنیت راولي، مسلمانانو عملاً ثابته کړي ده چي انسانانو او د ټولو ادیانو پلویانو ته په درنه سترګه ګوري، اسلام په زور د یوې عقیدې په تپلو باور نه لري، د مسیحیانو او یهودانو د عبادت ځایونو ورانول حرام ګڼي، اسلام یوازي د حق لپاره او له مظلوم د دفاع لپاره جنګ جائز ګڼي او دا هم تر هغه وخته چي جنګ پای ته ورسېږي او جنګ غوښتونکي وسله پر زمکه کېږدي.

مغرور جورج بش او د ده جنګي ټیم یوې داسي خطرناکي لوبي ته لاس اچولی چي نړۍ او په خپله امریکا ته ډېري بدي پایلي له ځان سره لري، دوی د افغانستان او عراق جنګ ته د بل صلیبي جنګ نوم ورکړی، په داسي حال کي چي دا جنګونه د امریکا د تېلو د کمپنیو جنګونه دي، دوی غواړي د عراق او مرکزي آسیا د تېلو پر ذخائرو مسلط شي، د امریکا ټول جنګونه د دې هېواد د وسلو د تولید کمپنۍ او د تېلو او ګاز کمپنۍ پلانوي، د امریکا چارواکي په داسي حال کي چي نه په مسیحیت باور لري او نه بل دین لري، دغو استعماري جنګونو ته مذهبي رنګ ورکوي.

٥. پوښتنه: د کرزي د حکومت د ناکامۍ وجوهات کوم دي؟

ځواب: د کرزي د حکومت د ناکامۍ وجوهات همغه دي چې د ببرک کارمل او د نجيب د حکومتونو د ناکاميو وجوهات وو، لويه وجه ئې دا ده چې دا د پرديو په لاس يو تپل شوی حکومت دئ، د پرديو د جهازونو تر وزر لاندې حکومت کوي، واک ئې د پرديو په لاس کې دئ، په هر دفتر کې ئې امريکايي مشاورين ناست دي او ټول اختيارات د هغوی په لاس کې دي، دوی پر هغو ځواکونو تکيه کړې چې پر افغانانو ټمونه وروي او هره ورځ په لسګونو بې وزلي افغانان په خپلو وينو کې رغړوي. دا حکومت له هغو ډلو جوړ شوی چې پرون روسانو د افغان ولس په ضد وجنګولې او نن ئې امريکايان جنګوي، له غلو، مفسدينو، منافقينو او وطن پلورونکو يو کامياب حکومت نه شي جوړېدی.

٦. پوښتنه: د مقاومت د نورو ډلو په اړه څه نظر لرئ، آيا له طالبانو او القاعدې سره کومه موافقه يا تړون لرئ؟

ځواب: موږ هر مجاهد ته په درنه سترګه ګورو، د هر مجاهد قدر کوو، له هيڅ مجاهد سره د رقابت او تنافس اراده نه لرو، هر مجاهد خپل مجاهد ګڼو او حزب د هغه کور او سنګر، خو ستاسو په ځواب کې مجبوراً بايد دا ووايم چې حزب اسلامي نه له طالبانو سره کوم تړون لري او نه القاعدې سره.

٧. پوښتنه: د فدايي عملياتو په اړه ستاسو نظر څنګه دئ؟

ځواب: کوم شهادت طلبانه عمليات چې په فلسطين، عراق او افغانستان کې د اشغالګرو ځواکونو په ضد ترسره کېږي، دا نه يوازې سل په سلو کې جائز دي بلکې د دغو شهيدانو مقام او اجر تر هغو شهيدانو ډېر لوړ دئ چې له دښمن سره په مخامخ نښتو کې په شهادت رسېږي، دا د ببرته ژوندي راتلو طمع لري خو هغه بل خپل سر په ورغوي کې نيسي او خپل رب ته ئې وړاندې کوي، يوازې سرکاري مفتيان، له دين بې خبره آخوندان او احمقان به دې ته د ځان وژنې نوم ورکوي او هغه

به ناجائز او حرام ګڼي. دا فتواګاني هغه بې همته او ناپوه کسان ورکوي چې په قاموس کې ئې د هجرت، جهاد او شهادت الفاظ نه شته، په جهاد باور نه لري، کله ئې هم د دښمن د مقابلې جرأت نه دئ کړی، ما ته که الله تعالی بل زوی راکړ نو نوم به ئې محمد عطا ږدم، زما دعاء دا ده چې الله تعالی مې د قیامت په ورځ له هغو شهیدانو سره حشر کړي چې د نیویارك او واشنګټن عملیات ئې ترسره کړل.

٨. پوښتنه: آیا کېدی شي مسکو او تهران د مجاهدینو ملاتړ وکړي؟ آیا له شمالي ائتلاف سره د تفاهم څه امکان شته؟

ځواب: مسکو او تهران او د دوی تر حمایت لاندي ډلي تر اوسه د امریکایانو مرسته او ملګرتیا کوي.

٩. پوښتنه: د اسلامي ملکونو واکمنانو ته څه پیغام لرئ؟

ځواب: د اسلامي ملکونو پاچایانو او واکمنانو هم ځان ذلیل کړی او هم خپل امت، له دوی د هیڅ خیر طمع نه شي کېدی، هغوی د خپل اقتدار لپاره د اسلام او مسلمانانو په ضد هر څه کولو ته تیار دي، اسلامي امت به تر هغه همداسي ټوټې ټوټې وي او پردي به ئې پر برخلیك حکومت کوي چې دا منافقین او مفسدین پرې مسلط وي، دوی په فساد او عیاشۍ کې دومره غرق دي چې ترې وتلی نه شي، څومره چې له دوی اسلام ته تاوان رسېږي له بهرنیو دښمنانو دومره تاوان نه رسېږي، کابل او بغداد امریکایي ځواکونو په خپل زور نه بلکې د دغو منافقینو په مرسته نیولي.

١٠. پوښتنه: د اسلامي امت ځوان نسل ته ستاسو پیغام څه دئ؟

ځواب: موږ د اسلامي امت له ځوان نسل د یوه واقعي اسلامي انقلاب راوستو طمع لرو او دا طمع پر ځای ده، په امت کې له دوی پرته بله داسي ټولنه نشته چې د یوه اسلامي انقلاب په راوستو کې تر دوی مؤثره ونډه واخیستی شي، الحمد لله د اسلامي نړۍ ځوان نسل اسلام ته مخه کړې، د اسلام لپاره قربانۍ ته چمتو دئ، هم د ځانځه په وخت

کې جوماتونه ترې ډك وي او د جهاد په وخت کې سنګرونه، إن شاء الله د افغانستان دا په نيمه لار کې پاته انقلاب به هم د دوی په مبارکو لاسونو سرمنزل ته رسېږي، تاسو ته معلومه ده چې د افغانستان اسلامي نهضت ۳۸ کله مخکې د ځوانانو په لاس پيل شو، دوی غوښتل په هېواد کې اسلامي انقلاب راولي، په ډېره چټکتيا مخکې روان وو، د ځوانانو اکثريت ورسره يو ځای شو، په پرديو پوري تړلې ډلې ئې د فکري مبارزې په ډګر کې له سختې ماتې سره مخامخ کړې، د اسلامي نهضت د بريا د مخنيوي لپاره، زموږ د هغه وخت ځواکمن ګاونډي، شوروي اتحاد، مداخله وکړه، لومړی ئې يوه کودتا او بيا بله ترسره کړه، دواړه کودتائي نظامونه د اسلامي نهضت له ځپلو عاجز شول، په پای کې شوروي اتحاد زموږ پر هېواد بريد وکړ، د بريد اصلي موخه د اسلامي نهضت ځپل وو، دې کودتاګانو او بيا د دوی لوی يرغل، موږ له وخته مخکې جنګ ته اړ کړو، جنګ د دې باعث شو چې نهضت هر چا ته خپله غېږ پرانيزي او هر هغه ځوك په خپلې خوا کې ومني چې د آزادۍ لپاره جنګ ته چمتو وي، که څه هم د نهضت له اهدافو او تګلارو سره توافق ونه لري، له بلې خوا پردي لاسونه رااوړده شول او د اسلامي نهضت تر څنګ ئې بېلې بېلې ډلې جوړې کړې، ټولو همغه شعارونه ورکول چې اسلامي نهضت ورکول، هرې ډلې د اسلام او جهاد خبره کوله، ولس نه پوهېدو چې کومه ډله رښتيا وايي او کومه د مجبوريت له مخې او د دې لپاره دا شعارونه ورکوي چې بازار ئې ګرم دئ. اوس خلکو ته تر ډېره حده حقائق معلوم شوي او په دې پوه شوي چې هغه ډلې نه اسلام ته مخلص وې او نه جهاد ته چې نن د امريکايانو خوا ته ودرېدلې او جنګيالي ئې د امريکايانو تر قومندې لاندې له افغانانو سره جنګېږي!!

١١. پوښتنه: جورج بش ته څه پيغام لرئ؟

ځواب: جورج بش بايد اوس په دې پوه شوی وي چې پر افغانستان او عراق باندې بريد يوه لويه او تاريخي اشتباه وه، له دې پرته بله چاره

نه لري چي خپل فوځونه وباسي، افغانان او عراقيان پرېږدي چي خپل برخليك په خپله وټاكي او د خپلي خوښي نظام ولري، اسلامي نړۍ نور اسارت ته غاړه نه ږدي، د اسارت او غلامۍ دور ئې پای ته رسېدلی، دا واقعيت تسليم كړئ، پرېږدئ چي مسلمانان آزاد ژوند ولري، دا درې پېړۍ تاسو او ستاسو اروپايي انډيوالانو آسيا او افريقا ولوټله، ظالم او بې رحمه پاچايان او جنرالان مو پرې مسلط كړل، پرېږدئ چي له دې وروسته د خپلي خوښي حكومتونه او نظامونه ولري.

حكمتيار

افغانستان

۱۳۸۵\۸\۱۰

د امريكا د انتخاباتو نتائج

د امريكا د انتخاباتو نتائجو وښوده چي د امريكا عام ولس د افغانستان او عراق په اړه د جورج بش له غلطو جنگي سياستونو سره مخالف دي.

موږ همدا انتظار درلود چي د جورج بش جنگي ټيم به په دې انتخاباتو كي له ماتي سره مخامخ كېږي، خو هيڅا دا گمان نه كاوو چي مخالفت به دومره شديد وي او په دومره زيات شمېر كي به امريكايان د دوی په ضد رأی وركړي.

په دې كي هيڅ شك نه شته چي دا د افغاني او عراقي مجاهدينو لپاره يوه لويه فتحه ده، په دې پسې به هغه ورځ هم وگورو چي امريكايي فوځيان په ټيټ سر له افغانستان او عراق ووځي.

داسي معلومېږي چي په افغانستان او عراق كي د مجاهدينو هره هغه مرمۍ چي د امريكايانو په لوري ويشتل شوې د بش په ضد يو ووټ ترې جوړ شوی.

زه داسي گمان کوم چي بش د امریکا بریژنف او راتلونکی جمهور رئیس به ئې د امریکا گورباچوف ثابت شي، زه باور لرم چي امریکا ته همغه برخلیك منتظر دئ چي شوروي اتحاد ورسره مخامخ شو. إن شاء الله د امریکا د زوال ورځي رانژدې شوې دي، نړۍ او مخصوصاً اسلامي امت به له ډېرو هغو ستونزو وژغورل شي چي امریکایان ئې باعث دي.

حکمتیار

افغانستان

١٣٨٥\٨\١٢

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

د لوی اختر په مناسبت پیغام

گرانو هېوادوالو!

ورونو خوېندو! السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

د لوی اختر د رارسېدو په مناسبت مبارکي وایم، دعاء کوم چي الله تعالی زموږ مظلوم او دردېدلی ولس له دې دردناك حالت وژغوري او دا توفیق ورکړي چي راتلونکي اخترونه په خپلواك او آزاد افغانستان کي په داسي حال کي ولمانځي چي د هېواد په گوټ گوټ کي د اسلام بیرغ رپانده وي، ټول اشغالگر ځواکونه له هېواد وتلي وي، جگړه د تل لپاره پای ته رسېدلې وي او اقتدار د داسي صالح حکومت په واك کي وي چي ملت ترې راضي وي، چارواکي ئې له خدای وېرېږي او پر مظلومانو ترحم لري.

لوی اختر مسلمانانو ته د قربانۍ درس ورکوي، په دې ورځ د نړۍ نژدې دوه ملیون حاجیان په یوه رنگ جامو کي د الله تعالی د کور طواف کوي، په حجرالاسود لاس ږدي او له خپل رب سره دا ژمنه تازه کوي چي

له ده پرته به بل چا ته لاس نه اوږدوي، د بل کور دروازه به نه ټکوي، بل چا ته به سر نه ټیټوي، له ده پرته به نه له چا طمع لري او نه ویره، د هاجر علیها السلام پر پل گام ږدي او ژمنه کوي چي هره سعي او هر هاند به ئې د الله تعالی په لار کې وي، د خپل ستر موحد او بت ماتوونکي جد ابراهیم خلیل الله قرباني رایادوي، د اسمعیل ذبیح الله پر لار د تلو هوډ کوي، د الله تعالی او د ده د بندگانو د دریو سترو او دائمي دښمنانو څلي په ډبرو ولي او دا تعهد کوي چي تل به د هر (فرعون، هامان او قارون) په ضد جنگیږي، د منیٰ، عرفات او مزدلفې شپې ورځي دوی ته د مجاهد او قربانیو ته د چمتو باایمانه انسان په څېر د ژوند کولو طریقه ورښيي او د نړۍ د ټولو مسلمانانو تر منځ د ورورولۍ، مساوات، یووالي او یو رنگ والي درس ورکوي، پاته مسلمانان په خپلو کورونو کي د قربانیو او د لمونځ په ترڅ کي دا ورځ لمانځي، اسلام د دې ورځ په ټاکلو سره موږ ته وايي: ستاسو د خوشحالۍ ورځي هغه دي چي الله تعالی تاسو ته د ده په لاري کي د قربانۍ همت، عزم او توفیق درکړي، راشئ په دې مبارکي ورځي کي تعهد وکړو چي د ابراهیم علیه السلام په څېر به ژوند کوو، د اسمعیل علیه السلام په څېر به قربانۍ ته چمتو وو، د نمرود مقابلې ته به دروموو، په هغه اور کي به له لوېدو وېره نه لرو چي نمرودان ئې بلوي، په همدې اور کي د لوېدو په وخت به وایو:

حَسبُنَا اللّٰهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ نِعْمَ الْمَوْلى وَ نِعْمَ النَّصِيرُ

الله هم راته کافي دئ او هم ډېر غوره وکیل، غوره مولا او غوره نصیر

دا اختر موږ ته وايي: خدای ته مخه کړئ، د بنده بندگي مه کوئ، بتان نسکور کړئ، د اسارت جغ مات کړئ، زولنې وشلوئ، آزاد او سرلوړی ژوند وکړئ، د خپل ټاټوبي د خپلواکۍ او آزادۍ بیرغ لوړ وساتئ، د پردیو بیرغونه رانسکور کړئ، د هغو طاغوتي نظامونو ټغر ټول کړئ چي مظلومان او بې وزلي انسانان کړوي، د هغو زندانونو دېوالونه ونړوئ چي خدای پال آزادي غوښتونکي په کي ځورول کیږي، که دا ونه

کړئ نو تاسو نه اختر پېژندلی او نه مو لمانځلی!!

ورونو خوېندو! له دې فرصته په استفادې سره د هېواد د مهمو قضاياوو په اړه څو عرائض لرم:

- لکه څنګه چي الله تعالی تاسو ته د روسي يرغلګرو په ضد په تېر جهاد کي بريا درکړه، دا دئ د صليبي ځواکونو په ضد په روان مقاومت کي هم ستاسو بريا د تحقق په حال کي ده، امريکايي يرغلګر له ماتي سره مخامخ شوي او د وتلو په حال کي دي، هيله ده الله تعالی د اسلام او بشريت دا زوړ او تر ټولو خطرناك دښمن هم له هغه برخليك سره مخامخ کړي چي شوروي اتحاد ئې ورسره مخامخ کړ، خو دې ته مو بايد پام وي چي روسيه او ملګري ئې د هند او ايران په شمول غواړي هغه لوبه تکرار کړي چي د روسي فوځونو د وتلو په مهال ئې وکړه، غواړي بيا وطن پلورونکی شمالي ائتلاف راژوندی کړي، غير پښتانه په کي راغونډ کړي او د پښتنو په ضد ئې وجنګوي. مسکو او منطقوي ملګرو ئې د همدې لپاره د افغانستان په نيولو کي د امريکايانو ملګرتيا وکړه، امريکايانو په حقيقت کي افغانستان د همدې ائتلاف لپاره فتح کړي او د دوی لپاره ئې هغه څه وکړل چي له کولو ئې عاجز وو، امريکايانو دې ائتلاف او په دوی پوري تړلو ډلو ته په افغانستان کي په خلاص لاس د کار کولو شرائط برابر کړل، د همدې لپاره دا ملکونه زموږ په هېواد کي د امريکايي ځواکونو د مزيد پاته کېدو پلوي کوي، موږ دا هيله درلوده چي د ايران نوی حکومت به د ليبرالانو په تېر سياست کي تجديد نظر وکړي او له امريکا سره د ملګرتيا پر ځای به زموږ له هېواد د ټولو پرديو ځواکونو د وتلو غوښتنه وکړي، خو متأسفانه داسي ونه شول، تهران اوس هم په همغه مخکيني سياست عمل کوي او ښيي چي دوی خپلي ملي ګټي په دې کي لټوي چي افغانستان د پرديو په اشغال کي وي.
- پاکستان زموږ د هېواد په اړه همغه څه کوي چي امريکا ئې ترې غواړي، موږ د اسلام آباد چارواکو ته وايو: که د امريکايانو د مرستي

لپاره خپل ټول فوځ په قبایلو کې ځای پر ځای کړئ، امریکایانو ته اجازه ورکړئ چې ټولې دیني مدرسې ویجاړې کړي، په زرګونو نور بې ګناه افغانان ونیسئ او امریکایانو او د دوی لاس پوڅې حکومت ته ئې وسپارئ، نه به امریکا درنه راضي شي او نه به د کابل ګوډاګی حکومت ستاسو په خلاف د تبلیغاتو لړۍ بنده کړئ، په کابل کې چې نن څوك د قدرت پر ګدۍ ناست دي، د دوی مأموریت دا دئ چې پاکستان او افغانستان په جګړې کې ښکېل کړي، دوی د پردیو استازي دي، غواړي کابل د هغه محلي ائتلاف اډه وي چې د مسکو تر مشرۍ لاندې جوړ شوی او هدف ئې په افغانستان کې د جګړې دوام او د یوه مضبوط اسلامي حکومت د جوړېدو مخنیوی دئ. افغانان باید متوجه وي چې د کابل د ګوډاګي حکومت هیڅ وینا د دې حکومت خپله وینا نه ده، دوی همغه څه وایي چې ورته ویل شوي او همغه څه کوي چې پرې ګمارل شوي.

- د افغانانو مختلفې ډلې، څو ملکونه زموږ د هېواد په چارو کې په لاسوهنو تورنوي، ځیني روسیه، هند، ایران او ازبکستان د جګړو د پیل او دوام باعث ګڼي، ځیني امریکا، انګلستان، پاکستان او د امریکا اروپایي انډېوالان او ځیني دا دواړه ائتلافونه د افغانستان د پېښو او په دې هېواد کې د عدم ثبات او جګړو د ادامې سبب شمېرې او په دې باور دي چې دواړه ائتلافونه په دې سلا شوي چې په افغانستان کې د یوه مضبوط اسلامي حکومت د جوړېدو مخه په ګډه ونیسي، حقیقت دا دئ چې په تېرو دریو لسیزو کې دغو هېوادونو بېلې بېلې افغاني ډلې جوړې کړې، وئې پاللې، په پیسو او وسلو ئې سمبال کړې او د خپلو استعماري موخو لپاره ئې وجنګولې، دا دوی دي چې نن غواړي غیر پښتانه د پښتنو او شیعه د سنیانو په ضد وجنګوي، فوځ او پولیس ئې له شیعه وو، شورای نظار او پرچمیانو جوړ کړ او د پښتنو په ضد ئې جنګوي او دا همغه کار دئ چې په عراق کې ئې وکړ، شیعه ډلې، د

مسعود بارزاني او جلال طالباني تر مشرۍ لاندي ډلي ئې په فوځ او پوليس کي ونيول او د عراقي مسلمانانو (سنيانو) په ضد ئې جنګوي. نن د افغانستان فوځ او پوليس په حقيقت کي د شمالي ائتلاف مليشې په امريکايي يونيفورم کي دي، چي د انګريزانو تر قومندې لاندي په جنوب او شرق کي جنګيږي!!

• تجربو وښوده چي د افغانستان بحران نه په يوه ائتلاف پوري د تړلو ډلو په مسلط کولو سره حل کېدی شي او نه د بل ائتلاف په لاس پوځي حکومت سره، دا بحران يوازي په هغه صورت کي حل کېدی شي چي افغانان خپلي خوښي ته پرېښودی شي چي له بهرني فشار او مداخلې پرته خپل برخليك وټاکي او د خپلي خوښي نظام او حکومت جوړ کړي. خو دې مقصد ته د رسېدو لپاره افغانان يوه بل عمومي پاڅون ته ضرورت لري، داسي پاڅون چي ټول قومونه په کي برخه واخلي، اشغالګر ځواکونه د هېواد په هيڅ ګوټ کي يوه شېبه آرام پرې نهږدي، وطن پلورونکي ورټي او همغه معامله ورسره وکړي چي له کمونستانو سره ئې کوله، هغه ډلي د ملت اصلي دښمنان وګڼي چي افغانان په خپلو کي وېشي، شمال د جنوب په ضد او غير پښتانه د پښتنو په خلاف جنګوي، د پرديو تر قومندې لاندي او د هغوی د ګټو لپاره د خپل ملت په ضد جنګيږي.

• افغانستان يوه بل اسلامي انقلاب ته ضرورت لري، داسي انقلاب چي د هېواد خپلواکي ترلاسه کړي، عدالت تأمين کړي، مظلوم افغانان د بې رحمو ظالمانو له منګولو وژغوري، ډاډمن امنيت راولي، جګړه د تل لپاره پای ته ورسوي، د ظالمانو په لاس د خلکو غصب شوي کورونه، زمکي او مالونه هغوی ته وسپاري، پاچا او کورنۍ ئې، خائن حکام او د حکومت هغه چارواکي چي پر ملي شتمنيو ئې قبضه کړې، ملت ئې لوټلی، هېواد ئې پلورلی، د پرديو لپاره له خپل ملت سره جنګېدلي، پرديو د لوټمار شرائط ورته برابر کړي، د انګرېزانو د سلطې په وخت کي هغوی د دوی

پلرونو ته زمکې ورکړې او اوس د امریکایانو د تسلط په وخت کې دوی د بنګلو، زمکو او شتمنیو خاوندان کړل، دا خائنان باید الهي عدالت ته مخامخ شي، د انګرېزانو د اشغال له دوران تر نن پورې چې کومو وطن پلورونکو ته له استعمارګرانو سره د ملګرتیا په بدل کې زمکې، قصرونه، باغونه او شتمنۍ ورکړې شوی، ټولې لوټ شوې ملي شتمنۍ باید د ملت په حساب مصادره او هغو خلکو ته ورکړې شې چې د آزادۍ په جنګونو کې ئې قربانۍ ورکړې، مظلومانو، وږو، بې وزلو، د شهیدانو کورنیو او هغو ته چې له لاس او پښو او د بدن له نورو غړو محروم شوي، کور ئې وران شوی او مالي او ځاني تلفات وراوښتي. هیڅ افغان باید دا ونه زغمي چې د وطن د آزادۍ په لار کې د شهید شویو کونډې ګدائي ته اړ وي او ملي خائنان او وطن پلورونکي په آخرین ماډل موټرو کې ګرځي!!

● موږ د جګړې فوري او دائمي خاتمه او د ډاډمن امنیت عاجل تأمین غواړو، خو جګړه هغه وخت پای ته رسېدی شي چې ټول اشغالګر ځواکونه د هېواد له لوېشت لوېشت ووځي، بهرنۍ لاسوهني متوقف شي، اقتدار د افغانانو د خوښي اسلامي حکومت ته وسپارلی شي او اجتماعي عدالت تأمین شي، تر هغه چې اشغال ادامه لري جنګ به جاري وي، تر هغه چې اقتدار د هغو ډلو په لاس کې وي چې د پردیو د وسلو، پیسو او فوځونو په زور پر ملت تحمیل شوې، تر هغه چې یو منفور او ملت دښمنه اقلیت پر افغانانو حکومت کوي، مفسدین او ملي خائنان د اقتدار پر ګدۍ ناست وي او اجتماعي عدالت تر پښو لاندې وي، نه جګړه پای ته رسېدی شي او نه امنیت راتلی شي. د روسانو یو سل شل زره فوځ او د امریکا او ناټو څلوېښت زره فوځ ونه توانېدو چې د زړه ورو او باایمانه افغانانو مقاومت وځپي او د خپلې خوښي امنیت راولي، دغو تجربو وښوده چې د اشغال دوران پای ته رسېدلی، نور نو هېڅ ځواك نه شي کولی د وسلو په زور خپله اراده پر نورو ملتونو تحمیل کړي، هم وطن پلورونکي ډلې باید له دې پند واخلي او هم زموږ هغه

جاه طلب ګاونډیان چي غواړي په افغانستان کي د روسانو او امریکایانو ناکامه تجربه تکرار کړي، څوك چي اوس د یوه محلي زبر ځواك کېدو شوق کوي او د همدې لپاره کله له روسانو سره د افغانستان په نیولو کي ملګرتیا کوي او کله له امریکایانو سره، باید پوه شي چي داسي مستي او شوقونه اکثراً بدي پایلي له ځان سره لري!!

● موږ له هیڅ داخلي ډلي او بهرني هېواد سره ذاتي دښمني نه لرو، په تفاهم او روغي جوړي باور لرو، د شخړو عادلانه او سوله ایز حل غواړو، واقعیتونه منو، په دې ټینګار کوو چي هر چا ته باید خپل حق ورکړي شي، هیڅوك له خپل جائز حق محروم نه شي. د همدې لپاره موږ د هېواد د بحران د خاتمې لپاره داسي طرحه وړاندي کړې چي په دغو اساساتو ولاړه ده: د بهرنیو فوځونو بشپړ او بلا قید وشرط وتل، ټولو ډلو ته د منلو وړ یو موقت حکومت جوړول، د ملت د واقعي استازو مجمع دایرول، چي همدا به د اساسي قانون، فوځ، پولیس، راتلونکي حکومت او نورو مهمو ملي قضایاوو په اړه تصمیم نیسي. په جنګي جنایاتو د تورنو کسانو او د هغو وطن پلورونکو محاکمه چي د اشغالګرانو په څنګ کي ودرېدلي، په مسکو او بن کي ئې د هېواد د پلورلو اسناد امضاء کړي، پردیو ته ئې د افغانستان په کورنیو چارو کي د لاسوهنو شرائط برابر کړي، دا ټول باید د دغي لویي جرګې له لوري ترسره شي. موږ دا هم وویل چي د موسی کلا توافق د مرکز په شمول په نورو سیمو کي هم عملي کېدی شي، بهرني ځواکونه دې ووځي، د هري سیمي اداره دې د سیمي خلکو ته وسپارلی شي، په کابل کي دې د کابل د اوسېدونکو په خوښه یو موقت حکومت جوړ شي... بهرني ځواکونه دې یا خپلو ملکونو ته ستانه شي او که په سیمي کي خپل شتون ضروري ګڼي نو په هغو هېوادونو کي دې ځای پر ځای شي چي پر افغانستان باندي د برید پر مهال ئې د دوی ملګرتیا وکړه او نظامی اډې ئې ورکړې. موږ په دې اعتراض نه لرو چي دا ځواکونه د ازبکستان په خان آباد، د

پاکستان په جکب آباد او په مشهد او زاهدان کې ځای پر ځای شي!!

خو تاسو ګورئ چې زموږ د نېك نیت او معقولو وړاندیزونو په ځواب کې راته ویل کېږي چې د بهرنیو ځواکونو شتون ضروري دئ، د کابل حکومت له هغه چا سره خبري کوي چې موجوده نظام او اساسي قانون مني!! موږ مجبور یو د دغو جنابانو ته ووایو: ځوك چې ځان په نورو ساتي او د خپل کور د دروازې کیلي ئې هم د پردي په لاس کې وي، د پردیو د جهازونو تر وزر لاندي د سپکاوي او ذلت له ژوند عار نه لري، په دې ئې د غیرت رګ نه خوځي چې هره ورځ د دغو ځواکونو په لاس د ده په لسګونو بې ګناه وطنوال په وینو کې رغړي، پر عزت او ناموس ئې تېری کېږي، ډېر ساده انسان به له داسي چا سره د خبرو لېوال وي او څه طمع به ترې لري!! هیڅ باایمان او اصیل افغان د اشغالګرانو شتون د یوې شېبې لپاره هم نه مني، موږ نه د پردیو په لاس تپل شوی نظام منو او نه د امریکا د سفیر په لاس لیکل شوی اساسي قانون، صبر وکړئ چې کله اشغالګران وباسو او دا نظام نسکور شي بیا به خبري کوو!!

- موږ په مکتب، مدرسې او جومات کې چاودني او د بې ګناه افغانانو وژنه په کلکه غندو، په دې پوره باور لرو چې دا کار د اسلام او افغانستان د دښمنانانو په لاس ترسره کېږي، دوی لکه څنګه چې غواړي په اسلامي امت کې د شیعه او سني تر نامه لاندي د جګړو اور ته لمن ووهي همداسي غواړي د ملا او مکتبي په نامه د یوه بل جنګ اور هم بل کړي، دوی غواړي مجاهدین بدنام کړي، خو افغانان پوهېږي چې دا د بې عقلو او بې دینو خلکو او د دین او د علم د دښمنانو کار دئ نه د مجاهدینو!! مجاهدین غواړي چې د ملا او مکتبي تر منځ اختلاف د تل لپاره پای ته ورسوي، موږ غواړو مکتب او مدرسه سره توحید کړو او د هېواد لپاره واحد تعلیمي نظام او واحد تعلیمي نصاب ولرو، داسي چې ډاکټر، انجنیر، والي او څارنوال مو په دین پوه وي او د جومات امام مو په ساینس او اجتماعي علومو، مکتبي د ملا په اړه ونه وایي چې بې

علمه او له دنیا بې خبره دئ او ملا د مکتبي په اړه ونه وايي چي بې دینه او ملحد دئ، متأسفانه ځیني کسان په دې نه پوهېږي چي دا دوه بېل بېل نظامونه د استعمار د وخت پاته شوني دي او د دښمن له لوري پر مسلمانانو تحمیل شوي، د ملا او مکتبي د جنګولو لپاره، د ملا د تحقیر او سپکاوي لپاره، د دې لپاره چي له مدرسې باید د جومات داسي امام فارغ شي چي په هر څه کي خلکو ته محتاج وي، د خلکو دراوزو ته په ودرېدو مجبور وي، ډوډۍ، جامه او معیشت ئې د وظیفو، صدقاتو او خیراتونو له لاري تأمین شي، خو له مکتب به والي او وزیر وځي، معاش، کور او موټر به دولت ورکوي، د شرعیاتو له پوهنځي به قاضي وځي او د حقوقو له پوهنځي ولسوال او څارنوال، موږ غواړو دا حالت پای ته ورسوو، تر دولسم پوري باید په ټولو زده کوونکو یو عام او مشترك نصاب ولوستی شي، په دې ګډ نصاب کي هم باید د دیني علومو کافي برخه وي او هم د ساینسي علومو او د تاریخ، جغرافیې او ضروري ژبو مناسبه او اړینه برخه، له دولسم وروسته باید د تخصص دوره پیل شي، چي په دې دورې کي به ځیني د دیني علومو پوهنځیو ته ځي، ځیني طب، انجنیري، زراعت او نورو پوهنځیو ته، د حقوقو په نامه هغه پوهنځی چي غربي حقوق په کي لوستل کېږي، دا باید د شرعیاتو په پوهنځي کي مدغم شي، هلته به غربي حقوق یوازي له اسلامي حقوقو سره د مقارنې لپاره لوستل کېږي.

- حکومت او بهرني حامیان ئې اعتراف کوي چي د مقاومت له ځپلو عاجز شوي، ډېري سیمي ئې له لاسه وتلي، امنیت نه شته، نه لویي لاري خوندي دي، نه د بهرنیو ځواکونو اډې او نه ئې ګزمې او کاروانونه، د اداري فساد، رشوت، اختلاس او د ملي شتمنیو د تالان لمن هومره پراخه شوې چي حکومت ئې مخنیوی نه شي کولی او لوړ پوړي چارواکي په خپله په کي ککړ دي، چارواکي په دې اعتراف کوي چي اوس هم د هېواد په مخلتفو برخو کي د حکومت د پلویانو په لاس کي تر پنځوسو زیات

شخصي زندانونه شته، دا زندانونه د مفسدینو د هغي ډلي په واك کي دي چي د حکومت مهم وزارتونه ئې هم په لاس کي دي او په دې اداراتو پوري مربوط ټول زندانونه هم د دوی شخصي زندانونه دي، دا همغه ډله ده چي امریکایانو ته ئې په کابل کي شخصي زندانونه هم جوړ کړي، همغه چي د کابل ځینو چارواکو د ځانګړو موخو لپاره افشاء کړل، د زندان چلوونکی د سي آی اې غړی ونیول شو، خو له لنډې مودې بند تېرولو وروسته په احترام او عزت سره خوشی شو، دا خبره هم افشاء شوه چي په دې زندان کي دغي ډلي بې وزلي بندیان له پښو راځړول او رنګ رنګ عذابونه به ئې ورکول، ټولو ته معلومه ده چي نن د مخدره موادو تجارت هغه ځای ته رسېدلی چي د نړۍ په سلو کي نوي برخه په افغانستان کي او د حکومت تر واك لاندي سیمو کي تولید کېږي!!! دا حقیقت له هیچا پټ نه دئ چي امریکایي اشغالګران په ټولو برخو کي له ماتي سره مخامخ دي، په دې ونه توانېدل چي د بې ګناه افغانانو په وژلو او د دوی پر کلیو او کورونو د بمونو په ورولو سره خپلي موخي ترلاسه کړي، دا دئ هغوی هم د شوروي ځواکونو په څېر د وتلو لپاره تیاری نیسي، هر افغان پوهېږي چي د دغو ځواکونو له وتلو وروسته به د کابل حکومت له کوم برخلیك سره مخامخ کېږي، موږ دغه وضعیت ته په پام سره ټولو افغانانو ته بلنه ورکوو چي راشئ له دې بحران د هېواد د ایستلو لپاره یوه بل ته د وروري لاس ورکړو، افغانستان د ټولو وروڼو قومونو ګډ کور وګڼو، جګړه د تل لپاره پای ته ورسوو، د پردیو د لاسوهنو مخه ونیسو، داسي سرلوړی او خپلواك افغانستان جوړ کړو چي د نړۍ هیڅ ځواك هغه ته په کږه سترګه د کتلو جسارت ونه کړي، له نورو سره د سیالۍ جوګه وي او هیچا ته ئې د احتیاج لاس اوږد نه وي.

سرلوړي دي وي افغانان، بریالي دي وي مجاهدین

حکمتیار

لوی اختر۱۳۸۵

فهرست

عنوان صفحه

د ناشر وينا ---١
د طالبانو مشر ته ليك --------------------------------------٨
طرحی برای حل بحران کشور ------------------------------ ١٠
د اکتوبر د اومي په مناسبت ------------------------------ ١٥
د جهاد اړوند څو مهمي پوښتني---------------------------- ٢٣
شعله های آتش در خانه من ------------------------------ ٥٠
بر درد های امت اشك بریزیم ------------------------------ ٥٥
نامه سرکشاده به سران کشور های اسلامی -------------------- ٥٩
د اشغالگرانو خلاف د جهاد کلك هوډ -------------------------- ٦٧
پر عراق برید --- ٧٠
جرمني او د ځواکونو ایستلو گواښ ------------------------- ٧٤
آیا د عراق تراژیدي پای ته ورسېده؟ -------------------------- ٧٧
له اسیرانو سره غیر انساني او وحشیانه سلوك ------------------ ٨٧
گډ مقاومت ته بلنه ------------------------------------- ٩٠
نظامي عمل او غوښتني ئې-------------------------------- ٩٣
به دلیرمردان مؤمن کوهدامن وشمالي --------------------------١٠٣
جنرال ته خطاب --١٠٧

د اساسي قانون لوبه --١١٥
جهاد ضد امریکایي در افغانستان ---------------------------------١٢٤
اسلامي نهضت انقلاب راوستی شي؟ -----------------------------١٢٩
د کابل له ادارې سره هیڅ مذاکرات نه لرو--------------------------١٥٠
ولس ته پیغام ---١٥٤
د صدام حسین نیونه ---١٦٢
د قرآن فتوی --١٦٤
د لوی اختر پیغام ---١٦٧
د مجاهدینو او طالبانو د وحدت طرحه-----------------------------١٧٠
عمومي قیام --١٧٣
له تسلیم شوو برائت ---١٧٦
افغان ولس ته ---١٧٧
پر چینایي کارګرانو برید --------------------------------------١٨١
مقاطعه با انتخابات امریکایي -----------------------------------١٨٣
پیام به دلیر مردان مجاهد شمال کشور ---------------------------١٨٧
له امریکایي انتخاباتو سره مقاطعه -------------------------------١٩١
ایران او د حزب بانکي حساب بندول ------------------------------١٩٤
بیان د امریکا ښکرور درواغ ------------------------------------١٩٩
د صلحي کمیسیون اظهارات ------------------------------------٢٠٤
د قرآن په دفاع کې د مؤمنو محصلینو تظاهرات ---------------------٢٠٦
په سپیني ماڼۍ کې د ګندمك بله معاهده --------------------------٢١٠
معاهده امریکایي ګندمك --------------------------------------٢١٢

زموږ ملت او امريکايي انتخابات!! ---------------------------٢١٥
انتخابات او نتائج ئې ---------------------------------------٢١٩
غلامۍ کې آزادي لمانځل ---------------------------------------٢٤٠
ملت ما و انتخابات امريکايي!! ----------------------------------٢٤٢
امريکا د تجزيې او زوال په لور --------------------------------٢٤٧
د کمکي اختر په مناسبت --٢٥٥
دروغجني سولې ته بلنه او زموږ ځواب -----------------------٢٥٩
د خان آباد اډې تخليه ---٢٦٣
د لوی اختر پيغام ---٢٦٦
اعلاميه ---٢٧٣
د اسلام ستر پيغمبر ته اهانت ----------------------------------٢٧٣
د دلوې ٢٦ ---٢٧٧
د ثور اُوَمه ---٢٨٣
کومه فتوی سمه وه؟!! --٢٨٩
د کابل خونړۍ پېښې او زموږ غبرگون -----------------------٢٩٥
پيام افغان ها به برادران مجاهد عراقى شان -------------------٣٠٠
عراقي مجاهدينو ته د دوی د افغان وروڼو پيغام --------------٣٠٤
پيام به شهريان مؤمن کابل --٣٠٧
مصاحبه با هفته نامه چراغ! --------------------------------------٣١٤
توصيه هاى به محقق نسب و رفقايش ----------------------٣٢٩
پر لبنان د صهيونستي رژيم بريد ------------------------------٣٥٠
د لبنان اوربند --٣٥٤

د استقلال ورځ -- ٣٦٤
د میزان ١٥ --- ٣٦٧
پیام تبریکی عید سعید فطر ------------------------------------ ٣٧٣
د اختر مبارکۍ پیغام --- ٣٨٠
د مذاکراتو په اړه زموږ دریځ ---------------------------------- ٣٨٦
د نصرت مېني اوسېدونکو ته ----------------------------------- ٣٩٠
د دلوي ٢٦ په مناسبت -- ٣٩٤
امریکایانو ته د افغاني او عراقي مجاهدینو ګډ پیغام ----------- ٤٠١
د پاکستان معروف لیکوال سلطان صدیقي سره مرکه ---------- ٤٠٧
د امریکا د انتخاباتو نتائج ------------------------------------ ٤١٤
د لوی اختر په مناسبت پیغام ---------------------------------- ٤١٥
فهرست --- ٤٢٥

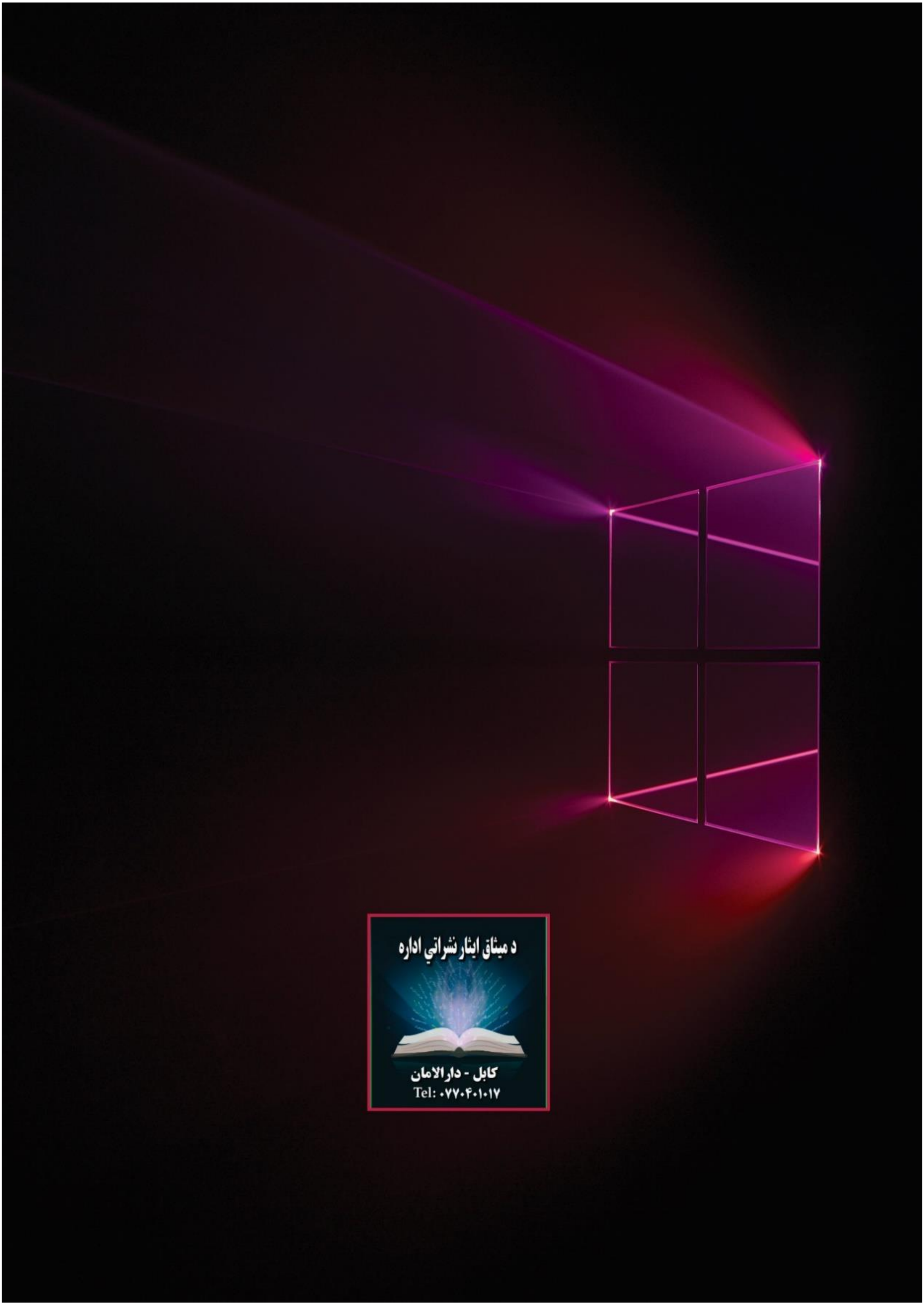

د میثاق ایثار نشراتي اداره
کابل - دارالامان
Tel: ۰۷۷۰۴۰۱۰۱۷